

Lyžařství

ODBORNÝ ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU
TĚLESNÉ VÝCHOVY

Řídil
KAREL MORAVEC
s redakční radou

Ročník 50

1964

SPORTOVNÍ A TURISTICKÉ NAKLADATELSTVÍ

OBSAH

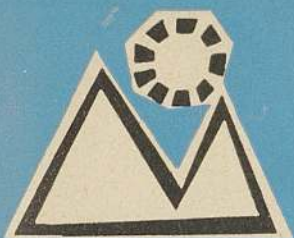
Úvodníky, výchovné články

	Str.		Str.
Důvěry nejlepším	65	Letní příprava reprezentantů	145
U řeky nad lyžařskými soutěžemi	84	Dorost v kategoriích dospělých	obálka č. 10
Slovenské národné povstanie roku 1944 — Ján Mráz	97	<i>Závody, hodnocení</i>	
Z plenárního zasedání	197	Vybrané závody pro žactvo pro jednotlivé oblasti	3
III. CS — další krok k rozvoji lyžařského sportu — Karel Smola	113	Ohlédnutí za universiádou 64 — Jan Novotný	49
K 20. výročí SNP	114	Hančův memoriál — Mistrovství ČSSR ve vytrvalostním běhu — Ilja Matouš	51
Jak bude závodit naše mládež? — František Táborský	122	A 65. mistrovství ČSSR v klasických disciplínách v Harrachově — Bohuslav Tvrzník	52
Nové Město na Moravě, mistrovství ČSSR 1965 — Inž. M. Tulis	129	Nejlepší výkony v posledních letech — přebory d růstu v klasických disciplínách pro rok 1964	54
Znovu do práce — J. Leiss	130	Přebor dorostu ČSSR 1964 ve sjezdových disciplínách — Inž. Mir. Jedlička a inž. Václav Klozar	56
10 rokov organizovaného lyžiarstva v Bratislave — Mr	139	Snímky z mezinárodních závodů v Harrachově	obálka č. 4

Metodické články

Trenéři a cvičitelé společně	3	Deset let našich běžců a běžkyň — Ilja Matouš	68
Pevné základy — dobrá stavba — Jan Vedral	4	Jak dál v běhu? — Jaroslav Šmíd	69
Běžecká abeceda — Milada Prokešová	5	Tleskali jsme dobrým výkonům — Dušan Charvát	71
Ke kontrolním komplexům v lyžování — Boh. Rázl	18	Do druhého desetiletí	72
Setřme časem při startu — Čeněk Menšík	19	Lyžaři ozbrojených složek o tituly — Zdeněk Kašper	73
Na odborářské rekreaci — Lubomír Homola	27	V Zakopaném dva úspěchy našich lyžařů — Felix Chovanec	85
Bez lyží jako na lyžích (Alevtina Kolčinová, zms)	82	Sjezdaři poprvé v Jugoslávii — Jar. Bogdálék	88
K tréninku sjezdaře v předsezónní přípravě — Arnošt Martínek	87	Uskutečněné kontrolní závody	93
Kontrolní komplexy v letní přípravě	92	Návrh hlavních závodů v roce 1965	108
Hadí technika — Míla Jirsa	120	Běžci o žebříček	148
Trenínk sdruženářů I. a II. VT v přípravném období — Bohuslav Maleňák	124	Kalendář lyžařských závodů	149
K otázce striedania spôsobov běžeckých kroků — Doc. C. Cajer	125	Desatero pro pořadatele závodů	157
»Severské rady« Štefana Olekšáka	132	<i>Výkonnostní třídy, žebříčky, registrace, soutěže</i>	
Nácvik odvahy v přípravném období sjezdaře — Vl. Gikalov	134	Soutěž o nejlepší oddíl v práci s mládeží	18
Závodní způsob tréninku lyžařů-běžců — Bohumil Weber	135	Nejlepší Východočeský kraj — Slávia Praha VS	81
<i>Z přípravy reprezentantů</i>		Nejlepší Východočeský kraj — Slávia Praha VS	99
Budeme doma ještě úspěšnější? — Míla Jirsa	1	Výkonnostní žebříčky — Běžci a běžkyňe 1963—1964	obálka č. 7
»Dospělí« mladí skokani	3	Výkonnostní žebříčky — sjezdové disciplíny	obálka č. 8
Ukázky z prověrky fyzické zdatnosti v kontrolních disciplínách	obálka č. 8	Soutěžemi ke zvýšení výkonnosti — Fr. Tá-borský	138
Naše reprezentační družstva	118	Výkonnostní žebříčky — sjezdové disciplíny	obálka č. 9
Než obují lyže — sjezdaři v terénu — Jan Vedral	133	Nejlepší TJ Družstevník Dořany	158
Ještě k běžeckým soutěžím — Vl. Pácl	133	Soutěž lyžařských oddílů	159
Na kolečkových lyžích v Klingenthalu — Felix Chovanec	137	Výkonnostní žebříčky skokanů	obálka č. 10

	Str.		Str.
<i>Kongresy</i>		Odevšad	111
»VII. INTERSKI« — 7. mezinárodní kongres pro lyžařskou výuku — Dr. Čtvertečka	139	Konečně zlepšení — Jaroslav Honcá	119
<i>Výstavba, lanovky, novinky ve výzbroji, výstroji a vosky</i>		Také z činnosti oddílů — mh	119
Jaký je stav ve výzbroji a výstroji — Mc	6	Hlášení branců — ÚLS	136
Lyžařská zařízení ve Špindlerově Mlýně	- 8	Nákup sportovních potřeb — ÚLS	143
Běžecské tratě IX. mezinárodní zimní Univer- siády 1964 — Vl. Kdýr	10	Biathlon pátou disciplínou v lyžování obálka č 10	
Umělá hmota nebo umělý sníh? — Inž. Mi- roslav Chlouba	11	Sedmdesátka »Po hřebenech Krkonoš« — sou- částí spartakiádních soutěží — Karel Lán- ský	148
Úrazovost a bezpečnostní vázání — Jaroslav Rošický	14	Na výzvědách v Portillio — M. J.	158
Montujeme správně vázání? — Inž. Jan Rac- lavský	20	<i>Nad dopisy</i>	
Čtenáři radí turistům. »Domáci« úprava vá- zání	22	Str.: 15, 21, 27, 30, 61, 76, 90, 91, 99, 100, 101, 127, 136, 147	
Další zlepšení ve Špindlerově Mlýně	26	<i>Olympijské hry</i>	
Než uložíme výstroj a výzbroj — Dr. Ivo Houdek	74	Pozdrav z Rakouska než to začalo — Vítěz- slav Lahr	24
Lyžařská výzbroj a výstroj	115	Naši lyžaři na IX. ZOH — J. Mráz	33
Umělý sníh — záchrana našich lyžařů? — Prof. inž. V. Chlumský	116	Technické údaje o olympijských tratích a můstcích	34
Situace v lyžařské výzbroji a výstroji — inž. Jindřisek	140	První zlatá medaile Mäntyrintovi — Ilja Ma- tous	35
<i>Lyžařské terény</i>		Tl nejlepši jen svištěli — Karel Pekárek	35
Lyžařské terény Beskyd	60	Přes senzační rekord bez medaile — Dr. Mir. Klínger	36
<i>Historie</i>		Překvapení olympijského roku 1964 — Karel Smola	37
»Do toho!« — 60. výročí založení Českého svazu lyžařů	7	Sestry Goitschelovy — Olga Charvátová	38
Co se nedojede — to se doutká. — Mc	7	Předpoklady byly — chyběl sníh — A. Syro- vatská	38
Lyžectví — Zimní sport — Lyžařství — Josef Hora	17	Rakousko—Francie 1:1 — Jan Vedral	39
<i>Výsledky ze zahraničí: 16, 30, 31, 32, 42, 59, 62, 63, 77, 78, 79, 96.</i>		Opět Mäntyrinta — Rudolf Mráz	39
<i>Zajímavosti ze světa: 16, 80, 109, 112, 120, 131, 143, 144, 160</i>		Ztracená příležitost — Václav Mečíř	40
<i>Různé</i>		V tandemu sester Goitschelových střídání ve slalomu	41
Po Innsbrucku Špindlerův Mlýn	1	Sovětská biathlonisté v čele — Boh. Weber	42
Bajka o bafuňáři — Zdeněk Brož	6	Lehtonenová získala stříbrnou — Eva Šne- bergrová	43
Pozdrav z Konakry — inž. Vlasta Srnková	10	Senzační výkon nestora Sixtena Jernberga — Boh. Weber	44
Biathlon kdy v ČSSR? — Jiří Feix	11	Trojnásobné vítězství Rakušaneček ve sjezdu — Ant. Husák	44
Jsem zdrav a zdatný	12	Naše závodnice porazily Polky — Jaroslav Smíd	45
Naši lyžaři uvítají zahraniční sportovce obálka č. 1		Rakouští sjezdaři se rehabilitovali — Ant. Husák	46
Tělesná připravenost = 50 % — Karel Ontl, Jan Vedral	23	Překvapení: Vítězí Švédsko — Jaroslav Smíd	47
Chvála administrativě — V. L. Asta	23	Skutočný boj gigantů — Inž. Karol Hlaváč vác	47
Těšíme se na shledanou v Harrachově	29	Výsledky ZOH 1964	48
Miloš Procházka se dožívá 60 let	55	Ústřední sekce hodnotila ZOH	55
Povídaní o lyžaři středního věku — V. L. Asta	60	Olympijské zajímavosti	64
Biathlon také na dalších OH — Boh. Weber	89	Výsledky ZOH 1964 a opatření k dalšímu rozvoji čs. lyžařského sportu — Bohuslav Tvrzník	65
Zdatnost, která se vždycky hodí	91	Máme světového rekordera — J. Mráz	75
Z nejlepších v ČSSR	obálka č. 7	Čestné uznání olympionikům	83
Návrh trenérské rady — sekce lyžování ÚV ČSTV	102	Zjžd — pretek s problémy — Ján Mráz	86
Dobrá věc — všestrannost — Fr. Pilnay	104	Revoluční zmeny aj v skokoch? — Ján Mráz	103
Rozhodně co nejdříve — Zdeněk Kašper	106	Dalibor Motejlek zůstává držitelem světové- ho rekordu — Mil. Bělonožník	105
V jeden den tři svatby	110	Případ »Kankonen« — Mr-	106

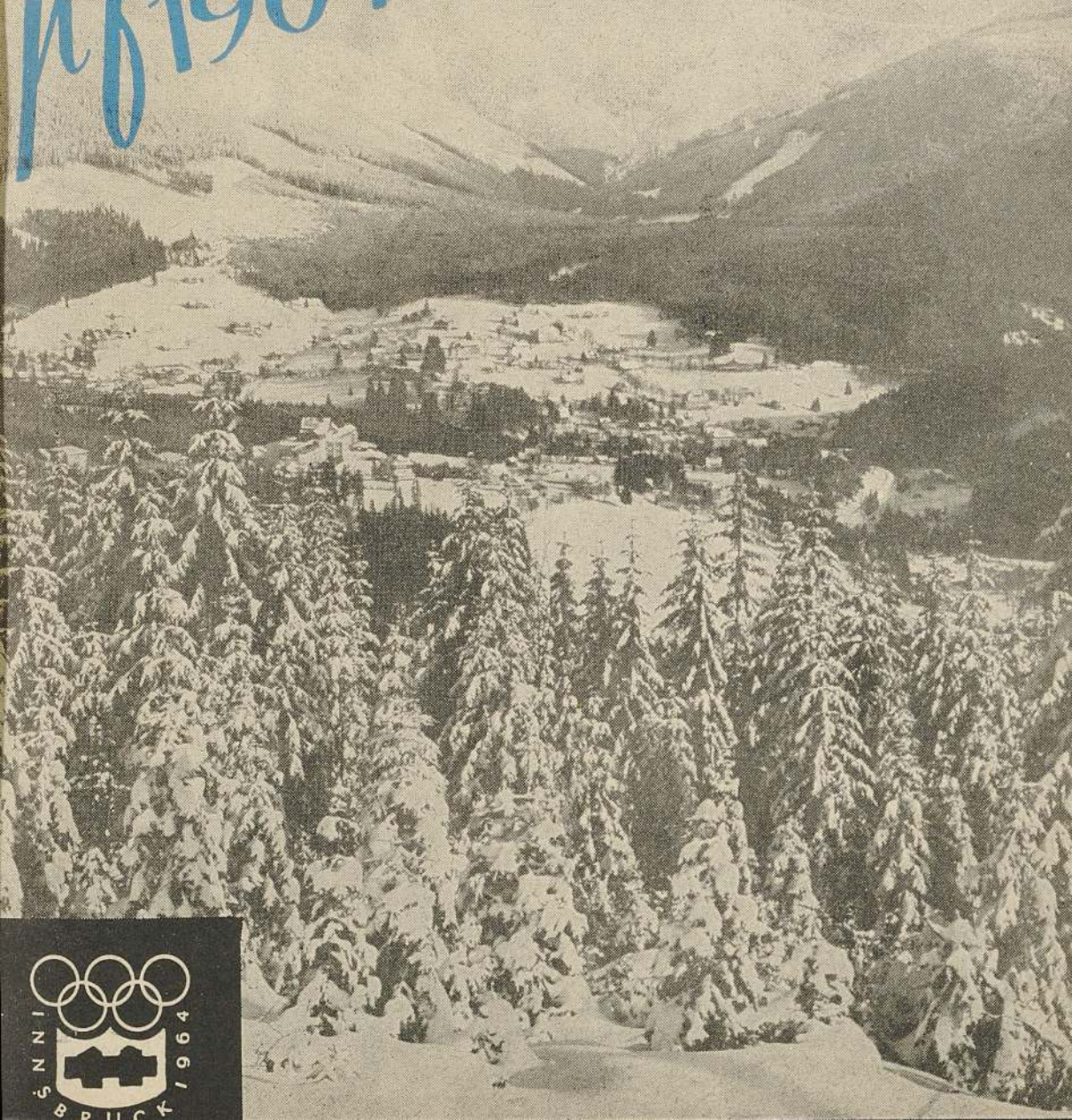

lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 50 • LEDEN 1964 1

1964

ČSSR 11.-17. II. 1964 FISU
JEUX MONDIAUX
WORLD GAMES ŠPINDLERŮV MLÝN

Po Innsbrucku Špindlerův Mlýn

Dvacet čtyři hodiny poté, kdy naposledy zazní pod velikány tyrolských Alp olympijská znělka a na Bergisel uhasne olympijský oheň, v době, kdy šťastní majitelé olympijských medailí i jejich velcí soupeři budou pomýšlet na návrat do svých domovů, zaplane věčný oheň v slavnostně vyzdobeném stadiónu ve Svatém Petru a Krkonošemi se ponese poprvé slavné »Gaudeamus igitur«. Bude zahájena další světová soutěž lyžařů — Mezinárodní zimní universiada 1964.

Organizátoři věnovali její přípravě mnoho poctivé práce. Jde také o to, obstat co nejlépe i v očích těch, kteří byli účastníky velkých bojů na OH v Innsbrucku. Byly nově upraveny běžecké i sjezdové tratě, přestaveny velký a střední můstek a zajištěno i dobré ubytování pro všechny.

Pro diváky je universiada velkou příležitostí poznat řadu nejlepších lyžařů světa v boji s československými vysokoškoly, kteří by chtěli obstat na svém sněhu co nejlépe. Jak se jim to podaří, ukáží vlastní boje ve dnech 11.—17. února.

Příprava akademického družstva na MZU 1964

BUDEME DOMA JEŠTĚ ÚSPĚŠNĚJŠÍ?

V minulosti se příprava akademického družstva lyžařů na jednotlivé universiády systematicky nezajišťovala. Akademické družstvo bylo vždy sestaveno z nejlepších závodníků, studentů nebo absolventů (do dvou let po ukončení studia) s maximální věkovou hranicí 28 let. Družstvo se pak někdy sešlo prakticky až před odjezdem. Bylo nám jasné, že tento systém nevyhovuje.

Každoročně v přeborech vysokých škol pořádaných ministerstvem školství a kultury startuje téměř 16 000 závodníků, ve vrcholné soutěži — v celostátním přeboru vysokých škol — více než 200 závodníků a závodnic. Tento široký základ vyžadoval nutně, aby bylo sestaveno reprezentační družstvo a aby mu byla věnována systematická péče.

■ VYUŽILI JSME PROTO OKOLNOST,

že MZU je pořádána u nás a že bude možno obsadit plný počet míst — tj. šest v každé disciplíně (a dva náhradníci), a stanovili jsme na základě výsledků v celostátních přeborech pořádaných po lince ČSTV a v soutěžích VŠ družstvo, které se připravovalo již od července. Prostředky po-

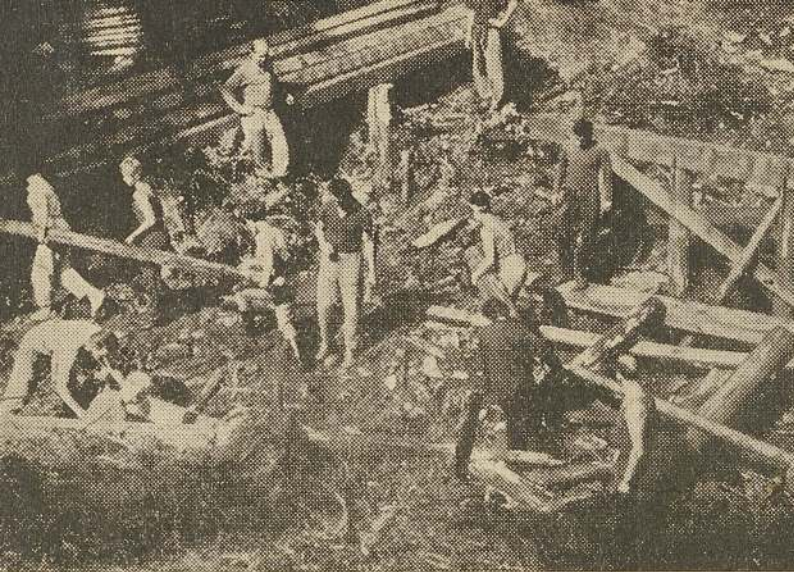
třebné na přípravu v roce 1963 dnů pro každé družstvo. Na tuto však zajištěny nebyly, jen MSK přípravu si ovšem podle směrnic přispělo na přípravu závodníků prostřednictvím škol v rozsahu 14

dnů pro každé družstvo. Na tuto však zajištěny nebyly, jen MSK přípravu si ovšem podle směrnic museli účastníci více než polovinu nákladu doplatit ze svého. Letos

Na snímku vlevo:
Jana PETERKOVÁ

Na snímku
vpravo:
Ivana
MLČOCHOVÁ

Z brigády ve Spindlerově Mlýně

bylo plánováno 10–12denní soustředění pro všechny disciplíny, finančně zabezpečené z rozpočtu lyžařské sekce.

V červenci a v srpnu se závodníci připravovali individuálně. V září se všichni sešli na brigádě ve Spindlerově Mlýně, kde po šestihodinové pracovní době trénovali. Tam také byla prověrka výkonnosti jednotlivců, sestaveny tréninkové plány a zpřesněn

PLÁN DALŠÍ PŘÍPRAVY.

Běžci se měli připravovat na Richtrových boudách (trenér F. Chovanec), běžci v Jeseníkách (J. Novosad a M. Prokešová), sjezdaři a sjezdařky v Tatrách (M. Podešva — ženy a J. Gurský — muži). Skokani díky možnostem tréninku na umělé hmotě měli spolu se sruženáři v listopadu přípravu v Liberci spojenou se závody ve Vratislavicích a pak v prosinci ve Spindlerově Mlýně pod vedením J. Lánského. Téměř všechny tyto plány však zcela zhatil naprostý nedostatek sněhu.

■ V PŘÍPRAVĚ V ROCE 1963

bylo v každé disciplíně přibližně 12–14 závodníků či závodnic.

V předběžné nominaci byly jmenováni: **Běžci:** L. Fusko (abs. VŠLD Zvolen — Dukla), St. Harvan (abs. VŠLD Zvolen — Tatan T. Lomnica), J. Kopl (abs. VŠE Plzeň — Dukla), M. Javorský (abs. VŠCHT Praha — Dukla), J. Dvořák (abs. VŠZ Praha — Dukla), M. Šlosiarik (ITVS Praha — Sl. Praha VŠ), J. Čtvrtečka (ITVS Praha — Sl. Praha VŠ), J. Havský (VŠLD Zvolen — Lok. Važec). **Běžkyně:** M. Erlebachová (ITVS Praha — Sl. Praha VŠ), L. Pospíšilová (UP Olomouc — Sl. Olomouc), J. Peterková (PI Ústí n. L. — L. Teplice), N. Stehlíková (abs. VUT Brno —

S. Nové Město na Moravě), J. Ledvinková (ITVS Praha — Lok. Trutnov), Vl. Hamplová (ITVS Praha — Sl. Praha VŠ), J. Roháčková (UP Olomouc — Sl. Olomouc VŠ). **Skokani a sruženáři:** M. Martiňák (ITVS Praha — Dukla), Št. Oleksák (ITVS Praha — Dukla), P. Hajný (ITVS — Sl. Praha VŠ), J. Jakoubek (VŠST Liberec — Sl. Liberec VŠ), M. Machačka (VŠST Liberec — Sl. Liberec VŠ), J. Orságh (VŠZ Brno — Sl. Brno), J. Bachtík (LF Brno). **Sjezdaři:** R. Koloušek (ČVUT

bis Praha), P. Raclavský (VUT Brno — Sl. Brno VŠ). **Sjezdařky:** Vl. Bambasová (ITVS Praha — Sl. Praha VŠ), A. Kornelová (KU Praha — Kovostroj Děčín), H. Mahrová (VŠCHT Praha — ČKD Praha), I. Mladějovská (PI Hr. Králové — S. Janské Lázně), I. Mičochová (UJEP Brno — RH Brno), M. Polozová (UP Olomouc — Sl. Olomouc VŠ), A. Bartošková (UP Olomouc — Sl. Olomouc VŠ).

Kromě těchto předběžně jmenovaných bylo každé družstvo doplněno několika náhradníky, kteří měli stejnou přípravu. Všichni měli možnost svými výkony probjovat se do užší nominace.

Kontrolní závody byly plánovány: (běžci — Harrachov a Tanvald, skokani a sruženáři — Harrachov, Spindlerův Mlýn, Vysoké nad Jizerou, sjezdaři — Tatry, Štít Práboje, Ještěd). K uskutečnění těchto závodů však rovněž nedošlo.

■ O JEJICH VYBAVENÍ

závodním dresem se postaralo MSK, zbývalo jen je vybavit vhodným materiálem — lyžemi, aby jim byly poskytnuty všechny podmínky pro zdárnou reprezentaci v domácím prostředí.

Věříme, že po dobrých výsledcích na minulých universiádách (Chamonix — Nevlud zlatá ve skoku, Mohr stříbrná ve slalomu, Villars — dobré umístění běžců, sjezdaři nestartovali) budeme v našich horách ještě úspěšnější.

M. Martiňák

inž. St. Harvan

Vl. Vokatý

Praha — Sl. Praha VŠ), L. Petřík (ČVUT Praha — Sp. Vrchlabí), P. Kunštadt (VŠT Košice — Lok. Košice), J. Scheib (ČVUT Praha — Sp. Hr. Králové), Vl. Vokatý (ČVUT Praha — Lok. Trutnov), Hermann (LF Praha — Sl. Praha VŠ), A. Mitro (PI Košice — Lok. Košice), O. Chovan (SUŠT Bratislava — Slovaň Bratislava VŠ), P. Mezera (ČVUT Praha — Sn Or-

Při očekávané účasti kvalitních závodníků by to byl nejen velký úspěch našeho lyžování, ale byla by to i dobrá odměna činovníkům a trenérům, kteří s převážnou většinou závodníků a závodnic systematicky po několik let pracují.

MÍLA JIRSA.*

tech. ved. akad. družstva lyžařů

Trenéři a cvičitelé SPOLEČNĚ

Boď 10. usnesení plenárního zasedání sekce lyžování ÚV ČSTV z roku 1962 ukládá učebně metodické komisi ÚLS zaměřením její práce k celkovému zlepšení úrovně závodního lyžování. Na základě pokynů pro rozdělení činnosti komisi zveřejněných v Tělovýchovném pracovníku č. 3/63 ve stati »Vzorová náplň práce komisi ve sportovních sekcích a odborech ZTV a turistiky ČSTV« se sešlo z iniciativy UMK vedení trenérské rady, komise základního lyžování a učebně metodické komise k projednání uvedených úkolů a rozdělení činnosti těchto komisi.

Forma spolupráce byla zásadně dohodnuta tak, že eventuální problémy se budou řešit v jednání mezi UMK a jednotlivými komisemi TR, kde se upřesní rozdělení úkolů a konkrétní jejich řešení. UMK považovala za nutné navázat spolupráci nejdříve se sjezdovou komisí, protože právě ve sjíždění se se změnou techniky objevovaly největší disproporce. Na společné schůzi sjezdové komise IR a vedení UMK byla vytvořena subkomise techniky a metodiky [s. Charvát a Jirsa za sjezdovou komisí a s. Chlouba a Kopal za UMK, později byl kooptován s. Vedral, který v UMK zodpovídá za spolupráci s komisemi TR], která se sešla ke své první schůzce 12. listopadu.

Na celodenní poradě, vedené snahou sjednotit názory na problémy současného základního a závodního sjezdového výcviku, po předcházející výměně a produstování materiálů pro školení [Základní lyžařský výcvik — učební texty pro školení lyžařských cvičitelů zpracované členy UMK a Příručkou pro školení trenérů II. tř., připravovanou sjezdovou komisí TR], bylo dohodnuto:

1. Důsledně spolupracovat při seminářích, aktivech a doškoleních trenérů a cvičitelů a tyto akce vzájemně navštěvovat a na

vzájem se informovat, a to od tělovýchovných jednot až po ústředí. Hledat všechny možné formy spolupráce hlavně tam, kde se jedná o výcvik a závody mládeže.

2. V názoru na techniku sjíždění není rozporu, pro změny směru jízdy se vychází zásadně z principů techniky nerotační. Trenérům všech stupňů se doporučuje důkladné seznámení se s příručkou Základní lyžařský výcvik — učební texty pro školení lyžařských cvičitelů, vydané v r. 1963, kde technika základního výcviku je jasně formulována.

Pro další vydání příručky byly dohodnuty některé drobné úpravy a zpřesnění výkladu, hlavně pak úprava některých vyobrazení, aby lépe odpovídala textu. Příručka pro školení trenérů II. tř., resp. kapitola o technice a metodice byla doporučena k nové konzultaci.

3. V otázkách metodiky základního výcviku se doporučuje využít co nejvíce prvků lyžařské pohybové přípravy, zaměřené na jízdu přes nerovnosti, odšlapování, odraz, terénní skoky, jízdu na běžkách, zvláště tam, kde není možno využít lyžařského vleku. Je třeba volit, hlavně u výcviku pokročilé mládeže, takové metodické postupy, které v průběhu výuky využívají rychlostních prvků

a prvků statických užívají jenom jako průpravných cvičení (týká se např. oblouků v pluhu a přívrátných oblouků). Tímto způsobem je třeba bojovat proti statickému pojetí postojů a vést žáky k dynamickému způsobu jízdy.

V otázkách metodiky sportovního tréninku bylo dosaženo dohody v tom smyslu, že tato problematika bude zpracována v UMK za úzké spolupráce s trenéry, aby se tak sjezdová komise mohla více věnovat své vlastní činnosti.

Trenéři a cvičitelé! Věnujte více pozornosti hledání forem spolupráce! V zájmu zvyšování úrovně závodního lyžování v nejbližších měsících naší mládeže!

Charvát, Chlouba, Jirsa,
Kopal, Vedral,

členové sjezdové subkomise
techniky a metodiky

»DOSPĚLÍ« MLADÍ SKOKANI

Ústřední trenérská rada skoku na lyžích povolila na základě loňských velmi dobrých výkonů a také v zájmu dalšího úspěšného růstu následujícím dorostencům také start v kategorii mužů [včetně mistrovství ČSSR].

Rydval František, Peřich Miloš, Höhnel Rudolf, Jakoubek Václav, Šivic František, Nemeszeghy Elemír, Novák Bohouš, Doležal Bohumil, Balcar Oldřich, Hnyk Vítězslav.

Doplňk kalendáře

VYBRANÉ ZÁVODY PRO ŽACTVO PRO JEDNOTLIVÉ OBLASTI

1964

Sjezdové závody:

22.—23. 2. II. roč. závodu mládeže sl., ob. sl.
8. 3. Stříbrná vločka, sjezd
22. 3. III. roč. Jarního slalomu, sl.

Sdružený závod:

9. 2. Malá cena Police, sdruž.

Skok:

16. 2. Memoriál M. Kulišťáka, skok
8. 3. Veřejný závod, skok

Běh:

9. 2. Pohár Slov. rudohoria, běh
8. 3. III. roč. Pohár Tatr. Bystřice, běh
22. 3. Veřejný závod, běh

Říčky, J. Ústí n. Orl.
Velký Javorník, TJ Gottwaldov
Mart. hole, Sp. Martin

Police n. Met., Sp. Police n. Met.

Dol. Bečva, J. Dol. Bečva
Janov n. Nisou, Sok. Janov n. Nis.

Mlynky, B. Mlynky
Tesák, T. Bystřice
Pec p. Sněžkou, Lok. Trutnov

PEVNÉ ZÁKLADY - DOBRÁ STAVBA

Zvýšení sportovní výkonnosti nezáleží jen na práci reprezentačních celků, ale především ve správné činnosti s masou začínajících závodníků. Právě zde se pokládají základy, jejich kvalita ovlivňuje pak další růst závodníka. Mnohdy v začátcích závodní dráhy vžitá chyba v rozvoji fyzických, pohybových nebo psychických vlastností určuje již předem strop možností závodníka. Protože rozhodujícím činitelem v tréninkovém procesu je trenér, je na něm, aby se tyto chyby v přípravě závodníka nevyskytovaly. Pro pomoc trenérům otiskujeme materiál, který je jen součástí řešení problémů celého tréninkového procesu.

■ I. Tréninkový proces

Činnost, při které dochází k přípravě závodníka na výkon, se nazývá tréninkový proces. Je to specifická forma celkového procesu pedagogického, a proto se řídí stejnými zásadami. Úkolem tréninkového procesu je:

- rozvoj tělesných vlastností
- nácvik a zdokonalování speciálních pohybových návyků
- zdokonalení morálně volních vlastností
- nácvik taktického myšlení.

V současné době je nutné se zaměřit na zdokonalování techniky. Jedině pak je možné využít všech ostatních vlastností závodníka.

Z hlediska osoby trenéra je nutné vytvořit nejdříve u závodníků správnou představu prvku. Při vytváření představy je základní podmínkou **názornost**.

■ II. Názornost a názorné pomůcky

Na obr. č. 1 je znázorněno zapojení jednotlivých smyslů — analyzátorů při vytvoření nebo zdokonalování pohybových návyků. Odtud vyplývá závěr, že rozhodující funkci má názorná ukázka doplněná správným slovním popisem a metodicky řízenými pokusy závodníka. Pro názornou ukázkou používá trenér názorných pomůcek. Tyto pomůcky musí svým technickým seskupením a provedením odpovídat jednak charakteristice pohybu, jednak účelu, k němuž jsou určeny: Z hlediska názorných pomůcek dělíme názornost:

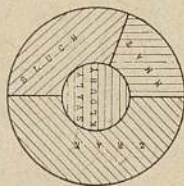
■ A. Názornost přirozená

1. **Předvedení.** Trenér předvádí sám nebo popíše předvedení demonstrátorem (starší závodník, vyspělý závodník družstva). Ukázka musí být provedena v dostatečném odstupu od družstva a v takovém úhlu, aby sledování zachycovalo největší pohybový rozsah (běhu, odrazu při skoku nebo přejezdu terénní nerovnosti ze strany).

2. **Pozorování ostatních závodníků.** Tuto formu lze využít pro zdokonalení pochopení pohybu a vlastní vnitřní pohybové struktury. Pro ověření spojení zrakové oblasti s oblastí slova zkontroluje trenér závodníka tím, že při pozorování jej nechá popisovat sledovaný pohyb. Podle slovního popisu může posoudit, zda diferencuje hlavní a vedlejší pohybové fáze.

3. **Sledování vlastního pohybu.** Tato forma je ve výběru použití značně omezená. V praxi se dá uplatnit při pozorování stínu v běhu na kolečkách nebo nácvik sjezdového nebo nájezdového postoje před zrcadlem. Závodník si tak může ihned

opravit nepřesnosti v technice a zlepšit pohybovou koordinaci.

Obr. č. 1

Obr. č. 2

■ B. Názornost umělá

1. **Grafická názornost.** Použití této názornosti je všestranné. Různé nákresy, kresby nebo diagramy můžeme použít přímo při výcviku na sněhu. Jednoduché nákresy může trenér provést přímo na sněhu. Jeden ze způsobů ukazuje obr. č. 2 — schematické znázornění pohybu dolních končetin při běhu na lyžích.

2. **Názornost trojrozměrná.** Je to kategorie, kam patří makety, modely nebo součásti výstroje a výstroje. Na nich dokumentuje trenér techniku i taktiku. Ukázkou takovéto názornosti je maketa olympijského můstku v Innsbrucku. Obr. č. 3.

Obrázek č. 3.

3. **Názornost zobrazující** zachycuje pohyb ve skutečné formě. Podle způsobu předvádění je dělena tato názornost na:

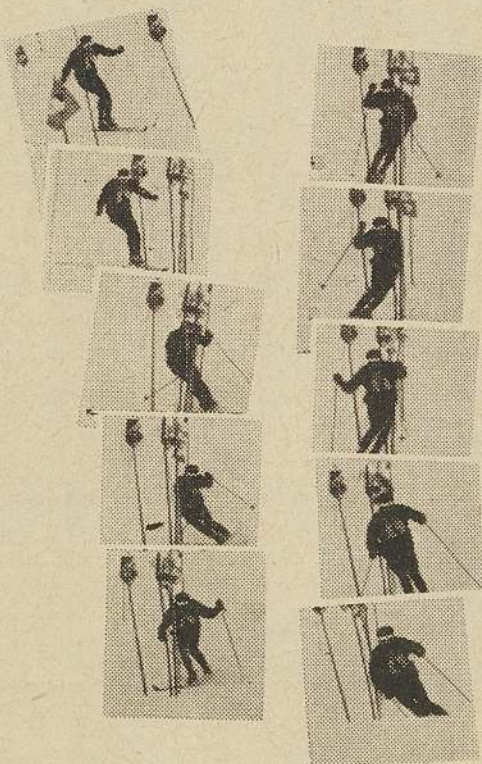
a) statickou — kam patří

aa) fotografie závodníka v určitých postojích nebo polohách. Zde můžeme srovnávat jednotlivé fáze technického prvku. Nevýhodou však je, že nemáme přesný časový interval (obr. č. 4).

Obrázek číslo 4

bb) kinogramy — fotograficky rozložené jednotlivé části pohybu. Svým složením musí odpovídat charakteru pohybové struktury daného technického prvku. K rozboru techniky je nutné sestavit kinogram v přesném časovém sledu. Obr. č. 5.

Obrázek číslo 5

b) dynamické — aa) filmové smyčky jsou částí filmu se zachycením určitého technického prvku (odraz), záběr je prováděn zpravidla vyšší frekvencí (48, 64 nebo 96). Promítaný obraz pak vidíme zpomalně (2krát, 2,6krát, 4krát).

bb) instrukční filmy. Zde je zachycen pohyb jed-

nak zpomalně a jak v celkovém pohledu, tak i v detailu např. práce odrazové nohy v kotníku, jednak v normálním tempu (24 obr./sec.) pro pochopení skutečného rytmu pohybu.

■ II. Zařazování názorných pomůcek

Na zařazení názorných pomůcek závisí jejich uplatnění. Snahou trenéra musí být názornost co nejlépe vlastního výcviku. Na sněhu můžeme používat názornosti: přirozené ve všech třech formách — grafické (kresba holí na sněhu např. odrazové úhly při běhu), zobrazující (skládací kinogramy, fotografie).

Zde může trenér vždy komentovat slovem a spojovat tak bezprostředně působení na I. i II. signální soustavu.

U umělé názornosti zobrazující dynamické (tzn. smyčky a filmy) zvolí trenér postup — přednášku, film a při jeho průběhu zdůrazní pasáže z přednášky a potom diskusí.

■ III. Získávání názorných pomůcek

Zajištění příslušných názorných pomůcek je základem předpokladem názorné výuky. V dnešní době byla tímto úkolem pověřena ÚS ČSTV, její fotofilm. oddělení. Zde je možno získat smyčky všech předních světových závodníků a některé instrukční filmy. Stejně tak bude vydávat ve spolupráci s výrobními podniky některé další druhy názorných pomůcek. Zde je tedy hlavní zdroj pomůcek.

V jednotlivých případech může trenér získat smyčky vlastních svěřenců ve spolupráci s místními filmovými kluby. Postačí tu zcela 8mm film. Zároveň vlastní provedení přenechá trenér odborníkovi, musí zcela jasně určit postavení snímací kamery a snímací frekvenci. Hlavně postavení je rozhodující pro úspěšnost filmového záznamu. Před vlastním promítáním trenér případně jeho pomocník zkontroluje uložení filmu v promítacím přístroji a jeho správný chod. Stejně tak přístroje (epidiaskop, diaprojektor apod.). Tím se vyvaruje poruch v průběhu promítání a snížení vlastní úrovně přednášky.

■ IV. Závěr:

Názorné vedení tréninkového procesu hlavně pak nácvičné fáze je jen částí mozaiky, která tvoří celý složitý pedagogický proces vyúsťující v maximální výkon sportovce. Jako součást této mozaiky nelze však názornost opomíjet. Takový postup se projeví buď dříve, nebo později a trenér je postaven někdy před neřešitelný problém špatného upevněného pohybového návyku.

JAN VEDRAL

Běžecká abeceda

Myslím, že můžeme oprávněně říci, že se u nás v posledních letech značně zlepšila technika běhu, a to nejen u předních závodníků, ale i u závodníků nižších výkonnostních tříd včetně mládeže. Ani si dobře neuvědomujeme, jaký podíl na tom mají loňské sněhové podmínky, kdy se od listopadu do března jezdilo všude převážně na kvalitním sněhu.

O techniku musí každý závodník stále pečovat. I ten, který jezdí technicky dobře, potřebuje se věnovat zdokonalování techniky. V mnohých sportovních odvětvích se ke zlepšení techniky používá průpravných cvičení, která obsahují prvky techniky daného sportu. Tak např. lehká atletika použí-

vá při nácviku techniky tzv. atletickou školu běhu, zařazuje ji také do rozcvičení před závodem i před tréninkem apod. (Jsou to např. cviky: běh s vysokým skrčováním přednožmo, s vykopáváním skrčené nohy, běh s odrazem do náponu apod.).

Podobně provádění průpravných

cviků jsme si letos zavedli v tréninku reprezentačního družstva běžkyň. Cvičíme je vždy v upravené stopě, na rovině, na úseku 50–100 m, prokládáme je stejnou délkou jízdy na odpočinek. Celková doba cvičení je 15–30 min. Uvádím některé cviky jako příklady — je možno jich vymyslet daleko více i jiné podle potřeby.

1. Jízda v přehnaně nízkém postoji (odrazy z hlubokého podřepu) do dlouhých skluzů.

2. Naopak odrazy z poměrně vysokého postoje, rychlejší, trup poměrně napřiměný, skluz krátký.

3. Několik kroků téměř atletického rozběhu navázat na 2–3 přehnaně dlouhé skluzy.

Dokončení na str. 13

Jaký je stav ve výzbroji a výstroji

Předseda plánovací komise ústřední sekce lyžování inž. J. Jindříšek předložil na pracovním zasedání v Jilemnici obsáhlý rozklad tíživé loňské situace ve výzbroji a výstroji. Ve stručnosti jsme z něho zaznamenali:

Výjimečná zima v roce 1962—1963 způsobila, že některé zásoby lyžařské výzbroje, především lyží, vázání, rukavic, řemínků, vosků a dalších doplňků, byly vyprodány. V bilanci na čtvrté čtvrtletí 1963 se zhruba nedostávalo: 10 000 párů lyží velkých, asi 5000 souprav lankového vázání a přechodně i několik tisíc párů lyžařských holí. Ještě horší se zdá být prozatím výhled na rok 1964. Celostátní požadavek není dosud kryt u 61 000 párů lyží turistických a 31 000 párů lyží dětských. V ostatním sortimentu se podařilo požadavky vyrovnat.

Překonání těchto potíží nebylo možno odstranit ani dovozem, nespěla ani snaha zajistit dovoz některých speciálních lyží z Rakouska a Norska (pro nepřiměřeně vysoké ceny). Mělo být dovezeno asi 115 000 kusů vosků značky Buzzard z NDR a 8000 párů kovových holí z Polska.

Poněkud lepší situace byla ve výrobě některých vývojových druhů lyží. Po předběžných zkouškách v létě ve Zmrzlé dolině bylo podle rozdělovníku ústřední trenérské rady rozděleno 80 párů laminátových lyží typu CLEAR, do vánoce měla být dokončena vývojová série 100 párů kovových lyží v Novém Městě na Moravě a příslušeno bylo 100 párů lyží v kombinaci laminát-rovín-dřevo užšího typu rovněž z Nového Města na Moravě. V Zálesní Lhotě se dále pracovalo na novém druhu sjezdové

lyže značky POLYTEX. Výroba v Novém Městě na Moravě zajistila dostatečné množství běžek pro sportovní i rekreační potřebu, z toho speciálně 200 párů odlehčených abaši, dále poprvé výrobu dětských běžek a také lyží pro skok (asi 100 párů). Horší situace byla ve výrobě lyží značky Sulov, kde kvalita zatím neodpovídala požadovanému průměru.

Zlepšená situace je rovněž u vázání. Pojistného vázání typu Bažant (výrobek Lověny) bylo zajištěno zatím 1000 souprav, ve výrobě byly další 3000, pojistné vázání typu Marker s otočnou patou (výroba Drukov) bylo běžně na trhu atd.

Tíživý nedostatek tonkinu je postupně nahrazován laminátem nebo lepeným bambusem. Zpočátku byl na trhu dostatek plných laminátových holí (10 000 párů), které jsou však příliš těžké. Odlehčené hole laminátové vyrábějí zatím tři podniky — Vysočina, TOKOS a Dřevotvar. Tyto hole jsou dobré jakosti.

Domácí výroba vosků značky SKIVO byla připravena v dostatečném množství, dodány byly výrobou nové čs. hrany L pro sjezdové lyže, na trh byla uvedena řada doplňků a novinek, např. prořivaných větrovek jednostranných i dvoustranných, lehkých bez podšívky, tesilových šponovek, svetrů, rukavic a brýlí.

Neutěšená zůstává však nadále situace v opravářských dílnách. V krajských městech není plněno usnesení o postupném zřizování těchto oprav, které byly zejména v předvánoční době úplně zaplaveny. [Mc]

Bajka obafunáři

V. L. ASTA

Žil — byl lyžařský bajfuňár. Spíše živořil nežli žil. Konečně — jako většina lyžařských pracovníků. Navštěvoval pravidelně vždy v úterý schůzku oddílu, ve středu schůzi sekce, ve čtvrtek organizační výbor a tak dále. S naučeným omluvným úsměvem odmítal nabídky spolupracovníků z podniku na odpolední mariáš a pivo a byl si vědom toho, že nemlet kolektiv. S manželkou už dávno nemluvil, děti viděl naposled o minulých narozeninách. V kádrovém posudku (o němž ovšem a na štěstí nevěděl) byl jeho charakter vystižen slovy: O veřejnou práci nemá zájem, politicky není na výši. Věnuje se pouze tělovýchově.

S příchodem zimního období vzrostly bajfuňárovy potíže. Kvůli různým závodům, školením a lyžařským kursům bylo mu občas požádáno svého představeného o přeložení směny nebo o napravení několika hodin. Slyšel pak tato slova: »Už na mne zase lezete s tou vaší hopsológií? Já vám to jlinkání po horách podporovat nebudu! Však vy to ucejtíte na přemích! Zapojenej nejste, ani ty přispěvky na ÚRO nevybíráte, ale váleť se na horách, na to vás užije!«

Po takových slovech lyžařský bajfuňár chtěl oby-

čejně položit svoji funkci. Vždy se však nechal přesvědčit, že někdo tu práci dělat musí, a s pozdechem nesl dále svůj kříž.

Jednoho dne — bylo to zjara — dostal pozvánku na slavnostní schůzi ROH. Dostavil se a byl veřejně, spolu s několika jinými, pochválen za svoji práci v tělovýchově. Režník řekl doslova: »Práce v tělovýchově je závažnou prací politickou a tyto soudruzi (ukázal na pochválené) to dokazují svoji dlouholetou a obětavou prací. Čekáme od nich, že ani při zajištění třetí spartakiády nezustanou stranou a plně se zapojí. Je to náš úkol, který jsme dostali z okresu.« — A řekl ještě jiná vřelá slova.

Po schůzi různí lidé, kteří dříve bajfuňáře ani nezdravili, přišli a podal mu ruku. Představený, zřejmě dojat, mu poklepal na rameno. V příštím platebním období dostal bajfuňář poprvé nezkrácené prémie. Zprvu se radoval, ale pak se začal cítit jaksi nesvůj. Prostředí vidného zájmu na něm leželo jako prachová lavina. Obával se, že za úsměvy kolegů se skrývá nějaký děbský úskok. Stal se nejistým a bázlivě se ohlížel čekaže zákeřnou ránu. Nedívejte se — nebyl na něco takového zvyklý. Zájem a podporu nikdy za léta své práce v lyžařině nezažil.

Přešlo léto, uplynul podzim, zima klepala na dveře. S temnými obahami předstoupil bajfuňář před svého představeného se žádostí o výměnu sobotní odpolední směny. Uslyšel tato slova: »Už na mne zase lezete s tou vaší hopsológií? Já vám to jlinkání po horách podporovat nebudu!«

Bajfuňář si oddychl; všechno je v nejlepším pořádku! Prachová lavina odlétla z jeho duše a s úsměvem se pustil do nové práce v československém lyžování. Zdeněk Brož

„Do toho!“

Pěkně a slavně bylo prostoncové jilemnické zasedání lyžařů v tělocvičně místního Slovanu na počest 60. výročí založení Českého svazu lyžařů. Předcházelo mu pracovní jednání ústřední lyžařské sekce v sobotu (7. 12.) odpoledne v hostinci u Roubalů v Jablonci nad Jizerou, večer pak již v jilemnické tělocvičně společná schůzka s představiteli krajských lyžařských sekcí.

Nedělní dopoledne mělo předehru v pietní vzpomínce u hrobů nezapomenutelných stavných

1903

1963

postav našeho lyžování — ředitele J. Buchara a mistra lyžaře Bohumila Haně.

Slavnostní zasedání mělo milý a důstojný průběh od úvodního slova předsedy Slovanu Jilemnice (jeho členové celé zasedání připravili dokonale s jim přísloušnou péčí) dr. Ant. Soukala, obsažným, zajímavým přehledem o práci v uplynulých 60 letech (zpracoval a přednesl místopředseda ústřední sekce Miloš Duffek) až po závěrečné slovo předsedy ústřední sekce Karla Smoly.

Co by však určitě záviděli organizátoři všech schůzí, byla diskuse — nenucená, srdečná a užitečná. Někteří vzpomínali nejzazší minulosti (např. 77letý jilemnický O. Holub, nebo o něco mladší nestor našeho závodního lyžování zasloužilý mistr sportu arch. Karel Jarolímek), jiní hovořili o tom, jak se pracovali

ke svým úspěšným výsledkům (např. majitel naší jediné olympijské medaile v řadách lyžařů Rudolf Burkert), další zase o tom, co by podle jejich mínění pomohlo opět na nohy našemu závodnímu lyžování (např. inž. Vl. Novák, jehož diskusní příspěvek otiskujeme na jiném místě). Někteří přednesli třeba jen zdravici. K nim patřil i zástupce třetího ze spoluzakládajících klubů Svazu — Českého Ski klubu Vysoké nad Jizerou Karel Doubalík, který končil nikoli oním jilemnickým »At to frčí!«, ale vysockým »Do toho!«.

Na horním snímku je pohled do tělocvičny Slovanu Jilemnice, dole odevzdává předseda ústřední lyžařské sekce ČSTV Karel Smola upomínkovou plaketu nejstaršímu pamětníku jilemnické historie O. Holubovi.

Co se nedojede

Z DISKUSE V JILEMNICI

Lyžařsky srdečné rodinné prostředí slavnostního jednání v Jilemnici dodalo odvahu říci své také jednomu z našich nejúspěšnějších běžců minulosti — inž. Vl. Novákovi. Zůstává stále věren horám a ze své chaty vyráží po krkonošských terénech, kde potkává a bedlivě pozoruje své nynější nástupce.

»Řekněme všichni všechno,« začíná inž. Vl. Novák, »co by mohlo pomoci našim reprezentantům. Všechno, co se nám zdá i co víme, a pozastavme se nad každou myšlenkou nebo zprávností. Civilizovaný život s dokonalými dopravními prostředky, práce vyčerpávající převážně nervovou soustavu vytvářejí sice pomalu, ale jistě z celého organismu „válivé kolečko“.

Do tréninku jde sportovec bez základního fortelu z denních návyků. Tělesnou kondici získává jen ve sportu. Je však nutné pravidelně se od malíčka utužovat ve všem, co děláme — naučit se prostě práci v tempu.

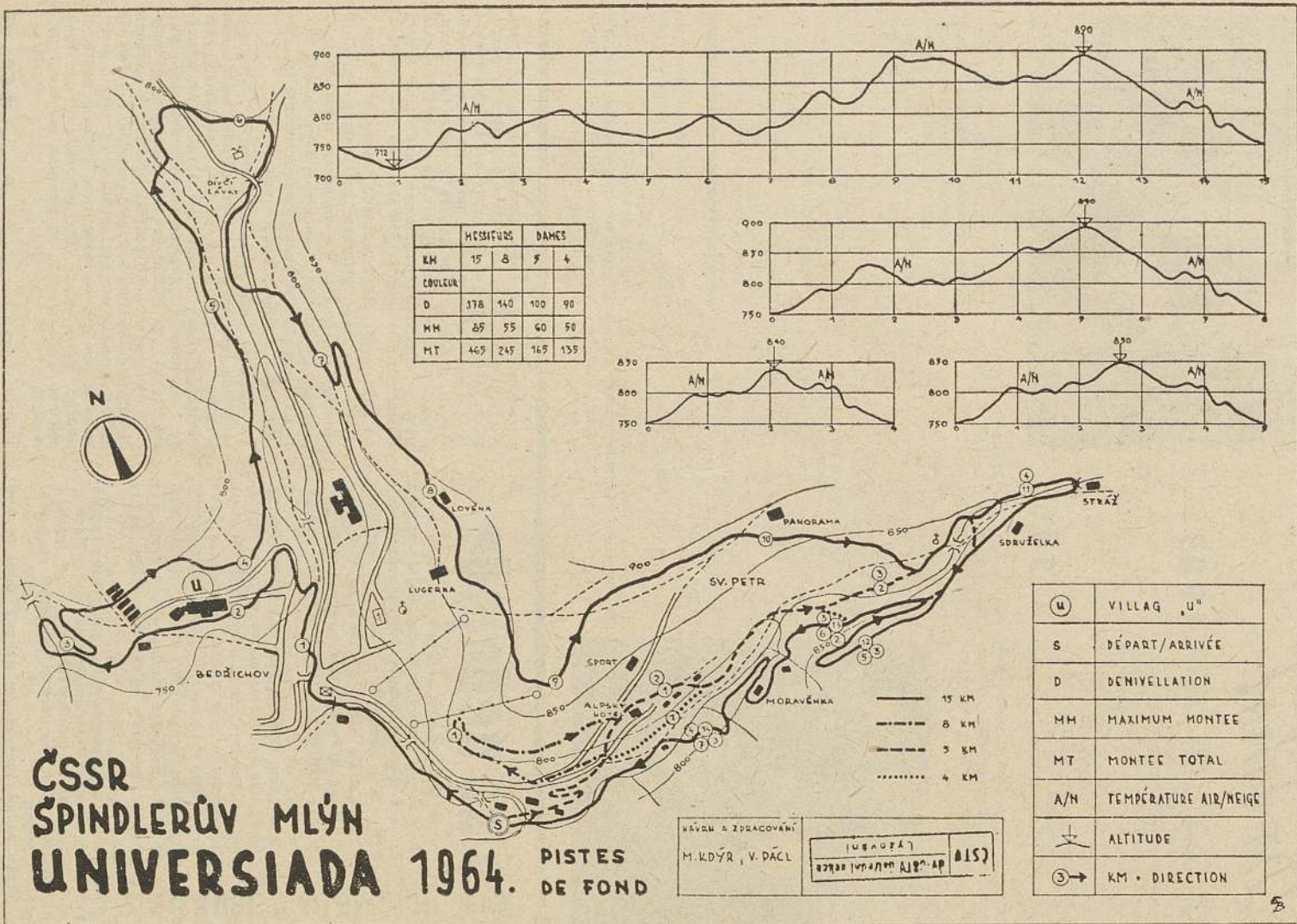
Nezdá se mi správné, že někteří běžci se bojí přílišné únavy z práce v běžném zaměstnání (v době tréninku). Při soustředění se jezdí na sněhu stále na čas. Tento způsob se prosazuje a honí

u každého borce denně — bez ohledu na jeho momentální stav. Pak se dostavuje vzájemná nevraživost, nejistota i strach, není dost důvěry, rozbíjí se v dobrém smyslu parta, která má společný cíl: nadšení. Není tu ten osvobozující pocit, z něhož talenty vycházejí s výkony nadměrnými a ještě s klidným sebevědomým nadšením. Říkám vlastní názor o běžcích, protože bych chtěl pomoci.

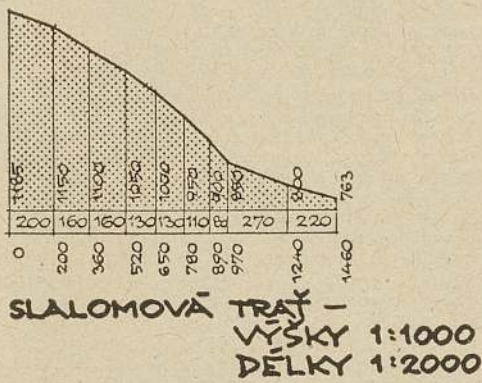
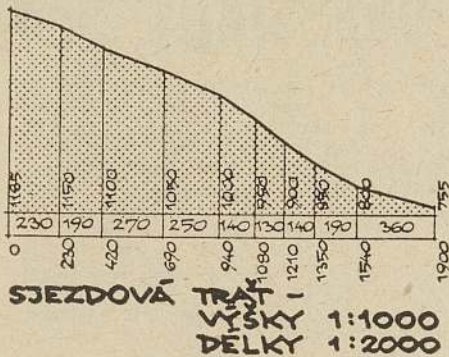
I když je technika v základě dokonalá — takový způsob sportovní přípravu zeslabuje — nastává nervózní uchvátanost. To, co se má sebezjistě dojet (stylově), se doutíká — sebelepší kondice tuto škodu pak nedohoní. Mnohdy se pak dostavuje jak nervové, tak i fyzické přepětí a ochablost.

Viděl jsem naše reprezentanty před největšími soutěžemi, měl jsem možnost je vidět na filmech z ciziny — a pak u nás doma po nejdůležitějších startech v cizině. Hledal jsem důvod jejich proměny k lepšímu (viděl jsem zdánlivě dva zcela jiné závodníky); jak ubíhal čas od data jejich průměrného výkonu v hlavní soutěži. Myslím, že uvedené důvody jsou příčinou slabšího výsledku (přestože ještě dobrého), než byl očekáván. K této své domněnce jsem došel zkušenostmi. Věřím v poctivost trenérů, avšak pocit tíhy odpovědnosti tu bývá příčinou chyb, a těch se dopouští snadno i nejzkušenější.« (Mc)

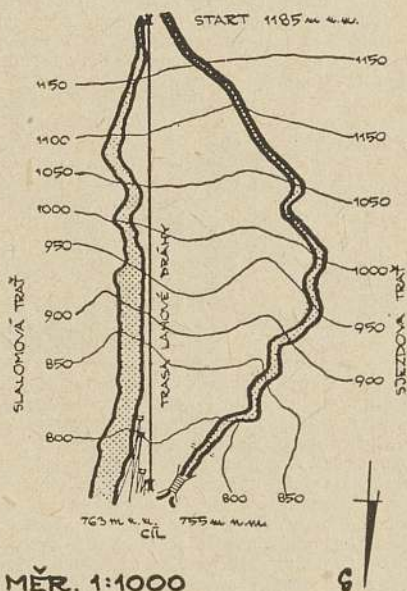
- to se doutíká

PODĚLNÉ PROFILY

SITUACE SJEZDOVÉ A SLALOMOVÉ TRATI VE ŠPINDLEROVĚ MLÝNĚ

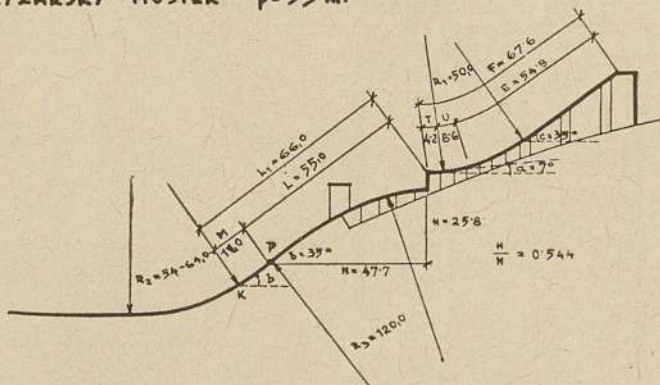
ŠPINDLERŮV MLÝN LYŽAŘSKÝ MŮSTEK p=55 m.

Podle předběžných hlášení bylo do konce roku 1963 na lyžařských zařízeních ve Špindlerově Mlýně a na stadiónu ve Svatém Petru v přípravách na Mezinárodní universiádu 64 odpracováno zhruba asi 35 000 brigádnických hodin. Z toho na běžeckých tratích asi 20 %, na sjezdových tratích přibližně 40 %, na můstcích 25 % a zbytek asi 15 % na lanovce.

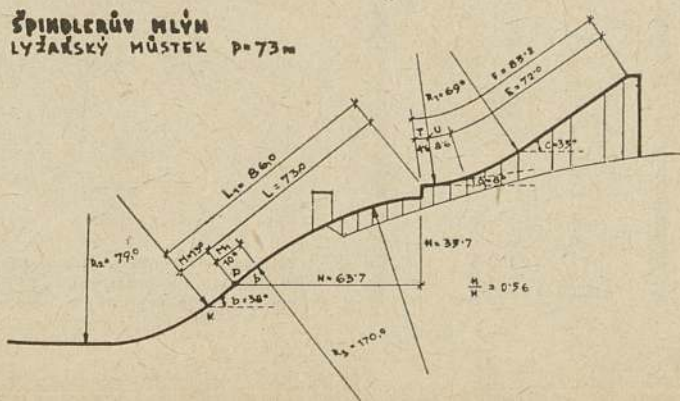
Za uvedené práce bylo vyplaceno celkem asi 200 000 Kčs osobních nákladů. Výstavba, úpravy a opravy si vyžádaly dosud asi za 3 000 000 Kčs nákladů. Z této částky bylo vynaloženo na běžecké tratě asi 80 000 Kčs, na sjezdové tratě 900 000 Kčs, na můstky 300 000 Kčs a na prodloužení lanovky 1 400 000 Kčs.

Inž. J. JINDŘÍSEK

V Praze 6. ledna 1964

ŠPINDLERŮV MLÝN LYŽAŘSKÝ MŮSTEK p=73 m

IX. MEZINÁRODNÍ ZIMNÍ UNIVERSIADY 1964

BĚŽECKÉ TRATĚ

Start a cíl všech tratí je v lyžařském stadiónu ve Sv. Petru — 750 m n. m.

Trať na 5 km ženy: je charakterizována značným členěním — krátkými, ale ostrými výstupy i sjezdy. Trasa vede svatopetrským údolím, což zaručuje stejné sněhové podmínky po celé trati. Nejtěžší stoupání překonávají závodnice již v první třetině trati lesem k Alpskému hotelu, odkud pokračují střídavým terénem po lukách a opět lesem proti Železnému potoku k chatě SDRUŽELKA. Zde se trať obrací nazpět a pokračuje střídavým terénem severních svahů údolí a po několikerém překročení potoka končí ve stadiónu. Výškový rozdíl je 100 m, max. stoupání 60 metrů.

Trať na 15 km pro muže vybíhá ze stadiónu směrem západním ke Spindlerovu Mlýnu. Po 800 metrech roviny a mírného sjezdu přechází u náměstí Labe a po krátké rovince následuje prudší stoupání lesem k silnici na Bedřichov. Za ohbím silnice trať klesá lesem k vojenskému hotelu, stoupá loukou k dětské zotavovně a opět sjíždí k potoku. Následuje výstup serpentínami ke garážím, kde začíná delší sjezd vysokým lesem a pasekami zpět k Labi, které přechází za bývalým skokanským můstkem. Vlnitým lesním terénem kolem hájovny se ztáčí k Dívčím lávkám, u autokempinku přebíhá silnicí a stoupáním v lese po západním úbočí Kozích hřbetů se vrací ke Spindlerovu Mlýnu. Po sjezdu kolem chaty LOVĚNA následuje prudké stoupání nad LUCERNU, které vystředává technický úsek u horní stanice Šlepru. Mírně zvlňeným terénem pokračuje až k PANORAMĚ, odkud sjíždí otevřenou plání k chatě ZDAR BŮH. Po trojím překročení Železného potoka se od STRÁŽE vrací k chatě SDRUŽELKA, kde následuje druhý — zhruba 1 km dlouhý — technický úsek, po jehož

absolvování se trať napojuje na druhou část tratí na 5 km a po ní se vrací do stadiónu.

Tato trať bude dobrou prověrkou fyzických sil závodníků — zvláště stoupání od Labe k horní stanici Šlepru (86 m na 1 km) — bude vyžadovat dobré rozdělení sil. Také na této trati byl respektován požadavek, aby všechna stoupání vedla lesem nebo po svazích odvrácených od slunce. Proto případné slunečné počasí může ovlivnit kvalitu sněhu jen na dvou úsecích ve sjezdu.

Výškový rozdíl je 178 m, max. stoupání 85 m.

Tratě pro štafety (4 km — ženy a 8 km — muži) vedou obě údolím Sv. Petra.

Trasa na 4 km je v podstatě zkrácená trať na 5 km žen. V prvním kilometru je sníženo stoupání pod ALPSKÝ hotel. Na konci druhého nezměněného kilometru se trať po stoupání v lese obrací zpět k MORAVĚNCI a odtud do cíle. Výškový rozdíl je 90 m, max. stoupání 50 m.

Trasa na 8 km je nejen technicky, ale i fyzicky náročná. Rovinu po startu a stoupání lesem vystřídá mírný sjezd podél silnice do Spindlu a opět stoupání ke Šlepru. Vrstevnicovou cestou vrací se trať k silnici ke SPORTU a po mírném sjezdu se u ALPSKÉHO hotelu napojuje na ženskou »pětku«, po které pokračuje až na most před SDRUŽELKOU. Odtud vede po mužské »patnáctce« až do cíle. Výškový rozdíl je 140 m, max. stoupání 55 m.

Náhradní tratě — start a cíl je na Horních Mísečkách ve výšce 1050 m n. m. Všechny tratě vedou po zalesněných svazích Mechovince a Černé skály. Jsou rychlé, přiměřeně obtížné a svou náročností vyhovují všem požadavkům na moderní techniku jízdy. Skutečnost, že jsou vedeny mezi 900 a 1100 metry nadmořské výšky, poskytuje značnou záruku proti případné nepřízní počasí.

VLASTIMIL KDÝR,

za skupinu běžeckých tratí komise pro výstavbu

POZDRAV

KONAKRY

22

Po mistrovství světa v Zakopaném »zmizela« z našeho lyžování naše několikanásobná mistryně ČSSR inž. Vlasta Srnková. Odejela služebně do Konakry, odkud nám poslala tento pozdrav.

BIATHLON *kdy*

Již hodně stránek sportovního tisku v celém světě i v ČSSR bylo popsáno, stejně tak mnoho diskusních příspěvků a rozhovorů mezi přáteli lyžování se zabývalo významem a obsahem slova BIATHLON.

Nebudu se zabývat touto otázkou, neboť se oprávněně domnívám, že každý z přátel lyžování ví, že jde o obdobu dřívější lyžařské vojenské disciplíny — běhu hlídek na lyžích, spojený se střelbou na cíl.

Biathlon se velmi rychle ujal, obzvláště v SSSR, NDR a samozřejmě v severských státech, kde získal vysokou popularitu a stal se součástí branné sportovní přípravy.

Uvádím, že biathlon má své pevné postavení mimo území ČSSR. Musím však po pravdě přiznat, že sportovci organizovaní v Dukle, Rudé hvězdě, jakož i Svazarmovci, již biathlon pořádeli. Celoročně se na tufo disciplínu tréninkově připravovali a i mezinárodně se zúčastňovali příležitostně biathlonu a ne bez dobrého úspěchu. Myslím, že je správné, abych poukázal na účast svazarmovců v roce 1960 v NDR, kde na mistrovství Německé demokratické republiky obsadili v kategorii družstev i jednotlivců první místa. V roce 1963 to byli reprezentanti Rudé hvězdy, kteří sou-

těžili v SSSR na spartakiádě Dynama apod.

Již v roce 1961 bylo připraveno uspořádání I. mistrovství republiky v biathlonu v ČSSR, které měl provést ÚV — SVAZARMU. Ovšem nedostatek sněhu a snad i nepochopení některých funkcionářů zabránily jeho uskutečnění.

Nastávající lyžařská sezóna, na které budeme mj. opět po čtyřech letech sledovat již podruhé na zimních olympijských hrách v Innsbrucku biathlon, přináší změnu v této lyžařské disciplíně i u nás.

Předsednictvo ústřední lyžařské sekce ÚV ČSTV uložilo v listopadu 1963 zřízení zvláštní subkomise biathlon, která bude řízena přímo vedením ÚSL a do které budou přizváni pracovníci MNO, MV, SVAZARMU, Ústřední běžecké trenérské rady aj.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že se biathlon stává oficiální lyžařskou soutěží i v ČSSR. Věřím, že bude v roce 1965 uspořádána již v celostátním měřítku.

Subkomise biathlonu, před kterou leží velké úkoly (rozvinutí soutěží, vydání pravidel a organi-

v ČSSR?

začních zásad), se s urychlením zhostí úkolu, který jí byl předsednictvem sekce lyžování ÚV ČSTV uložen.

Že je biathlon jako lyžařská disciplína v oblibě u našich lyžářů, svědčí mj. ta skutečnost, že v nastávající sezóně jsou v celostátním kalendáři vypsány veřejné závody biathlonu, přestože pořádací složky nemají dosud, vyjma TJ DUKLA, RUDÁ HVEZDA, žádné zkušenosti.

Je samozřejmé, že pořádacím oddílům, které jako první přistoupily k uspořádání soutěží v biathlonu, bude poskytnuta pomoc při organizaci i uspořádání.

Závěrem můžeme jen konstatovat, že biathlon se i u nás dostává tam, kam již několik let patřil, možná, že jsme mohli v biathlonu ve světovém zápolení zaujmout dobré postavení. Jsem přesvědčen, že by se zcela jistě tak stalo.

JIŘÍ FEIX,

předseda subkomise biathlonu
LS ÚV ČSTV

UMĚLÁ HMOTA nebo umělý sníh?

Prodloužení lyžařské sezóny pro zvýšení výkonnosti lyžářů — závodníků v zemích, kde sníh leží 2—3 měsíce, bylo vždy snahou lyžařských pracovníků. Znamená to dojíždět mnohdy daleko do hor nebo nahrazovat sníh umělou hmotou. I když umělá hmota umožnila třeba skokanům a běžcům trénovat celý rok, přece jenom sníh je sníh. A co teprve ty desetitisíce obyvatel velkých měst v nižších polohách, kde sníh je vzácný, i když se teploty drží okolo 0 st. C pět i více měsíců?

Ve Spojených státech amerických zcela náhodou objevil jeden mladý inženýr zemědělských strojů jménem Philip Tropeano, že v blízkosti rozstřikovače mlhy pro ochranu jistých plodů před mrazem se při náhlém snížení teploty vytvořila vrstva sněhu. Zdokonalil tento přístroj a

»sněhový kanón« (snow-maker, Schneemacher) byl vynalezen. V USA je zřízeno asi 100 základů vybavených sněhovými kanóny, převážně v blízkosti velkých měst. V Evropě jsou zatím dvě, jedna u Lausanne ve Švýcarsku a druhá v NSR.

Jak funguje »sněhový kanón«? — Voda a tlakový vzduch jsou smíšeny v kanónu. Pod tlakem je tato směs vystřikována tryskou do ovzduší a při teplotě 0 °C a nižší se tvoří sníh.

— Typická základna vybavená šesti rozstřikovacími místy postačí pro plochu 450x60 m², kterou ve dvanácti hodinách pokryje vrstvou sněhu 10—15 cm silnou. — Druh sněhu se dá libovolně nastavit, buď prachový sníh nebo sůl.

Sníh má tu výhodu, že je kompaktnější, tím vydrží asi třikrát

tak dlouho než sníh přirozený. Umožňuje ideální lyžování, protože odtáva při vyšších teplotách jen velmi slabá vrstva.

Investiční náklady jsou dosti značné, přesto však, jak udává nabízející firma, se za rok zaplatí. Inž. MIROSLAV CHLOUBA

Jsem zdrav a zdatný

V poslední době často čteme na sportovních stránkách novin překvapující výsledky mladých, dosud méně známých závodníků, kteří se během několika měsíců dostávají na úroveň našich nejlepších. V čem tkví tyto úspěchy? Je jisté, že talent, nadšení a pocitovost v tréninku jsou samozřejmým základem. Ale tito sportovci vám také prozradí další své spolupracovníky: trenéra a lékaře. V tréninku se stále pracuje vědeckěji, a proto spolupráce trenéra a lékaře je nejvyšší nutná.

Abyste sportovec mohl vítězit, musí být zdrav. Lékař má za povinnost vyšetřit závodníka pouze jednou za rok v okresním oddělení nebo v krajském oddělení zdravotní péče o tělesnou výchovu a sport. Jinak sportovec sám vyhledá lékaře při potížích a při onemocnění. Při pravidelné prohlídce lékař také pomocí funkčních zkoušek může určit zdatnost sportovce, ale pouze velmi přibližně. Daleko přesněji určíme zdatnost opakovaným sledováním přímo v tréninku nebo v závodě. Sportovní lékař dochází pravidelně na tréninky, provádí různá měření a funkční zkoušky a o jejich výsledcích ihned informuje trenéra, aby ten mohl provést případné změny v tréninkovém plánu a zvyšovat tak výkonnost závodníka.

Ale sportovců je přece jen daleko více než lékařů, kteří se mohou věnovat lékařsko-pedagogickému dohledu a navštěvovat tréninky všech závodníků. Proto vám chceme v tomto článku poradit, jak můžete sledovat svůj zdravotní stav sami a jakým podílem se můžete zúčastnit určování své zdatnosti a ovlivňování svého tréninkového plánu. Ovšem výsledky vašich měření je třeba čas od času kontrolovat a konzultovat s trenérem a lékařem.

JAK SPORTOVEC SLEDUJE SVŮJ ZDRAVOTNÍ STAV SUBJEKTIVNĚ

Existuje celá řada příznaků, které může sportovec pocítovat subjektivně, a na některé příznaky je eventuálně upozorněn okolím. Sleduje tyto pocity v klidu, před a po tréninku nebo před a při a po závodě. Jmenujme alespoň některé: chuť k jídlu, poruchy usínání, spánku, sny, chuť

nebo odpor k tréninku nebo závodění, bolesti ve svalcích, pocity trvalé celkové únavy nebo vyčerpanosti, průjmů, zácpa, bolesti v nadbřišku nebo podbřišku, bodavé bolesti v pravém podžebří, ranní zvracení, zvracení po námaze, bolesti hlavy, bolesti v kříži, pocity nevolnosti a celá řada dalších příznaků. Tyto subjektivní pocity a stesky nelze přeceňovat a soustředit k nim veškerou svou pozornost a udělat ze sebe »nemocného«. Příznaky se většinou vyskytují delší dobu opakovaně a teprve lékař dovede zhodnotit jejich význam. Na druhé straně opakování těchto subjektivních stesků nelze podněcovat, aby nedošlo k poškození zdraví a k přetrénování.

JAK SLEDUJE SPORTOVEC SVŮJ ZDRAVOTNÍ STAV OBJEKTIVNĚ

Z objektivních pozorování si sportovec všimá své celkové vahy, která nemá mít žádné velké výkyvy. U mládeže je důležitý růst, sledujeme výšku těla alespoň dvakrát do roka. Dále si může při obtížích závodník změřit teplotu, sledovat barvu a množství moče a stolice, měřit objem hrudníku při výdechu a vdechu, objem končetin, může si změřit svalovou sílu ručním dynamometrem. Nejdůležitější je sledování práce oběhového systému, protože tato soustava správně připravena na velké zatížení je důležitá a nezbytná pro činnost všech dalších orgánů naší tělesné schránky. Můžeme tedy ze sledování oběhových funkcí usuzovat do jisté míry i na zdatnost a připravenost celého organismu. Nyní si probereme alespoň dvě jednoduchá měření funkce oběhové soustavy, která může sportovec provádět sám.

SLEDOVÁNÍ TĚPU

Sledování tepu má zatím největší praktický význam pro hodnocení funkční schopnosti oběhové soustavy. Kde na těle můžeme tep měřit? Pro lyžaře je nejvýhodnější hmatat mohutný tep krkavice na přední části krku, kde je puls viditelný dokonce pouhým zrakem. Nedoporučujeme však při hmatání příliš tlačit prsty na tepnu, vyvolali bychom tím nežádoucí reflex, jenž má za následek zpomalení srdeční akce, a tak bychom zkreslili výsledek měření. Je možné měřit puls i na teple, která probíhá na palcové straně zápěstí. Stačí spočítáme-li úderý za 10 vteřin a vynásobením

dostaneme hodnotu za 1 minutu.

Po zaběhnutí tréninkového úseku změříme si vždy počet úderů za prvních 10 vteřin na počátku každé minuty, a to tak dlouho, než se tep zpomalí na hodnotu, která bude signálem pro start dalšího tréninkového úseku. Tato hodnota je různá podle toho, jak je závodník trénovaný. Potřebujeme k tomu znát ranní klidovou hodnotu svého tepu. Nejobvykleji začínáme další tréninkovou dávku, jestliže puls po předchozí námaze se uklidní na dvojnásobek ranní klidové hodnoty. Toto pravidlo neplatí pro každého, protože někteří výborně trénovaní sportovci nechají klesnout tep pouze na trojnásobek klidové hodnoty, začátečníci by se jistě při takovémto tempu brzy přetrénováli. Jiní čekají, až hodnota pulsu klesne na dvaapůlnásobek klidové hodnoty. Na druhé straně delší odpočinek mezi tréninkovými dávkami by znamenal malý přírůstek trénovanosti, dodržováním tepových hodnot docílíme optimálního přírůstku. Je třeba spolu s trenérem a lékařem najít pro každého závodníka takové výchozí hranice pulsu, aby jeho výkonnost rostla. Individuálnímu musíme mít stále na zřeteli, protože i stejně trénovaní závodníci mohou mít různou optimální výchozí frekvenci pulsu.

STEP TEST

Další funkční zkoušku velmi jednoduchou, kterou může provádět každý sportovec sám, je step test. Všichni tuto zkoušku znáte z pravidelných prohlídek. Nejprve si zopakujeme její postup. Stačí nám k tomu židle nebo stolička vysoká 50 cm, pro ženy stačí 40 cm. Vystupujeme na ni přesně pět minut rychlostí jeden výstup za dvě vteřiny (tj. 20 výstupů za minutu), tento rytmus musíme dodržet. Nohy při vystupování můžeme střídát, jedno chodidlem spočívá stále na židli. Nemělo by žádný význam usnadňovat si tuto práci třeba tím, že bychom místo správného stoje na židli jen nohy pokrčovali a podobně. Přesně dozovaná námaha je nutná pro provedení této funkční zkoušky. Po skončení výstupu přesně za pět minut měříme si tep 30 vteřin od počátku druhé minuty, pak 30 vteřin od počátku třetí minuty a 30 vteřin od počátku čtvrté minuty. Tyto tři hodnoty sečteme a tomuto součtu odpovídá příslušný index zdatnosti na tabulce. Pro úplnost uvádíme rovnici,

z níž hodnoty indexu jsou v tabulce vypočítány:

$$I = \frac{T \times 100}{[P_1 P_2 P_3] \times 2}$$

kde T je čas výstupů ve vteřinách, P hodnoty pulsu v jednotlivých minutách.

Při hodnocení indexu musíme najít pro jednotlivce základní hodnotu pro celý rok, jeden index step testu nám příliš nefekne. Například u běžců vytrvalců můžeme podle zkušeností říci, že index pod 100 znamená netrénovanost, značnou únavu či nemoc, od 100—130 slabou trénovanost, rekonvalescenci po nemoci, od 130 do 150 dobrou střední trénovanost, od 150 do 170 dobrou trénovanost a nad 170 výbornou sportovní formu. Jiné posuzování je u sjezdářských nebo skokanských disciplín, kde dobrou zdatnost budou znamenat nižší hodnoty indexu. Avšak znovu zdůrazňujeme, že nejdůležitější je individuální hodnocení. Uvedu ještě příklad jednoho výborného závodníka, který provádí step test sám pravidelně dvakrát měsíčně před a po tréninku, hodnoty indexu si zapisuje do časového grafu. Velmi dobře je na této křivce hodnot step testu ve srovnání s dosaženými výkony vidět, jak a kdy výkonnost a zdatnost organismu roste a kdy klesala (např. po onemocnění chřipkou.) Zajímavé

jsou také hodnoty testu těsně před závodem a po závodě, jsou nižší než před a po tréninku, zřejmě zde hraje úlohu labilita nervového stavu. Závodníci mohou této funkční zkoušky před závodem bez obav použít jako důkladné rozvíčky, zkušenost ukazuje, že to není tak velká námaha, aby ovlivnila negativně výsledek závodu.

Dobry sportovec se nepozná jen podle výkonu. Pozná se také, jaký má zájem o vědecké metody tréninku, jak sleduje nejen růst své výkonnosti, ale i zdatnosti svého organismu, a hlavně své zdraví, jak spolupracuje se svým trenérem a lékařem a usnadňuje jim jejich práci sebekontrolou.

Tabulka indexu tělesné zdatnosti podle součtu pulsu po 30 vt. v 2., 3., 4. minutě.

Součet pulsů	Index	Součet pulsů	Index
248—250	60	207—209	72
244—247	61	205—206	73
240—243	62	202—204	74
237—239	63	199—201	75
233—236	64	197—198	76
230—232	65	194—196	77
226—229	66	192—193	78
223—225	67	189—191	79
219—222	68	187—188	80
216—218	69	185—186	81
213—215	70	182—184	82
210—212	71	180—181	83

Součet pulsů	Index	Součet pulsů	Index
178—179	84	124	121
176—177	85	123	122
174—175	86	122	123
172—173	87	121	124
170—171	88	120	125
168—169	89	119	126
166—167	90	118	127
164—165	91	117	128
163	92	116	129
161—162	93	115	130
159—160	94	114	132
158	95	113	133
156—157	96	112	134
154—155	97	111	135
153	98	110	136
151—152	99	109	138
150	100	108	139
148—149	101	107	140
147	102	106	142
145—146	103	105	143
144	104	104	144
143	105	103	146
141—142	106	102	147
140	107	101	149
139	108	100	150
137—138	109	99	151
136	110	98	153
135	111	97	154
134	112	96	155
133	113	95	157
131—132	114	94	159
130	115	93	161
129	116	92	163
128	117	91	164
127	118	90	166
126	119	89	168
125	120	88	170

Běžecká abeceda

Dokončení ze str. 5.

4. Jízda bez holí — paže složeny za zády — dlouhé skluzy.

5. Jízda s mohutnými odrazy do skluzu až do zastavení, zůstat ve »váze« během skluzu.

6. Běh rozložený — čtyřtakt.

7. Jízda s dlouhými skluzy, a vědomě kontrolovat dokončení odrazu (až přes palec u nohy) do napjaté nohy vzadu.

Všechny tyto přípravné cviky slouží nejen k nácviku techniky, ale současně jako cvičení posilovací. Většina z nich pomáhá nácviku rovnováhy a hlavně k získání skluzu s dostatečným přenesením váhy těla na vedoucí lyži. V jízdě s přehnaně dlouhými skluzy se závodník učí vědomě uvolňovat svaly v pasívní, tj. odpočinkové fázi běhu. Ovládním různých způsobů odrazů a jízdy

si závodník vytváří pohybový zásobník pro běh na různém druhu sněhu.

Přípravné cviky zařazujeme na začátek tréninku a také na konec, před odchodem domů. Při delším rovnoměrném nebo střídavém tréninku vytrvalostním, kdy doba ježdění může vést k nevhodné ztrnulosti v technice nebo kdy se po určité době snižuje schopnost organismu aktivně reagovat na terén — přerušujeme trénink a vkládáme tato přípravná cvičení.

Na základě našich zkušeností s přípravnými cvičeními na lyžích se domníváme, že jsou velmi prospěšná a užitečná, a proto vás s nimi seznamujeme.

MILADA PROKEŠOVÁ,
trenérka repr. družstva žen

S »loňským« sněhem počítali v prosinci také členové našeho olympijského družstva sjezdářů. Proto si naplánovali na prosinec trénink na sněhu do Ta-transké Lomnice. A jak to dopadlo, ukazuje náš obrázek: M. Brůna trénuje v umělé stopě běžců.

ÚRAZOVOST

a bezpečnostní

vázání

Při nahlédnutí do statistik úrazovosti některých států s lyžařskou tradicí se zjišťuje, že úrazovost v lyžařském sportu značně v posledních letech klesá. Tento stav lze vysvětlit vzestupem průměrné lyžařské techniky a používáním bezpečnostních lyžařských vázání.

Zvláště silný pokles nastal u spirálových zlomenin nohou. Příčina poklesu je v rozšířeném používání bezpečnostních lyžařských vázání, která fungují při kritické torsi šikmo k ose lyže.

Přesto však dnes používaná bezpečnostní vázání nejsou dosud dokonalá. Převážná část odstraňuje úrazy, které vznikaly při pádu, kdy došlo k rozdílné rotaci těla a lyží. Moment nebezpečí při pádech dopředu však zůstává.

Jestliže při pádu dopředu nastane kritické přetížení pouze v souběžném směru k ose lyže, případně ve směru vzhůru od osy, většina bezpečnostních vázání nefunguje. Při těchto pádech většinou nedojde k poškození kotníku nebo ke spirálové zlomenině kosti, ale mimořádně je namáhána Achillova šlacha, takže dochází k jejímu poškození nebo i přetržení.

Proto před konstruktéry lyžařských vázání byl postaven nový úkol — volná pata. Dnes již existuje několik typů lyžařského vázání zabezpečující kritické přetížení nejen v šikmém směru k ose lyže, ale i ve směru osy (i vzhůru).

Rozlišují se zde vázání lanková a patová. V obou těchto směrech jsou na předním místě výrobky rakouské firmy Tyrolia.

Bezpečnostní vázání lankové, kde uvolnění nohy od lyže je závislé na otevření napínacího pákového systému, předpokládá, že přetížení kritické hranice při pádu dopředu se přenáší na bezpečnostní systém pomocí lanka. Lanko je zavěšeno na boku lyže v háčcích, jeho tah není přímočarý, nýbrž je veden v několika úhlech mezi podpatkem boty a napínacím systémem. Tato cesta má nepravidelně měnitelné faktory — tření o lyži a o háčky, deformace háčků, deformace bowdenového lanka a podobně. Tyto okolnosti způsobují, že v některých případech tato lanková vázání přestávají být bezpečnostními.

Bezpečnostní patové vázání Tyrolia Ski-Rocket vyhovuje sice všem požadavkům kladeným na dokonalé bezpečnostní vázání, ale má také své nevýhody. Komplikovaný mechanismus, značná velikost a váha působí neesteticky a konečně je drahé. V zahraničí se vyskytuje na trhu ještě řada obdobných řešení patového vázání; která však mají stejné nevýhody jako Tyrolia Ski-Rocket. V některých případech řešení musí být pro vázání upraven speciálně podpatek lyžařské boty, což je další nevýhodou.

Známý konstruktér lyžařského vázání Hannes Marker hodlá uvést do prodeje nový typ bezpečnostního vázání patového.

Pružinový zámek přidržuje podpatek boty u lyže. Při přetížení tahu (pád dopředu) se zámek odmyká. Tah pro uvolnění paty je nastavitelný ve značném rozsahu. Zásadní rozdíl od dosavadních patových systémů spočívá v tom, že vypínací pružinový zámek je umístěn ve svérce pružiny na podpatku

boty, tedy ve vlastním bodu působení přetížení síly.

Je zajímavé, že závodníci s tímto vázáním spojovní nejsou a dávají přednost řemenovému vázání s otočnou patou a pojistnou špičkou, přestože nemá bezpečnostní funkci při pádu dopředu. Názor lékařů na nové vázání je příznivý, avšak připomínají, že část úrazů nohou způsobuje módní vysoká lyžařská obuv s mimořádně pevným šněrováním.

Letošní rok přinesl na zahraničním trhu nový typ sjezdového bezpečnostního vázání značky Contact, vyráběný v NSR. Jedná se o běžné řešení bezpečnostní paty a bezpečnostní špičky, avšak zásadně odchylné je provedení upnutí lyže na botu. Bezpečnostní špička provedená na obdobném systému jako špička Marker je namontována na pohyblivé páce napínače. Při uzavření napínače se páka s bezpečnostní špičkou pohybuje ve směru špička pata a upíná botu, která je patou již zachycena v bezpečnostním patovém vázání. Při bočním pádu funguje bezpečnostní špička i pata, při pádu vpřed pouze pata.

Na domácím trhu chybí nejen širší výběr lyžařských vázání, ale vázání je vůbec nedostatek. Původní lankové bezpečnostní vázání Ikarria se neosvědčilo pro svůj komplikovaný systém. Gumová čelist Massag, přestože svého času určitou úlohu jako bezpečnostní vázání sehrála, neodpovídá dnešním požadavkům na bezpečnostní vázání. Bezpečnostní vázání řemenové s pojistnou špičkou, vyráběné družstvem Drukov v Brně, vykazuje značné nedostatky v kvalitě použitého materiálu a má proto krátkou životnost. Samostatná bezpečnostní špička typ »Bažant«, kterou vyrábí družstvo Lověna Praha, se objevila jako novinka v malém množství koncem roku 1962 a počátkem roku 1963. Svou bezpečnostní funkci při pádu stranou plní dobře.

Všechna uvedená bezpečnostní vázání u nás vyráběná fungují jenom při boční torsi (šikmo k ose lyže). Žádné z nich neřeší bezpečnost při pádech dopředu. Výjimku tvoří lankové napínačky typ »Restl«, které přišly do prodeje v omezeném množství počátkem roku 1963. Tento bezpečnostní lankový napínač ve spojení s bezpečnostní špičkou uvolňuje nohu jak při pádu stranou, tak i dopředu.

Naši lyžařské veřejnosti však dosud chybí dokonalé prakticky odzkoušené lyžařské sjezdové vázání zajišťující uvolnění nohy při všech směrech přetížení, dále turisticko-sjezdové vázání s plnou bezpečnostní funkcí a s možností jednoduché úpravy vázání pro sjezd a chůzi a konečně lehké bezpečnostní turistické vázání umožňující běh, pochod i jednoduchý sjezd pro nový typ turistické lyže.

Je proto účelné, aby zábrana proti úrazům při lyžování šla ruku v ruce jednak po stránce bezpečné výstroje a výzbroje a jednak trvalým zvyšováním technické úrovně lyžařů. Každý lyžař si musí uvědomit, že sebelepší bezpečnostní vázání nezabrání úrazům, způsobeným neodpovědnou jízdou, kdy lyžař přecení nebo nedocení okolností důležité pro bezpečnou jízdu.

JAROSLAV ROŠICKÝ

Před utkáním s Poláky jen jeden závod

JEDINÉ PROSINCOVÉ KONTROLNÍ ZÁVODY našich běžců v Krkonoších: 12 km: 1. Harvan 42:01, 2. Hrubý 42:06, 3. Fousek 42:27, 4. Čillík 42:48, 5. Sacký 43:38, 6. Jeřábek 43:52; ženy — 5 km: 1. Břizová 20:36, 2. Paulusová 20:42, 3. Škodová 21:02, 4. Gajancová 21:04, 5. Zdeňková 21:33, 6. Snebergrová 22:01.

Nad dopisy

Každý z nás dospěl po více či méně klikatých cestách života k oblíbenému sportu — lyžování. I když připustíme výhody některých jiných sportů, přesto jsme přesvědčeni, že příznivci lyžování by s ostatními sportovci neměli. U široké členské základny je láska k lyžařině čistá a vzniká pro krásu pohybu, podržených nádherným prostředím našich hor. I přes individuální charakter našeho sportu nesmíme zapomenout na další důležitý faktor, a to prostředí v dobrém kolektivu. Ne každému oddílu se stejně dobře daří jeho práce, a proto je třeba méně úspěšným oddílům pomáhat. Jedním z prostředků je zveřejňování dobré práce.

A tak se z několika málo dopisů dovidáme, že lyžaři Slavové Karlovy Vary plní závazek k získání titulu »Vzorný kolektiv socialistické tělesné výchovy« a mají prvenství nejen v okrese, ale i v kraji. V řadě splněných závazků vysoko ční nad ostatní splnění plánu rozvoje, a to na 266 procent. K samostatnosti v hospodaření přispívá i schopnost oddílu produkovat umělecké nadání členů v pásmu »Autostop«. Převzetí patronátu nad školou Ant. Zápotockého v Karlových Varech jistě nebude jen krásným gestem, ale upřímnou snahou získat mladou krev do lyžařiny.

Dobrym přínosem je výsledek lyžařského oddílu Jednoty Kežmarok, který na popud známých sjezdařů Michala a Toni Soltýse a Vlado a Oty Krajňáka postavil své členy do šiku k odpracování více než 800 brigádnických hodin. Po útoku na nejbližší terén za měsícem se v roce 1959 narodila 500

metrů dlouhá sjezdovka, která v dalších letech byla neustále zlepšována. Přišla však doba, kdy Kežmaročtí neměli co zlepšovat na zemi, což zavinilo, že malebné prostředí Jeruzalémského vrchu bude v zimě ve večerních hodinách ozařovat neónové osvětlení po celé délce sjezdovky, tak, aby mohla být využita denně po práci a vyučování. Přejeme mnoho úspěchů v další práci, zejména v budování plánovaného lyžařského vleku.

Úspěšná propagační práce lyžařského oddílu Lokomotivy Brno se projevuje ve vydávání vlastního lyžařského zpravodaje. Oddíl soutěžící o titul »Vzorný kolektiv socialistické tělesné výchovy« v něm zveřejňuje 8 bodů usnesení výroční členské schůze. Druhý bod je vyjádřen vzpomínkou na šedesátiny čs. lyžařství, na jejichž počest se zavazuje prohloubit svoji čtyřnásobnou patronaci na školách a získat 100 spartakiádních vloček. Jak z obsahu usnesení, tak z ostatních zpráv svědčících o bohaté činnosti vysvítá, že vedení oddílu je v pevných rukou, a to nás nutí věřit, že usnesení výroční členské schůze bude splněno. Jistě bude mnoho zájemců o besedu s filmy, kde bude i veselé povídání z historie 60 let brněnského lyžování.

Zprávu z výroční členské schůze poslal redakci lyžařský oddíl TJ Baník Osek. Jistě má vysokou hodnotu skutečnost, že na výstavbě lyžařského můstku v Novém Městě bylo odpracováno více než 8500 brigádnických hodin. Pak už se jen dovidáme zajímavá fakta, že byl zvolen nový výbor oddílu, že bylo uzavřeno několik hodnotných závazků, že bylo schváleno usnesení, že člen představenstva OV ČSTV kladně hodnotil uspořádání schůze, atd. A tu se nám zdá příliš přemrštěná skromnost ve snaze nezvratit konkrétní výsledky a cíle, a to zvlášť u oddílu, kterému byl udělen titul »Vzorný lyžařský oddíl« a od KR ROH, KV ČSM a Svazarmu a KV ČSTV obdržel »Čestné

uznání« za zdárné uspořádání I. ČSSH.

Zdravá hrdość lyžařských oddílů je dobrým zjevem v naší tělovýchově a našim přáním je, aby dobře pracující oddíly neustále přibývalo.

■ Lyžařští cvičitelé na běžkách

Pod pojmem »lyžařský cvičitel« si dosud mnoho lidí představuje typického »loučkáře«. Že je to špatná představa, dokazuje příklad cvičitelů lyžování Středočeského kraje, kteří ve dnech 13. až 15. prosince uspořádali krajský sraz cvičitelů s vysloveně běžecskou náplní a pochopitelně i předebranou běžecskou výstrojí a výzbrojí. Sraz se konal v tělovýchovném středisku ČSTV na Mísečkách a zúčastnili se ho zástupci všech 12 okresů kraje.

Sraz ukázal i za poměrně nepříznivých sněhových podmínek slušnou technickou úroveň cvičitelů Středočeského kraje na běžkách a myšlenka pořádat cvičitelské srazy s běžecskou náplní by mohla být příkladem i pro ostatní kraje. Užitečným doplňkem srazu byla i beseda, při níž si vyměňovali zkušenosti cvičitelé z lyžařsky silných okresů se zástupci okresů, kde se s učebně metodickou prací teprve začíná.

U příležitosti srazu obdrželo z rukou člena představenstva KS soudruha dr. Sýkory šest cvičitelů čestná uznání »vzorný cvičitel«, která jim udělil ústřední výbor ČSTV za jejich dlouholetou cvičitelskou práci. Vyznamenání byli soudruzi Aubrecht, Vacek a Záborský ze Sp. Avia Čakovice, Brož ze Sp. Modřany, Fér ze Sp. Odoleň Voda a Novotný z L. Kolín.

Krajské komisi základního lyžování Středočeského kraje patří uznání za vzorně uspořádaný sraz i za myšlenku zkvalitnit cvičitelskou práci zařazením běžecké náplně do letošního krajského srazu.

V. SETNIČKA

Ústřední správa spojů vydává v lednu tři známky propagační zimní olympijské hry v Innsbrucku. Jejich autorkou je Anna Podzemná-Sucharová, rytiny dílem L. Jirů a J. Mráčka, tiskne je tiskárna spojů dvoubarevným ocelotiskem. Další známka stejně emise s lyžařským motivem (běh) autorky Naď Snecké propaguje Mezinárodní zimní univerziádu 1964 ve Špindlerově Mlýně.

Na našem snímku je innsbrucká známka lyžařů.

Z prosincových výsledků

SDRUŽENÝ ZÁVOD

BEH

HAMMERDAL — 15 km: 1. Persson (Š) 59:08, 2. Risberg (Š) 1:01:21, 3. Steiner (I) 1:02:12, 4. P. E. Eriksson (Š) 1:02:36, 7. Mathieu (Fr.) 1:03:13; ženy — 5 km: 1. Strandbergová (Š) 22:24, 3. Gustafssonová (Š) 22:43.

OESTERSUND — 15 km: 1. Lundemo (No) 52:36, 2. Andersson (Š) 52:46, J. Rönnlund (Š) a Risberg (Š) 54:05, 7. Piers (Fr.) 54:53, 10. Steiner (I) 55:34.

DOROTEJA — 15 km: Rönnlund (Š) 49:26, 2. Risberg (Š) 50:39, 3. Larsson 50:59, 6. Dorigo (I) 51:37, 8. Piers (Fr.) 52:29.

BJERKE — 12,8 km: 1. Grünningen (No) 33:57,7, 2. Eggen (No) 33:59,2, 3. Tiainen (Fin.) 34:02,9; 3x6 km: 1. Norsko 51:54,7, 2. Švédsko 51:57,1, 3. Finsko 51:59,9, 4. Itálie 52:27,1.

IDRE — 16 km: 1. Andersson 52:29, 2. Stengvist a Eriksson 53:53, 4. Persson 53:54, 5. Jernberg (vše Š) 54:11.

ZLATOUST — 15 km: 1. Gizatullin 51:09, 2. Utrobin 52:12, 3. Anisimov 52:22; 30 km: 1. Vaganov 1:48:05, 2. Utrobin 1:49:10, 3. Ljubimov 1:49:11; ženy — 5 km: 1. Bojarskichová 20:34, 2. Ačkinová 20:38, 3. Kolčinová 20:49, 4. Gusakovová 21:00, 5. Jerošinová 21:07, 10 km: 1. Kolčinová 40:43,3, 2. Gusakovová 40:49,0.

ANDERMATT — 12 km: 1. A. Kälin 49:37,1, 2. Ammann (oba Šv.) 52:44.

SALEN — 15 km: 1. Vaganov (Š) 54:45, 2. Stensheim (No) 54:56, 3. Jernberg (Š) 54:57; ženy — 7,5 km: 1. Kolčinová (Š) 30:38, 2. Strandbergová (Š) 31:34, 3. Gustafssonová (Š) 31:41.

HELSINKY — 23 km: 1. Mäntyranta 1:06:52, 2. Huhtala 1:07:14, 3. Bergvist 1:08:10; ženy — 7 km: 1. Lehtonenová 27:32, 2. Ruoppová 28:36, 3. Nieminenová (vše Fin.) 28:38.

SINSKATEBERG — 20 km: 1. Olsson 1:15:57, 2. Jernberg 1:16:36, 3. Persson (vše Š) 1:16:45, 6. Vaganov (Š) 1:17:34; ženy — 10 km: 1. Kolčinová 45:08, 2. Ačkinová (obě Š) 46:06, 3. Martinssonová (Š) 48:21.

VENDALEN — 21 km: 1. Eriksson (Š) 1:14:48, 2. Stuffer (I) 1:14:58.

SKOK

ROVANIEMI: 1. Hyttiä 225,5 (82,5/81,78,5), 2. Remes 221,85, 3. Kankkonen 221,6, 4. Immonen (vše Fin.) 217,95.

OSLO: 1. Engan 224,0 (77/81), 2. Yggeseeth 217,0, 3. Brandtzæg 208,8, 4. Wirkola 208,3, 5. Nord (vše No) 208,0.

OBERTSDORF: 1. Neundorff (NDR) 225,5 (73/74/77), 2. Bolkart (NSR) 221,0.

SALZBURG: 1. Preiml (Ra) 231,0 (40/40,5), 2. Sjöberg (Š) 214,9, 3. Wittek (Po) 212,0.

KAVGOLOVO: 1. Kiselev 489,61, 2. Simonov 483,94, 3. Drjagin 475,75, 4. Prjacin 458,81.

TRYSIL: 1. Wirkola 449,7, 2. Knutson 443,2, 3. Larsen (všichni No) 434,0.

KLINGENTHAL: 1. Dietel 464,61, 2. Meinel (oba NDR) 452,37, 3. Mühwald (NSR) 448,12.

SJEZDOVE

VAL D'ISERE — o. sl.: (1400/380—59): 1. Favra (Šy) 1:31:51, 2. Killy (Fr.) 1:32:05, 3. Périllat (Fr.) 1:35:04, 6. Werner (USA) 1:35:21, 8. Mahlknecht (I) 1:35:55; slalom: Werner 1:21:34, 3. Arpin (Fr.) 1:21:66, 3. Mahlknecht 1:22:12; o. sl. — ženy (1600/340): 1. Saubertová (USA) 2:01,4, 2. Obrechtová (Šy) 2:02,2, 3. F. Goitschelová (Fr.) 2:03,63; slalom: 1. Famoševová (Fr.) 76,43, 2. Saubertová 76,86, 3. F. Goitschelová 78,0.

LIENZ — slalom (550/180—60): 1. Leitner 116,3, 2. Stiegler 117,7, 3. Schranz 117,7; ženy (53 br.): 1. Nuttová—Jahnová 92,8, 3. Zimmermannová 93,2, 3. Haasová (vše Ra) 94,5.

CO DĚLÁ MISTRA?

Americký trenér Bob Bitt: »Naděšení, houževnatost, dále je třeba být dobrým atletem a bojovníkem. Závodník musí sám chtít zvítězit, jak teprve z něho může udělat dobrý trenér mistra. Důležitým činitelem je schopnost průběžně hodnotit situaci a hlavně umět se soustředit.«

Trenér švýcarských sjezdářů Georg Schneider: »Již před startem musí mistr znát přesně na zlomek vteřiny čas, kterého je schopen dosáhnout. To potřebuje pět, možná i více let.«

Rakušan Christian Pravda: »Především talent a intuici uplatněné ve vteřině. Kromě toho musí mít závodník víru ve své vlastní síly. Musí jít již na start s vědomím, že zvítězí. Je možné, že budu odsuzován, ale jen žádný velmi těžký trénink. Zní to poněkud paradoxně, a je to sporné. Je to však moje přesvědčení. V roce 1948 jsem pocítil, co je přetřénování. V roce 1953 jsem netrénoval více než dvě hodiny denně a vyhrál jsem v San Valley.«

Trenér sjezdářek NSR Hanspeter Lanig: »Nedovedu si představit sjezdářku bez odvahy a silné vůle.«

Ve slalomu musí být i dobrý lyžař v první řadě trpělivý. Nesmí též kouřit. Pokládám to za velmi důležité. Mladí sportovci často zapomínají, že je třeba být vždy v dobré formě. Trénink má začít v červenci, na sněhu je již jen závěrečná etapa. Má hrát hodně kopanou, jezdit na kole a každodenně trénovat gymnastiku. Nejlepší věk pro sjezd je 22 let, ve slalomu může být i vyšší. A ještě něco — každý sportovec má vědět, kdy má přestat závodit.«

Walter Prager: »Před startem je nutné soustředit veškerou energii. Dobrý start znamená vše. Nemalou roli však hraje náhoda. Domnívám se též, že mnozí závodníci jdou do boje, aniž by měli nejnuitnější předpoklady, především umění porovnávat svou rychlost s časem.«

ZDE JE ZÁKLAD

velkých úspěchů lyžařů NDR ve skoku i v závodě sdruženém — mládež vedená schopnými trenéry z řad bývalých vynikajících závodníků, kteří jsou vzorem a přitahují zájem mládeže. — Náš snímek je z Brotterode v Duryňském lese, kde trénuje mládež pod patronací lyžařů armádního sportovního klubu Vorwärts i v létě na umělé hmotě třikrát v týdnu.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 50.

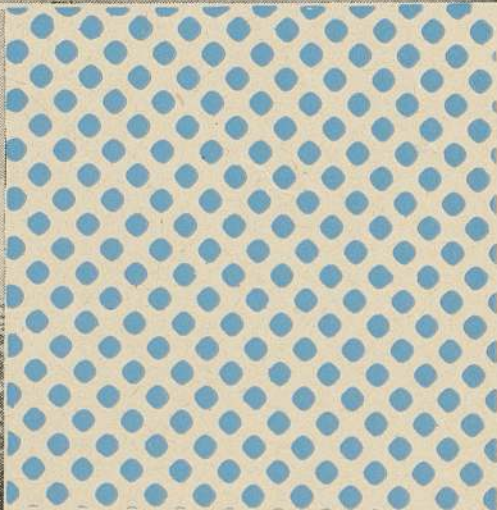
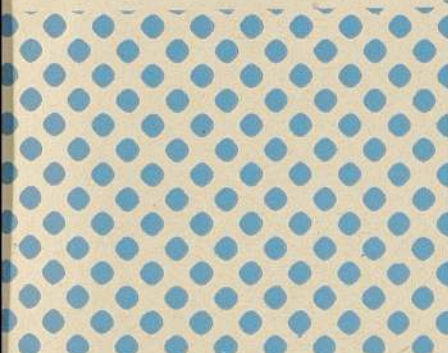
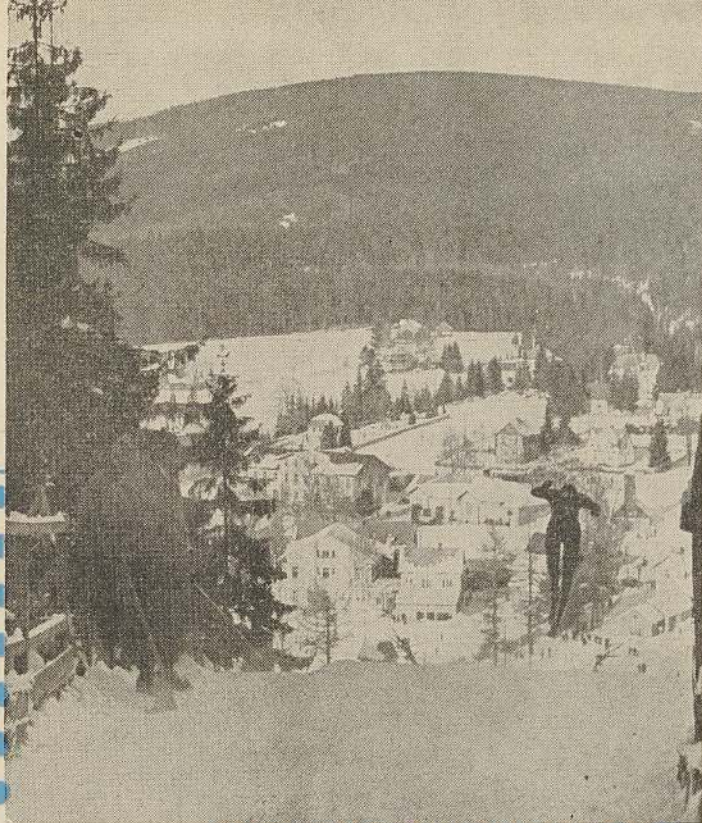
Číslo

1

A-18*41039

Naši lyžaři uvítají

zahraniční sportovce také při »Týdnu skoků na lyžích v CSSR«, mj. ve Vysokém nad Jizerou (snímek vysokého můstku »Sachty« na této straně dole), při XI. ročníku mezinárodních závodů, v klasických disciplínách spojených s mistrovstvím ČSSR v Harrachově (pohled na Harrachov z můstku na Certově hoře — snímek na této straně nahoře) a také při Velké ceně Slovenska ve sjezdových disciplínách ve Vysokých Tatrách (na našem snímku na zadní straně obálky jsou čtyři úspěšné závodnice loňské VCS — zleva Polky Hildegarda Zolichová a Mária Vanyaová, naše Anna Živcová a Rakušanka Hiltruda Rohrbachová).

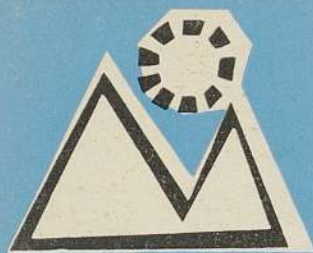

NA DRUHÉ STRANĚ OBÁLKY: Zotavovna v Bedřichově — dočasný domov účastníků Universiády 64 (dole) — Lyžařský stadión ve svatém Petru (nahore)

NA PRVNÍ STRANĚ OBÁLKY: Celkový pohled na Spindlerův Mlýn

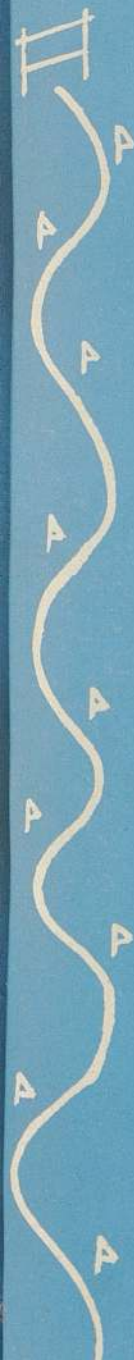

lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 50 • ÚNOR 1964 2

LYŽECTVÍ ZIMNÍ SPORT LYŽAŘSTVÍ

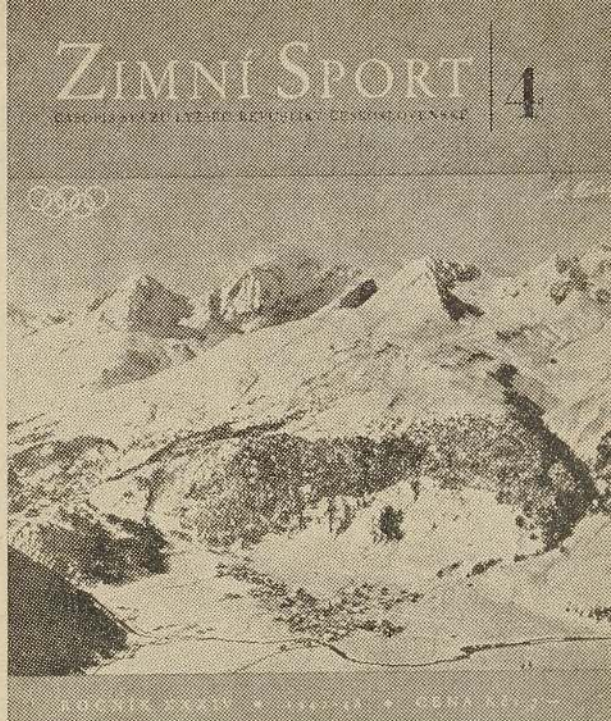
Na konci minulého roku se sešli v Jilemnici představitelé našeho lyžařského sportu doby přítomné i minulé, aby na slavnostním zasedání vzpomněli významného jubilea: Před 60 lety na popud J. Rösslera-Ofovského, předsedy Českého Ski klubu Praha, a za spolupráce Jana Buchara byl založen »Svaz českých lyžařů«. První schůze se konala 21. listopadu 1903 v Jablonci nad Jizerou za účasti všech tří českých klubů, a to Českého Ski klubu Praha, Českého Ski klubu Vysoké nad Jizerou a Českého krkonošského spolku Ski v Jilemnici. Prvým předsedou byl zvolen řídicí učitel Jan Buchar z Dolních Šlapanic.

Podle zápisu z této schůze byl zhruba nastíněn tento účel nového Svazu: »pořádat společný amatérský řád, zříditi lyžařské stanice a staniční knihy, zhotoviti zimní mapy horské a pěstovat vzájemné styky zimních turistů a lyžařů«.

Na toto vzácné jubileum našeho lyžařství navazuje druhé, které se týká bezprostředně našeho časopisu a kterého také chceme vzpomenout.

Náš časopis »Lyžařství« vstupuje letos do »padesátého ročníku«. Časové jubileum oslavíme až za dva roky. To dosáhneme šedesátí let, neboť první číslo lyžařského časopisu vyšlo 1. prosince 1906. Byly to sice »Týdenní zprávy ČSK Praha«, ale Svaz lyžařů je prohlásil za svůj oficiální orgán a uveřejňoval v nich vyhlášky, zprávy a svazová sdělení. První ročník vyšel pouze v pěti číslech. Druhý ročník 1907 měl již osm čísel a třetí 1907—1908 dosáhl rekordu — 20 čísel. Vedoucím redaktorem byl F. Beneš z Karlína, který byl své funkce zbaven za okolností dosti bouřlivých. Nechme však mluvit zápis ze schůze ČSK Praha:

»Na páteční schůzi 29. listopadu 1907 se konal debatiní večírek o vázání. Vázání lillienfeldské — železně zastával p. Beneš, krkonošské — měkké pp. Fiedler, Hron a Rössler. Debata vedena byla způsobem věcným a téměř se zdálo, že rozřešila otázku tuto. Bohužel nerozřešila. P. Beneš, než mu bylo svěřeno vedení časopisu „Zimní sport“, zavázal se vydávat jej v takových rozměrech, aby byl aktivní. Jak zjistil pokladník, toho nedocílil, i když se zavázal, že schodek uhradí insercí. Poměr se ještě zhoršil, když p. Beneš v knize, kterou vydal nákladem ČSK Praha pod názvem „Jízda na lyžích v Čechách“, proti vůli celého výboru klubu propagoval vázání lillienfeldské. Ale nebylo na tom dosti. 19. ledna pořádal klub svazové závody a usnesl se vyslati k nim oficiální výpravu. Pan Beneš však místo toho ohlásil v časopise výlet na ještěd. To bylo ovšem už trochu mnoho, a tak byl pan Beneš z Českého

Obálka předchůdce našeho Lyžařství, časopisu Zimní sport z roku 1947—48.

Ski klubu vyloučen, poněvadž opět a opět porušoval disciplínu klubu a opět a opět veřejně vystupoval proti zájmům klubu.»

F. Beneš však nezanechal činnosti v lyžařském sportu. Založil druhý pražský klub — »Český spolek pro zimní sporty« — a odtud pak vedl boj proti bývalým spolupracovníkům. Trvalo to hezkou řádku let, než se hladina osobních sporů uklidnila.

Čtvrtý ročník, vedený J. Šikem, měl jen šest čísel. Následující dva ročníky — pátý (1909—1910) a šestý (1910—1911) vyšly jako příloha listu »Sport a hry«. Sedmý ročník vedl inž. Pavloušek pod názvem »Lyžectví«. Pod hlavičkou »Zimní sport« a později »Věstník Svazu lyžařů v království českém« vedl inž. Pavloušek časopis až do jubilejního ročníků desátého (1914—1915), který byl pátým číslem pro válečné události ukončen.

Po světové válce začal časopis vycházet až v roce 1921 »jedenáctým« ročníkem. Pod názvem »Zimní sport« vycházel pak pravidelně. Bohatá náplň textová i obrazová se rok od roku zlepšovala. V čele časopisu se vystřídalo mnoho obětavých pracovníků. Ať už to byl dr. Kalibera, dr. Brauner, Jan Řihánek, J. Jílek, Karel Bloman, J. Hora atd., všichni se zasloužili o to, že dnes je ve starých ročnících věrně zachycena bohatá historie československého lyžařství.

Také druhá světová válka přerušila na čas vydávání časopisu. Dne 9. března 1943 byl sedmým číslem ukončen jeho 32. ročník. První poválečné číslo vyšlo 15. listopadu 1946. Byl to

Pokračování na str. 22

KE KONTROLNÍM KOMPLEXŮM V LYŽOVÁNÍ

Předpokladem úspěšné činnosti v lyžařském závodním sportu je plánování. Zvlášť významné je pro lyžařské sportovní základy. Plánování umožňuje správně a odpovědně řídit růst a vývoj členů základny a plnit všechny další úkoly vyplývající z její funkce. Jedním z hlavních úkolů lyžařské základny je vychovávat své členy k vrcholným výkonům a ke státní reprezentaci. Cestu k tomuto cíli zajišťuje výchovně výcvikový plán. Podmínkou je správně stanovená jeho náplň, plnění plánu a stálá kontrola růstu trénovanosti. Pečlivý trenér musí znát v každé fázi tréninku stav trénovanosti svého svěřence, aby mohl případně provést určité změny v plánu přípravy. Musí znát pravdu o svém svěřenci — hlavně se musí snažit stále ji poznávat, nebat se jí.

V hlavním období jsou kontrolou práce trenéra a správnosti tréninkového plánu výsledky lyžařských závodů, v přípravném období, které v našich podmínkách zůstává těžištěm přípravy lyžařského závodníka, jsou to kontrolní komplexy.

Kontrolní komplexy jsou vybrané cviky lehkotlačkové nebo gymnastické charakteru, které mají určitý vztah ke všestranné i speciální přípravě lyžařského závodníka. Podle výkonnosti v tomto komplexu cviků lze objektivně poznat jeho fyzickou připravenost. V lyžařském sportu byly tyto komplexy stanoveny již v roce 1961. Ne všemi trenéry byl správně pochopen jejich význam. Někteří je chápali jako nutné zlo a využívali jich formálně nebo jich nepoužívali vůbec. Také sportovní lyžařské základy, pro které byly povinným kontrolním prostředkem, nebraly je dosti vážně. Pro rok 1963 měly základy stanoveny tři prověřkové termíny, a to I. do 15. 6., II. do 10. 9. a III. do 31. 10. 1963. Prověrku a hlášení ve stanovených termínech provedlo pouze 6 základen (Harrachov, Jáchymov, K. Vary, Trutnov, Liberec, Šumperk). Ostatní musel být tento úkol připomínán.

Trenérské rady jednotlivých disciplín v lyžování potvrdily po podrobném projednání vysoký význam kontrolních komplexů pro přípravu lyžařských zá-

vodníků. Provedly určité menší úpravy v jejich složení a rozhodly dále se o ně v kontrole trénovanosti opírat. S jejich složením a prováděcími pokyny budou lyžařští trenéři seznámeni včas před přípravným obdobím.

Kontrolní komplexy umožňují objektivní hodnocení růstu trénovanosti lyžařského závodníka. A to jak všestranné, tak speciální stránky. Ukazují kvalitu přípravy, přednosti i nedostatky tréninkového plánu, dávají možnost stálého vzájemného srovnávání růstu výkonnosti jednotlivých členů základny, posilují morálně volní růst závodníků atd. Je třeba, aby tak byly všemi lyžařskými trenéry chápány a staly se do budoucna vydatným pomocníkem v jejich práci.

Z nedostatků, které se projevíly při používání komplexů v roce 1963 a kterých je třeba se v letošním roce vyloučit, poněvadž mají vliv nejen na vlastní výsledek, ale ztěžují celkové hodnocení, uvádíme:

- uskutečňování prověrek v nestejném prostředí (stadion, terén),
- nedodržování stanovených časových termínů,
- nedodržování určených disciplín a jejich pořadí,
- nedodržování časového rozpětí,
- používání různé výzbroje a výstroje.

Rada těchto nedostatků bude pro rok 1964 vyloučena již zpřesněním nových komplexů a pokynů. Ples to však bude záležet stále značně na trenérech řídicích prověrek, aby se neopakovaly.

Přehled a hodnocení výsledků kontrolních disciplín v roce 1963 bude podrobně ještě zpracováno a zveřejněno formou metodického dopisu. Základny si budou moci porovnat vzájemně fyzickou úroveň svých závodníků. Při hodnocení z celkového hlediska je třeba konstatovat, že úroveň v průměru není uspokojivá. O vynikajících výkonech lze hovořit jen ojediněle. Je proto třeba vynaložit nejvyšší úsilí a nevynechat ani den přípravného období, aby hodnocení na konci roku 1964 bylo příznivější.

BOH. RÁZL, pověřený člen TR

NA POČEST 60 LET ORGANIZOVANÉHO LYŽOVÁNÍ

Soutěž o nejlepší oddíl v práci s mládeží

Ústřední sekce lyžování vypsala novou soutěž: O nejlepší oddíl v práci s mládeží. Začíná Soutěž o nejlepší oddíl v práci s mládeží

ihned a končí 30. září 1964. Výsledky soutěže budou uveřejněny v časopise »Lyžařství«. Nejlepší oddíl získá putovní pohár ČSTV a dalších pět oddílů čestné vlaječky ČSTV.

Soutěží se v dosažení co nejlepších výsledků:

— V získávání odznaku »Lyžař ČSSR«.

Bodyování: Počet nositelů $\times 100$: počtem členů k 30. IX. 1964. Počet nositelů potvrzuje LS OV ČSTV.

— V získávání nových členů narozených v letech 1946—1953 do 30. IX. 1964.

Bodyování: Chlapci = 3 body, dívky = 5 bodů. Celkový počet bodů $\times 100$: počtem členů k 1. I. 1964. Potvrzuje TJ.

— V získávání nositelů odznaku BPPOV.

Bodyování: Počet nositelů $\times 100$: počtem členů k 30. IX. 1964.

Potvrzuje OV ČSTV.

— V získávání nositelů II. a III. stupně spartakiádní vložky.

Bodyování: Chlapci II. st. = 1 bod, chlapci III. st. a dívky II. st. = 2 body, dívky III. st. = 3 body. Celkový počet bodů $\times 100$ počet členů k 30. IX. 1964.

Potvrzuje:

— V pořádání I. kol SHMP.

Bodyování: a) za každý oddílem uspořádaný závod 10 bodů, b) za patronát nad závodem jiné složky (školy apod.) 5 bodů.

Potvrzuje: a) LS OV ČSTV; b) příslušná organizace.

ŠETŘME ČASEM PŘI STARTU

Mezi startovním povelem a vlastním vyjetím závodníka na trať ve sjezdových závodech jsou u mnoha případů časové difference — v jeho prospěch i neprospěch. Těch druhých je daleko více. Pokusím se jejich příčiny objasnit a hledat cestu k jejich odstranění.

Měl jsem totiž možnost startovat velké závody elektrickým měřením, kde odchylku od startovního povelu je možno přesně změřit, a kde opravdu mnoho závodníků odchylku v rozmezí 2—4 desetiny od vydání povelu mělo. Poněvadž většina našich závodů je zatím měřena ručně, dochází tedy většinou k časovým ztrátám závodníka. Uvědomíme-li si tuto časovou ztrátu při dvoukolovém slalomu, může často hrát značnou úlohu v umístění, hlavně při vyrovnaných závodech.

Vínu na těchto ztrátách mají závodník i startér. Možnosti odchylky od přesného startu zaviněné startérem jsou:

1. Nepřesné vydání startovního povelu při průběžných časech.

2. Nepřesné čtení desetin v toleranci — jedné vteřiny, zaviněné malou praxí nebo stopkami bez ratrapanu.

3. Reakce na pohyb závodníka těla, ne na protnutí startovní čáry chodidly a tím zdánlivě přesný start je zpožděný.

Větší podíl na opožděném startu má ovšem závodník:

a) Nepřípravenost k závodu (špatné nebo žádné rozježdění je nevhodné) a tím zaviněná pomalá reakce na startovní povel.

b) Předstartovní stav závodníka a jeho důsledky.

c) Špatný startovní postoj.

d) Nepozornost, nervozita, strach.

Povšimneme si jen činnosti závodníka. Práce startéra je věc rozhodčích.

Nepřípravenost ke startu je zatím častým zjevem našich závodů. O rozcvičeních bylo již ve sportovní literatuře psáno mnoho, v lyžování je však jeho význam závodníky podceňován. Když si každý závodník uvědomil, že nejen pomalý start, ale i pomalá jízda v začátku tratě přidává mnoho desetin k jeho času, jistě by se rozcvičoval. Je věcí trenérů, aby si tuto skutečnost uvědomili a vedli závodníky k tomu, aby se před závodem včas a správným způsobem dokonale rozjezdili.

Pořadatel závodu by si měl zase uvědomit, že závodník potřebuje pro rozcvičení stejné podmínky jako má v závodě. Proto by měl zajistit poblíž startu potřebné místo s dostatkem slalomových tyčí. Jistě by to částečně pomohlo odstranit časovou ztrátu, která může být značná.

Správné jistě je, nespoléhat na přesnost čtení stopek a odstartovat přesně. Tak, jak se o to snaží atlet. Již v předsezónní přípravě zaměřit výcvik na rychlost reakce, rychlé starty na povel a v přípravě na sněhu startovat rovněž na povel. Dobrým příkladem je tré-

nink sprintera, který je rovněž odkázán na přesnost startu.

Rychlost startu do jisté míry ovlivňuje i předstartovní stav. O něm není zatím v lyžování mnoho slyšet, přesto, že se často projevuje u závodníků nervozitou, nepozorností, různými jevy fyziologickými, někdy i částečným útlumem, skleslostí apod.

Předstartovní stav se objevuje u některých závodníků již při příjezdu na hory nebo při tréninku před závodem a znamená pak pro závodníka jistě velké vypětí a je nutno mu nějak předcházet (pomoc trenéra, kolektivu apod.). Tu si musí všichni trenéři a závodníci uvědomit, že zde pomáhá dobrá fyzická a psychická příprava, správný trénink, účast na závodech, získání jistoty v tréninku.

Špatný startovní postoj nepotřebuje jistě bližšího komentáře. Zde se dá hodně zlepšit tréninkem. Nepozornost, nervozita, strach nebo i mnoho sebedůvěry ovlivní nejen dobrý start, ale mnohdy i celou jízdu závodníka. I proti nim je třeba u závodníků zasahovat, i když někdy jsou vrozenými vlastnostmi závodníkovými. Správnou přípravou a vedením se dá mnoho udělat. Platí tu nejen práce trenéra, ale i kolektivu, který se v oddíle vytvoří.

Závěrem lze říci, že je možno ovlivnit start a jeho přesnost jak ze strany rozhodčích, tak závodníků a odstranit na nejmenší míru ztráty, které jeho chybným provedením závodníkům vznikají. Nejméně do té doby, než budou alespoň naše větší závody měřeny spolehlivě elektricky.

Čeněk Menšík

— V péči o dobrou reprezentaci TJ na přeborech všech stupňů.

Bodování: a) za získání titulu okresní přeborník: Chlapci = 2 body, dívky = 4 body (štafety se nehodnotí), b) za získání titulu krajský přeborník: Chlapci = 4 body, dívky = 8 bodů, c) za získání titulu přeborník ČSSR: Chlapci = 6 bodů, dívky = 10 bodů. Celkový počet bodů $\times 100$: počtem členů k 30. IX. 1964.

Potvrzuje: a) LS OV ČSTV, b) LS KV ČSTV, c) není nutné.

— V získávání výkonnostních tříd mládeže.

Bodování: Za každou VTM udělenou k 30. IX. 1964: a) II. VTM chlapci = 1 bod, b) I. VTM chlapci a II. VTM dívky = 2 body, c) I. VTM dívky = 3 body. Celkový počet bodů $\times 100$: počtem členů k 30. IX. 1964.

Potvrzuje OV ČSTV.

— V zapojení dospělých členů oddílů v pomoci při výchově mladých závodníků (trenéři, cvičitelé a rozhodčí).

Bodování: Počet těchto činovníků $\times 100$: počtem členů oddílu k 30. IX. 1964.

Potvrzuje LS OV ČSTV.

— Oddíl se přihlásí k soutěži nejpozději do 29. února 1964 na ÚSL v Praze. K přihlášce přiloží potvrzení TJ o stavu členstva k 1. I. 1964 (celkový počet a počty podle jednotlivých kategorií podle pravidel lyžařských závodů). Stejně členěné potvrzení TJ o stavu členstva oddílu k 30. IX. 1964 přiloží k výsledkům soutěže.

— Výsledky vypočtené podle soutěžních podmínek zašle oddíl s příslušnými doklady nejpozději do 10. října 1964 na ÚSL ČSTV v Praze 1, Na později došlé výsledky nebude brán zřetel. Hodnocen bude pouze ten oddíl, který získá v každé soutěžní podmínce (kromě získání přeborníckých titulů) nejméně 10 bodů.

Poznámka: Všude, kde se hovoří o počtu členstva, je míněno členstvo narozené v letech 1946—1953.

MONTUJEME SPRÁVNĚ VÁZÁNÍ?

Při své dlouholeté činnosti cvičitele a trenéra jsem zjistil, že stále ještě hodně cvičenců všeho věku má chybně umístěno vázání na lyžích, což se velmi nepříznivě projevuje v ovladatelnosti lyží.

Nejen v rodinách, ale i v opravách lyží se dosud často montuje vázání podle zastaralých pravidel, která dnes již nemají opodstatnění. K nesprávnému umístění vázání dochází také proto, že návody pro montáž přiložené k vázání jsou buď nejasné nebo chybné. Abych přispěl k odstranění tohoto vážného nedostatku, uvedu zde krátce všechny dosud používané způsoby s uvedením výhod nebo chyb, a to pro lyžaře turistické, respektive závodní pro sjezd a slalom.

1. Nejstarší způsob, uvedený např. v učebnici K. Vávry z roku 1924, který je však dosud používán, byl ten, že lyže uchopená za prstní řemen v čelistích měla klesnout špičce do polohy odchýlené od vodorovné asi o 30 stupňů. Toto pravidlo, jako všechna pravidla, která vycházejí z váhového těžiště lyží, je zásadně špatné, a to pro všechny druhy lyží. Při lyžích běžného typu vyjde vázání příliš vzadu.

2. Stejně nesprávné bylo montování čelistí u profilovaných lyží na rovné místo bez přesnějšího určení polohy. Většinou byla plochá část lyže příliš vzadu.

3. Pokrokem k určení polohy čelistí bylo pravidlo uveřejněné asi v roce 1940 v «modré knížce» Jar. Čtvrtečky a kol. Délka lyže, změřená v jejím pravouhlém průmětu, násobí se koef. 0,465 a vypočtená délka se nanese od patky lyže. V té vzdálenosti se umístí střed čelistí. Toto pravidlo bylo správné potud, že již nepočítalo s váhovým těžištěm lyží, nevystihovalo však vliv různé konstrukce lyží, zejména co do délky špičky. Dosud se dosti používá.

4. O něco později bylo zveřejněno toto pravidlo: Do poloviny délky nezatižené skluznice se umístí kořen palce nohy, tj. u čelistových vázání zadní hrana čelistí. Délku skluznice zjistíme tak, že při položení lyže na rovnou podložku zjistíme papírem v síle pohlednicí místo dotyku skluznice s podložkou. Zvednutou část patek zanedbáme. U lyží pro slalom se vázání umístí o 1 cm vpřed. Podle mého názoru má toto pravidlo stále platnost, a to pro všechny druhy turistických a sjezdových lyží, pro všechna vázání a všechny druhy a velikosti bot, je tedy zcela univerzální.

Toto pravidlo je jedině správné

z toho důvodu, že vychází z účinné části lyží, tj. z části skluznice, která se na jízdě podílí dotykem se sněhem a zanedbává neúčinnou špičku, která může být u různých typů lyží různě dlouhá.

5. Při zavádění bezpečnostního vázání zn. Marker v Rakousku provedli trenéři národního mužstva spolu s výrobcem vázání rozsáhlý průzkum pro správné umístění vázání na lyži a došli k tomuto závěru: Délka celé lyže (pravouhlého průmětu) se rozpůlí a o 2 cm před polovinu se umístí 2 šrouby, upevňující šroubový držák otočné hlavice. Pro slalom se posune o 1 cm vpřed. Podrobný popis viz Lyžařství 1958, číslo 1 — str. 23 — »Lehká montáž vázání« a Lyžařství 1960, číslo 3 — str. 16 — Bogdalek: »Pojistné vázání a slalom«.

Uvedené pravidlo v praxi někdy zcela souhlasí s pravidlem č. 4 co do výsledného umístění vázání, ale nemá obecnou platnost, jelikož vychází z délky celé lyže, a nikoliv z účinné délky skluznice. Platí jedině pro lyže značky Kästle nebo jejich věrnou kopii, jak ukazuje srovnání lyží Kästle (rok výroby 1958) a našich Artis Slalom.

a) Montáž podle pravidla č. 5: Délka lyže (průmětu), je 210 cm, z toho 1/2 je 105 cm, k tomu 2 cm je 107 cm. V této vzdálenosti se umístí šrouby držáku hlavice.

b) Montáž podle pravidla č. 4: Délka nezatižené skluznice těchto lyží je 192 cm, z toho 1/2 je 96 cm. K tomu délka od kořene palce v botě č. 7 po střed otvorů pro šrouby držáku je 11 cm, tj. 107 cm od patky lyží, tedy stejně daleko jako podle pravidla č. 5. Délka špičky u lyží Kästle (průmět) je 16 cm, u lyží Artis Slalom, rok výroby 1960, však jen 15 cm, tedy rozdíl 3 cm. Při montáži vázání na lyže Artis podle pravidla č. 5 umístíme vázání o 1,5 cm více vzadu než při montáži podle pravidla č. 4. Připustíme-li, že je správnější vycházet z účinné délky skluznice než z celé délky lyží, je tedy správnější montovat podle pravidla č. 4.

Pro každý druh lyží jde pravidlo pana Markera upravit podle zásad pravidla č. 4. Pro Artis by pak znělo: 1/2 délky lyže plus 3,5 cm místo pro umístění šroubů hlavice na lyžích pro sjezd, na slalom o 1 cm vpřed. Tím by-

chom však ztratili univerzálnost pravidla č. 4, museli bychom rozlišovat typy lyží i uvažovat velikosti a typy lyžařských bot.

Důvody, pro které doporučuji pravidlo č. 4, jsou hlavně ty, že se lehce pamatuje (jen 2 pojmy — délka skluznice a kořen palce nohy), že je univerzální a i teoreticky zdůvodnitelné.

Teoretické zdůvodnění pravidla číslo 4

a) Vycházet z délky skluznice, která je ve styku s sněhem, je jedině správné, jelikož část nad sněhem nemá na ovládání vliv. Délka dotyku se sněhem se ovšem mění zatížením lyže a druhem sněhu. Vycházíme z podmínky ujetého, tvrdého povrchu, který je obvyklý na závodních drahách. Zatížením lyže posune se přední bod dotyku poněkud dozadu, proto zanedbáváme zadní zvednutou část lyže.

b) Při přímé jízdě a při rovnoběžné ose lyží se směrem jízdy nepůsobí na lyže žádné boční síly. Jakmile osu lyže vychýlíme od směru jízdy (přivrat nebo odvrat), začne na boky působit síla, způsobená odporem sněhu. Na přední část lyže působí síla P₁, na zadní P₂. Jejich velikost závisí na tvaru, ploše a délce boků lyže, na které tlačí sněh. Za předpokladu, že P₁ = P₂ a za podmínky, že vnější síly musí být v rovnováze, musí být stejná i ramena sil (rovnováha momentů sil). Z toho plyne, že těžiště sil (otočný bod) je uprostřed délky skluznice, která je ve styku se sněhem.

c) Do otočného bodu lyže umístíme jemu odpovídající otočný bod na chodidlech lyžaře. Ten je v přední třetině chodidla, v místě, kde je kořen (kloub) palce. Ovládnání lyže je pak snadné.

d) Představení vázání asi o 1 centimetr u lyží pro slalom lze zdůvodnit tím, že slalom se jede ve větším předklonu, přední část lyže se více zatíží a zadní odlehčí, přední část se více bojí do sněhu než zadní, pak P₁ je větší než P₂ a otočný bod se musí posunout vpřed.

Naším čtenářům!

Příští naše číslo bude celé věnováno jen olympijským hrám v Innsbrucku. Bude to olympijský deníček s bohatým doplňkem fotografií. Redakce

Těm, jimž by určení kořene palce dělalo potíže, uvádím upravené pravidlo č. 4, pro běžné boty (Kčs 540,—) a velikosti č. 6 až 8. Šrouby upevňující šroubový držák otočné hlavice bezpečnostního vázání umístí se o 11 centimetrů před střed nezátížené skluznice, pro slalom o 12 cm.

Montáž otočné paty bezpečnostního vázání provedte tak, aby kroužky paty byly přibližně pod kotníkem. K zmenšení možnosti nežádoucího vypnutí vázání doporučuji několik menších úprav bot:

a) Boty běžné výroby mají rovnou přední hranu podrážky a poměrně slabé krytí stehů. Zářezy do podrážky nelze udělat dosti hluboké pro nebezpečí porušení stehů. Stačí kůži na špičce podrážky zdrsnit, odmastit a na plocho (tj. kolmo na vrstvy podrážky) přilepit lepidlem EPOXY 1200 a přibít malými hřebíčky pásek suché, podrážkové kůže. Po zatvrdnutí, u kamen za 4 až 6 hodin, se kůže na krajích zbrousí do kulata a vyřezou se v ní patřičně hluboké zářezy. Přesto, že pásek je přilepen kolmo na vrstvy podrážky, drží spolehlivě i několik let.

b) Sjezdářské boty nemají v podpatku zářez, některé podpatky jsou dokonce zeškrávané. Doporučuji žlábek v podpatku vybrousit, případně pod žlábek přilepit, pásek kůže a vázání vázat takto: Napínací pero přezky se vloží do žláčku podpatku a teprve řemen se vede nad podpatkem. Důvod změny: Aby vázání nevypínalo příliš snadno, nestačí jen větší utažení kuličky v otočné špičce, ale je nutný trvalý a dostatečně silný tlak boty do zářezů špičky. Při stejné síle pera je tlak větší, působí-li tah pera rovnoběžně s lyží, a nikoliv šikmo, jako když je pero nad podpatkem. Spodní tah zajistí dostatečně řemen vedený nad podpatkem i okolo kotníků.

c) Pěrová přezka potřebuje částečně předpětí již při otevření přezky, aby konečný tlak boty do špičky byl větší. Při vázání řemenů nesmí se proto tah řemenů a přezky uvolnit. Doporučuji proto poněkud odlišné vázání řemenů, než je dnes běžně vidět. Je to způsob vyobrazený v Bogdálkové knížce »Sjezdové disciplíny« z r. 1956. Dlouhý řemen se upevní nikoliv v očku pera, ale ve vnitř-

ním kroužku otočné paty. Odtud se vede z vnější strany do očka pěrové přezky a jde zpět do vnitřního kroužku paty z vnější strany. Dál se váže již běžně. Tento způsob je výhodný zvláště pro dívky, jelikož při stejném tahu za řemen dá se přezka silněji předechnout, řemen se přitlačí k podpatku a předpětí nepovolí během vázání řemenů. Doporučuji však svařit spojení očka, které se často při větším tahu rozevře. Místo svaření lze zalít spoj včetně ochranného plásku EPOXY 1200, drží to pak spolehlivě.

d) K upevnění otočné paty použijte silnějších šroubů, než jsou přikládány k vázání, nejlépe stejných, jako se používaly k upevnění čelistí. Slabé šrouby se často vytrhávají z lyže.

Doporučuji všem cvičitelům a trenérům, zvláště mládeži, aby svým svěřencům předkontrolovali montáž vázání. Možná že tím usnadní cvičencům ovládnutí lyží, zlepší jejich výkony a také je uchrání bolestných zklamání v závodě při nežádoucím vypnutí vázání při jízdě nebo při lehkém pádu.

Bratislavskí lyžiarci v činorodej práci

Hoci v prvú januárovú nedeľu bolo u nás všeobecne málo snehu — nestažovali si na to funkcionári lyžiarskej sekcie MV ČSTV Bratislava. Vypísali preteky

v rámci ŠHMP v zjazdárskych disciplínach a v skokoch. Cvičné lúky neďaleko televíznej veže na Kamzíku — ináč vždy plné lyžiarov — ožili pretekovým ru-

chom. Vyše sto pretekárov skúšalo svoje šťastie na závodnej stope. Zjazdári upúťali pozornosť množstvom návštevníkov, no pár metrov odtiaľ boli už pripravení skokani. Ani oni nezaostali. Styľovo čisté skoky najmladších boli príslubom dobre nastúpenej cesty reorganizovanej staro-novej lyžiarskej sekcie. Totiž po odchode niektorých funkcionárov »brilantného« zuku treba len ďakovať nadšen u starších funkcionárov, že nezanevrelí, ale sa dali s chuťou do práce.

Prípravujú sa ďalšie preteky. Budú to preteky LO TJ Lokomotíva, LO TJ Tatran Pozemné stavby, majstrovstvá mesta atď. atď. Prevažne sú preteky vo všetkých disciplínach s hlavným zameraním na súťaže mládeže.

Možno povedať, že lyžiarske kolektívy v Bratislave hrajú prvú husľu medzi organizovaným lyžiarstvom Západoslovenského kraja.

-a-

Čilých uch vládi před startem SHMP na Kamzíku. A což teprve v závodě!

„DOMÁCÍ“ ÚPRAVA VÁZÁNÍ

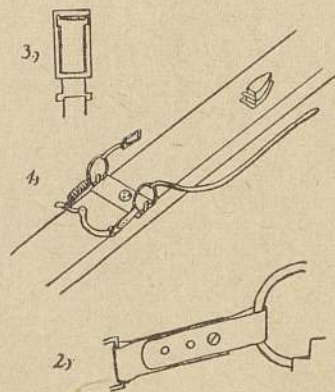
Se zájmem jsme si přečetli ve třetím čísle časopisu Lyžařství článek soudruha Jaroslava Šmída o výcviku na běžkách. Krása zasněžených hor stále více láká nové zájemce o zimní turistiku k používání lehkých běžeckých lyží. Ve speciálních běžeckých botách je však brzy velká zima. Vyzkoušeli jsme používání běžných turistických bot, které tak rychle nepromrznou. Potiže nám činilo běžně prodávané běžecké vázání, které lze použít jen na speciální boty. Při jejich používání nám však činilo velké potíže udržování čistých dírek v podrážce pro upevnění vázání.

Zakoupili jsme si v partiové prodejně staré běžecké vázání za Kčs 2.— a upravili. Přední hrany u kraje čelisti (obrázek 1 a 2) jsme našřípli a nadvedli od lyže 6 mm vysoko. Na špičce bot jsme připevnili kovové pásky, které jsme na boty upevnili šrouby. Rovněž tyto pásky (obr. 3) jsou vyrobeny ze 3 mm silného plechu. Po upnutí péra se za nadvednuté čelisti zaklesnou. Vysmeknutí není možné. Mimo to plíšky chrání špičky bot při chůzi bez lyží.

Další úpravu jsme provedli tím, že jsme pod paty bot, upevnili na lyže kužele 60° v rozměrech o průměru 15 mm a stejně tak vysoké. Kuželky jsou provrtány a přišroubovány k lyži. Do podpatků bot jsme vyvrtali stejné otvory. Při pluzení se pevně vedou lyže. Při smykové technice jízdy na lyžích je bezvadné vedení lyží, jelikož nápor je rozložen na čelisti a na vodící kuželky. Dirky v podpatcích se sněhem neucpou, jelikož je kuželky při došlápnutí vyrazí. Na čelisti (obr. 1) jsme nad vyčnívající konce přitlačného péra přinýtovali plíšky, které chrání boty před odřením.

Ve stejném čísle jsme četli zprávu o úpravě lyžařského vázání Marker. Důvody, které vedly MUDr. Ivo Balcara k této úpravě, jsou správné. Používáme podobnou úpravu lyžařského vázání Marker plně dva roky k úplné spokojenosti (obr. 1). Obouvání lyží po naší úpravě je i v tuhých mrazech velmi rychlé a proveditelné v rukavicích. Tato úprava spočívá v přivaření původně pohyblivých kroužků k čelistem, takže stále zůstávají v kolmé poloze. Umožňuje to zajištění péra na patě boty jednou rukou, zatím co dříve bylo nutné druhou rukou přidržovat pohyblivé kroužky. Přímou na zajišťovací péra vázání Marker, která se zavírají po připoutání boty řemeny, připojili jsme dvoudílné posuvné plechové pásky (ná-kres 2), které je možné jisti-

cími šroubky nastavit na různé velikosti bot. Jističí šroubky jsou podle váhy lyžaře v síle

Obr. 2

2—3 mm, aby se v případě prudkého pádu směrem dopředu přestřihly. Tímto způsobem se zabraňuje natažení šlach nohou. Nártní řemeny používáme běžným způsobem obtočené kolem kotníků, avšak jsou asi o polovinu kratší. Zajišťuje to lepší vedení lyží a zabraňuje při pádu případnému ujetí lyží. Místo původně používaných kroužků používáme samosvornou sponku vlastní výroby (obr. 3). Lze též použít sponek, řemínek používaných cyklisty u klipsen. Ty však mají tu nevýhodu, že v mrazech pérka zamrzají.

J. a L. KABELKOVI

LYŽECTVÍ - ZIMNÍ SPORT - LYŽAŘSTVÍ

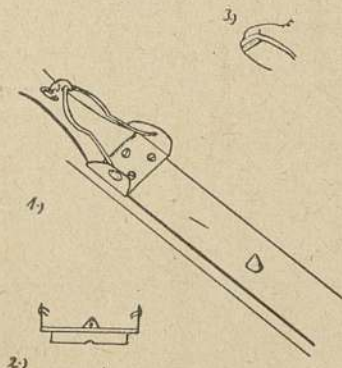
(Dokončení úvodníku.)

33. ročník, který vycházel opět na křídovém papíře s bohatým obsahem. Po sjednocení tělovýchovy změnil časopis název na »Lyžařství« a od 35. ročníku vychází pravidelně jako oficiální orgán ústřední sekce ÚV ČSTV.

Po nahlédnutí do historie bývalého časopisu a po prolísování jeho dnes již velmi cenných dokladů lyžařské minulosti má náš dnešní časopis ještě hodně co do-

hánět, aby se vyrovnal svým předchůdcům. Jedno však by si měly všechny naše lyžařské oddíly uvědomit, že časopis je dělán pro ně, že by každý lyžař (zejména pak činovníci, závodníci) měl časopis odebírat, do časopisu psát a časopis ve všech chatách v čítárnách i závodních klubech požadovat. To bylo heslo našich předchůdců a myslím, že se na něm nic nezměnilo.

JOSEF HORA

Obr. 1

HONORÉ BONNET:

TĚLESNÁ PŘIPRAVENOST=50%

V době, kdy toto číslo vyjde budeme jistě znát všechny olympijské vítěze. Přesto nebude na škodu znát názor Honoré Bonneta na způsob přpravy sjezdařů na tuto sezónu, která pro vrcholové závodníky světového žebříčku nese přitažlivý přívlastek — olympijská. Mezi řadou zemí připravujících svá družstva k boji o olympijské medaile bude beze sporu dominovat soubor Rakousko—Francie. O přípravách se na rozdíl od jiných sezón (loni: »Rakusané trénují s pytlí písku« nebo »Prorazí Francouzi s tryskovým postojem?«) mnoho nepíše. Dá se tedy předpokládat, že bude tvrdší než jiné roky. V tomto směru jsou zajímavé některé názory »Napoleona francouzského sjezdování«, trenéra družstva mužů Honoré Bonneta, uveřejněné v časopise Education Physique et Sport č. 64/1963 pod titulem »Sjezdování ve vrcholovém provedení«, z kterého uvádím několik volně přeložených myšlenek. Doufám, že osvětlí názor na sjezdové disciplíny a nezbytné podmínky úspěchu v nich.

»Při sjezdování jde o amatérský, ale vysoce exkluzivní sport, kterému je třeba všechno věnovat, vše obětovat. Zabere v roce úplně 7 měsíců (!!!), 3 měsíce tréninku

a 4 měsíce závodění. Trénink vyžaduje činnost na každém druhu sněhu, za každého počasí.«

Dále Bonnet rozebírá průběh sezóny. Zajímavý je jeho rozbor komponent výkonu sjezdaře.

»Během mnoha let jsem dospěl pozorováním a zkušeností k následujícímu rozdělení:

- 50 % tělesná připravenost,
- 30 % technická dokonalost,
- 10 % materiální vybavení,
- 10 % štěstí — náhoda (losování apod.)«

Naprostě ve smyslu dnešní praxe říká o době růstu sjezdaře: »Muž potřebuje na cestu k vrcholové výjimečně krátce 20—21 let věku, ale mnohá let i déle až do 28—30 let (Vuarnet, Bozou).«

V otázce tělesné přípravy říká: »Již dlouho se člověk nespokojuje využitím přirozených vlastností. To mělo epochální výsadu v době »nadáných« lyžařů. Dnes je však konec této báje, dnes potřebujeme atlety čím dál tím lépe připravené.«

Na základě této celkové koncepce přípravy staví zřejmě i poměr techniky.

»Pro nás ze závodní techniky nacházíme pouhou účinnost. Slalomář nemá zkoumat krásu, čistotu zatáčky, ale svůj bod startu

a cíle, nejkratší omezení svého smyku.«

V příslušném poměru je i jeho názor na vybavení, z něhož stačí si povšimnout: »...náradí je velmi důležité... Je neustále zdokonalováno, každý den pokračuje zároveň vědecký pokus, zároveň empirická aplikace.«

Dále přirovnává dobré lyžaře k autu silné kubatury, které má na startu každého závodu větší naděje na vítězství. V otázce štěstí a náhody se zaměřuje na jeden nezvratný fakt, že podmínky nejsou pro všechny závodníky v jednotlivém závodě stejné.

»Objektivnost není společnicí světového sjezdování.« A dále: »Pro jízdy ve slalomu, kde druhé kolo se jede v obráceném pořadí ve skupinách, je štěstí rozloženo rovnoměrněji. Obří slalom zůstává ohromnou obludou, které chybí objektivnost.«

Těchto několik hlavních myšlenek z článku H. Bonneta bude jistě příspěvkem v práci našich trenérů a postaveným otázkám, jak dopadne družstvo galského kohouta na tratích Alp, hlavně pak na svazích Patscherkofelu a Lizumu.

Přeložil: Karel ONTL

Upravil: Jan VEDRAL

V. L. ASTA:

CHVALA ADMINISTRATIVĚ

Administrativa bývá v našich myslích spojena s epitetem »přebujelá« a s představou krátkozrakého mužika, opatřeného klotovými rukávy. Mezi dobrovolnými tělovýchovnými pracovníky se zmínka o administrativních pracích komentuje výroky, jako »já na to papírování nejsem« nebo »papírová vojna«.

A přece si troufám tvrdit do očí všem pracovníkům v lyžování (zvláště členům komisí základního lyžování a trenérských rad okresních a krajských sekcí), že administrativní práce, zvláště v evidenci a korespondenci, jsou přímo základní podmínkou úspěšné práce s dobrovolnými lyžařskými pracovníky. Dodám i názorný příklad:

Nafíkáme nad vysokou »úmrtností« vyškolených cvičitelů, dobrovolných trenérů, rozhodčí. Jsme ochotni je paušálně obviňovat z nezájmu, sobectví a prospěchářství. Ale ruku na srdce: Byl to jeho nezájem nebo váš, když

jste lyžařskému cvičiteli vystavili průkaz až po několika urgentních a někdy i později než za rok? Nebo že neinformujete trenéra o akcích trenérské rady prostě proto, že jste někde ztratili jeho evidenční kartu nebo nedoplňli jeho novou adresu? A odpovídáte na dopisy ihned nebo až najednou na konci roku při likvidaci starých papírů? Nebo snad řešíte korespondenci pomocí koše na papír?

Další případ: Kolikrát slyšíme, že ta nebo ona akce, kurs, sraz atd. neměla dostatek účastníků, a hned pohotově vysvětlujeme, že lyžaři nemají o práci zájem a že »aby je člověk na kolenu prosil«. V tom nejzastším koutku duše si však přitom musíme uvědomit (pokud nám zbyl kousek smyslu pro objektivitu), že by to asi dopadlo jinak, kdybychom účastníky pozvali včas a přesně je předem informovali. Jenže »my na tu papírovou nejsem« a tak jsme to neudělali.

Rozlučme se už jednou provždy s myšlenkou, že k dobrovolným lyžařským pracovníkům se můžeme chovat s nevšímavostí i v takových maličkostech, jako je odpověď na dopis. Vžijme se trochu do myslí člověka, který se pustil pln elánu do dobrovolné práce v lyžařině a pak je postupně otravován nezájmem a mlčením. Pokusí se možná dvakrát — třikrát o navázání spojení, a když se mu to nepovede, prohlásí příslušné pracovníky za ignoranty a pro lyžařinu »umře«.

A pak tedy trpí celé lyžování v okrese, kraji nebo republice nedostatkem dobrovolných pracovníků třeba jenom proto, že jiní dobrovolní pracovníci nenašli dost odvahy navléknout si klotové rukávy a věnovat hodinku té nenáviděné administrativě.

Zamyslete se nad úlohou evidenci a korespondence při řízení našeho sportu a vzdějte zvyklé se mnou (a proti všem sylvoklusem) chválu administrativě!

Ačkoliv se do vašich rukou dostává toto číslo Lyžařství již po IX. zimních olympijských hrách, stihli jsme v době naší uzávěrky jen část příprav na tuto vrcholnou naši událost. »Pozdrav z Rakouska« trenéra našich sdruženářů Vítězslava Lahra zachycuje částečně atmosféru ještě v době »hlubokých« příprav.

Na IV. nástupišti v Linci čeká 3. ledna malá skupinka čs. sdruženářů na rychlík z Vídně, který pokračuje přes Salcburk do Innsbrucku. Kolemjdoucí vystavují svůj údiv nad ohromnými ranci, množstvím lyží: »Vždyť letos není sníh! Kam jedete? Do Innsbrucku nebo do Seefeldu? Na trénink? Tak ro už na olympijské hry?« To jsou otázky, na které jen odpovídáme: »Ano, doma není sníh!«

plnek tréninků před IX. ZOH absolvovat v Innsbrucku, resp. v Seefeldu. Tam, kde se bude 2.—3. února bojovat o olympijské medaile ve sdruženém závodě.

Krkonošské můstky byly celý prosinec bez sněhu. Běh byl soustředěn do okolí Vosecké boudy. Všude níže byl sedivý, zaprášený podzim a i v podhůří byly vánoce bez sněhu. Plánované závody se musely odvolat.

POZDRAV Z RAKOUSKA

Málokdo z nespportovců má představu o přípravě závodníků na nějaký velký závod. Většina se domnívá, že stačí být mladý, silný, mít štěstí a vše je vyhráno. Tak tomu mohlo být snad dříve — možná, že na I. OH, ale dnes se ani největší talent nemůže bez speciální přípravy probojovat na přední místo.

Sportovce trénuje léta, stupínek po stupínku jde výš a výš a prověrkou nebo vyvrcholením takové přípravy jsou závody. Štefan Olešák, Josef Kuthel a Mil. Švaříček mají poslední stu-

Skokanský trénink se na sněhových můstcích neuskutečnil. Několik skoků mezi vánočními a novým rokem na můstku v Nežáku bylo málo.

Pak přišla zpráva o možnosti trénovat v Rakousku — na sněhu. V Innsbrucku bylo v den našeho příchodu 15⁰ pod nulou, ale město bez sněhu. Můstek na hoře Isel byl však výborně připraven. 7000 m² sněhu bylo nutné navést. Na můstku trénovalo 91 skokanů na další závod Německo-rakouského turné. A s nimi zahájila skokanský trénink i naše sdruženářská trojice. Při závodě skákali všichni tři jako předskokani, v dalších dnech absolvoval každý kolem 25 skoků. Znamenalo to vystoupit po 12 500 schodech nahoru a letět 1600—1800 metrů vzduchem. Po této námaze jsme si ještě vyjeli lanovkou na Seegrube a Hafelekar (2334 m n. m.) s krásným rozhledem na údolí Innu, pohled na Innsbruck při soumraku a na nesčetné štíty Alp byl nezapomenutelným zážitkem.

Od 8. ledna trénujeme společně s rakouskými sdruženáři a běžci v Seefeldu. Zatímni průběh je dobrý. Běhat se dalo ze začátku jen v oblasti Wildmoos, kde probíhá i naše 15km trať. Dnes připadlo trochu sněhu, tak je možno běhat i v Seefeldu.

Můstek, který byl ještě předevčirem bez sněhu, je dnes díky velkému úsilí lyžařů rakou-

Nejen Innsbruck, ale celé Rakousko žilo už několik měsíců před zahájením her »olympijskou horoukou«. Před jednou z vývěšních tabulí se nechal Miloslav Švaříček na památku i vyfotografovat.

ského svazu, armády a dobrých mechanizačních prostředků příprav.

Zbývají nám ještě necelé tři týdny. Startujeme na nominálním závodě rakouských sdruženářů a také v tradičních závodech v Le Brassus ve Švýcarsku. Musíme hodně trénovat, protože máme nedostatky především ve skoku. Doháníme prosinec.

Prostředí kolem nás je však již na 100 % připraveno přivítat sportovce, činovníky a hosty z celého světa. Domky jsou hezčí jeden druhého, obchody lákají k nákupu pěkného, avšak i příslušně drahého zboží.

NEŽ TO ZAČALO

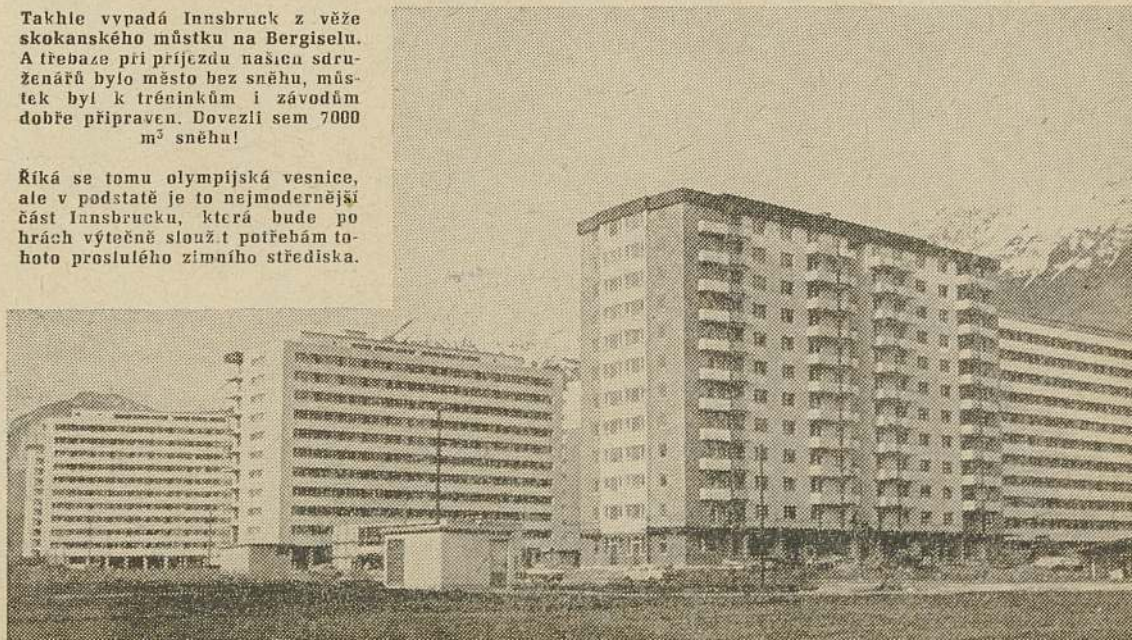
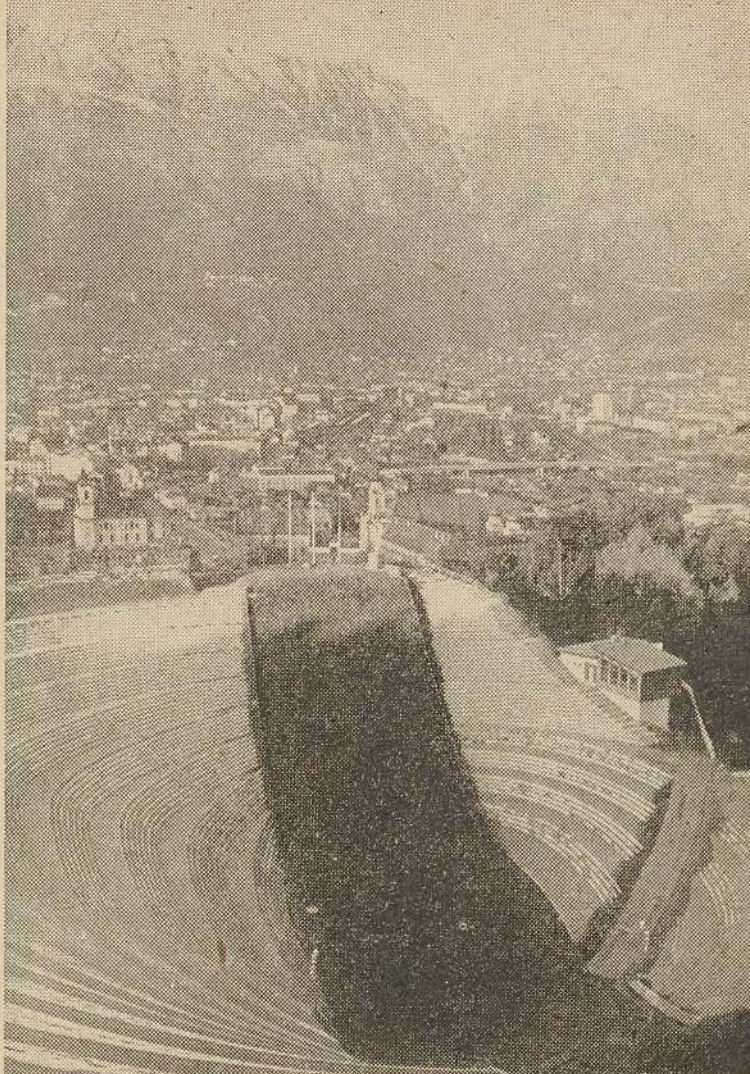
Běžecské tratě byly připraveny dokonale již v létě. Vedou značně kopcovitým terénem ve výšce 1200–1370 m n. m. Skokanský můstek má betonovou nájezdovou věž a tři nové tribuny. Dopad však nemá ideální křivku. Kolem startu a cíle běžecských soutěží vyrostla řada kovových tribun, řada šaten a také sauna.

V dalším čísle »Lyžařství« již budete číst o průběhu IX. ZOH a do té doby na shledanou!

VÍTEZSLAV LAHR

Takhle vypadá Innsbruck z věže skokanského můstku na Bergiselu. A třebaže při příjezdu našich sdruženářů bylo město bez sněhu, můstek byl k tréninkům i závodům dobře připraven. Dovezli sem 7000 m³ sněhu!

Říká se tomu olympijská vesnice, ale v podstatě je to nejmodernější část Innsbrucku, která bude po hrách výtečně sloužit potřebám tohoto proslulého zimního střediska.

utrpěl tak, že vzal prakticky za své. Byl zrušen a jako objekt přenesen na ústřední lyžařský stadión v Petru.

Z ČEHO SE NAVRHOVANÁ ZAŘIZENÍ SKLÁDAJÍ?

Základem všeho a páteří je navrhované dopravní zařízení — lanová dvousedačková dráha, dlouhá asi 1930 m, s dolní stanicí při pěší cestě, vedoucí po pravém břehu Labe od silničního rozcestí ve Spindlerově Mlýně, zhruba několik desítek metrů za železnou lávkou přes Labe u rekreačního střediska ROH 9. květen, proti toku řeky. Z vrcholu Medvědna je možno se dostat pohodlně do blízkého střediska ŮTZ Horní Míšečky (vzdálenost asi 1/2 km) nebo zpět po nově navrhovaných sjezdových nebo slalomových či turistických tratích. Lanová dráha i tratě v délce přes 2 km jsou navrženy v alternativách na severní nebo severovýchodní svahy Medvědna, a tak je piná záruka dlouhodobého zimního využití.

Ideový návrh byl již předán k realizaci vedoucím pracovníkům ŮTZ ČSTV jako investorskému místu. Nastává další mravenčí práce spoená se samotnou realizací vlastního projektu, opatření investiční úhrady a zajišťování vlastní výroby pro výstavbu. Ize však věřit ve všestrannou podporu celé akce.

Inž. LUDVÍK STÁREK

NOVÉ „ŠACHTY“ VE VYSOKÉM

Starou a bohatou tradicí má lyžování ve Vysokém nad Jizerou. Bylo jedním ze základních kamenů organizovaného lyžování u nás. Zde také vyrostla řada vynikajících reprezentantů minulosti, dokonce světové úrovně atd.

Chloubou poválečné práce vsockých lyžařů je pořádání významných závodů ve skoku na lyžích — především skoků a tradičních »Šachet« — memoriálu vysokých závodníků. »Týden skoků« se nekonal, a tak snad se uskuteční alespoň Šachty, aby celoroční práce na úpravě nového můstku nepřišla nazmar.

Co se udělo? Byla upravena především část doskočiště. Přemísřilo se celkem 1500 m³ zeminy. Pracovalo se buldozerem, ale i ručně. Vyrovnan byl profil do-

NA ODBORÁŘSKÉ REKREACI

Rekreace našich pracujících v zotavovných ROH dává lyžařským pracovníkům veickou možnost propagace jednoho z nejkrásnějších a nejzáravějších zimních sportů — lyžování — mezi nejširšími vrstvami obyvatelstva. Stáli sportovní referenti zotavoven ROH a lyžařští cvičitelé ČSTV, kteří jezdí na zotavovací objekty RCH jako lyžařští instruktoři, mají odpovědný úkol: přispívat svými znalostmi k výuce a prohlubování základů lyžařského, eventuálně sánkařského sportu podle platných metodických zásad, získávat u rekreatů lásku k tomuto sportu a k horám vůbec, zvyšovat zájem o sport a organizovat plnění odznaku »Lyžař ČSSR«.

Abyste se lyžařský instruktor úspěšně zhostil svého úkolu je třeba, aby k přípravě celé akce přistupoval odpovědně a svědomitě.

Velký vliv na rozvoj sportovního života mezi rekreaty má už počáteční beseda s nimi. Je třeba, aby instruktor dovedl působivými slovy získat zájem o lyžařský výcvik mezi účastníky rekreace a zanítit je pro tento sport. Nesmí ovšem zůstat jen při slovech. Hned první den je třeba zajistit spolu s kulturním referentem nebo stálým sportovním referentem zotavovny pro rekreaty lyžařskou výzbroj, přiměřenou jejich fyzické a technické vyspělosti. Zároveň je třeba radou i činem pomoci výstrojí, zejména vázání, vhodně přizpůsobit.

Instruktor musí mít stále na mysli, že účastníci rekreace jsou většinou málo zkušení lyžaři a že je třeba jim vše, týkající se výstroje i techniky, s trpělivostí, třeba i několikrát vysvětlit. Při této příležitosti bych chtěl podotknout, že vázání značky »Kandahar« je pro rekreaty málo vhodné, především z toho důvodu,

že není pojistné, což je zvlášť riskantní pro lyžaře-záčetníky. Doporučuji zavádět do lyžařského inventáře zotavoven pojistné lanové vázání, které lze používat jak s kombinací spodního tahu (pro výcvik ve sjezdu), tak i horního tahu (pro turistické vyjížďky, případně závody v běhu). Při rozdělávání lyží je třeba vymýtit z mysli laiků názor, že kratší lyže mají výhodu, že se »to na nich lépe točí«. Instruktor musí rekreatům objasnit, že přiměřeně dlouhé lyže, zvlášť je-li výcvik veden s dokonalou odborností a patřičnou svědomitostí, lépe veou a vyjížďejí oblouky, než lyže krátké.

Pro úspěšné provádění výcviku je nutné, aby instruktor rozdělil účastníky rekreace nejméně do dvou skupin, především podle technické vyspělosti, současně však také podle vyspělosti fyzické a do určité míry i podle stáří. Jedině tak si mohou přijít účastníci

(Pokračování na str. 28.)

Při výuce... →

Na odborářské rekreaci

Dokončení ze str. 27.

rekreace po lyžařské stránce na své a jedině tak se mohou všichni rekreatanti, mající zájem o výcvik, ve svém umění uměrně zdokonalit. Je-li na chatě instruktor jen jeden, je třeba se snažit získat pro cvičitelskou práci nějakého rekreatanta — zkušenějšího lyžaře, kterému by pak instruktor po patřičných pokynech světil jedno družstvo. Na rekreačních ROH do slabšího družstva jsou obyčejně zařazeni lidé starší, pohybově méně nadaní, fyzicky nepřipravení, kteří mnohdy nestáří dosud na lyžích. Jistěže během pěti výcvikových dnů s takovými lyžaři nejdou dělat žádné zázraky. Zde je nutné se spokojit v mnohém případě jen chůzí, obraty, výstupy, méně náročnými sjezdy přímo a šikmo svahelem, maximálně odšlapováním a přívratnými oblouky. U pokročilých je možno na konci výcvikového období dojít k vrcholu lyžařské techniky — snožným krátkým obloukům. Bylo by tedy škoda, kdyby se tyto zkušenější a talentovanější lyžaři vlivem techniky a metodicky méně schopného cvičitele k vrcholům lyžařského umění nedostali.

Technicky vyspělý cvičitel může mít při své práci plný úspěch jen tehdy, je-li současně dobrým metodikem. Základům lyžování je třeba věnovat zvláštní pozornost i u pokročilejších lyžařů. Jednou z podmínek správného metodického postupu je volba vhodného terénu. Základní postoj — postoj při sjezdu přímém — je třeba procvičovat zpočátku na mírném svahu, zakončeném protisvahem či rovinou, aby členové družstva měli možnost vlastní kontroly, případně opravy postoje ještě za jízdy. Velký význam zde má nejen dobré vysvětlení a ukázka, ale neustálé opravování i během jízdy, prováděné stručně a heslovitě. Jistěže v příhodném okamžiku pochválení i slabších lyžařů má velký psychologický význam, který nelze opomenout.

Není správné, jestliže již první nebo druhý den podniká instruktor s rekreaty výlet na lyžích. V těchto dnech toho rekreatantů zpravidla z lyžování ještě moc neumějí a je škoda, když to, co se naučili a nemají dosud aspoň minimálně využito, opouští. Jízdy v těžších podmínkách v terénu vlivem nedostatečné pevného pohybového návyku. Samozřejmě, že nelze zacházet do aráneho extrému — cvičit na jednom místě déle než půl dne. Hrozí tu nebezpečí, že by vlivem malé pestrosti a různorodosti terénu mohl zájem o vý-

cvik ochabnout. Z tétož důvodu je vhodné, i když se jedná o cvičení dospělých, zařazovat do výcviku zábavné hry a prvky.

Paralelně s výcvikem je třeba provádět s rekreaty besedy o lyžařské technice, lyžařské výstroji a výstroji, mazání lyží, o úrazech a nebezpečí hor. Besedy o lyžařské technice musíme nezbytně doplnit vizuální pomůckou — filmem. Nejvhodnější je film »Lyžařská abeceda«, který je nejen velmi metodický, ale také efektivní, což psychologicky ovlivňuje další výcvik.

Na dobrý průběh výcviku má vliv správně rozvržený režim dne a jeho dodržování. Instruktor musí svým dobrým příkladem, houževnatostí a svědomitostí při výcviku, rozvíjením smyslu pro estetiku vypěstovat ve svých svěřencích dobrovolnou ukázněnost, s kterou budou plnit výcvik i za ztížených podmínek a je, čím důsledkem bude ucelenější a vyrovnanější kolektiv, jenž je nutnou podmínkou dosažení úspěchu. Je nepochybné, že družstvo, které včas nastupuje k výcviku, přistupuje k němu s chutí, dobrou náladou a snahou co nejdříve se naučit, může v lyžařském výcviku, byť i v krátké době, mnohého dosáhnout.

Večerů na chatě je třeba využít k tomu, abychom udrželi mezi všemi rekreaty, i nelyžaři a nesáňkaři, sportovního ducha. Děje se tak vzájemným sdělováním si dojmů, nasbíraných během dne na svazích kopců při výcviku či lesních a hřebenových cestách při výletech. Prostřednictvím takových besed se stává z osazenstva ubytovny jednotlý, společnými zážitky semknutý kolektiv, což nelze opomíjet.

Nejvýznamnější akcí, o kterou nesmíme rekreaty ošidit, je celodenní výlet na 20 km pro muže a 15 km pro ženy v rámci plnění podmínek odznaku »Lyžař ČSSR« a závody ve sjíždění, spojené s podmínkou projet pět branek. U vyspělejších je možno zorganizovat závody, a to jak ve sjezdu, tak i v běhu.

O plnění podmínek odznaku »Lyžař ČSSR« je mezi rekreaty velký zájem, zvláště mezi lyžaři začátečníky a k tomu ještě lidmi staršími. Krásné jsou pocity při připínání tohoto odznaku takovému lidem. Vždyť kolik vůle, snahy, sebezapření, kolik odvahy, obětavosti a vytrvalosti se mnohdy skrývá za kovovým trojúhelníčkem

s lyžemi, připnutým na hrudi padesátiletého soudruha či soudružky, kteří třeba dříve lyžařský sport vůbec nepoznali.

Je nepochybné, že instruktor, který vychoval během pětidenního výcviku lidi nacházející potěšení v pobytu na horách a pohybu na lyžích, lidí, kterým zimní horská příroda přirostla k srdci, a k tomu ještě lidé kteří pocítili radost z toho, že se nejen duševně zotavili, ale naučili se také správně lyžovat — že takový instruktor udělá pro dobré jméno lyžařského sportu mezi neširšími masami našeho pracujícího lidu velký kus neocenitelné práce.

LUBOMÍR HOMOLA,
OV ČSTV Prostějov

Lyžaři TJ Slávia Plzeň postrádají v letošní zimě svého oblíbeného závodníka sjezdaře Pavla Našince. Jeho život ukončila zákeřná choroba 22. října 1963 ve věku 27 let. Byl mnohonásobným přeborníkem Západočeského kraje a proto i účastníkem mistrovství ČSSR. Vzpomínka na ztrátu dobrého člověka bolí.

J. RICHTR

ÚSTŘEDNÍ SEKCE LYŽOVÁNÍ MŮŽE BÝT HRDÁ

TĚŠÍME SE NA SHLEDANOU V HARRACHOVĚ

Harrachov, známé středisko lyžařského sportu v západní části Krkonoš, bude opět v letošní sezóně dějištěm našich vrcholných závodů. Společně s XI. ročníkem mezinárodních závodů v klasických disciplínách připravuje organizační výbor i 65. mistrovství ČSSR. Jaké oblibě se těší tyto naše tradiční závody u našich hostů, svědčí mj. článek vedoucího výpravy lyžařů NDR Rudolfa Kühnricha, ze kterého vyjímáme:

»Již šestkrát jsem se zúčastnil jako vedoucí výpravy a rozhodčí Německého lyžařského svazu mezinárodních lyžařských závodů v Harrachově. Připadá mi za těžko říci, které z nich byly nejlepší. Vždy znovu bezprostředně cítím po setkání s vašimi sportovci pravou a srdečnou spojitost a pravé a hluboké přátelství vašeho obyvatelstva k Německé demokratické republice. O tom dále svědčí i to, že sportovci si vzájemně po celou dobu našeho pobytu u vás vzájemně rozumějí, vymění si názory na mnohé otázky a mnoho odborných drobností. Tento řetěz přátelství stále sílí a upevňuje se.

Pokaždé připraví obyvatelé Harrachova slavnostní a důstojný rámec mezinárodním závodům s obvyklou místní tradicí. Ústřední sekce může být hrdá na to, že má v tomto nádherném zimním a rekreačním středisku Krkonoš tak znamenité lyžařské funkcionáře, kteří vždy dovedou zajistit hladký a technicko-organizačtorský bezvadný průběh závodů. A to i za nejtěžších povětrnostních podmínek.

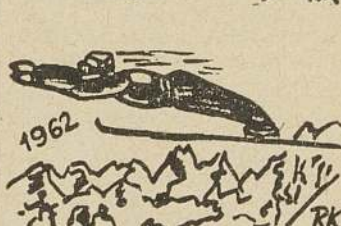
Ideální poloha Harrachova nabízí v zimě všem hostům a rekreantům možnost lyžování podle osobní zdatnosti, přičemž jsem si našel možnost spoluprožívat a pozorovat masové sportování na příhodných svazích. Věnoval jsem pozornost mládeži a dětem předškolního věku. Jejich obratnost v běhu na rovině i na svahu byla pro mne radostným zjištěním. Přesvědčila mě, že v budoucnu nebude nedostatek mladých sil v lyžařském sportu v ČSSR.

Velmi rychle uběhly X. mezinárodní lyžařské závody v Harrachově a my, účastníci delegace NDR, budeme na ně rádi vzpomínat. Již dnes se těšíme na shledanou při XI. mezinárodních lyžařských závodech 1964 v Harrachově.«

Letošní závody budou slavnostně zahájeny již 25. února a skončí v neděli 1. března, neboť jsou společná s mistrovstvím ČSSR v klasických disciplínách.

Immer weiter...

Kresby, které přiložil Rudolf Kühnrich ke svému dopisu, vyjadřují jeho přání našim skokanům.

Tělovýchovné středisko ÚV ČSTV — centrum dění mezinárodních závodů v Harrachově.

Nad dopisy

Neprozradíme žádné tajemství, když označíme Jilemnicki — za kolečku lyžování v Čechách. Přesto však nemůžeme říci, že by v letošní, zpočátku nepříznivé sezóně, ukolébala svoje lyžaře k strnulé nečinnosti. Oni tam totiž mají známé heslo: Ať to frčí. A jelikož bez sněhu to frčet nemůže, tak právě proto dostal učitel Erlebach nápad. Seškrabaný sněh z kluziště navázeli tak dlouho na vedlejší louku, až vznikla stopa asi 250 m dlouhého kolečka, postupně prodlouženého až na 650 m v členitém terénu. A tak se stalo, že téměř 50 závodníků 4 jednot urputně bojovalo na kontrolních tréninkových závodech v nezasněžené Jilemnicki.

Je tomu rok, kdy se lyžaři Jiskry v Ústí n. Orli přihlásili do soutěže o čestný titul »Vzorný kolektiv tělesné výchovy«. Přiložený závazek s 15 body znamená pěkný kus dobrovolné práce. Poněvadž jsou příliš dobrým kolektivem, nemohli »udělat« nic jiného než titul získat. Jejich dychtivost v plnění závazků nezná hranic, a proto si přidali přestavbu chaty, což se jim podařilo v brigádnickém čase 7196 hodin. Pro obrovský zájem v žactvu by měl vzniknout problém cvičitelů a trenérů, ten však oddíl řeší výchovou z řad dorostenců. Oddíl je majitelem prosperujícího lyžařského vleku, což zajišťuje hospodářskou soběstačnost. Proto je možné očekávat, že v budoucnu bude oddíl zásoben i lyžařskou výzbrojí. Podnikavost oddílu šla tak daleko, že vybudoval na sjezdovce i na slalomovém svahu elektrické měření času. Dělají to poctivě a dobře, přestože jsou z Orlických hor, a nikoliv z Krkonoš.

Každý ví, že lyžařský oddíl TJ Sokol Nové Město na Moravě má bohatou tradici. To je možná důvodem, proč i zde vzpomínají na založení organizovaného lyžování v českých zemích před 60 lety. Novoměstáci se totiž stali prvním členem tohoto svazu z Moravy svým vstupem v roce 1910. Takový oddíl si prostě nemůže dovolit špatně pracovat. Na závodních kolbištích má tolik úspěchů, že je nelze vtěsnat do krátké zprávy. Oddíl měl k 1. 1. 1963 60 závodníků s platnými výkonovými třídami. Zpráva se nechlubí počtem odpracovaných ho-

din na můstku, avšak děkuje všem, kteří se samozřejmě obětivali spoustu volného času. I v soutěži o odznak »Lyžař ČSSR« se odráží výsledek dobré práce číslíci 102. Jediná potíž je v obsazení vedoucího sportovní lyžařské základny, avšak i ta bude v dohledné době odstraněna. Je samozřejmě, že i tento oddíl se setkává s různými překážkami ve své práci. Ty si ovšem sám řeší se snahou zdárně pokračovat v práci svých předchůdců.

Rekreační oblast Jedlové na Děčínsku bývá hojně navštěvována turisty a sportovci po celý rok. Vedle výhledu na České Svycarsko a Lužické hory zde naleznou i početné stádo kamzíků, které jako jedině v Čechách zde nachází vhodné podmínky k životu. Zimní období s příznivými sněhovými podmínkami umožňuje na svazích Jedlové a Tolstýna pořádání soutěží SHMP, CSSH, okresních a podnikových přeborů téměř po celou zimu. Lyžařům zde každoročně slouží několik přenosných vleků, jejichž kapacita je však velmi malá. Na podzim minulého roku se lyžaři Slovanu Varnsdorf rozhodli vybudovat v prostoru »Kaplíčky« 300metrový lyžařský vlek typu VL 200, který přepraví až 300 osob za hodinu. Od slov nebylo daleko k čínům, již dnes je jejich dílo představitelci hodnotou 25 000 Kčs hotovo. Na zemních úpravách, přívodu el. proudu, výkopu základů, zhotovení konstrukce nosníků a

provozní kabiny a na celé stavbě vleku se podíleli především zaměstnanci n. p. TOS ve Varnsdorfu a další členové oddílu. Nezbytné náklady, asi 8000 Kčs, uhradily svým příspěvkem závodní výbory podniků: TOS, RUKOV, OÚNZ. ZDS a jednota Slovan Varnsdorf. Oblast Jedlové tak dostává užitečné dílo, které bude sloužit nejen varnsdorfským lyžařům, ale všem návštěvníkům a hlavně mládeži.

Oko funkcionáře se rozjasní při pohledu na míhající se lyžařský potěr, jinak členů sportovní lyžařské základny ve Vrchlabí. Úspěchy její činnosti mají základ nejen ve skutečnosti, že v okolí »vyrostly« tak pěkné kopce, ale hlavně v dobré práci trenérů. Tato nová forma zajišťování budoucnosti lyžařiny si zde i přes své mládí získala dobré jméno. Letošní špatný úvod do sezóny narušil přípravu na sněhu, a tak koncem prosince uspořádala základna tréninkový sraz na Lučňaně boudě za účasti 16 závodníků. Cílem bylo nejen rozježdění, zdokonalení techniky a zvýšení teoretických znalostí, ale i upevnění kolektivu, složeného ze 3 krkonošských oddílů. Horské velikány však nekryl toužebně očekávaný bílý koberec, takže tréninkové možnosti byly přizpůsobeny pouhému sněhovému jazyku, který byl k dispozici. I tak se však dá říci, že cílů bylo dosaženo a svěřenci trenéra Jirsy budou na závody dobře připraveni.

NAŠI „OLYMPIONICI“ před OH doma i v zahraničí

SDRUŽENÝ ZÁVOD

SEEFELD (společně s Rakušany): 1. Olekšák 462,75, 2. Heigenhauser 444,60, 3. Scherübel 430,45, 4. Kohl 416,57, 5. Kutheil 415,56, 10. Svaříček 372,45. — Skok: 1. Heigenhauser 243,2 (67/66), 2. Olekšák 239,2 (64/67), 3. Kutheil 236,9 (66/64), Scherübel 229,4 (65/56/64), 8. Svaříček 219,7 (63,5/61,5), 10. Power [USA] 210,1 (61/53).

LE BRASSUS: 1. Kálin (Švýc.) 470,69, 2. Larionov 450,30, 3. Guskov (oba SSSR) 438,54, 4. Perin [It.] 432,37, 5. Prjachin (SSSR) 429,08, 6. Damokin [It.] 425,32, ... 11. Svaříček 397,50, 15. Kutheil 376,30.

Skok prostý: 1. Balfanz [USA] 229,0 (84 — 85), 2. Schmid (Švýc.) 226,1 (84 — 86), 3. Kiselev (SSSR) 223,8 (83 — 86), 4. Samuelsten [USA] 219,8 (84 — 85), 5. Kasaja [Jap.] 217,8 (81 — 83), ... 16. Sva-

říček 195,8 (78 — 81), 27. Olekšák 181,6 (76 — 73), 32. Kutheil 173,6 (73 — 73).

SKOK

Rakousko-německé turné čtyř můstků — OBERSTDORF (NSR) — 80 skokanů z 15 zemí: 1. Yggeseth (Nor.) 220,7 (75,5/72,5), 2. Immonen [Fin.] 216,5 (71,5/74), 3. Kovalenko (SSSR) 213,2 (73/73), 4. Bolkart (NSR) 211,4 (72/71,5), 5. Sörensen (Nor.) 209,0 (72/72), 6. Przybyla [Pol.] 208,8 (72/74) ... 13. Hubač 202,2 (70/71), 32. Mottelek 191,7 (70,5/65), 33. Raška 191,8 (67,68,5), Matouš (68/67) s pádem); GARMISCH-PARTENKIRCHEN [NSR]: 1. Kakkonen 225,7 (85/86), 2. Halonen (oba Fin.) 218,9 (83/83), 3. Przybyla [Pol.] 216,6 (84,5/86,5), 4. Hyytiä [Fin.] 213,3 (82/82), 5. Kotlarek (USA) 210,7 (82,5/82,5), 6. Elimä (Švéd.) 209,8 (83,5/82,5) ... 21.

Hubač 194,5 (77,5/77), 22. Motejlek 193,6 (76,5/79,5). 39. Raška 179,1 (74/74,5); **INNSBRUCK:** 1. Kankkonen (Fin.) 228,5 (92/89,5), 2. Ivannikov (SSSR) 222,0 (89,5/89,5), 3. Przybyla (Pol.) 221,5 (95,5/86), 4. Halonen (Fin.) 220,5 (88/88,5), 5. Balfaenz (USA) 217,8 (91/86,5), 6. Preiml (Rak.) 215,5 (90/85,5), 7. Recknagel (NDR) 213,0 (90/85,5) ... 21. **Motejlek 210,5 (84/88), 25. Hubač 193,5 (86/79), 43. Matouš 179,0 (76/80), 51. Raška 172,8 (79/76); BISCHOFHOFEN (Rak.):** 1. Preiml (Rak.) 232,9 (99/99), 2. Kankkonen (Fin.) 218,7 (92,5/97,5), 3. Recknagel (NDR) 218,1 (96,5/96,5) a Yggeseeth (Nor.) 218,1 (96,5/94), 5. **Motejlek (ČSSR) 217,1 (97/96), 6. O. Leodolter (Rak.) 215,3 (95/91,5) ... 31. Hubač 189,8 (88/86,5), 33. Matouš 185,0 (82/92,5), 38. Raška 182,3 (84/83).** — **Konečné pořadí:** 1. Kankkonen (Fin.) 867,2, 2. Yggeseeth (Nor.) 851,1, 3. Preiml (Rak.) 837,0, 4. Ivannikov (SSSR) 837,0, 5. Immonen (Fin.) 836,0, 6. Kovalenko (SSSR) 830,2, 7. Przybyla (Pol.) 825,15, 8. Balfaenz (USA) 825,03, 9. Hyytiä (Fin.) 820,4 ... 15. **Motejlek 800,0, 19. Hubač 780,0, 31. Raška 725,9, 53. Matouš 669,8.**

SEMMERING — skok: 1. O. Leodolter (Rak.) 226,5 (71,5/71), 2. **Hubač 226,0 (72/73), 3. Egger (Rak.) 224,6 (71/71,5), 4. Matouš 224,5 (72,5/73,5 — rekord můstku), 5. Kotlarek (USA) 218,8 (70,5/70,5), 6. Balfaenz (USA) 215,3 (69,5/69), 11. **Doubek 204,9 (68,5/68,5), 14. Motejlek 200,4 (66,5/70).****

CORTINA: 1. Matouš 235,3 (81,5 — 83), 2. Motejlek 221,1 (79,5 — 78,5), 3. Raška (všichni ČSSR) 220,3 (79 — 78,5), 4. N. Zandanel (It.) 218,4 (79 — 76), 5. **Hubač 216,4 (77 — 78), 6. Poirat (Fr.) 214,3 (75,5 — 79), 7. Elimä (Švéd.) 210,4 (78 — 78), 8. Almini (It.) 210,2 (78 — 76,5), 9. Martinsson (Švéd.) 209,4 (78 — 77,5), 10. **Doubek (ČSSR) 207,4 (76,5 — 75).****

BĚH

VATRA DORNEI (Rum.) — 5 km: 1. Vasiljevová (Bul.) 18:25, 2. Škodová 18:41, 3. Břizová 18:53, 4. Bratusová (Rum.) 18:56, 4. Stoevová (Bul.) 18:58, 6. Gajanová 19:05, 3×5 km: 1. ČSSR (Škodová 18:13), Gajanová 18:53, Břizová 17:54) 55:00, 2. Bulharsko (Stoevová 18:17, Dimovová 19:03, Vasiljevová 18:17) 55:37, 3. Rumunsko 1:00:07.

OBERHOF — 5 km: 1. Preissová (NDR) 21:00, 2. Budná (Pol.) 21:12, 3. Stopková (Pol.) 21:25, 4. Gajanová 21:31, 5. Vasiljevová (Bulharsko) 21:37, 6. Škodová 21:40, 10. Zdeňková 22:22, 13. Šnebergrová 22:50. — 10 km: 1. Blegunová (Pol.) 40:35 m 2. Dannhauevová 41:04, 3. Nestlerová 41:48,

4. Spiegelhauerová (všechny NDR) 42:07, 5. Stoevová (Bul.) 42:46, 8. **Břizová 43:22. — 3×5 km: 1. NDR (Nestlerová 20:01, Zschönerová 20:35, Spiegelhauerová 20:59) 1:01:35, 2. Poisko (Budná 20:59, Stopková 21:00, Blegunová 19:52) 1:01:51, 3. ČSSR (Škodová 20:50, Gajanová 21:31, Břizová 21:28) 1:03:49, 4. NDR II 1:03:55, 5. Bulharsko 1:05:05, 6. Maďarsko 1:05:42, 10. Rumunsko.**

ZAKOPANĚ — 12 km: 1. Jankowski 48:51,8, 2. Figura (oba Pol.) 47:03, 3. Harvan 47:13,9, 4. Gut—Misiaga 47:17,8, 5. Furtak 47:28,8, 6. Marek (všichni tři Pol.) 47:32,7, 7. Hrubý 47:44,1, 8. Čillik 48:05, 9. Mateja (Pol.) 48:06,2, 10. Fousek 48:09,5, 21. **Sacký 51:45.**

ŠTRBSKÉ PLESO — 15 km: 1. Hrubý 51:38,5, 2. Jankowski (Pol.) 51:50,2, 3. Harvan 52:01,1, 4. Fousek 52:10,8, 5. Gut—Misiaga 52:23,1, 6. Furtak 52:29,4, 7. Marek 52:33,6, 8. Figura (všichni čtyři Pol.) 52:39,4, 9. Čillik 53:34,5, 10. Mateja (Pol.) 53:42,3.

ŠTRBA — 30 km: 1. Hrubý 1:39:27, 2. Čillik 1:44:37, 3. Fousek 1:46:44.

LE BRASSUS: 1. Kolčín 44:50, 2. Vaganov 45:06, 3. Gizatullin 45:34, 4. Tarakanov 45:45, 5. Utrobin 45:55, 6. Vorončichin 46:05, 7. Ljuljajev (všichni SSSR) 46:06, 8. Demel (NSR) 46:27 ... 14. Fousek 47:20, 17. Hrubý 47:41, 26. Čillik 48:27.

3×10 km: 1. SSSR I (Gizatullin, Kolčín, Vaganov) 1:30:50, 2. SSSR II (Tarakanov, Utrobin, Vorončichin) 1:30:52, 3. NSR (Weiss, Buhl, Demel) 1:33:44, 4. Francie (Arbez, Pires, Mathieu) 1:34:20, 5. ČSSR (Hrubý 31:35, Čillik 31:37, Fousek 31:33) a Itálie (Piller, Bacher, Genuin) obě 1:34:45, 7. SSSR III, 8. Švýcarsko 1:35:31, 9. USA 1:37:39, 10. Japonsko 1:37:53.

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY

MORZINA (Francie) — Velká cena (dva slalomy): 1. Dirgruber (Rak.) 72:49, 2. Wagnerberger (NSR) 73:54, 3. Coster 73:98, 4. Jauffret (oba Francie) 74:28, 7. Woyna (Pol.) 76:06, 13. **Koloušek 76:96, 22. Janda 83,09. — Ženy: Zimmermannová (Rak.) 58:52, 2. Coquozová (Švýc.) 60:75, 3. Pallová (Rak.) 61,80.**

SPITTAL: Obří slalom — muži: (1750 — 405): 1. Stiegler 1:27:57, 2. H. Leitner (oba Rak.) 1:28:83, 3. Riedel (NDR) 1:29:18, 4. Burger 1:29:23, 5. Falch (oba Rak.) 1:30:54, 6. Posch (NSR) 1:30:60, ... 20. **Brána 1:35:45, 23. Koloušek 1:36:28, 33. Janda 1:38,41, Šoltýs měl pád, vynesal branku a byl diskvalifikován. — Ženy (1140 — 330): 1. M. Goitschelová 1:10,90, 2. M. Bochatayová (obě Fr.) 1:11,71, 3. Hecherová (Rak.) 1:11,88, 4. Famoseová (Fr.) 1:12,34, 5. Haasová (Rak.) 1:12,98.**

Slalom — muži: 1. Fukuhara (Jap.) 98,45, 2. H. Leitner 98,65, 3. Burgert 98,96, 4. Falch (všichni Rak.) 99,73, 5. Osterieder (NSR) 100,33, 6. Scheizer (NDR) 100,60, ... 33. **Brána 115,25. — Ženy: 1. M. Goitschelová 74,74, 2. Ch. Goitschelová (obě Fr.) 76,12, 3. Sandviková (Nor.) 76,31, 4. Famoseová (Fr.) 77,10, 5. Ferriesová (USA) 78,21.**

MONTANA/CRANS (Švýcarsko). Obří slalom — ženy (1900 — 360 — 27): 1. Leuthardová (Švýc.) 1:30,74, 2. Judetová (Fr.) 1:31,60, 3. Felliová (Švýc.) 1:31,95 ... 15. **Fiedlerová 1:38,31, 16. Živcová 1:39 04, 17. Bambasová 1:39,20. — Muži: 1. Allmen (Švýc.) 1:33,64, 2. Jauffret 1:34,53, 3. Balmat (oba Franc.) 1:35,02.**

Slalom: 1. F. Bochatayová (Fr.) 103,7, 2. Felliová 113,7, 3. Fellayová 115,9, 4. Leuthardová (všechny Švýc.) 126,0, 5. **Bambasová 135,5, Fiedlerová a Živcová byly diskvalifikovány. — Muži: 1. Mathis 109,4, 2. Grünenfelder (oba Švýc.) 113,0, 3. Mauduit (Fr.) 113,1.**

Kombinace — ženy: 1. Felliová 57,217, 2. Fellayová 81,330, 3. Leuthardová 100,100, 4. **Bambasová 193,482. — Muži: 1. Mathis 23,640, 2. Mauduit 29,686, 3. Grünenfelder 30,718.**

OBERHOF (skok): 1. Kührt 227,5 (75,5 — 72), 2. Lesch (oba NDR) 222,5 (74 — 74), 3. **Divila (ČSSR) 211,2 (71,5 — 71), 4. Heyer (NDR) 207,7 (70,5 — 69,5), 5. Martiniák (ČSSR) 207,1 (70 — 60).**

PŘEDOLYMPIJSKÉ ZÁVODY VE SVĚTĚ

SKOK:

NDR

OBERHOF: 1. Neundorf 225,1 (73 74,5/76,5), 2. Bockelch 224,7 (74,5/75,5/74,5), 3. Recknagel 223,5 (69 75/76,5).

KLINGENTHAL: Po čtyřech kvalifikačních závodech: 1. Neundorf 675,2, 2. Bokoloh (oba NDR) 662,5, 3. Bolkart (NSR) 650,8.

Norsko

GRANAASEN: 1. Engan 234,0 (76,5/76), 2. Brandtzaeg 230,0 (74/74), 3. Yggeseeth 225,0 (74/74,5).

Švýcarsko

SV. MORIC: 1. Aimoni (It.) 223,8 (75 — nový rekord můstku, starý H. Glass 73 z roku 1956, 74/74), 2. Schmidt (Švýc.) 214,1 (Švýc.) 212,7 (72/73/72).

BĚHY:

SSSR

ZIATOUST — mistrovství SSSR — 30 km: 1. Vorončichin 1:58,42, 2. Ljubinov 1:59,02, 3. Utrobin 1:59,21, 4. Gizatullin 1:59,40, 5. Najmušin 1:59,54, 6. Mariničev 2:00,10; 10 km ženy: 1. Kolčínová 43:24, 2. Mekšilová 43:59, 3. Gusakovová 44:01, 4. Bojarskichová 44:15, 5. Fajzrachmanovová 44:21, 6. Jerošinová 44:33; 15 km: 1. Vaganov 57:39, 2. Utrobin 57:58, 3. Gizatullin 58:20, 4. Tarakanov 58:50, 5. Najmušin 58:52, 6. Vorončichin 58:56; ženy 5 km: 1. Bojarskichová 21:23, 2. Kolčínová 21:29, 3. Mekšilová 21:39, 4. Gusakovová 21:47, 5. Ačkinová 21:50, 6. Jerošinová 21:56; 50 km: 1. Gizatullin 3:20:10, 2. Utrobin 3:21:30, 3. Vaganov 3:21:30, 4. Ljubinov 3:21:46, 5. Najmušin 3:23:27, 6. Volkov 3:24:32.

Finsko

KUOPIO — 50 km: 1. Bergqvist 3:06:31, 2. Huhtala 3:07:02, 3. Hämmäläinen 3:13:50; ženy 5 km: 1. Lehtonenová 17:14, Ruoppová 17:39.

Švédsko

OSTERSUND — 50 km: 1. Risberg 2:46:19, 2. Samuelsson 2:47:35, 3. Jernberg 2:47:39; ženy 15 km (zkouška zdravotní): 1. Strandbergová 58:08, 2. Gustafssonová 59:20, 3. Martinsonová 1:00:41.

DALARNA — 18 km: 1. Rönnlund 1:01:15, 2. Lundemo 1:01:20, 3. Samuelsson 1:01:32, 5. Jernberg.

MORA — závody při umělém osvětlení — 10 km: 1. Stefansson 34:36, 2. Asph 34:40, 3. Rönnlund 34:47.

Norsko

OSLO — XI. ročník »Monolitu« — 14,4 km: 1. Jensen 45:38,8, 2. Stenshelm 45:44,6, 3. Grönningen (všichni Nor.) 45:52, 4. Mäntyranta (Fin.) 45:52,3, 5. Brenden (Nor.) 45:55,8, 14. Grahn (Švéd.) 46:58, 17. Steiner (It.) 48:08,2, 21. Rysula (Pol.) 49:46,2.

LIMA — 20 km: 1. Lundemo (Nor.) 1:10:41, 2. Jernberg 1:10:48, 3. Andersson 1:11:47, 4. Samuelsson 1:12:10, 5. Persson (všichni Švédsko) 1:12:43, 10. Stuffer (It.) 1:13:55.

NDR

KLINGENTHAL — kvalifikace běžkyň NDR — 10 km: 1. Dannhauerová 38:43, 2. Nestlerová

38:58, 3. Spiegelhauerová 39:42, 4. Zschügnerová 40:25, 5. Preissová 41:15.

ÖBERHOF — druhá kvalifikace — 5 km: 1. Dannhauerová 20:15.

SDRUŽENÝ ZÁVOD

NDR

REIT IM WINKEL: Celkové pořadí v kvalifikaci NDR—NSR: 1. Dielert 909,50, 2. Weisspflug (oba NDR) 894,17, 3. Mühwald (NSR) 890,07, 4. Meinel 884,70, 5. Winterlich 871,63, 6. Flauger (všichni NDR) 861,62.

SSSR

VOROCHTA: 1. Kiselev 476,81, 2. Drjagin 473,0, 3. Loginov 461,7.

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY:

Rakousko

INNSBRUCK — kvalifikace Rakušanů na zkrácené trati obř. slalomu (700/300): 1. Zimmermann 93,8, 2. Schranz 94,7, 3. Stiegler 94,8, 4. Nennung 95,0.

BADGASTEIN — sjezd na »Graukogel« 2900/670 — 20 kontr. branek: 1. Hassová 2:56,43, 2. Hecherová (obě Rak.) 3:01,54, 3. M. Goitschelová (Fr.) 3:03,32, 4. Bieblová (NSR) 3:03,84, 5. Saubertová (USA, 3:04,15, 6. Zimmermannová (Rak.) 3:05,47, 7. M. Bochatayová 3:05,55, 8. Terrailonová (obě Fr.) 3:05,84. — Slalom: 1. Saubertová 90,39, 2. M. Goitschelová 90,70, 3. Famosová (Fr.) 90,80, 4. Hecherová 91,98, 5. Bieblová 92,52, 6. Ch. Goitschelová 93,51. — Kombinace: 1. M. Goitschelová 27,05, 2. Saubertová 28,02, 3. Hecherová 28,28, 4. Bieblová 40,10, 5. Famosová 40,72.

NSR

ÖBERSTAUFEN — slalom (70 závodnic z 13 zemí) na trati 300/120-42. 1. Saubertová (USA) 90,31, 2. M. Goitschelová (Fr.) 91,34, 3. Meyersová (USA) 92,29, 4. Famosová (Fr.) 92,57, 5. Bieblová (NSR) 92,97; II. slalom: 1. Ch. Goitschelová 85,11, 2. M. Goitschelová (obě Fr.) 85,30, 3. Saubertová (USA) 86,74, 4. Bieblová (NSR) 87,04, 5. Famosová 88,08.

HINDELANG — obř. sl. (1850): 1. Bruggmann (Švýc.) 1:58,48, 2. Zimmermann (Rak.) 1:58,49, 3. Huoga (USA) 1:58,89, 4. Bonlieu (Fr.) 1:59,07, 5. Schranz 1:59,32,

6. Stiegler (oba Rak.) 1:59,34; slalom: Bonlieu (Fr.) 89,25, 2. Stiegler (Rak.) 89,82, 3. Kidd (USA) 90,24, 4. Schranz (Rak.) 90,50, 5. Ferries (USA) 90,77.

Švýcarsko

GRINDELWALD — slalom:

1. M. Goitschelová (Fr.) 1:51,02, 2. Hecherová 1:54,99, 3. Haasová (obě Rak.) 1:55,40, 4. Sandviková (Nor.) 1:56,29, 5. Meyersová (USA) 1:56,94, obř. slalom (1100/320): 1. Saubertová (USA) 1:37,38, 2. Hecherová (Rak.) 1:39,35, 3. M. Goitschelová 1:41,38, 4. Famosová (obě Fr.) 1:41,50, 5. Rivaová (It.) 1:42,35, 6. Haasová (Rak.) 1:42,78.

WENGEN — Lauberhorn

— obř. slalom (1200/320-53): 1. Zimmermann 1:19,83, 2. Schranz 1:20,80, 3. Leiner (NSR) 1:21,31, 4. Stiegler (Rak.) 1:21,96, 5. Kidd (USA) 1:22,58. — II. obř. slalom: 1. Zimmermann 1:26,75, 2. Stiegler 1:29,09, 3. Nennung (všichni Rak.) 1:29,27, 4. Lacroix 1:29,55, 5. Périllat (oba Francie) 1:29,86. — Slalom: 1. L. Leitner (NSR) 101,16, 2. H. Leitner 101,25, 3. Schranz (oba Rak.) 101,88, 4. Arpin (Franc.) 101,33, 5. Nennung (Rak.) 101,81. — Kombinace: 1. Nennung (Rakousko) 22,32, 2. L. Leitner (NSR) 24,08, 3. Arpin (Franc.) 24,75, 4. Schranz (Rak.) 25,44, 5. Killy (Franc.) 33,71, 6. H. Leitner (Rakousko) 42,38.

Itálie

V MADONA DI CAMPIGLIO

v Itálii »Tre-Tre« — dva závody ve sjezdu: I. závod: 1. Bogner (NSR) 1:27,91, 2. Minsch (Švýc.) 1:27,94, 3. Schranz (Rak.) 1:27,95, 4. Wagnerberger (NSR) 1:28,01, 5. Giovanoli (It.) 1:28,02, 6. Killy (Fr.) 1:28,64. — II. závod: 1. Bartels (NSR) 1:26,89, 2. Zimmermann 1:27,03, 3. Schranz (všichni Rak.) 1:27,26, 4. Giovanoli (It.) 1:27,38, 5. L. Leitner 1:27,43, 6. Wagnerberger (oba NSR) 1:27,76. — Kombinace: 1. Schranz 3,50, 2. Giovanoli 4,68, 3. Bartels 6,24, 4. Wagnerberger 7,80, 5. Minsch 9,66, 6. L. Leitner 10,32.

SSSR (3400/820): 1. Taljanov 2:14,4, 2. Melnikov 2:17,4, 3. Ivanov 2:21,5, 4. Monastirev 2:23,9; ženy (2500/550): 1. Kabinová 2:13,5, 2. Sidorová 2:14,4, 3. Artěmenková 2:15,4, 4. Děmidová 2:17,4.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřichská 14, Praha 1.

Přestože patří do působnosti ústřední sekce lyžování ČSTV teprve první rok, získává biathlon stále větší oblibu v řadách předních závodníků v běhu na lyžích i u starších lyžařů, kterým dává možnost vyrovnat se dobrou střelbou běžecy lepším soupeřům.

K velkým propagátorům biathlonu u nás patří především závodníci Rudé hvězdy Semily a Dukly Liberec. Z jejich lednového střetnutí v Harrachově jsou také naše dva snímky. Na prvním je Josef Krupka z Dukly (skončil na druhém místě), na druhém jsou na střelnici vítěz závodu Mundil (vzadu) a Kreisinger (byl čtvrtý), oba z Rudé hvězdy.

První »velké« domácí závody uspořádal Slavoj Kořenov — XIV. ročník svého tradičního běhu. Protože nebylo v Kořenově dosti sněhu, přeložili pořadatelé závod »za humna« — na Malou Jizerku. Volili dobře. Na snímku je v cíli závodu kořenovský rodák, dnes voják základní služby Karel Bieman.

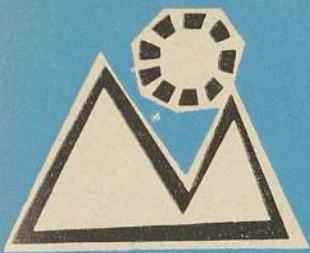
Foto Fr. Jebavý

SOUTĚŽÍME

O ODZNAK „LYŽAŘ ČSSR“
O SPARTAKIÁDNÍ VLOČKU

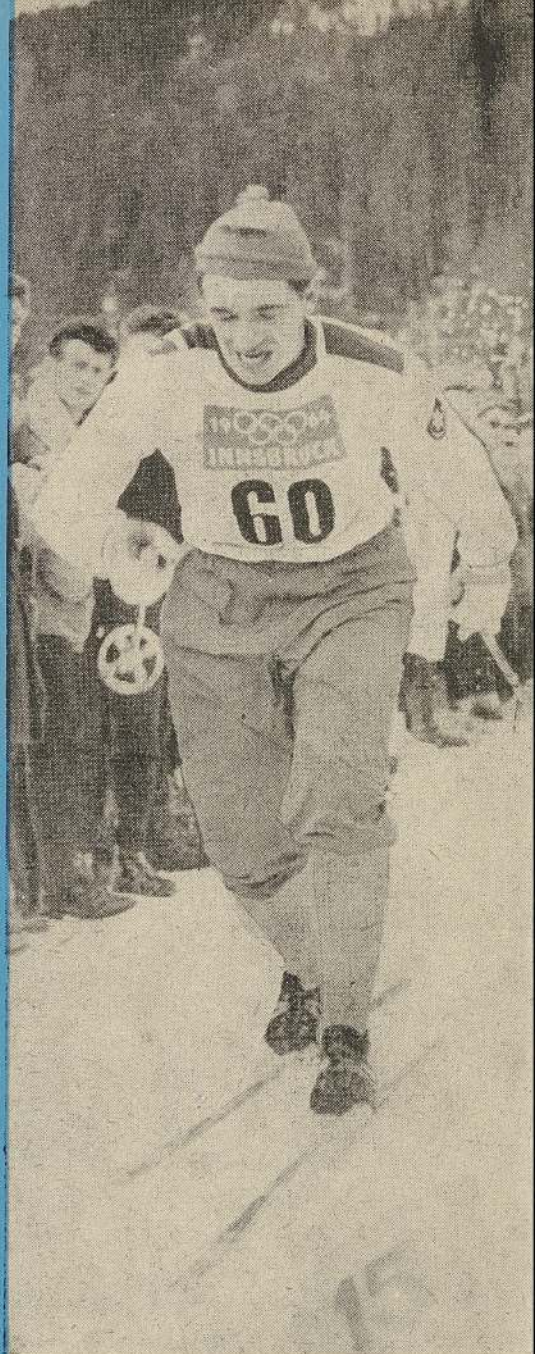

Lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 50 • BŘEZEN 1964 3

TŘI ZLATÉ MEDAILE vybojovala na IX. zimních olympijských hrách sovětská reprezentantka Klauďa Bojarskichová (na snímku nahoře vlevo) — v běhu na 5 km, 10 km a ve štafetě.

HRDINOU LYŽAŘSKÉHO MARATÓNU se stal nestárnoucí »král lyží« Sixten Jernberg (na snímku vlevo dole).

PRVNÍ DVĚ SOUTĚŽE v běhu na lyžích vyhrál v Seefeldu výtečný Fin Eero Mäntyranta (na snímku nahoře).

Na titulní straně: **NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ ČESKOSLOVENSKÝ ZÁVODNÍK JOSEF MATOUS.**

Foto: Karel Novák

NAŠI LYŽIARI na IX. ZOH

Toto stručné hodnotenie účasti našich lyžiarov som napísal ešte priamo v Innsbrucku. Prosim, aby tak bolo aj posudzované, pretože dosiahnuté výsledky budú ešte podrobene dôkladnému štúdiu v jednotlivých komisiách lyžiarskej sekcie ÚV ČSTV a tieto komisie navrhnú predsedníctvu opatrenia na základe dosiahnutých výsledkov.

Lyžiarsku časť olympijskej výpravy reprezentovali na IX. ZOH títo naši reprezentanti:

Bežkyne: Eva Břízová, Eva Paulusová a Jarmila Skodová.

Skokani: Zbyněk Hubač, Josef Matouš, Dalibor Motejlek, trénerom bol Zdeněk Remsa.

Združenári: Josef Kutheil, Miloslav Švaříček a Štefan Olekšák, ich trénerom bol Vítězslav Lahr, ktorý súčasne zastával tiež funkciu trénera bežcom a bežkyniam.

Bežci: inž. Štefan Harvan, Ladislav Hrubý.

Zjazdári: Miroslav Bruna, Radim Koloušek a Anton Soltýs, ich trénerom bol Kurt Hennrich. Bruna, ako je známe, pre vážne zranenie pri zjazdovom tréningu žiadny pretek nemohol absolvovať a po zlepšení zdravotného stavu odišiel domov. Miesto neho bol privolaný do Innsbrucku Tóno Šoltýs.

Vedúcim lyžiarskej časti našej olympijskej výpravy, súčasne rozhodcom štýlu pre pretek v skoku do preteku združeného a delegátom na zasadnutia zjazdovej a slalomovej komisie FIS bol Jano Mráz.

Celkove teda lyžiarska časť našej výpravy zostávala z 18 účastníkov. Bolo to veľa alebo málo? Relatívne sme boli druhá najväčšia časť našej výpravy po hokejistoch. Na druhej strane lyžiari mnohokrát kritizovali, že vysielame na ZOH len tak malú výpravu, hoci sa ZOH kona u našich susedov, teda bližšie ako kedykoľvek predtým a snáď potom. Naša výprava na OH však mala za účel prevažne reprezentovať, teda dosiahnuť maximálne čestné výsledky. Nebolo teda možné menovať a vyslať pretekárov, ktorí by boli zbierali skúsenosti. Týmto druhým sa síce umožnila účasť ako turistom, ovšem na vlastný náklad — a to si museli sami účastníci alebo ich rodičia siahnuť značne hlboko do vlastných vrecák.

Aj tak však je obťažné hodnotiť napr. zjazdárov, keď má štartovať v tak silnej konkurencii jeden a pritom je známe, že úrazovosť je veľká. U skokanov je tomu obdobne a pritom štvrtý

možný účastník je toho času v dobrej forme. U žien by sa bola vyžadovala náhradníčka. Chýbal tiež tréner pre ženy a mužov (aspoň spoločne), aj keď Víto Lahr a naši tréneri-turisti pomáhali ako a kde mohli. Z tohto miesta im srdečne za túto prácu ďakujem.

Vypočítal som, čo by malo byť a čo sa nemohlo uskutočniť vzhľadom na naše ekonomické možnosti. Treba povedať, že počet výpravy mal byť pôvodne ešte menší (napr. ženy boli menované skutočne len tesne po oficiálnej uzávierke prihlášok), no nakoniec sa našej ústrednej lyžiarskej sekcii podarilo dosiahnuť vypočítaný počet. Určitá neistota okolo nominácie mala vplyv aj na prípravu.

S predolympijskou prípravou pri všetkej snahe našich telovýchovných orgánov zabezpečiť ju v maximálnej miere nemôžeme byť spokojní. Veľká »vina« za tento stav leží ovšem na »prírode«. Je všeobecne známe, že takmer v celej Európe bol nedostatok snehu, našu krajinu nevynímajúc. Naši olympionici cestovali za snehom, ako sa dalo. Snáď by bolo možné v budúcnosti pamätať v takýchto prípadoch na tréning na severe najmä u našich priateľov v SSSR alebo v Skandinávií. Nemusi to ovšem byť všetci, pretože napr. skokani NDR mali takúto prípravu a zdá sa, že ich výsledky nezodpovedajú poskytnutým možnostiam.

Ružové to nemali ani naši zjazdári, ale poskytnúť im možnosti napr. mesačného tréningu v Taliansku presahuje zatiaľ naše možnosti. A z tohto hľadiska preto zhovievavo posudzujeme ich výsledky.

Ako celok naši pretekári snažili sa dosiahnuť čo najlepšie výsledky. Najlepšie sa to podarilo našim skokanom. Popravde povedané 4. miesto Matouša sme neočakávali. Mnohým sa nám zdá, že mohol dobyť medailu. Nebuďme neskromní. Možno, že nebyť jeho dobrých nervov, po tom, čo sa mu stalo v prvom kole (premontovanie lyže), to by druhého pretekára položilo na lopatky. I výkony Motejka sú cenné a zasluhujú uznanie. Kratšie skoky Hubača, inak ale štýlove veľmi pekne prevedené, ho pripravili o podstatne lepšie umiestnenie.

Do výkonov združenárov sme po vlnajších výsledkoch vkladali oprávnené nádeje na najlepšie umiestnenie z našich lyžiarov. Nepodarilo sa to a najmä nie Olekšákovi. Už tréning ukázal, že nie je vo forme, resp. že je veľmi ďaleko od vlnajšej formy. To potvrdil samotný pretek v skoku, kde zaskákal neuspokojivo. Ani veľmi dobrý výkon v behu — 6. miesto — už nemohol zvlášť jeho umiestnenie zlepšiť. Kuteil síce dobre zaskákal, ale podal slauší výkon v behu a Švafíček podal svoj priemerný výkon. Na tieto výsledky malo vplyv tiež prekonanie chrípky u všetkých združenárov tesne pred ZOH a vlekľé zranenie Olekšákov, ktoré do ZOH nemal vyliečené.

Bežci podali bojovný a vcelku dobrý výkon, ktorý ovšem na prekvapujúce umiestnenie nestačil. Je nutné pochváliť za výkon najmä Harvana, ktorý prvýkrát medzinárodne bežal 30 km a prvýkrát 50 km vôbec. Pritom dosiahol slušné výsledky. Láda Hrubý nebol tentokrát v svojej forme, a to vplyvom aklimatizácie a relatívne silnej prípravy tesne pred ZOH v samotnom Seefeldi.

Naše bežkyne nepodali očakávané zlepšené výkony a zabehli svoje štandardné výkony, ba

o niečo slabšie, a to pochopiteľne nestačilo na lepšie ako dosiahnuté výkony. Čiastočným úspechom je umiestnenie v štafetách na 6. mieste, keď boli pred poľskou štafetou, ktorú v posledných 5 rokoch neporazili.

Taktiež zjazdárom sa nedarilo. Mali nedostatky zjazdový tréning a pritom sa im ešte nedarilo. Dosiahnuté výsledky sú menej ako priemerné a nemôžu nás uspokojiť.

Objektívne treba konštatovať, že dosiahnuté výsledky lyžiarskej časti našej výpravy sú priemerné. Vynikajúci úspech Matouša by normalizoval nedostatky, ktoré sa v príprave našich lyžiarov na ZOH prejavili a prejavili sa aj v zabezpečovaní našej účasti. Áno, je pravda, že naši reprezentanti dobre reprezentovali svojím vystupovaním našu vlasť. To nám ale dnes už nemôže stačiť. To dnes už od našich reprezentantov požadujeme ako samozrejmy a elementárny predpoklad reprezentácie. Taktiež obligátne konštatovanie, že využijeme získané skúsenosti pre budúcnosť, nám nestačí. Treba, aby sme konečne vytvorili našim reprezentantom niektoré základné predpoklady pre úspešnú reprezentáciu, o ktorých už mnoho rokov hovoríme a nie sme schopní uviesť ich do života. Potom môžeme tvrdo požadovať aj splnenie úloh na nich kladených. Najlepšou reprezentáciou našej socialistickej vlasti sú výsledky dosiahnuté na medzinárodných kolbištiach. Tieto výsledky dosiahneme len sústredenou, premyslenou a vedeckou prípravou, pestovaním vôľových vlastností našich reprezentantov a vytváraním predpokladov pre dosahovanie vrcholných výkonov. O tejto nutnosti musíme presvedčiť naše nariadené orgány nielen telovýchovné, ale aj tie, ktoré nepriamo vytvárajú predpoklady vzornej reprezentácie našej vlasti. Ak to dokážeme, potom na budúci ZOH budú výsledky našich lyžiarov ešte pozbudivejšie a radostnejšie.

J. MRÁZ,

vedúci lyžiarskej časti čs. olympijskej výpravy

Technické údaje o olympijských tratích a mústcích

Běžecké tratě byly vtyčeny na náhorní rovině v prostoru mezi obcemi Seefeld (1170 m), Mössern (1200), Buchen (1200), Leutasch (1133) a Scharnitz (1000 m).

15 km: Celkové stoupání 592, maximální stoupání 81, výškový rozdíl 196 m a nejvyšší bod 1390 m.

15 km pro závod sdružený: 502 — 70 — 174 — 1368 m.

30 km: 932 — 94 — 244 — 1368 m.

50 km: 1578 — 98 — 197 — 1335 m.

4×10 km: 355 — 70 — 134 — 1328 m.

5 km žen: 146 — 39 — 84 — 1282 m.

10 km žen: 218 — 54 — 124 — 1308 m.

3×5 km štafeta žen: Totéž jako 5 km žen.

Sjezd mužů: Start u horní stanice

lanovky na Patscherkofelu ve výši 1952 m, cíl na západ od Heiligwasser-Wiese ve výšce 1085, výškový rozdíl 867 m, délka trati 3120 m, 14 branek mimo start a cíl.

Sjezd žen na jihovýchodním svahu Hoadlu: Start v dolní části Hoadl-píplu ve výši 2230 m, cíl u dolní stanice výtahu v Lizumu ve výši 1605, výškový rozdíl 625 m, délka trati 2450 m, 24 branek mimo start a cíl.

Obří slalom mužů na západním svahu Birgitzköpflu: Start v dolní části Birgitzköpflu ve výšce 2045 m, cíl u dolní stanice výtahu v Lizumu ve výšce 1570, výškový rozdíl 475 m, délka trati 1500 m, 75 branek.

Obří slalom žen na východním svahu Hoadlu: Start ve výšce 1975 m, cíl ve výšce 1550 m, délka trati 1530 metrů, výškový rozdíl 425 m, 59 branek.

Slalom mužů — kvalifikace na západním svahu Birgitzköpflu: Start ve výšce 1800 m, cíl ve výšce 1600 m, výškový rozdíl 200 m, délka 470 m,

I. kolo 64 branek (autor F. Huber — Rakousko), II. kolo 61 branek (autor Sulpice — Francie).

Slalom mužů — finále na západním svahu Birgitzköpflu: Start ve výšce 1770 m, cíl ve výšce 1570 m, výškový rozdíl 200 m, I. kolo 470 m a 78 branek (autor trati Oberaigner — Rakousko), II. kolo 460 m a 71 branek (autor Nogler — Itálie).

Slalom žen na západním svahu Birgitzköpflu: Start ve výšce 1730 m, cíl ve výšce 1600 m, výškový rozdíl 130 m, délka trati 350 m, I. kolo 51 branek (autor Suter — Švýcarsko), II. kolo 56 branek (autor Gamon — Rakousko).

Skok na velkém můstku na severním svahu na 749 m vysoké Bergisel v jižním okraji Innsbrucku. Kritický bod asi 81 m.

Skok na středním můstku v Seefeldu, 1 km jihozápadně od středu Seefeldu na severozápadním svahu Gschwandtkopfu. Kritický bod můstku 70,80 m.

Zahajovací závod na 30 km První zlatá medaile Mäntyrantovi

Byl jsem nadšen a zároveň zklamán. Snad proto, že jsem se na první olympijský boj běžců nedíval jenom očima turistů, ale i očima trenéra, který stále ještě zůstal závodníkem. Moje nadšení patřilo profilu trati, terénu, bojům závodníků a první dvojici, Mäntyrantovi, Jernbergovi, Grönningeovi, Demelovi. Moje zklamání bylo z nesplněných našich nadějí i reálných předpokladů a trochu i z prostředí závodu. Pro toho, kdo viděl Lahti a Falun, byla sice kulisa seefeldského kostelíku a alpských štítů příliš krásná a bohatá, ale přece jenom trochu studená pro tak skvělé boje.

Třicítka je zkušebním kamenem vytrvalosti sprinterů. To platí dvojnásob o seefeldské olympijské třicítce, která byla navíc prověrkou nejširší běžecské techniky, běžecské inteligence, taktiky a fyzické připravenosti. Zde by nemohli vyhrát Kuzin ani Hakulinen. Také závodník bez zásoby absolutní rychlosti zde mohl bojovat jenom o slabý průměr. Trenér bez krátkovlnné vysílačky zde byl jenom divákem.

Ráno 30. ledna. První olympijská bitva začíná nadmíru klidně. Ještě za ranního šera se od dřevěných domků pro závodníky nedaleko stadiónu rozjíždějí pomocníci trenérů s krátkovlnnými vysílačkami na nejdůležitější místa trati. Trenéři rozmisťují sady teploměrů, pomalu navazují spojení a přijímají zprávy z trati. Oficiální tabule o povětrnostních podmínkách na trati je téměř zbytečná. Pomalu se připravují za zavřenými dveřmi lyže, důkladně a pečlivě se zkouší mazání. Závodníci se klidně procházejí, usmívají se a zdraví se. Není to jen předstíraný klid? Ne, vždyť na startovní listině jsou jména samých zkušených válečníků, kteří dobře znají své síly. A na všech vlnách přichází z trati stejná zpráva. Sníh dnes nikomu neublíží, ale také nepomůže. Bude to závod nanejvýš regulérní.

Na osmém kilometru poprvé mačkáme stopky. S přibývajícím startovními čísly se mění neustále nejlepší časy. Teď by tu měli být naši. Půl minuty, minuta, minuta a půl, dvě minuty za dosud nejlepším časem. Přijíždí Harvan. Dvě a půl minuty. Přijíždí Hrubý. Jedte kluci! Není těžké znásobit časový rozdíl zbývajícím kilometrem. Po nás je závod již rozhodnut. Zbývá už jenom padesátka.

Jede Grönningen a jeho jízda připomíná běh soba. Jednoduchý, strohý, nanejvýš účelný pohyb bez jakýchkoli efektů pro oči. Zdá se mi, že Fin Mäntyranta si trať jenom projíždí, ale stopky ukazují nejlepší čas. Jernbergovi něco chybí. Rve se, bojuje, ale není ani v první desítce nejlepších časů. Lehkonozí Italové vypadají unaveně. Demel jede trochu silácky.

Dobře jedou Francouzi, Poláci jedou jako naši. Švýcaři jsou o něco slabší. Na závodní stopě bojují i turisté, diváci a trenéři. Každý chce vidět rozhodující fáze závodu. Projede Mäntyranta a závod končí. V tom shonu a vzrušení není čas na hodnocení a hluboký rozbor výsledku našich běžců. Někomu se může zdát výsledek našich výborných, jinému zas příliš špatný. Uvědomují si jenom, že tu neběžel Harvan a Hrubý, ale dva naši nejlepší běžci, špička našeho lyžování. A tato špička nedosáhla úrovně výkonu Cardala na této trati před deseti lety.

Trochu se mi stahuje hrdlo lítostí. Tento výkon přece neodpovídá mnohaleté pověstí dřívě závodníků? Je to porážka, ale ne těch dvou, oni tu na trati vydali ze sebe všechno. Je to porážka trenér-

ské práce. Je to hazardování s poctivou prací závodníků. Demel, desátý Demel se mohl jmenovat Harvan, Fousek, Hrubý... Jsem o tom přesvědčen.

Je poledne a na curlingových hřištích v těsné blízkosti stadiónu dohrávají pánové ničím nerušení své partie. Vítězný Mäntyranta prchá před fotoreportéry do sauny. Jernberg ukazuje svému trenérovi lyže. Je na nich strašlivě málo vosku. I olympijský závod může mít své tragédie, o kterých se nikdo nikdy nedoví. Před střediskem IBM rozdávají čerstvé výsledky. Harvan 26., Hrubý 33.

ILJA MATOUŠ

Sjezdový závod mužů

Ti nejlepší jen svištěli

Všude z Innsbrucku je vidět kopec se šibeníci tavelize — Patscherkofel. Přijezd autobusy, osobními auty, nával od rána. Policaři popohánějí průvodní aut, parkuje se na rozsáhlých loukách v terénu. Od moře aut stoupají do svahu lidé v dlouhých štrůdlech, jak je kde schůdný terén. Sněhu je pokrovnu, ale zato hodně klouže.

U startu je vyslovený plot, z obou stran zacpaný zástupy. Poděl nich se skrábou lesem bez sněhu davy dál podél sjezdovky vzhůru, jako po střeše. Bez pomoci lavinových štěrů, natažených na solidně zatlučených kůlech, by to nešlo. Také stromy slouží jako záchrana. Ale trať je bez vady, jako by jenom na ni padal sníh: bezvadná, tvrdá, lemovaná lisovanými balíky slámy, pista s povrchem jako sůl. Hlíďají jí jako ostříží žandarmové v polní výzbroji. Nikdo nesmí za štůry, jenom »ovomaltinák« s aluminiovým sudem na zádech sjíždí opatrně při kraji a zahřívá lidi horkým nápojem, aby nezmrzli.

Stoupáme nahoru a je nám z toho horko. Jako tisícům ostatních, kteří tak ještě nedošli na »svoje« místo. Je tu výběr přebohatý. Od horských vláků v kožených pumpkách a těžkých botách přes kluky jen tak ve svetrech a dlouhých gaticích až po modrény ve sportovních modelech všech stříhů a pány v šedivém svrchníku, bílé košili s tubým límcem a kravatou. Ale je tak krásné, že je to — až na ten kopec — jako jarní vycházka do kráského lesa.

Mezitím rozhlas oznamuje přípravy — ke startu. Všchno se definitivně usadí — i na těch strozech, na které je zakázáno vylézat. Začínáme!

Předjezdci jedou opatrně, ale pak to začne hvízdát. První skupina to »pálila« opravdu o třídu rychleji. Ale i tady je vidět rozdíly ve volbě stopy i v rychlosti. V našem úseku — boulovatý terén v mírném traversu doleva s jemnými zatáčkami přes vlny, skrze tři brány, tak 80 m vzdálené, jelí ti nejlepší vlastně rovně, bez rozmáznutí stopy, jen »postavením na hranách«. Rizli to těsně při kraji dráhy, kde se vyhnuli větším boulim, a jelí úplně bez předskakování s dokonalým vypérováním a stálým kontaktem s terémem. Další si už více hlídali trasu středem, s respektem k okraji dráhy. Víc je to házelo a museli skákat přes boule. Tady už jezdcí hranili do štran a jelí ve smyku. Nizký postoj nebyl v našem úseku, vzhledem

k vlnám, možný vlastně pro nikoho. Všichni museli koukat, kam jedou. Ti slabší se trochu nepřirozeně snažili hrbit dolů, i když jeli pomaleji.

O jízdě na jedné noze nebyla nouze. Rozdíl byl jen v tom, jak ti lepší si z toho nic nedělali a jeli bez zaváhání až do přistání na obě lyže. Zimmermann, Lacroix to svištěli tak, že to s nimi nijak »nevcítilo«. Bylo vidět, že jsou v té rychlosti jako doma, i když jeli nejriskantnější stopou.

Jakmile odjela první a druhá skupina, zájem diváků znatelně ochabl. Od třetí skupiny začal sestup davů dolů. Náš Koloušek vylosovaný jako první ve skupině nám ostudu neudělal. Byl pánem svých lyží a jel stylově čistě náš úsek s velmi přesným najetím branek. Škoda, že byl v tomto těžkém závodě sám.

Od čísla 50 sjížděli již i po stranách bafuňáři. Ale jen ti, co uměli, a zcela při kraji, jen po úsecích.

Toni Sailer, který tu dělal reportéra, se pouštěl jen po kouscích u zdi a byl pečlivě přístrojen do obnošené bundy a gatí bez elegance, zcela »v pracovním«. Posledních 10 Turků, Spanělů, Chilanů apod. jelo už za značného nezájmu publika, které se více věnovalo pohledu na závažné katastrofy slečen, dam a pánů klouzajících a sestupujících po holých svazích podél sjezdovky. Zhýčkaný dav zkrátka toho, kdo se dostane po sjezdovce dolů o 15 vteřin pomaleji, už považuje za nezajímavého.

KAREL PEKÁREK

Jediný československý závodník ve sjezdu Radim Koloušek.

Skok na malém můstku Přes senzační rekord bez medaile

Závod ve skoku na můstku v Seefeldu (P 70,5 m) byl opravdu závodem, jaký má být. Od začátku do konce zajímavý, bojovný a napínavý. Nejzkušenější režisér by jej asi lépe nepřipravil. Vždyť o vítězi a majiteli zlaté olympijské medaile bylo rozhodnuto až posledním skokem posledního závodníka! Byl jím totiž právě vítěz Fin Kankkonen. Ukázal se opravdovým bojovníkem. Vydržel nervový nápor celého závodu a dokázal skoky ve 2. a 3. kole napravit nezdařený skok z 1. kola.

Opravdové zklamání musil prožít vítěz ze Zakopaného — Nor Engan. Měl všechny tři skoky výborné a po třetím skoku byl již všemi oslavován jako olympijský vítěz. Avšak vzadu ještě číhal ten »černý«, který své možnosti a svého příznivého vylosování zcela a plně využil, Kankkonen. A tak Engan se musil spokojit »jen« se stříbrnou.

Bojoval také Brandzäg, který rovněž po prvním kole nebyl mezi nejlepšími, avšak 2. a 3. skokem vyvrval bronzovou našemu Josefu Matoušovi. Také ostatní ze světové špičky podali pěkné výkony. Žádný z nich nekapituloval předem, ať již to byl Recknagel, který měl rovněž nepříliš zdařilý první skok, nebo Yggeseeth, Neuendorf, Elmä, Sterensen i ostatní. Souhrnem se však dá říci, že zvíťazil opravdu nejlepší.

Co o našich?

Bojovali ze všech sil a jak nejlépe dovedli. Nejvíce se vedlo Matoušovi, který byl pro většinu návštěvníků překvapením, bleskem z čistého nebe.

V prvním kole vytvořil rekord můstku (80,5 m), nakonec získal 4. místo. A to nikdo nevěděl, že od začátku skákal na dvou různých lyžích, po jedné ze dvou párů! A ani tento »kombinovaný« pár nevydržel rekordní skok, takže musil jednu lyži ještě jednou měnit. Jak by asi dopadl, kdyby byl řádně vybaven? Je pravda, že během měsíčního pobytu v Rakousku a Itálii zlomil více lyží než se čekalo (skáče velmi dynamicky a má dost osbité postavení lyží před doskou).

Motejlkovi a zejména Hubačovi to tolik nevycházelo. Motejlek měl dost slušné délky, ale stylově provedení nebylo takové, jaké dovede. U Hubače se opět projevila stará slabina, totiž poměrně krátké skoky. Při dnešním bodování, kdy délky jsou přece jen proti stylu nadhodnoceny, nemůže tento náš sympatický skokan se svými sice elegantními, ale krátkými skoky prorazit.

A teď něco o celkovém uspořádání

Můstek byl dokonale upraven — na jeho úpravu bylo spotřebováno několik vagonů sněhu a 32 000 l vody. Sněhový potah můstku byl sice poměrně slabý, ale skládal se ze tří vrstev sněhu, z nichž každá po položení byla polita vodou. Takto upravený můstek by možná snesl několik tisíc skoků bez nutnosti větší úpravy. Také během závodu nemusel být upravován. Jenom po každém kole byl konec dopadu a začátek nájezdového oblouku přešlápnut šlapači. Během závodu došlo jen k 5 pádům a ani po nich se neupravovalo. Závod měl dobrý spád. Informace diváků byla dobrá a neocenitelným po-

mocníkem byl elektronický počítač stroj, který neustále přepočítával všechny výsledky podle nejdělských skoků v jednotlivých kolech. Znamení ke skoku dával gong, jehož zvuk byl vysílán tlampači.

Pozornost zaslouží práce stylových rozhodčích. Ne snad že by byli špatní, rozhodně ne tři prostřední Nor, Rakušan a Američan. Avšak Jugoslávec na prvním okně a zejména Polák na posledním měli značné výkyvy. Bohužel, u Poláka takové, že u favoritů Polákům nebezpečných byly směrem dolů (např. našemu Matoušovi dal v prvním kole o 2,5 bodu méně než Američan) a u vlastních směrem nahoru. Je možné, že kdyby nebylo u Jugoslávce a Poláka těchto výkyvů, měl Matouš bronzovou.

V celku lze říci, že Seveřané potvrdili své prvenství, které jim na několik let před tím vyrvali zá-

vodníci NDR. Ti tentokrát neuspěli, rovněž tak i sovětsí lyžaři. Zklamáni byli i Rakušané, kteří si rozhodně dělali naděje na lepší umístění. Tiskem přečeňovaní Američané svoje kvality nepotvrdili. Velký odstup ze slávy prodělali Poláci. Innsbruck není Zakopané. Neprosadili se ani Japonci, Jugoslávci a Kanadané. Překvapivě slabí byli Švýcaři.

S úspěchem našich můžeme být spokojeni. To, co dokázal Matouš se dosud od r. 1928 (Burkertova bronzová ve skoku) nikomu z našich nepodařilo. Je to zajisté především triumf jeho skromnosti a poctivé přípravy, ale i zásluha dobré práce trenéra Remsy. Musíme věřit, že Matoušův úspěch není ojedinělý, nýbrž že je jen prvním článkem řetězu, který by se měl dostavit jako sklizeň po dobré setbě.

Dr. MIROSLAV KLINGER

Překvapení olympijského roku 1964

Světoví odborníci lyžařské skokanské disciplíny se vyjadřují o našich skokanech s obdivem. Je to výsledek neúnavné práce a přípravy všech závodníků, velmi obětavé činnosti trenéra Zdeňka Remsy, jakož i celé trenérské rady skoku pod vedením jejího předsedy Rudolfa Schrölla.

Čtvrté místo Matouše na ZOH je druhým největším úspěchem československého lyžařství v celé jeho historii. Lepšího výsledku dosáhl pouze R. Burkert, nositel bronzové medaile z OH 1928 ve Svatém Mořici. Také umístění dalších závodníků, L. Motejlka na 10. místě a Zd. Hubače na 19. místě, je bezesporu úspěchem. Svou výbornou formu potvrdili naši závodníci také na letech vzduchem v Obersdorfu, kde se Motejlek zapsal jako první Čechoslovák do listiny světových rekordů výkonem 142 m. Svými celkovými výkony se naši skokani jako družstvo zařadili v hodnocení národů v letošní zimě na 3. místo na světě. Tyto výsledky byly plně oceněny jak lyžařskou veřejností, tak předsednictvem ÚV ČSTV, které na návrh ústřední lyžařské sekce jmenovalo J. Matouše a L. Motejlka mistry sportu a Zd. Remsu vzorným trenérem.

Do další úspěšné sportovní dráhy jim všichni přejeme mnoho zdarů.

Karel SMOLA,
předseda ústřední lyžařské
sekce ÚV ČSTV

Vyznamenaná významná naše trojice na OH: Úspěšní skokani Dalibor Motejlek (vlevo) a Josef Matouš (upravo) naslouchají pozorně radám trenéra Zdeňka Remsy.

Slalom byl první alpskou disciplínou žen na IX. OH. Jel se ve velmi pěkném horském středisku Lizumu, vzdáleném asi 20 km od Innsbrucku. Zájem o tuto první ženskou soutěž byl velký. Od časných ranních hodin až do setmění byl mezi Innsbruckem a Lizumem velký provoz osobních vozu a autobusů. Organizační zajištění dopravy bylo velmi dobré.

Osobními automobily bylo možno dojet jen do malé osady Axamu, odtud jezdí po příkré stoupající silnici do Lizumu jen autobusová linka. Přes celkem malou vzdálenost od Innsbrucku a dobré organizační zajištění, trvala cesta asi 2 hodiny, neboť silnice byla přeplněna množstvím automobilů, což však nejlépe charakterizuje velký zájem o tuto soutěž.

Lizum je horské středisko s několika typy výtahů, s horským Sporthotelem Olympia. Nachází se ve výšce asi jako naše Skalnaté pleso v Tatrách. V tomto sportovním středisku Tyrolských Alp se jeily všechny sjezdové disciplíny mužů i žen, s výjimkou mužského sjezdu. Prostředí zde bylo překrásné, návštěva diváků a zájem o lyžování asi takový jako u nás o lední hokej a kopanou. V Lizumu byl na jedné straně sedačkový výtah na Hoadlgipfel (2340 m vysoký), z jehož vrcholu vedl ženský sjezd. Byla zde také připravena rezervní trať pro sjezd mužů. Několik desítek metrů pod vrcholem Hoadlgipfelu byl start ženského obřího slalomu. Po levé straně jezdil výtah na Birgitzköpfel, vysoký 2078 m, odkud vedla trať mužského obřího slalomu. V dolní části Birgitzköpfelu byl připraven svah pro stavbu mužského slalomu. Na téže svahu se jel slalom žen.

Závod se jel za pěkného slunečného a bezvětrného počasí. Přes velký nedostatek sněhu byla trať připravena dobře. Po celou dobu závodu byla neustále upravována velkým množstvím funkcionářů

a rakouských vojáků. Samotný závod byl zahájen ve 12.00 hod. a zúčastnilo se jej 48 lyžařek z 15 států. Československé závodnice v alpských disciplínách nestartovaly.

Uchazeček o medaile bylo mnoho. V prvním kole si vedly nejlépe Marielle Goitschelová, Christine Goitschelová a Princeová, všechny z Francie, Traudlová z Rakouska, Saubertová z USA a Biebllová z Německa. Prvé kolo nedokončily Rakušanka Jahnová a Švýcarka Bochatayová. Dále bylo v I. kole diskvalifikováno 11 závodnic. Ze známých to byly: Sandwíková z Norska, Ferriesová z USA, Szatkowska z Polska, Hollanová z Kanady a další.

Technickou náročnost tratě potvrdilo i II. kolo, kdy počet diskvalifikací stoupl o dalších 5 závodnic, mezi nimiž byla i francouzská závodnice Princeová, která byla jednou z uchazeček o některou z medailí. II. kolo nedokončila tak Traudl Hecheřová z Rakouska (pro pád) a tím zůstaly Rakušanky bez medailí. Nejlépe si ve II. kole vedly sestry Marielle a Christine Goitschelovy a Saubertová, které předvedly velmi pěknou a bojovnou jízdu.

Dvě Francouzky a jedna Američanka získaly tedy první olympijské medaile v alpských soutěžích žen. Na čtvrtém místě skončila Němka Biebllová a teprve na 5. místě Rakušanka Zimmermannová. Ze 48 závodnic dokončilo závod 28 žen. Způsob jízdy první dvacítky závodnic se velmi přiblížil technice mužů. Jízda byla dynamičtější a způsob projíždění branek odpovídal seskupení bran. Zatímco způsob jízdy druhé části závodnic je stereotypní a působí jednotvárným dojmem.

Závod měl rychlý průběh, organizačně byl dobře zajištěn a jako všechny disciplíny těchto OH byl i přesně zahájen.

OLGA CHARVATOVÁ

ŽENY 10 km: Předpoklady byly - chyběl sníh

Další disciplínou, která se jela na pláni u Seefeldu, byla desítka žen. Teplo, které ráno provázelo start prvních závodnic, trvalo po celý závod. Sníh byl střídavý a bylo těžko dobře namazat. Stopa byla v převážné části »mýdlová«, ve stínu zase prachová. Terén byl různorodý. V první části se vystřídaly výstupy i krátké sjezdy. Před 5. km byl vrchol stoupání. Pozorovala jsem závodnice v průběhu závodu na několika místech. Mezi druhým a třetím kilometrem bylo krátké stoupání, kde se zřetelně projevovala fyzická příprava závodnic. Zatímco reprezentantky SSSR, Švédska a Finska zdolaly toto krátké stoupání lehce, stylově i se skluzem, u všech ostatních závodnic včetně našich tří děvčat se projevovala námaha z výstupu. Od 5. km. měla trať celkově klesající tendenci s prudkými, ale

krátkými a bezpečnými sjezdy. V těchto místech byla stopa často ledová. Od 7. km byl terén opět střídavý, v lesním prostoru se stoupáním i klesáním a poslední část do stadiónu byla spíše klesající. Po sjezdu od 5. km vedla trať po osluněné straně svahu.

Po trati měly zejména sovětské závodnice velmi dobrou a výtečnou organizovanou informační službu, která jistě pomohla k jejich výtečnému umístění — naopak našim závodnicím chyběla. Celou trať z našich projela nejlépe Eva Paulusová. Jarmila Škodová dojela jako druhá a jako třetí Eva Břizová. Jejich umístění není překvapivím. Na nedostatek sněhu a závodů, které se u nás neuskutečnily, je jejich umístění uspokojivé. Nevýhodou bylo, že se v posledních chvílích o ně staral pouze trenér sdruženářů V. Lahr, dále

pak Ilja Matouš (jako účastník turistického zájezdu). A to je pro závod, jakým jsou OH, absolutně nedostatečné.

A co na závěr? Tratě byly připraveny s největší péčí, v krásném tyrolském prostředí, na seefeldské náhorní planině. Viděli jsme po závodech, jak se vypravily skupiny technických pracovníků, aby okamžitě upravily trať pro další závody. Viděli jsme také, že byla připravena současně i rezervní trať pro 10 km. Myslím si, že před závody, jakými jsou OH, by bylo vhodné přistě umožnit našim reprezentantkám tolik závodů, aby jejich umístění bylo lepší než letošní. Předpoklady k přípravě byly. Chyběl pouze sníh, ale ten nebyl u nás, ale v jiných zemích.

A. SYROVATSKÁ

PO OBŘÍM SLALOMU MUŽŮ RAKOUSKO-FRANCIE 1:1

První závod sjezdových disciplín mužů, sjezd, skončil vítězstvím Rakušanů, i když ne tak převládavým, jak se očekávalo. Předpokládalo se, že zopakují prvenství i ve druhé disciplíně — obřím slalomu — a získají pro »Rot-Weis-Rot« barvy další zlatou medaili. Rozhodně v této disciplíně byli favority.

Stačí jen krátký pohled zpět. V Oslo bylo pořadí: Ericksen, Pravda, Spiess, v Cortině: Saller, Molterer, Hinterseer a ve Squaw Valey: Staub, Stiegler, Hinterseer. Na posledním mistrovství světa v Chamonix byli na prvních dvou místech Zimmermann, Schranz... A poslední obří slalom ve Spittalu vyhrál Stiegler před Leitnerem.

Rakušané postavili nejsilnější kombinaci. Věřili, že »Wunderteam« ve složení Zimmermann, Stiegler, Nening a Schranz zajistí Rakousku další zlatou medaili. »Volksblatt« vyjádřil tuto situaci v titulu: »Zimmermann má veliké naděje« a ještě směleji v textu, »Kdo chce zvítězit, musí porazit Zimmermanna«. Zimmermann a Rakušané byli tedy »favority«.

Z ostatních se připoustěl dobrý výsledek někteřému z Francouzů, Leitnerovi z družstva Německa, případně Švýcarům Favremu (vítězi obřího slalomu při kritériu 1. sněhu ve Vald d'Iser) a Minschovi. Ani zmínka nepadla o závodnicích USA.

Za této situace v předpokladech a nadějích byl za ideálního, slunečného počasí na dobře upravené, technicky náročné a rychlé trati zahájen závod. Tři předjezdci dokonale projeli trať prvním závodníkům. Za mohutného povzbuzování domácích

diváků, které lze přirovnat snad jen ke vstřelení branky Kanadě nebo mužstvu SSSR u nás, zahájil vlastní závod se startovním číslem 1 »Pepi« Stiegler, nejstylovější závodník Rakušanů. Urovnanou rychlou jízdou projel trať v čase 1:48,05. Čas byl všeobecně považován za překonatelný jen pro Zimmermanna. Ale již startovní číslo 2, Francouz Bonlieu, klidnou vyrovnanou jízdou dosáhl času 1:46,71. To otřáslo sebevědomím Rakušanů. S velkým napětím byl očekáván Zimmermann. Po jeho odstartování propukl celý svah v nadšení, které však odpadlo dříve, než mohl být oznámen jeho mečičas. V horní části trati Zimmermann najel zavřenou branku tak těsně, že zachytil špičkou lyže o tyč, upadl a ztratil tak naději zasáhnout nejen do boje o pořadí mezi prvními, ale i na dokončení závodu. Celkové pořadí změnil až Rakušan Schranz, který po neúspěchu ve sjezdu, kde patřil k favoritům závodu, jel s velkou snahou o nejlepší umístění a bojovnou jízdou získal druhé místo a stříbrnou medaili.

Naši reprezentanti podali slabší výkony, než se očekávalo. Zatímco na závodech ve Spittalu dělilo například Kolouška na 23. místě od Stieglera (vítěze závodu) 7 vt. (!), zde se tento rozdíl zvětšil po dvou pádech na 14 vteřin. Ani druhý náš reprezentant Soltýs nezajel svůj normální výkon a tak umístění našich je zklamáním.

Mezi prvními 15 závodníky se umístili čtyři Francouzi, čtyři Američané, tři Rakušané, dva Švýčarí a po jednom reprezentantu Německa a Itálie.

JAN VEDRAL

Sprint na 15 km OPĚT MÄNTYRANTA

Nový sněh před závodem není nikdy vítaný. Napadá-li však za teplého počasí, je to »mazací« tragédie. A to se stalo před závodem na 15 km. Ráno v Innsbrucku ještě mrzlo a byla vyhlídka na rychlý sněh. Seefeld, který je podstatně výše, však zasáhla teplá vlna a tak v ulicích byly nezamrzlé kaluže, sněh se máčel a problémy s mazáním přece jen nastaly. Pro tento stav sněhu se dávaly větší naděje silákům, kteří společně hlavně na práci paží. Silná špička technicky vyspělých závodníků však dokázala, že pro ně »mazací« problémy prakticky neexistují, že dokáží i za takového podměnek zvítězit. Trať závodu byla profilově velmi těžká. V první části měla stoupání proložené rovinkami a krátkými sjez-

dy, konec se stále klesající tendencí. Po závodu na 30 km se dávaly šance Mäntyrintovi. Byla tu však řada dalších Sevefanů, lyžařů SSSR a Italů, z nichž mohl vyjít vítěz.

Mäntyrinta však od startu nasadil ohromné tempo. Ten den byl ve vynikající formě. Trať i v nejtěžších úsecích projížděl s úsměvem ve tváři a byla radost se dívat, jak lehce, bez viditelného vypětí předjížděl jednoho závodníka za druhým. Velkým překvapením byl výkon Jernberga. Ve svých 36 letech podal velký výkon a spolu s dalšími »starci« kolem 28 let dokázal, jak je špatné lámat hůl nad staršími závodníky.

Zklamáním pro Švédy byl výkon Rönnlunda, který skončil na 13. místě. Italští závodníci, tolik

úspěšní v Zakopaném, nepodávali výkony, které předpovídal jejich švédský trenér po velmi dobrém severském tréninku. Až na None-se, který skončil na 10. místě, působili všichni unaveným dojmem. Rovněž Poláci se budou muset zamyslet nad výkony svých bezvadně podporovaných závodníků. Náš Hrubý podal dobrý výkon a jen nepatrný rozdíl ho dělil od výborných závodníků.

RUDOLF MRÁZ

ZÁVOD SDRUŽENÝ: Ztracená příležitost

Nejprve bezprostřední dojmy: obrovský zájem o všechny soutěže, tj. i o závod sružený, tisíce diváků při sruženářské patnáctce. To jsem nečekal. Sleduji od roku 1948 všechny vrcholné soutěže (OH + MS) a některé jsem viděl jako účastník. Ta letošní innsbrucká byla nejvyrovnanější a také nejobvornější.

Už v první části závodu ve skoku se přímo prali o vedení Thoma (Něm.) a Knutsen (Nor.). Za nimi skončila vyrovnaná trojice: Köstinger (Rak.), Diemel (Německo) a Gusakov (SSSR), pak s malým odstupem další: Fiedor (Pol.), Wirkola (Nor.), Drjagin (SSSR) a třináctý Kutheil. Měli jsme radost, zvláště s přihlídnutím k jeho běžeckým dispozicím v druhé části — běhu. Švaříček neskákal špatně, ale přece jenom málo (metry). Zato Štefan Oleksák měl neurované skoky a každý téměř o 10 m kratší nežli první dva Thoma a Knutsen. To byla velká škoda. Vzpomínal jsem na jeho loňskou skokanskou formu a jak ji neuvěřitelně za rok ztratil.

Tolik bojovnosti jako v II. části — sruženářské patnáctce, jsem dlouho neviděl.

Kälín (Svyc.) vítězstvím uhájil pověst výborného běžce. Nora Barhaugena jsme znali jako velmi dobrého skokana a průměrného běžce. Svým místem překvapil i samotné Nory. Běžecká kondice Norů byla vůbec obdivuhodná, protože na třetím a čtvrtém místě skončili Larsen a vítěz celého závodu Knutsen. Norové také výborně mazali — při velmi dobrém skluzu měli stoprocentní odraz. Gusakov 5. místem v běhu bojoval téměř o medaili. Velmi dobře běžel Štefan Oleksák. Výsledný čas, to byl boj o každý centimetr tratě, o každou vteřinu. V tomto směru mně také překvapil Švaříček, který zvláště v závěru tratě běžel s maximálním úsilím. Tak to má být, i když se ještě «mnohému z běhu» nenaučil. Myslel jsem, že Kutheil si svoje 13. místo ze skoku uhájí. Vždyť je dobrý běžec. Běžel ale opravdu špatně, že by to byla jenom příčina mazání? Měl příležitost, dnes už má jenom možnost opravit za 4 roky to, co se mu nepodařilo.

Když si prohlédneme bodové ohodnocení v jednotlivých soutěžích, zjistíme, jak tomu bylo již dříve, že k vítězství je nutný vyrovnaný výkon v obou disciplínách. Ze lze podstatně zlepšit celkové umístění mimořádným běžeckým výkonem, bylo vidět: 1. u Barhaugena, který z 20. místa po skoku se posunul celkově až na 6. místo, 2. u Kälína z jednoho z posledních míst po skoku až na 10. místo a 3. u našeho Oleksáka z 34. místa ve skoku až na celkové 13. místo.

Jako turista a také lyžařský fanda jsem pochopitelně přál sruženářům umístění v první desítce. O co lehce a neuvěřitelně v několika posledních letech přišli — kdyby, kdyby podali vždy svůj normální výkon! Proto jsem věřil, že by se jim to mělo při letošních OH podařit. Především na základě loňských výsledků i toho, jak je znám. Ale už den před závodem při tréninku ve skoku jsem byl zklamán. Bylo jasné, že z toho ani tentokrát nebude nic a že půjde o záchranu alespoň čestného umístění. To se nakonec podařilo Oleksákovi.

Jsou však i nadále reálné možnosti, aby v blízké době 2—3 naši sruženáři bojovali v první desítce o medaili? Jsou. Promiňte mně nyní několik kdyby. Kdyby Oleksák ke svému běhu připojil výkon ve skoku Kutheila (a to je v jeho možnostech méně než reálné), skončil by kolem 5. místa v celkové klasifikaci. Naproti tomu kdyby Kutheil běžel o 2 minuty a 30 vt. pomaleji než Oleksák, obsadil by asi 15. místo, časem o 2 minuty horším než Oleksák by obsadil v celkové klasifikaci 10.—13. místo. Ale že ve skoku lze udělat ještě víc, to nám ukázali skokani.

Je tedy to, co jsem říkal vpředu, reálné? Je... Jde však o to, umět individuálně správně posoudit jednotlivce, skloubit v tréninku běh a skok, v pravý čas rozvíjet individuální schopnosti a také v pravý čas tvořit formu v jednotlivých disciplínách: běhu a skoku. Je to hodné, všechno ještě neumíme a ne vždycky jsme měli vhodné podmínky přírodní nebo materiální.

Na každé světové soutěži se setkáváme s něčím novým. I tentokrát jsme viděli nové konstrukce běžek, úpravy skokaček, nový typ běžeckého vázání (Norové), technické novinky atd. Jisté se o všem rozepíše trenéři. Ale přál bych všem našim reprezentantům běžcům, běžkyním i sruženářům, aby měli ve své další přípravě za úspěchy naší lyžařiny alespoň takové běžecké vybavení (hole, lyže, vosky a boty), jako měli šlapači trati v Seefeldu.

Je spousta detailů, kterých si je nutno všimnat a také je uplatňovat. To ještě neděláme. Mám dojem, že oblečení a zvláště běžecké, které naši reprezentanti oblékli na letošních OH, jsme měli mít a nosit nejméně už na MS 62 v Zakopaném.

Jedním z mých velkých zážitků jako trenéra-turisty bylo vidět a sledovat závod od začátku až do konce. Od prvních ranních kroků závodníků z ubikací na stadión do baráku a obraničeného prostoru, kde se mazalo a byly šatny — tedy příprava lyží, taktické přípravy trenérů, závodníků a funkcionářů. Rozvíčením závodníků a rozježdění před závodem. Pozorovat vlastní závod na trati. Po závodě pak radost na jedné a zklamání na druhé straně, diskuse v hloučcích, uklidnění až po odchod posledních. To je ta nádherná atmosféra olympijských soutěží, kterou nemůže prožít televizní divák. Ale to pozorování, to bylo pro trenéra moc cenné.

Přátelský stisk ruky dříve soupeřů a přátel — našeho Stefana Oleksáka (se start. číslem) a majitele bronzové medaile Němce George Thomy.

V tandemu

SESTER GOITSCHELOVÝCH

střídání ve slalomu

Po slalomu žen, kde domácí favorizované závodnice neudělaly pořadatelům mnoho radosti svým 5. a 6. místem, se očekával jejich nápor v obřím slalomu. Jako vždy předcházely závod velké diskuse. Zvláštní olympijská příloha »Tiroler Tageszeitung« sice postavila na první místo v obřím slalomu M. Goitschelovou, ale všeobecně se očekávalo vítězství některé ze závodnic Rakouska, nejvíce pak novopečené maminky Nutt-Jahnové, vítězky obřích slalomu z posledního mistrovství světa v Chamonix.

Proti stejnému závodu mužů byla tentokrát špička poněkud širší, díky zvláště vyrovnané formě Američanek, kterou prokázaly na závodech před OH, dále závodnic Německa — Heidi Bleblové a stále se lepšící Hennebergerové. Ve skupině prvních 15 závodnic měly Rakušanky a Francouzky čtyři závodnice, Němky dvě a po jedné závodnici Kanada, Belgie, Norsko, Švýcarsko a Spojené státy. Při neúčasti našich žen jsme byli zvědaví hlavně na výsledek závodnic SSSR a jediné reprezentantky Polska, Marie Szatkovské.

Stejně jako slalomu žen, tak i obřím slalomu žen počasí přálo. Velký aplaus sklídila Traudl Hecherová se startovním číslem 1. Byla sice o více než 3 vteřiny rychlejší než Kanadanka Greenová se startovním číslem 2, ale již další závodnice Christina Goitschelová, vítězka slalomu, byla o 1,15 vt. rychlejší než Hecherová. Bitva o medaile však neskončila. Ve velké formě zajela Američanka Saubertová. Její výsledek, rovný Christině Goitschelové, a tím i udělení dvou stříbrných medailí, je při sjezdovém závodě jistě kuriozitou.

Velkým zklamáním pro diváky byl výkon Jahnové. Čas, který jí zařadil na 13. místo (1), nemohla smazat ani jízda Haasové, která dosáhla do té doby třetího nejlepšího času. Tím skončily naděje Rakušanek na lepší umístění, protože Haasová startovala z nich poslední.

S napětím se očekávala jízda Marielly Goitschelové se startovním číslem 14. Nositelka stříbrné medaile ze slalomu speciál předvedla jízdu

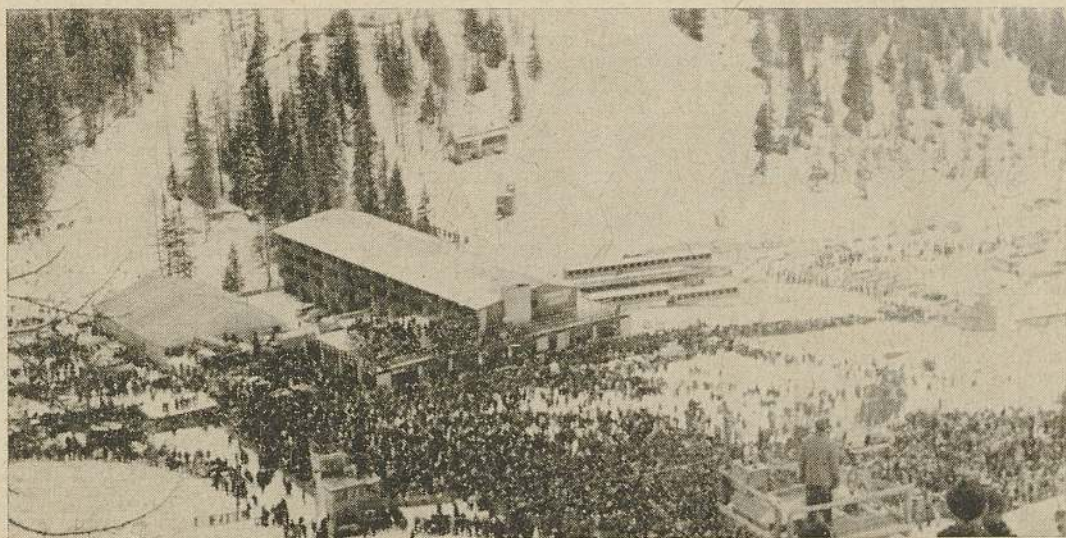

Vynikající sjezdačkou byla na letošních olympijských hrách Američanka Saubertová.

nejvyšší úrovně a po nejlepším mezíčase a velmi dobré jízdě hlavně ve druhé polovině trati zajela nejlepší čas dne. V rodině Goitschelových tak došlo k výměně na stupních vítězů, kde tentokrát stanula Mariella. Objímání v táboře Francouzů, při jejich bezprostřednosti, neznalo mezí.

Nejlepší závodnice socialistického tábora Děmidová skončila na 36. místě, téměř 18 vteřin za vítězkou. Tato skutečnost nutí k zamyšlení.

JAN VEDRAL

Disciplína, ve které jsou rezervy SOVĚTŠTÍ BIATHLONISTÉ V ČELE

Klidnou seefeldskou kotlinou se 4. února rozezněly výstřely velkorážných pušek biathlonistů. Padesát závodníků z 15 zemí začalo bojovat o medaile v disciplíně, která má ještě některé rezervy, a v níž by mohlo dojít v mnoha případech k překvapení — vyjde-li střelba. Na trati 20 km dlouhé jsou rozmístěny čtyři střelnice, na kterých každý závodník střílí 5 ran. Střelnice jsou za sebou umístěny takto: po čtyřech kilometrech »A« — 250 m vzdálenost, terč o rozměrech 30 cm, »B« — 200 m, terč o rozměrech 25 cm, — »C« — 150 m, terč o rozměrech 20 cm, »D« — 100 m, terč o rozměrech 30 cm. Na prvních třech střelnicích střílí závodníci v leže, na poslední vstoje. Každá rána z 20, která jde mimo terč, znamená 2 trestné minuty. Pušku a 20 nábojů vezou závodníci po dobu závodu sebou. Při olympijském závodě, právě vlivem střelby, došlo k několika překvapením.

Očekával se především velký soubor mezi závodníky SSSR a závodníky severskými. Melaninovi a Privalovi střelba vyšla na 100 %. Seveřanům střelba nevyšla. Nechci však mluvit o náhodě. Sovětští lyžaři střílejí bezvadně vždycky, ale o překvapení se postaral především Melanin; málem se v kvalifikaci nedostal do družstva a nakonec zvítězil. Je vynikajícím běžcem, avšak stejně vynikající jsou i další závodníci SSSR — Pšenin a Privalov. Pšenicina však stihla menší olympijská tragédie. Výborně běžel, výborně střílel — na prvních třech střelnicích. Jaké však bylo jeho zklamání, když při nabíjení na poslední střelnici našel v sumce místo pěti jen tři náboje. Dva totiž ztratil při pádu na trati. Ležely někde ve sněhu na olympijské trati a stály ho medaili. S velkým smutkem odjížděl Pšenin ze střelnice, na které si byl jist, že zasáhne všemi zásahy terče, protože právě tato položka byla vždy jeho silnou zbraní. Jeho celkový čas 1:28,59 a 17 zása-

hů odpovídá tomu, že při 19 zásazích by měl čas o 4 minuty lepší, to je čas odpovídající místu na bronzovou medaili.

Silným dojmem působil běh slavného Veikko Hakulinena. Pohybuje se i s puškou na běžecské trati tak suverénně a lehce, že i laik musí poznat, že jde o běžecského fenoména. Proběhl 20kilometrovou trať v nejlepším čase 1:19,37,9 hod. a to ještě ve snaze získat co největší klid na střelnici D (stoje) střílel tak pomalu, že mu vystřelení 5 ran trvalo 5:26 vteřin, zatímco průměrný čas na této střelnici byl 1,43. Veikko však dobře nestřílel ani zde. Jen dvakrát proděravěl svůj terč v této poloze. A celkovým počtem 14 zásahů stačil jeho suverénní výkon v běhu jen na 15. místo.

Snad o největší překvapení se postarali Rumuni. György dosáhl 19 zásahů a jeho čas z běhu 1:22,8 hod. mu vynesl čtvrté místo. Jeho krajan Carabella zasáhl terče dokonce 20krát, což se podařilo jen Melaninovi a Privalovi. Carabella však běžel pomalu — 1:30,59.

Ze zmíněných příkladů lze tedy usoudit, že biathlon je disciplínou, ve které jsou velké rezervy. Lze je jednoduše sloučit ve výslednici běžecského výkonu Veikko Hakulinena a přesnosti střelby Carabell, který nejenže střílel přesně, ale na střelnicích se zdržoval co možná nejméně. Měl pohyby při přípravě střelby tak bezvadně zorganizovány, že mohl otevřít oči už jen k samotnému zamíření a na střelnici neudělal jeden zbytečný pohyb.

Také Poláci a Norové bojovali vpředu. Více očekávali především Němci. Věnovali přípravě tolik a měli tak bezvadné podmínky, že snad lepší nemohli chtít. Snad jsou však právě těmito podmínkami zhyčáni. U nich se dá mluvit o dobré střelbě, avšak v běhu jsou slabší a nedosahují zdaleka naší běžecské úrovně. Velkou snahu projevují Mongolci a Japonci. Zatím však uzavírali

pole bojovníků. O průměru se dá hovořit u Finů a Svědů. Biathlon u nich nepěstují prvotřídní běžci, kdežto Poláci naučili střílet své nejlepší závodníky. Vsadili vše na jednu kartu — a vyšlo jim to. Josef Kubis byl pátý, Szczepaniak osmnáctý, Sobczak dvacátý. Všechna tato umístění považují za úspěch. Vždyť to byly OH.

Proč nejeví naši závodníci?

Ne snad proto, že v letošní sezóně neměli naděje na úspěch. Mundil přece porazil Schnabela, dokázal dvakrát v závodě 19 zásahů a měl vždy nejlepší běh. Nestartovali jsme proto, že jsme zaspali dobu s organizací biathlonu v lyžařské sekci. Mluvil-li jsem v začátku o rezervách v této disciplíně, pak rezerva je i u našich závodníků. Máme mnoho běžců kvalit Rubise, Györgyho, Carabell, natož Schnabella. Tito závodníci se jistě naučí snadněji střílet, než se Carabella naučí běžet. Toho bychom měli hodně rychle využít a začít kalkulovat již nyní s mistrovstvím světa v biathlonu 1965, které se bude konat v Oslo.

BOHUMIL WEBER

Výsledek MS ve sjezdové trojkombinaci

Trojkombinace mužů: 1. Leitner (Německo) 33,99 [sjezd 7,15, obří slalom 19,58, slalom 7,26], 2. Nanning (Rakousko) 34,37 (8,57 — 17,53 — 8,27), 3. Kidd (USA) 36,45 (16,70 — 19,18 — 0,57), 4. Favre (Švýcarsko) 48,82 (9,71 — 11,88 — 27,23) 5. Perillat (Francie) 51,58 (7,70 — 23,62 — 20,24), 6. Schranz (Rakousko) 54,75 (13,01 — 2,32 — 39,42), 7. Milanti (Itálie) 85,21, 8. Mahlknecht (Itálie) 90,85, 9. Manninen (Finsko) 107,72, 10. Duncan (Kanada) 150,42.

Trojkombinace žen: 1. Goitschelová Marielle (Francie) 34,82 (sjezd 29,18, obř. sl. 0,00, slalom 5,64), 2. Haasová (Rakousko) 40,11 (0,00 — 9,11 — 31,00), 3. Zimmermannová (Rakousko) 43,13 (5,88 — 11,03 — 26,24) 4. Saubertová (USA) 58,76 (5,88 — 11,03 — 28,24), 5. Hennebergerová (Německo) 70,40 (14,66 — 11,31 — 26,24), 6. Rivaová (Itálie) 92,50 (38,87 — 13,09 — 42,54), 7. Du Roy de Blicquoyová (Belgie) 109,11 (32,50 — 35,10 — 41,51), 8. Greeneová (Kanada) 115,33 (21,14 — 29,90 — 64,29), 9. Mittermaierová (Německo) — 10. Jaggerová (Norsko) 140,36 (46,00 — 58,30 — 38,06).

VII.
VII. DEN

VYROVNANÝ BĚH ŽEN na 5 km Lehtonenová získala stříbrnou

Překvapení běhu žen na 5 km Lehtonenová (Finsko) sledována reprezentantkou SSSR Kolčinovou.

O veliké převaze sovětských žen v běžeckých disciplínách neměl nikdo po běhu na 10 km pochyb. Na této těžké, kopcovité trati dokázala sovětská děvčata, že jejich usilovná příprava byla vhodně volena. Jsou dobře fyzicky vybavena, mají sílu a dovedou bovat do posledního metru.

Běh na pětikilometrové trati měl docela jiné pojetí. Samotná trať byla pestřejší, neměla tak táhlá stoupání a sněh byl podstatně rychlejší. Stopa tvrdá s nepatrnou vrstvičkou soli, na které se nedalo rozmazat. V podstatě mazaly všechny závodnice stejně — skare jako základ a klistr pro zpevnění odrazu. Tyto podmínky vytvořily větší vyrovnanost závodu, a tak hned od prvního kilometru se mezi silnou čtyřku sovětských žen dostala Finka Lehtonenová. Právě ona to byla, která se od sovětské síly a bojovnosti odlišila finskou vyježděnou technikou. Stejně tak jako Finové Mäntyranta, Hämäläinen jezdí i Lehtonenová krásně, lehce a na jejím běhu není technické chyby. Největším zážitkem však byl u prvních závodnic běh do kopce.

Moje pozornost byla upřena především na naše děvčata. Přála jsem jim úspěch a ony opravdu jely velmi hezky. Pracovaly dobře pažemi, dobře se odrážely a zdálo se, že budou konečně bojovat o některá z míst kolem patnácti, což by byl úspěch. Za nimi však jely největší bojovnice závodu — Bojarskichová, Mekšilová, Kolčinová a Lehtonenová. Byl to markantní rozdíl. Ony byly ve všech pohybech dynamičtější, hlavně v práci paží a ve skluzu i do sebeprudšího kopce. A k tomu je potřeba

síly, kterou my zřejmě nemáme. Stačily jsme udržet krok jen se slabšími závodnicemi Bulharska, Polska a Rakouska. Němky byly všechny před našimi závodnicemi, Biegunová dokázala udržet krok i se Seveřankami a skončila na 14. místě. Stojevová, kterou dovedla před OH porazit (i ve štafetě) naše Škodová, byla ještě o 5 vteřin rychlejší Biegunové. Devětadvacetiletá Czechová z Německa byla dvacíta a bojovala podle mezeitřás po celý závod s Ačkinovou (SSSR) a dvěma Finkami Ruoppovou a Pusulovou o čestnější umístění.

V čem může být chyba, když naše děvčata po celou dobu před OH tolik trénovala? Stejnou otázku si dávali i trenéři německého týmu, kteří přijeli do Innsbrucku z tréninkového tábora ve Finsku. Zde německé závodnice porazily finské ženy i Mirju Lehtonenovou. Chyba je zřejmě v tom, že nedokážeme přijít s vrcholnou formou do takových závodů, na které se připravuje celý sportovní svět.

V běhu žen na 5 km mnohé přední závodnice běžely stylově tak dokonale jako muži. Znovu je však nutné zdůraznit, že k stylově dokonale jízdě je třeba síly a komu chybí, přestává technicky správně jet. Finským závodnicím zřejmě síla na 5 km stačí, aby držely krok se sovětskými. Na 10 km jim tolik síl nezbyvá. Totéž lze říci o našich ve srovnání s ostatními soupeřkami, které byly kdysi našimi poráženy. Máme však jen nepatrný krůček k tomu, abychom je opět porážely. Boje na technicky náročné olympijské pětce to dokazují, jen vydržet v poctivém tréninku, který trval u našich jen tři roky a u ostatních o rok déle. Nepřekonatelná Bojarskichová se také tvrdě připravovala na Innsbruck čtyři roky a prosadila se teprve zde. Kolčinová a Mekšilová už mají za sebou třetí OH. Musíme touhou po zázračích výměnit za trpělivost v tvrdé přípravě, která může u někoho trvat právě těch osm let.

EVA SNEBERGROVÁ

JIŽ
KAŽDÝ
ČTVRTÝ
PRACUJÍCÍ
MÁ

SDRUŽENÉ
POJIŠTĚNÍ
PRACUJÍCÍCH

- NADLEPSUJE důchody ve stáří
- POMÁHÁ rodině při úmrtí
- POSKYTUJE náhrady při úrazech

Informace Vám podají naše inspektoráty
a důvěrníci v závodech

STÁTNÍ POJIŠTOVNA

SENZAČNÍ VÝKON NESTORA SIXTENA JERNBERGA

Po dvojnásobném vítězství Mäntyranta v olympijských závodech na 15 km a 30 km věřilo mnoho odborníků i v jeho další vítězství na maratónské trati. Jeho jízda tomu také v prvních kilometrech nasvědčovala. Zdálo se však, že stejně krásně jedoucí Fin Hämäläinen, vítěz ze Squaw Valley, bude mít přece jen více sil, neboť nestartoval ani v jednom z předešlých olympijských závodů, aby si ušetřil síly. Oba jeli vynikající technikou, připomínající školu Veikko Hakulinena.

Rozhodující však byla teprve druhá polovina trati, především pro vítěze Sixtena Jernberga. Zdá se, že jede »silou«, že je daleko za uvolněností Finů, kteří jistě musí dávat do běhu stejně velkou sílu. O co však je Jernbergova jízda dynamičtější, je odraz a práce paží. Každé jeho odpíchnutí, ať již při střídavém běhu, nebo při běhu soupaž, přímo zvučí energií a divák má pocit, že jeho svaly jsou napnuty k prasknutí. Představíme-li si, že Jernberg takto dovede pracovat od prvního do padesátého kilometru, snad bez jediné rezervy a meze, zůstává nám rozum stát nad tím, zda to je hranice lidských možností.

Kde jsou však tvrzení některých našich rozhodujících činitelů v lyžování, že starší závodníci se již nemohou uplatnit? Mnozí z nás, kteří jsme viděli olympijský závod na 50 km, si jistě na tyto příklady vzpomněli. Sestřiatřicetiletý Jernberg setřásl jednoho soupeře za druhým. Opíral se do holi a prohýbal je k prasknutí, a když vybíhal poslední kopec, kde Mäntyranta i Hämäläinen doslova jen šli, byla to ukáзка asi taková, jako by »rozbíhal« štafetu. Nepopsatelný jasot ho přivítal na stadiónu v Seefeldu, kde už nebylo pochyb, že přijíždí vítěz nejslavnějšího lyžařského olympijského běhu. I zde jel, jako by měl v nohách tak kolem 10 km. Prudké odpichy soupaž bez jediné známky vyčerpanosti. Projel cílem, energicky zastavil křišťálkou a sklonil se jen, aby si rychle odepjal lyže. Pak už jen opětoval upřímné díky za podporu těch, kteří projevovali nesmírnou úctu k jeho výkonu.

Ve stínu tohoto výkonu dojížděl do stadiónu i další velcí bojovníci, Norové Grönningen, Östby a Švéd Rönnlund, kteří potvrdili, že tato disciplína vrátila slávu severskému lyžování. Vždyť do prvních deseti závodníků se ne-

vešel ani jeden závodník z mimo-skandinávských zemí.

Reputaci si napravili nepatrně Italové, kterým dělal slávu více jejich trenér »světák« Nilsen než jejich samotné výkony. Tato skutečnost potvrdila, že měření sil před OH zdaleka neodpovídá bojům pod olympijským ohněm. Naši závodníci Harvan a Hrubý bojovali statečně. Na trati neměli mezery a patřili mezi technicky dobře jedoucí závodníky. Italům se rozhodně mohou po této stránce rovnat. Jsou lepší než Němci, Poláci a Rakušané. Toto ohodnocení si vydobyli v mnohem horších tréninkových podmínkách, než měli zmínění závodníci. Pojedou-li Harvan a Hrubý doma v takovém tempu, jako jeli olympijský závod, jsem přesvědčen, že budou bojovat daleko před ostatními jen mezi sebou.

Na dokreslení vynikajících vý-

konů na 50 km, kterých dosáhla velká většina závodníků, je nutné ještě popsat trať. Vedla po dvou 25km okruzích. Byla velmi členitá a měla tak prudké sjezdy, jaké nejsou ani na jedné z našich běžeckých tratí. Stopa byla navíc ještě velice umrzlá a tak v prudkých zatáčkách šlo nejen o lyže, ale i o zdraví závodníků. V některých místech byla stopa vyjeta na tvrdý led. O obtížnosti trati svědčí také to, že lyže, na kterých jel závod Hrubý, se již nedají použít ani na trénink. Jejich skluznice jsou doslova vydržené, hrany otrhané, a celý profil je úplně demolován. Na takových lyžích však přijelo mnoho závodníků, kteří použili járvínenky. Švédové, Norové i Finové jeli na lyžích, které jim připravili jejich speciální firmy, například Sixte-Landsen.

Během závodu měnili někteří závodníci lyži. Ojetou lyži jim měnili za namazanou jejich trenéři bleskurychle. Průběh závodu nejlépe dokumentují dosažené mezichasy.

BOHUMIL WEBER

VIII. DEN

TROJNÁSOBNÉ VÍTEŽSTVÍ RAKUŠANEK VE SJEZDU

To bylo jistě dobrou odměnou téměř 40 000 domácích diváků v Lizumu, kteří se nedali odradit ani zklamáním z dosavadních neúspěchů Rakušaneček ve slalomu a obrím slalomu. Před startem byla na Hoadlbergu mlha a foukal ledový vítr. V předvečer závodu, po »non-stop« tréninku, napadlo pár centimetrů sněhu, čímž se stala »rychlá« trať sjezdu tupější a pomalejší, než se čekalo. Zvláště poslední rovný úsek do cíle byl zbytečně dlouhý a na málo prudkém svahu za tohoto stavu sněhu i velmi pomalý. Ani v horním úseku nebyla trať nijak mimořádně obtížná a ježto valnou část středního úseku tvoří dlouhý travers, který je sice značně nepřijemný, ale na novém sněhu a bezvadně upravené »pistě« ne zvláště nebezpečný, můžeme letošní závod ve sjezdu žen označit jen za průměrný.

Francouzka Madelaine Bochatayová zahájila závod a dojela v čase, který jí stačil jen na 6. místo. Daleko lépe technicky projela trať vítězka sjezdu ve Squaw Valley, Němka Heidi Bieblová. Byla daleko rychlejší — skončila však až čtvrtá. Švýcarská reprezentantka Therese Obrechtová nešla dobře. S napětím se očekával výkon Rakušanky Traud Hecheroové (třetí na OH 1960), o níž se vědělo, že vzdor svému zranění ze slalomu chce vyhrát. Nepodařilo se jí to, ale bronzová medaile, kterou obdržela za třetí nejlepší čas, jí byl dobrou odměnou za odvážnou jízdu, zvláště v horní části tratě (druhý nejlepší mezichas 30.2 vt.).

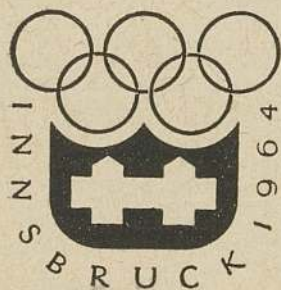
Překvapením byl poměrně dobrý čas další startující Kanaďanky — Nancy Greenové, kterým se umístila velmi pěkně na 7. místě. Zná-

má a daleko zkušenější reprezentantka Itálie Pia Rivaová, která byla ve sjezdu na OH 1960 čtvrtá, jela podstatně pomaleji a neumístila se ani mezi prvními deseti. Reprezentantka NSR Barbi Hennebergerová (třetí ve slalomu ve Squaw Valley) měla sice stejný mezičas jako Hecherová, ale výsledným časem byla o více než vteřinu pomalejší a skončila na 5. místě. Američanka Starová nenašla zřejmě nejlepší a nejrychlejší »stopu« a tak vedoucí závodnice neohrozila. Pak startovaly za sebou dvě Francouzky: Terrailonová a známá Annie Famoseová. Ale už jejich mezičasy (30,7 vt.) byly slabší. Tak, jak za sebou startovaly, tak také skončily v celkovém pořadí.

Pak jela Rakušanka Edith Zimmermannová. Její mezičas (30,3 vteřiny) byl sice o 1 desetinu horší než Hecherové, ale výbornou technickou jzdou v posledních třech brankách před cílem docílila nový nejlepší čas. Ještě ani neutichl jásot diváků a už tu byl hlášen současně mezičas favoritky závodu Christl Haasové (29,4 vt.), která odstartovala jako třináctá. S převahou zvládla i zbytek tratě a znovu potvrdila, že je nejlepší sjezdačkou na světě. Její čas znamenal pro ni přesvědčivé olympijské vítězství, čímž byl rakouský triumf v tomto závodě dovršen. Ani výborné Američance Saubertové s přezdívkou »Kometengirl«, ani šťastné majitelce zlaté a stříbrné medaile Goitschelové se nepodařilo něco změnit na trojnásobném vítězství Rakušank ve sjezdu. Marielle Goitschelová byla až desátá, ale k vítězství v mistrovství světa v trojkombinaci jí i toto slabší umístění úplně stačilo.

Vcelku vzato nesplnil závod ve sjezdu plně očekávání. Byl nepoměrně lehčí než při loňské »generálce«, o čemž svědčí i poměrně slabý průměr 76,5 km hod., docilený vítězkou Haasovou. Škoda, že nestartovaly naše ženy. I ony zde měly letos mezi 50 startujícími na této trati reálnou naději dobře zajet!

ANTONÍN HUSÁK

IX. DEN

NAŠE ZÁVODNICE PORAZILY POLKY

Toho dne se probudil Seefeld do krásného rána. Přes noc napadlo 15 cm prachového sněhu a vše bylo pocukrováno jako v pohádce. Modrá obloha, posvátné štíty hor a nezvyklé ticho tvořily předehtu naplavenému závodů. Nedaleko stadiónu bylo pečlivě připraveno rozběžiště pro start 8 štafet. Čím více se blížila hodina startu, tím bylo na stopách živěji. Rozjížděly se závodnice a stopu jim pomáhali ujíždět i tak slavní běžci, jakými jsou Jernberg, Kolčín či Mäntyranta. Švédka Martinssonová a Finka Pusulová několikrát zkoušely rychlý start. Kolčínová (SSSR) netrpělivě přejížděla sem a tam.

Konečně se závodnice seřadily na startovní čáře. Vystřel a nastal urputný boj o nejlepší pozici ve stopě. Neuvěřitelně rychle vyrazila od startu Finka Pusulová. Lehkým krokem a energickou prací paží získala menší náskok. Následovala ji Švédka Martinssonová, která se na stopě pohybovala rovněž s neuvěřitelnou lehkostí. Jí v patách pak jela Kolčínová, soustředěná na lyže své soupeřky. Čekala jen na prvé zakolísání, aby jí mohla předběhnout. Na 4. místo se po startu probojovala Němka Nestlerová. Nikdo v té chvíli netušil, že je to ona, která způsobí pravou senzaci na prvním úseku. Další závodnice pak jely těsně za sebou a my jsme zůstali smutní z toho, že pole uzavírala naše závodnice. Na 2. km jsme již viděli v čele závodu Kolčínovou, jak sice kratším krokem, ale energickou jzdou získává na soupeřkách stále větší náskok. Švédka a Finka ji sledovaly s nezměrným úsilím. Za touto trojicí se držela Němka Nestlerová.

Očekávali jsme závodnice na další smyčce, 1 km před cílem. Kolčínová měla již značný náskok, Švédka Martinssonová jela na 2. místě. Každý čekal na další závodnici, kterou měla být podle všech propočtů Finka Pusulová. Z lesa se však vyřítila Němka. U všech Sevefanů nastal pravý poplach. Konečně vyjela z lesa Pusulová, značně vyčerpaná přišli rychlým začátkem. Čekali jsme nedočkavě na naši Jarmilu Škodovou. Abych byl upřímný, stydla nám krev v žilách, když před ní vjížděla na stadion Maďarka Balazsová. Jarmila přijela předposlední, před Polkou Trzebuniovou, která se až příliš opozdila.

Bylo nám jasné, že Polky budou usilovně útočit na naši štafetu a začala nás tísnit nepřijemná myšlenka, že naše děvčata by mohla být dcstížena.

Na druhém úseku drama pokračovalo. Všichni byli zvědaví, zda Finka Pöystiová dohoní Němku Czechovou-Blaslovou, která před ní vyjela s více než minutovým náskokem. Nás pak zajímal boj mezi naší, maďarskou a polskou štafetou. V tomto úseku byl závod rozhodnut. Finka Pöystiová dohonila a předjela německou štafetu, naše Břízová maďarskou běžkyni Tornaiovou a pořadí se již nezměnilo do konce závodu. Mekšilová na čele udržela bezpečný náskok.

Ve třetím úseku bylo již o vítězi rozhodnuto. Pro olympijskou zlatou přijela se značným náskokem sovětská závodnice Bojarskichová a dokumentovala tímto vítězstvím naprostou převahu sovětských běžkyň na těchto OH. Naše Eva Benešová uhájila 6. místo před Polkou Blegunovou, která se k ní přiblížila až na 13 vteřin. Konečně se podařilo našim děvčatům po 7 letech na tak důležitém závodě porazit polské soupeřky.

JAROSLAV ŠMÍD

Slalom mužů: RAKOUŠTÍ SJEZDAŘI SE REHABILITOVALI

V pátek 7. února se jel v Lizumu na svahu, který již byl použit ro slalom žen, poprvé v mladých dějinách sjezdových disciplín kvalifikační závod ve slalomu mužů. Byl předem označován většinou závodníků za zbytečné zatěžování průběhu ZOH i závodníků. Pokud se však ukázal být zcela logickým a pravděpodobně v budoucnosti i nutným řešením, má-li být zachováno i ve slalomu právo všech účastníků státu nominovat stejný počet závodníků (tj. čtyři). Vždyť startovalo 96 závodníků 27 národností, jejichž výkonnost byla velmi rozdílná.

Z I. kola postupovalo přímo do finále 25 nejlépe se umístivších. Ostatní včetně diskvalifikovaných i těch, kteří v I. kole vzdali, nastupovali do II. kola. Z tohoto kola postupovalo též 25 nejlepších, takže ve finále startovalo 50 závodníků. Tím se samozřejmě zvýšila nejen sportovní hodnota závodu, ale podstatně zrychlil i jeho průběh. Jen několika málo ředním závodníkům se nepodařilo kvalifikovat se ihned v prvním kole, v němž zvítězil Francouz Bonlieu. Byli to mimo jiné Francouz Killy, Němci Bartels a Riedl, Japonec Fukuhara a Američan Ferris atd. Ani oběma našim nejlepším — Koluškovi a Soltýsovi — se nepodařilo zajistit si finálovou účast v I. kole. Ve II. kole zvítězil Francouz Killy, náš Soltýs se umístil jako 23. a postupoval tudíž do finále, kdežto Kolušek byl pro neprojetí branky po těžkém pádu diskvalifikován a ze soutěže vypadl.

Hned příští den, v sobotu 8. února, se jel opět v Axamer Lizum finálový závod. Oněch 50 závodníků bylo znovu rozložováno, a to ve třech výkonnostních skupinách (I. — 15, II. — 18 a III. — 17 závodníků). Měli jsme smůlu — náš Soltýs dostal poslední číslo »50«, což mělo velkou nevýhodu, zvláště v těžkém I. kole.

Již dlouho před zahájením finálového závodu byla trať orámována 60 000 diváků.

Jako první startoval Ludwig Leitner (NSR), čtvrtý ve Squaw Valley, který hned po I. třetině odhalil nebezpečí tvrdé a těžké tratě. Byl blízko pádu, pak se ale uklidnil a se štěstím závod dojel v čase 71,19 vt. Druhý vyjel na trať mladý Francouz Killy. Jel už hoření část tratě »nad poměry«, nezvládl vláseknu ve střední části a po těžkém pádu musel závod vzdát. Za ním startoval další francouzský reprezentant, známý Perrillat, jeden z nejvážnějších uchazečů o zlatou medaili. Jel skutečně vynikající jízdou a ve výborném mezíčasě zdolal i »ledovou stěnu«, ale zavřená branka před cílem zmařila všechny jeho naděje. Také další favorit, Američan Ferris, měl těžký pád v ledovém labyrintu branek na prudkém svahu před cílem a vzdal. Tím byli ostatní závodníci, zvláště rakouští, dostatečně varováni. Nanning jel nepoměrně opatrněji zvláště nebezpečný prudký a ledový úsek posledních 12 branek před cílem a vzdor tomu docílil čtvrtý nejlepší čas. Také Švýcar Mathyas u latnil zde svou velkou závodnickou zkušenost a dojel bezpečně v pátém nejlepším čase. Pak jeli za sebou tři Rakušané, o jejichž nominaci musel po porážce rakouských sjezdařů v obřím slalomu vedoucí sjezdových disciplín dr. Suzberger tvrdě bojovat s rakouským lyžařským svazem, který doporučoval postavit místo Stieglera do slalomu vítěze sjezdu Zimmermanna. Ukázalo se však již v klasifikační jízdě, že tentokrát bude z rakouského týmu zřejmě nejslabší Leit-

ner (druhý ve Squaw Valley). Po finálovém I. kole skončil sice bez pádu, ale slabým časem až na 29. místě. Naproti tomu zajel výborně Stiegler, který ujel druhému nejlepšimu — svému krajanu Karlu Schranzovi — o více než 1 vt. Jeho jízda byla již v první polovině tratě naprosto plynulá a již v mezíčasě měl půlčetinový náskok. I on musel sice svou technicky téměř perfektní jízdou na ledovém »Stielhangu« před cílem vyhrdit, ale náskok už neztratil. Jediný Francouz, jemuž se podařilo těžkou trať úsečně zvládnout, byl Michel Arpin, ale jeho čas stačil jen na 7. místo.

S napětím očekávalo 60 000 diváků favorita tohoto závodu, vítěze obřího slalomu Francouze Bonlieu, který odstartoval s číslem 15 jako poslední z první skupiny nejllepších. Na trati měl malou ztrátu na vedoucího Stieglera, kterou se pokusil vyrovnat vysoce bojovnou a odvážnou jízdou v přetěžkém došním úseku před cílem, a e ani jemu se nepodařilo zdolat tento úsek rychleji. »Chytil« na prudkém ledovém svahu záklon a rázem bylo po všech nadějích. Nešťastný pád ho zcela vyřadil.

Výbornou stylovou jízdou překvapili všichni Američané, z nichž mladý Huga se start. číslem 24 docílil třetího nejlepšího času — 12 vt. za Schranzem!

Náš jediný reprezentant ve slalomu, Soltýs, měl jako poslední startující skutečně značnou nevýhodu v nepoměrně horším stavu tratě. Záseky v každé brance utvořené ostrými hranami 49 závodníků ztížily nepředstavitelně jízdou v jinak na pohled »dobře upravené« trati. Mezíčas Soltýse naznačoval, že by mohl být v cíli asi tak 30. Pak ale přišla ona nešťastná ledová stěna, kde se ani on neudržel v předklonu a podjel branku. Než se znova dostal do tratě, uběhlo asi 12 vt. a tato ztráta zmařila všechny naše naděje na lepší umístění.

II. kolo mělo sice »jen« 71 branek, ale trať byla ještě ledovačejší než v I. kole.

Krásný výkon podal v tomto kole Francouz Perrillat. Ujel ostatním v pěkném čase pod minutu. Také všichni tři Američané jeli výborně. Nejlépe z nich mladý Kidd (v druhém nejlepším čase druhého kola) a bojovný Huga (opět v třetím čase), čímž si také zajistil pořadí v celkovém umístění. Francouz Arpin, jako jediný zbyly ze silné čtveřice francouzských slalomářů, dojel ve druhém kole ve stejném čase jako Němec Ludwig Leitner. To znamenalo čtvrtý čas, kterým se po pádu Schranze a o malou jízdu Neningově i Mathiasově posunuli notně kupředu. Arpin celkově skončil 4. a Leitner 5.

Vítěz prvního kola Stiegler jel i druhé kolo výborně, ale rozzumně a neriskoval. Jeho šestý čas mu stačil k celkovému, ale skutečně zaslouženému vítězství a zlaté medaili, čímž se rakouští sjezdaři znovu rehabilitovali.

Z našich soupeřů zajel nejlépe Ernst Scherzer (NDR), který se umístil celkově na 13. místě, jeho krajan Eberhard Riedel se 2. kolem odsunul až na 18. místo. Ještě hůře dopadli Rakušané Hias Leitner (celkově 21.) a Karl Schranz (až 24.). Jediný sovětský reprezentant Melnikov (Taljanov po zranění nestartoval) skončil na 26. místě a Poláci Trzebnia, Wojna a Dereziński na 28., 31. resp. 34. místě. Celkem dokončilo závod 40 závodníků.

Obě tratě byly za špatných snehových podmínek poměrně výborně upraveny. Trasa této »pisty« nezdála se ale být nešťastnější, i když horní dvě třetiny jsou vedeny skutečně pěkným členitým terénem. Poslední úsek před cílem, kde by měli závodníci ukázat především techniku v rychlé jízdě, je přece jen trochu více prudký, než aby to fi »ledové preparaci« vůbec takovou jízdou dovolovalo. Dobře zde prošli jen ti, kteří včas odhadli nutnost vyhrzení v oněch 12 brankách, které se jinak staly i nejlepším osudnými.

ANTONIN HUSÁK

Překvapení: VÍTEŽÍ ŠVÉDSKO

Štafety mužů byly opravdu vyvrcholením běžec-
kých soutěží. Však se na ně přišlo podívat nejméně
třikrát tolik diváků než na štafety žen předchá-
zejícího dne.

Bližila se hodina startu a mezi závodníky i di-
váky nastávalo vzrušení. My jsme se tentokrát sou-
středili jen na boj nejlepších. Naše štafeta nestar-
tovala a boj štafet umstivších se v druhém polovině
probíhal zcela ve stínu boje »silné čtyřky«.

Po startu vyjeli všichni závodníci do stopy těs-
ně za sebou. V čele jel Švéd As h sledován Utro-
binem z SSSR. Na 2. km byl však již v čele Fín
Huhtala, za ním 20 m Utrobin, Švéd, Nor atd.
Na 8. km přijel první Huhtala sledován Utrobinem,
pak přijel Lundemo, který na trati předstihl Asphe.
V tomto pořadí také závodníci proběhli cílem. Na
druhém úseku došlo k velkému překvapení: Krátce
po startu přejal vedení celého pole Vaganov. Ostat-
ní závodníci nestačili udržet s ním krok. Na 2. km
měl Vaganov 20 m náskok před Finem Tiainenem,
kterému se ve stopě držel Nor Steineidet, a za ním
20 m se objevil švédský »král lyží« Jernberg. Chy-
tili jsme pak špičku závodníků ve stoupání na 8. km.
Vaganov utíkal do prudkého stoupání lehce, jako by
ani lyži neměl. Nor Steineidet měl 20 m ztrátu.
Všichni čekali velký nápor Jernberga, ale před ním
vybíhal stoupání Ital De Dorigo. Nikdo nechtěl vě-
řit svým očím. Dorigo snížil i náskok Vaganova a
Steineideta. Docílil na druhém úseku nejlepšího
času a sklídl za svůj výkon velké ovace. Opozdil
se značně Fin Tiainen. Na 3. úseku pronásledovala
»smečka« Severanů Vorončichina. Ten však odolá-
val jejích náporu po celou trať. Byl to neuvěřitelný
výkon, Vorončichin přijel první do cíle. Tempu ne-
stačil Ital De Florian a definitivně posunul umís-
tění své štafety na 5. místo. Za Vorončichinem při-
běhl do cíle Nor, pak Švéd, na něhož se dotáhl Fin
Laurila a docílil v tomto úseku nejlepší čas.

Počtvrté se rozpoutal tuhý boj. Na 2. km pro-
následoval Grönningen vedoucího Kolčina. Ten se
nervózně ohlížel a dlouhý Nor se k němu přibližo-
val stále blíž a blíž. Ani ostatní nechtěli hrát dru-
hé housle. Prudké tempo nasadil Mäntyranta, no-
sitel dvou olympijských medailí. Jel těsně za Rön-
nlundem a snížil náskok vedoucí dvojice. Na stopě
se odehrávalo drama. Grönningen předejel Kolčina,
dopředu se dral Mäntyranta. Stáli jsme v prudkém
stoupání dva km před cílem. Domnívali jsme se,
že od našeho místa do cíle zůstane pořadí nez-
měněno. Stopa stále mírně klesala do cíle, tam už
se zdálo předjetí nemožné. Oslavujeme na vrcholu
stoupání předpokládaného vítěze závodu. Měl jím
být Fin Mäntyranta, který přijížděl s malým ná-
skokem před Švédem Rönnlundem. Větší ztrátu měl
Kolčina, a tem o nevydržel ani Grönningen. Ve chví-
lích, kdy předejel Kolčina a vedl závod, padl na
sjezdu a rázem se ocitl na 4. místě. Spěchali jsme
do stadiónu, abychom se dověděli, kdo vyhrál.
Z rádiových tlaupačů jsme uslyšeli neuvěřitelnou
věc, že Rönnlundovi se podařilo předejít Mänty-
rantu a asi s patnáctimetrovým náskokem získal
Švédsku zlatou medaili. Za ním přijel Mäntyranta,
pak Kolčina, Grönningen a teprve za 2 min. se obje-
vil Ital Nones, nejlepší Středoevropan.

Z vítězství Švédska byla radost diváků veliká. Po
celý závod se neobjevil švédský závodník na čele zá-
vodu. Až v osledním kilometru trati. V historii tak
velkých závodů případ ojedinělý. Assar Rönnlund
se stal hrdinou dne a marně se prodíral zástupem
lidí k šatnám.

Opustili jsme stadión, který byl svědkem nejna-
pínavějšího běžec-
kého závodu. Opustili jsme See-
feld, který nám zůstane navždy vryt do paměti svou
krásou a vzpomínkou na boje nejlepších současných
běžců.

JAROSLAV SMÍD

XI. DEN

Skutočný boj GIGANTOV

Posledná sůtaž IX. ZOH boli skoky na veľkom
olympijskom mostíku na Bergsle. Mali veľmi dra-
matický a napínavý priebeh. Za účasti 80 000 divá-
kov — možno povedať zo všetkých krajín — bojo-
to ozajstne slávnostné a športovo vysokohodnotné za-
končenie ZOH.

Obrovský záujem o túto významnú lyžiarsku sú-
ťaž čo do účasti možno porovnať s najdôležitejšími
medzištátnymi futbalovými zápasmi.

Napriek dobrej organizácii nielen na trisupových
cestách, parkoviskách ako aj na vlastnom štadióne
došlo k niekoľkým lavinovitým náporom ešte
v priebehu prvého kola skokov, kedy stále dochá-
dzali ďalší návštevníci. Tento nápor sa podarilo
zvládnuť len za pomoci vojakov-usporiadateľov.

Lyžiarsky mostík leží síce v tieni, väčšia časť hla-
diska bola však oslnená a za tejto krásnej pohody
prebiehal napínavý pretek v skoku na lyžiach, po-
zorne sledovaný desaťtisícami divákov, ktorí mali
bezchýbne priebeh preteku si podrobne evidovať bez-
chybné pracujúcimi zariadeniami IBM a ich uká-
zovateľmi. Šťastný pád jedného z funkcionárov, kto-
rý zroloval od asi 97 m značky metráže, bez ro-
stredne po bizarnom skoku pretekára č. 21, pobavil
v druhom kole obecenstvo, už úplne a rovnomerne
rozmiestnené.

Bol to skutočný a dramatický boj lyžiarskych
skokanských gigantov pred obecenstvom, do po-
sledného momentu napätým a vychutnávajúcim
krásne športové dianie.

Boje začínali v každom kole od samého začiatku
a vrcholili v trojboji Nórův Brandtzäga a Engana
a Fina Veikka Kankkonena. Prvenstvo získal zaslu-
žene 27-ročný Toralf Engan z Trondheimu, ktorý v r.
1962 v Zakopanem sa stal majstrom sveta na stred-
nom mostíku a v Seefeldě pred niekoľkými dňami
získal striebornú olympijskú medailu. Odplata za
Seefeld sa teda Enganovi podarila veľmi skoro.

Víťazstvo Enganovo bolo celkom zaslužené, lebo
Kankkonenov tretí skok bol s pádom, čo bohu-
žiaľ postrehol iba jeden rozhodca, čím došlo k znač-
nému preceneniu tohto skoku. Ako tretí umiestnil
sa Nór Torgeir Brandtzäg.

Z našich výborne začal Zbyněk Hubač, ktorý
však cez štýlove pekne skoky mal v ostatných
dvoch skokoch podstatne kratšie dĺžky. Dobre za-
skákal Dalibor Motejlek, ktorý po krásnom skoku
v I. kole — 90,5 m — bol na 8. mieste. Celkove
skončil na veľmi dobrom 10. mieste, čo bol v tomto
preteku skvelý úspech. Joska Matouš mal veľkú
smolu. Takmer vo všetkých tréningoch, ktorých sa
zúčastnil, mal najdlhšie skoky a pritom štýlove
dobré a isté. Tlač ho označovala za jedného
z uchádzačov o medailu. Skutočnosť však vyznela
opačne. Po priemernom I. skoku skočil v II. kole
88,5 m a dostal sa na 12. miesto, avšak v III.
kole pri nafahovaní dĺžky s bočným nárazovým
vetrom mal pád a skončil 22.

Keď bilancujeme obidva preteky v skoku na ly-
žiach na strednom mostíku v Seefeldě, kde Matouš
získal 4. miesto, Motejlek a Hubač 19., resp. 30.
miesto, a na veľkom mostíku 10. miesto Motejka,
19. a 22. miesto Hubača a Matouša, musíme kon-
štatovať, že naši skokani skončili veľmi úspešne,
lebo ich vlastný tréning na snehu sa začal až Ne-
mecko-rakúskym turné.

Popri úspechoch na IX. ZOH získali aj absolútne
víťazstvá v Semmeringu a Cortine a Dalibor Mo-
tejk je aj držiteľom najdlhšieho letu vzduchom
pri letoch v Oberstdorfe výkonom 142 m.

Inž. KAROL HLAVÁČ

Výsledky ZOH 1964

15 km: 1. Mäntyranta [Finsko] 50:54,1, 2. Grönningen [Norsko] 51:34,8, 3. Jernberg [Švédsko] 51:42,2, 4. Huhtala [Finsko] 51:45,4, 5. Stefansson [Švédsko] 51:46,4, 6. Kolčín [SSSR] 51:52,0, 7. Vorončichin [SSSR] 51:53,9, 8. Lundemo [Norsko] 51:55,2, 9. Laurila [Finsko] 51:59,8, 10. Nones [Itálie] 52:18,0; **29. HRUBY 55:44,9.**

30 km: 1. Mäntyranta [Finsko] 1:30:50,7, 2. Grönningen [Norsko] 1:32:02,3, 3. Vorončichin [SSSR] 1:32:15,8, 4. Stefansson [Švédsko] 1:32:34,8, 5. Jernberg [Švédsko] 1:32:39,6, 6. Laurila [Finsko] 1:32:41,4, 7. Rönnlund [Švédsko] 1:32:43,6, 8. Östby [Norsko] 1:32:54,6, 9. Samuelsson [Švédsko] 1:33:07,8, 10. Demel [Německo] 1:33:10,2; **25. HARVAN 1:39:05,2, 33. HRUBY 1:41:04,8.**

50 km: 1. Jernberg [Švédsko] 2:43:52,6, 2. Rönnlund [Švédsko] 2:44:58,2, 3. Tiainen [Finsko] 2:45:30,4, 4. Stefansson [Švédsko] 2:45:36,6, 5. Stenshimm [Norsko] 2:45:47,2, 6. Grönningen [Norsko] 2:47:03,6, 7. Östby [Norsko] 2:47:20,6, 8. Ellefsaeter [Norsko] 2:47:45,8, 9. Mäntyranta [Finsko] 2:47:47,1, 10. Risberg [Švédsko] 2:48:03,0; **22. HARVAN 2:59:33,3, 23. HRUBY 3:00:35,4.**

4 X 10 km: 1. Švédsko [Asp] 35:14,2, Jernberg 35:00,0, Stefansson 34:18,8, Rönnlund 34:03,6; 2. Finsko [Huhtala 34:52,8, Tiainen 35:37,6, Laurila 34:01,4, Mäntyranta 34:10,6]; 2:18:42,4, 3. SSSR [Utrobín 34:58,7, Vaganov 34:42,8, Vorončichin 34:18,0, Kolčín 34:47,4]; 2:18:46,9, 4. Norsko [Lundemo 35:04,8, Steineidet 34:48,3, Östby 34:19,8, Grönningen 34:59,0]; 2:19:11,9, 5. Itálie [Steiner 35:36,2, de Dorigo 34:28,2, de Florian 35:57,5, Nones 35:14,9]; 2:21:16,8, 6. Francie [Arbez 38:30,1, Mathieu 36:08,9, Pires 35:46,8, Romand 38:05,8]; 2:26:31,4, 7. Německo 2:26:34,4, 8. Polsko 2:27:27,0, 9. Švýcarsko 2:31:52,8, 10. Japonsko 2:32:05,5.

Sdružený závod: 1. Knutsen [Norsko] 469,28 (70 m 238,90, 15 km 230,38), 2. Kiselev [SSSR] 453,04 (233,00, 220,04), 3. Thoma [Německo] 452,88 (241,10, 211,78), 4. Gusakov [SSSR] 449,36, 5. Larsen [Norsko] 430,63, 6. Barhaugen [Norsko] 425,63, 7. Drjagin [SSSR] 422,75, 8. Damolin [Itálie] 419,54, 9. Dietel [Německo] 417,14, 10. Köstinger [Rakousko] 413,68; **13. OLEKŠAK 409,78 (185,80, 223,98), 21. KUTHEIL 370,36 (208,00, 162,36), 24. ŠVARÍČEK 358,88 (199,80, 159,08).**

Skok pro závod sdružený: 1. Thoma [Německo] 241,10 (73 - 71 - 66), 2. Knutsen [Norsko] 238,90 (74 - 72 - 65), 3. Kiselev [SSSR] 233,00 (70 - 62 - 70), 4. Weisspflög [Německo] 232,40 (62 - 71 - 68), 5. Köstinger [Rakousko] 225,50 (70,5 - 65 - 66,5), 6. Dietel [Německo] (72 - 67 - 65,5); **13. KUTHEIL 208,00 (67,5 - 62,0 - 62,5), 16. ŠVARÍČEK 199,80 (62 - 63,5 - 67,5), 24. OLEKŠAK 185,80 (64,5 - 61,5 - 60,5).**

15 km pro závod sdružený: 1. Kälén [Švýcarsko] 49:12,8, 2. Barhaugen [Norsko] 50:40,4, 3. Larsen [Norsko]

50:49,6, 4. Knutsen [Norsko] 50:58,6, 5. Gusakov [SSSR] 51:19,8, 6. OLEKŠAK [SSSR] 51:29,5, 7. Damolin [Itálie] 51:42,3, 8. Kiselev [SSSR] 51:49,1, 9. Bowler [USA] 52:26,4, 10. Thoma [Německo] 52:58,2; **20. KUTHEIL 56:56,3, 30. ŠVARÍČEK 57:16,7.**

Biathlon: 1. Melanin [SSSR] 1:20:26,8 (20 zásahů), 2. Privolov [SSSR] 1:23:42,5 (20), 3. Jördet [Norsko] 1:24:38,8 (19), 4. Tveuten [Norsko] 1:25:52,5 (17), 5. György [Rumunsko] 1:26:18,0 (18), 6. Rubis [Polsko] 1:26:31,6 (18), 7. Pšenícín [SSSR] 1:26:59,0 (18), 8. Posti [Finsko] 1:27:16,5 (19), 9. Guttké [Švédsko] 1:28:02,4 (18), 10. Puzanov [SSSR] 1:29:21,5.

Skok prostý - střední můstek: 1. Kankkonen [Finsko] 229,90 (77 - 80 - 79), 2. Engan [Norsko] 226,30 (79 - 78,5 - 79), 3. Brandtzæg [Norsko] 222,90 (73 - 79 - 78), 4. MATOUŠ [SSSR] 218,20 (80,5 - 77 - 76,5), 5. Neundorff [Německo] 214,70 (78,5 - 77 - 75,5), 6. Recknagel [Německo] 210,40 (75,5 - 77 - 75,5), 7. Elimä [Švédsko] 208,90 (76 - 75 - 75), 8. Sörensen [Norsko] 208,80 (78,0 - 73,5 - 74,5), 10. Baifanz [USA] 206,50 (74 - 74,5 - 74,5); **19. MOTEJLEK 202,50 (76 - 76 - 74), 30. HUBAČ 196,80 (73 - 73,5 - 69).**

Skok prostý - velký můstek: 1. Engan [Norsko] 230,70 (93,5 - 90,5 - 73), 2. Kankkonen [Finsko] 228,90 (95,5 - 90,5 - 88), 3. Brandtzæg [Norsko] 227,20 (92,0 - 90,0 - 87,0), 4. Bokeloh [Německo] 214,60 (92,0 - 83,0 - 83,5), 5. Sjöberg [Švédsko] 214,40 (90,0 - 82,0 - 85,0), 6. Ivančikov [SSSR] 213,30 (90,0 - 81,5 - 83,5), 7. Recknagel [Německo] 212,80 (89,0 - 86,5 - 78,0), 8. Neundorff [Německo] 212,60 (92,5 - 84,5 - 83,0), 9. Przybyly [Polsko] 211,30 (92,0 - 87,5 - 74,5), 10. MOTEJLEK 208,80 (90,5 - 84,5 - 80,0); **19. HUBAČ 201,90 (88,0 - 83,0 - 80,0), 22. MATOUŠ 200,30 (85,0 - 88,5 - 79,5).**

5 km - ženy: 1. Bojarskichová [SSSR] 17:50,5, 2. Lehtonenová [Finsko] 17:52,9, 3. Kolčínová [SSSR] 18:08,4, 4. Mekšilová [SSSR] 18:16,7, 5. Pöystiová [Finsko] 18:25,5, 6. Gustafssonová [Švédsko] 18:25,7, 7. Martinssonová [Švédsko] 18:26,4, 8. Ruoppová [Finsko] 18:29,8, 9. Pusulová [Finsko] 18:45,7, 10. Ačkinová [SSSR] 18:51,1; **22. PAULUSOVÁ 20:24,7, 25. SKODOVÁ 20:46,1, 26. BRÍZOVÁ 20:48,2.**

10 km: 1. Bojarskichová [SSSR] 40:24,3, 2. Mekšilová [SSSR] 40:26,6, 3. Gusakovová 40:46,6, 4. Strandbergová [Švédsko] 40:54,0, 5. Pöystiová [Finsko] 41:17,4, 6. Pusulová [Finsko] 41:17,8, 7. Kolčínová [SSSR] 41:26,2, 8. Gustafssonová [Švédsko] 41:41,1, 9. Ruoppová [Finsko] 41:58,1, 10. Lehtonenová [Finsko] 42:06,9; **21. PAULUSOVÁ 46:31,2, 27. SKODOVÁ 47:40,3, 29. BRÍZOVÁ 47:56,0.**

3 X 5 km: 1. SSSR [Kolčínová 21:17,9, Mekšilová 19:08,5, Bojarskichová 18:53,8]; 59:20,2, 2. Švédsko [Martinssonová 21:53,9, Strandbergová 19:51,3, Gustafssonová 19:41,8]; 1:01:27,0, 3. Fin-

sko [Pusulová 23:45,9, Pöystiová 19:39,8, Lehtonenová 19:19,4]; 1:02:45,1, 4. Německo [Nestlerová 22:34,1, Czech-Blaslová 21:00,8, Dannhauerová 20:55,0]; 1:04:29,8, 5. Buiharsko [Dimová 24:41,4, Vasilevová 21:27,1, Stoevová 20:31,9]; 1:08:40,4, 6. CSSR [SKODOVÁ 24:48,3, BRÍZOVÁ 21:44,1, PAULUSOVÁ 22:10,4]; 1:08:42,8.

Sjezd muži: 1. Zimmermann [Rakousko] 2:18,16, 2. Lacroix [Francie] 2:18,90, 3. Bartels [Německo] 2:19,48, 4. Minsch [Švýcarsko] 2:19,54, 5. Leitner [Německo] 2:19,67, 6. Perillat [Francie] 2:19,79, 7. Nening [Rakousko] 2:19,98, 8. Favre [Švýcarsko] 2:20,23, 9. Bogner [Německo] 2:20,72, 10. Messner [Německo] 2:20,74; **29. KOLOUSEK 2:31,34.**

Obří slalom: 1. Bonlieu [Francie] 1:46,71, 2. Schranz [Rakousko] 1:47,09, 3. Stiegler [Rakousko] 1:48,05, 4. Favre [Švýcarsko] 1:48,69, 5. Killy [Francie] 1:48,92, 6. Nening [Rakousko] 1:49,68, 7. Kidd [USA] 1:49,97, 8. Leitner [Německo] 1:50,04, 9. Minsch [Švýcarsko] 1:50,61, 10. Perillat [Francie] 1:50,75; **48. SOLTYS 2:10,79, 55. KOLOUSEK 2:14,70.**

Slalom: 1. Stiegler [Rakousko] 131,13 (99,03 - 62,10), 2. Kidd [USA] 131,27 (70,96 - 60,31), 3. Huega [USA] 131,52 (70,16 - 61,36), 4. Arpin [Francie] 132,91 (71,16 - 61,75), 5. Leitner [Německo] 132,94 (71,19 - 61,75), 6. Mathis [Švýcarsko] 132,99 (70,77 - 62,22), 7. Nening [Rakousko] 133,20 (70,29 - 62,91), 8. Werner [USA] 133,46 (71,84 - 61,62), 9. Bartels [Německo] 135,92 (73,83 - 62,09), 10. Kälén [Švýcarsko] 138,04 (73,92 - 62,12); **SO/TYS diskvalifikován ve II. kole, KOLOUSEK diskvalifikován v obou pokusech kvalifikace.**

Sjezd žen: 1. Haasová [Rakousko] 1:55,39, 2. Zimmermannová [Rakousko] 1:56,42, 3. Hecherová [Rakousko] 1:56,66, 4. Bieblová [Německo] 1:57,87, 5. Hennebergerová [Německo] 1:58,03, 6. Bochatyová [Francie] 1:59,11, 7. Greenová [Kanada] 1:59,23, 8. Terrailonová [Francie] 1:59,66, 9. Famosová [Francie] 1:59,88, 10. Goitschelová Mariella [Francie] 2:00,77.

Obří slalom: 1. Goitschelová Mariella [Francie] 1:52,24, 2. Goitschelová Christine [Francie] 1:53,11, 3. Saubertová [USA] 1:53,11, 4. Haasová [Rakousko] 1:53,66, 5. Famosová [Francie] 1:53,89, 6. Zimmermannová [Rakousko] 1:54,21, 7. Hennebergerová [Německo] 1:54,28, 8. Hecherová [Rakousko] 1:54,55, 9. Rivaová [Itálie] a Bochatyová [Švýcarsko] 1:54,59.

Slalom: 1. Goitschelová Christine [Francie] 89,86 (43,85 - 46,01), 2. Goitschelová Mariella [Francie] 90,77 (43,09 - 47,68), 3. Saubertová [USA] 91,36 (44,78 - 46,58), 4. Bieblová [Německo] 94,04 (44,61 - 49,43), 5. Zimmermannová [Rakousko] 94,27 (46,24 - 49,03), 6. Haasová [Rakousko] 95,11 (46,43 - 48,68), 7. Jaggeová [Norsko] 96,38 (47,67 - 48,71), 8. u Roy de Blicyová [Belgie] 97,01 (47,15 - 49,86), 9. Rivaová [Itálie] 97,20 (48,65 - 50,55), 10. Hennebergerová [Německo] 97,55 (47,41 - 50,14).

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje P. S. T. novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 50

číslo

3

A-21*41337

TŘI SKOKANI, kteří nejvíce rozvířili hladinu na olympijských hrách: muž »silných nervů« na můstku v Seefeldu vítěz Kankkonen (na snímku nahoře vlevo), překvapení číslo jedna na tomto můstku Josef Matouš a olympijský vítěz ve skoku na velkém můstku na Bergisel Toralf Engan (na snímku vlevo dole).

Další snímky našeho spolupracovníka Karla Nováka z olympijských her na této stránce představují vítěze sjezdu Rakušana Egona Zimmermanna (vpravo nahoře) a vítěze obřího slalomu Francouze Bonlieu (vpravo dole).

ZLATOSTŘÍBRNÉ SESTRY Mariellu (vlevo) a Christinu Goitschevovy, jejichž snímek přinášíme na straně čtvrté, pořídil v Innsbrucku opět Karel Novák.

Lyžařství

1.80 Kčs

ROČNÍK 50 • DUBEN 1964 4

Jen dvakrát obsadili naši lyžaři na MZU 64 druhé místo — Stefan Oleksák ve sdruženém závodě a štafeta mužů v běhu na 4x8 km ve složení (na snímku zleva doprava) Ludovít Fusko, Josef Fabián, Jiří Kopl a Štefan Harvan. Foto J. Skála

»Miss Universiade 64« — Za nejhezčí účastnici universiády ve Spindlerově Mlýně byla podle rozhodnutí zvláštní poroty vyhlášena Norka Line Loenneckenová, která byla na rozdíl od jiných půvabných žen »doma« i na závodních tratích. Foto 3x Fr. Jebavý

Na titulní straně časopisu je nejoblíbenější závodnice Mezinárodní zimní universiády 64 ve Spindlerově Mlýně 19letá francouzka Annie Famosová, účastnice IX. zimních olympijských her v Innsbrucku.

Velmi dobře si vedla ve Spindlerově Mlýně také další účastnice olympijských bojů 21letá Švýcarka Heidi Obrechtová z Bernu, která je navíc dobrou tenistkou a plavkyní.

OHLÉDNUTÍ

z a

UNIVERSIÁDOU

64

Letošní únor byl v našem lyžařství poznamenán dvěma vrcholnými mezinárodními událostmi: IX. olympijskými hrami v Innsbrucku a III. zimní universiádou ve Špindlerově Mlýně. A tak nedlouho poté, kdy zástupci Grenoble, jako pořadatelé příštích olympijských her, převzali v Innsbrucku bílou vlajku s pěti spojenými kruhy, vztyčovali ve Špindlerově Mlýně vlajku FIS na znamení, že universiáda 64 začíná. Tato skutečnost si vynucuje otázku: byla to výhoda či nevýhoda, že universiáda 64 těsně navazovala na olympijské hry?

Ano i ne. Je mimo jakoukoli pochybnost, že letošní termín zimní přehlídky světového student-ského sportu měl ve svém napojení na olympijské hry v sousedním Rakousku nesporné výhody. A to jak z hlediska hospodářského (šlo vlastně o málo nákladný přesun celé řady reprezentantů z Innsbrucku k nám), tak i z hlediska účasti nejlepších závodníků a závodnic ze zahraničí u nás.

Měl ovšem i svou nevýhodu v tom, že olympijské boje doslova ukrojily hlad naší i zahraniční veřejnosti po lahůdkách z lyžařského stolu, a otupily zájem o to, co po nich následovalo. Přesvědčení, že to, co »naservíroval« Innsbruck, už nemůže nikdo jiný dodat, trochu umrtvilo zájem o špindlerovské boje. Převedeno do jiného prostředí to psychologicky vyznělo asi tak, jako když po vystoupení populárního sólisty přijde na scénu jiný, méně očekávaný. A třebaže lze plným právem s takovýmto názorem polemizovat, protože každý sportovní boj má svou specifickou dramatickou náplň, nikdy a nikde už opakovatelnou, je tomu tak. Proto universiáda proběhla jaksi ve stínu Innsbrucku, a dodejme, že neprávem.

Charakteristickým znakem každé velké mezinárodní sportovní soutěže jsou tři složky: prostředí, kvalita konkurence a organizace. Z těchto tří hledisek se podíváme blíže na letošní zimní universiádu.

ZACNEME PROSTŘEDÍM

Špindlerův Mlýn je nepochybně nanejvýš vhodným místem pro tak významnou soutěž. Skutečnost že takřka z jednoho

bohu, ze střediska ve sv. Petru, lze organizačně technicky uskutečnit všechny lyžařské soutěže, je nepopíratelnou výhodou, kterou nám leckde mohou závidět. Závodníkům odpadá nepohodlné cestování na trénink i na závody, obecnostvo má veškerý program až u nosu. Ovšem dějiště závodů je jenom jednou částí prostředí. Tu druhou — atmosféru — vytvářejí společně závodníci a obecnostvo.

Jaké nekonvenční, srdečné a veselé prostředí si dovedou vytvořit studenti všude, kde se sejdou, není třeba široce rozvádět a zdůrazňovat. Vytvořili si je k plné spokojenosti i ve Špindlerově Mlýně, kde k tomu měli přímo ideální podmínky: společné ubytování a stravování v jednom z nejlepších objektů i bohatý společenský program. A proto není divu, že se všem účastníkům tam líbilo, že nebylo nespokojenosti. Avšak každý klad má svůj protiklad. A měla ho i tato dobře míněná »centralizace« mládeže světa do Bedřichova. Projevil se ve »studené« atmosféře Špindlerova Mlýna po převážnou část závodů. Návštěvníci ztratili onen živý, bezprostřední kontakt se závodníky v době mimozávodní, kterým tu například jiskřil život v roce 1949, a nedokázali se rozehrát ani při závodech, což se ještě při žádné tak významné události ve »Špindlu« nestalo.

Vedle atmosféry prostředí je dalším důležitým článkem úspěchu každé soutěže

ZÁVODNICKÁ KONKURENCE A VÝKONNOST.

I v tomto směru zaznamenala universiáda 64 výrazný krok vpřed v dosavadní historii. Proč byla konkurence i výkonnost tak dobrá, bylo už částečně zdůvodněno v souvislosti s olympijskými hrami. Časový odstup, který dělí tento článek od vlastní události, a řada zhodnocení jež byla v průběhu universiády 64 i po jejím skončení zveřejněna v tisku, vylučují detailní rozbor jednotlivých disciplín, protože by to bylo praní starého prádla.

Omezím se proto jen na několik osobních poznámek. I když speciálně ve vysokoškolském spor-

▼ OLEKŠÁK

tu nelze spravedlivě porovnávat minulost se současností, protože se členský stav neustále mění (dostudování atd.), prokázaly výsledky universiády, že v současném našem lyžařství nejsou vysokoškolační už oním opěrným bodem, jakým bývali kdysi. Nemám na mysli počet dobytých medailí, které v letošní konkurenci nebyly rozhodně na dosah ruky, ale výkonnostní průměr našich reprezentantů ve srovnání se vzestupem zahraniční konkurence. Ve dvanácti lyžařských disciplínách (kromě obou štafet), jenom tři naši reprezentanti se umístili mezi prvními šestí! A to dva v závodě sdruženém (Olekšák na druhém a Fabián na pátém místě) a Martiňák ve skoku prostém (šestý).

Porovnáme-li to třeba s Polskem, které v lyžařství možno považovat za našeho rovnocenného partnera, je jejich 6. umístění (1 zlatá, 3 bronzové a 2 čtvrtá místa) daleko výraznějším úspěchem. Je jisté pravda, že výkonnost našich velmi podstatně ovlivnila nedostatečné tréninkové možnosti (sníh apod.). Jde však o to, aby se tato dílčí pravda nestala zakladadlem a nezastíhala nám střízlivý pohled na skutečnost, protože podle mého mínění mnohem více než vyeždělost chyběla našim proti ostatním síla a vytrvalost.

Podívejme se ještě na třetí článek —

ORGANIZACI.

Pokud jde o technické zajištění závodních tratí i skokanského můstku, bylo vše v naprostém pořádku. Horší už to bylo (především ze začátku) s časovým harmonogramem. Nebyl v mnoha případech dodržen, což nebudilo dobrý dojem u diváků. Pochopili snad, když to zavinila lanovka, ale nepochopili právem, proč se nic «neděje», když k tomu nebylo zjevného důvodu a například slalomový svah se hemžil činovníky, že bylo těžko postřehnout, co nebo kdo jim ještě chybí.

Také větší operativnosti se mohlo zabránit lečtému nedorozumění. Příklad: nadměrný počet přihlášek ve slalomu mužů si vyžádal nepředpokládanou kvalifikaci. Bohužel, výběři nedostali patřičné dispozice a vybírali plně vstupně. Diváci pak právem zehrali, že zaplatili podivanou na finálový závod, a nikoli na rozřaďovací, apod.

Já vím, jsou to v náročném organizaci tak velké soutěže maléčkosti. Bohužel, právě tyto maličkosti tvoří «mínění» veřejnosti i dobrý dojem z celé soutěže, ony často bezdůvodně přikrývají všechno to dobré, co je a musí být vykonáno. A my přece umíme pořádat a dobře pořádat lyžařské závody! Ověřoval jsem si v rozhovorech s některými pracovníky příčiny těchto drobných nedostatků a mám dojem, že v koordinaci tří složek podílejších se na vlastní organizaci universiády (studentů, školství a tělovýchovy) to leckde zaskřípalo v neprospěch věci.

CO ŘÍCI ZÁVEREM?

Přes všechny drobné maličkosti, kterých se nevyvaruje žádná velká sportovní událost a kterých jsme se tu dotkli v dobrém úmyslu vyvarovat se jich propříště, universiáda 64 jako taková splnila plně svůj účel a poslání. Zahraniční účastníci se netajili spokojeností a uznáním a věřte, že to nebyla jen komerční zdvořilost hostů, když tuto spokojenost ústně i písemně potvrdili v rozhovorech i pamětní knize.

JAN NOVOTNÝ

VÝSLEDKY UNIVERSIÁDY 64

MUŽI — 15 km: 1. Vorončichin Igor (SSSR) 51:04,23, 2. Tarakanov Valerij (SSSR) 51:49,23, 3. Arzilov Nikolaj (SSSR) 51:51,78, 4. Karpov German (SSSR) 52:45,54, 5. Pšenicyk Vladimír (SSSR) 53:26,16, 6. Malutin Anatolij (SSSR) 54:01,42.

4X8 km: 1. SSSR [Tarakanov, Arzilov, Karpov, Vorončichin] 1:55:21,47, 2. ČSSR [Fusko, Fabián, Ilavský, Harvan] 2:02:46,75, 3. Polsko [Lupiezowiec, Krasicki, Zelek, Lasak] 2:03:47,13, 4. Japonsko [Kitamura, Sasaki, Fujikawa, Tanaka] 2:04:09,69, 5. Bulharsko [Draganov, Pankov, Tošev, Mitov] 2:09:11,84, 6. Maďarsko [Szmódisz, Pásztor, Rossival, Pásmány] 2:11:56,0.

Sdružený závod: 1. Drjagin Vjačeslav (SSSR) 472,83, 2. Olekšák Štefan (ČSSR) 470,42, 3. Fujisawa Takashi (Japonsko) 447,93, 4. Lupiezowiec Jozef (Polsko) 444,83, 5. Fabián Jindřich (ČSSR) 443,36, 6. Tanaka Eichi (Japonsko) 422,02.

Slalom: 1. Wagnerberger Fritz (NSR) 117,28, 2. Fukuhara Yoshiharu (Japonsko) 119,35, 3. Monastrev Talij (SSSR) 120,59, 4. Tomi Hajime (Japonsko) 121,04, 5. Scheuerl Günter (NSR) 121,28, 6. Beck Albert (Švýcarsko) 121,86.

Obří slalom: 1. Wojna Jerzy (Polsko) 1:57,44, 2. Tomi Hajime (Japonsko) 1:59,09, 3. Wagnerberger Fritz (NSR) 1:59,32, 4. Fukuhara Yoshiharu (Japonsko) 1:59,36, 5. Kutschera Walter (Rakousko) 1:59,68, 6. Cathiard Daniel (Francie) 2:00,24.

Sjezd: 1. Wagnerberger Fritz (NSR) 1:33,32, 2. Scheuerl Günter (NSR) 1:34,21, 3. Köstinger Manfred (Rakousko) 1:34,92, 4. Kutschera Walter (Rakousko) 1:35,49, 5. Müller Bernd (NSR) 1:35,93, 6. Cathiard Daniel (Francie) 1:36,60.

Trojkombovice: 1. Wagnerberger Fritz (NSR) 10,18, 2. Scheuerl Günter (NSR) 44,55, 3. Wojna Jerzy (Polsko) 48,64, 4. Köstinger Manfred (Rakousko) 60,78, 5. Monastrev Talij (SSSR) 68,27, 6. Fukuhara Yoshiharu (Japonsko) 71,63.

Skok prostý: 1. Preiml Baldur (Rakousko) 232,7, 2. Zubarev Jurij (SSSR) 225,3, 3. Sztof Andrej (Polsko) 220,4, 4. Witke Jerzy (Polsko) 219,7, 5. Kasaya Yukio (Japonsko) 217,1, 6. Martiňák Miroslav (ČSSR) 209,2.

ŽENY: 5 km: 1. Děminová Nina (SSSR) 21:23,29, 2. Stoevová Krastana (Bulharsko) 21:25,81, 3. Budná Weronika (Polsko) 21:58,47, 4. Sanuková Nina (SSSR) 21:56,58, 5. Kruglovová Kapitolina (SSSR) 22:03,64, 6. Kosturinová Olga (SSSR) 22:17,17.

3X4 km: 1. SSSR [Kruglovová, Sanuková, Děminová] 54:21,81, 2. Bulharsko [Pandevová, Vasilevová, Stoevová] 56:56,64, 3. Polsko [Ustupská, Lopuszinská, Budná] 59:99,98, 4. ČSSR [Ledvinková, N. Stehlíková, Vojnarová] 1:01:05,47, 5. NSR [Kaufmannová, Hörnerová, Kästnerová] 1:09:07,34.

Slalom: 1. Famoseová Annie (Francie) 97,62, 2. Judetová Pascale (Francie) 98,21, 3. Obrechtová Heidi (Švýcarsko) 98,25, 4. Röhrsová Constance (NSR) 99,34, 5. Ponkratová Erika (NSR) 101,64, 6. Rohrbachová Hiltruda (Rakousko) 104,32.

Obří slalom: 1. Rohrbachová Hiltruda (Rakousko) 1:41,59, 2. Obrechtová Heidi (Švýcarsko) 1:43,59, 3. Princeová Cecile (Francie) 1:44,32, 4. Miclová Ilona (Rumunsko) 1:47,61, 5. Haidová Gertl (NSR) 1:47,79, 6. Loenneckenová Line (Norsko) 1:47,93.

Sjezd: 1. Famoseová Annie (Francie) 1:40,61, 2. Rohrbachová Hiltruda (Rakousko) 1:42,49, 3. Judetová Pascale (Francie) 1:42,55, 4. Röhrsová Constance (NSR) 1:42,76, 5. Princeová Cecile (Francie) 1:42,99, 6. Miclová Ilona (Rumunsko) 1:43,01.

Trojkombovice: 1. Obrechtová Heidi (Švýcarsko) 35,22, 2. Rohrbachová Hiltruda (Rakousko) 47,44, 3. Miclová Ilona (Rumunsko) 103,76, 4. Ponkratová Erika (NSR) 123,72, 5. Loenneckenová Line (Norsko) 131,16, 6. Bernardová Florence (Francie) 132,14.

Mistrovství ČSSR ve vytrvalostním běhu

HANČŮV MEMORIÁL

ZVÍTĚZIL VÍT FOUSEK

Od těch dob, co Jaroslav Cardal naposled projel cílem, napil se čaje a naposled svlékl závodnické číslo, staly se mistrovské lyžařské maratóny mnohem zajímavější. Nikdo nezná vítěze před startem a málokdo by se odvážil rozdávat medaile po prvních deseti, dvaceti nebo třiceti kilometrech. Závod začíná zase až od čtyřicátého kilometru, ale pospíchat se musí už hned od startu.

Na stupních vítězů: Čillík, Fousek, J. Krupka (zleva).
Foto: I. Matouš

Letošní krušnohorská padesátka byla jednou z těch »pravých«. Technická, nic lehkého, ale zas žádná horolezecká. A co hlavně, všechny ty kritické druhy vosků zůstaly v bazochách. Od čistého času v cíli se nemusí odčítat alchymistické dovednosti, šťastná ruka, dopomoc trenérů nebo vylosování. Bojovalo se tentokrát stejnými zbraněmi a kdo zlomil ještě neprohrál.

Každý závod může mít svého hrdinu, padesátka jich může mít tolik, kolik závodníků se postaví na start. V Novém Městě v Krušných horách se vyznamenal Vít Fousek. V závodě zlomil lyži a třikrát změnil. Prohrával již o čtyři minuty, na 35. kilometru o 4,15 min. a v cíli byl o 2 minuty 12 vteřin před Rudou Čillíkem. Jel svou první padesátku a pobořil teorie o zkušenostech a ostřílenosti. Kdo umí, umí. Vít Fousek vyhrál svou technikou jízdy. Technika, to je stopka jablka vytrvalosti. Je-li slabá, jablko upadne a nedozraje.

Ruda Čillík jel také svou první mistrovskou padesátku. Nespekuloval, neposléhal se na svou vytrvalost a »dělal« závod hned od prvního kilometru. Startoval jako šedesátý a do poslední patnáctky vjížděl jako první. Měl náskok, dlouho jel zcela sám a možná že malá, náhodná chyba byla příčinou velké krize. Jsem přesvědčen, že se na padesáti kilometrech nadřel ze všech závodníků nejvíc. Prozatím se však hodnotí výkon docíleným časem.

Třetí Josef Krupka si prostě počkal, až všichni, co měli zájem o bronzovou medaili, odpadli. Znáť své síly a nepěcenit je, to je taktika zkušených. Mladým však sluší nebat se, nešetřit se, zdravě riskovat.

V neoficiální kategorii »soukromníků«, to jest závodníků, kteří jenom s velkými obtížemi dávají v tréninku dohromady potřebné kilometry pro tak těžký závod, zvítězil Blažiček před Gultem. Někdy bychom měli před výkony některých závodníků z této kategorie smeknout. Samozřejmě, že také neoficiálně, abychom se nedostali do rozporu s jednotnou sportovní klasifikací. Těch kategorií by nakonec mohlo být i víc. Podle věku, kvality lyží, tělesné váhy, naježděných kilometrů nebo podle počtu absolvovaných mistrovských padesátek. Kdosi na Liberecku založil již klub »absolventů deseti mistrovských padesátek«. Také neoficiálně. Pro toho, kdo jel v Krušných horách tu svou první, je to možná hrozná představa.

Mohla by být i kategorie nedelegovaných. Ti vlastně dělají z padesátky pravý závod. Kdo by také připravoval závod a upravoval trať jenom pro třicet vybraných závodníků. Byl to dobrý nápad, když bez dlouhých diskusí byly spojeny dva závody, mistrovský a veřejný. Je přece třeba starat se o to, aby první část jednoho často zapomínaného hesla se nestala frází ani v tomto závodě. Prozatím se o to starají již druhý rok jižní lyžaři. Letos postavili na start padesátky dvanáct mužů a v nevypsané soutěži o největší účast z jednoho oddílu vysoko zvítězili před Novým Městem na

Moravě. Nedá se říci, že by v jižně měli nadbytek sněhu a tradice. Co tomu asi říkají v kraji Bohumila Hanče a pod Tatrami?

V hloubi duše nosím tajnou naději, že na výsledky z některé z příštích padesátek nebude stačit pět deset listů. Že Hančův memoriál bude takový náš malý Vasův běh. Běchovice na lyžích. Závod všech, kteří měli a mají rádi lyže. Slavnost vytrvalosti a vůle.

Prozatím si však dělám jenom sbírku nejkratších zpráv z denního tisku o našem nejtěžším lyžařském závodě. Ta letošní s osmi řádky je až na druhém místě.

VÝSLEDKY: 1. Fousek (S. Nové Město na Moravě) 3:08:24 (10 km 34:28, 25 — 1:33:42, 35 — 2:10:51), 2. Čillík (B. Kremnica) 3:10:36 (34:01, 1:29:45, 2:06:36), 3. Krupka J. 3:14:03 (35:55, 1:34:52, 2:13:11), 4. Jeřábek (oba D. Liberec) 3:15:15 (35:37, 1:34:52, 2:13:29), 5. Blažiček (S. Nové Město na Mor.) 3:16:48 (36:32, 1:36:25, 2:15:24), 6. Gult (Sj Teplice n. M.) 3:17:16 (36:04, 1:35:56, 2:14:18), 7. Klamár (Dyn. N. Tatry) 3:18:09, 8. Baluch (Sn Smokovec) 3:19:53, 9. Dvořák (D. Liberec) 3:20:43, 10. Gabriel (S. Nové Město na Mor.) 2:22:25, 11. Kuchař (S. Nové Město na Mor.) 3:22:48, 12. Javorský (D. Liberec) 3:24:07, 13. Balatka (Sl. Liberec VŠST) 3:24:55, 14. Blažek (J. Loužnice) 3:25:21, 15. Vavřín (Sn Pec p. Sn.) 3:27:26, 16. Šmíd (RH Semily) 3:29:02, 17. Hanisch (J. Měno) 3:31:29, 18. Herman (S. Nové Město na Mor.) 3:34:24, 19. Ploc (RH Semily) 3:37:20, 20. Vít (Tepna Náchod) 3:29:30. **ILJA MATOUŠ**

■ DOVĚTEK

... Závod sám měl však tak nečekaný a vzrušující průběh, jaký jsme již dlouho neviděli. ... Fousek, který měl za Čillíkem ztrátu jen půldruhé minuty, zlomil lyži ... Nevzdává závod, dobíhá na jedné lyži asi 200 m k časové kontrole a zde mu rozhodčí pūjčou »maratónku«. Fouskova ztráta se zvyšuje, ale on jede ... Je ale rozdíl mezi jeho »jūrvinenkou« a »maratónkou«. A tak po 4 km jízdy mění lyži znovu: dostává »splitkeinu« a po dalším kilometru »jūrvinenku«. Časová ztráta téměř výměnami opět vzrostla. A Vít bojuje již podruhé čtete mezi vítězi padesátky jméno Vít Fousek. Poprvé to bylo v roce 1938 — tedy před 26 lety — kdy vyhrál Vít Fousek, otec.

Jen jedna věc mrzí: »maratónku«, která Vítovi vlastně zachránila závod, po závodě někdo ukradl ...
V. Setnicka

XI.

MEZINÁRODNÍ LYŽAŘSKÉ ZÁVODY
CONCOURS INTERNATIONAUX DE SKI
INTERNATIONALEN SKI-WETTKAMPF

HARRACHOV 26. II. - 1. III. 1964

a 65. mistrovství ČSSR v klasických disciplínách v Harrachově

O týden dříve, než bylo předcházející léta zvykem, zazářily v Harrachově 27. února večer rakety, aby oznámily, že byla načata druhá desítka mezinárodních závodů, každoroční škola našich klasických disciplín a velká předjarní slavnost harrachovských obyvatel — XI. ročník mezinárodních lyžařských závodů, letos spojených s 65. mistrovstvím ČSSR.

Spolu se závodníky NDR, Polska, Rakouska a ČSSR nastoupili opět po dvouleté přestávce k slavnostnímu průvodu a slibu naší věrní přátelé, závodníci z Finska, kteří od založení těchto závodů bojovali každoročně velmi úspěšně na harrachovských tratích a můstku. Ani tentokrát nezůstali bez medailí a ukázali našim běžcům, že se mají od nich stále hodně co učit.

Pro Harrachov byly tyto poslední dny února největší zatěžkávací zkouškou v lyžařské historii města jak po stránce ubytovací, organizační, tak i technické přípravy lyžařských závodních zařízení. Nedopadla ve všech směrech tak, jak bychom si byli přáli.

Mezinárodní závody současně s mistrovstvím republiky, k tomu ještě rozmary počasí, byly přece jen veliké sousto i pro zkušené Harrachováky. Objevily se potíže ubytovací, způsobené především nečekanou, téměř dvojnásobnou účastí zahraničních závodníků. Tělovýchovné středisko v Rýžovišti, přeplněné nad kapacitu, nemohlo ani k plnému uspořádání všech zvládnout všechny úkoly vnitřní organizace. V najatých ubytovacích objektech neprojednali pořadatelé zcela jasné nájemní smlouvy, takže v předposlední den závodů došlo k stěhování závodníků Středoslovenského a Jihomoravského kraje. Mimořádné povětrnostní podmínky odkryly všechny nedostatky harrachovských tratí a připravily technickým pracovníkům i závodníkům mnohé těžké chvíle i materiální ztráty. Nedomyšlené značení lyží při štafetovém závodě dalo některým trenérům podnět k pokusům o uplatnění posledního «šlágru» ze Seefeldu — k výměně lyží během závodu.

Předpokládám, že jsem z toho podstatného, co se nám na letošním «Harrachovu» nelíbilo, nezapomněl na nic. Nebylo by správné cokoli zakrývat, chceme-li našemu tradičnímu závodů pomoci zvýšit úroveň a jeho dobrou pověst ve světě.

O naše zahraniční hosty bylo přesto dobře postaráno a pokud jsme pocítili určité nedostatky my domácí, pak jsme jen pykali za naše chyby. Každý z přítomných trenérů se zúčastnil jistě mezinárodních závodů v Harrachově již několikrát. Několikrát projížděl harrachovské tratě, uhýbal stromům, zvedal svou tělesnou schránku ze země, možná že i zlomil lyže, mnohokrát si v duchu uvědomil potřebu úpravy některých úseků, nahlásil však svůj názor Harrachovským, kteří nemohli vědět, že jejich před osmi léty moderní tratě již nevyhovují, nevyšlovil.

Věřím, že letošní zkušenosti a otevřená kritika pomůže všem, kteří se jakkoliv na závodech podíleli. Pořadatelům, trenérům, činovníkům, závodníkům i správě našeho nejhezčího střediska Rýžoviště a že s jejich přičiněním proběhne příští XII. ročník MZH bez nejmenších nedostatků a co nejradostněji.

Nejurputnější a nejzajímavější souboje přinesly závody běžců. Fin H. Taipale představuje světovou

třídu a jeho 19letý krajan O. Karjalainen nenechal nikoho na pochybách, že v něm roste Finsku veliký závodník. Také polské družstvo s olympioniky E. Budnym a T. Jankowským nebylo lehkým soupeřem.

V běhu na 15 km vedl až do poloviny tratě, kde zlomil lyži. Fin Taipale. O. Karjalainen byl zde časově třetí. Ve druhé polovině vyrovnal však ztrátu a zvítězil před Polákem Budnym. Byla to technicky dokonalá jízda mladého, fyzicky poměrně slabého závodníka. Třetí až páté místo obsadili českoslovenští závodníci Harvan, Čillík a Hrubý. V běhu na 30 km vedl od počátku opět Fin Taipale a projel také vítězně cílem před Čillíkem, Harvanem, Hrubým a svým krajanem Karjalainem. Teprve na dalších místech skončili Poláci Laszczak, Marek a Jankowski, zatímco Polák Budny pro špatné mazání vzdal. Potvrdila se zde známá nám zkušenost, že výkonnost Poláků klesá délkou tratě. Zvláštní uznání si zaslouží v tomto závodě výkon čs. reprezentanta R. Čillíka, který krásným závěrem snížil náskok Fina Taipaleho a obsadil druhé místo s rozdílem jen 1,17 min.

Poněkud snazší situací měly naše běžkyně, i když nebylo možné Němky Nobisovou, Körnerovou a Hornovou podečňovat. Například 12. ledna na závodech v Oberhofu byly našim závodnicím rovnocennými soupeřkami. Domácí prostředí a posílení družstva E. Paulusovou však přineslo dokonalé vítězství našim barvám. Obě Polky byly slabší výkonnosti a stačily jen v běhu na 10 km na mladé E. Šnebergerovou a M. Zdenkovou. Oba závody potvrdily velmi dobrou současnou formu E. Paulusové, která zvítězila bezpečně v závodě na 5 i na 10 km.

Závodů sdruženého se zúčastnilo celkem 27 závodníků. Z toho 3 závodníci NDR, 2 Polska a 1 Rakouska. Rakušan Scherübel reprezentoval Rakousko na OH 1964, kde se umístil na 24. místě, Polák Gasienica-Gröhn, nositel stříbrné medaile z OH 1956, a také všichni ostatní sdružení představovali dobrý mezinárodní průměr. Podle předpokladů zvítězil však přesvědčivě čs. reprezentant a účastník OH 1964 Š. Olekšák. Dobře si vedl i druhý olympionik J. Kutheil. Třetí náš olympionik Švaříček přes pěkný výkon ve skoku, kde obsadil prvé místo, nemohl vyrovnat velkou ztrátu z běhu a skončil až devátý.

Vyrvcholením mezinárodních závodů v Harrachově byl nedělní závod ve skoku prostém, za slunečného počasí a hezké účasti diváků, kteří byli zvědaví na naše úspěšné olympioniky. Nezklamali očekávání a patnáct zahraničních soupeřů se muselo smířit s místy za naši «silnou čtyřkou». Jen málo zpět zůstal také mladý skokan Divila a sdruženář Švaříček. Méně se již vedlo Doubkovi. Celkově však skokanů potvrdili vysokou úroveň naší skokanské disciplíny a jejich přesvědčivé vítězství bylo radostným zakončením mezinárodních závodů.

VÝSLEDKY XI. ROČNÍKU MEZINÁRODNÍCH ZÁVODŮ

15 km muži: 1. Karjalainen O. (Fin.) 49,59, 2. Budny Ed. (Pol.) 50,40, 3. Harvan Stefan (ČSSR) 50,56, 4. Čillík Rud. (ČSSR) 51,18, 5. Hrubý Lad. (ČSSR) 51,28, 6. Laszczak Jan (Pol.) 52,06.

30 km muži: 1. Taipale Hannu (Fin.) 1:36,49, 2. Čillík Rud. (ČSSR) 1:38,06, 3. Harvan St. (ČSSR) 1:39,07, 4. Hrubý Lad. (ČSSR) 1:39,19, 5. Karjalainen O. (Fin.) 1:39,44, 6. Laszczak Jan (Pol.) 1:40,10.

5 km ženy: 1. Paulusová Eva (ČSSR) 19,50, 2. Břízová Eva (ČSSR) 20,26, 3. Hornová Karin (NDR) 20,28, 4.—5. Gajancová B. (ČSSR), Škodová Jarm. (ČSSR), obě 20,32, 6. Nobisová Gabriele (NDR) 20,50.

10 km ženy: 1. Paulusová Eva (ČSSR) 39,06, 2. Škodová Jarm. (ČSSR) 40,12, 3. Břízová Eva (ČSSR) 40,33, 4. Hornová Karin (NDR) 40,37, 5. Nobisová Gabriele (NDR) 40,39, 6. Körnerová Anni (NDR) 40,55.

Závod sdružený: 1. Olekšák St. (ČSSR) 245,42 — 231,70 — 477,12, 2. Münzner H. (NDR) 236,25 — 225,80 — 462,05, 3. Kuthel Josef (ČSSR) 231,25 — 229,20 — 460,45, 4. Liebenruth B. (NDR) 221,75 — 231,80 — 453,55, 5. Kurczka J. (Pol.) 222,90 — 224,70 — 447,60, 6. Gasienica Gr. (Pol.) 217,73 — 226,80 — 444,33.

Skok prostý: 1. Matouš Josef (ČSSR) 232,0 (77 — 79,5 — 74,5), 2. Motejlek Dal. (ČSSR) 224,7 (76,5 — 76 — 72,5), 3. Hubáč Zb. (ČSSR) 219,2 (74 — 75 — 71,5), 4. Golser Max. (NDR) 217,9 (73,5 — 76,5 — 72,5), 5. Raška Jiří (ČSSR) 213,5 (75 — 73 — 71,5), 6. Queck Manfr. (NDR) 207,9 (74 — 69 — 71).

Hodnotím-li závěrem přínos MZ v Harrachově z hlediska závodního, domnívám se, že velmi cenný, i když nepřijemný poznatek získali naši běžci. A to, že opět zaostáváme v technice. Jak v provádění jednotlivých prvků, tak v jejich využití v terénu. S hrbená záda, skloněná hlava s upřeným pohledem těsně před špičky lyží, to je v hrubých rysech obraz převážného počtu našich běžců. To je nevýhodná poloha nejen z hlediska fyziologického, ale i biomechanického a taktického, protože omezuje funkci vnitřních orgánů, omezuje rozvinutí pohybu a brání sledování tratě ve větší vzdálenosti (10—20 m) a tím použití správné techniky. Je třeba, aby trenéři věnovali nácviku techniky opět zvyšenou pozornost a abychom opět výzkumně sledovali a usměrňovali její vývoj.

Myslím, že je ještě třeba vyslovit názor ke spojení mezinárodních závodů s mistrovstvím republiky. Nelze upřít, že nebylo vhodné, a pokud nebudeme v budoucnu přinuceni hospodářskými důvody, bude pro obě soutěže i pro účastníky daleko výhodnější je nespojovat. Ztrácíme tím jednu kvalitní soutěž, která nám spolu s mistrovskou soutěží umožnila poměrně spravedlivé hodnocení výkonnosti závodníků. Ztrácíme jednu příležitost pro závodníky utkat se v dalším těžkém závodě. Vysoké počty závodníků v jedné soutěži (na 15 km 157 závodníků) činí tuto neregulérní a přeplněná trať může ohrozit i zdraví závodníků, jak tomu bylo v Harrachově. Mistrovské závody jsou ve stínu mezinárodních a musí se v mnohém podřizovat. Vznikají spleť problémy s věkovými kategoriemi, pro které platí jiná pravidla při domácích a jiná při mezinárodních závodech. Mezinárodní závod, na kterém chybí soustředěná reprezentační družstvo, neplní svůj výchovně politický úkol a zaniká též značně jeho slavnostní ráz.

VÝSLEDKY 65. MISTROVSTVÍ ČSSR:

15 km muži: 1. Harvan Stefan (Tatran T. Lomnice) 50,56, 2. Čillík Rudolf (Baník Kremnice) 51,18, 3. Hrubý Ladislav (RH Semily) 51,28, 4. Sůva Bohuslav (Jiskra Mšeno) 52,34, 5. Kolařík Fr. (Spartak

Vrchlabí) 52,55, 6. Nosek Ladislav (Spartak Strakonice) 53,10.

30 km muži: 1. Čillík Rudolf (Baník Kremnice) 1:38,06, 2. Harvan Stefan (Tatran T. Lomnice) 1:39,07, 3. Hrubý Ladislav (RH Semily) 1:39,19, 4. Jeřábek Vl. (Dukla Liberec) 1:41,51, 5. Weisshäutl J. (Slávia VŠ Praha) 1:42,16, 6. Ploc Pavel (RH Semily) 1:43,11.

15 km junioři: 1. Fajstauer Jan (Dukla Liberec) 54,23, 2. Hoffmann Egon (Dukla Liberec) 55,27, 3. Steklý Václav (Dukla Liberec) 56,18, 4. Svoboda Jar. (Dukla Liberec) 56,52, 5. Peřina Václav (Spartak Vrchlabí) 56,55, 6. Langmajer Josef (Lokomotiva Liberec) 57,06.

4x10 km muži: 1. Dukla Liberec (Fusko L., 36,02, Sacký K. 35,51, Krupka J. 36,32, Jeřábek Vl. 36,14) 2:24,39, 2. Východočeský kraj IV. (Mundl I. 35,11, Ploc Pavel 39,56, Kolařík F. 35,40, Hrubý Lad. 36,06) 2:26,53, 3. Středoslovenský kraj I. (Sabaka M. 38,13, Páříčka O. 37,12, Klamár J. 34,29, Čillík R. 37,54) 2:27,48, 4. Praha MV II. (Javorský, Weisshäutl, Mikuláš, Šlosiarik) 2:28,48, 5. Východoslovenský kraj (Baláš, Baluch, Lupták, Harvan) 2:28,57, 6. Jihomoravský kraj II. (Blažiček, Kuchař, Gabriel, Foušek) 2:29,54.

3x5 km ženy: 1. Východočeský kraj I. (Škodová J. 22,04, Paulusová E. 22,43, Břízová E. 23,34) 1:08,21, 2. Severočeský kraj I. (Peterková J. 22,39, Novotná E. 23,47, Vacková E. 24,20) 1:10,46, 3. Praha MV I. (Vojnarová 23,40, Hamplová V. 24,35, Zdenkova M. 24,55) 1:13,10, 4. Východočeský kraj II. (Ledvínková, Novotná, Harcubová) 1:14,07, 5. Severočeský kraj II. (Bělonožníková, Radoušová, Čillerová) 1:15,00, 6. Jihomoravský kraj I. (Stehlíková A., Hlaváčová, Stehlíková N.) 1:15,54.

Závod sdružený muži: 1. Olekšák Stefan (Dukla Liberec) 247,50 — 210,70 — 458,20, 2. Kuthel Josef (Dukla Liberec) 233,33 — 208,60 — 441,93, 3. Bayer Petr (TJ Rožnov) 239,37 — 182,60 — 421,97, 4. Mazánek Jaroslav (RH Semily) 203,80 — 214,20 — 418,00, 5. Švaříček Milosl. (Sokol N. Město) 188,05 — 221,50 — 409,55, 6. Sůva Jaroslav (Jiskra Mšeno) 176,50 — 181,70 — 356,20.

Závod sdružený — junioři: 1. Kraus Josef (Dukla Liberec) 230,23 — 232 — 462,23, 2. Svoboda Jar. (Dukla Liberec) 241,73 — 178,80 — 419,53, 3. Steklý Václav (Dukla Liberec) 248,25 — 155,40 — 403,65, 4. Zvonek Josef (RH Semily) 219,15 — 171,10 — 390,25, 5. Peřich Miloš (TJ Rožnov p. R.) 157,18 — 209,60 — 366,78, 6. Pohl Antonín (Spartak Police n. M.) 156,39 — 113,50 — 269,89.

Závod ve skoku prostém: 1. Matouš Josef (Dukla Liberec) 232,9 (75 — 76,5 — 78), 2. Hubáč Zbyněk (RH Semily) 222,5 (72,5 — 73,5 — 75), 3. Raška Jiří (Spartak Frenštát) 222,3 (74,5 — 75 — 75), 4. Motejlek Dal. (Dukla Liberec) 220,9 (73 — 74,5 — 75), 5. Doubek Rudolf (Dukla Liberec) 210,5 (72,5 — 67 — 70), 6. Martiňák Mir. (Dukla Liberec) 201,3 (68,5 — 70 — 68).

Mistrovství republiky vyvolává každoročně předem řadu otázek. Například: který kraj, který oddíl a který jednotlivec vyjde z tohoto těžkého závodu vítězně? Přinese mistrovství republiky nějaké nečekané překvapení, třeba v mimořádném výkonu mladého závodníka? Potvrdí členové státních družstev právo dále reprezentovat? A mnoho dalších, podobných. Výsledky závodu dávají na všechny nejspolehlivější odpověď. Nejen to Prozradí též, jak pracovali jednotliví trenéři, oddíly, okresní i krajské sekce, jak poctivý byl v přípravě sám závodník. Nebylo by obtížné provést rozbor a prokázat na konkrétních případech závislost výkonnosti na trenérském vedení a organizační práci. Pročtete si však pozorně výsledky a najdete odpověď na všechny vaše otázky.

BOHUSLAV TVRZŇÍK, ústřední trenér

NEJLEPŠÍ VÝKONY V POSLEDNÍCH LETECH

Technickým uspořádáním dorosteneckého přeboru ČSSR v klasických disciplínách byla opět po osmi letech pověřena TJ Sokol Nové Město na Moravě. Naši lyžařské veřejnosti jsou jistě dostatečně známy úspěchy novoměstských lyžařů i tradice tohoto střediska lyžování na Českomoravské vysočině. Známá je i srdečnost a přátelská náklonnost tamějších lidí k lyžařům. To všechno určitě přispívá k vytváření předpokladů pro úspěšné pořádání přeborů a zajištění podmínek pro nejlepší výkony.

Naposledy se konaly dorostenecké přebory (tehdy SHM) v Novém Městě na Moravě v roce 1956. Pak spadla na můstku »U Škrobárny« nájezdová věž a nově se Novoměstí dočkali až letos. Konstrukce nové nájezdové věže můstku, který má kritický bod P 60 m, je moderní a odvážná. Samotný můstek však ještě potřebuje některé úpravy; hlavně dopadové plochy. Zlepšilo se počasí, napadlo dostatečné množství sněhu, běžecké tratě byly velmi dobře upraveny, a tak 13. 2. 1964 byly přebory dorostu v klasických disciplínách slavnostně zahájeny.

Vlastní boje byly velké a urputné. Bojovalo se nejen o přebornické tituly a o medaile, ale též o body pro družstva krajů a jednot. Do těchto bojů zasahovali i trenéři, kteří takticky stavěli »své« závodníky k jednotlivým soutěžím. V soutěžích staršího dorostu byla známa řada favoritů. V bězích Karel Štefl z Nového Města na Moravě, Milena Chlumová z Vrchlabí; v závodě sdruženém hned tři — Karel Zahradník z Trutnova, Jiří Rázl z Harrachova a Ladislav Rygl z Kořenova; ve skoku pak František Rydval z Liberce. V kategorii mladšího dorostu byla otázka vítězů otevřenější. Prohrát bez boje nechtěl nikdo.

JAK BOJOVALI

Výbornou tradici novoměstských běžců jen dovrtil Karel Štefl, který po výborném výkonu zvítězil na 10 km a zaběhl též nejrychlejší čas ve štafetě.

V běhu na 5 km starších dorostenek byl sveden nevidaný boj. Třetí závodníci od první dělilo 9 vteřin. Tou třetí byla favoritka závodu Chlumová, která musela přenechat první dvě místa Osvaldové z Kremnice a Bečvářové ze Strakonice.

Přebornický titul v závodě sdruženém ve st. dorostu obhájil Jiří Rázl po vyrovnaných výkonech ve skoku a běhu. Druhým byl Karel Zahradník a třetí Antonín Kučera z Harrachova, který odsunul jednoho z favoritů Rygla o 3 desetiny bodu na místo čtvrté.

Ve skoku musel největší z favoritů František Rydval o vítězství perně bojovat s Rudolfem Hönhelem z Perninku.

Běh na 5 km mladších dorostenek vyhrál Václav Svozil z Valašského Meziříčí před loňským vítězem Janem Karašem z Vítkovic.

V běhu na 3 km mladších dorostenek dominovaly závodnice pořádatelky jednoty. Zvítězila Helena Honzlová před Janou Hermanovou.

Prvá 3 místa v závodě sdruženém obsadili, stejně tak jako v kategorii st. dorostu, závodníci Východočeského kraje. Zvítězil Libor Foltman z Trutnova před J. Karašem.

Skok prostý vyhrál František Šesták z Kraslic před Foltmanem a Petrem Hasslerem ze Žacléře.

To bylo jen kusé poznámky, jak bojovali vítězové. Stejně vzrušující byly i boje mezi těmi, kteří nebojovali o medaile.

Z pohledu výkonnosti patřily přebory v Novém

Městě n. M. k nejhodnotnějším v posledních letech. Vlivem velmi dobrých sněhových podmínek v loňské sezóně rozšířila se v dorostu především základna špičkových závodníků. O první místa úspěšně bojovaly vedle »tradičních« lyžařských krajů — Východočeského a Severočeského, též další — Jihomoravský, Středoslovenský, Západočeský a Jihočeský. Řada závodníků, především z řad staršího dorostu, má jistě předpoklady vyrůst v nejbližší době v naše reprezentanty. Chce to kromě tréninkové houževnatosti a pile samostatných závodníků též stále lepší práci trenérů, pracujících s lyžařským dorostem, lepší práci lyžařských funkcionářů apod. Hodně nedostatků je stále po stránce organizační a propagační. Chyb v tomto směru bylo i v Novém Městě na M. několik. Některé z nich přímo ovlivnily průběh závodů a mnohdy snížily i výkony závodníků. Byl to např. nepřipravený můstek k tréninku pro závod sdružený. Místo v 9 hodin se začalo trénovat 10,45 hod. To nepříjalo klidu pořadatelům ani závodníkům. Taktéž ubytování nebylo na 100 %. Při příjezdu závodníků byla v některých ubytovacích zima (Východočeský kraj). Náprava nastala až po zároku vedoucích. Řada závodníků se však už nachladla. Jsou to sice poměrně drobné chyby. Ovlivnily však množství výkonů. A na tak důležitých závodech, jakými jsou dorostenecké přebory ČSSR, by se neměly vyskytnout.

Občané Nového Města na M. se k závodníkům nepochybně chladně. Vytvořili velmi přátelské a srdečné prostředí. Přišlo jim hodné na závody ve skoku, stejně tak jako v běhu. Každý výkon ocenili a každého závodníka nadšeně povzbuzovali. To je pro mladé závodníky obzvláště důležité. I to je povzbudí pro další závodní činnost. Velmi macešsky se však k těmto přeborům chovali tisk a rozhlas. Jen účastníci závodů znali výsledky. Ti, kteří se na přebory nedostali a lyžařská veřejnost, kterou zajímají výsledky našich nadějí a nástupců Olešáka, Matouše, Motějka, byla tímto nezájmem tisku a rozhlasu jistě zklamána a rozladěna. Stejně tak samotní účastníci přeboru, kteří denně kupovali noviny, prohlíželi poslední stránku, hledali svá jména nebo alespoň jména svých kamarádů. Pro ctižádost mladého člověka to hodně znamená a nemělo by se to podceňovat. Zvláště, když se ukazuje, že v lyžování u nás lze hodně dokázat i v měřítku světovém. Opakovat, že podmínky pro to jsou, bylo zbytečné.

Závěrem lze říci, že přehledka našich lyžařských nadějí nezklamala. Velmi radostným zjištěním byl příliv talentovaných závodníků z krajů s menší lyžařskou tradicí. Ukázalo se, že i v budoucnu máme z čeho čerpat. Je třeba nepodceňovat zdánlivě bezvýznamné maličkosti (organizaci, propagaci aj.).

BOHUSLAV RÁZL, pověřený trenér

DOROSTENCI STARŠÍ

10 km: 1. Štefl (JM) 38:07, 2. Herčík (SČ) 38:58, 3. Miluška (JM) 39:59, 4. Bárdy (StS) a Fencel (ZČ) 40:22, 6. Matz (VČ) 40:25, 7. Rolko (StS) 40:45, 8. Beneš (VČ) 40:47, 9. Stefeček (JČ) 40:52, 10. Šperl (JČ) 41:00, 11. Mareček (VČ) 41:11, 12. Zahradník (VČ) 41:12, 13. Rozkovec (SČ) 41:21, 14. Pavlikovský (StS) 41:26, 15. Říha (JČ) 41:33. — Startovalo 61.

Sdružený závod: 1. Rázl J. (VČ) 443,60 [skok 205,4 — běh 238,2], 2. Zahradník (VČ) 433,55, 3. Kučera (VČ) 410,60, 4. Rygl (SČ) 410,32, 5. Rázl A. (VČ) 398,30, 6. Rydval (SČ) 384,23, 7. Slíva (SČ) 384,12, 8. Martíník (VČ) 378,50, 9. Vojanec (JM) 369,57, 10. Jeříněk (JM) 369,57. — Startovalo 17.

Skok: 1. Rydval (SČ) 239,1 (X58 — 69 — 59), 2. Höhnel (ZČ) 237,3 (59,5 — 68 — X59,5), 3. Ulrich (ZS) 216,8 (X57 — 64 — 58), 4. Rýgl (SČ) 209,6 (56 — 62,5 — X55), 5. Jakoubek (SČ) 202,5 (51,5 — 62,5 — X47), 6. Hnyk (VČ) 199,3 (55 — 59 — X49), 7. Rázl J. (VČ) 198,4 (X53 — 60,5 — 54), 8. Kučera (VČ) 193,5 (52,5 — 60,5 — X50,5), 9. Zahradník (VČ) 193,3 (X51 — 61 — 53), 10. Patera (VČ) 191,4 (X50 — 59,5 — 54,5), 11. Nemeseghy (ZS) 190,0, 12. Kodejška (VČ) 187,3, 13. Doležal (SČ) 178,8, 14. Hickel (SM) 175,2, 15. Vrátník (SČ) 173,7. — Startovalo 27.

3X5 km: 1. JM [Jelínek 20:36, Miluška 18:44, Štefl 17:48] 57:08, 2. SČ I [Rozkovec 19:36, Langmajer 19:48, Herčík 18:30] 57:54, 3. JČ [Štífeleček 19:31, Kovář 19:35, Řiha 19:17] 58:23, 4. ZČ [Kvěch 19:40, Schwarz 19:45, Fencel 19:08] 58:33, 5. VČ II [Matz 19:16, Zahradník 19:43, Beran 20:01] 59:00, 6. StS I [Kuzmín 20:16, Rolko 19:35, Bardy 19:28] 59:17, 7. VČ I 1:00:02, 8. StS II 1:00:16, 9. VČ III 1:00:17, 10. SČ III 1:00:25. — Startovalo 17 štafet.

Skok pro závod sdružený: 1. Rydval (SČ) 229,4 (62,5 — X64,5 — 59,5), 2. Rázl (VČ) 205,4 (60 — 61 — X55), 3. Rýgl (SČ) 195,0 (X56 — 59,5 — 53,5), 4. Hnyk (VČ) 194,3, 5. Kučera (VČ) 193,7, 6. Zahradník (VČ) 185,8.

DOROSTENCI MLADŠÍ

5 km: 1. Svozil (SM) 19:04, 2. Karaš (VČ) 19:12, 3. Baričák (StS), Čech (VČ) a Henych (SČ) všichni 19:23, 6. Švanda (JM) 19:31, 7. Kutlík (StS) 19:33, 8. Karásek (SČ) 19:34, 9. Zajíček (SČ) 19:44, 10. Pastrňák (VS) 19:52, 11. Krasilov (MVP) 19:54, 12. Foltman (VČ) a Červinka (VČ) oba 19:59, 14. Dobák (StS) 20:01, 15. Vondál (SM) 20:02. — Startovalo 58 dorostenců.

Sdružený závod: 1. Foltman (VČ) 439,0 (skok 205,9, běh 233,1), 2. Karaš (VČ) 437,28, 3. Kipiel (VČ) 411,0, 4. Zenker (ZČ) 404,47, 5. Košík (SČ) 361,40, 6. Holman (VČ) 353,62, 7. Doležal (SČ) 340,65, 8. Veselý (SČ) 334,42, 9. Tůma (VČ) 321,70, 10. Srb (SČ) 319,80. — Startovalo 18.

Skok: 1. Šesták (ZČ) 211,3 (X50 — 58,5 — 51,5), 2. Foltman (VČ) 204,2 (53 — 56,5 — X49), 3. Heisler (VČ) 192,3 (X46,5 — 56 — 48,5), 4. Farský (VČ) 189,7 (X45,5 — 55,5 — 48,5), 5. Sláma (SČ) 188,5 (48 — 54,5 — X48), 6. Zenker (ZČ) 185,7 (X46 — 54 — 47), 7. Srb (SČ) 181,4 (47 — X53,5 — 49), 8. Kyncl (SČ) 179,7 (46 — X51 — 49), 9. Ševčík (VČ) 170,4 (45 — X51,5 — 44,5), 10. Horka (ZS) 169,4 (45 — X45,5 — 45), 11. Matoušek (SČ) 167,1, 12. Styk (StS) 163,4, 13. Seidl (SM) 158,5, 14. Červený (SČ) 157,5, 15. Křištof (StS) 157,4. — Startovalo 18.

3X3 km: 1. SČ I [Henych 12:57, Pospíšil 13:32, Háček 13:36] 40:05, 2. StS [Baričák 13:18, Kutlík 13:45, Dobák 13:23] 40:26, 3. SM [Svozil 13:01, Gracík 13:46, Vondál 13:58] 40:45, 4. JM [Šikl 13:51, Zicháček 14:05, Švanda 13:16] 41:12, 5. VČ IV [Čech 13:35, Hrdinka 14:16, Karaš 13:30] 41:21, 6. VČ V [Tůma 13:40, Černý 13:59, Holman 13:53] 41:32, 7. VČ II 41:41, 8. SČ III 41:48, 9. SČ II 42:33, 10. JČ 42:39. — Startovalo 14.

Skok pro závod sdružený: 1. Zenker (ZČ) 211,7 (35 — 35 — X35), 2. Foltman (VČ) 205,9 (X33 — 34,5 — 35,5), 3. Kipiel (VČ) 189,3 (33 — X33 — 33,5), 4. Sláma (SČ) 183,2, 5. Karaš (VČ) 182,9, 6. Srb (SČ) 174,5. — Startovalo 18.

DOROSTENKY STARŠÍ

5 km: 1. Osvaldová (StS) 21:45, 2. Bečvářová (JČ) 21:46, 3. Chlumová (VČ) 21:54, 4. Bušová (JM) 22:15, 5. Kratochvílová (StS) 22:22, 6. Pazourková (MVP) 22:34, 7. Křenková (SM) 22:40, 8. Šivicová (SM) 22:48, 9. Mikesková (JM) 22:52, 10. Šimková (SČ) 22:56, 11. Košťálová (SČ) 23:19, 12. Škopová (JČ) 23:20, 13. Červenková (SČ) 23:28, 14. Šišková (JČ)

23:32, 15. Václavíková (VČ) 23:35. — Startovalo 33 drostetek.

3X3 km: 1. JM I [Mikesková 16:27, Skalníková 16:19, Bušová 15:17] 48:03, 2. JČ [Šišková 16:04, Škopová 16:44, Bečvářová 15:21] 48:09, 3. StS [Sekajová 16:45, Kratochvílová 16:02, Osvaldová 15:24] 48:11, 4. VČ II [Václavíková 17:03, Mikolášková 16:39, Chlumová 15:13] 48:55, 5. SČ I [Šimková 15:53, Košťálová 16:26, Hanušová 16:38] 48:57, 6. SM [Nováčková 17:33, Šivicová 16:02, Křenková 16:30] 50:05, 7. MV Praha 50:16, 8. ZČ 50:21. — Startovalo 11 štafet.

DOROSTENKY MLADŠÍ

3 km: 1. Honzlová (JM) 14:15, 2. Hermanová (JM) 14:33, 2. Saffinová (VČ) 14:38, 4. Dvořáková (MVP) 14:40, 5. Širová (VČ) 14:44, 6. Mejvaldová (VČ) 14:49, 7. Grosofová (JM) 14:51, 8. Píchová (VČ) a Jaškovská (SM) obě 14:53, 10. Jílková (SM) 14:55, 11. Škodová (VČ) 14:56, 12. Formánková (SČ) 15:00, 13. Zuntová (ZČ) 15:01, 14. Školová (SČ) 15:06, 15. Martonová (StS) 15:12. — Startovalo 31.

3X2 km: 1. JM [Honzlová 7:31, Štefllová 7:50, Hermanová 7:36] 22:57, 2. VČ II [Širová 7:30, Doubková 8:01, Škopová 7:45] 23:16, 3. VČ I [Píchová 7:34, Sátrová 8:15, Mejvaldová 7:43] 23:32, 4. SM [Srbová 8:06, Jílková 7:49, Jaškovská 7:41] 23:36, 5. VČ III, 6. SČ I. — Startovalo 9 štafet.

Hodnocení krajů: 1. VČ 2142 b., 2. SČ 1485, 3. JM 819, 4. StS 620, 5. SM 505, 6. ZČ 397, 7. JČ 327, 8. MVP 221, 9. ZS 123, 10. VS 60, 11. StČ 44.

Hodnocení oddílů: 1. S. Nové Město na Moravě (JM) 459 b., 2. L. Liberec (SČ) 438, 3. J. Harrachov (VČ) 420, 4. L. Trutnov (VČ) 390, 5. J. Město n. N. (SČ) 308, 6. J. Vítkovice (VČ) 270, 7. B. Kremnica (StS) 189, 8. Sp. Vrchní (VČ) 186, 9. Sp. Strakonice (JČ) 159, 10. S. J. Kofenov (SČ) 156, 11. J. Lomnice n. P. (VČ) 153, 12. TJ Rožnov p. R. (SM) 111, 13. Sl. Dol. Kubín (StS) 96, 14. Sn. Jilemnice (VČ), Sp. Nusle (MVP), J. Abertamy (ZČ) všichni 96 b., 17. B. Osek (SČ) 90, 18. L. Bratislava (ZS) a TJ Tofa Jiřetín (SČ) po 69, 20. T. Kraslice (ZČ) a TJ Valašské Meziříčí po 60 b. ... 52. S. Hanušovice 6 b.

ÚSTŘEDNÍ SEKCE HODNOTILA ZOH

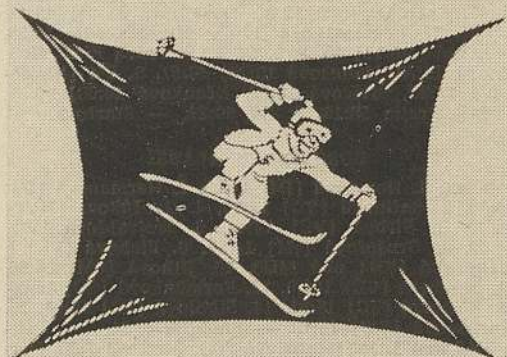
Předsednictvo ústřední lyžařské sekce se na svém březnovém zasedání zabývalo především účastí československých lyžařů na IX. zimních olympijských hrách v Innsbrucku. Jednáni byli přítomni také předsedové jednotlivých ústředních trenérských rad, jakož i trenéři jednotlivých československých reprezentačních družstev. Po velmi živé, věcné a hodně kritické diskusi byly učiněny závěry, které přineseme v příštím — květnovém čísle našeho časopisu.

MILOŠ PROCHÁZKA — 60 LET

Jedním z nejzkušenějších našich lyžařských rozhodčích je jistě Miloš Procházka, který patří k nejobětavějším členům ústřední komise. V neděli 12. dubna se dožívá Miloš 60 let a k tomuto významnému dni mu přejí nejen členové ústřední komise, ale i všichni ostatní lyžařští pracovníci, kteří ho znají, hodně zdraví do další práce pro rozkvět našeho sportu.

PŘEBOR DOROSTU ČSSR 1964

VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH

SPINDLERŮV MÝNĚ DO 21. 11. 1964

KOUPENÍ VE VŠECH PŘEDKUPNÍCH KRAJÍCH

Dne 19. února 1964 v 18 hodin byl na lyžařském stadiónu ve Spindlerově Mlýně slavnostně zahájen dorostenecký přebor ČSSR ve sjezdových disciplínách nástupem všech účastníků. Přeboru se zúčastnilo 41 starších a 37 mladších dorostenců, a 22 starších a 24 mladších dorostenek. Zastoupeny byly všechny kraje republiky.

OBŘÍ SLALOM

Prvním závodem přeboru byl obří slalom. Trať byla vytyčena na trase černé sjezdovky. Autor tratě dorostenecký přebor Jaroslav Pittl postavil pro obě věkové kategorie 1260 m dlouhou trať s výškovým rozdílem 380 m a s 57 bránami. V kategorii starších dorostenců zvítězil V. Horák (Baník Ostrava) časem 1:43,7. Pouze o jednu desetinu vteřiny horší čas měl vítěz kategorie mladšího dorostu M. Pažout (Pokrok Krompachy). Závod se jel za slunečného počasí na zmrzlém sněhu; trať zůstala po celou dobu závodu prakticky ve stejném stavu.

Starší dorostenci: 1. Horák (SM) 1:43,7, 2. Vojtěch (VČ) 1:46,7, 3. Polišenský (SM) 1:47,3, 4. Korman (VS) 1:50,6, 5. Máša (MV) 1:51,6, 6. Marenčík (ZČ) 1:53,0, 7. Novotný (MV) 1:53,8, 8. Ponec (VČ) 1:54,0, 9. Černocho (VS) 1:54,9, 10. Proks (JM) 1:55,3, 11. Mužíček (SČ) 1:56,9, 12. Vyskočil (MV) 1:57,0, 13. Hank (VČ) 1:57,2, 14. Kučera (VČ) 1:57,8, 15. Skřivánek (JM) 1:59,4.

Mladší dorostenci: 1. Pažout (VS) 1:43,8, 2. Kubík (VČ) 1:46,7, 3. Bašta (VČ) 1:47,3, 4. Betlenfalvy (VS) 1:58,3, 5. Matějovský (MV) 2:01,0, 6. Šoltýs (VS) 2:01,6, 7. Král (VČ) 2:01,9, 8. Mužíček (SČ) 2:03,0, 9. Saras (VS) 2:04,6, 10. Šefelín (MV) 2:05,5, 11. Hutka (SM) 2:06,1, 12. Šimek (ZČ) 2:07,7, 13. Horáček (VČ) 2:07,9, 14. Preisler (SČ) 2:08,6, 15. Miskolcý (VS) 2:11,1.

Téhož dne odpoledne závodily v obřím slalomu dorostenky. Jiří Aubrecht pro ně postavil trať dlouhou 920 m s výškovým rozdílem 290 m a s 42 bránami. Stejná trať pro obě kategorie opět umožnila srovnání výkonnosti. Absolutně nejlepší čas měla vítězka kategorie mladších dorostenek M. Cuninková (Dynamo Nizké Tatry) — 1:35,0. O 1,6 vteřiny horší čas měla nová přebornice kategorie starších dorostenek A. Krňoulová (Slávia Praha VŠ).

Mladší dorostenky: 1. Cuninková M. (SS) 1:35,0, 2. Rödlingová (SČ) 1:38,5, 3. Konvalinová (VČ) 1:50,7, 4. Truhlářová (JM) 1:51,2, 5. Matějková (JČ)

1:55,3, 6. Zelničková (JM) 1:55,4, 7. Jecelínová (StČ) 1:57,6, 10. Ležatková (SM) 2:01,1, 11. Totterová (StČ) 2:06,9, 12. Horáčková (JČ) 2:09,6, 13. Zíková (JM) 2:10,9, 14. Vlčková (MV) 2:11,2, 15. Martinková (MV) 2:13,7.

Starší dorostenky: 1. Krňoulová (MV) 1:36,6, 2. Fretschnerová (SČ) 1:37,0, 3. Milerová (StČ) 1:41,1, 4. Kučerová (JM) 1:45,3, 5. Holovská (VS) 1:45,9, 6. Zemanová (VČ) 1:46,0, 7. Fialová (MV) 1:46,1, 8. Folprechtová (SČ) 1:46,6, 9. Bubeníková (VČ) 1:50,1, 10. Skrbková (SM) 1:52,3, 11. Orvanová (ZS) 1:52,9, 12. Jakišková (SM) 1:55,1, 13. Bambasová (SČ) 2:03,7, 14. Jurošková (SM) 2:05,7, 15. Rasochová (JM) 2:09,7.

SLALOM

Závod ve slalomu dorostenců probíhal v pátek 21. 2. 1964 za pěkného slunečného počasí. V dopoledním závodě starších dorostenců zvítězil Jan Vojtěch (Sokol Janské Lázně), který měl v obou kolech nejlepší čas a odsunul vítěze obřích slalomu Horáka na druhé místo. V prvním kole tohoto slalomu postavil autor tratě J. Pittl 46 branek na trati dlouhé 490 m s výškovým rozdílem 137 m. Autor druhého kola Leoš Zbíval zvolil druhou stranu slalomového svahu a postavil trať s 57 bránkami a výškovým rozdílem 140 m v celkové délce 500 m.

1. Vojtěch (VČ) 101,2, 2. Horák (SM) 104,9, 3. Matoušek (SČ) 107,2, 4. Marenčík (ZČ) 111,0, 5. Zajden (StS) 112,1, 6. Skřivánek (JM) 112,2, 7. Mužíček (SČ) 112,5, 8. Doseděl (JČ) 113, 9. Máša (MV) 113,2, 10. Vyskočil (MV) 113,9, 11. Černocho (VS) 114,4, 12. Hank (VČ) 115,1, 13. Sobota (SS) 115,9, 14. Polišenský (SM) 117,5, 15.—16. Ploc (VČ) a Helebrandt (StS) 115,1.

Mladší dorostenci závodili odpoledne. Trať prvního kola postavil inž. Václav Klozar: 47 branek, délka 480 m, výškový rozdíl 136 m. Na stejné dlouhé trati postavil Jiří Aubrecht 51 branek druhého kola. Obě kola vyhrál M. Pažout, a to v přesně stejném čase 50,1 vteřiny. V prvním kole však byl mezi ním, druhým Kubíkem a třetím Baštou rozdíl pouze několik málo desetin, teprve ve druhém kole se mezi časy prvních tří objevil výraznější odstup. Sníh byl tvrdý a zmrzlý, takže stav tratě po celou dobu byl výborný.

1. Pažout (VS) 100,2, 2. Kubík (VČ) 101,3, 3. Bašta (VČ) 102,6, 4. Říha (SČ) 110,2, 5. Frinta (SM) 114,6, 6. Preisler (SČ) 116,4, 7. Holčák (SM) 117,1, 8. Ostrý (JM) 118,6, 9. Pavala (JM) 118,7, 10. Bulánek (ZS) 119,9, 11. Saras (VS) 120,1, 12. Miskolcý (VS) 121,3, 13. Král (VČ) 123,5, 14. Matějovský (MV) 123,6, 15. Betlenfalvy (VS) 123,9.

Počasí přálo také dorostenkám při jejich sobotním slalomu. První kolo postavil dr. J. Kárník na trati dlouhé 460 m s výškovým rozdílem 132 m. Starší dorostenky měly 43 branek, mladší 45 branek. Autorem druhého kola byl Jiří Aubrecht. Na stejné trati postavil starším dorostenkám 44 branek a mladším 47 branek. V kategorii mladších dorostenek s převahou zvítězila M. Cuninková (Dynamo N. Tatry), ve starších A. Krňoulová (Slávia Praha VŠ).

Mladší dorostenky: 1. Cuninková (StS) 105,1, 2. Rödlingová (SČ) 119,8, 3. Kubínová (VČ) 122,4, 4. Konvalinová (VČ) 127,2, 5.—6. Matějková (JČ) a Ležatková (SM) 129,8, 7. Zelničková (JM) 130,8, 8. Vlčková (MV) 132,2, 9. Statelová (ZS) 133,0, 10. Lutzková (VČ) 135,7, 11. Truhlářová (JM) 136,6, 12. Vejšická (ZČ) 138,4, 13. Totterová (StČ) 138,8, 14. Velfčková (SM) 140,7, 15. Bundálková (JM) 142,6.

Starší dorostenky: 1. Krňoulová (MV) 103,2, 2. Fialová (MV) 104,0, 3. Zemanová (VČ) 109,8, 4. Orvanová (ZS) 110,0, 5. Milerová (StČ) 112,0, 6. Fretschnerová (SČ) 113,2, 7. Fullnová (MV) 114,2, 8. Holovská (VS) 115,6, 9. Bambasová (SČ) 116,1, 10. Kučerová (JM) 118,9, 11. Bubeníková (VČ) 123,4, 12.

Folprechtová (SČ) 123,8, 13. Skrbková (SM) 124,1, 14. Jakšíková (SM) 128,4, 15. Gušická (SM) 129,7.

SJEZD

Posledním závodem přeboru byl sjezd. Sjezdová trať byla perfektně upravena a bylo použito celé prodloužené trasy od nájezdové věže na Pláni až k cíli na stadiónu. Celková délka tratě byla 2050 m, výškový rozdíl 440 m. Pouze pro kategorii mladších dorostenek rozhodl soutěžní výbor zkrátit délku na 1600 m a výškový rozdíl na 345 m. Letními pozemními úpravami, zpracováním sněhového povrchu a vlivem tvrdého zmrzlého sněhu se trať blížila téměř ideálnímu stavu; příčné boule byly prakticky odstraněny a trať se zdála být rychlejší než kdykoli v minulých letech.

Přeborníkem ze sjezdu starších dorostenek se stal Jan Vojtěch ze Sokola Janské Lázně časem 1:40,6, ve sjezdu mladších dorostenek M. Pažout (Pokrok Krompachy) časem 1:44,3. Přebornický titul ve sjezdu obhájila A. Krňoulová ve starších dorostenkách, v mladších zvítězila M. Cuninková.

Dorostenky mladší: 1. Cuninková (StS) 1:26,9, 2. Konvalinová (VČ) 1:30,1, 3. Rödlingová (SČ) 1:30,2, 4. Kubínová (VČ) 1:33,9, 5. Valčíková (SČ) 1:35,9, 6. Zelníčková (JM) 1:43,6, 7. Truhlářová (JM) 1:46,9, 8. Vlčková (MV) 1:48,1, 9. Ležatková (SM) 1:49,0, 10. Lutzková (VČ) 1:52,8, 11. Jeselinová (StČ)

1:54,2, 12. Totterová (StČ) 1:55,2, 13. Vejšická (ZČ) 2:01,2, 14. Martínková (MV) 2:01,3, 15. Matějková (JČ) 2:07,4.

Dorostenky starší: 1. Krňoulová (MV) 1:52,5, 2. Milerová (StČ) 1:55,0, 3. Fretschnerová (SČ) 1:58,6, 4. Fialová (MV) 2:02,7, 5. Bambasová (SČ) 2:02,9, 6. Kučerová (JM) 2:05,8, 7. Bubeníková (VČ) 2:08,5, 8. Skrbková (SM) 2:14,6, 9. Fučinová (MV) 2:20,0, 10. Orvanová (ZS) 2:20,4, 11. Holovská (VS) 2:21,4, 12. Jakšíková (SM) 2:29,4, 13. Višenková (JM) 2:32,5, 14. Folprechtová (SČ) 2:40,1, 15.—16. Jurečková (SM), Rasochová (JM) 2:41,4.

Dorostenci mladší: 1. Pažout (VS) 1:42,3, 2. Bašta (VČ) 1:44,5, 3. Kubík (VČ) 1:46,2, 4. Miškolcy (VS) 1:48,7, 5. Král (VČ) 1:52,9, 6. Betlenfalvy (VS) 1:53,8, 7. Hutka (SM) 1:55,4, 8. Topol (StČ) 1:55,9, 9. Matějovský (MV) 1:56,0, 10.—11. Vágner (MV) 1:56,5 a Řiha (SČ), 12. Mužíček (SČ) 1:57,1, 13. Trtík (JM) 1:57,5, 14. Símek (ZČ) 1:58,4, 15. Šroler (VČ) 1:59,0.

Dorostenci starší: 1. Vojtěch (VČ) 1:40,6, 2. Polišenský (SM) 1:40,8, 3. Horák (SM) 1:42,7, 4. Máša (MV) 1:46,3, 5. Černocho (VS) 1:46,9, 6. Mužíček (SČ) 1:47,1, 7. Matoušek (SČ) 1:48,4, 8. Hank (VČ) 1:50,4, 9. Zajden (StS) 1:50,4, 10.—11. Macháček (VČ) a Ponec (VČ) 1:50,9, 12. Doseděl (JČ) 1:57,7, 13. Marenčík (ZČ) 1:52,9, 14. Navrátil (SM) 1:53,3, 15.—16. Charvát (SM) a Vavrečka (MV) 1:53,9.

Výsledky sjezdového trojboje:

Pořadí	Jméno	Kraj	Sjezd	Obří slalom	Slalom	Celkové body
Dorostenky mladší						
1.	Pažout Milan	VS	—	—	—	0,00
2.	Bašta Jarosl.	VČ	14,10	21,80	12,16	48,06
3.	Kubík Jiří	VČ	24,12	18,30	5,70	48,12
4.	Betlenfalvy Peter	VS	66,60	82,30	105,70	254,60
5.	Král Karel	VČ	61,74	100,38	104,10	266,22
6.	Miškolcy Roman	VS	38,54	142,56	95,30	276,40
7.	Matějovský Tomáš	MV	78,14	95,90	104,50	278,54
8.	Preisler Jos.	SČ	99,40	131,62	74,94	305,96
9.	Mužíček Petr	SČ	83,86	105,66	119,38	308,90
10.	Saras Alex.	VS	117,52	113,34	90,48	321,34
11.	Holčák Pavel	SM	126,26	165,90	77,88	370,04
12.	Šefelín Miloslav	MV	109,98	117,52	143,24	370,74
13.	Trtík Jan	JM	85,90	190,22	118,30	402,42
14.	Horáček Zdeněk	VČ	155,10	128,54	149,82	433,46
15.	Hajný Ivan	JČ	109,50	173,50	152,06	435,06
Dorostenky starší						
1.	Vojtěch Jan	VČ	—	18,90	—	18,90
2.	Horák Vlast.	SM	13,50	—	18,46	31,96
3.	Polišenský Mir.	SM	1,32	22,38	75,36	99,06
4.	Máša Jar.	MV	34,56	46,94	56,70	138,20
5.	Černocho Alex.	VS	37,98	64,98	61,98	164,94
6.	Mužíček Fr.	SČ	39,10	75,54	53,62	168,26
7.	Marenčík Jan	ZČ	70,86	54,72	46,98	172,56
8.	Hank Karel	VČ	57,42	77,10	65,06	199,58
9.	Zajden Ivan	StS	59,04	100,86	51,66	211,76
10.	Vyskočil Vlad.	MV	80,74	76,06	59,78	216,58
11.	Korman Josef	VS	103,74	41,34	90,06	235,14
12.	Doseděl Mir.	SČ	64,44	126,26	55,82	246,52
13.	Ploc Karel	VČ	96,90	92,40	77,88	267,18
14.	Kučera Tomáš	VČ	101,34	80,22	90,90	272,46
15.	Charvát Karel	SM	76,06	129,42	84,18	289,66
Dorostenky mladší						
1.	Cuninková Mir.	StS	—	—	—	0,00
2.	Rödlingová Mil.	SČ	24,50	24,90	68,58	117,98
3.	Konvalinová Olga	VČ	23,00	95,44	99,30	218,54
4.	Zelníčková Iv.	JM	108,92	119,40	113,36	341,68
5.	Truhlářová Eva	JM	127,00	98,04	134,40	359,44
6.	Ležatková Mil.	SM	137,90	146,00	109,56	393,46
7.	Jeselinová Iv.	StČ	163,64	120,40	155,90	439,94
8.	Vičková Olga	MV	133,24	190,84	118,66	442,74
9.	Matějková Iv.	JČ	223,20	118,90	109,56	451,66
10.	Vejšická Hana	ZČ	196,25	124,32	140,52	461,09
11.	Totterová Sylva	StČ	168,44	172,36	141,88	482,68
12.	Kubínová Mil.	VČ	49,60	423,88	79,56	553,04
13.	Martínková Pavla	MV	196,40	201,34	200,50	598,24
14.	Tischlerová Jiř.	MV	268,98	211,00	222,66	702,64
15.	Veličková Hana	SM	280,74	298,20	148,22	727,16

Pořadí	Jméno	Kraj	Sjezd	Obří slalom	Slalom	Celkové body
Dorostenky starší						
1.	Krňoulová Alena	MV	—	—	—	0,00
2.	Fretschnerová H.	SC	32,92	2,80	47,90	83,62
3.	Milerová Eva	StČ	13,90	29,65	42,38	85,93
4.	Fialová Mil.	MV	53,60	59,20	4,16	116,96
5.	Kučerová Kat.	JM	68,64	54,72	72,84	196,20
6.	Bubeníková Jar.	VČ	81,40	80,60	91,70	253,70
7.	Holovská Ludm.	VS	137,20	58,08	58,46	253,74
8.	Bambasová Vl.	SC	52,60	146,44	60,66	259,70
9.	Orvanová Eva	ZS	133,20	94,90	33,16	261,26
10.	Skrbková J.	SM	108,82	91,90	94,50	295,22
11.	Folprechtová Eva	SC	204,12	62,00	93,30	359,42
12.	Jakšíková T.	SM	167,84	105,90	111,46	385,20
13.	Zemanová Mil.	VČ	335,68	58,64	32,22	426,54
14.	Jurušková V.	SM	208,28	155,24	117,92	481,44
15.	Rasochová Eva	JM	208,28	172,22	136,10	516,60

HODNOCENÍ ÚROVNĚ ZÁVODNÍKŮ

Úroveň mladších dorostenek je po odchodu několika z nich do kategorie starších nízká. Nad průměr vyniká Miriam Cuninková, členka státního družstva, která vyhrává soutěže mladších dorostenek s lehkostí, která snad je — s ohledem na její další růst — až přílišná... Zařazuje se také na přední místa mezi staršími dorostenkami; obří slalom, který se jel na stejné trati, vyhrála před Krňoulovou o 1,6 vteřiny. Z dalších mladších dorostenek se do popředí vysunuje Rödlingová, která se v obřím slalomu umístila druhá, 3,5 vteřiny za Cuninkovou a 12 vteřin před třetí Konvalinovou. Tento čas by Rödlingové přinesl třetí místo ve starších dorostenkách. Přestože ve slalomu se její dobrá výkonnost již tak neprojevila, lze u ní očekávat další růst.

Lepší výkonnost se jeví v kategoriích starších dorostenek. Krňoulovou, Fretschnerovou, Milerovou, Fialovou, Zemanovou a Kučerovou lze označit jako technicky dobře vybavené závodnice, kterým se výkonností přibližují Vlasta Bambasová, Orvanová, Holovská a Bubeníková. Avšak jediné Krňoulová a Fialová umějí také závodit a v závodě udělat výsledek. Jejich pravým opakem v tomto smyslu jsou Zemanová a Kučerová. Kategorií starších dorostenek můžeme však považovat za nadějnou pro příští léta ženské sjezdářny.

Podobně jako u mladších dorostenek postrádáme i u mladších dorostenců dostatečně početný kádř dobrých závodníků. Tři z nich — Pažout, Kubík a Bašta — jsou na špičce a prakticky na stejné úrovni s výkonnými staršími dorostenci. V obřím slalomu by se umístili mezi staršími dorostenci na druhých a třetích místech, zatímco čtvrtý mladší dorostenec by byl na 15. místě. To také dokumentuje skutečnou situaci v mladším dorostu. Za třemi vynikajícími dorostenci je velká výkonnostní mezera, která se projeví ještě markantněji příští rok, kdy všichni tři přejdou do staršího dorostu.

Nadějná je situace v kategoriích starších dorostenků. Přes odchod velmi dobrých závodníků Petříka, Sinaye, Novotného, Medly, Raclavského a Krkošky v letošním roce do kategorie mužů zůstává i letos kategorie starších dorostenků na vynikající úrovni. Na špičce jsou členové státního družstva Vojtěch a Horák a k nim se řadí další výborní závodníci. Na letošním přeboru podal velmi dobré výkony Polišenský, technicky značné zlepšení — i když ne zcela vyjádřené výsledky — ukázali loni zraněný Máša a Zajden, značně se zlepšil Martin Novotný. Standardní výkony — méně výrazné než loni — podávají Černoch a Forman, zlepšil se Mužíček, těžší situaci po přechodu do této kategorie má loňský přeborník Matoušek.

Celkově je situace v technické úrovni dorostu dobrá. Můžeme být spokojeni a počítat s dostatečnou zásobou dobrých závodníků pro reprezentaci. Je ovšem nezbytné nutné, aby se závodníci

naučili vedle osvojení techniky také závodit. To znamená jezdit opatrně a dojíždět každý závod s průměrným výkonem, ale naopak i v těžkém závodě a při velké konkurenci podávat maximální výkony. Souvisí to s taktickou přípravou závodníka, který se nesmí zaleknout zvučných jmen svých soupeřů, těžké sjezdovky nebo neobvykle postavené trati, ale vždy a v plné míře musí jet tak, jak nejlépe umí. V tomto smyslu je třeba závodníky vychovávat k sebevědomí a k převaze bez podceňování soupeře i trati. Je to úkol pro trenéry; mohou jej však zvládnout jen tehdy, umožní-li se závodníkům více startů než dosud. Tím by se současně zvýšila i konkurence a náročnost závodů. K tomu musí ovšem přispět i pořadatelé vhodným oficiálním přístupem k závodníkům, zajištěním slavnostního rámce závodů a odstraněním »poutáků«, které se svým sousedským postojem k závodníkům v tomto směru mnoho nepřinesou.

ORGANIZACE ZÁVODŮ

Přebor pořádala lyžařská sekce KV ČSTV Středočeského kraje. Ubytování závodníků a činovníků bylo celkem na pěti různých místech Spindlerova Mlýna. Z toho pramenily určité potíže, hlavně v kulturně výchovné činnosti. Ještě dnes jsou v paměti určité nezdravé projevy v chování dorostenců na přeboru, konaném ve Spindlerově Mlýně v roce 1961. K tomu poskytuje toto středisko — jak známo — víc než dost příležitosti. Pořadatelé letošního přeboru si toho byli vědomi a snažili se se všemi trenéry a vedoucími zabránit opakování takových příhod. Zdá se, že se jim to podařilo, protože žádné výstřelky v chování závodníků a činovníků se neobjevily. Pro závodníky se konalo zvláštní představení v místním kinu. Třetí den přeboru byl pro slavnostním rozdělení medailí a diplomů za první část závodů v sále hotelu Společenský dům uspořádán tanec pouze pro závodníky; program této odpolední zábavy si závodníci řídili sami.

Velkou výhodou pro pořadatele byla okolnost, že závodní tratě byly převzaty bezprostředně po skončení Mezinárodní zimní universiády 1964. Pro tuto akci byly tratě připravovány a upravovány s poměrně velikými náklady, velkou obětavostí techniků a účinnou pomocí vojáků. Kromě toho působil po celou dobu přeboru nejlepší tvrdol — mráz, takže technici se mohli věnovat při úpravách trati takovým podrobnostem a maličkostem, které se za jiných podmínek prostě zanedbávají. Po pravdě řečeno, je za takovéto výhodné situace největším problémem současného Spindlerova Mlýna uzavření závodních tratí pro lyžaře-nezávodníky a skutečné zajišťování přednosti na lanovce nejen po celou dobu závodů, ale i pro trénink a nutné jízdy činovníků. V tomto směru je značná část veřejnosti neustupná a často i bezohledná. Na takovou »neproduktivní« práci, jako zajištění uzavření tratí a zajištění přednosti, je však příslušnými místy věno-

váno pořadatelé příliš málo prostředků; domníváme se, že počet pořadatelů pro tyto účely je nutno v příštích letech značně zvýšit, nebude-li se záležitost řešit jinak.

Pořadatelé letošního přeboru se snažili, aby poskytl co nejvíce času závodníkům pro trénink a sjezdové tratě neuzavírali déle, než bylo nezbytné třeba.

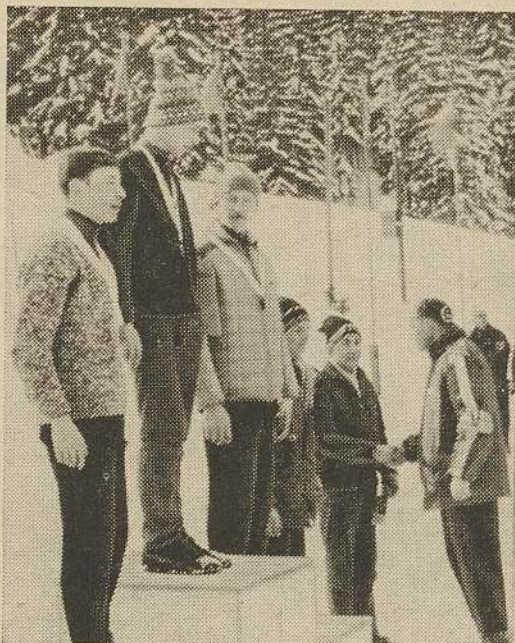
Úrazovost a nemocnost na přeborech byly prakticky nepatrné. Nejzávažnějším úrazem bylo vyloučení paží kosti při individuálním tréninku sjezdu.

Během přeboru byl vydáván bulletin, obsahující organizační zprávy, výsledky a různé »perličky« ze závodů.

Práce rozhodčích byla tentokrát dobrá; všichni pracovali svědomitě a měli zájem na úspěšném průběhu závodů. Těsně před zahájením se sice objevila řada »tradičních« omluvenek neúčasti delegovaných rozhodčích, avšak pořadatel měl připraveny náhradníky, kteří byli ihned telegraficky povoláni, takže na přeboru byl stále plný plánovaný (nikoliv však zcela dostačující) počet rozhodčích.

Závěrem lze konstatovat, že přebor dorostu ve sjezdových disciplínách v roce 1964 byl úspěšný díky dobré politicko-športovní práci trenérů a vedoucích, vzornému chování závodníků a velmi dobré sportovní technické úrovni a organizaci závodů.

Inž. Miroslav Jedlička a inž. Václav Klozar

Slavnostní předávání diplomů a medailí vítězům kategorie mladších dorostenců ve sjezdu. Na stupních vítězů jsou M. Pažout, J. Bašta a J. Kubík.

NAŠI LYŽAŘI V ZAHRANIČÍ

VII. mezinárodní lety na lyžích v Oberstdorfu — denně nový světový rekord.

I. den: 1. Sjöberg (Švéd.) 228,6 (120—141), 2. Motejlek (ČSSR) 226,7 (133—132), 3. Zandanel (It.) 217,6 (122—127), 4. Aimoni (It.) 214,3 (118—130), 5. Müller (Rak.) 213,6 (128—126), 6. Golser (Rak.) 204,6 (124—120), 7. Matouš (ČSSR) 203,9 (124—127), 8. Elimä (Švéd.) 197,5 (124—121), 9. Wala (Pol.) 197,1 (108—125), 10. Balfanz (USA) 195,9 (125—120), 11. Hubač (ČSSR) 194,8 (119—124).

II. den: 1. Sjöberg (Švéd.) 235,0 (129—136), 2. Motejlek (ČSSR) 226,3 (130—142), 3. Matouš (ČSSR) 218,7 (134—130), 4. Aimoni (It.) 214,3 (127—133), 5. Lukkariemi (Fin.) 212,9 (126—128), 6. Egger (Rak.) 211,6 (131—126), 7. Müller (Rak.) 210,7 (127—121), 8. Selbekk (Nor.) 208,9 (132—125), 9. Golser (Rak.) 208,9 (132—127), 10. Zandanel (It.) 204,7 (128—123), 12. Hubač (ČSSR) 203,1 (128—121).

III. den: 1. Sjöberg (Švéd.) 224,7 (120—134), 2. Lukkariemi (Fin.) 220,1 (124—127), 3. Happle (Něm.) 216,9 (131—124), 4. Zandanel (It.) 214,4 (121—125), 5. Elimä (Švéd.) 211,7 (119—130), 6. Hubač (ČSSR) 211,4 (124—124), 7. Golser (Rak.) 210,2, 19. Motejlek 190,3 (114—111), 27. Matouš 169,6 (113—120).

Celkové hodnocení dvou závodů: 1. Sjöberg 459,7, 2. Lukkariemi

433,0, 3. Zandanel, Aimoni a Golser po 419,1, 6. Motejlek 418,5, 7. Hubač 414,5, 19. Matouš 388,3.

Přes 130 m v Oberstdorfu již 68x:

N. Zandanel (It.)	1964 144 m
D. Motejlek (ČSSR)	1964 142 m
J. Šlibar (Jug.)	1961 141 m
K. Sjöberg (Švéd.)	1964 141 m
P. Lesser (NDR)	1962 140 m
T. Luuro (Fin.)	1951 139 m
O. Leodolter (Rak.)	1961 138 m
M. Valkamaa (Fin.)	1958 136 m
W. Happle (NSR)	1961 136 m
M. Maatela (Fin.)	1961 136 m
H. Recknagel (NDR)	1962 136 m
D. Netzell (Švéd.)	1950 135 m
W. Egger (Rak.)	1958 135 m
S. Münch (NDR)	1961 135 m
J. Charland (Kanada)	1958 134 m
S. Weiler (NSR)	1956 134 m
Ch. Selbekk (Nor.)	1964 134 m
J. Matouš (ČSSR)	1964 134 m
F. Schneider (Švýc.)	1951 133 m
K. Schramm (NDR)	1962 133 m
G. Aimoni (It.)	1964 133 m
M. Golser (Rak.)	1964 132 m
T. Lauren (Švéd.)	1952 131 m
R. Vitikainen (Fin.)	1958 131 m
A. Däscher (Švýc.)	1958 131 m
J. Kotlarek (USA)	1964 131 m
S. Bradl (Rak.)	1951 130 m
J. Alfrédson (Nor.)	1955 130 m
P. Lukkariemi (Fin.)	1961 129 m
H. Ihle (NSR)	1962 129 m

Severský zájezd: Lahti — při umělém osvětlení: 1. Brandtzæg (Nor.) 76, 2. Matouš a Schramm (NDR) 72, 4. Preiml (Rak.) 71,5, 5. Przybyla (Pol.) 71, 6. Lesser (NDR) 71, 7. Kankkonen (Fin.) 70,5, 8. Magnusson (Švéd.) 70, 9.

Sörensen (Nor.) 69,5, 10. Nord (Norsko) 69.

Závod: 1. Kankkonen (Fin.) 266,7 (76,5—67,5), 2. Brandtzæg (Nor.) 224,5 (77,5—67,5), 3. Halonen (Fin.) 202,1 (72—61,5), 4. Matouš 197,4 (70—65,5), 5. Ukonen 194,1 (71,5—61), 6. Kivelä 192,9 (71—61), 7. Maatela (všichni Fin.) 189,1 (70,5—60), 8. Sörensen (Nor.) 188,0 (67,5—61), 9. Ekholm (Fin.) 187,1 (68—58), 10. Larsen (Nor.) 185,3 (69—60,5), 11. Motejlek 185,1, 19. Raška 178,2.

Holmenkollen: Skok (78 startujících z 11 zemí): 1. Kankkonen (Fin.) 234,1 (85—87), 2. Engan (Nor.) 232,4 (84,5—86,5), 3. Wirkola (Nor.) 220,3 (84,5—84,5), 4. Przybyla (Pol.) 211,0 (81—86,5), 5. Elimä (Švéd.) 208,3 (82,5—81,5), 6. Kühr (NDR) 208,1 (79,5—83,5), 7. Preiml (Rak.) 207, 8. Immonen (Fin.) 204,3, 9. Sörensen (Nor.) 203,2, 10. Sjöberg (Švéd.) 202,6, 11. Selbekk (Nor.) a Hannula (Fin.) 202,4, 13. Kovalenko (SSSR) 202,1, 14. Balfanz (USA) 201,0, 15. Raška 199,9 (80,5—77,5), 18. Matouš 198,8 (77,5—82,5), 21. Motejlek 197,5 (78,5—81).

XXI. Mont Lachaux — Montana (Švýc.) — obř. slalom: 1. Leuthardová (Švýc.) 1:30,74, 2. Judetová (Fr.) 1:31,60, 3. Felliová (Švýc.) 1:31,95; 15. Fiedlerová 1:33,31, 16. Zivcová 1:39,04, 17. Bambasová 1:39,28. — Slalom: Bochatayová 1:03,7, Felliová 1:13,7, Fellayová (všechny Švýc.) 1:15,9; 5. Bambasová 1:35,5. Ostatní naše závodnice diskvalifikovány.

Povídání o lyžaři středního věku

Žil jeden muž, který už překročil čtyřicetku, a proto mu v lyžařském oddíle říkali dězku. Snášel to klidně, neboť od lidí stejného věku není toto přízvisko urážkou a s mladšími členy oddílu se vídal jen zřídka. Na závody už totiž nejezdil a na brigádách zase nebylo vidět je.

Ve fabrice o něm neřekli, že je dědek (toto pojmenování je vyhrazeno řediteli podniku), ale »divník«. Když ráno přišel do práce na kole a promotal se mezi tisícem mopedů ke svému stojanu, často zaslechl, jak jeden mladý hlas říká druhému: Hele vole, divník dorazil na pracoviště! Že si nekoupí pivo, dyť na to má!

Po letní dovolené, když sdělil spoluzaměstnancům, že neleže! ani u moře, ani u Máchova jezera, ale ležl s ruksakem po Tatrách a spal pod stanem, a to dokonce bez nafukovací matrace (že bez manželky, to dovedli pochopit, ale bez nafukovačky? stalo se pojmenování »divník« všeobecným a od té doby byl jaksi zařazován do stejné skupiny s notorickými alkoholy a tichými blázny.

Krajně podezřelou se jevila i ta okolnost, že se zásadně vyhýbal schůzím a školení v úterý a v pátek a místo toho navštěvoval tělocvičnu. Tuto činnost nebylo možno označit za závažnou, nicméně se stal předmětem debat na několika schůzích.

Pouze své jinak kamarádské povaze a dobré odborné kvalifikaci mohl vděčit za to, že se úplně nevyjadřil z kolektivu — a pak ho také zachraňovaly různé podnikové sportovní turnaje. Ne snad že by byl vynikajícím fotbalistou nebo odbíjenkářem, ale udržel běhat celý zápas, a když se dostal před branku, neupadl únavou, ale byl schopen i vystřelit a dát gól. Při odbíjené se nebal umazat si tričko při rybičce. A nebýt jeho šedivějšího ježka, nikdo by v něm nehledal tátu vdané dcery. Vyskytli se dokonce lanaři, kteří se ho pokoušeli přetáhnout z družstva střední obrobny do údržby.

Jeho podivínství dosáhlo vrcholu s nástupem zimy. Prokázal trestuhodnou neznalost sobotních a nedělních televizních pořadů (a to i sportovních, které jsou chloubou každého znalce sportu!) proto, že se v uvedenou dobu toulal kdesi na horách, a když po Novém roce napadl sníh i v Praze, vzbudil veřejné pohoršení tím, že se motal na běhačkách mezi sáňkující školní mládeží a důstojně kráčejičimi mladými páry, které ve vonném oblaku cigaretového kouře vyšli inhalovat čerstvé zimní povětrí.

Pak se jednoho dne objevil na vrátnici velký plakát s nápisem »Hodinu tělovýchovný den« a na dílnách další nápisy, jako »Plněním odznaku zdatnosti ke zdraví lidu«, »Tloustrout znamená stárnout«, »Kouření krátí dech i věk« a tak dále. A bylo rozhodnuto, že zaměstnanci podniku pojedou na nedělní lyžařský zájezd do Pece. Sobotní odjezd připomínal přehlídku Domu módy. Různobarevné šponovky, čepičky a kabátiky svítily pestrostí tak, že »divník« v odřeném hubertusu vypadal ještě divněji než kdy jindy.

Večer nenavštívil ani Hospodu na Peci, ani Modrou hvězdu, ani hotel Hořec (dříve Grand), ale usnul, a to tak, že

ho neprobudil ani příchod ostatních ve tři ráno.

Neděle proběhla jako obyčejně. »Divník« ráno zmizel a objevil se zase až půl hodiny před odjezdem autobusu. Když se ho ptali, kde byl, odvětil, že si zajel do Špindlu, pak na Petrovku a polskou stranou přes Lučňák zpět. Nikdo celkem nevenoval tomuto sdělení pozornost, protože byli všichni zaměstnanci strkání do sousedů při nastupování do autobusu, ale později při jízdě si na to jeden vzpomněl a přešel si tu cestu prstem po zimní mapě Krkonoš. Se sedem pak spočítali, že to bylo něco kolem čtyřiceti kilometrů a vznikl debaticí kroužek, který došel ještě před příjezdem do Jičína k přesvědčení, že to »divník« ve svém věku nemohl naprosto dokázat, když o polovinu mladší účastníci zájezdu se dohrabali jen na Liščí horu a na zpáteční cestě sotva pletli nohama. V Jičíně v samoobsluze se ho nenápadně zeptali znovu, jak to s tou jeho cestou vlastně bylo. Když jim tu trasu doslova opakoval, pokývali hlavami a odešli.

A od té doby to tedy má »divník« ve fabrice úplně prohrané. Že si celý rok honí tělo jako nějaký kluk, místo aby důstojně zakládá na sádlo jako všichni ostatní, to by se mu ještě jakž takž prominulo. (Je to konečně jeho tělo.) Ale cynicky lhat soudruhům do očí — ne, to je neodpustitelné!

Bude o tom v úterý schůze.

LYŽAŘSKÉ TERÉNY BESKYD

Moravskoslezské Beskydy patří k oblíbeným rekreačním oblastem naší vlasti. Nádherná příroda i národopisné zajímavosti působí mile na návštěvníky Beskyd v létě i v zimě. Bohaté lesy, přerušené horskými loukami, mírné svahy i přístupné hřebeny jsou ideálním prostředím pro rekreační letní i zimní turistiku. Proto také byla nyní tato oblast zahrnuta do souboru lyžařských map.

Mapa zobrazuje pohoří Beskyd a Javorůvek — území vymezené zhruba Novým Jičínem, Jablunkovem, Kysuckým Novým Městem a Vsetínem — je v měřítku 1:100 000 a na rubu jsou detailnější výřezy čtyř nejnavštěvovanějších oblastí: okolí Radhoště, Javorového, Portáře a Lysé hory. Je to vícebarevná mapa opatřená vrstevnicemi. Obsahuje kromě běžně užívaných topografických značek vyznačení vhodných lyžařských cest, které jsou opatřeny tyčemi, dále vhodné sjezdy pro turisty i závodní tratě, sáňkařské dráhy, cvičné svahy a vyznačení stupňů obtížnosti sjezdu (červená barva). Zachycena jsou dopravní zařízení, možnosti ubytovací, stravovací, informace rázů sportovního, zdravotní atd.

Mapu vydala Ústřední správa geodézie a kartografie v Praze, zpracoval a vytiskl Kartografický a reprodukční ústav v Praze, formát 65×44 cm (složeno 13×22), náklad 20 000, cena Kčs 6,—. K dostání je ve všech knižních prodejnách.

Nad dopisy

Vážení soudruzi,

dovolují si Vám poslat příspěvek, který se týká lyžařského můstku v Novém Boru a který by podle mého názoru měl ukázat, kam až lze dovést dílo, jestliže se za něj postaví mládež dobře vedená. Duši celé stavby, která byla zahájena již v roce 1961, dokončena v roce 1962, vichřicí zničena v roce 1962 a znovu postavena v roce 1963, byl soudruh Libor Konečný, učitel tělesné výchovy, který po jejím opětovném dokončení tragicky zemřel. Sám byl neúnavným propagátorem lyžařství a jediným trenérem skoku na lyžích v Novém Boru.

CO VYROSTLO Z PODNĚTU MLÁDEŽE V NOVÉM BORU

Nad Novým Borem se doširoka rozkročil Chotovický vrch. Na jeho svazích svítí lyžařský můstek. A věříte, že je to u podstatě dílo žáků střední všeobecně vzdělávací školy v Novém Boru? Za pomoci rodičů — členů SRPS i dalších občanů vytvořila tu mládež dílo v ceně asi 80 000 Kčs. Neudivuje ani tak hodnota díla, ani počet odpracovaných hodin (cca 3500), jako především dovednost a houževnatost učitele a mládeže, kteří se takové stavby odvážili a přesně ji provedli.

Nápad postavit lyžařský můstek — zařízení, jaké široko daleko není — vznikl na zimním zájezdu, kde poznali chlapci a děvčata krásu lyžařského sportu, jeho prospěšnost a účelnost. Při dobrých sněhových podmínkách se dá lyžovat i v okolí Nového Boru, ale skákat se dalo jen v horách, a to jednou za rok při lyžařském zájezdu. Mládež dala hlavy dohromady a poradila se s učitelem tělesné výchovy soudruhem Liborem Konečným. Učitel se nápad líbil a přijal návrh žáků za svůj úkol. Prostudoval stati architekta Karla Jarošíčka o stavbě lyžařských můstků a přizval si k poradě i trenéra liberecké lyžařské základny Miloslava Bělonožníka.

A začalo se. Úprava terénu si vyžádala i převodění potoka a jeho přemostění, odstřel skály a pařezů, což provedli vojáci. Pro stavbu nájezdové věže bylo třeba nakácet kmeny. Lesní správa vybrala vhodné souše a chlapci s učitelem je porazili, opracovali

a za pomoci rodičů — členů SRPS a autodopravy okresního stavebního podniku je přivezli na staveniště. Tyčovinu káceli až daleko za Svorem. Práce v lese o nečádním polnu byla pro chlapce zajímavá. Studenti se seznámili s těžkou prací, při níž však nechyběl smích a vtip. Už zde se ukázala obratnost, zručnost, síla a vytrvalost chlapců a jejich učitele. A což teprve práce na staveništi! Postavit až dvacetimetrové kmeny, důkladně je zakotvit, bezvadně vyvážit, navzájem spojit příčnými břevny, všechno bezvadně provést až k plošince nahore, to vše si vyžádalo nejen přesnost, ale i důkladnosti a odbornosti. Mladistvý elán chlapců strhl i jejich rodiče, kteří pomáhali podle své odbornosti a znalosti a učili této odbornosti vlastní i cizí děti.

Co dala stavba můstku mladým lidem? Především z nich vytvořila kolektiv, který nic nemohlo odurátit od stanoveného cíle. Byla skvělou výchovou vůle, přinesla jim tvůrčí radost. Sekera, lopata, krumpáč, pila, olovnice, libela se staly v rukou mladých stejně ovladatelné jako tužka, pero. Základy polytechnického vyučování a výrobní práce zde došly plného uplatnění. A vedle toho stavební dílo přiblížilo i veřejnost škole, neboť na konci se stalo nejen dílem žáků, učitelů a vedení školy, ale i mnoha dalších občanů města.

Skutečná hodnota díla se dá vyjádřit penězi, ale my si vážíme hlavně výchovné hodnoty, poznání, že fyzická práce člověka vzdělává, že je nutné spojit fyzickou práci s přemýšlením, jak ji dělat co nejekonomičtěji, že prospěch z výsledků práce nemají jen budoucí, ale i další mládež, která teprve do školy vstupuje.

Je to jejich můstek, oni si stavbu vymysleli, oni si jej budou ve spolupráci s jednotou udržovat, na něm budou brousit svou odvalu i umění, na něm budou učit své nástupce. Lyžařský můstek novoborských žáků již slouží celému okresu Česká Lípa. Není to důvod k hrdosti všech svazáků a pionýrů z Nového Boru?

Je třeba ještě dodat, že po dostavění můstku se ukázalo, že nájezdová věž je nízká, že nájezdová rychlost je malá. Proto bylo nutné věž přistavit. Zde pomohla lesní správa, která pomocí dvou vozů s navijákem a okresní stavební podnik s autojeřábem zvedli 23m kmeny a pomohli napojit tu novou část můstku ke staré. Bylo třeba postavit sáně na vypáčení sněhu na můstek — ty si postavili žáci za pomoci učitele výrobní práce ve školních dílnách. Bylo také třeba postavit výtah alespoň k patě můstku. Byl opatřen vyřazený elektrický motor a

učitel fyziky s rodiči jej opravili a výtah dobudovali.

Aby se jim lépe pracovalo, spojili stavbu s tábořením a se sportem. V blízkosti můstku postavili stanovy tábora a plněných 14 dní se práce střídala s plaveckým výcvikem na nedalekém koupališti a se sportovními soutěžemi.

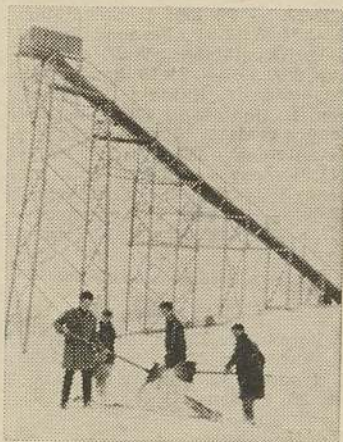
Stavba lyžařského můstku ukazuje, kam až lze dovést dílo, zrodil-li se dobrý nápad a najde pochopení u dospělých, spojí-li se úsilí mládeže, učitelů a rodičů se zájmem veřejnosti. Ukazuje, jak na sebe jednotlivé složky působí, jak je sblížíže na nejcitlivějším úseku naší práce — při výchově mládeže.

Můstek byl tedy dokončen a byla na něm uspořádány i první okresní přebory mládeže. Ale na jaře došlo ke katastrofě. Vichřice můstek vážně poškodila a bylo nutné jej strhnout. Mládež, učitelé, rodiče, veřejnost zhlédli trosky díla, ze kterého se všichni těšili. Co nyní? Zklamání a deprese netrvaly dlouho — jak také u mladých lidí? A než spadlo na podzim listí, opět se na můstku pracovalo. Zase mládež, rodiče a učitelé a nyní i tělovýchovná jednota a OV ČSTV v České Lípě.

Dnes můstek znovu již dělá než rok stojí, slouží. Je to svědek toho, že zájem, vůle a nadšení dokáží takřka nemožné. Můstek převzal do své péče OV ČSTV v České Lípě.

Žel, mladý a nadšený budouvatel, dobrý lyžař a obětavý cvičitel lyžařského mládí již nepovede mladé skokany. Tragicky zemřel. Jemu a nadšené mládeže pro lyžařský sport jsou věnovány tyto řádky. Jistě najde důstojné pokračovatele.

FRANT. JUN,
krajský školní inspektor tělesné výchovy, Liberec 1

Hotové dílo...

ZE SVĚTA

O MISTROVSKÉ TITULY

SVĚDSKO:

50 km: 1. Assar Rönnlund 1:43:48, 2. Persson 1:44:18, 3. Jernberg 1:45:23, 4. Stefansson 1:45:58, 5. Andersson 1:46:46, 6. Lestander 1:47:02. — **Ženy 10 km:** 1. Gustafssonová 39:20, 2. Martinssonová 40:20, 3. Strandbergová 40:22. — **15 km:** 1. Persson 49:47, 2. Rönnlund 50:20, 3. Andersson 50:26, 4. Olsson 50:35, 5. Jernberg 50:56, 6. Asph 51:10. — **5 km ženy:** 1. Gustafssonová 19:08, 2. Strandbergová 19:14, 3. Martinssonová 19:23. — **Skok ve Falunu:** 1. Elimä 229,5 (76 — 78), 2. Sjöberg 220,0 (74 — 75,5), 3. Martinsson 213,5 (74 — 75,5). — **Sdruž. závod:** 1. Eriksson.

NORSKO:

Skok: 1. Brandtzæg 213,2 (80,5 a 86,5), 2. Engan 211,5 (81,5 a 84,5). — **15 km:** 1. Ellefsäter, 2. Östby, 3. Eggen. — **30 km:** 1. Eggen (22 let), 2. Östby. — **50 km:** 1. Hjermsstad, 2. Eggen, 3. Ellefsäter, 4. Jensen, 5. Stensheim. — **Sdružení závod:** 1. Knutsen (32 let), 2. Wirkola.

FINSKO:

15 km: 1. Mäntyranta 51:58,0, 2. Huhtala E. 52:02,2, 3. Tiainen 52:06,0, 4. Taipale 52:40,0, 5. Laurila 52:59,0, 6. Karjalainen 53:06,0. — **30 km:** 1. Bergqvist 1:50:59, 2. P. Pesonen 1:53:57, 3. Kaupinen 1:54:42, 4. Sorjonen 1:54:45, 5. H. Lehtonen 1:56:07, 6. O. Pesonen 1:56:22. — **50 km:** 1. Hämäläinen K. 2:54:05, 2. P. Pesonen 2:55:40, 3. R. Hämäläinen 2:58:57, 4. Mäkinen 3:00:49. — **3x10 km:** 1. Jänsmkoski (V. Huhtala, V. Hakulinen, E. Huhtala) 1:44:07. — **Sdružení závod:** 1. Ristola 467,89, 2. Kainulainen 457,12, 3. Majuri 443,85. **Ženy — 10 km:** 1. Nieminenová 42:38, 2. Lehtonenová 43:09. — **5 km:** 1. Lehtonenová 16:48. — **Skok prostý:** 1. Kankkonen.

SSSR:

Skok: Zubarjev 236,0 (95,5—96), 2. Veretnikov 230,45 (94,5 — 95,5), 3. Kovalenko 226,5 (94,5 — 95,5), 8. Ivanikov, 9. Samov, 20. Cakadze, 23. Kamenskij]

ITALIE:

20 km: 1. Nones 1:24:09, 2. Staffer 1:25:00, 3. Manfroy 1:25:17, 4.

Steiner 1:25:45, 5. Stella 1:26:22, 6. de Florian 1:26:23, 7. de Dorigo (I) 1:26:36. — **Stafety:** 1. »Fiamme Oro« Moena (Genuin, Mayer, Mantray) a voj. Stafeta I (Staffer, Stella, Bacher) 1:38:30,1, 3. »Fiamme Gialle« Predazzo (de Florian, Piller, Nones) 1:39:03,2.

NDR:

Oberhof — skok po dvou závodech: 1. Kührt 457,2, 2. Munk 447,9, 3. Bokeloh 441,5, 4. Schramm 438,5, 5. Neuendorf 434,2, 6. P. Lesser 419,0, 7. Recknagel 422,4, 8. A. Lesser 419,0, 9. Queck 409,8, 10. Lesch 403,4. — **30 km:** 1. Weidlich 1:44:17, 2. Albrecht 1:44:59. — **Sdruž. závod:** 1. Weisspflug, 2. Düring, 3. Dietel.

NSR:

Baiersbrunn — 15 km: 1. Demel 49:35, 2. Buhl 51:15, 3. Möhwald 51:34. — **5 km ženy:** 1. Czechová-Blaslová (32 let — podeváté v řadě) 18:20, 2. Schererová 18:42. — **4x10 km:** 1. Bayern I (Dörner, Möhwald, Buhl, Demel) 2:21:58. — **Sdruž. závod:** 1. Thoma 498,27, 2. Möhwald 455,16, 3. Lengg 433,58. — **Skok:** 1. Bolkart 229,7 (74,5 — 74,5), 2. Ihle 219,8 (72 — 74), 3. Happle 217,5 (72 — 72,5), 6. Thoma 213,4 (70,5 — 72).

FRANCIE:

Méribel les Allues: Obří slalom: 1. Farnoseová 1:14,90, 2. M. Goitschelová 1:16,31, 3. Bochatayová 1:16,71, 4. Ch. Goitschelová 1:17,78, 5. Steuerová 1:18,58, 6. Bernardová 1:18,77. — **Slalom:** 1. M. Goitschelová 70,12, 2. Ch. Goitschelová 70,89, 3. Princeová 73,59, 4. Terrailonová 74,94, Farnoseová byla diskvalifikována (71,79). **Kombinace:** 1. M. Goitschelová 12,24, 2. Ch. Goitschelová 31,28, 3. Terrailonová 68,40, Princeová 68,50, 5. Steuerová 78,52. — **Obří slalom muži:** 1. Killy 1:48,55, 2. Périllat 1:49,02, 3. Stamos 1:52,09, 4. Arpin 1:52,96, 5. Jauffret 1:53,16. **Slalom:** 1. Killy 1:24,64, 2. Blanchard 1:26,35, 3. Melquiond 1:26,97, 4. Jauffret a Mauduit 1:26,98.

RAKOUSKO:

St. Johann im Pongau — obří slalom: 1. Digruber 1:33,01, 2. Burger 1:36,78, 3. Messner 1:37,32, 4. Bocek 1:38,05, 5. Krassel 1:38,88, 6. Schranz 1:39,33. — **II. obří slalom** [jen pro kombinaci]: 1. Nennig 1:27,41, 2. Nindl 1:27,71, 3. Schranz 1:30,44, 4. Digruber 1:30,73. — **Slalom:** 1. Messner 1:01,10, 2. Nennig 1:01,28, 3. Burger 1:03,85, 4. Schranz 1:04,32, 5. Nindl 1:04,51. — **Kombinace:** 1. Digruber 56,54, 2. Nennig 56,87, 3. Nindl 66,39. **Ženy — obří slalom:** 1. Haasová 1:23,32, 2. Zimmermannová 1:23,65, 3. Ederová 1:24,86, 4. Digruberová 1:24,91, 5. Bräuerová 1:26,07, 6. Nutt-Jahnová 1:26,45.

II. obří slalom (místo sjezdu): 1. Bräuerová 1:20,66, 2. Jochumová 1:20,86, 3. Nutt-Jahnová 1:21,44, 4. Rohrbachová 1:21,96, 5. Haasová 1:22,05, [Digruberová měla pád]. — **Slalom:** 1. Digruberová 98,32, 2. Nutt-Jahnová 98,97, 3. Haasová 102,33, 4. Rohrbachová 103,05, 5. Bräuerová 103,10, 6. Zimmermannová 103,91.

ITALIE:

Abetone — sjezd: 1. de Nicolò 1:36,43, 2. G. Mahlknecht 1:38,47, 3. Storpae 1:38,51, 4. I. Mahlknecht 1:38,67. — **Obří slalom:** 1. I. Mahlknecht 2:11,34, 2. Pedroncelli 2:16,29, 3. de Nicolò 2:16,44, 4. Fill 2:17,23. — **Slalom:** 1. I. Mahlknecht 121,39, 2. Pedroncelli 121,65, 3. Gartner 122,56, 4. Milianti a G. Mahlknecht 122,64. **Ženy — sjezd:** 1. Rivaová 1:47,8, 2. Demetová 1:48,6, 3. Soleriová 1:51,18, 4. Rüeggová-Storpaeová 1:55,47. — **Obří slalom:** 1. Rivaová 2:34,83, 2. Barbieriová-Sacconaghiová 2:37,18, 3. Senonerová 2:38,41, 4. Rüeggová-Storpaeová 2:48,88. — **Slalom:** 1. Senonerová 1:32,60, 2. Rivaová 1:34,21, 3. Rüeggová-Storpaeová 1:40,81.

NSR:

Oberstaufen — slalom: 1. Bartels 110,95, 2. Bogner 111,31, 3. Leitner 111,94, 4. Prinzig 114,12. — **Obří slalom:** 1. Wagnerberger 1:30,61, 2. Leitner 1:30,62, 3. Bartels 1:31,49, 4. Osterried 1:32,80. — **Trojkombovace:** 1. Leitner 4,82, 2. Bartels 6,82, 3. Bogner 44,22. — **Ženy — slalom:** 1. Hennebergerová 92,99, 2. Biebllová 93,03, 3. Mittermeierová 97,28, 4. Haidová 98,61. — **Obří slalom I:** 1. Biebllová 1:43,51, 2. Hennebergerová 1:35,13, 3. Mittermeierová 1:38,00, 4. Röhrsová 1:39,06. — **Obří slalom II:** 1. Biebllová 1:36,10, 2. Hennebergerová 1:36,25, 3. Röhrsová 1:38,08, 4. Färbingerová 1:38,65. — **Trojkombovace:** 1. Biebllová 0,24, 2. Hennebergerová 5,88, 3. Mittermeierová 85,46.

Mezinárodní mistrovství NSR — obří slalom: 1. Leitner (NSR) 1:26,78, 2. Mahlknecht (Itálie) 1:27,86, 3. Jauffret (Fr.) 1:28,60. — **Ženy:** 1. Rohrbachová (Rak.) 1:13,43, 2. Biebllová 1:13,50 a Mittermeierová (obě NSR) 1:14,12.

ŠVÝCARSKO:

Slalom — ženy: 1. Bochatayová 88,49, 2. T. Obrechtová 89,67, 3. H. Obrechtová 90,04. — **Muži:** 1. Mathis 89,19, 2. Kälin 89,61, 3. Grünfelder 89,99. — **Sjezd:** 1. T. Obrechtová 1:54,92, 2. Adolfová 1:57,14, 3. Vuilloudová 1:57,37, 6. H. Obrechtová 2:01,61. — **Muži:** 1. Minsch 1:54,66, 2. Giovanoli 1:57,17, 3. Favre 1:57,76.

SVÝČARSKO:

30 km: 1. Alois Kälin 1:39:12,3, 2. Hischler 1:40:33,4. — 15 km: 1. Kälin 49:46,3, 2. Hischler 49:58,8.

USA:

Ishemping (Michigan) — skoky: 1. Balfanz (71,5 — 70,5), 2. Kotlarek (71,5 — 70) 3. Samueltuen (87 — 89).

67. ročník Holmenkollen

Další výsledky závodů:

50 km (42 závodníků ze 7 zemí, dokončilo 27): 1. Tiainen (Fin.) 2:53:32,1, 2. Jernberg (Švéd.) 2:55:37,8, 3. Eggen (Nor.) 2:58:38,3, 4. Nones (It.) 2:58:01,5, 5. Hämäläinen (Fin.) 2:58:07,6, 6. Vaganov (SSSR) 2:58:34,1, 7. Andreassen 2:58:58,5, 8. Jensen 2:59:03,7, 9. Elefsäter (všichni Nor.) 2:59:54,4, 10. Olsson (Švéd.) 3:01:16,7, 11. Steiner (It.) 3:02:18,8, 12. Lidh (Švéd.) 3:03:06,9, 13. Vorončichin (SSSR) 3:03:08,5, 14. Tveiten 3:03:08,9, 15. Stensheim (oba Nor.) 3:03:19,2.

Sdružený závod: 1. Thoma (NSR) 469,95, 2. Fiodor (Pol.) 455,50, 3. Larsen (Nor.) 440,61, 4. Kiselev (SSSR) 431,15, 5. Eriksson (Švéd.) 429,91, 6. Knutsen (Nor.) 426,94, 7. Möhwald (NSR) 426,82, 8. Barhaugen (Nor.) 423,68, 9. Dobloug (Nor.) 420,87, 10. Ristola (Fin.) 415,75.

15 km pro závod sdružený: 1. Möhwald 51:28,9, 2. Thoma 52:40,7, 3. Gröli (Nor.) 52:47,1, 4. Barhaugen 53:32,5, 5. Larsen 53:46,0, 6. Ristola 53:52,0, 7. Svendsen (Nor.) 53:57,2, 8. Dobloug 54:13,3, 9. Knutsen 54:27,4, 10. Kiselev 54:32,3.

Skok pro závod sdružený: 1. Fiedor 252,4 (89,5 — 75,5 — 84,5), 2. Thoma 234,5 (88 — 74 — 74), 3. Erikson 219,4 (82,5 — 88 — 80,5), 4. Maehlee (Švéd.) 219,0, 5. Larsen 218,3, 6. Kiselev 217,6, 7. Mähtälä (Fin.) 216,6, 8. Wirkola (Nor.) 216,1, 9. Knutsen 212,5, 10. Dobloug 203,8.

15 km: 1. Mäntyranta (Fin.) 49:06, 2. Jernberg (Švéd.) 49:42, 3. Lidh (Švéd.) 49:54, 4. Huhtala (Fin.) 49:58, 5. Laurila (Fin.) 50:13, 6. Nensen (Nor.) 50:21, 7. Tiainen (Fin.) 5:24,6, 8. Storelvmo (Nor.) 50:27, 9. Lundemo (Nor.) 50:30, 10. Vaganov (SSSR) 50:40.

Ženy — 10 km: 1. Martinssonová 39:38,8, 2. Gustafssonová (obě Švéd.) 39:42,5, 3. Bojarskichová 39:43,3, 4. Ačkinová (obě SSSR) 39:57,5, 5. Pusulová (Fin.) 40:13,7, 6. Strandbergová (Švéd.) 40:45,1, 7. Wigernášová (Nor.) 41:02,9, 8. Engerová (Nor.) 41:07,9, 9. Irmelinieninová (Fin.) 41:24,4, 10. Ådelová (Švéd.) 41:52,2, 11. Jeronšínová (SSSR) 42:13,3.

Sjezdové disciplíny ve Vossu

(záp. Norsko) — sjezd žen: 1. Haasová (Rak.) a Demetsová (It.) 1:30,2, 2. Terrailonová (Fr.) 1:30,3. — Slalom žen: 1. Haasová 1:32,6, 2. Terrailonová 1:33,4, 3. Egerová (Nor.) 1:37,7. — Sjezd mužů: 1. Manninen (Fin.) 2:35,0, 2. Överland (Nor.) 2:38,2, 3. Schranz (Rak.) 2:38,5, 4. Lacroix (Fr.) 2:38,7, 5. de Nicolo (It.) 2:40,8. — Slalom mužů: 1. K. Schranz (Rak.) 1:22,3, 2. Lacroix (Fr.) 1:23,2, 2. H. Schranz (Rak.) 1:24,8. — Kombinace ženy: 1. Haasová 0, 2. Terrailonová 20,77, 3. Demetsová 38,50; muži: 1. K. Schranz 15,0, 2. Lacroix 19,89, 3. Manninen 22,12, 4. Överland 37,550, 5. H. Schranz 52,76.

Další výsledky zimních her v Lahti, ve kterých startovalo 102 zahraničních lyžařů:

Ženy — 10 km: 1. Gusakovová (SSSR) 40:41,7, 2. Nieminenová (Finsko) 41:14,2, 3. Gustafssonová (Švédsko) 41:34,2. Muži — 15 km: Rönnlund (Švédsko) 54:28,7, 3. Stensheim 54:38, 4. Jensen (oba Nor.) 54:49, 5. Person (Švédsko) 54:49,9. — 28. Steiner (It.), 33. Akentev (SSSR), 42. Stuffer (It.), 46. Utrobin (SSSR). Muži — 50 km: 1. Hämäläinen R. 3:05:48,2, 2. Tiainen 3:06:30,1, 3. Laurila 3:06:51,5, 4. Pesonen 3:07:28,4, 5. Hämäläinen K. (všichni Finsko) 3:08:47,5, 12. Steiner (It.) 3:16:30,8, 23. Vorončichin (SSSR) 3:23:00,2. Závod sdružený: 1. Larsen 467,72, 2. Bobloug (oba Norsko) 458,52, 3. Weisspflug (NDR) 450,97, 4. Klinga (Finsko) 445,77, 5. Knutsen (Norsko) 441,17, 6. Thoma (NSR) 438 b.

Vasův běh: (70 km): 1. Stefason 5:32:07, 2. Jernberg 5:37:10, 3. Heström 5:40:56, 4. Andersson 5:44:50, 5. Andreassen 5:42:32, 6. Stenkvist 5:46:21, 7. Jensen 5:47:18, 8. Eriksson 8:48:33, 9. Olson 5:50:03, 10. P. E. Larson 5:52:02.

Drammen — skok — I. závod: 1. Engan 236,6 (84 — 85 — 86,5), 2. Brandtzæg 233,5 (89,5 — 86 — 85), 3. Sörensen 212,9 (83,5 — 81 — 81,5), 4. Sjöberg (Švéd.) 211,0 (81,5 — 80 — 83), 5. Wirkola 207,8, 6. Yggseth 201,3. — II. závod: 1. Brandtzæg 243,8 (101 — 98 — 104,5), 2. Engan 238,7 (84 — 98,5 — 104), 3. Sjöberg 216,1 (94 — 91,5 — 99), 4. Selbekk 215,0, 5. Wirkola 212,0, 6. Sörensen 211,5. — Celkem: 1. Brandtzæg 477,3, 2. Engan 475,3, 3. Sjöberg 427,1, 4. Sörensen 424,5, 5. Wirkola 419,8.

Kuopio — »Puijo — Spielen«: 15 km: 1. Hjermsstad (Nor.) 54:11, 2. Laurila 54:03, 3. Tiainen 54:29, 4. R. Hämäläinen 54:30, 5. Väisänen (všichni Fin.) 55:07, 6. Stensheim (Nor.) 55:15. — 50 km: 1. Hjermsstad 3:13:03, 2. Stenshelm 3:14:20, 3. Väisänen 3:15:23, 4. Tiainen 3:16:40, 4. Räsänen 3:17:59, 6.

Sorjonen (oba Fin.) 3:18:32. — 10 km ženy: 1. Nieminenová 37:20, 2. Ruoppová 38:50, 3. Pöystiövä (všechny Fin.) 38:57. — Sdruž. závod: 1. Kainulainen 464,05, 2. Maatela 457,3, 3. Klinga (všichni Fin.) 452,30, 4. Svendsen (Nor.) 426,13, 5. Kontula 440,73, 6. Luuro (oba Fin.) 438,17. — Skok: 1. Kankkonen 244,6 (88 — 91 — rek. můstku), 2. Ukkonen 228,0 (87 — 84,5), 3. Immonen 224,7 (86 — 85), 4. Kirjonen 224,0 (82,5 — 88), 5. Hanula 221,0 (84 — 86), 6. Hyttiä 218,4 (83,5 — 82,5), 7. Vitikainen (všichni Fin.) 211,0 (81,5 — 81,5).

Åre (Švédsko): Slalom: 1. Ch. Goitschelová (Fr.) 84,38, 2. Ederová (Rak.) 85,16, 3. du Roy de Blicquyová 86,05. — Obří slalom: 1. Zimmermannová (Rak.) 1:50:58, 2. Ch. Goitschelová 1:50:82. — Slalom mužů: 1. Killy (Fr.) 2:11,09, 2. Nanning (Rak.) 2:11,69, 3. Pérrillat (Fr.) 2:12,45. — Slalom: 1. Pérrillat (Fr.) 104,97, 2. Nanning (Rak.) 106,36, 3. Killy (Fr.) 107,41, 4. Zimmermann (Rak.) 107,64.

29. ročník Arlberg-Kandaharu v Garmisch-Partenkirchenu: Slalom: 1. Heuga (USA) 106,50 (50,98 +55,52), 2. Lacroix (Fr.) 107,07, 3. Pérrillat (Fr.) 107,22, 4. Jauffret (Fr.) 107,81, 5. Stamos (Fr.) 108,35, 6. L. Leitner (NSR) 109,17; obří slalom: 1. Killy (Fr.) 3:01,97, 2. Heuga (USA) 3:02,53, 3. Nanning (Rak.) 3:03,29, 4. Lacroix (Fr.) 3:04:05, 5. Grünenfelder (Švýc.) 3:05:22, 6. Pérrillat (Fr.) 3:07,40; dvojkombinace: 1. Heuga 1,95, 2. Lacroix 11,20, 3. Pérrillat 18,64, 4. Killy 22,78, 5. Leitner 36,05, 6. Jauffret 37,34, 8. Brughmann (Švýc.) 37,75, 8. Stamos 42,52, 9. Mauduit (Fr.) 50,84, 10. Giovanoli (Švýc.) 55,99. — Ženy — slalom: 1. Saubertová (USA) 68,97 (32,98+35,99), 2. M. Goitschelová (Fr.) 69,59, 3. Hennebergerová (NSR) 73,59, 4. Rivaová (It.) 75,60, 5. Greeneová (Kan.) 78,53, 6. Demetsová (It.) 78,64; obří slalom: 1. Zimmermannová (Rak.) 1:33,03, 2. M. Goitschelová (Fr.) 1:34,23, 3. Ch. Goitschelová (Fr.) 1:34,23, 4. Demetsová (It.) 1:35,42, 5. Adolfová (Švýc.) 1:35,47, 6. Greeneová (Kan.) 1:35,72. Dvojkombinace: 1. M. Goitschelová 10,38, 2. Saubertová 22,96, 3. Hennebergerová 58,26, 4. Demetsová 72,78, 5. Greeneová 74,20, 6. Rivaová 78,68, 7. Terrailonová (Fr.) 88,06, 8. Ederová (Rak.) 102,60, 9. Hannahová (USA) 119,58, 10. Kainzová (Rak.) 125,20.

Stowe (USA): Sjezd: 1. Werner 1:35,83, 2. Eaton 1:37,38, 3. Perries (všichni USA) 1:37,41. — Ženy: 1. Rivaová (It.) 1:17,15, 2. Saubertová 1:17,31, 3. Hannová (obě USA) 1:18,85.

Olympijské...

■ RAKOUSKO

V Innsbrucku 936 000 diváků! Podle prvních zpráv z Innsbrucku přihlíželo nejvíce diváků sjezdovým disciplínám — 281 000. Následují: hokej — 196 000, klasické disciplíny v Seefeldu 113 000, boby a saně — 85 000, rychlobruslení 75 000, zahajovací a závěrečné ceremonie 70 000, skoky na Bergisel 60 000, krasobruslení — 30 000, trénink a ukázky — 26 000 diváků.

Rakouská vláda rozhodla na zvláštním zasedání, aby všichni pomocníci a organizátoři OH obdrželi upomínkové medaile.

■ SSSR

K počtům »hrdinů bílých OH« — jak sovětské lidi pojmenovali držitele 11 zlatých, 8 stříbrných a 6 bronzových medailí z Innsbrucku — uspořádal předseda rady ministrů SSSR Nikita Sergejevič Chruščov 19. února v Kremlu zvláštní přijetí, kterého se zúčastnili ss. Brežněv, Kirilenko, Mikojan, Podgornýj, Poljanskij, Svernik, Grišin, Jefremov, Děmičov, Iljičev, Poljakov, Ponomarev, Rudakov, Titov a Seljepin. Rovněž byli přítomni všichni vynikající sovětské sportovci a reprezentanti sovětských sportovních organizací. Jménem ÚV Svazu sovětských sportovních organizací SSSR poděkoval vítězům s. Mašin. N. S. Chruščov ve svém proslvu zdůraznil význam neporovnatelného vítězství sovětských sportovců při těchto olympijských hrách a vyzval všechny sportovce SSSR, aby byli hodní doby, ve které žijí, tj. doby výstavy komunismu. Jménem sovětských olympioniků poděkovala s. Skoblikovová, která prohlásila, že považuje svůj úspěch ne za svůj osobní, ale za úspěch všech sovětských sportovců i sovětského sportu — nejmasovějšího na světě. N. S. Chruščov byl obdarován olympijským odznakem sovětských reprezentantů a pamětní medailí IX. zimních olympijských her.

■ FINSKO

Po návratu z olympijských her se dostalo finským olympionikům již na letišti bohaté přijetí. Nikdy ještě nebylo na letištní ploše a v letištní hale tolik lidí. Jakmile vystoupili z letadla oba olympijští vítězové Veikko Kankkonen a Eero Mäntyranta, vzala všechna bezpečnostní opatření za své. Cesta z letiště k sídlu finského prezidenta dr. Kekkonena, kde byla připravena slavnostní audience, byla navzdory 15st. mrazu vroubena špalíry lidí. Po dr. Kekkonovi byla hostitelem olympioniků finská vláda. Pozdě po půlnoci přibyl Kankkonen do svého rodného města Lahti, kde přes pozdní noční dobu čekalo další velké uvítání. Od místních obchodníků dostal Kankkonen nový vůz. Dar sice nemohl, aby nepřišel do rozporu s amatérským řádem, přijmout, dárci však věří, že se najde cesta, aby Kankkonen mohl vůz ve zdraví užít!

Pohraniční stanice v Pello na řece Tornaa, která je hranicí mezi Finskem a Švédskem, dostala zásluhou dvojnásobného olympijského vítěze Eero Mäntyranta člun. Je darem firmy, ve které je členem správní rady finský ministerský předseda Reino Lehto. Mäntyranta může používat člun k cestě domů, neboť bydlí nedaleko svého pracoviště.

■ FRANCIE

Francouzská vláda připravila v Paříži přijetí pro členy olympijského družstva lyžařů a rychlobruslařů za přítomnosti ministerského předsedy Georgese Pompidou a dvou ministrů. Středem pozornosti byla Mariella Goitschelová, kterou nazval ministerský předseda Pompidou »sarmantní enfant terrible«. V sále, kde se koná obvykle zasedání kabinetu, byl podáván oběd. Při této příležitosti obdaroval min. předseda držitele medailí dary a pozval je k návštěvě letních OH v Tokiu. Po přijetí se odebral lyžařský tým zvláštním letadlem zpět na Arlberg-Kandahar v Garmisch-Partenkirchenu.

»Zlaté sestry« Christine (19 let) a Marielle (18 let) Goitschelovy byly v Garmisch-Partenkirchenu vyhlášeny novináři »Lyžařkami roku«. Pohár vyznamenaným sestrami odevzdal olympijský vítěz ve sjezdu Egon Zimmermann, který získal tuto poctu v minulém roce. Hlasování se zúčastnilo na sto členů mezinárodního svazu lyžařských novinářů. Další hlasy obdrželi: Marielle Goitschelová (sama), Pepi Stiegler (olympijský vítěz v slalomu), François Bonlieu (olympijský vítěz v obřím slalomu) a švédský běžec Sixten Jernberg.

■ ŠVÉDSKO

Henry Allard, místopředseda švédského sportovního svazu a člen švédské sněmovny, prohlásil po skončení olympijských her v Innsbrucku: »Již nikdy nepůjdu me do olympijské vesnice, která má charakter kasáren. Již v Grenoble hodláme celé družstvo ubytovat v hotelu, tak jako tomu bylo v Seefeldu.

■ POLSKO

Při zpáteční cestě z OH v Innsbrucku mělo osm členů polského družstva celní potíže, mj. již podruhé Stefania Biegunová.

»Olympijská tragédie« se udála 29. ledna v Krakově. 35letý lyžař Włodzimierz Czerniak, který reprezentoval Polsko na OH 1956 v Cortině, se oběsil ve svém pokoji v hotelu, krátce poté, kdy viděl v televizi své bývalé kamarády. Jeho poslední slova byla: »Už to nemohu déle vydržet.« Czerniak žil v Zakopaném, v Krakově byl pouze na návštěvě. Při závodech v Chamonix utrpěl svého času těžký otřes mozku a od té doby měl depresivní nálady.

■ NSR

Georg Thoma, který vyhrál již poslední mistrovství NSR ve sdruženém závodě po sobě, obdržela za tento svůj výkon »zlatou lyži« Německého lyžařského svazu.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 50

Číslo

4

A-13*41400

»Dobry start« ve všech letošních vrcholných závodech měla Eva Paulusová. Byla nejlepší naší běžkyní také na mezinárodních závodech v Harrachově. Na snímku z těchto závodů čeká na starterův (Jiří Čejka) pokyn k zahájení boje.

Jedním ze čtyř našich vyrovnaných velmi dobrých skokanů na lyžích, kteří dnes již prorážejí do světových pozic, je Jiří Raška, 23letý zámečník, MEZ Frenštát p. R.

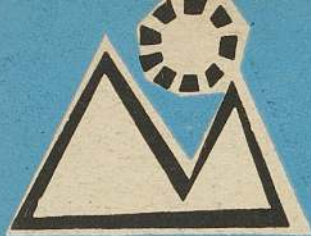
Také třetí snímek je z XI. ročníku mezinárodních lyžařských závodů v Harrachově, které byly letos spojeny se 65. mistrovstvím ČSSR. Po velkém boji přátelský stisk ruky inž. Stefana Harvana (start. číslo 22) a Rudolfa Čillíka (24).
Snímky Fr. Jěbavý

Pravou finskou běžeckou školu ukázal na XI. mezinárodních závodech v klasických disciplínách v Harrachově 23letý zemědělec Hannu Taipale z Veteli — čtvrtý závodník letošního mistrovství Finska v běhu na 15 km.

Foto Fr. Jebavý

lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 50 • KVĚTEN 1964

5

Nejlépejší členy olympijské výpravy SSSR na IX. ZOH v Innsbrucku přijal předseda rady ministrů SSSR Nikita Sergejevič Chruščov. Na snímku TASS si se zájmem prohlíží mj. za účasti M. Gusakovové medaile čtyřnásobné olympijské vítězky rychlobruslařky Lydie Skoblikovové.

Úspěšnou sezónu měla letos Eva Paulusová. Na snímku Frant. Jeřábého jí blahopřejí k vítězství v běhu na 10 km na Memoriálu Bronislawa Czecha a Heleny Marusarzové v Zakopaném další členky našeho reprezentačního družstva Eva Šnebergrová (vlevo) a Mirka Zdeňková.

DALIBOR MOTEJLEK (vpředu) a ZBYNEK HUBAČ sledují svého soupeře — obrázek ČTK na titulní straně obálky. Čtete článek Jano Mráze »Máme světového rekordéra« na straně 75.

Mláď je nadějí naší sjezdářiny. Na snímku Otakara Hürky vám představujeme starší dorostenku Alenu Krňoulovou, staršího dorostence Milana Pažouta a mladší dorostenku Miriam Cuninkovou. Obě dorostenky zasáhly zdařile i do bojů na mistrovství ČSSR a také na Velké ceně Slovenska.

DŮVĚRU NEJLEPŠÍM

Připravit dobře lyžařské závody, ty nejmenší až po vrcholné, je velmi náročný úkol. K jeho zvládnutí je zapotřebí mnoho obětavých a zkušených pracovníků, mnoho lásky ke sportu i k lidem. Především k těm, kteří chtějí závodit a soutěžit a kteří se mohou závodnické výzvaté jenom za pomoci činovníků, kteří jim podmínky a regulérnost soutěží umožní a zajistí. Každý, kdo v našem sportu pracuje, ví, kolik lidí je zapotřebí, aby bylo všechno tak jak má být, aby startující i veřejnost byli spokojeni.

To je jen malý příklad z našeho sportu, z naší činnosti. Promítneme-li si jej do kterékoliv oblasti života, má všude analogickou souvislost. Všude je zapotřebí k řízení a organizaci nadšených a obětavých lidí, lidí zkušených, odpovědných a kvalifikovaných, jejichž práce pro společnost je neocenitelná.

Rozvoj nejen našeho lyžařství, ale každého sportu, celé tělovýchovy, závisí v převážné míře jen a jen na tomto širokém, odborně kvalifikovaném aktivu pracovníků, na funkcionářích, na trenérech a cvičitelích. Těch, kteří chtějí sportovat, zejména mládeže, je všude dost. Druhým významným činitelem v rozvoji sportu, zejména ve zvyšování sportovního mistrovství, jsou materiálně technické podmínky, to je hřiště, tělocvična, výstroj apod. V této oblasti se musejí tělovýchovné jednoty a jejich sportovní oddíly opírat zejména v menších městech a na vesnicích o porozumění a pomoc jiných složek. Z nich nutno především jmenovat orgány lidosprávy všech stupňů. Není žádným tajemstvím,

že podle toho jaký poměr a jaké porozumění mají třeba členové místního národního výboru k tělovýchově, podle toho v místě vypadá i tělovýchovný život a činnost.

V našem lyžařství máme mnoho krásných příkladů vzácného porozumění orgánů lidosprávy k našemu sportu. Jen tak namátkou jmenujme třeba Harrachov, Jánské Lázně či Spindlerův Mlýn, ač by jich bylo možno vyjmenovat mnohem víc. Ale o to tu nyní nejde. Důležitější je, proč tomu tak je. Proto, že lidovými poslanci v těchto orgánech jsou též lidé mající rádi sport, sami dříve sportovali či ještě sportují, nebo zkušení lyžařští pracovníci. A zas jen tak namátkou jmenujme třeba Václava Hadravu, předsedu MNV v Harrachově, či učitele Jaroslava Vojtěcha, předsedu MNV v Jánských Lázních. Kolik jen členů lyžařského oddílu Slovanu Spindlerův Mlýn zastává funkce v radě místního MNV apod? Nejinak je tomu i jinde. Je to krásné vysvědčení pro celou naši lyžařskou rodinu, že její členové mají plnou důvěru místních obyvatel, že si je zvolili za poslance, že plně oceňují a váží si jejich nadšené a obětavé práce i jejich vzácných charakterových vlastností.

V červnu půjdeme opět k volebním urnám, abychom si podle nejlepšího vědomí a svědomí zvolili zástupce do orgánů lidosprávy všech stupňů, národního shromáždění i lidové soudce. Mezi kandidáty budou nepochybně v nemalém počtu i členové naší tělovýchovné organizace. Ti nejlepší z nás, kterým rozhodně nebude lhostejné jak probíhá tělovýchovný život v místě i v celé naší zemi. Ať se jim práce daří!

VÝSLEDKY ZOH 1964

a opatření k dalšímu rozvoji čs. lyžařského sportu

Olympijské hry jsou pro převážnou většinu sportů významným mezníkem, u kterého po krátkém zastavení, zvážení přípravy a výsledků, současných podmínek a budoucích předpokladů buď pokračujeme v nastoupené cestě, nebo opravujeme její směr. Předsednictvo lyžařské sekce ÚV ČSTV projednalo na své schůzi 25. března 1964 za přítomnosti předsedů trenérských rad a trenérů státních družstev výsledky československých reprezentantů na Olympijských hrách v Rakousku 1964. Zhodnotilo jejich přípravu, současný stav závodního lyžování, jeho předpoklady a učinilo návrhy a rozhodnutí k dalšímu zabezpečení jeho rozvoje. Konstatovaly, že reprezentaci na OH nelze považovat za jednorázový, krátkodobý úkol, který může zajistit jednotlivec, nebo malá skupina lidí. Výsledky olympijských her jsou obrazem nejen stupně obětavosti a píle závodníků, dobré nebo špatné práce trenérů, trenérských rad a sekce, ale i všech organizačních i materiálních podmínek několika předcházejících let. Z tohoto hlediska také předsednictvo sekce zhodnotilo výsledky závodníků a pracovníků zúčastněných na přípravě:

OD SQUAW VALLEY K INNSBRUCKU

Olympijské hry 1960 — i když měřené jen podle 2 závodníků, potvrdily, že sestupná tendence

výkonnosti čs. závodního lyžování, která se projevila prvně na MS 1958, trvá, a že nejen na světovém, ale i na evropském žebříčku jsme klesli velmi nízko. Nedokonalý tréninkový systém, vysoký věkový

průměr, zhoršené materiální podmínky, to byla základna, ze které jsme měli startovat do nového čtyřletého tréninkového cyklu k OH 1964. Po zvážení situace provedlo předsednictvo sekce řadu opatření. Byla přestavěna a omlazena státní družstva, zejména technických disciplín, kde se i ve světovém měřítku posunula věková hranice dolů, byly učiněny změny v trenérském vedení některých státních družstev a ve vedení některých komisí, byl přepracován systém přípravy a zaměřen především na zvýšení fyzické zdatnosti, kde se jevíly nedostatky. Byla zrušena družstva mladých a sníženy počty státních družstev za účelem koncentrace prostředků. Dále bylo rozhodnuto usilovat o stálou údržbu sjezdových tratí a skokanských můstků, aby byla umožněna i individuální příprava a snažit se o zajištění kvalitní výzbroje.

POŽADAVKY A SKUTEČNOST

Na základě této prověrky a usnesení představenstva sekce byl sestaven dlouhodobý plán olympijské přípravy, který byl ve všech disciplinách poměrně dobře od počátku plněn. Mistrovství světa v Zakopaném, které bylo postupným cílem však ukázalo, že vyrovnání zpoždění za světovým vývojem, a to jak na úseku technickém, tak organizačním i materiálním, bude otázkou několika let. Zvláště když jsme byli postiženi tak nepříznivými sněhovými poměry v zimě 1960—1961 a 1961—1962. Naznačilo však, že ve sdruzženácké a skokanské disciplíně, kde umělé skokanské můstky téměř vyrovnaly nepříznivé přírodní podmínky, nejsme pro blízká léta bez vyhlídek.

Po zhodnocení mistrovství světa v Zakopaném byl přepracován plán olympijské přípravy a doplněn o další usnesení představenstva sekce; — zajistit v roce 1963 od 1. 11. 1963 přípravu na sněhu, zlepšit techniku disciplín, zaměřit se na rozvoj síly a rychlosti a zajistit dostatek těžkých závodů.

PRVÁ A DRUHÁ

usnesení a požadavky mohly však být realizovány jen z části. Tak z výchovně výcvikových úkolů se podařilo podstatně zvýšit kvantitu i kvalitu letní přípravy a tím zlepšit fyzický stav závodníků, což potvrdily kontrolní komplexy trénovanosti. Ne zcela uspokojivě byl splněn trenérský úkol zlepšit techniku, ve které v některých disciplínách trvají stále značné nedostatky. Z organizačních úkolů se osvědčily kádrové změny ve státních družstvech a jejich vedení. Nepodařilo se však, mimo Duklu Liberec, vytvořit silné oddíly, které by soustředily přední naše závodníky ke kolektivní, systematické přípravě, vedené denně trenérem dobrých technických a pedagogických kvalít. Nepodařilo se také přes snahu lyžařské sekce zajistit udržování sjezdových tratí a můstků, takže efektivnost přípravy státních družstev byla značně snížena. Časové ztráty na výcvikových táborech sjezdařů a skokanů, vzniklé úpravou tratí a můstků reprezentantů, představovaly 30—40 % výcvikových hodin. Během čtyř předolympijských let nebylo také vždy uspokojivě plněno usnesení o zajištění státních družstev kvalitní výzbrojí. Tak v roce 1962 trpěl výcvik nedostatkem skokanských lyží, v roce 1963 nedostatkem běžeckých vosků apod. Z hospodářských důvodů bylo nutné v těchto letech sni-

žovat též původně plánované počty dnů společných výcvikových táborů.

Pro nepříznivé sněhové podmínky nebyl pak splněn hlavní předpoklad — včasné zahájení přípravy na sněhu od 1. XI. 1963. Především tato skutečnost zabránila výraznějšímu prosazení československých lyžařů na ZOH 1964. Nouzové řešení, alespoň částečná příprava v Rakousku, které bylo pro případ nedostatku sněhu u nás připraveno, nebylo možno použít, poněvadž ani v Rakousku nebyl snh.

Pro uvedené situací byla pro naše olympioniky ztracena také možnost absolvovat plánované těžké závody před OH, na které byl v přípravě kladen zvláště důraz, takže běžci, sjezdaři i sdruznění procházeli prvými těžkými boji na olympijských soutěžích v Innsbrucku a v Seefeldu.

Uvedený stav přípravy a materiálního zajištění v předolympijských letech není omlouváním, ale musí být znám pro objektivní zhodnocení a hlavně pro lepší zajištění přípravy na OH 1968.

K JEDNOTLIVÝM DISCIPLÍNÁM

Skokani: Soustředění více než poloviny reprezentačního družstva skokanů v Dukle Liberec a zajištění jejich vedení vzorným trenérem m. s. Z. Remsou dalo všechny předpoklady k plánovitému, systematickému a náročnému kolektivnímu tréninku, který se projevil výrazným růstem výkonnosti. Jejich plán přípravy nebyl vzhledem k nezávislosti na materiálních podmínkách lyžařské sekce, až na kritickou situaci s nedostatkem sněhu v prosinci 1963, narušen. Stupňované dávky v přípravném období dosahovaly v roce 1963 již vysoké kvantitativní kvality. Počet tréninkových hodin dosáhl počtu 140 měsíčně. Každý skokan absolvoval v přípravném období do poloviny listopadu 150 skoků na umělých můstcích. Prosinec bez sněhu však vážně narušil plán. Asi 80 skoků na můstku P 58 v Nejdku, upraveném koncem prosince velkou obtavostí místních příznivců lyžařského sportu, bylo malým základem pro německo-rakouské turné se stometrovými můstky. Přesto bylo sekcí rozhodnuto turné se zúčastnit a hodnotit je jako prvou přípravu, bez požadavku na výraznější úspěch. Dobrá letní příprava a fyzická zdatnost se však projevila rychlým růstem formy všech reprezentantů. Tak koncem turné obsadil již Motejlík v Bischofshofenu 5. místo. Po týdenní přípravě v Semmeringu, na kterou byli naši skokani pozváni, obsadil zde pak v závodech na ukončení 1., 2. a 4. místo s překonáním rekordu můstku. Velmi úspěš-

ni byli naši skokani v Cortině d'Ampezzo, kde pokračovali na pozvání v přípravě. V závodech obsadili 1., 2. a 3. místo a jako družstvo získali stříbrnou vázu. Stejně úspěšně si vedli na posledních předolympijských závodech v rakouském Wörglu, kde obsadili 1.—3. místo. Vynikající výkon Matouše [4. místo], Motejlíka [10. místo] a Hubáče [19. místo] na OH v Innsbrucku, dále skvělé jejich výkony v Garmisch-Partenkirchenu, v Oberstdorfu se světovým rekordem D. Motejlíka 142 metrů a nakonec ve švédské Kiruně postavily nás ve skokanské disciplíně s Finskem na 3.—4. místo ve světě za Norsko a NDR. Je škoda, že předpoklady skokanů nebyly lépe odhadnuty a že nebylo na OH vysláno plně čtyřčlenné družstvo, když jak se později potvrdilo, měl J. Raška stejnou výkonnost jako J. Matouš, D. Motejlík a Z. Hubáček.

Sdruznění: Disciplína, ve kterou jsme po loňských výkonech skládali největší naději. V přípravě byli Olekšák, Kuthel a Svaříček. Vedením byl pověřen m. s. V. Lahr, který již několik roků se sdruznění úspěšně pracoval a sám byl předtím velmi dobrým sdruzněním. Tréninkové plány byly přizpůsobeny rámcovému tréninkovému plánu Dukly, v jejím kolektivu se sdruznění připravovali mimo plánované společné srazy a výcvikové tábory. V létě dojížděli závodníci ikrát až 2krát týdně do Mšena n. N. k tréninku pod vedením trenéra V. Lahra.

Dobré podmínky přípravy v Dukle a dobrá trenérská práce se projevily již v zimě 1962—1963, kdy se Š. Olekšák svými výkony zařadil mezi světovou špičku. Na jaře byla však plánovaná příprava Olekšáka narušena zraněním kotníku, později třikrát opakovanou anginou, která skončila v srpnu operací mandlí, takže do září 1963 splnil plán přípravy na necelých 50 %. Příprava Kuthelie a Svaříčka probíhala uspokojivě, s dobrými výsledky v kontrolních disciplínách. V podzimních měsících prolínal podle plánu všestrannou přípravu skokanský trénink na umělých můstcích. Byl ukončen v Trutnově počátkem listopadu, kdy se sdruznění přemístili na Voseckou boudu, kde podle jejich plánu měl být již snh, a měli pokračovat ve skokanském tréninku na můstku v Harrachově a běžeckým «rozjižděním» na Vosecké boudě. Zima 1962—1963 se však neopakovala. Sněhové jazyky na Labské louce dovolly nejvýše nutnou a omezenou běžeckou přípravu na malém a přeplněném kolečku. Skokanský se nepřipravovali půldruhého měsíce. Pocit odpovědnosti, vyplývající mimo jiné z vysokého zájmu veřejnosti, dále situace bez

vyhlídek na možnost rozvinutí plného úsilí, když ani v Rakousku, kde byla plánována náhradní příprava, nebyl snáh, narušily v této době Olekšáka i ostatní značně nervově. Nepomohla již ani krátká příprava na můstku v Nejdku koncem prosince (10—20 skoků), kde ještě navíc utrpěl Olekšák bolestivé zranění hýždového svalu, a také ani v přípravě v Rakousku, kam sruženáři odjeli 2. ledna, se nepodařilo trenérovi Lahrovi vyrovnat velké ztráty z předcházejících týdnů.

Umístění sruženáři na OH bylo hluboko pod hranicemi jejich možnosti (Olekšák 13., Kutheil 21., Svaříček 24.). Předsednictvo sekce je přesvědčeno, že při zabránění nedostatkům přípravy minulého roku a zaměřením ve zvýšené míře na skokanskou disciplínu, mají sruženáři nejlépe k tomu, aby nastoupili cestu skokanů.

Běžci a běžkyně: Do přípravy byli z počátku zařazeni jen běžci R. Čiliř, V. Fousek a L. Hrubý pod vedením trenéra m. s. J. Prokeše. Běžkyně E. Břízová, E. Paulusová a J. Škodová pod vedením trenérky M. Prokešové měly otevřenou cestu na OH s podmínkou, že potvrdí na některých prvních závodech schopnost splnit úkol umístění do 10. místa. Podařilo se jim to na mezinárodních závodech počátkem ledna 1964 v Rumunsku.

Obě družstva zvyšovala po MS 1962 systematicky náročnost přípravy a s touto současně fyzickou zdatností. Zvýšené plánované kontrolní limity pro rok 1963 byly téměř všechny překročeny a většina závodníků si vytvořila nejlepší osobní výkony. Tato příprava probíhala podle pečlivě vypracovaných tréninkových plánů až do listopadu 1963, kdy byla rovněž silně narušena nepřízní počasí. Nekvalitní snáh a nesouvislá pokrývka nedávaly možnost jak řádného rozježdění, tak pozdějšího technického výcviku ve střídavém terénu, intervalového tréninku a zmařily plánované prosincové souže.

Dlouhodobý denní výcvik na prostorově velmi omezeném a rovinnatém terénu působil i psychicky značně nepříznivě.

Předpoklady řádné přípravy běžců a běžkyň nebyly splněny, což zanechalo jistě výraznou stopu na jejich výkonnosti. Přes to tato skutečnost nemůže být dostatečnou omlouvou jejich neuspokojivých výsledků, se kterými zůstali přibližně na úrovni mistrovství světa v Zakopaném 1962.

Projevily se nedostatky v technice i bojovnosti našich reprezentantů, které přes zlepšení jejich výkony potvrdily znovu mezinárodní závody v Harrachově a v Zakopaném. Tímto směrem bude

také třeba napřít v budoucnosti trenérské úsilí.

Zlepšení výkonnosti běžecké disciplíny neobejde se však také bez hlubších opatření v organizačních a materiálních podmínkách.

Sjezdaři: Celé období mezi olympijskými hrami 1960 a 1964 vyvíjelo se pro tuto disciplínu velmi nepříznivě. Tak např. v zimě 1960/61 nemohl být pro špatné sněhové podmínky uspořádán ani jediný závod ve sjezdu. Podobně nepříznivá byla i zima 1961/1962. Jen částečně vyrovnala ztráty předcházejících let zima 1962/63, po které byli zařazeni do olympijské přípravy závodníci M. Brůna, J. Janda, R. Koloušek a A. Soltys, pod vedením trenéra m. s. Kurta Hennricha.

Intenzivní letní příprava, která vrcholila společnou brigádou v podzimních měsících, vykazovala uspokojivé výsledky v růstu fyzické zdatnosti. Plnění tréninkového plánu však konicilo podobně jako u ostatních disciplín — měsícem listopadem. Nedostatek sněhu postihl sjezdaře daleko nejméně. Přes všechnu snahu závodníků a trenérů nebyl plán přípravy splněn ani na 50 %. Za velmi omezených podmínek absolvovali sjezdaři 14 dnů přípravy v Tatrách a necelý týden v Rakousku proti plánovaným 42 dnům. Dva mezinárodní závody v první polovině ledna nebyly tudíž vyvrcholením, ale jen pokračováním nekvalitní přípravy.

Výsledky sjezdařů na ZOH nebyly uspokojivé. Nelze ani předpokládat, že by se podstatněji zlepšily i při startu plného počtu závodníků s možností využití taktického plánu. Zůstává skutečností, že naše výkonnost v této disciplíně není v současné době z hlediska mezinárodního dobrá. Zvýšení je podmíněno nejen zlepšenými formami trenérské práce, ale i odstraněním uvedených organizačních a materiálních nedostatků a přiblížením podmínek přípravy na sněhu podmínkám předních světových závodníků.

Výsledky několika jarních mezinárodních závodů ukázaly, že ani v této disciplíně nejsme bez možnosti.

Závěr: Předsednictvo sekce považuje výsledky československých lyžařů na olympijských hrách 1964 za čestné. Proti stavu v roce 1960 zaznamenává československý lyžařský sport vysoké zlepšení ve skokanské disciplíně a zlepšení v závodě sruženém, třebaže tato disciplína zůstala značně za svými možnostmi a očekávaním. Výkonnost běžecké a sjezdařské disciplíny zůstává na úrovni předcházejících let. Je logické, že bude v budoucnu věnována zvýšená péče disciplínám,

kteří mají nejlépe k dobré reprezentaci našeho socialistického státu a lyžařského sportu, tj. skoku a závodu sruženému. Bude však vyvinuta snaha o vytvoření dobrých podmínek i pro rozvoj obou zbývajících disciplín — běhu a sjezdu.

Proto se předsednictvo ústřední lyžařské sekce usneslo na následujících návrzích a opatřeních:

1. Provést v jednotlivých disciplínách podrobný rozbor přípravy k OH 1964 a závěry projednat na XVI. celostátní konferenci trenérů v květnu 1964. Z těchto závěrů vycházet k podrobnému zpracování dlouhodobého plánu přípravy na OH 1968 s postupným cílem k MS 1966. Plán zpracovat tak, aby příprava mohla být zahájena k 1. červnu 1964.

2. Současně s plánem přípravy vypracovat i plán materiálně technického zajištění. Na podkladě schválení obou plánů olympijskou komisí ČV CSTV ještě v tomto roce zajišťovat jeho realizaci ve vzestupné tendenci.

3. Vytvářet soustavně podmínky pro soustředování předních závodníků v silné kolektivě, a to a) ve vybraných lyžařských základnách, b) při ozbrojených složkách. Pro nejlépejší dobu to znamená předložit návrh na rozšíření lyžařského oddílu Dukly Liberec a RH Semily, dále na zřízení lyžařského armádního oddílu v Liptovském Mikuláši se zaměřením na sjezdové disciplíny a na zřízení lyžařského reprezentačního oddílu MV na Strbském Plese.

4. Zpružnit mezinárodní styk, aby bylo možné ještě lépe využívat všech zahraničních poznání tak, jak to praktikují závodníci jiných zemí. Projednat v rámci spolupráce zemí socialistického tábora, případně s dělnickými organizacemi kapitalistických států možnost vzájemné pomoci v přípravě na sněhu v době místního nedostatku a vzájemnou výměnu zkušeností.

5. U reprezentantů studujících na školách vyššího typu zajistit vhodnější úpravy termínů zkoušek v souladu s termíny přípravy a reprezentace.

6. Urychlit výstavbu můstku s P = 90 v horské oblasti a zajistit sněhový kanon k výrobě umělého sněhu na skokanské můstky v podzimních měsících.

7. Zajistit kvalitního zahraničního trenéra běhu pro podzim a zimu 1964/65, případně dát některému našemu přednímu trenérovi možnost účasti na přípravě předních závodníků některého severního státu, jako nutný předpoklad ke zvýšení technické úrovně našich běžců.

DESET LET NAŠICH BĚŽCŮ A BĚŽKYŇ

Jedním z neobjektivnějších hledisek pro zhodnocení výkonnosti našich běžců a běžkyň je porovnání jejich nejlepších výkonů v nejvyšších světových soutěžích, na mistrovství světa a na olympijských hrách. Tyto dvě soutěže určují v naší disciplíně relativní křivku nejvyšší výkonnosti, jejichž skutečnou hodnotu a průběh však nelze zjistit.

O průběhu křivky nejvyšší výkonnosti (maximálního výkonu), především o její neustále stoupající tendenci, můžeme usuzovat jenom ze zákonitého růstu výkonnosti v jiných sportech, kde výkon probíhá za stále stejných podmínek, a je proto jednoznačně určen příslušnými fyzikálními jednotkami. Růst výkonnosti v běhu na lyžích nám však potvrdí i velmi kritické srovnání výsledků z delšího časového rozmezí, s přihlédnutím ke všem vnitřním i vnějším technickým podmínkám závodů. V každém případě, chceme-li se dopracovat objektivního zhodnocení výkonů našich běžců na jednotlivých světových soutěžích a chceme-li se pokusit o objektivní srovnání těchto výkonů mezi sebou, musíme vždy zjišťovat hodnotu výkonů k výkonu vítěze, bez ohledu na jeho relativní, nepostizitelnou hodnotu. Dnes je již běžný a všeobecně uznávaný způsob, kdy čas vítěze je převeden na konstantu — 100 %, a časové rozdíly dalších jsou přepočítávány na procenta času vítěze. Tento způsob nám dovoluje i poměrně objektivní srovnávání jednotlivých výkonů z různých disciplín mezi sebou. Předpokladem je, že účast čtyř závodníků z každé země v každé disciplíně dostatečně zaručuje nejvyšší hodnotu nejlepšího výkonu v daném závodě. Tato podmínka nebyla vždy splněna z naší strany, a proto také pohled »ryze objektivními očima« na výkony našich běžců a běžkyň má své nedostatky.

Olympijské hry v Innsbrucku uzavřely desítku let, která v běžeckých disciplínách MS a ZOH znamenala počátek nové éry. Falun 1954 nepřinesl jenom novou klasickou trať 30 km a upravenou »patnáctku«, ale i první vystoupení sovětských běžců a běžkyň, kteří navrátilo změnilo obraz poměru sil v klasických disciplínách.

Falun je určitým významným mezníkem i pro nás. Ve Falunu poprvé startovaly naše běžkyň v nejvyšší světové soutěži. Tři MS a tři ZOH od Falunu k Innsbrucku tvoří hlavní body, kterými prošli naši běžci (až na Squaw Valley — ženy) na cestě nejvyšší reprezentace. Ne vždy jsme byli zastoupeni ve všech disciplínách (50 km, 4X10), ale i přesto nám získané výsledky poskytují dostatečný materiál pro sestavení křivky výkonnosti na všech tratích. Naše nejlepší výkony vyjádřené procentuálním zpóźděním za vítězem nejsou závislé na počtech startujících (Falun a Lahti ještě 6), což podstatně ovlivňovalo umístění našich běžců a běžkyň a zkruslovalo skutečnou hodnotu výkonu při veřejném hodnocení. Sestavil

jsem pro názornost tabulku nejlepších našich umístění a procentuálně přepočítaných nejlepších našich výkonů na všech tratích na MS a ZOH od Falunu až po Innsbruck. Poněvadž ženská »pětka« se jela poprvé na MS až v roce 1982, použil jsem v tabulce pro předcházející léta nejlepších výkonů ze štafet, kde shodou okolností bylo možné srovnání nejlepšího našeho výkonu s nejlepším dosaženým časem vůbec vždy ve shodném úseku.

Tabulka i mnohem názornější grafické znázornění výkonnosti nejsou pro nás nijak optimistické. Přesto myslím, že jedině realistický pohled na současnou situaci podepřený tímto objektivním srovnáním pomůže nám odhalit příčiny současného stavu špičkové výkonnosti. I když nelze mluvit vzhledem k relativnosti získaných čísel o poklesu výkonnosti, je z tabulky i grafu zcela jasný narůstající rozdíl mezi naší výkonností a výkonností světové špičky. Chtěl bych se pokusit o velmi stručné zhodnocení tabulky.

Období kolem Falunu bylo nejen nástupem nové naší běžecké generace, ale především nástupem

nových progresivních forem tréninku a trenérské práce. Uvážíme-li, že naše výkony ve Falunu znamenaly snížení časového rozdílu od vítěze o 100 až 110 % proti létům 1948 a 1952, pak Cortina byla jenom nutnou výslednicí tohoto pohybu. Úspěšný nástup sovětských běžců ve Falunu znamenal však také v následujících letech i zvýšenou aktivitu ve Skandinávii, ústup od tradičních forem tréninku a tím bezesporu i zrychlený růst výkonnosti světové špičky, pro který u nás již nová generace nevyrostla. Všechny krátkodobé zásahy po roce 1958 včetně násilně řešeného generačního problému nemohly už vzniklé situaci prospět.

Současný stav a perspektiva dalšího vývoje nejsou zase tak tragické, jak by se mohlo usuzovat z průběhu grafického znázornění výkonnosti. V silách našich běžců a běžkyň je mnohem víc, než kolik ukázal Innsbruck. Nemáme však zapomínat, že vrcholný sportovní výkon je výsledkem dlouhodobého a složitého procesu, který je závislý na prostředí,

Dokončení na str. 69

VÝSLEDKY ZOH

Dokončení ze str. 67

8. Prohloubit spolupráci lékaře s trenérem při plánování i výcvikovém procesu. Zabezpečit systematický lékařskopedagogický dohled, řešit otázky masáže a hygienických zařízení výcvikových táborů.

9. Provést činnost lyžařských základen a jejich přínos špičkové výkonnosti. Zlepšit jejich řízení a kontrolu.

10. Provést rozbor systému ly-

žařských soutěží a upravit je tak, aby pomáhaly zvyšování výkonnosti, prověřit a upravit podmínky jednotné sportovní klasifikace.

11. Provést prověrku perspektivy rozvoje jednotlivých disciplín a úměrně je podporovat.

12. Zlepšit spolupráci trenérů jednotlivých disciplín, sjednotit v základech jejich názor a řízení trenérské práce.

Předsednictvo sekce je přesvědčeno, že jeho rozbor postihl převážný počet nedostatků, které brzdily rozvoj československého závodního lyžování. Navržená opa-

tření jsou cestou k jejich odstranění, cestou za dosažením vyšší úrovně československého lyžařského sportu. Podmínkou je, aby tato opatření byla přijata všemi lyžařskými pracovníky základen, okresních, krajských i ústřední sekce jako základní a závazné úkoly, jejichž splněním se podaří zajistit systematický růst výkonnosti ve všech disciplínách a zlepšit postavení československého lyžařského sportu na světovém žebříčku.

BOHUSLAV TVRZŇÍK,
ústřední trenér

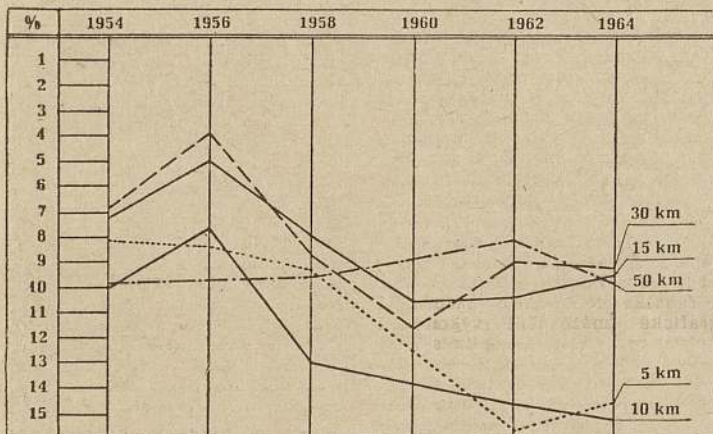
v kterém probíhá, a který je u mnoha jedinců lehce zranitelný všemi negativními vlivy a zásahy tohoto prostředí. Výkonnostní křivky jsou proto zároveň i čas-trečným obrazem vnitřních i vnějších podmínek, organizačního zajištění a forem práce vytvářených a ovlivňovaných příslušnou orga-

nizační složkou a trenéry: v složitém procesu sportovní přípravy. A to je také jeden z hlavních důvodů, pro který bychom se měli zamyslet nad výkony našich běžců a běžkyň v období mezi Falunem a Innsbruckem.

ILJA MATOUŠ

Tabulka nejlepších umístění našich běžců a běžkyň na MS a ZOH a nejlepších výkonů vyjádřených v % zpoždění za vítězem

Trat	5 km		10 km		15 km		30 km		50 km	
	um.	%	um.	%	um.	%	um.	%	um.	%
1954 Falun	—	8,16	26	9,9	32	7,1	23	6,9	27	9,8
1956 Cortina	—	8,2	14	7,5	13	4,9	10	3,9	—	—
1958 Lahti	—	9,3	25	12,9	30	7,9	24	8,4	23	9,5
1960 S. Valley	—	—	—	—	36	10,5	30	11,5	—	—
1962 Zakopanė	20	15,6	17	14,5	30	10,3	28	8,9	17	8,0
1964 Innsbruck	22	14,5	21	15,1	29	9,5	26	9,1	22	9,6

Grafický záznam nejlepších výkonů našich běžců a běžkyň na MS a ZOH vyjádřený v % zpoždění za vítězem.

JAK DÁL V BĚHU?

Patřím k těm, kteří se chtějí dopátrat pravých příčin našeho zastávání se světovou špičkou. Během let jsem svůj názor v mnohém pozměnil. Nevzdávám se však a věřím, že je možné od světové špičky proniknout. Příklady z různých sportovních odvětví nám ukazují cestu. V lyžařství jsou nejlepším příkladem v klasických disciplínách skokani NDR, italská běžci, sdruženář Thoma (NSR) a k radosti nás všech i naši skokani!

Jak dál v běhu? Malá rekapitulace. Patřili jsme kdysi k nejlepším Středoevropanům. Po válce na OH ve Sv. Mořici v roce 1948 jsme o tuto pozici ještě bojovali. Naše běžectví prodělalo v roce 1948 a 1949 jasný kvalitativní skok. Bylo to zásluhou švédského trenéra George Bergforsa, který ujasnil mnohé sporné otázky a podle jehož metodiky se učili u nás všichni běžci. Bergfors ukázal na naše hlavní nedostatky — špatné přenašení váhy těla na vedoucí lyži, tvrdou práci paží, málo uvolněnou práci celého těla. Zdůraz-

ňoval techniku odšlapů, přešlapů, přeježdění boulí. Sam tyto prvky příkladně předváděl. Když k nám přijel, nebyl už nejmladší, nebyl už také aktivním závodníkem. Pamatuji si, jak mu tehdy tři mladší v národním družstvu chtěli »pro získání respektu« při tréninku utéci. Bylo to marné. Do příchodu Bergforsa jsme byli hodně ovlivňováni příkladem Cardala a jeho kratším krokem. Cardal však byl velká individualita, dosud nepřekonána. Do jeho 28 let ho nikdo neučil běhat, vyrostl zcela sám. Když ve svých 36 letech

opouštěl běžecskou stopu, vyhrál na mistrovství ČSR všechny tratě a i ve štafetách měl nejlepší čas. Porazil všechny, kteří od mládí byli vedeni v soustředěných podpečích nejlepších trenérů. Ani Bergfors ho neopravoval. Jen těm, kteří Cardala napodobovali, radil delší krok. Do roku 1956 mělo naše běžectví vzestupnou tendenci. Na OH v Cortině umístění Matouše, Prokeše i Cardala bylo toho jasným důkazem. I časový rozdíl od vítězů to dokazoval.

V dalších letech přes všechnu snahu přeshlapujeme na místě. Ani letošní rok jsme nepostoupili vpřed. Chybí nám opět kvalitativní skok? Spíš si myslím, že chybí rozumná spolupráce trenérů, přizvání ke spolupráci všech, kteří by mohli svými zkušenostmi pomoci. Chybujeme hodně a umět si chyby přiznat je první cesta ke zlepšení. Je trochu nepochopitelné, že jsme si nechali od lyžařiny odejít lidi, kteří nám mohli být hodně a hodně platní. Zkušenost — matka moudrosti platí zde více než jinde. Jak jinak si vysvětlit, že se setkáváme i na velkých závodech s takovými chybami, které by se neměly vyskytnout ani na okresním přeboru?

Během této sezóny jsem si všiml několika věcí, které nutí k zamýšlení. Svůj názor jsem konzultoval s některými trenéry a závodníky a jistě bude zajímat i ty, kteří jakkoli v běžecských disciplínách pracují.

Nebudu diskutovat v tomto článku vůbec o předsezónní přípravě. Je to věc velmi složitá a úplný recept prostě zatím neexistuje. Faktem zůstane, že hlavním úkolem předsezónní přípravy je dosažení maximální fyzické zdatnosti, napodobování cviky posílení těch svalových partií, které nejvíce pracují, a naposled správně zpracovaný systém přípravy, který duševně závodníka v nejmenším neunaví, ale připraví ho na sezónu v nejlepší pohodě, radosti a důvěře ve vlastní sílu.

Několik slov k technice a taktice. Na OH v Innsbrucku jsem pozorně sledoval jízdu těch nejlepších. V čem je hlavní rozdíl? I naprostý laik by postřehl výbušnost jejich jízdy. To nám tedy určitě chybí! Tento rozdíl je patrný jak v 1. km tratě, tak třeba ve 30. km. Přirovnal bych to tak, že naši závodníci a hlavně závodnice se po stopě jakoby sunou, proti výbušnému energickému odrazu těch nejlepších. Možná že zde působí nepříznivě umělá dráha PVC, která ke správnému nácviku odrazu určitě nepřispívá. Další rozdíl je v práci paží. Určitě se málo odrážíme holemi při střídavém kroku. Rekl bych, že zde nás trochu dezorientoval právě Bergfors. Starší generace — éry Ládl Nováka, Franty Šimůn-

ka, Musilů, Svatoše aj., zdůrazňovala práci paží, přecházela ze střídavého kroku až do stejnostranného kroku (»pass-gangu«), ale tito závodníci doporučovali končit pohyb paží v místech, kde zápěstí opouštělo bok. Bergfors prosadil švihovou práci paží, záběr až do nejzazší polohy za tělem s vytočením dlaně vně. Vnutil nám poměrně delší hole a se švihovou prací paží jsme pomalu opouštěli intenzivnější odraz. Další rozdíl je v jízdě do kopce. Lehkost a téměř lehkootletický způsob běhu, s jakým Seveřané a lyžaři SSSR zdolávají kopce, jsou zatím nenapodobitelné. Vzpomínám si, jak o Gusti Berauerovi se tradovaly zkratky, že ten v létě trénoval jen tak, že běhal jenom dlouhými skoky do kopce. Nebylo v tom také kus moudrosti? V Innsbrucku mě dost překvapilo, že jízda s odpichy soupaž je jaksi na ústupu. Není to však přechodné? Dál jsem důsledně sledoval vytáčení boků při běhu. Mnoho závodníků u nás se snaží prodloužit krok mohutným vytáčením boků. Faktem zůstane, že boky při běhu mají být naprosto uvolněné, ovšem do násilného přetáčení je tlačit nesmíme. Brzdí se rychlost pohybu a snižuje výbušnost jízdy. Kromě několika uvolněných kroků po rovině jsem u žádného vynikajícího závodníka soustavně vytáčet boky neviděl. Zaujala mě ještě další věc. Neviděl jsem ty nejlepší v závodech takřka usmeknout. Je to jistě tím, že umějí velmi dobře využívat s cítem nerovnost stopy, ale není to také tím, že jezdí až nápadně na měkkých lyžích? Snad jim to z kopce tolik nejede, ale oni ani při sjezdu příliš nezrychlují pícháním. Zvlášť, jestliže na ně čeká stoupání. V místech, kde sjezd přechází do roviny a každý u nás by začal píchat, jede Seveřan ještě klidně dál, a to i na krátké tratí při štafetách.

Také v technice jízdy ve vlnitém terénu s různými odšlapy máme stále co dohánět. Uvedu tři konkrétní příklady z Harrachova, z letošního mistrovství republiky a mezinárodních závodů. Při běhu na 15 km jsem pozoroval úsek mírně do kopce, kde trať po odšlapu měnila směr. Způsob, jakým si tento odšlap najel Fin Taipale, nesnese vůbec srovnání s kterýmkoli z našich závodníků. Na jediném odšlapu získal nejméně 3 m na ostatní. — Při běhu na 30 km zbývalo závodníkům 5 km do cíle. Bylo to 5 km po ženské tratí bez větších stoupání. Sledoval jsem vítěze Fina Taipale, kterému v lyžích jel Ladislav Hrubý. Každý si spočítal, že jestliže se náš Hrubý Taipaleho udrží, bude z našich závodníků pravděpodobně nejlepší. Hrubý se o to také ze všech sil snažil. Přejel jsem

pak na 29. km. Tam však již jel Fin asi 100 m před našim závodníkem. Zajímalo mě, kde tento náskok získal. Hrubý mi po závodě vyprávěl, jak v »houbafině« udělal Fin pár odšlapů a byl pryč. Při třicítce jsme sledovali s trenérem Weberem z RH Semly obtížný úsek na 2. km pod stolem velkého můstku. Vybral jsem si konec stoupání v délce asi 35 m. Na zledovatělě stopě byla jízda značně obtížná a vyžadovala velkého citu. Sledovali jsme, kolikrát v tomto úseku závodníci usmeknou. Výsledek byl zajímavý. Vůbec nesmekli Fin Karjalainen a Hrubý, 1krát usmekl vítěz Taipale, 2krát Fousek (později musel vzdát), 3krát Čillik, atd. Někteří však usmekli i 12krát. Co k tomu dodat? Věnujeme dost pozornosti nácviku této běžecské abecedy? Nehledíme příliš do ciferníku stopek než na závodníky v členitém terénu?

Pod závodní taktiku můžeme zahrnout mnoho věcí. Procházel jsem se v Seefeldu před každým závodem mezi šatnami, abych pochytil co nejvíce zajímavosti. Nejvíce mě překvapil klid a samozřejmost, s jakou se připravovali favorité na závod. Nervózní byli Italové, kterým »pan Rhode« stále přimazával lyže. Oni však byli nejkzlamanejšími běžci na OH, loňské úspěchy zůstaly pro ně pouhým snem. U našich šaten klid také nebyl. Měl jsem dojem, že hlavní zájem byl upřen k otázce, zda porazí Harvan Hrubého, či tomu bude naopak. Je takto zaměřená rivalita na OH správná?

Na letošním »Harrachově« jsem viděl tolik špatných příkladů v mazání lyží, které by se, jistě opakovat neměly. Zledovatělá stopa, která kolem 10. hodiny na sluníčku měkla, nadělala hodně starostí. Je přece zbytečné zkoušet již v 7 hodin ráno vosky, když je jasné, že v hodinu startu bude sněh zcela jiný. Jaké má taková ukvapenost následky? Nervozitu závodníků a nakonec většinou i špatně namazané lyže. Za mírného oteplování není jiné východisko než správný odhad pramenící ze zkušenosti. Nikdo nemohl přece mazat jinak než kombinací skare a klistru. Nebo jsem viděl ve zmatku stírat a přemazávat lyže jednomu z favoritů sdruženého závodu ¼ hodiny před jeho startem. A to musel ke startu ještě 1 km běžet, aby vůbec včas vyjel na trať. Jestli zůstal i za těchto okolností klidný, tak mu jeho nervy musíme všichni závidět. Největší bylo však vidět zděšení u těch, kteří těsně před startem zjistili, že se jim loupe ze skluznice vosk. Většinou tito nešťastníci a hlavně nešťastnice ani nevěděli, proč se jim to vlastně stalo. Dovolil bych si tuto příčinu objasnit a zároveň se po-

kusím o recept, jak na ledovatou stopu lyže namazat, aby se vosk neloupal, ale vydržel tam případně i 50 km.

Nejprve setřeme lampou staré vosky, čistou lyží ještě několikrát ohněm přejeďme a tvořící se bublinky stále utíráme. Tím uvolníme i jemné póry ve dřevě a skare se do nich bude moci řádně zasát. Na čistou lyži nanese me v teplé místnosti slabou vrstvu skare a takto namazanou lyží přejeďme lehce ohněm. Jen tak, aby vosk nepatrně »přebublal« a zasákl se do uvolněných pórů dřeva. Představme si lisejník na kůře stromu, na takovém principu musí být vosk spojen s dřevem. Tuto proceduru děláme většinou večer před závodem. Můžeme dát lyže na noc do chladna, nikdy ne však na mráz! Ráno pak nanášíme další vrstvy vosku podle délky tratě a »ostrosti« stopy. Kdy se nám vosk může loupat? Buď byla lyže špatně očištěna od tvrdých vosků a skare nepřilnulo ke skluznici, nebo jsme lyži nenechali pozvolna vychladnout a odnesli jsme ji hned na mráz. Dřevo chladne jinak než skare, spojení se naruší a vosk nepřilne. Rovněž se spojení naruší tehdy, jestliže se lyže nechala přes noc »vymrznout«, a ráno ji přineseme do tepla k dalšímu namazání. Vosk a dřevo se různě rychle ohřívají a navíc se celá lyže orosí, vosk přijme vlhkost, dřevo také, a jestliže takovou lyži brzy opět odneseme na mráz, vosk se nám sloupe a navíc může lyži i zlomit. Je možné, že se na tuto praxi již započetlo? V podobných perličkách bych mohl pokračovat, ale i tak jsem jistě každého přesvědčil, že nedostatků je dost, a na jejich odstranění stačíme sami!

Nadhodil jsem zde několik problémů a upozornil na různé chyby. To vše proto, abych pomohl řešit otázku — »jak dál?« Ještě před několika lety jsem trpěl skepsí, že civilizace a rostoucí pohodlnost mládeže nám budou odvádět zájem od běhu na lyžích, který rozhodně pro pohodlné není. Živoi mě přesvědčuje o opaku. V neděli 8. března startovalo u nás na Šumavě na »Poháru Rudé hvězdy« 460 závodníků. Na jiných závodech je zájem obdobný. Dokážeme některé z nich dovést k metám nejvyšším? Skokanů je u nás o hodně méně a přesto se probíjvali mezi nejlepší na světě! Nenabízí se nám příklad, ze kterého se můžeme poučit?

JAROSLAV ŠMÍD

Tleskali jsme dobrým výkonům

Vrátná dolina v Malé Fatře se stala letos opět dějištěm lyžařské soutěže v naší republice. Boje o mistrovské tituly ve sjezdových disciplínách jsou pro lyžařskou veřejnost vždy netrpělivě očekávaným vzrušujícím zážitkem. Stejně tomu bylo i v letošním olympijském roce.

Do Vrátné se sjely ukázněné kolektivy krajských reprezentantů a potěšitelné bylo, že do nejvyšší soutěže se proboujvalo i mnoho dorostenců, kteří pak mohli bojovat se závodníky již zvučných jmen. Před zahájením vlastních mistrovských soutěží se mnoho hovořilo o tom, jak se mladí na mistrovství prosadí. Mnoho se též diskutovalo o špatných sněhových a tréninkových podmínkách, čímž byla znesnadněna letošní příprava. Objevily se i pochyby, budou-li závodníci stačit na náročnou sjezdovou trať.

Špatná zima způsobila pochopitelně velké potíže i pořadatelům. Sněh napadl velmi pozdě, tratě nebyly přeměněny v písky, a tak pořadatelé byli nuceni upravovat všechny tratě s omezeným počtem techniků až těsně před mistrovstvím. Úkol byl nad jejich síly, a tak se stalo, že již téměř tradičně byl znehodnocen nedostatečnou úpravou slalom mužů. Sjezdovky a tratě pro obří slalomy byly připraveny dobře.

SLALOM MUŽŮ

Skutečnost, že stav slalomových tratí se v průběhu závodu velmi zhoršil však nijak nesnižuje výkony vítěze L. Richvalského, ani dalších úspěšných závodníků. Janda, Sinay, Vojtěch, Horák, Čermák a Jan Novotný předvedli technicky dobrou a bojovnou jízdu. Zvláštní pozornost si pak zaslouhují pravidelné vynikající výkony našich bývalých reprezentantů — mistrů sportu J. Krasuly a Vlado Krajináka. Pro mladé závodníky musí být vzorem svým vřelým poměrem k tréninku i k závodění. Oba dokáží velmi těžít ze svých bohatých zkušeností. Tento poznatek napovídá mnoho i trenérům. Jen technika sama o sobě k úspěchům v závodech nestačí. O zkušenostech však nelze jen mluvit a předávat je. Zkušenosti se musejí získávat v závodech. Mnoho závodníků však absolvovalo zejména druhé kolo slalomu jen procházkovým tempem. K této »taktice« je přinutilo poznání o špatném stavu tratí získané v prvním kole. Z 68 startujících dokázalo jen 26 závodníků projet I. kolo bez pádu. Závodníci s vyšším startovním číslem byli nuceni trať jen »dojíždět«, aby zachránili pro svůj kraj směrné číslo pro příští mistrovství.

I. kolo — autor J. Kiša (450 — 210 — 62), II. kolo — O. Krajinák (460 — 200 — 67): 1. Richvalský (VS) 133,15 (67,08 — 66,07), 2. Janda (D. Liberec) 133,84 (67,01 — 66,83), 3. Krasula (VS) 140,77 (73,84 — 66,93), 4. Sinay (VS) 145,80 (74,05 — 71,75), 5. Zb. Mohr (VS) 145,82 (75,59 — 70,23), 6. Vojtěch (VČ) 148,12 (73,86 — 74,26), 7. Horák (SM) 150,07 (72,16 — 77,91), 8. Uhlíř (JM) 150,45 (72,98 — 77,47), 9. Čermák (D. Liberec) 151,04 (70,86 — 80,18), 10. Novotný (MVP) 153,39 (77,51 — 75,88).

SLALOM ŽEN

Obě tratě byly vytyčeny na svahu pod lanovkou nad dolní stanicí ve Vrátné. Ani volba tohoto terénu nebyla ideální. Některá místa byla měkká, na jiných byly nepřijemné ledové plotny. Na tak nesourodém a těžkém terénu a pro ženy poměrně strmém svahu se uplatnila spíše pasivní jízda, což si velmi dobře uvědomily zkušené závodnice — býv. reprezentantky, mistryně sportu M. Mohrová a J. Rubešová. Jejich jízda byla promyšlená a přesná. Nynější reprezentantky Živcová a Bambasová

nevyužily v této soutěži své technické vyspělosti. I. Fiedlerová doplatala na příliš riskantní jízdu v prvním kole. Cuninková velmi zlepšila způsob jízdy a příjemně překvapila zejména ve druhém kole.

I. kolo — autor D. Charvát (350 — 150 — 44), II. kolo — M. Zurek (350 — 150 — 46): 1. Mohrová (VS) 109,01 (54,60 — 54,41), 2. Rubešová (VČ) 110,31 (55,40 — 54,91), 3. Živcová (VČ) 110,99 (54,85 — 56,14), 4. Mahrová (MVP) 114,25 (55,85 — 58,40), 5. Cuninková (StS) 117,28 (62,16 — 55,12), 6. Kornelová (SČ) 121,71 (61,86 — 59,85), 7. Mladějovská (VČ) 125,39 (60,40 — 64,99), 8. Kučerová 125,87 (61,74 — 64,13), 9. Vl. Bambasová 126,05 (68,32 — 57,73), 10. Fialová (všechny MVP) 127,53 (64,10 — 63,43).

OBŘÍ SLALOM MUŽŮ

Trať obřího slalomu mužů byla částečně vedena po sjezdové trati. Toto řešení se ukázalo z mnoha důvodů nevhodné. Jednak musel být časově omezen trénink sjezdu, ale i obří slalom utrpěl tím, že mnohá místa byla spíše sjezdová a naopak chyběly typické dlouhé oblouky. Trať však byla velmi dobře připravena a umožnila závodníkům regulérní jízdu. Zvítězil náš olympionik Šoltýs.

Autor tratí P. Balošák (1460 — 410 — 62): 1. Šoltýs (VS) 1:06,9, 2. Krasula (VS) 1:07,4, 3. Richvalský (VS) 1:09,0, 4. Hennrich (SČ) 1:09,5, 5. Přibramský (MVP) 1:09,6, 6. Krajinák (VS) 1:09,7, 7. Vojtěch (VČ) 1:09,9, 8. Cotiofan (StS) 1:13,3, 9. Novotný (MVP) 1:13,4, 10. Sinay (VS) 1:13,5.

OBŘÍ SLALOM ŽEN

V tomto závodě získala poprvé mistrovský titul J. Janoušková z Pece pod Sněžkou, která již několik let dokazuje vynikající sjezdařské schopnosti ve sjezdu a v obřím slalomu. Je odvážná a bojovná a její předností je vedení lyží v dlouhém oblouku, při kterém vylučuje zbytečné brzdové sesouvání. Další místa obsadily členky státního družstva. Vynikající jsou výkony dorostenek A. Krňoulové a E. Milerové. Čtvrtým místem se Milerová zařadila mezi skutečné naděje. Doposud nebyla zařazena do státního družstva a trénovala v Mladé Boleslavi.

Autor tratí J. Gurský (1300 — 350 — 30): 1. Janoušková (VČ) 1:23,2, 2. Vl. Bambasová (MVP) 1:24,9, 3. Krňoulová (MVP) a Milerová (StČ) obě 1:25,0, 5. Kornelová (SČ) a Cuninková (StS) obě 1:25,4, 7. Živcová (MVP) 1:26,8, 8. Hromádková (MVP) 1:26,9, 9. Mladějovská (VČ) 1:27,6, 10. Vlast. Bambasová (SČ) 1:27,8.

SJEZD MUŽŮ

Po osmileté přestávce vychutnali naši sjezdaři trénink i mistrovský závod na chlebské sjezdovce. Při této příležitosti je nutné poděkovat autoru tratě s. Šaradinovi i pořadatelům, že i za těžkých podmínek připravili trať pro trénink i závod. Škoda, že tréninkového času bylo pro tak náročnou trať poměrně málo. V průběhu závodu jsme se mohli přesvědčit, že mladí závodníci, do kterých vkládáme tolik nadějí, jsou schopni za předpokladu dobrých tréninkových podmínek podávat pěkné a odvážné výkony. Absolvování rychlé chlebské sjezdovky vyžaduje dokonalou techniku, a o té jsme se

právě u našich mladých závodníků přesvědčili. Mistrovský titul v této disciplíně si zaslouženě vybojoval J. Janda.

1. Janda (D. Liberec) 1:57,63, 2. Čermák (D. Liberec) 2:01,46, 3. Sinay (VS) 2:02,27, 4. Horak (SM) 2:02,86, 5. Příbramský (MVP) 2:03,38, 6. Vojtěch (VC) 2:05,09, 7. Novotný (MVP) 2:05,50, 8. Spale (MVP) 2:03,20, 9. VI. Krajiňák (VS) 2:06,29, 10. Vokatý (VC) 2:07,18.

Trojkombovace: 1. Ríchvanský (VS) 79,28, 2. Kralusa (VS) 92,80, 3. Vojtěch (VC) 121,96, 4. Sinay (VS) 130,69, 5. VI. Krajiňák (VS) 148,92, 6. Příbramský (MVP) 149,74, 7. Novotný (MVP) 171,76, 8. Horák (SM) 196,24, 9. Meduna (StS) 235,08, 10. Slaviček (StC) 244,70.

SJEZD ŽEN

Rovněž sjezd žen měl vysokou sportovní hodnotu. Autoři sice byli nuceni vytyčit pro ženy náhradní trať, ale svůj úkol splnili znamenitě. Přesto však bude nutné, aby sjezdovka žen měla již svou trasu. Letos je třeba kritizovat nevhodně upravený jezd, který byl příčinou četných pádů za cílem. Došlo ta-

ké ke dvěma zraněním. Zvítězila A. Živcová a dokázala svou převahu v této disciplíně. Na dalších místech skončily Janoušková a Mohrová. I v tomto závodu je třeba ohodnotit umístění našich dorostenek Milerové, Krňoulové a Cuninkové.

1. Živcová (MVP) 1:13,5, 2. Janoušková (VC) 1:14,2, 3. Mohrová (VS) 1:15,4, 4. Fiedlerová (SC) 1:15,8, 5. VI. Bambasová (MVP) 1:16,8, 6. Milerová (StC) 1:17,3, 7. Cuninková (StS) 1:17,4, 8. Krňoulová (MVP) 1:18,0, 9. Slavičková (VC) 1:18,4, 10. Vlast. Bambasová (SC) 1:18,4.

Trojkombovace: 1. Živcová (MVP) 37,00, 2. Mohrová (VS) 54,68, 3. Cuninková (StS) 86,24, 4. Vlad. Bambasová (MVP) 114,50, 5. Mahrová (MVP) 157,24, 6. Krňoulová (MVP) 171,41, 7. Kučerová (MVP) 188,17, 8. Slavičková (VC) 189,04, 9. Rubešová (VC) 205,80, 10. Mladějovská (VC) 217,08.

V závěru bych chtěl podotknout, že letošní špatná zima měla sice neblahý vliv na výkonnost našich sjezdařů, ale při mistrovství jsme se opět setkali s velkým elánem a měli jsme možnost zažít tak dobrým výkonům závodníků. Tvrdé boje nás nadchly, zklamala nás však malá účast veřejnosti. DUSAN CHARVÁT

DO DRUHÉHO DESETILETÍ

X. jubilejní Velká cena Slovenska už skončila a jistě je správné podívat se při tomto výročí nejen trochu zpět, ale především dopředu. Bohužel letošní VCS pokračovala v sestupné tendenci, která začala v roce 1958 jak v počtu zahraničních účastníků a jejich kvalitě, tak i v našich úspěších. Dvě třetí místa nás nemohou uspokojit a ukolébat, i když v soutěži mužů jsme postrádali zraněné Kolouška, Brůnu, Petřika, ke kterým se po slalomu přidali ještě zlomením palce Šoltýs a v ženách Fiedlerová.

Otázkou výkonnosti se zde však nebudu zabývat (souvisí se širšími problémy našeho lyžování a sjezdových disciplín především), to jistě učiní trenérská rada při hodnocení závodní sezóny. Zaměřím se na další příčiny, které podle dosavadních zkušeností způsobují malý zájem o VCS mezi zahraničními závodníky. Je to především snaha pořadatelů udržet VCS jako závod v trojkombinaci, což je jistě pěkné a dobré pro naše závodníky. Zkušenosti z posledních ročníků však jasně ukazují, že zvládnout všechny disciplíny ve čtyřech dnech je nadmožností závodníků a především pořadatelů. Největší potíže činí především závod ve sjezdu mužů. Všichni dosavadní zahraniční závodníci uznávají kvalitu naší tatranské sjezdové tratě, řadí ji mezi jednu z nejkrásnějších, ale zároveň nejobtížnějších na světě, avšak zcela správně tvrdí, že jí není možno v tak krátkém čase, při nabitém programu VCS naučit a zvládnout. A tak docházelo k tomu, že zahraniční účastníci v posledních letech odmítali se zúčastňovat sjezdového závodu.

Druhým důvodem je pak nedostatečná úprava sjezdových tratí, což bylo typické letos. Při poměrně velkém množství sněhu nebyla trať ani na jeden trénink

řádně připravena. Má-li se sjezdovka v Tatrách jezdit, a všichni na tom v zájmu rozvoje našeho lyžování máme zájem, je nutno zajistit pravidelnou údržbu po celý rok.

Dalším důvodem je při pořádání trojkombinace poměrně velká náročnost na čas zahraničních závodníků, kteří mají značný nedostatek termínů. Proto se ukazuje za zcela nutné v příštích ročnících uspořádat VCS jako závod ve dvojkombinaci. TR sjezdových disciplín má zájem na tom, aby se jel sjezd a slalom. V tomto případě je však nutné počítat s termínem do konce února. Pokud by byla pořádána VCS v březnu, uspořádat slalom a obří slalom. Při určování termínu by se vyplatila lepší spolupráce s lyžařskými svazy NDR a Polska, aby jednotlivé závody (VCS, Oberwiesenthal a Zakopanė) na sebe plynule navazovaly. Tím by se zlevnily nejen náklady na pobyt zahraničních účastníků, ale byly i vytvořeny předpoklady pro kvalitnější a početnější účast světových spíček.

Průběh letošního VCS, až na potíže s mužským sjezdem, byl hladký nejen díky usilovné práci pořadatelů, ale především přízní počasí. Velkým záporom byla nedostatečná úprava tratí, které jen

závodníkům v prvních dvou skupinách zaručovaly možnost jet závod naplno. To postihlo v plné míře naše mladé závodníky, kteří nemohli uplatnit své technické předpoklady a snížit rozdíl od závodníků nasazených do prvních dvou skupin.

Průběh závodu znovu potvrdil, že naši největší slabinou je obří slalom, který vyžaduje perfektní provedení dlouhého oblouku ve střední rychlosti. Zde se jasně projevil velký rozdíl v technice, a to především v rychlosti přechodu z oblouku do oblouku, přesné postavení lyží na hrany ve vedení oblouku a tím ve velikosti smyku, což podmiňuje měkkou práci nohou a správným držení trupu. Tento rozdíl bylo obzvláště vidět ve druhém obřím slalomu mužů, který postavil Francouz Stamos. A při srovnání způsobu stavby tratě, kterou postavil O. Krajiňák tak, jak se u nás všeobecně staví, s tratí Stamosa, si každý musel uvědomit, že to je jedna z hlavních příčin našeho zaostávání v této disciplíně. Trenérská rada z toho musí vyvodit patřičné závěry a zajistit i všech našich závodech kvalitní vytyčení tratí.

Ve slalomu byl rozdíl v technice a výkonnosti značně menší, možná i proto, že trenéři Vedral a Charvát postavili slalomy, na které jsou naši závodníci zvyklí. Ale i zde bylo vidět velký rozdíl v jistotě a především v taktice jízdy. Jistota je podmíněna množstvím tréninku a v tom měli alpské závodníky nespornou výhodu. Ale právě proto je třeba zaměřit se na taktickou stránku zá-

vodu, především na dokonalou prohlídku a zapamatování tratě. Při zachování chladného rozumu a při správné prohlídce nemusel, jako už tradičně na VCS, po skvělé jízdě v první polovině I. kola zbytečně upadnout Janda a i naše další »želízka« Čermák a Živcová. A tak čest zachraňovali zkušení závodníci Richvalský, Soltýs, Krajňák, Richvalská a mladá Cuninková, která za výkon ve slalomu zaslouží pochvalu.

Sjezd mužů se bohužel nekonal, počítali jsme zde s tím, že naši plně využijí výhody domácího prostředí. To se však nepodařilo ani ženám, přestože zde dosáhly nejlepších výkonů. To se neprojevalo v umístění, přestože pátá Mohrová byla jen o 42/100 vt. a šestá Živcová o 47/100 vt. za vítězkou. Tady nám chybělo trochu válečnického štěstí.

Přes všechny nedostatky a chyby měla X. VCS důstojný průběh a byla velkým přínosem pro naše závodníky nejen tím, že mohli srovnat své síly a vidět při závodě tak vynikající lyžaře, jako byl novopečený mistr Rakouska Digruber, ale především tím, že po zařazení VCS jako I B závodu v kalendáři FIS měli možnost zís-

kat dobré bodové ohodnocení pro žebříčky FIS na rok 1985. Žel však toho nevyužili všichni, se kterými pro příští rok počítáme.

Slalom — muži: 1. Digruber (Rak.) 102,25 [53,05 — 49,17], 2. Fourme (Fr.) 104,22 [52,69 — 51,53], 3. Richvalský 105,97 [55,46 — 50,51], 4. Soltýs 107,19, 5. Loidl (Rak.) 108,69, 6. Krajňák 108,90.

Obří slalom I: 1. Balmat (Fr.) 1:03,11, 2. Digruber (Rak.) 1:05,40, 3. Dereziński (Pol.) 1:05,48, 4. Fourme (Fr.) 1:05,96, 5. Čermák 1:06,32, 6. Wala (Pol.) 1:06,66, 7. Sitarz (Pol.) 1:06,87, 8. Janda 1:06,95, 9. Maslajek (Pol.) 1:07,85, 10. Müller (NDR) 1:08,86.

Obří slalom II: 1. Digruber (Rak.) 1:15,63, 2. Fourme (Fr.) 1:15,69, 3. Dereziński (Pol.) 1:16,11, 4. Balmat (Fr.) 1:16,39, 5. Perrot (Fr.) 1:17,21, 6. Čermák 1:17,54, 7. Loidl (Rak.) 1:17,64, 8. Wala (Pol.) 1:18,51, 9. Richvalský 1:18,56, 10. Maslajek (Pol.) 1:19,23.

Trojkombinace o VCS: 1. Digruber 22,88, 2. Fourme 38,80, 3. Wala 106,58, 4. Krajňák 164,25, 5. Richvalský 173,83, 6. Korb (NDR) 175,91, 7. Günnel (NDR) 193,27, 8. Šírek 224,76, 9. Korman a Ralavský 305,86.

Slalom — ženy: 1. Digruberová (Rak.) 85,46 [42,44 — 43,02], 2. Pucherová (Rak.) 89,93 [44,62 — 45,31], 3. Waniová (Pol.) 90,51 [44,71 — 45,80], 4. Cochauxová (Fr.) 91,14 [45,90 — 45,24], 5. Cuninková 93,53 [46,05 — 47,47], 6. Mohrová, 7. Bambasová, 8. Slavíčková, 9. Krňoulová.

Obří slalom: 1. Digruberová (Rak.) 1:04,44, 2. Pucherová (Rak.) 1:05,05, 3. Bambasová 1:07,26, 4. Skupieňová (Pol.) 1:09,34, 5. Caronová (Fr.) 1:09,92, 6. Živcová 1:11,31, 7. Mohrová 1:12,93, 8. Millerová 1:14,35, 9. Slavíčková 1:18,40, 10. Cuninková 1:19,18.

Sjezd: 1. Bernardová (Fr.) 1:45,57, 2. Caronová (Fr.) 1:45,85, 3. Waniová (Pol.) 1:45,86, 4. Skupieňová (Pol.) 1:45,93, 5. Mohrová 1:45,98, 6. Živcová 1:46,15, 7. Digruberová (Rak.) 1:47,60, 8. Pucherová (Rak.) 1:47,77, 9. Krňoulová 1:47,81, 10. Slavíčková 1:49,24.

Trojkombinace o VCS: 1. Digruberová 12,17, 2. Pucherová 47,10, 3. Caronová 135,05, 4. Mohrová 136,24, 5. Waniová 212,65, 6. Slavíčková 217,76, 7. Cuninková 223,88, 8. Millerová 242,49, 9. Orvanová 317,81, 10. Krňoulová 342,56.

LYŽAŘI OZBROJENÝCH SLOŽEK O TITULY

V neprávem opomíjených Jeseníkách pod Pradědem si dali v únoru dostaveníčko nejlepší lyžaři Čs. lidové armády a složek ministerstva vnitra, aby bojovali o tituly přeborníků svých ministerstev. Byla to od roku 1945 první společná přehlídka lyžařské zdatnosti příslušníků našich ozbrojených sil a nutno říci, že to byla přehlídka úspěšná. Vedle celé řady čs. reprezentantů startovali v rámci přeboru v klasických disciplínách reprezentanti bezpečnostních sborů SSSR a NDR. Družstvo SSSR v čele s olympionikem Kolčinem převyšovalo naše závodníky, družstvo NDR pak tvořili mladí závodníci Dynamy Cvikov, kteří přijeli k nám za zkušenostmi.

Zahajovací závodem byl běh na 15 km se 164 startujícími. Prvenství si odnesl P. Kolčín 50:05, 2. Nasetkin 52:00, 3. Arisimov 52:03, Vědonin 52:06, 5. Tichomolov (všichni SSSR) 52:20, 6. Hrubý (RH) 53:49, 7. Nesčerjakov (SSSR) 55:18, 8. Sacký (Dukla) 55:28.

Obří slalom (trať 1000 m, 34 branek, výškový rozdíl 280 m, 69 startujících): 1. Janda 57,5, 2. Šírek (oba Dukla) 1:00,1, 3. Richvalský (RH) 1:00,5, 4. Zajden (D.) 1:02,4.

Biathlon (18 startujících): 1. J. Krupka 1:27,15 (17 zásahů), 2. Lacko 1:33,03 (20), 3. Dvořák 1:33,49 (13), 4. Jeřábek 1:38,50 (13), 5. Fr. Krupka 1:44,31 (12), 6. Kašper 1:47,11 (14). [Startovali jen příslušníci armády.] Družstva: Dukla Liberec (Krupka, Dvořák, Jeřábek) 4:39,54, 2. Voj. školy (Kašper, Uher, Dohnal) 5:32,43, 3. Tábor 5:43,54.

Závod štafet 4x10 km se uskutečnil samostatně pro MV a MNO. V závodě vojsk ministerstva vnitra (22 štafet) byla první štafeta Dyn. Moskva (Vě-

donin, Nasetkin, Arisimov, Kolčín) 2:07:00 před RH (Mundil, Ploc, Eminger, Hrubý) 2:18:26 hod. Nejlepší čas na úseku měl Kolčín 31:20, z čs. závodníků Hrubý 32:48. V přeboru armády (10 štafet) zvítězila na téže trati štafeta Dukly Liberec (Fajstauer, Honců, Rusňák, Sacký) v čase 2:16:47 před Příbramí 2:26:24. Nejlepší čas na úseku měl Sacký 32:32.

Sjezd (59 startujících, délka trati 2100 m, výškový rozdíl 420 m): 1. Janda 1:18,8, 2. Čermák 1:21,3, 3. Šírek 1:21,8, 4.—5. Zajden (všichni Dukla) a Šmid (RH) 1:22,7, 6. Richvalský (RH) 1:23,3. Slalom znovu potvrdil vynikající formu Jandy, který dosáhl nejlepšího času v obou kolech, startovalo 55 závodníků, 60 branek: 1. Janda 83,4, 2. Richvalský (RH) 85,7, 3. Čermák 85,8, 4. Vondrus 90,4, 5. Novák 94,3, 6. Meduna (všichni Dukla) 98,2.

Závod hliček na 25 km se střelbou, který byl vyvrcholením přeboru, byl rovněž hodnocen samostatně pro MNO a MV. Armádním přeborníkem se stala hlička Dukly Liberec (Jeřábek, Krupka, Dvořák, Fusk) časem 1:41:42 hod. a za střelecký výsledek získala 8 kladných odpočítatelných minut před hličkou vojenských škol (Pohořalý, Černý, Uher, Mužík) 1:53:14 hod. (—6 min.). Hlička SSSR Kolčín, Tichomolov, Anisimov startující v přeboru MV dosáhla času 1:36:25 hod. a 1 trestná minuta před RH Košice (Lupták, Baláz, Uhlář) 1:42:02 hod. (+1 min.).

Pořadatelé přeboru — VAAZ Brno a učiliště MV Bruntál se úkolu zhostili se ctí a připravili startujícím dobré závodní podmínky.

ZDENĚK KAŠPER, Brno

NEŽ ULOŽÍME VÝSTROJ A VÝZBROJ

Pro všechny lyžaře nadešla nyní chvíle, kdy se s těžkým srdcem loučí definitivně s letošní lyžařskou sezónou. Ti nejnárůživější v duchu přemýšlejí již nyní o příštích zimních radovánkách. Všichni musíme však svou lyžařskou výstroj a výzbroj přes léto uložit tak, abychom ji uchovali v dobrém stavu až do příští zimy.

LYŽE: Většinou jsou dnes lyže z lepených dřevěných plátů a s umělou skluznicí nejrůznějšího provedení (lak, texgumoid, celuoid, kofix atd.). Pro ty lyžaře, kteří vlastní lyže s dřevěnou skluznicí, je určena naše první rada: i takovou skluznici je nutné náležitě ošetřit, dokonce s větší péčí, než je tomu u skluznic z umělé hmoty. Starý vosk odstraníme rozpustidlem nebo seškrábeme ostrým tvrdým předmětem a nakonec přejedeme celou plochu hrubším smirkovým papírem. Po této úpravě natřeme skluznici roztokem benzenu a lněného oleje a uložíme nejlépe tak, aby pod špičkou a u patky byly lyže pevně sevřeny lištami k rovné ploše (např. dřevěná deska), zatímco pod vázání zasuneme přiměřeně velký hranol. Ten bývá u měkkých lyží větší, u tvrdších s dostatečným vypnutím, menší. Kdyby takovéto uložení nebylo možné, sevřeme lyže proti sobě dřevěnými svorníky, a to pod špičkou a u patky. Hranol dáváme opět pod vázání, většinou pod patu boty. Lyže pak uložíme do místností, kde není ani příliš vlhko, ani příliš sucho. Důležité je, aby místnost byla větrána.

Lyže s lakovanou skluznicí ošetříme tak, že opět seškrábeme starý opotřebovaný lak (cidlinou, skličkem a pak smirkem). Nový lak nanášíme obvykle podle návodu uvedeného na obalu speciálního laku (nitrolaku) pro skluznice. Pokud je skluznice jen málo poškozená, opravíme pouze místa bez laku. Podobně postupujeme při opravách horní části lyží, kde rovněž stačí přetřít nitrolakem pouze poškozená místa. V případě, že lyže utrpěly na lakovaném povrchu větší poškození, je nutné lak seškrábat celý a znovu podle předpisu lyže nalakovat. V tom případě je však lépe obrátit se na speciální opravnu lyží, kde provedou odborně znovu povrchovou úpravu lyží. — Lepené lyže se ukládají stejným způsobem.

Lyže s celuloidovou skluznicí opravujeme jen tehdy, je-li velmi poškozená a drsná. Pak jí přelakujeme bezbarvým nitrolakem. Kofixová skluznice se dá snadno spravit kofixovou svíčkou, která se za tepla nanáší na poškozená místa a jemně zažehlí.

Všechny skluznice, na které jsme použili speciálního nitrolaku za tím účelem upraveného, je nutné po vyschnutí jemně přejet smirkem, abychom docílili nepatrného zdrsnění povrchu. Budou nám tak lépe držet vosky.

Všude, kde se jedná o úpravu povrchu, postupujeme jak již bylo uvedeno. Je samozřejmé, že u dražších lyží veškerou údržbu provádíme pravidelným jejich předáním do speciálních opravny lyží, kde se postarají o příslušnou opravu, případně udělají generálku. Svízel je však v tom, že je těchto oprav mnoho, takže lyže tam mnohdy zůstávají přes celé léto bez možnosti odborného uložení.

BOTY: Zde je odborné uskladnění trochu složitější. Především je necháme řádně bez kopyt vysušit. Teprve pak se vypnou pomocí dřevěných kopyt a uloží na vzdušné místo, tak, aby byl ze všech stran přístup vzduchu, tj. nejlépe na dřevěné přičky nebo je zavěsíme. Pokud máme lyžařské boty s gumovou podešví, ta se zvlášť neošetřuje, pouze je-li odlepená, přilepí se znovu Vulkacementem. Kožená podrážka se impregnuje roztokem fermeže, lněného oleje a benzenu v poměru 1:1:1. Nesmí se

nikdy používat olejů motorových a strojové vazeliny, neboť obsahují minerální soli, které váží na sebe vodu.

Vrchní kůže se po vysušení očistí nelepějícím rozpustidlem (tetrachlor nebo benzín); přestože to nelze považovat za nejdělejší způsob, neboť část rozpuštěného tuku se dostane do porů kůže. Vnitřní i vnější část boty se pak jemně promaže organickým tukem (lanolin, lůj, rybí tuk) a nechá se tak přes léto. Před sezónou se znovu očistí hadrem nebo kartáčem, připraví se roztok terpentinu, včelího vosku (ceresinu nebo parafinu) a trochu kalafuny. Vše opatrně rozehrájeme, v žádném případě však na otevřeném ohni! Štětcem tento roztok pak nanese na vnější stranu boty a necháme vychladnout. Vrstva, která zůstala na povrchu, opraská a oloupe se. Zbytek se za tepla dostane do kůže a působí jako impregnace. Během zimy se lyžařské boty ošetřují normálně. Druhá alternativa spočívá v tom, že místo uvedeného roztoku použijeme k napuštění kůže silikonového oleje, což uděláme dvakrát až třikrát a pak se boty normálně nakrémují. Doporučuje se k impregnaci Silicon Leder imprägniermittel W. L. 12 a WL 8. Se zdarem tohoto způsobu používala himájská expedice. Lze však také použít našich silikonových výrobků. Rovněž šněrovadla napouštíme silikonem.

HOLE: Zjistíme stav kroužků a ostatních kožených částí. Léta použijeme k tomu, abychom poškozené části opravili buď sami, nebo použili služeb družstva Opus. Kovová hůl nepotřebuje zvláštního ošetření. Tonkinovou nebo bambusovou hůl podélně prasklou slepíme izolací, kterou namotáme kolem prasklého místa. Je to však opatření pouze vizorní.

VÁZÁNÍ: Existují různá vázání, hodně je však dnes rozšířeno bezpečnostní vázání typu Marker u nás vyráběné. Má-li sloužit takovému vázání svému účelu, je nutné, aby bylo promazáno. Po sezóně vázání rozmontujeme a vypereme v petrolejové lázni. Všechny části pak jemně promažeme strojním olejem a znovu je smontujeme. Před zimou celý postup opakujeme. Jedině tak můžeme mít jistotu, že nám vázání přes léto nezrezivělo a že splní dobře svůj úkol. Neuděláme-li tuto údržbu, starý tuk ztuhne, pohyblivé části se »zapečou« a mohlo by dojít k úrazu právě v důsledku zanedbané péče o výzbroj.

Pokud je bezpečnostní nebo jakékoli jiné vázání kombinováno s lankovým patním vázáním, přetřeme je rovněž v petrolejové lázni, lehce namážeme tukem a zavěsíme.

ODĚV: Pokud jde o oděv, nepokládáme za nutné se zde o všem široce zmiňovat. Dnes se rozšířily oděvy z umělé příze, které se perou doma stejně jako běžné teslové, terylénové či jiné tkaniny. U prošívaných větrovek, pokud nejsou celé z umělé příze, jakož i u jiných částí oblečení, doporučuje se chemické čištění. Rovněž těžké vlněné svetry čistíme pouze chemicky, neboť praním filcovatí a ztrácejí tvar i vzhled.

Lyžařská výstroj a výzbroj je velmi drahá a je proto obzvláště nutné věnovat co největší péči každé součásti. Docílíme pak toho, že prodloužíme její životnost a slušný vzhled našeho oblečení.

Dr. IVO HOUDEK

MÁME SVETOVÉHO REKORDERA

To už je známe, že je ním náš úspešný skokan na lyžiach Dalibor Motejlík, člen Dukly Liberec. Stále o tom rozmýšľam, či tento svetový rekord možno porovnať so zlatou olympijskou medailou alebo s titulom majstra sveta v jednotlivých lyžiarskych disciplínach, a vždy musím povedať, že výkon Motejlíka je potrebné takto vysoko hodnotiť. Ešte dnes prežívam tie šťastné chvíle, ten povznášajúci pocit, a preto mi dovoľte, aby som sa s vami o tieto pocity podelil a do našej lyžiarskej histórie opísal, ako to vtedy — 15. februára 1964 — v Obersdorfe prebehlo.

Každá vec musí mať ale začiatok, a preto začnem — na konci IX. zimných olympijských hier.

Na základe výborných výsledkov našich skokanov na olympijských hrách bolo rozhodnuté, aby štartovali aj na pôvodne neplánovaných letoch vzduchom v Obersdorfe. Ich forma predpokladala, že prinajmenej budú môcť prekonať čs. rekord Huberta Riegra z roku 1955, ktorý dosiahol dĺžku 111 m.

Cestou z Innsbrucku do Obersdorfu sme sa zastavili spolu s ostatnými účastníkmi letov vzduchom v Garmisch-Partenkirchene, aby sa naši pretekári zúčastnili medzinárodných pohárových skokov. Po skončení OH začal padať sneh, ktorý nás sprevádzal v NSR takmer 4 dni, a tak ho hodne napadalo aj v Ga-Pa. Pri všetkej snahe usporiadateľov pripraviť veľký olympijský mostík sa to nepodarilo a tak po »skúšobných« pádoch prešlo sa na menší mostík. Sneh bol tupý a tak sme sa všetci veru zasmiali na skokoch okolo 40 m, ktoré dosahovali účastníci OH. No situácia sa potom preda zlepšila, a tak Američan Balanz, ktorý bol prvý, dosiahol dĺžku 67 m. Motejlík bol tretí, Hubač 13. a Matouš, ktorý laboroval s chrípkou ešte z OH, bol 14.

V Ga-Pa sneh, cestou do Obersdorfu zase sneh a tak ho na »veľkú« radosť usporiadateľov v Obersdorfe napadlo takmer 50 cm. Ako všade v Európe nebol predtým sneh ani v Obersdorfe a tak za pomoci vojska usporiadatelia navozili snehu na celý mostík a k tomu ešte pod mostík do zásoby. A teraz, keď sa k zlosti začal sypať nový sneh, museli všetok stiahnuť.

Hneď na druhý deň ráno sme vykonali zdvorilostnú návštevu pri mostíku. Na mamutom mostíku skákal zatiaľ len Pepo, a to v Planici. Boli (hovorím to aj o sebe, hoci na tom vonkoncom nezáležalo) sme ale príjemne prekvapení. Mostík zdola vobec nerobil dojem ničoho obrovského, naopak pôsobil možno povedať priateľským dojmom, a Libor a Zbynek miesto strachu dostali príjemnú náladu a veľkú chuť. Týmto dobrým psychologickým nástupom bol takto osud čs. rekordu spečatený. V piatok 14. 2. 1964 začali za nádherného počasia a ideálnych podmienok, ktoré sprevádzali preteky po celé tri dni, tréningové skoky. Z každého štátu 1 pretekár mal skúšobný skok. Z našich išiel už »skúsený« Pepo Matouš. Dľačka 98 m — to nebolo pre začiatok zlé. O 12.30 hod. začal pretek. Prvý skákal Hubač — dľačka 104 m, za ním Pepo Matouš, ktorý dňa 14. februára 1964 o 13.07 hod. prekonal čs. rekord z roku 1955 dĺžkou 113

metrov. Hneď nato však začal lietať ako motýl náš Libor a skokom 133 m prekonal nový rekord Matouša a druhýkrát prekonal čs. rekord o 13.37 hod. To už medzi divákmi zašumelo, to bol najdlhší skok a hneď sa naši dostali do úlohy favoritov. Na tomto skoku Motejlík sme sa neskoršie, keď sme si doma vyprávali, ohromne zasmiali. Rozhodoval som štyl a tak ako ja sme všetci pozorovali Motejlíkovo neklud. Tá ohromná dľačka sa mu nevidela, veď sa preskočil o vyše 30 m. Vo vzduchu bolo vidieť, ako trikrát už chcel ísť »dole«, ale stále letel a letel. Aj náš Zbynek Hubač druhým skokom 119 m o 13.50 hod. prekonal čs. rekord. Potom už ale naši chlapci skákali stále cez starý čs. rekord. Druhým skokom skočil Matouš 124 m, Motejlík 120 m, Hubač 124 m v tretom skoku, a tak isto v tretom skoku Matouš 127 m a Motejlík 132 m. Výsledky prvého dňa (Motejlík 2., Matouš 7. a Hubač 11.) boli výborné. Výborom bola ale aj nálada nás všetkých.

V sobotu naši chlapci išli do druhého dňa súťaže s veľkou chuťou — a darilo sa im. Hneď prvým skokom vytvoril Hubač svoj najlepší osobný výkon 128 m. Tiež Matouš prvým skokom prekonal štvrtýkrát čs. rekord výkonom 134 m. Motejlík skočil v prvom kole 130 m. Druhý skok mali Hubač i Matouš trochu kratší, ale zato Motejlík so štartovým číslom 31 o 13.40 hod. výkonom

142 m prekonal svetový rekord Juhoslovana Jose Slíbara o 1 m a súčasne tým vytvoril samozrejme nový čs. rekord.

Bolože to radosť, potlesku a objímania. Na tieto chvíle nás päť účastníkov do konca života nezabudne. A ten »nervák«, keď bývalý pretekár z Obersdorfu Anwandter zapíchal napred palicu na doskočisko, ktorou presne určil dosiahnutú dĺžku, premeriavanie a potom výbuch radosti nad prekonaním svetového rekordu. Dobré sa ešte aj dnes na to spomína.

Po prvom dni bolo umiestnenie našich pretekárov výborné. Motejlík bol druhý, Matouš tretí a Hubač dvanásť.

Prekonalie svetového rekordu Motejlíkom a výborné jeho i Matoušovo umiestnenie mali okamžite za následok, že boli postavení do role favoritov pretekov. No vedomie svetového rekordu, možnosť dobrého umiestnenia, blahoželaní, televízne, novinarske a rozhlasové interview spôsobili, že naši chlapci zle spali, čo sa odzrkadlilo na ich duševnom stave. Keď k tomu v nedeľu pri tréningovom skoku za ideálnych podmienok skočil Talian Nilo Zandanel nový svetový rekord 144 m, nervozita našich pretekárov sa ešte zvýšila. Skákalo sa zo skráteného nájazdu a naši skákali podstatne horšie, myslím tým našich favoritov Motejlíka a Matouša, pretože Hubač dvomi 124-metrovými skokmi, štýlove pekne, umiestnil sa na veľmi dobrom 6. mieste.

Týmto nepriaznivými nedeľňajšími výsledkami si Motejlík a Matouš zhoršili celkové umiestnenie. Motejlík bol 6. Matouš 19., zato 7. miesto Zbyňka Hubača je veľmi pekné.

Bol to krásny zážitok vidieť našich chlapcov prekondovať rekordy svoje osobné, československý a svetový. Pokračovali tak v sérii veľmi dobrých výsledkov v tomto roku. Sú svetovou špičkou. Máme z toho všetci radosť.

J. MRÁZ

Bratislava, dňa 5. apríla 1964.

Nad dopisy

Formát B 5 a 16 stránek časopisu jsou dva důvody, které nás nutí ke stručnosti. To je také jediná příčina proč nemůžeme otisknout výsledky vašich závodů, které nám došly do redakce.

Vřele však vítáme tuto vaši snahu pochlibit se dobrou prací, k níž patří i zdařilý průběh závodů. Jinak jen ve zkratce:

Z dopisu Fr. Peterky z Jáchymova: »Dělají-li dnes lyžaři na Karlovarsku tečku za úspěšnou sezónou, mohou ji spojit s řadou dobrých výsledků. Kromě dobré úrovně okresního přeboru zasáhli Karlovarští úspěšně v kraji a ojedinele i v celostátním měřítku. Dobře si vedli i v místních závodech. Sami jich připravili celou řadu počínaje Stítem Krušných hor koncem prosince přes Blatenskou stezku, Jáchymovské slalomy, Pohár přátelství v Jáchymově a Jarními běhy na Božím Daru konče. Tyto závody nejsou jen dobrou propagací lyžování, ale umožňují zejména mladým sbírat zkušenosti v hodnotných bojích, většinou za silné konkurence. Závodů se zúčastňují i lyžaři ze sousedních krajů, především Středočeského a Severočeského, letos i lyžaři NDR. Sezóna skončila, ale příprava znovu začíná. Po krátkém odpočinku zahajují obě lyžařské základny, které plánují i 14denní výcvikový tábor ve Vysokých Tatrách. Rovněž v oddílech využívají léta ke zvýšení fyzické připravenosti a ke zlepšení techniky. Karlovy Vary počítají s 300 m dlouhou umělou stopou.«

Důst. B. Burián, České Budějovice: »O tom, že Sportovní hry mládeže a pracujících přivedly k lyžování řadu talentů, bylo napsáno jistě dost. Je to pravda! Talenty nutno hledat všude, často i v malých vesnických oddílech. Letošní, již IV. ročník SHMP, objevil v pohraničním okrese Prachatic mladého Josefa Pešla ze Sokola Stachy (pozn. redakce: Kolikátý Pešl ze Stach?), který se stal šestinásobným přeborníkem! Je to případ, se kterým se jistě nesetkáváme denně. Pešl vyhrál sjezd, slalom, obří slalom, běh, skok a sružený závod. Náš sport potřebuje nutně mladou krev a více takových Pešlů. Je nutné dávat mládeži stále více možností a příležitostí, aby od masovosti nebylo daleko ke špičkovým výkonům.«

Z dalšího dopisu téhož autora a opět z Prachatic a ze Stach:

»Chceme-li plnit požadavek ústředního úboru naší tělovýchovné organizace, aby nám co nejlépe mládeže a pracujících aktivně sportovalo, pak potřebujeme nutné odborné vedoucí. O tento problém se však nestaráj všude tak, jak by bylo žádoucí. Příklad opět ze Sokola Stachy. Malý oddíl a přesto připravil ke zkouškám osm nových rozhodčích lyžování III. třídy, kteří s úspěchem od začátku zimy také pracovali. V Sumavanu Vimperk vyškolili pět nových rozhodčích a k nim přibýlo 20 pomocných cvičitelů lyžování z řad cvičitelů ZTV, základních organizací ČSM a vedoucích pionýra. Dobrá práce okresní sekce lyžování v Prachaticích pomáhá rozvoji tohoto sportu v jižních Čechách, které mají příznivé podmínky a jsou stále více vyhledávány.«

Člen naší redakční rady J. Navský: »Važecké lyžařské bežecké preteky o Cenu Važeckej jaskyne mají už spoju, pomaly štýri desaťročia dlhú tradíciu. Veľa sa zmenilo od čias, keď v prvej zime po veľkom ohni, ktorému padla za obeť rázovitá podiatranská dedina — bolo po prvý raz počut volanie »voľná dráha«. Vychovali sa generácie lyžiarov — bežcov. Ďalšie generácie sú v tomto smere vo výchove. Tak tomu nasvedčovali i tohtoročné preteky. Po zime skromnej na sneh, po uličiach obce so štartom i cieľom pri Važeckej jaskyni pretekali len mladšie skupiny chlapcov a dievčat. Pre starších dali štart do vyšších polôh. Počas samotných pretekov hustý sneh s vetrom kládol dosť náročné podmienky na pretekárov. No krásne trasy, taktó mimoriadne vysnežené, skýtali pre bežcov naozaj pôsobivú zimnej scenerie pri náležite delenej proporcionálnosti tratí. U najmladších a mladších kategórií bolo zjavne, že doterajší stav s lyžiarskou výstrojou nestačí. Žiadalo by sa obstarat i kvalitnejšie mazania. Zmlášt treba pochváliť mnohých lyžiarskych otcov, ktorí sa svedomitie starajú o svoje ratolesti, a to nielen formou dotácie výstroje —

ale i osobnou morálnou i technickou radou a pomocou!

Soudruh R. Rozhon z Bystřice pod Hostýnem nám poslal výsledky »III. ročníku veřejného závodu mládeže na Tesáku, ve kterém startovalo 209 účastníků. Výsledky »Obecního přeboru« poslal Vladimír Votoček z Jilemnice atd. Z TJ Moravia Mariánské údolí přišla zpráva o jejich závodu, ve kterém startují jen lyžaři starší 40 let, v kategoriích do 50 let a v kategoriích přes 50 let. První tři z každé kategorie získávají medaile, absolutní vítěz do držení putovní pohár. Závod se jezdí v Jeseníkách pod Pradědem u chaty, podle níž nese své jméno »Běh kolem Finsterlouky«.

Jiný dopis — např. Spartaku Turčianske strojárne Martin — byl pozvánkou na závody. Tento oddíl požádal XIII. ročník memoriálu Janka Nováka ve slalomu, na počest padlých sportovců ve Slovenském národním povstání. Přiložili i ukusný odznak a s důvěrou, že jejich pozvání neodmítneme. Neodmítlí jsme skutečně, na závod jsme však přijet nemohli.

Na další dopisy dostali autoři odpověď přímo. Tak např. J. Šavel, jehož dotaz se týkal ceny lyží Artis speciál hikora, od subkomise ústřední sekce pro lyžařskou výzbroj a výstroj, jiný se týkal možnosti oprav tohoto druhu lyží. Opravuje je Lověna — opravna lyží Praha 4 — Podolí, Podolská 402. Vedoucím je s. V. Berka, opravní lhůty jsou však vzhledem k množství oprav dosti dlouhé. Lyže všeho druhu opravuje také Drobné zboží Cheb, jeho opravna je v Plzni, Prešovská ul. č. 6.

Závěrem ještě chválíme lyžařský oddíl Slavoje Vyšehrad, který uspořádal kurs lyžování pro dospělé začátečníky. Instruktoři i cvičitelé věnovali týden své dovolené, patron — ministerstvo stavebnictví — půjčil chatu a výsledkem je 56 nových zancených lyžařů, jak o tom svědčí k dopisu přiložená písemná hodnocení jednotlivých družstev.

Ze startu karlovarských lyžařů v NDR

ZE SVĚTA

NAŠI V ZAHRANIČÍ

OBERWIESENTHAL — Pohár svobodného tisku — skok: 1. Munk 221,1 (80 — 77), 2. Bokeloh 214,6 (78,5 — 76,5), 3. Neuendorfer 212,7 (76,5 — 77,5), 4. Recknagel 209,4 (76 — 74), 5. Motejlek 207,2 (77 — 75), 6. Haldal (Nor.) 203,7 (74,5 — 74), 6. Tonhauser 203,7 (77 — 77), 8. Schramm 203,6 (75,5 — 74), 9. Bock 203,1 (76 — 75), 10. Queck 203,1 (74,5 — 75), 16. Doubek 197,6 (72 — 73), 21. Divi-la 194,7 (72,5 — 72,5), 22. Marti-ňák 194,3 (72,5 — 72,5).

KOUVOLA (Finsko) — skok: 1. Kankkonen (Fin.) 222,8, 2. Matouš 211,5, 3. Lesser (NDR) 210,9, 4. Motejlek 208,1, 5. Schramm (NDR) 203,2, 6. Kirjonen (Fin.) 202,4, 7. Przybyla (Pol.) 200,4, 32. Raška 121,3.

SYSSLEBAECK (Švédsko): 1. Naef (Nor.) 219,5 (71 — 68,5), 2. Matouš 214,5 (69,5 — 69,5), 3. Immonen (Fin.) 206,9 (68,5 — 66), 4. Raška 204,5 (68 — 63), 5. Sörensen (Nor.) 203,1 (69 — 63,5), 9. Hubač 202,4 (67 — 66,5), 13. Olek-šák 175,8 (63,5 — 60,5).

LAPEENRANTA (Finsko): 1. Kankkonen (Fin.) 221,1 (64 — 65,5), 2. Matouš 219 (64,5 — 64,5), 3. Halonen (Fin.) 211,8 (63,5 — 64,5), 4. Immonen (Fin.) 209,5 (62 — 61), 5. Fiedor (Pol.) 203,5 (62 — 62,5), 6. Preiml (Rak.) 203,0 (61 — 62), 7. Motejlek 201,8 (62 — 63), 8. Przybyla (Pol.) 193,7 (57,5 — 66), 14. Raška 188,9 (60 — 60).

★

BARÈGES (Francie) — slalom o pohár ASPA, pořádaný FSGT: 1. Sinay 42,8, 2. Novotný 44,7, 3. Horák 44,8, 4. Vojtěch 45,4, 5. Monard (Švýc.), 6. Pantet (Švýc.) 52,1; družstva: 1. ČSSR 132,3, 2. Švýcarsko 155,6, 3. Itálie 194,2, 4. Francie 214,6.

OBERWIESENTHAL — »O sněho-vou vločku« — obří slalom: 1. Lütendorfer 82,6, 2. Riedel 83,2, 3. Hilsa (všichni NDR) 86,2, 4. Trzebnia (Pol.) 86,7, 5. Illing 86,9, 6. Schumann (oba NDR) 87,0, 13. Pažout 91,5, 14. Polišenský 94,0, 21. Matoušek 96,8, 26. Čer-noch 101,4; slalom: 1. Lütendorfer 117,2, 2. Illing 117,8, 3. Hof-ner (Rak.) 119,7, 4. Trzebnia 120,4, 5. Hilsa 120,6, 6. Dörfel (NDR) 122,8, 15. Černoch 137,6, 18. Polišenský 141,5, 19. Pažout 143,0, 22. Matoušek 144,7; kombi-nace: 1. Lütendorfer 00,00, 2. Illing 35,57, 3. Hilsa 43,24, 4. Trzebnia 46,03, 5. Schumann 59,84, 6. Dörfel 87,36, 12. Pažout

170,74, 14. Polišenský 191,80, 15. Matoušek 209,80, 17. Černoch 211,82.

MARIBOR (Jugoslávie) — sla-lom: 1. Killy (Fr.) 104,5, 2. Lüt-zendorfer (NDR) 111,1, 3. Čer-mák 115,5, 4. Reuter (Rak.) 116,4, 5. Vojtěch 117,8.

KRANJSKA GORA (Jugoslávie) — FIS A: slalom: 1. Arpin (Fr.) 100,76, 2. Digruber (Rak.) 100,78, 3. Scherzer (NDR) 101,89, 4. Jauf-fret (Fr.) 102,38, 5. Mauduit (Fr.) 102,81, 6. Fill (It.) 103,27, 18. Čer-mák 111,17, 30. Vojtěch 122,23; obří slalom: 1. Killy (Fr.) 2:07,80, 2. Favre (Švýc.) 2:08,96, 3. von Allmen (Švýc.) 2:10,74, 4. Arpin (Fr.) 2:11,53, 5. Heuga (USA) 2:11,62, 6. Lütendorfer (NDR) 2:12,39, 17. Čermák 2:21,09, 23. Horák 2:29,85, 32. Vojtěch 2:49,72.

SOFIA — Pohár Aleko na Vitoši — slalom mužů (560 — 200): 1. Planger 106,6, 2. Obernauer 108,3, 3. Hubber (všichni Rak.) 108,7, 4. Lakota (Jug.) 109,4, 8. Čermák 112,4, 13. Janda (měl v I. kole pád) 115,3, Koloušek (v I. kole byl nejrýchlejší) byl diskvalifi-kován; obří slalom: 1. Janda 1:23,2, 2. Stäfler (Rak.) 1:23,4, 3. Čermák 1:24,3; dvojkombinace: 1. Obernauer 21,64, 2. Lakota 25,22, 3. Čermák 37,25, 4. Janda 41,92. — Ženy — slalom (350 — 150): 1. Cuninková 95,2, 2. Kuzmanová (Bul.) 98,5, Živcová měla ve II. kole pád a nedokončila; obří sla-lom: 1. Živcová 1:36,3, 2. Kuzma-nová 1:40,9, 3. Mičevová (Bul.) 1:48,8.

Memoriál Bronislava Czecha a He-leny Marusarzové v Zakopaném

Ženy — 10 km: 1. Paulusová 38:33,0, 2. Dannhauerová (NDR) 38:43,2, 3. Vasiljevová 39:49,2, 4. Michajlová (obě Bul.) 39:53,0, 5. Preissová 40:28,8, 6. Köhlerová (obě NDR) 40:31,0, 7. Břízová 40:35,4, 8. Gajancová 41:01,8, 9. Škodová 41:23,2, 13. Zdeňková 41:40,4, 17. Šnebergerová 42:09,3, 24. Beranová 47:29,2; 3X5 km: 1. NDR [Preissová 22:55,4, Köhlerová 21:23,6, Dannhauerová 21:26,0] 1:05:45,0, 2. ČSSR I [Škodová 23:12,0, Břízová 21:44,0, Paulusová 21:07,6] 1:06:03,6, 3. Bulharsko I [Dimová 23:33,5, Savová 21:28,5, Vasiljevová 21:23,6] 1:06:25,6, 4. Polsko I [Hellerová 23:33,0, Sko-rusová 24:50,0, Stopková 22:20,8] 1:07:43,8, 5. ČSSR II [Šnebergerová 23:49,0, Zdeňková 21:58,0, Ga-jancová 22:52,6] 1:08:59,6, 6. Pol-sko II 1:10:02,8, 7. Finsko 1:10:48,9, 10. ČSSR III [Beranová 26:37,0, Bečvářová 24:28,0, Osvaldová 24:01,3], 1:15:06,3; 15 km: 1. Ry-sula (Pol.) 57:24,1, 2. Matti (Fin.) 57:59,0, 3. Gut 59:00,0, 4. Matěja (oba Pol.) 59:18,0, 5. Čillík 59:23,0, 6. Marek 59:23,3, 10. Hrubý 59:55,2, 13. Bayer 1:01:56,0, 20. Steklý

1:02:54,4, 21. Kutheil 1:03:00,0, 27. Mazánek 1:04:03,2, 29. Beran 1:04:46,5, 30. Honzl 1:05:00,2, 37. Kopf 1:07:11,5, 38. Rusňák 1:07:30,0, 43. Sáva 1:12:26,0; 12 km junioři: 1. Stell 49:01,5, 2. Fajstavr 50:17,5, 3. Mniszak 50:39,5, 4. Star-zyk 50:39,8, 5. Czuj 51:40,0, 6. Nag-lak (všichni čtyři Polskoj) 51:54,5, 8. Herčík 52:22,0, 12. Beran 53:12,0, 13. Fencel 53:16,5, 15. Hofman 53:30,5; 3X10 km: 1. Polsko (Ma-těja 42:29,0, Staszal 43:00,0, Rysula 39:50,2) 2:05:19,2, 2. Polsko II [Kar-piel 41:59,0, Rubiš 41:45,0, Sobczak 41:35,6] 2:05:19,6, Polsko III [Fur-tak 43:43,0, Gasienica-Wawrzyniec 40:57,0, Bachleda 42:05,2] 2:06:45,2, 4. Finsko TUL 2:07:31,2, 5. ČSSR I [Hrubý 43:44,0, Fousek 43:10,0, Čil-ík 40:58,6] 2:07:52,6, 12. ČSSR II [Fajstavr 45:50,0, Dvořák 45,06,0, Sacký 41:57,2] 2:12:53,2, 13. ČSSR III [Kopf 47:22,0, Hofman 43:45,0, Rusňák 46:45,4] 2:17:52,4; skok pro závod sružený: 1. Kuroczko 247,0 (71,5, 66, 68,5), 2. Fiedor (oba Polsko) 236,2 (65,5, 70, 67,5), 3. Mazánek 228,8 (67,5, 68,5, 63,5), 4. Kutheil 226,7 (63, 70,5, 68,5), 5. Kraus 222,3 (65,5, 68, 69,5), 6. Lu-pieżowicz (Pol.) 214,1 (62,5, 66, 62,5), 7. Bayer 209,2 (61, 65,5, 65,5), 8. Sáva 208,4 (63, 62,5, 65,5), 11. Olekšák 192,6 (59, 60,5, 62), 13. Svoboda 173,9 (61, 55, 57,5), 14. Honzl 168,8 (56,5, 55,5, 57,5), 15. Steklý 158,8 (52,5, 53, 55), 16. Fi-landa 138,7 (57,5, 50, 50); sruže-ný závod: 1. Kuroczko 482,96, 2. Kutheil 456,99, 3. Bayer 451,12, 4. Legierski 450,50, 5. Mazánek 448,35, 6. Lupieżowicz 440,43, 9. Steklý 390,00, 10. Honzl 379,29, 12. Sáva 355,20. — Skok I: 1. Przyby-la 224,4 (81, 98,5, 98), 2. Witke (oba Polsko) 221,4 (78,5, 95, 96,5), 3. Preiml (Rak.) 217,0 (83,5, 96, 94), 4. Motejlek 216,9 (85,5, 93,5, 91,5), 5. Matouš 216,6 (83,5, 94,5, 94), 6. Almoni (It.) 216,2 (84, 92,5, 93,5), 7. Munk (NDR) 210,2 (77,5, 93, 94), 8. Ekholm (Fin.) 208,9 (77,5, 91,5, 91,5), 9. Wala (Pol.) 206,6 (80, 83, 90,5), 10. Zandanel (It.) 205,7 (77, 92, 92,5), 13. Raška 197,7 (78,5, 88, 89), 17. Doubek 194,9 (73,5, 88, 86,5), 19. Marti-ňák 192,3 (75,5, 82, 88,5), 23. Di-vi-la 189,5 (77,5, 85, 84,5), 40. Pe-řich 169,3 (67,7, 77, 80), 41. Me-telka 168,3 (73, 78, 77), 47. Ryd-val 161,3 (68, 77,5, 78), 49. Šivic 151,5 (66, 70, 71); skok II: 1. Wit-ke 228,2 (95, 96,5, 93,5), 2. Preiml 220,3 (94,5, 94,5, 91,5), 3. Matouš 219,4 (94, 95, 95), 4. Przybyla 218,5 (91, 97, 94,5), 5. Wirkola (Nor.) 215,7 (92, 91,5, 95), 6. Munk 213,4 (88, 93,5, 91,5), 7. Raška 210,5 (90, 92,5, 92,5), 8. Erzen (Jug.) 207,6 (91,5, 93, 89,5), 9. Zandanel 204,3 (88,5, 92, 88), 10. Wala 203,8 (85, 89, 89,5), 15. Motejlek 202,1, 16. Divi-la 199,1, 17. Doubek 198,3, 23. Metelka 185,0, 31. Martiňák 181,8, 35. Rydval 175,8.

Sjezdové disciplíny memoriálu:
obří slalom mužů: 1. Woyna (Pol.) 2:19,39, 2. Fourné (Fr.) 2:19,68, 3. Perret (Fr.) 2:21,56, 4. Trzebunia 2:22,95, 5. Gasienica-Ciaptak 2:24,54, 6. Maslajek (všichni Pol.) 2:26,15, 7. Janda 2:29,67, 8. Čermák 2:27,06, 11. Krasula 2:28,45, 12. Richvalský 2:29,56, 24. Zajden, 27. Kunštát, 30. Šírek; **slalom:** 1. Woyna 108,96, 2. Fourné 109,18, 3. Trzebunia 109,32, 4. Janda 111,00, 5. Hilse (Rak.) 111,19, 6. Richvalský 111,63, 11. Mohr 115,20, 15. Šírek 120,71; **kombinace:** 1. Woyna 0, 2. Fourné 2,45, 3. Trzebunia 17,99, 4. Janda 41,79, 5. Loidl (Rakousko) 50,34, 6. Richvalský 56,62, 9. Čermák 90,65; **obří slalom ženy:** 1. Digruberová (Rak.) 2:04,67, 2. Szatkowská (Pol.) 2:07,34, 3. Pucherová (Rak.) 2:08,27, 4. Cochauová (Fr.) 2:08,85, 5. Skupieňová (Pol.) 2:09,78, 6. Živcová 2:09,94, 9. Bambasová 2:11,35, 11. Cuninková, 12. Krňoulová, 13. Slavičková, 17. Milerová; **slalom:** 1. Digruberová 82,51, 2. Pucherová 85,36, 3. Cochauová 88,29, 4. Waniová 88,57, 5. Živcová 88,64, 8. Bambasová, 10. Slavičková, 11. Krňoulová, 15. Cuninková; **kombinace:** 1. Digruberová 0, 2. Pucherová 36,35, 3. Cochauová 56,38, 4. Živcová 83,64.

ZE SVĚTA

O MISTROVSKÉ TITULY

NAEBE — mistrovství Japonska — sjezd (2724 m): 1. Bonlieu (Fr.) 1:57,46, 2. Yoshihuro Ohira 2:00,01, 3. Hajime Ohira 2:01,26. — **Obří slalom:** 1. Masahiko (17 let) 2:45,05, 2. Yoshiharu Fukura 2:46,01, 3. Bonlieu 2:46,62.

REIT IN WINKL — mistrovství NSR v běhu na 50 km: 1. W. Demel [získal všechny čtyři tituly — 15, 30, 50 km a 4×10 km] 3:07:40, 2. Dorner — 7:05 min., 3. Lengg.

SV. MORIC — další disciplíny mistrovství Švýcarska: obří slalom — muži (2300 — 500 — 70): 1. St. Kälin 1:38,17, 2. Minsch 1:39,19, 3. Favre 1:40,74; **trojkombinace:** 1. Kälin 13,349, 2. Favre 13,445, 3. Giovanoli 13,652. — **Ženy — obří slalom** (1850 — 325 — 49): 1. Th. Obrechtová 1:18,54, 2. H. Obrechtová 1:18,90, 3. Hiltbrandtová 1:21,55; **trojkombinace:** 1. Th. Obrechtová 12,522, 2. Adolfová 12,731, 3. H. Obrechtová 12,736, 4. Bochatayová 12,870.

WINTER PARK (COLORADO): mistrovství USA — sjezd: 1. Orsi 1:20,1, 2. Eaton 1:20,6, 3. Werner 1:21,0; **obří slalom:** 1. Kidd 1:53,7, 2. Heuga 1:53,8, 3. Werner 1:54,0; **slalom:** 1. Marolt 107,2, 2. Eaton 107,6, 3. Buchika 109,5, 4. Heuga 109,7, 5. Werner 110,5. — **Ženy — sjezd:** 1. Saubertová 1:39,1, 2. Rivaová (It.) 1:39,5, 3. Waltonová 1:40,7; **obří slalom:** 1. Rivaová

1:43,3, 2. Saubertová 1:43,9; **slalom:** 1. Saubertová 123,7, 2. Rivaová 131,0, 3. Hannahová 132,0.

KAVGOLOVO — další výsledky mistrovství SSSR — 5 km žen: 1. Bojarskichová 17:55, 2. Ačkinová 18:04, 3. Kolčinová 18:13, 4. Mekšilová 18:24, 5. Čajková 18:41, 6. Smirnovová 18:53. — **10 km:** 1. Kolčinová 37:17, 2. Ačkinová 38,34, 3. Bojarskichová 38:48, 4. Mekšilová 38:49, 5. Smirnovová 30:30, 6. Gusakovová 39:35. — **15 km:** 1. Kolčin 47:45, 2. Vaganov 47:52, 3. Gizatullin 48:07, 4. Tarakanov 49:03, 5. Rudkovskij 49:26, 6. Kondrašov 49:33; **30 km:** 1. Ljubimov 1:49:02, 2. Kuzin 1:49:13, 3. Gubin 1:50:33, 4. Kubyřkin 1:50:52, 5. Akentjev 1:51:21, 6. Jerutin 1:51:32, 8. Kolčín 1:52:05, 10. Gizatullin 1:52:16; **50 km:** 1. Sijadnev 2:50:29, 2. Anisimov 2:52:08, 3. Rudkovskij 2:52:36, 4. Kubynkin 2:52:56, 5. Gubin 2:53:59, 6. Makarov 2:54:17; **sdržený závod:** 1. Kiselev 471,7, 2. Gusakov 469,0, 3. Drjagin 453,23; **skok pro závod sdržený:** 1. Kiselev 249,25 (64,5 — 66,5), 2. Lohinov 240,1 (64 — 65), 3. Larionov 240,05 (63,5 — 66), 4. Drjagin 234,9 (62 — 64), 5. Jermolenko 233,9 (62 — 65), 6. Kočkin 232,9 (62 — 64,5).

TERSKOL — sjezdová mistrovství SSSR — slalom (400 — 150 — 56 a 53 branek): 1. Merkulová 154,1, 2. Artěmenková 158,2, 3. Ivanová 1:58,8; **sjezd** (1900 — 550 — 12): 1. Artěmenková 1:34,2, 2. Děmidová 1:35,2; **obří slalom** (1250 — 450 — 55): 1. Merkulová 2:13,4, 2. Sichová 2:15,0, 3. Malozemová 2:15,6; **trojkombinace:** 1. Malozemová, 2. Artěmenková, 3. Merkulová. — **Sjezd muži** (2400 — 650 — 21): 1. Taljanov 141,5, 2. Monastyrev 142,1, 3. Vas. Melnikov a Vjač. Melnikov 142,5; **obří slalom** (2200 — 650 — 72): 1. Monastyrev 2:29,4, 2. Taljanov 2:31,7, 3. Vjač. Melnikov 2:35,0; **trojkombinace:** 1. Monastyrev, 2. Taljanov, 3. Vas. Melnikov.

WISLA — XXXIX. mistrovství Polska — 10 km ženy: 1. Biegunová 38:55,8, 2. Budná 40:30,0, 3. Stopková 41:59,4, 4. Skorousová 42:12,4, 5. Hellérová 42:15,2, 6. Trzebuniová 42:25,8. — **15 km:** 1. Rysula 46:56,1, 2. Budny 48:01,3, 3. Marek 48:14,8, 4. Gut 48:24,7, 5. Jankowski 48:27,5, 6. Figura 49:03,9; **30 km:** 1. Jankowski 1:39:09,2, 2. Budny 1:39:58,8, 3. Marek 1:40:42,9, 4. Gut 1:40:50,6, 5. Gasienica-Sobczak 1:41:32,8, 6. Figura 1:42:17,6; **50 km:** 1. Marek 3:07:26,8, 2. Mateja 3:10:46,0, 3. Laszczak 3:12:44,8, 4. Staszaj 3:15:11,0, 5. Stopka 3:15:14,4, 6. Krzeptowski 3:16:33,0; **sdržený závod:** 1. Fiedor 487,36, 2. Legierski 461,98, 3. Grön-Gasienica 461,71, 4. Lupieżowiec 454,03, 5. Kuroczko 434,80, 6. Woyna 425,76; **skok pro závod sdržený:** 1. Fie-

dor 269,0 (73,5 — 73,5), 2. Lupieżowiec 222,5 (64 — 68,5), 3. Grön-Gasienica 220,1 (69 — 66), 4. Murzyniak 220,0, 5. Legierski 215,8, 6. Kuroczka 211,5; **skok prostý:** 1. Przybyla 229,8 (75 — 81,5 — 74,5), 2. Kocjan 223,2 (79 — 75 — 71,5), 3. Wala 217,4 (74,5 — 79 — 67,5), 4. Witke 217,2 (75 — 80,5 — 69), 5. Fiedor 213,9 (75,5 — 69 — 69,5), 6. Gayczak 207,9 (77 — 76 — 67).

ZAKOPANE — mistrovství Polska ve sjezdových disciplínách — sjezd: 1. Sobaňski a Woyna 2:22,5, 3. Trzebunia 2:23,7, 4. Wala 2:23,8, 5. Pawłowicz 2:24,8, 6. Ciaptak 2:26,0; **obří slalom:** 1. Woyna 1:31,7, 2. Sobaňski 1:33,2, 3. Trzebunia 1:33,8, 4. Marusarz 1:34,0, 5. Wala a Biel 1:34,3; **slalom:** 1. Trzebunia 98,4, 2. Sobaňski a Marusarz 101,7, 3. Dereziński 102,6, 4. Gogólsko 102,5, 6. Kurkowiak 103,6; **slalom pro sdržený závod:** 1. Trzebunia 95,9, 2. Marusarz a Dereziński 97,8, 3. Sobaňski 99,7, 5. Maczyszin 101,4; **dvojkombinace:** 1. Trzebunia 5,72, 2. Sobaňski 20,56, 3. Marusarz 29,24, 4. Woyna 43,10, 5. Wala 43,69, 6. Dereziński 44,08. — **Ženy — sjezd:** 1. Pustowská 2:34,5, 2. Szatkowská 2:40,8, 3. Jareková 2:41,7, 4. Skupieňová 2:48,3, 5. Muniaková 2:48,8, 6. Splawińska 2:50,4; **obří slalom:** 1. Pustowská 1:30,3, 2. Waniová a Szatkowská 1:30,8, 4. Skupieňová 1:31,0, 5. Majerczyková 1:32,3, 6. Splawińska 1:33,3; **slalom:** 1. Waniová 82,7, 2. Jareková 86,0, 3. Splawińska 88,0, 3. Skupieňová 88,1, 5. Budzyňová 91,1, 6. Majerczyková 97,2; **slalom pro kombinaci:** 1. Szatkowská 83,9, 2. Pustowská 84,4, 3. Jareková 86,9, 4. Waniová 86,9, 5. Splawińska 92,9; **dvojkombinace:** 1. Pustowská 3,20, 2. Szatkowská 26,50, 3. Jareková 49,30, 4. Splawińska 130,68, 5. Majerczyková 140,2.

OBERWESENTHAL — XIV. mistrovství NDR — slalom mužů: 1. P. Lütendorf 117,8, 2. Riedel 117,8, 3. Scherz 117,9, 4. Illing 120,4, 5. Hilse 121,5, 6. Dörfer 123,2; **obří slalom:** 1. P. Lütendorf 82,6, 2. Riedel 83,2, 3. Hilse 86,2, 4. Illing 86,9, 5. Schumann 87,0, 6. W. Lütendorf 87,2; **dvojkombinace:** 1. P. Lütendorf 0, 2. Riedel 4,80, 3. Hilse 44,59, 4. Illing 127,22, 5. Dörfel 86,48, 6. Schubert 103,10. — **Ženy — slalom:** 1. Süssová 93,7, 2. Schlicková 103,3, 3. Jungová 103,8, 4. Dietrichová 106,2; **obří slalom:** 1. Schlicková 104,8, 2. Jungová 106,6, 3. Böttcherová 109,6, 5. Buttigová 109,9; **dvojkombinace:** 1. Süssová 24,52, 2. Schlicková 54,52, 3. Jungová 65,34, 4. Buttigová 109,40, 5. Böttcherová 127,74, 6. Strehleová 163,42.

KLINGENTHAL — MÜHLEITHEN — 15 km: 1. Weidlich 48:27, 2. Grimmer 48:50, 3. Röder 48:54, 4. Seidel 49:25, 6. Albrecht 49:28; **10 km ženy:** 1. Nestlerová 36:56, 2.

Prěissová 37:28, 3. Kórnerová 37:51, 4. Zschögnerová 38:27, 5. Hornová 38:55. — **OBERHOF** — 15 km: 1. Weidlich 50:27, 2. Röder 50:32, 3. Albrecht 51:04, 4. Ritter 51:13, 5. Uloth 52:01, 6. Seidel 52:14; **5 km** — **ženy**: 1. Nestlerová 19:19, 2. Dannhauerová 19:20, 3. Spiegelhauerová 19:35, 4. Köhlerová 20:02, 5. Zschögnerová 20:06, 6. Körnerová 20:18; **sdrúžený závod**: 1. Weisspflug 485,60, 2. Düring 471,88, 3. Dietel 457,60, 4. Flauger 448,14, 5. Winterlich 443,90, 6. G. Meinel 428,80; **skok I**: 1. Kührt 231,3 (108 — 108,5), 2. Munk 228,5 (107 — 106,5), 3. Shramm 224,5 (105,5 — 104,5), 4. P. Lesser 217,2 (102,5 — 106), 5. Bokeloh 216,9 (101,5 — 102), 6. A. Lesser 212,8 (101,5 — 102); **II. závod**: 1. Kührt 225,9 (102,5 — 105,5), 2. Bokeloh 224,6 (103 — 108), 3. Neuendorf 221,5 (111,5 — 102,5), 4. Munk 219,4 (102 — 104), 5. Recknagel 215,2 (96,5 — 104,5), 6. Schramm 214,2 (99 — 102).

DALŠÍ ZÁVODY

Klasické

ROVANIEMI — 15 km: 1. Mäntyranta [Fin.] 44:44,7, 2. Persson [Švéd.] 45:07,8, 3. Tiainen [Fin.] 45:32,4, 4. Stefansson 45:42,3, 5. Andersson 46:50,4, 6. Asp [všichni Švéd.] 48:05,7; **50 km**: 1. Tiainen 2:38:24,4, 2. Mäntyranta 2:39:33,4, 3. Stefansson 2:42:07,4, 4. Hämiläinen [Fin.] 2:42:16, 5. Pesonen [Fin.] 2:43:11, 6. Lundemo [Nor.]; **sdrúžený závod**: 1. Kontula [Fin.] 462,02, 2. Luuro [Fin.] 461,22, 3. Knutsen [Nor.] 461,04, 4. Klinga [Fin.] 445,90, 5. Ylikorva [Fin.] 442,42, 6. Eriksson [Švéd.] 438,60; **skok**: 1. Kankkonen [Fin.] 234,8, 2. Immonen [Fin.] 216,3, 3. Neuendorf [NDR] 212,8, 4. Ukkonen [Fin.] 214,1.

FELDBERG — **skok**: 1. Wegscheider [NSR] 230,7 (83,5 — 84), 2. Keller [NSR] 221,0 (76 — 84), 3. B. de Zordo [It.] 214,9 (78 — 79), 4. Happle [NSR] 214,6 (74,5 — 81); 9. Bolkart [NSR] 207,6, 10. Kirjonen [Fin.] 206,2.

WILKERSUNDBAKEN — **skok**: 1. Engan 246,6 (100,5 — 107 — 107,5), 2. Wirkola 227,2 (104 — 92,5 — 98,5), 3. Selbekk [všichni Nor.] 219,6 (99 — 99 — 90).

PLANICA — **skok**: 1. Wegscheider 222,0 (76 — 87), 2. Lesser [oba NSR] 209,0 (74 — 71) a P. Müller [Rak.] 209,0 (74,5 — 71).

KOKKOLA (Finsko) — 30 km: 1. Mäntyranta 1:32:32, 2. Stefansson 1:32:36, 3. V. Hakulinen [Fin.] 1:33:37.

SSSR — **poslední závod sezóny** »Sváté severu« — 15 km: 1. Tarakanov 48:57, 2. Vaganov 49:12, 3. Utrobin 49:47, 4. Gubin 50:42, 5. Sljadcev 50:54, 6. Jemelín 50:07. — **ženy 5 km**: 1. Těrechinová 17:43, 2. Averljanová 18:01, 3. Zajcevová 18:14.

Sjezdové

FRANCIE:

CHAMROUSSE — **slalom o velké cenu**: 1. Arpin 78,71, 2. Périllat 79,27, 3. Mauduit. — **ženy**: 1. Famosová 95,94, 2. Princeová 106,47, ostatní vzdaly nebo byly diskvalifikovány, mezi nimi i všechny tři sestry Goitschelovy.

MÉRIBEL — **obří slalom**: 1. Arpin [Fr.] 1:41,55, 2. Digruber [Rak.] 1:42,12, 3. Mahlknecht [It.] 1:42,19, 4. Mauduit [Fr.] 1:43,42, 5. Kälin [Švýc.] 1:43,83, 6. Stamos [Fr.] 1:44,33; **slalom**: 1. Arpin 96,33, 2. Stamos 99,62, 3. Leitner [NSR] 100,51, 4. Nindl [Rak.] 100,55, 5. Blanchard [Fr.] 101,20, 6. Mauduit 102,31. — **ženy** — **slalom**: 1. M. Goitschelová [Fr.] 89,10, 2. Bieblová [NSR] 93,82, 3. Rohrbachová [Rak.] 96,21, 4. Zimmermannová [Rak.] 98,32, 5. Felliová [Švýc.] 99,35, 6. Perramonová [Fr.] 100,14; **obří slalom**: 1. M. Goitschelová — 20. vítězství v sezóně: 59,35, 2. Bieblová 1:00,38, 3. Senonerová [It.] 1:01,43, 4. Röhrsová [NSR] 1:01,58, 5. Famosová [Fr.] 1:01,60, 6. Th. Obrechtová 1:01,86.

ŠVÉDSKO:

OPPDAL — **obří slalom** [2000 — 72]: 1. K. Schranz [Rak.] 1:32,1, 2. Lacroix [Fr.] 1:44,0, 3. Manninen [Fin.] 1:45,4, 4. Melquiod [Fr.] 1:46,1, 5. H. Schranz [Rak.] 1:48,4; **slalom** (1600 — 72): 1. K. Schranz 121,0, 2. Sunde [Nor.] 121,0, 3. Lacroix 121,3, 4. H. Schranz 122,9, 5. Manninen 124,2. — **ženy** — **obří slalom** (1700 — 50): 1. Terrailonová [Fr.] 1:42,3, 3. Hvammenová [Nor.] 1:48,9; **slalom** (1400 — 52): 1. Terrailonová 191,1, 2. Demetová [It.] 101,2, 3. Egerová [Nor.] 102,0, 4. Jaggeová [Nor.] 102,1.

GAELLIVARE — »Lapland

Cup — **slalom**: 1. Killy [Fr.] 103,95, 2. Nennung [Rak.] 105,66, 3. Grahn [Švéd.] 105,76, 4. Scherzer [NSR] 105,83, 5. Périllat [Fr.] 106,18; **obří slalom**: 1. Messner [Rak.] 1:35,49, 2. Nennung 1:35,61, 3. Killy 1:35,86, 4. Périllat 1:36,06; **sjezd**: 1. Zimmermann [Rak.] 1:03,57, 2. Nennung 1:04,76, 2. Ekstam [Fin.] 1:05,24, 4. Périllat 1:05,36, 5. Killy 1:05,59. — **ženy** — **slalom**: 1. Zimmermannová [Rak.] 103,04, 2. Ederová [Rak.] 104,71, 3. Hathornová [VB] 110,78; **obří slalom**: 1. Zimmermannová 1:09,25, 2. Bochtayová 1:09,36, 3. Ch. Goitschelová (obě Fr.) 1:44,10, 4. de Blicquoyová [Belg.] 1:46,83, 5. Ederová 1:49,33; **sjezd**: 1. Zimmermannová 1:09,25, 2. Bochtayová 1:09,36, 3. Ch. Goitschelová 1:12,07, 4. Ederová 1:12,54, 5. Ludbergová [Švéd.] 1:14,29.

ŠPANELSKO:

MAVACERRADA — **Velká cena Španělska** — **slalom**: 1. Arpin

[Fr.] 86,4, 2. Mauduit [Fr.] 86,9, 3. Pedroncelli 87,7, 4. R. Sailer [Rak.] 91,2, 5. Mahlknecht [It.] 92,7, 6. Favre [Švýc.] 91,6; **obří slalom**: 1. Mauduit 1:08,9, 2. Favre 1:09,8, 3. Arpin 1:10,9, 4. Stamos [Fr.] 1:11,9. — **ženy** — **slalom**: 1. Bochtayová [Švýc.] 91,6, 2. Bräuerová [Rak.] 96,2; **obří slalom**: 1. Kainzová [Rak.] 1:17,0, 2. Bochtayová 1:18,1, 3. Bräuerová 1:20,1.

NSR:

LENGGRIES — **obří slalom** (1200 — 60): 1. L. Leitner [NSR] 1:26,78, 2. Mahlknecht [It.] 1:27,86, 3. Jauffret [Fr.] 1:28,60, 4. Nindl [Rak.] 1:28,67, 5. Wagnerberger [NSR] 1:29,01; **ženy** (1000 — 50): 1. Rohrbachová [Rak.] 1:13,43, 2. Bieblová 1:13,50, 3. Mittermaierová 1:14,12, 4. Hennebergerová 1:14,62, 5. Röhrsová (všechny NSR) 1:15,80.

ŠVÝCARSKO:

AROSA — »Dreigipfel« — obří

slalom I. závod (2000 — 480 — 50): 1. D. Giovanoli 2:39,42, 2. G. Giovanoli 2:40,59, 3. Tischhauser 2:41,25, 4. Minsch [všichni Šv.] 2:42,12; **II. záv.**: 1. Grünenfelder [Šv.] 2:15,43, 2. Osterried [NSR] 2:15,79, 3. Tischhauser 2:15,85, 3. D. Giovanoli 2:17,36, 5. G. Giovanoli 2:17,47; **III. závod**: 1. D. Giovanoli 2:36,66, 2. Grünenfelder 2:36,69, 3. Wagnerberger [NSR] 2:39,24, 4. Sodat [Rak.] 2:39,26, 5. G. Giovanoli 2:39,71; **trojkombinace**: 1. D. Giovanoli 9,364, 2. Grünenfelder 21,969, 3. Sodat 53,558, 6. Osterried 55,598. — **ženy**: 1. (1700 — 350 — 33): 1. Zimmermannová 2:18,46, 2. H. Obrechtová (obě Švýc.) 2:17,16, 3. Jochumová 1:18,25, 3. Bräuerová (obě Rak.) 2:19,40; **II. I. Jochumová** 1:26,07, 2. Adolfová [Švýc.] 1:27,57, 3. Messerschmidová [NSR] 1:27,57, 4. Zimmermannová 1:27,63; **III. I. Jochumová** 1:23,66, 2. Adolfová 1:24,50, 3. Huberová [Rak.] 1:24,66, 4. Haidová [NSR] 1:25,12; **kombinace**: 1. Jochumová 8,592, 2. Zimmermannová 40,298, 3. Huberová 46,758, 4. Haidová 67,444, 5. Bräuerová 46,758.

ITÁLIE:

ETNA — **slalom**: 1. Pedroncelli [It.] 1:31,5, 2. Bleiner [Rak.] 1:31,9, 3. Prinzing [NSR] a Senoner [It.] 1:33,1; **obří slalom**: 1. Grünenfelder 1:31,1, 2. Zryd [oba Švýc.] 1:31,2, 3. Pedroncelli 1:31,3, 4. Sturm [Rak.] 1:31,6. — **ženy** — **slalom**: 1. Bräuerová [Rak.] 1:41,3, 2. Hiltbrandtová [Švýc.] 1:45,3, 3. Kainzová [Rak.] a Hennebergerová [NSR] 1:45,8; **obří slalom**: 1. Hennebergerová 1:39,2, 2. Bräuerová 1:43,3, 3. Kainzová 1:43,4, 4. Hiltbrandtová 1:44,6.

Vývoj skoku na lyžích ve světě

1879	Troj Hamemstweit (Nor.)	23 m	Norsko
1900	Plaf Tandberg (Nor.)	23 m	Norsko
1909	Harald Smith (Nor.)	48 m	Davos — Švýcarsko
1915	Amble Amudsen (Nor.)	54 m	Norsko
1925	Andreas Haugen (Nor.)	61 m	Steamboat — Springs (USA)
1926	Dagfinn Carlsen (Nor.)	65 m	Pontresina — Itálie
1926	Sigmund Ruud (Nor.)	70 m	Norsko
1928	Reto Badrutt (Švýc.)	75 m	Pontresina — Itálie
1931	Sigmund Ruud (Nor.)	81 m	Davos — Švýcarsko
1934	Birger Ruud (Nor.)	92 m	Planice — Jugoslávie
1935	Fr. Kainersdörfer (Švýc.)	99 m	Ponte di Legno — It.
1936	Sepp Bradl (Rak.)	101 m	Planice — Jugoslávie
1938	Sepp Bradl (Rak.)	107 m	Planice — Jugoslávie
1941	Rudi Gering (Něm.)	118 m	Planice — Jugoslávie
1948	Willy Gantschnigg (Rak.)	124 m	Oberstdorf — NSR
1950	Sepp Weiler (Něm.)	127 m	Oberstdorf — NSR
1950	Dan Netzell (Švéd.)	135 m	Oberstdorf — NSR
1951	Tauno Luitra (Fin.)	139 m	Oberstdorf — NSR
1961	Josef Slibar (Jug.)	141 m	Oberstdorf — NSR
1964	Kjell Sjöberg (Švéd.)	141 m	Oberstdorf — NSR
1964	Dalibor Motejlek (ČSSR)	142 m	Oberstdorf — NSR
1964	Nilo Zandanel (It.)	144 m	Oberstdorf — NSR

FRANCIE:

Podle zpráv z Grenoble mají být severské lyžařské disciplíny zimních olympijských her 1968 uspořádány v prostoru Vercours, alpské v okolí Chamrousse, náhradní tratě v Alpe d'Huez.

*

Podal-li se francouzskému velvyslanectví v Tokiu najít ubytování, což při dosavadní povtažce o lůžka nebude však nijak snadné, budou přihlížet olympijským hrám v Tokiu odměnou za úspěchy na ZOH v Innsbrucku Marielle a Christine Goitschelovy, François Bonlieu, Léo Lacroix, Annie Famosová a Allain Calmat.

*

Auto řízené olympijskou vítězkou v obřím slalomu Mariellou Goitschelovou, ve kterém byla též její sestra Christine, vyletělo v zatáčce z dráhy a narazilo na strom. Měly ještě velké štěstí, neboť je uchránil před pádem do hluboké rokle.

NORSKO—ČSSR

»Ve vzpomínku padesátého výročí Tvé účasti na Holmenkollenu zasílají Ti norští přátelé své srdečné pozdravy.«

Tento telegram, podepsaný ministrem Ingvardem Smith-Kiellandem a Sigmundem, byl zaslán v den startu letošního 50km závodu na Holmenkollen našemu zasloužilému mistru sportu arch. Karlu Jarolímkovi. Je to pěkná vzpomínka na první start na Holmenkollenu před 50 lety — v roce 1914.

*

USA:

Po skončení mistrovství USA prohlásil 28letý Buddy Werner, první závodník USA světové úrovně, že zanechává aktivní činnosti. Obdržel několik nabídek, aby pracoval v lyžařském průmyslu. Přestože Werner nezískal žádnou olympijskou medaili, byl nejlepším Američanem a byl stažen na stejný stupeň s nejlepšími Evropany. Pády a zranění ho často připravily o jeho příležitost. B.

Werner se domnívá, že o budoucnost amerického lyžování není třeba si dělat žádné starosti. »Mladí jako Kidd, Marolt, Orsi a Heuga jsou na nejlepší cestě naše výsledky na OH ještě zlepšit.«

*

Při prvním startu po OH v USA ve Stowe prohlásila Jean Saubertová, která patřila po dvě léta mezi světovou elitu, že nepomýšlí již startovat na OH 1968. Možná, že však se zúčastní MS 1966 v Chile, nyní je však v popředí zaměstnání.

JUGOSLAVIE:

Bývalý mistr Jugoslávie ve skoku na lyžích Jamez Polda byl nalezen ve sklepech svého obydlí v Mojstraně s rozbitou hlavou mrtev.

ŠVÝCARSKO:

Ve švýcarských Alpách poblíž Samedanu sjela lavina. Padli jí za oběť mj. dva z nejpřednějších světových lyžařů, účastníci olympijských her v Innsbrucku — Bud Werner, jeden z nejlepších sjezdářů USA v letech 1954—1964, a 23letá studentka z Mnichova, třetí slalomářka na ZOH 1960 a pátá ve sjezdu v Innsbrucku Bärbi Hennebergerová. Přecházeli při natáčení filmu pro jednu mnichovskou společnost spolu se šesti dalšími lyžaři úpatí svahu, když se na ně zřítily čtyřmetrová vrstva mokrého sněhu. Po několika hodinových záchranných pracích, při nichž byla nasazena i helikoptéra, byli čtyři členové skupiny vyproštěni ještě živí, ostatní, mj. Werner a Hennebergerová, byli již mrtví. — Bud Werner, nesporně jedna z největších postav světového sjezdářství za poslední desetiletí, oznámil nedávno (píšeme o tom na jiném místě), že skončil svou závodní činnost, naplněnou vedle úspěchů také četnými nezdary: v tréninku na ZOH 1956 se v Cortině d'Ampezzo zranil, v přípravě na ZOH 1964 si zlomil nohu, a v Innsbrucku již nestačil na mladší soupeře. Účast na filmu měla být pro 28letého studenta university v Colorado, který zanechává ženu a dítě, posledním aktivním lyžařským činem...

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávkou přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 50

Číslo

5

A-21*41635

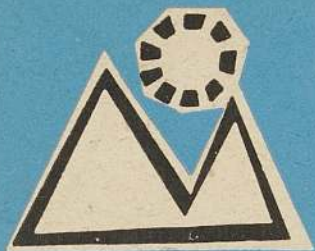
Druhý slalom absolvovala po závodě — útěk před fotoreportéry mezi olympijským autoparkem mikrobuseů — »zlatá« Ch. Goitschelová. Snímek K. Nováka na zadní straně obálky.

Dva tituly na mistrovství CSSR ve sjezdových disciplínách ve Vrátně získali L. Richvalský (snímek O. Hůrky nahoře vpravo) a A. Živcová (snímek O. Hůrky dole). Patřili též k nejlepším i na Velké ceně Slovenska, ze které je náš třetí snímek na této straně obálky. Je na něm nový mistr Rakouska ve slalomu, nejlepší zahraniční účastník Franz Digruber. (Foto ČTK)

Prohlídka 501

lyžařství

1,80 Kčs

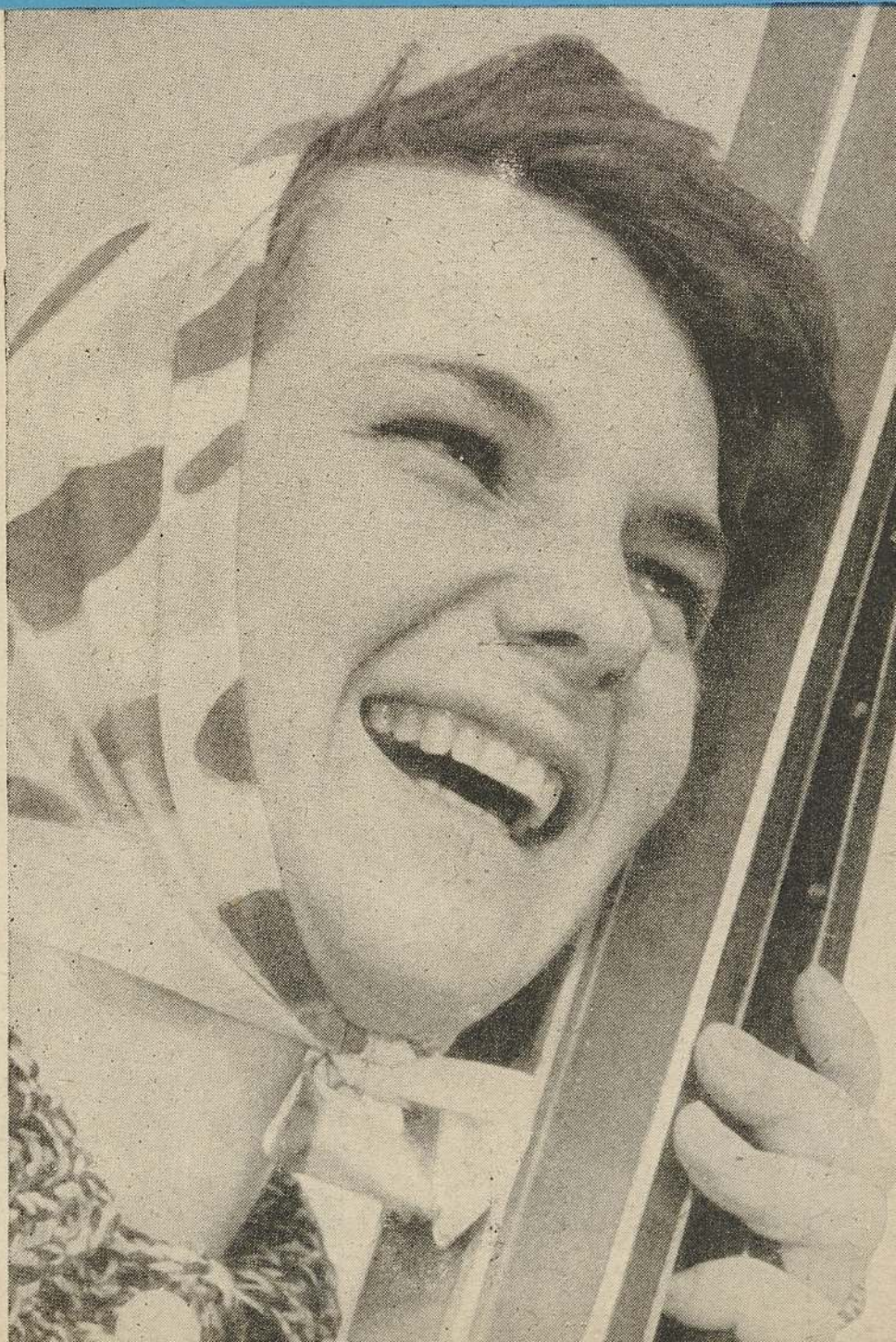
ROČNÍK 50 • ČERVEN 1964

6

„ACH,
KDEŽE
LOŇSKÉ
SNĚHY
JSOU...“

zpívá melancholicky básník. Jeho povzdech jsme účastně sdíleli při ukládání lyží na příští sezónu.

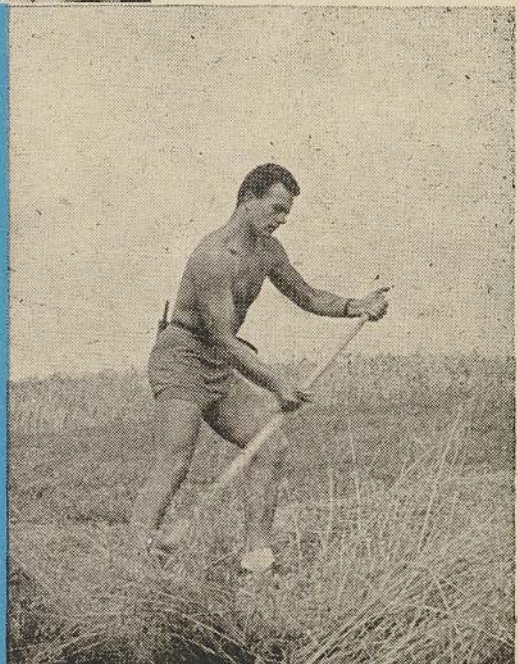
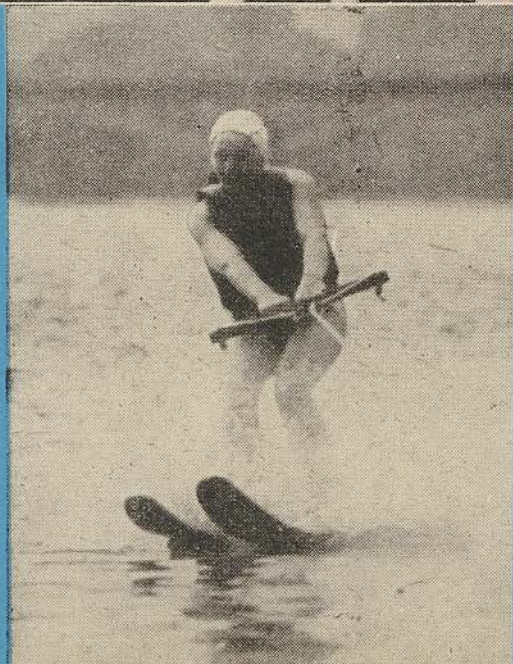
Snímek
Josefa Hejry

NEZAHÁLET ANI V LÉTĚ

Možnosti zvyšování tělesné zdatnosti jsou přebohaté a tyto čtyři ukázky jsou jen malým procentem z jejich pestrosti a výčtu: běh (obr. 1), který zde propaguje V. Šimůnek se svými svěřenkami, posilování (obr. 2), kde jistě poznáváte Víta Fouska při klicích, fyzická práce (obr. 4), kterou volil Štefan Olekšák při žních na svažích Spíšské Magury, a konečně spojení příjemného s užitečným, které na vodních lyžích demonstruje Eva Mrklasová.

NEJLEPŠÍ VÝCHODOČESKÝ KRAJ SLÁVIA PRAHA VYSOKÉ ŠKOLY

Již po několik let hodnotí střední lyžařská sekce kraje a oddíly na základě výsledků dvacet nejlepších závodníků či závodnic ze všech závodů mistrovství a přeborů ČSSR v lyžování (mimo sjezdové víceboje), jak je uvedeno i v rozpisech těchto závodů.

Tato soutěž se těší zájmu všech lyžařských pracovníků. Umožňuje sledovat závodní činnost ve všech složkách a pomáhá kolektivní práci v lyžařském sportu.

Soutěž vyhodnocuje nejlepší kolektivy ze všech závodů, dále též samostatně vítězné kolektivy ze závodů dorosteneckých a ze závodů dospělých.

S výsledky vás seznámíme postupně. Nejdříve bychom rádi popřáli vítězům celostátní soutěže, ve které si vedoucí postavení udržují lyžaři Východočeského kraje. Body získané závodníky tohoto kraje, i přes citelnou ztrátu proti roku 1963, ukazují značnou pře-

vahu tohoto kraje v závodní činnosti.

Další výsledky nám řekne tabulka, ve které je uvedeno pořadí jednotlivých krajů s vyčíslením získaných bodů a porovnáním, k umístění a výsledkům v roce 1963 a 1962. Číslo uvedené nad počtem bodů nám říká, kolik závodníků kterého kraje bylo do hodnocení počítáno. Jsou to startující, kteří se v jednotlivých závodech umístili na prvních dvaceti místech.

MISTROVSTVÍ A PŘEBOR ČSSR V LYŽOVÁNÍ — 1964 — HODNOCENÍ KRAJŮ

	Mistrovství		Celkem		Přebor		Celkem		Celkem	1963		1962		Rozdíl k r. 1963
	kla- sické	sjez- dové	poř.	bodů	kla- sický	sjez- dový	poř.	bodů		poř.	bodů	poř.	bodů	
1. Východočeský	50	18		68	62	41		103	171		196		185	
2. Severočeský	1 725,5	603,0	1.	2 328,5	2 133,0	1 495,5	1.	3 628,5	5 957,0	1.	7 028,5	1.	6 385,5	-107,5
3. MV Praha	28	11		39	44	27		71	110		127		112	
4. Jihomoravský	952,0	337,5	4.	1 289,5	1 482,0	1 045,5	2.	2 527,5	3 817,0	2.	4 392,0	2.	3 768,0	-575,0
5. Severo- moravský	24	31		55	8	31		39	94		87		87	
6. Východo- slovenský	617,0	1 026,0	3.	1 643,0	221,0	1 014,0	5.	1 235,0	2 878,0	4.	2 419,0	4.	2 654,5	+459,0
7. Středo- slovenský	18	6		24	23	26		49	73		74		84	
8. Dukla	558,0	106,5	7.	664,5	819,0	736,5	3.	1 555,5	2 220,0	3.	2 435,5	3.	2 738,0	-215,5
9. Západočeský	16	10		26	17	34		51	77		61		86,0	
10. Jihočeský	366,0	225,0	8.	891,0	503,5	940,5	4.	1 444,0	2 035,0	6.	1 690,0	5.	2 495,5	+345,0
11. Středočeský	9	21		30	3	21		24	54		47		38	
12. Západo- slovenský	366,5	781,5	5.	1 148,0	60,0	801,0	7.	861,0	2 009,0	5.	1 837,5	8.	1 427,0	+171,0
Počet závodníků	14	12		26	18	17		35	61		55		60	
Počet bodů	432,0	312,0	6.	744,0	615,5	388,5	6.	1 004,0	1 748,0	7.	1 670,5	6.	1 799,5	+77,5
	37	5		42		0,0		42	48		43		43	
	1 496,0	222,0	2.	1 718,0	0,0	0,0		0,0	1 718,0	8.	1 551,0	7.	1 584,0	+167,0
	7	0,0	10.	158,0	395,5	288,0	8.	683,5	841,5	9.	738,5	9.	690,0	+103,0
	158,0	0,0		7	10	11		21	28		29		29	
	7	1		8	10	9		19	27		22		18	
	202,0	15,0	9.	217,0	325,5	226,5	9.	552,0	769,0	10.	502,0	11.	502,5	+267,0
	4	2		6	3	16		19	25		21		30	
	26,0	97,5	11.	123,5	44,0	417,0	10.	461,0	584,5	11.	399,5	10.	636,0	+185,0
	1	3		4	4	8		12	16		7		5	
	27,0	54,0	12.	81,0	123,0	207,0	11.	330,0	411,0	12.	135,0	12.	127,5	+276,0
Počet závodníků	215	120		335	202	241		443	778		769		777	
Počet bodů	6 926,0	3 780,0		10 706,0	6 722,0	7 560,0		14 282,0	24 988,0		24 799,0		24 808,0	

Další tabulka, ve které jsou hodnoceny oddíly, ukazuje, že u vedoucích oddílů s výjimkou vítěze — Slávia Praha vysoké školy, se počet získaných bodů snížil. Na

další místa je pak nutné získávat větší počet bodů, neboť se zvýšila sportovní činnost většího počtu našich oddílů. Celkem bylo v této soutěži letos hodnoceno

126 oddílů, v roce 1963 104 oddíly. V soutěži nejsou podle rozhodnutí ÚLS uváděny výsledky Dukly Liberec jako samostatného oddílu.

MISTROVSTVÍ A PŘEBOR ČSSR — 1964 — HODNOCENÍ ODDÍLŮ

Poř.	Oddíl	Kraj	Přebor		Mistrovství		Celkem		1963		1962	
			z.	bodů	z.	bodů	z.	bodů	poř.	bodů	poř.	bodů
1.	Slávia V. Š. Praha	MVP	16	546,0	38	1 074,0	54	1 620,0	1.	1 500,5	1.	1 249,5
2.	Sokol Nové Město n. M.	JM	15	459,0	13	422,0	28	881,0	3.	1 080,0	3.	1 038,0
3.	Slovan Spindl. Mlýn	VČ	14	607,5	7	192,0	21	799,5	6.	924,0	8.	574,0
4.	Lokomotiva Liberec	SC	16	525,0	7	252,0	23	777,0	7.	695,0	10.	511,0
5.	Lokomotiva Trutnov	VČ	13	405,0	8	361,5	21	766,5	8.	633,5	7.	657,0
6.	Tatran T. Lomnice	VS	5	135,0	11	494,5	16	619,5	4.	952,5	5.	712,5
7.	Spartak Vrchlabí	VČ	12	472,5	3	114,0	15	586,5	7.	1 301,5	2.	1 123,5
8.	Dynamo N. Tatry	SS	9	294,0	9	285,0	18	579,0	15.	374,0	30.	156,0
9/10.	Jiskra Harrachov	VČ	11	420,0	4	132,0	15	552,0	5.	935,0	6.	678,0
9/10.	Jiskra Mšeno	SC	10	306,0	8	246,0	18	552,0	11.	586,5	11.	471,0
11.	Baník Ostrava	SM	12	417,0	3	126,0	15	543,0	19.	300,0	9.	567,0
12.	Sokol Janské Lázně	SC	7	306,0	6	228,0	6	534,0	12.	539,0	12.	414,0
13.	R. H. Brno	JM	19	508,5	3	3,0	20	511,5	9.	609,5	4.	1 000,0
14.	R. H. Semily	VČ			16	506,0	16	506,0	33.	138,0	25.	234,0

Poř.	Oddíl	Kraj	Přebor		Mistrovství		Celkem		1963		1962	
			z.	bodů	z.	bodů	z.	bodů	poř.	bodů	poř.	bodů
15.	Spartak Ml. Boleslav	St. Č.	12	390,0	3	103,5	15	493,5	37.	129,0	23.	245,0
16.	Spartak Strakonice	JČ	11	324,0	4	141,0	15	465,0	27.	195,5	32.	147,0
17.	Chemická Ústí n. L.	SC	8	420,0	8	420,0	8	420,0	10.	592,0	15.	354,0
18.	Baník Kremnica	SS	6	189,0	4	216,0	10	405,0	15.	374,0	30.	156,0
19.	Lokomotiva Košice	VS	10	342,0	4	40,5	14	382,5	21.	292,5	18.	291,0
20.	Jednota Kežmarok	VS	4	159,0	5	219,0	9	378,0	17.	333,0	27.	223,5
21.	Jiskra Vitkovice	VC	8	270,0	2	57,0	10	327,0	14.	376,5	40.	123,0
22.	T. J. Rožnov pod R.	SM	3	111,0	7	178,0	10	289,0	32.	150,0	19.	268,5
23.	ČKD Praha	MVP	4	177,0	3	96,0	7	273,0	54.	78,0		
24.	R. H. Praha	MVP	2	108,0	5	150,0	7	258,0	43.	109,0	39.	124,5
25.	T. J. Gottwaldov	SM	7	228,0	1	28,5	8	256,5	61.	70,5	28.	217,0
26.	Slavoj Kořenov	SC	3	153,0	2	90,0	5	243,0	24.	240,0	29.	189,0
27.	Slávia ÚRO Praha	MVP	10	213,0	1	24,0	11	237,0	28.	184,0	21.	254,0
28.	Slávia V. Š. Olomouc	SM	4	127,5	7	102,0	11	229,5	16.	345,5	14.	360,0

Pokračování v příštím čísle

ALEVTINA KOLČINOVÁ, zasloužilá mistryně sportu

BEZ LYŽÍ JAKO NA LYŽÍCH

Kdo někdy jezdil na lyžích, zná dobře onen požitek. Nemůže se proto pozastavovat nad tím, že se lyžařům stýská po jejich sportu. Možná že proto také, aby v létě nezapomněli to, co získali v zimě, hledají stále rovnocennou náhradu za lyže, protože ani veslování, ani kolo, ani lehká atletika, ani štipání dříví nenahradí lyžařské pohyby. Téměř současně dělali lyžaři v různých zemích pokusy, jak přizpůsobit letní trénink zimě. Našli stopu z jehličí, pilin, z umělé hmoty, avšak takováto stopa může být jen omezené délky. Obvyčejně to je ovál o 400—500 metrech a také skluz není zcela ideální. Snažili se však vyřešit věc jinak: lyžařským pohybům přizpůsobit kolečkové brusle! Bylo to dobré východisko pro »suché« měsíce. Dlouhý, klouzavý krok byl velmi podobný lyžařskému. Co však neuspokojuje: na kolečkových bruslích je možno trénovat jenom na asfaltu. Po lesních cestách jedou špatně.

»Na kolečkové brusle jsem stoupla v létě 1957 — říká A. Kolčinová v článku časopisu »Fizikultura i sport«. — Mému synovi bylo tehdy dva a půl měsíce. Nikdo ve státním družstvu v té době nepředpokládal doopravdy, že mohu brzo opět získat formu a tak si mě nevšímali. Jenom dva lidé se mi věnovali a věřili mi: můj muž Pavel a jeho trenér, dnes již mrtvý Vladimír Samojlovič Obotin. Zpracovali pro mne roční tréninkový plán se zaměřením na důležité závody v zimě 1957—58. V pětidenním cyklu (tři dny tréninku, odpočinek, dva dny tréninku, odpočinek) zařadili cvičení v terénu, v lese, na silnici, na stadioně a v loděnici. Pěstovala jsem lehkou atletiku, veslovala, plavala, hrála košíkovou, nechýběla gymnastika, přespolní běhy, napodobivá cvičení na místě a za pohybu atd. Bezpodmínečně jsem však v každém tréninku běhala na kolečkových bruslích. Pokaždé jsem najezdila nejméně 12,5 km, tedy o něco více, než je ženská desítka. Když jsem se vrátila z tréninku, odpočinula si a udělala něco v domácnosti, dala jsem dítě na dvůr.

Manželé Kolčínovi při tréninku na kolečkových lyžích

To na zdravém vzduchu spalo a já jsem kolem něj jezdila po asfaltu na kolečkových bruslích...

Trénovala jsem pravděpodobně správně. Protože výsledky kontrolních závodů ukázaly se dobré. Uprostřed léta zaběhla jsem na škvárové dráze 100 m za 14 vt. a udělala jsem šest shrbů na hrazdě. Na podzim začaly kontrolní závody v přespolních bězích. 1 km jsem zaběhla za 3:24 min., potom po dvaceti dnech 2 km za 6:58 min. a na to za pět dní 3 km za 12:43 min. Tyto výsledky byly lepší než v předcházejících letech. Předbímám, ale za čtyři roky na podzimním běhu moskevských lyžařů jsem běžela 3 km za 11:16 min.

V listopadu jsem se pak nemusela v Zlatoustě na sněhu tak dlouho rozjíždět jako jindy. Po několikadenním tréninku na sněhu se vzrůstajícím počtem kilometrů jsem dokázala najezdit v jednom tréninku na lyžích až 40 km (29. listopadu).

Pochopitelně, toto vše by nebylo možné bez dlouhé a důkladné všestranné tělesné připravenosti. Slovem »dlouhé« mám na zřeteli mé dlouholeté pěstování sportu — nejdříve v tělovýchovném učilišti, potom na institutu. Bavily mě nejen lyže, zkusila jsem všechno, co jsem mohla. Ve čtyřech družích sportu, včetně lehké atletiky, jsem získala II. výkonnostní třídu.

To připomínám zvláště mladým lyžařkám. Kdyby se totiž pokusily na začátku sezóny projet 30 až 40 km bez solidní všestranné přípravy, pak neručím za to, že nenechají lyžování vůbec.

Sezóna, na kterou jsem se připravovala, jak se ukázalo, byla pro mne bohatá na medaile. Vyhrála jsem prvenství Moskvy, mistrovství SSSR a na mistrovství světa 10 km. Znamená to, že speciální lyžařské zaměření v letní přípravě přineslo své.

Všechno se dařilo. Najednou však někdo prohlásil, že kolečkové brusle lyžařům škodí. Tato »idea« se zrodila v Leningradě. Bylo rozhodnuto, že kolečka nejsou vhodná a že je lepší jezdit a štipat dříví a dělat jiné doplňkové sporty.

Stejně jako mnozí jiní jsem tomu uvěřila a téměř zcela jsem zanechala kolečkových bruslí. Nakonec jsem v této sezóně jen jedenkrát zís-

kala první místo, a to na Holmenkollenu. Na jiných větších závodech jsem končila nejvýše vždy jen druhá i přes nesmírné celkové vypětí. Po této drahé zkušenosti jsem do své letní přípravy zařadila dále nejen běh na kolečkových bruslích, ale také na kolečkových lyžích. S tím přišli naši lyžaři, když poznali, že nejlepší světoví běžci, jako Jernberg, Hakulinen, Brenden a jiní, trénují v létě na kolečkových lyžích. Naše lyžařská sekce zakoupila v NSR dvacet párů kolečkových lyží a ty ležely ve skladě. My s Pavlem jsme dostali dva páry, ale jinak o ně neměl nikdo zájem. A tak se kolečkové lyže staly základem v mé letní přípravě 1961. S jejich pomocí lze se velmi dobře učit a zdokonalovat techniku různých běžeckých způsobů. Velmi dobře se uplatňují jak na asfaltě, tak na lesních cestách a zatížení je mnohem větší než při běhu na kolečkových bruslích. Přesto jsem však kolečkové brusle nezavrhl. Do každého tréninku jsem zařadila běh na bruslích i na lyžích. Takto zaměřený trénink opět přinesl pěkné výsledky. V zimě v roce 1962 jsem vyhrála na MS v Zakopaném běh na 5 a 10 km a štafetu na 3x5 km. Také na mistrovství SSSR jsem byla na těchto tratích první. Dobré výsledky jsem měla i minulou zimu. Proto mě nyní nikdo nepřesvědčí o tom, že speciální zaměření v letní přípravě není nutné. A co se týče řezání a štipání dříví anebo převládající lehkootletické přípravy a veslování, anebo ještě něčeho jiného, tak jsem přesvědčena, že v tomto případě se může z člověka stát průměrný dřevorubec, atlet nebo ještě někdo, jenom ne dobrý lyžař. Proto velmi doporučuji mladým lyžařkám: Spřátelte se s kolečkovými bruslemi. Nebuďte smutné, když v začátku vás nebudou poslouchat. Ani u mne to všechno nešlo hned hladce. Také jsem z těchto velmi labilních bruslí padala, seděla si kůži a dokonce jsem tajně plakala, aby to muž neviděl. Nechtěla jsem na nich trénovat, ale on mě nutil. Za to nyní jsem šťastná, že jsem našla tak výborný prostředek letní přípravy.

Nejdříve se naučte na kolečkových bruslích pevně stát. Potom volně, v různých polohách, jezděte na jedné brusli, pak na druhé a postupně se učte po jednotlivých prvcích běžeckým pohybům. Běh na kolečkových bruslích zařadte do každého tréninku. Když jste fyzicky dobře připraveny, pak neváhejte proběhnout středním tempem trať, na

kteou se zaměřujete v zimě, dokonce o něco více. Někdy také zvyšují počet kilometrů až dvojnásobně a běžím středním nebo mírným tempem 20—30 km. Kombinujte běh na bruslích s tréninkem na umělé běžecké dráze, zejména při deštivém počasí. V dešti je jízda na kolečkových bruslích na asfaltě obtížná, protože podkluzují.

Je samozřejmé, že do každého tréninku zařazují napodobivá cvičení na místě a za pohybu do kopce. Do kopců jděte o něco rychleji.

Na adresu kritiků chci ještě jednou podtrhnout, že speciální příprava je nmyslitelná bez současně všestranné přípravy (plavání, veslování, lehká atletika, sportovní hry a zejména přespolní běhy).

Zde je několik ukázek mého tréninku v roce 1962, vždy jeden z každého měsíce, prováděné převážně v lese.

Květen: Chůze 2 km, běh 6 km středním tempem, kolečkové brusle 12,5 km, gymnastická a napodobivá cvičení na místě 5—10 minut.

Červen: Chůze 2 km, běh 8 km, kolečkové brusle 16 km, gymnastická a napodobivá cvičení za pohybu a na místě 20 minut.

Červenec: Chůze 3 km, běh na kolečkových lyžích 24 km, bedminton 30 minut, gymnastika 10 minut.

Srpen: Běh 6 km, kolečkové brusle 25 km, bedminton 35 minut, gymnastická a napodobivá cvičení 15 minut.

Tempo chůze a běhu je střední. Do každého tréninku vkládám kopce. Vedle tréninku v lese cvičím na stadióně a vesluji v loděnici. Lyžařské zaměření se zvyšuje od měsíce k měsíci.

Mohu odpovědně prohlásit, že jestli i horší lyžař, ale dobrý sportovec se bude v létě připravovat se speciálním zaměřením, naučí se správným lyžařským pohybům na kolečkových bruslích a vydrží trénovat v létě podle plánu, pak se na prvním sněhu přiměřeně rozjezdí, získá hned na prvních závodech druhou výkonnostní třídu. Je to potvrzeno zkušeností.

Lyžaři, nositelé I. výkonnostní třídy a mistři sportu, když uvěří v užitečnost speciálně zaměřené přípravy, a tato se jim zalíbí, pak si stoupnou do jedné řady s nejlepšími běžci světa, protože speciálně zaměřený trénink je skutečná cesta k mistrovství.

Zpracovali A. BIRJULIN a B. TVRZNIK

Čestné uznání olympionikům

Rada MěstNV Liberec projednala na svém XXVIII. plenárním zasedání stav tělesné výchovy a sportu ve městě. Kolektivy a jednotlivci, kteří se významně podílejí na rozvoji tělovýchovného hnutí města, udělila rada čestná uznání s odznakem města. Mezi významnými kolektivy byly také lyžaři Dukly Liberec, kteří nás úspěšně reprezentovali na zimních OH v Innsbrucku i na dalších startech za hranicemi. Na fotografii jim čestná uznání předává předsedkyně MěstNV Liberec E. Knotková a její náměstek J. Moulis. Zleva stojí trenér mistr sportu Zdeněk Remsa, mistr sportu D. Motějlek, Jos. Kuthell, mistr sportu Jos. Matouš a mistr sportu Št. Olekšák.

U ŘEKY NAD LYŽAŘSKÝMI SOUTĚŽEMI

Sluníčko možná milosrdně, někdy však až nemilosrdně hřeje lyžaře, kteří někde na břehu řeky vystavují svá utmáčená těla slunečním paprskům.

To však nebrání tomu, abychom se vrátili alespoň v rozjímání na zasněžené pláně, na běžecké a sjezdové tratě a na skokanské můstky, abychom se poohlédli po lyžařských závodech uplynulé zimy a řekli své.

Je pravdou, že celá řada obětavých lyžařských pracovníků zajišťovala lyžařské závody a v každém případě jim za to patří dík. Závody však proběhly někde s větším, někde s menším úspěchem. Někde byla spokojenost, ale v řadě závodů byla i nespokojenost, a to jak s organizačním, tak i sportovně technickým zajištěním. A letos bylo té nespokojenosti a kritiky více než dost. Nešlo jen o celkový nedostatek sněhu, který způsobil odkládání některých závodů nebo u některých jejich neuskutečnění, ale slova „přísné kritiky se dotýkájí i uspořádaných závodů.“

Byly značné připomínky, jak k organizačnímu tak i k technickému zajištění některých závodů. Byly stížnosti na úpravy tratí běžeckých a zvláště sjezdových a i na nedostatečně včas připravované lyžařské můstky. A tato nedostatečná úprava tratí a můstků mrzí závodníky nejvíce. A žel tato kritika se týká i vrcholných závodů [mistrovství ve sjezdových disciplínách ve Vráně i klasické mistrovství a mezinárodní závod v Harrachově, úprava sjezdových tratí na kontrolních závodech na Ještědu a v Tatranské Lomnici — »Velká noc«].

V »Lyžařství« byly již uveřejněny zprávy a hodnocení některých závodů a nechci se proto k jednotlivým vracet, ale mrzí nás jistě všechny, že se nám nepodařilo vytvořit na lyžařských závodech pro naše závodníky, takové podmínky, aby měli skutečnou radost ze závodění.

Ozývají se mnohdy hlasy, že mnohdy méně, bylo by více a vztahují toto úsloví i na počet lyžařských závodů. Jistě by nebylo správně omezovat iniciativu lyžařských oddílů, které mnohdy za značných obětí a jen díky hrstce obětavých lyžařských fanoušků, pořádají závody pro stále rostoucí řady závodění chtivých lyžařů.

Ovšem musíme si uvědomovat, že jen dobře připravený a provedený závod splní svůj účel. A je třeba si říci, že mnohdy zůstávají závodům dosti dlužná a je potom samozřejmé, že se ozvou kritická, někdy až nepřijemná slova. Pořadatelé musí si být plně vědomi odpovědnosti za dobré uspořádání závodů, které mají přispívat k radosti ze závodění, ke zvyšování výkonnosti závodníků a které mají přivádět k závodnímu lyžování masy lidí zvláště mládeže a mají napomáhat při výchově všestranně zdatných morálně vyspělých sportovců.

Nechci být úplným pesmistou a víme, že byla i celá řada hezkých závodů, na které si závodníci rádi vzpomenu, ovšem to nás nesmí nechat v lhostejnosti ke zjišťovaným nedostatkům, které mnohdy i ohrožují zdraví závodníků.

Je třeba daleko větší péči věnovat úpravám tratí (běžeckým i sjezdovým) i lyžařským můstkům, a to již v průběhu roku a nečekat jen na napadnutí sněhu, aby se před závodem jen sešlápli svah nebo můstek nebo projela stopa a vyznačila trať.

Nedostatečně využíváme pracovníků, kteří prošli školením autorů a velitelů tratí a můstků a jen ojediněle je naplno zaměstnáváme. Je třeba totiž vidět i to, že zvyšování náročnosti na výkon-

ost závodníků je v přímé souvislosti se zvyšováním náročnosti na úpravu tratí a vytváření podmínek závodů. Je třeba vidět, co bylo dobré včera, není již dobré dnes. Nestačí mnohdy již jen dobrá vůle a obětavost, ale ta musí být podepřena znalostí vývoje v ostatních zemích i odbornými vědomostmi. I zde je nutno zdůraznit více náročnosti.

Chceme-li zlepšit podmínky závodů, vytvořit kvalitní soutěže, je třeba více soustředěné snahy ve všech organizačních stupních. Nestačí jen metodické řízení závodů ústřední sekci, ale je zapotřebí i konkrétní pomoci od krajských sekcí, okresních sekcí i lyžařských oddílů — od přímých pořadatelů závodu. Jistě všechny tyto složky a dobrovolní tělovýchovní pracovníci chtějí přispět k rozvoji závodního lyžování tak, abychom se dostali i mezi tu světovou špičku, aby ta obětavá práce nepřišla nazmar a sklízela i dobré výsledky.

V uplynulé zimě jsme se zvláště chtěli soustředit na dobré provedení kontrolních závodů, na něž jsme kladli a klademe zvláštní důraz. K jejich posílení a k oživení soutěživosti, jsme pokusně vypsalí soutěž oddílů a z kontrolních závodů sestavujeme i žebříčky závodníků, které nám mají lépe ukazovat výkonnost závodníků (v souhrnu několika závodů), než nám ukazují výsledky jednotlivých závodů.

Žel ne zcela se nám náš úmysl povedl, i když tak trochu máme možnost výmluvy na nedostatek sněhu v začátku zimy, kde některé kontrolní závody musely být odloženy nebo odřeknuty. Byly to i finance a obtížné uvolňování pracovníků a tím jejich nedostatek — to byly také nepřijemné okolnosti. Žel ani pořadatelé a rozhodčí neplnili základní povinnosti zasilání výsledků. Jak mají být zpracovávány výsledky soutěže oddílů a žebříčky závodníků?

Všichni pořadatelé a rozhodčí si musí uvědomit, že závod je třeba dovést až do konce, tj. včetně zpracování výsledků a jejich zaslání všem složkám, které na ně toužebně čekají, aby je mohli použít k dalšímu zpracování a k zhodnocení výsledků. Neděláme přece jen závody pro závod.

Ovšem částečný neúspěch nás nesmí odradit, naopak je třeba větší důslednosti v jejich včasné přípravě i v provedení.

I v příští zimě budeme klást hlavní důraz na kontrolní závody, které mají být osou při stavbě kalendáře ve všech složkách. Chceme dále rozvíjet a prohlubovat soutěž oddílů v kontrolních závodech.

Že tato cesta nám může pomoci i k zvýšení výkonnosti závodníků, nás přesvědčují i dopisy, které dostáváme a které volají a přímo žádají více kolektivního zaměření v lyžařských soutěžích. »Dosaďme pomalý vývoj ve výkonnosti našich závodníků vidí pisatelé těchto dopisů v tom, že máme nedostatek domácích závodů, kterých by se účastňovaly větší skupiny výkonnostně vyrovnaných závodníků. Ve většině našich závodů stačí mnohdy pouze průměrný výkon. Poukazuje se i na nedostatek odpovědnosti mnoha lyžařských závodníků ke kolektivu, ke svému oddílu, což se pochopitelně přenáší i do reprezentace.« (Výňatek z dopisu V. Bílka z N. Města na Mor. a tento názor není ojedinělý.)

Ani zde nestačí jen soutěž vypsat — vyhlásit, ale je nutné zajistit, aby tyto závody měly i svoji potřebnou úroveň a byly nejen organizačně, ale i sportovně technicky dobře připraveny a zajiště-

vány. Je třeba zvýšit náročnost na jejich provedení ve všech směrech. Právě od kontrolních závodů, které jsou současně i soutěží oddílů, očekáváme, že by měly přinést oživení do lyžařského soutěžení a zvýšení náročnosti na výkony a tím i přípravu závodníků. Výsledků dosažených v soustavě kontrolních závodů (žebříčků), by bylo možno použít i ve sportovní klasifikaci při stanovení podmínek k získání I. výk. třídy! JSK a podmín-

ky pro získání výkonnostních tříd jsou již daleko překonány.

Jistě stojí za to již nyní, kdy tam za vodou v rákosí, trávníme svůj volný čas, zamyslet se nad uplynulou zimou, nad lyžařskými závody a přemýšlet nad tím, co uděláme, aby naše soutěže se zlepšily, co uděláme pro to, abychom zajistili dobrý závod.

FRANTIŠEK TÁBORSKÝ

Na Memoriálu Bronislava Czecha a Heleny Marusarzové

V ZAKOPANÉM *dva úspěchy našich lyžařů*

Letošní účast a výsledky našich závodníků v klasických disciplínách na tradičních mezinárodních závodech, již XIX. ročníků Memoriálu Bronislava Czecha a Heleny Marusarzové v Zakopaném, byly úspěšným zakončením sezóny.

Memoriálu se zúčastnil tak velký počet našich závodníků, jaký dosud v historii našich mezinárodních stýků nebyl zaznamenán — to je první úspěch. Spolu s našimi nejlepšími běžci, běžkyněmi, skokany a sruženáři přijeli získat své první mezinárodní zkušenosti i mladí nadějní závodníci juniorských družstev. Připočteme-li k tomu závodníky Dukly s trenérem J. Honců a závodníky základny ve Strakonících s trenérem F. Pešlem, pak by nás nemělo překvapit, že např. v závodě sruženém startoval stejně velký počet našich závodníků jako domácích Poláků.

Mezinárodní konkurence v Zakopaném byla velmi pestrá a v jednotlivých disciplínách velmi různé úrovně. Pokud jsem sledoval dřívější ročníky memoriálu, tak celková úroveň letošního ročníku byla zatím nejslabší. Na startu jsme viděli závodníky Bulharska, NDR, Finska — z lyžařského svazu i TUL — dále skokany Rakouska, Jugoslávie a Itálie.

Memoriál proběhl v klasických disciplínách v bohatém programu v pouhých dvou dnech. Nad tím bychom se, myslím, mohli zamyslet, jak lze koncentrovat jednotlivé soutěže a šetřit časem závodníků i pořadatelů. Zdá se, že tato tendence je zdravá a kombinace např. dvou běžeckých závodů do dvou dnů je dnes na severu docela běžná.

Počasí závodům nepřálo. Ještě den před odjezdem do Zakopaného jsme běhali na Štrbském plesu na »zeleném«, kdežto v Zakopaném jsme již zkoušeli, který klístr, respektive jaká kombinace tekutých vosků bude nevhodnější. Teplo, mrholení a při závodě ve skoku prostě dokonce pravá anglická mlha. Za této situace dobře upravit běžecké tratě — to nebyla maličkost. Původně připravené tratě byly proto zkráceny a vlastní závody pak probíhaly na kratších okružích východně a zá-

padně od stadiónu. Pro diváky a trenéry to mělo tu výhodu, že např. při závodě v běhu na 15 km viděli závodníky dvakrát probíhat stadiónem a potěší i cíli.

Potíže s úpravou tratí způsobily i menší změny v době jednotlivých startů, jinak pořadatelé se projevíli jako zkušení organizátoři vrcholných lyžařských soutěží.

Ne tak docela jsme mohli být spokojeni s pohostinstvím, které nám bylo poskytnuto. Potíže s ubytováním byly jednou ze stinných stránek našeho zájezdu. Přirozeně, čím větší počet závodníků, tím více organizačních starostí. Kdybychom tak měli vlastní autobus pro přepravu z Tatr. Lomnice do Zakopaného a zpět — to bylo jedno z přání všech účastníků, z nichž mnozí vesele, jiní zase s roztrpčením snášeli některé potíže skromného zájezdu.

Co můžeme našim polským přátelům závidět, to není jejich stadión a různá technická zařízení, ale zejména jejich mnohatisícové návštěvy. To je okolnost, kterou velmi citečně postrádáme u nás; obecnost, které se zájmem a s vděčností sleduje výkony závodníků.

Na memoriálu jsme získali dvě vítězství, ze kterých můžeme mít opravdovou radost. V běhu žen vyhrála Paulusová bojovným výkonem po dramatickém průběhu. Její první místo je cenné tím, že porazila jednu z nejlepších německých závodnic Renatu Dannhauerovou, která na IX. ZOH se umístila v běhu na 10 km na 14. místě. Paulusová rovněž oplátila porážku ze ZOH Bulharce Vasiljevové.

Druhého prvenství v Zakopaném dosáhl novoměstský závodník — starší dorostenec Stefl — v kategorii juniorů v běhu na 12 km. Již od počátku závodu nebylo o jeho vítězství pochyb a v cíli měl o více než minutu lepší čas než Fajstauer, který se umístil na druhém místě. Byl to tedy dvojnásobný úspěch našich mladých

běžců, ve kterých nám rostou nadějní zástupci Hrubého, Čilíka a dalších našich reprezentantů.

V běhu mužů se nám tak již nedařilo. Jen Čilífk prokázal dobrou formu a při neúčasti inž. Harvana jsme Poláky neohrozili. Průměrná vysoká úroveň polských běžců je zásluhou práce asi 25 trenérů lyžařských klubů v Zakopaném, převážně klasických disciplín. V klubech v Zakopaném je také soustředěna většina polských reprezentantů, přesto však pro jednotlivá družstva jsou určení trenéři z povolání, kteří se mohou plně této funkci věnovat.

Na vysoké úrovni skokanských závodů se v podstatné míře podíleli naši skokani v čele s Matoušem a Motejlkem. Především proto, že jejich první skoky byly vždy jedny z nejlepších, a tím vytvářely napínavost závodu. Nevýrovnanost jejich skoků je však bohužel připravila o vítězství, ke kterému neměli daleko.

V závodě sruženém startovali jen polští a naši závodníci. Byla to nejslaběji obsazená disciplína. Olekšák ani tentokrát »nezabral« a po slabém výkonu ve skoku pro závod sružený nedokončil pro žaludeční potíže závod v běhu. Velmi příjemným překvapením bylo umístění mladého Bayera na třetím místě, především zásluhou jeho nádherného výkonu v běhu na 15 km.

Ze Zakopaného jsme odjížděli před rozdělením cen, aniž by naši závodníci měli možnost být za svá vítězství a výkony odměněni z rukou pořadatele. Tuto jejich lítost nahrazovalo vědomí dobré a úspěšné reprezentace. Konec letošní sezóny byl tedy úspěšný — jaká bude ta příští?

FELIX CHOVANEC

Letní slalom a Memoriál padlých lyžařů ve Velké zmrzlé dolině se jede podle oznámení pořadatele — Jednoty Kežmarok — 20. června (slalom speciál) a 21. června (obří slalom).

ZJAZD - pretek s problémami

Centrom rokovani zjazdovej a slalomovej komisie FIS na jej troch zasadnutiach v Innsbrucku sa stali pochopiteľne otázky, ktoré prevažne súviseli s organizáciou zjazdových disciplín počas IX. ZOH. Bolo to jednak zhodnotenie príprav na jednotlivé disciplíny ZOH a potom hlavne páliť otázky výkonnostných tabuliek FIS a napokon otázka, ako ďalej u zjazdového preteku.

Otázkam výkonnostných tabuliek FIS venovala komisia svoju celú prvú poradu, ktorá sa konala 28. januára a trvala do neskorých nočných hodín. Išlo predovšetkým o prerokovanie protestu zástupcu USA, ktorý nepriamo napadol predsedu komisie Faura, že dal medzinárodným pretekom konaným v USA neúmerne vysokú prírážku, hoci sa na týchto pretekoch zúčastnili okrem veľmi dobrých amerických pretekárov aj známi Švajčiari Minch a Favre. Treba konštatovať, že nespokojnosť s prírážkami bola nielen u Američanov, ale aj v niektorých alpských krajinách.

Diskusia bola veľmi dlhá, ale konečné rozhodnutie, ako sa má a aj mnohým iným delegátom zdalo, nebolo na výške tejto komisie. Došlo sa len k hlasovaniu o tom, či sa má vôbec v komisii hlasovať o americkom proteste. Pri pomere hlasovania 6:6 bolo jasné, že sa nič nevyrieši, a tak bol prijatý bez ďalšieho hlasovania kompromisný návrh člena komisie Talliana Conciho, aby o proteste rozhodla jury pre zjazd (prvý pretek) a tejto jury bolo doporučené, aby rozhodla kladne. Neskoršie výsledky amerických pretekárov však v praxi potvrdili správnosť ich protestu. Aj napriek nedostatkom, ktoré výkonnostné tabuľky FIS majú, sa potvrdilo, že zostávajú podkladom pre zaraďovanie do skupín.

Na svojom druhom zasadnutí 31. 1. 1964 riešila komisia stručne opät výkonnostné tabuľky a prípravu disciplín. Nechala sa potom obsiahle informovať o stave príprav na zjazdové disciplíny majstrovstiev sveta v lyžovaní, ktoré budú v roku 1966 v Chile. Pretože sa tieto MS konajú uprostred európskeho leta, sú problémy s tréningom pretekárov a aj so zostavením termínového kalendára FIS.

Švajčiari a Rakúšania navrhovali, aby sa v roku 1966 uskutočnil v Európe majstrovstvá Európy v lyžovaní, pretože mnohé národy nebudú, vzhľadom na finančné problémy, môcť vyslať svojich pretekárov do Chile.

Predseda FIS Marc Hodler navrhoval skrátiť tréning v sezóne

1965—66 a 66—67 a pre MS zamerať sa na 4—6-týždennú prípravu a tréning pretekárov. Na návrh predsedu Z/S komisie bude pre štúdium tejto otázky vytvorená osobitná subkomisia.

Ďalej bol prerokovaný návrh predsedu Faura na menovanie technického experta FIS pre ZOH 1968 v Grenobli. Bol za generálneho tajomníka Wolfganga, naproti tomu zástupca USA navrhoval člena komisie Hansa Urbana z NSR, pretože prof. F. Wolfgang bol už technickým expertom v Squaw Valley. Otázka nebola doriešená, pretože nebol známy názor prof. Wolfganga a H. Urbana si vyžiadal čas na rozmyslenie.

Ďalej boli prerokované návrhy na menovanie expertov FIS na ďalšie preteky v sezóne a zmeny termínov pretekov proti termínom stanoveným v kalendári. Len leťmo sa rokovalo o návrhu smerníc na regulovanie rýchlostných zjazdových pretekov.

Na spoločnom zasadnutí predsedníctva FIS a zjazdovej a slalomovej komisie, ktoré sa konalo 4. 2. 1964, sa rokovalo o ďalšom »osude« zjazdového preteku a opäť o výkonnostných tabuľkách FIS.

Popudom pre prvú otázku bol smrteľný prípad austrálskeho pretekára. Snaha pretekárov dosiahnuť čo najlepšie umiestnenie, meranie na presnosť 1/100 sek., snaha dosiahnuť čo najlepšie body, to všetko vplyva samozrejme okrem iných faktorov na to, že sa rýchlosť a tým aj nebezpečie zvyšujú. Ako povedal prezident Hodler, nejde v diskusiách o to, či sa má zrušiť zjazdový pretek, ale o to, ako zabezpečiť jeho väčšiu bezpečnosť. Sám v diskusiách navrhoval, či by sa nemalo z lesov prejsť znovu na voľné priestranstvá a tam na členitom teréne stavať technicky náročnejšie trate. Ďalej by sa mala zabezpečiť taká príprava trate, aby podmienky boli pre všetkých pretekárov rovnaké (ako tomu bolo napr. na obrovskom slalome na ZOH). Oveľa väčšia pozornosť sa má venovať zabezpečovacím zariadeniam, ako sú siete, slamenné vrecia a pod. V tejto súvislosti bolo zdôraznené, že technickí experti FIS majú dôsledne trvať na vybudovaní týchto bezpečnostných zábran.

Záverom diskusie k tomuto bodu bolo uložené Z/S komisii, aby vypracovala celkovú situáciu zprávu o zjazdovom preteku, a táto zpráva sa má predložiť kongresu FIS v roku 1965. A znovu sa aj na tomto fóre rokovalo o výkonnostných tabuľkách FIS. Znovu bol kritizovaný pán Faure. Boli predložené viaceré návrhy, ako zlepšiť situáciu. Napr. aby sa pretekári zaeľovali do 4 skupín podobne ako u skokov, ďalej aby Z/S komisia na jeseň spracovala zásady pre zostavenie výkonnostných tabuliek FIS, resp. aby takýto návrh pripravila osobitná subkomisia Z/S komisie.

Záverom znenie znelo, že celý systém zostavenia výkonnostných tabuliek FIS bude podrobený kontrole a nové tabuľky pre rok 1965 budú vydané až po schválení predsedom FIS.

Ako je z uvedenej stručnej zprávy vidieť, vývoj zjazdových disciplín sa neobíde bez ďalších problémov a predsedníctvo si ho podriaďuje pod svoju vlastnú a bezprostrednejšiu kontrolu a dohľad.

A tak problémy zjazdových disciplín, podobne ako v roku 1959 na kongrese FIS v Stockholme, zdá sa, budú zase stredobodom rokovania na kongrese FIS v roku 1965 v Mamaii. Znovu si pri tejto príležitosti spomínam na článok dr. Kulhánka: Slalom — pretek s neriešiteľnými problémami. Zdá sa, že k nemu teraz prichádza zjazd. A kedy príde na rad obrovský slalom? (Zatiaľ bol predmetom značnej kritiky len na tohoročnej Veľkej cene Slovenska.) Verme však, že tak zlé to so zjazdom predsa len nebude.

JÁN MRÁZ

Příští — sedmé — číslo Lyžarství vyjde až po prázdninách v září. Závěrka pro příspěvky do tohoto čísla je do 5. srpna.

Podarí-li se nám v dalších měsících zlepšit obsah a zvýšit počet stálých odběratelů, mohl by to být základ k jednání o zvýšení periodicity, případně i získání většího formátu.

K TRÉNINKU SJEZDAŘE V PŘEDSEZÓNÍ

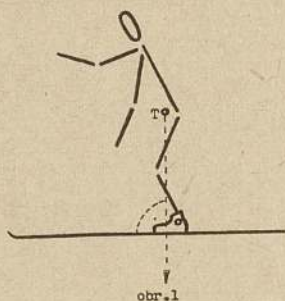
V tomto příspěvku chceme uvést naše poznatky a možnosti nácviku předklonu v předsezónní přípravě. Vzhledem k malým možnostem přípravy na sněhu v našich podmínkách před vlastní závodní sezónou, jsou naši závodníci a trenéři nuceni hledat stále vhodnější formy a metody »suché« přípravy, aby potom i kratší časové období na sněhu stačilo k plnému rozježdění — k dostatečnému znovuvybení vloni získaných dovedností a návyků a k rychlejšímu zvládnutí návyků nových. Jsou proto vedeni snahou řadu potřebných vlastností vypěstovat, alespoň z části, už v přípravém období.

Jednou z nezbytných podmínek úspěšné jízdy závodníka, zejména ve slalomu, je jízda ve správném předklonu. Zajištění dostatečného předklonu není však jen otázkou síly určitých svalových skupin dolních končetin a trupu. Svalovou silou můžeme dobře ovládat pohyby těla vzhledem k lyžím vpřed jediné tenkrát, jestliže samo těžiště těla je při pohledu ze strany v takové poloze, že myšlená kolmice z něho vedená k lyžím prochází lyžemi před kotníky nohy (obr. 1). Už jízda s těžištěm přímo nad kotníky znamená jízdu na pokraji záklonu a sebemenší vychýlení těžiště vzad znamená při vzpřímeném postoji nebezpečný záklon, který vzhledem k nevýhodnému rozložení sil můžeme jen těžko vlastní svalovou silou vyrovnat (obr. 2 — na dlouhém rameni r_1 působí síla S_1 — tj. především odpor vzduchu, dojde-li k záklonu působí tu zpět i váha těla. Na krátkém rameni r_2 působí S_2 — tj. síla svalů nahoru, která při pevně zachycené špičce boty k lyži způsobuje pohyb těžiště těla vzhledem k lyžím vpřed). Toto spolu s poznáním nebezpečnosti záklonu a jeho následků (jeden záklon znamená někdy ztrátu celého závodu, při nejmenším ztrátu času, pozdní nasazení, podjetí atd.) nutí záklon z jízdy vůbec vyloučit.

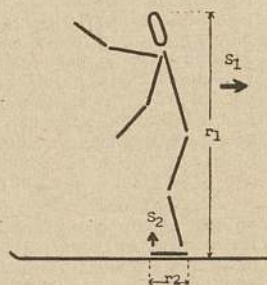
Určitou výjimku tvoří jízda v nízkém sjezdovém postoji, který vzhledem ke snaze o dosažení co nejmenšího odporu vzduchu, a co nejvýhodnějšího tření lyží je často právě na hranici záklonu. Snížením těžiště v tomto postoji zmenšujeme však značně nepoměr mezi rameny, na kterých nám působí obě protichůdné síly, a tím dáváme svalové síle nohou mnohem výhodnější podmínky k úspěšnému vyrovnání event. vychýlení těžiště vzad.

Obava před záklonem vede závodníky, především ve slalomu, k jízdě s určitou rezervou předklonu (váha na přední části chodidel). Při jízdě v takovémto předklonu neznamená menší vychýlení těžiště vzad ještě záklon a závodník může vlastní svalovou silou ihned reagovat a posunout těžiště znovu vpřed. Taková jízda by se měla stát pro závodníka nezbytným a zcela zautomatizova-

PŘÍPRAVĚ

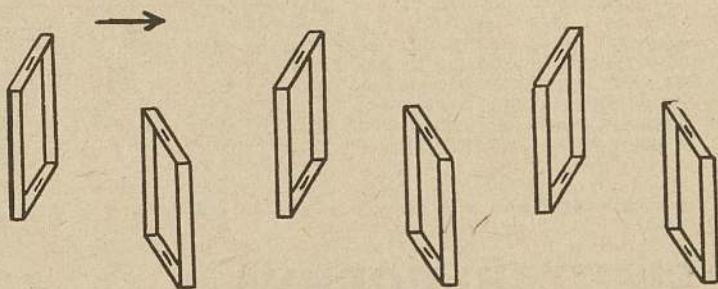

obr. 1

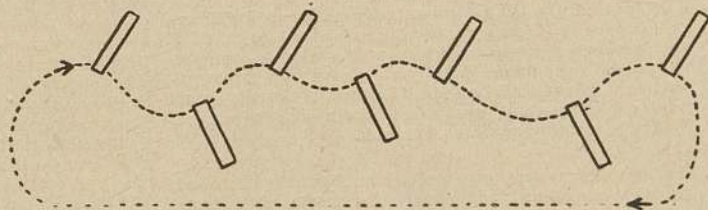

obr. 2

Obrázek 3 (dole)

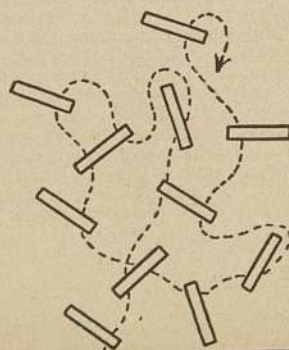
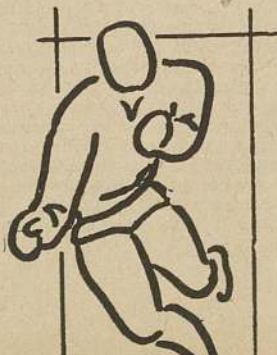

Obrázek 5 (dole)

Obrázek 4 (dole)

Obrázek 6 (dole)

ným návykem. S jeho pěstováním je dobré začít už v přípravném období, aby jeho vybavení nebo i nové získání na sněhu bylo usnadněno.

Za jeden z dobrých prostředků, kterým lze návyk předklonu získávat už v tělocvičně, považujeme některá cvičení probíhání dílů švédských beden:

I. Jednotlivé díly dvou až tří švédských beden rozestavíme na výšku slalomovitě za sebou (nejprve pravidelně, později v nepravidelném sledu, vzdálenost mezi jednotlivými díly 1,5–3 m). Vnější stranu dílu vytvočíme vždy mírně dopředu po směru běhu (obr. 3). Doporučujeme použít raději více beden a z každé vzít jen 4 spodní díly, které ještě svou šířkou umožní závodníkům probíhat bez přehnaného přetáčení vnitřního ramene vpřed a umožní vést obě paže před tělem (obr. 4).

Probíhání cvičíme zpočátku ve volném tempu pro získání potřebné uvolněnosti, později s maximálním úsilím o vyvinutí co největší rychlosti při proběhnutí daného úseku. Velmi dobře se dá toto probíhání využít formou intervalového tréninku. Jedním směrem probíháme díly, zpět se vracíme po straně (obr. 5). Běháme vždy v sériích několika kol (2 až 6 kol při počtu 10 dílů). Mezi jednotlivými sériemi děláme přestávku 4–1 min. Získáváme tak nejen návyk předklonu, ale i potřebnou sílu nohou a trupu, neboť pracují stejně svalové skupiny

jako při jízdě. Déle trvajícím zatížením získáváme dále i potřebnou vytrvalost a posílujeme vnitřní orgány (plíce, srdce). Počet kol v průběhu přípravného období zvyšujeme, sledujeme přítom, aby závodníci dokázali probíhat v plném tempu všechna určená kola. Se stoupající trénovaností zkracujeme postupně přestávky. Tuto formu probíhání je výhodné provádět po skupinách 5–7 členových, s dostatečnými rozstupy mezi jednotlivými běžci. Dopředu řadíme ty nejrychlejší, aby každý mohl běžet svým maximálním tempem a nebyl pomalejším během předního brzděn.

II. Pro další způsob výcviku rozestavíme jednotlivé díly zcela nepravidelně ve vzdálenostech 1–1,5 m od sebe ve skupině na ploše 15–20 m² (obr. 6). Zde probíhá každý jednotlivě, sám si hledá a určuje cestu. Musí přitom pozorně sledovat prostor před sebou, včas se rozhodovat, kudy poběží, a rychle reagovat, neboť změny směru zde následují v rychlém sledu za sebou, v nepravidelném rytmu i úhlu. Tento způsob je velice namáhavý. Také tady dbáme na to, aby běh byl prováděn v nejrychlejším tempu. V průběhu přípravného období zvyšujeme jeho trvání od 30 vteřin do 2 minut.

Stejně probíhání provádíme ve dvojicích. První běžec hledá a určuje cestu, druhý ho v bezprostřední blízkosti sleduje. Této formy si zvláště ceníme proto, že navíc cvičí rychlost reakce zad-

ního běžce. První se snaží zadnímu utéci, ten se však nesmí opozdit, aby neztratil «stopu», a je proto nucen okamžitě reagovat na změny směru, které určuje přední běžec. I tyto způsoby je možné provádět intervalově.

Výška dílů nutí závodníky, aby probíhali jednotlivými díly bedny hlavou napřed. Tím se dostává dopředu i trup, kolena se stlačují dopředu dolů a dochází vlastně k přepadávání těla vpřed, které je vyrovnáno vždy dalším krokem. Takovéto probíhání připomíná postavením těla do jisté míry projíždění slalomových branek. Celé tělo je v potřebném předklonu, trup vytočen mírně vnitřním ramenem vpřed, obě paže před tělem, bérce svírají s podlahou ostrý úhel, tělo je v bocích zlomeno. I snižování a zvyšování postoje se děje přibližně ve stejném rytmu i směru jako při jízdě. Nejcennější však zůstává předklon, který je malou výškou dílů vynucen.

Při častém opakování se toto postavení těla v předklonu stane při probíhání zcela samozřejmým a může přejít v návyk. Zkušenosti s našimi sjezdaři v loňské sezóně potvrdily možnost přenosu takto získaného návyku z tělocvičny na sněžnou hradu na začátku hlavního období. Doporučujeme proto trenérům i závodníkům toto cvičení vyzkoušet.

ARNOŠT MARTÍNEK,
katedra tělesné výchovy VŠE
Praha

SJEZDAŘI POPRVÉ v Jugoslávii

V posledním týdnu února zúčastnila se čtyřčlenná výprava sjezdařů poprvé sjezdových závodů v Mariboru a Kranjské Goře, a to s plným a neočekávaným úspěchem. Vždyť ve výpravě byli mladí nezkušení závodníci Čermák, Vojtěch a Horák, kteří dostali příležitost vyzkoušet svoje schopnosti na větších mezinárodních závodech.

Do Mariboru jsme přijeli den před závody a už uvítání na nádraží ukazovalo, že celý podnik bude velkolepě zorganizován. To se také v průběhu celého našeho třídenního pobytu v Mariboru plně potvrdilo. Ubytování jsme byli spolu se závodníky ostatních 12 národů v novém hotelu Slávijska, který byl pro účely lyžování vybudován, především pak z hlediska možnosti vytvořit dobrou tradici těmto závodům a získat si účast kvalitních závodníků i pro příští ročníky. Organizace závodů byla skvělá. Například losování slalomu skončilo v 9 hodin večer a už druhý den ráno v 6 hodin se prodávaly startovní listiny vytištěné čtyřbarevným tiskem na křídlovém papíře. Zkrátka osmdesátitisícový Maribor plně žil těmito závody, což potvrdilo i 10 000 diváků při slalomu. Závody samotné se jely asi 7 km od Mariboru v Pohorje asi 1000 m

n. m. I zde bylo vidět, že se snaží vytvořit pro lyžování co nejideálnější podmínky. 3000 m dlouhá kabinková lanovka, 4 vleky a nádherný hotel na horní stanici lanovky, to je bilance 3 roků budování. A už se pracovalo na základech dalšího hotelu, kde bude start přímo v přízemí a závodníci i rozhodčí budou kryti před nepřízní počasí, i další vleky jsou ve stádiu plné práce. Podobná situace byla i v Kranjské Goře, kde se zřejmě také o rozvoji podmínek pro lyžování a tím pro cizinecký ruch daleko méně mluví než u nás, ale daleko více udělá. Po celou dobu našeho pobytu jsme byli velmi dobře přijímáni, česká příslušnost působila jako vynikající kádrový posudek, zkrátka cítili jsme se zde někdy lépe než doma.

A teď přímo k závodům. Mariborský slalom se jel na velmi prudkém svahu, který vzhledem k oblevě byl upraven sněhovým cementem, takže se jel na velmi tvrdém povrchu. Při pohledu na startovní listinu, kde byla jména jako Killy, Balmat z Francie, Hűega z USA, Rieder a celé kompletní družstvo NDR, von Almen a Bruggman ze Svýcarska, nejlepší junioři z Rakouska a záp. Německa, dále pak závodníci z Polska, Jugoslávie, Maďarska, Holm z Norska a další, nedělal jsem si příliš velké naděje na čestné umístění. Závod však ukázal zcela něco jiného. Již v prvním kole nedovedla se značná část favoritů vyrovnat se zledovatělým povrchem a došlo k mnoha pádům. Čermák byl po 1. kole 8. a Vojtěch 10. Horákoví se při pádu otevřelo vázání a nedojel. Už tento

výsledek byl překvapující. Oba závodníci dokázali ve druhém kole bojovné srdce a Čermák druhým nejlepším časem se probjoval na 3. a Vojtěch na 5. místo, což v tak silné konkurenci je vynikajícím úspěchem, který mariborská veřejnost při večerním rozdělení cen na náměstí, patřičně zhodnotila. S nečekaným úspěchem jsme se spolu s ostatními přemístili autobusem na FIS A-závody do Kranjské Gory. Po slunečném počasí v Mariboru jsme byli překvapeni deštěm, mlhou a teplotou 8 st. nad nulou. Obří slalom byl postaven na trati 2 km dlouhé s výšk. rozdílem 515 m. Trať má několik sklonů, je ideální pro obří slalom a velice obtížná. Nevěřil jsem, že závody za těchto podmínek se budou konat, ale pořadatelé přes noc naházeli sněh a závod proběhl v mlze při teplotě 6 st. nad nulou. Překvapilo mě to, že i nejlepší závodníci (Killy, Huega a další) bez jakýchkoliv řečí nastoupili k závodu na trať, kterou jury uznala za schopnou závodu. Podle mého názoru, a průběh to také dokázal, trať regulérní nebyla, neboť už start. čísla kolem 10 jela vyloučeně po hlině. Taky mezi prvními pěti byli všichni se startovními čísly do desítky. Čermák měl startovní číslo 23. Při losování se ukázalo, jak nutné je mít body v tabulkách FIS (Vojtěch 37 a Horák 38). Čermák zajel i zde poměrně dobře, umístil se na 17. místě, přičemž někdo s vyšším startovním číslem se před něho nedostal. I toto umístění je velmi dobré, neboť konkurence proti Mariboru byla ještě značně těžší. Přijel ještě např. Arpin, Jaufret, Digruher, Favre, Malkknecht, Fill a další.

I umístění Horáka na 23. místě je velmi dobré. Vždyť rakouský dorostenecký mistr Schaller byl 20. Vojtěch upadl. Stejně jako v Mariboru zvítězil suverénně Jean Killy, který je letos zřejmě v životní formě. Překvapením bylo 2. a 3. místo Švýcarů.

Závod ve slalomu se jel na zledovatělém povrchu v 60 a 70 brankách. Trať byla celá nanošena, vjel-li závodník z tratě, byl na trávě. Závodů se pro onemocnění nezúčastnil Killy, a tak po tvrdém boji zvítězil Arpin o 2 setiny vteřiny před vítězem VCS Digruherem. Třetí byl Scherzer o 0,9 vt. Z našich byl opět nejlepší Čermák, který obsadil 16. místo, i když zachytil v 1. kole špičkou o tyč a těsně před cílem upadl. Horák skončil 27., což při jeho vysokém startovním čísle a stavu tratí je dobrý výkon. Horák zajel v 1. kole 21. čas, ve druhém však upadl, zlomil lyži a musel vzdát.

Celkově považují zájezd za velmi úspěšný, nejen vzhledem k výsledkům v Mariboru, ale i k výsledkům v Kranjské Gory, odkud si naši závodníci neodvážejí sice první místa, ale velice dobré bodové hodnocení FIS. Při rozhovorech se známými odborníky, jako jsou Lanzing, Loos, Nogler, Corbaz a Sulpice, bylo vidět, že jsou technickou vyspělostí našich závodníků překvapeni a divili se, že jim nedáváme příležitost k účasti na velkých závodech tak, jak to dělají oni se svými mladými nadějemi. Těžko se mně na tyto jejich správné názory odpovídalo...

(Výsledky byly uveřejněny v Lyžařství č. 5 v rubrice »Naši v zahraničí«.) JAROSLAV BOGDÁLEK

BIATHLON také na dalších OH

Při olympijských hrách v Innsbrucku zasedal také kongres Mezinárodní federace moderního pětiboje (UIPM), která organizačně řídí soutěže v biathlonu. Na toto zasedání se mimo členské země dostavili také dva pozorovatelé — z ČSSR a Kanady.

Kongres zahájil předseda UIPM pan Thofeld ze Švédska uvítáním nového člena UIPM — zástupce Mongolska. Ze socialistických zemí jsou tedy řádnými členy této federace nyní SSSR, NDR, Polsko, Rumunsko, Maďarsko, Bulharsko a Mongolsko.

Na zasedání kongresu byly učiněny tyto závěry:

Biathlon zůstává nadále olympijskou disciplínou i v roce 1968. Pravidla střelby i její provádění zůstávají stejná do příštího MS, které bude v Norsku 19.—21. února 1965. Protože je stále větší počet závodníků, kteří zasahují terče plným počtem, je nutné pro další MS přehodnotit střelbu. Je rovněž třeba přepracovat její provádění, protože dlouhé vzdálenosti činí v mnoha zemích potíže, zejména při tréninku. Proto byla ustavena komise, která vypracuje návrh nových pravidel hodnocení a provádění střelby. V komisi jsou zástupci SSSR, NDR, Norska a Velké Británie. Konečný návrh má být doručen UIPM do 1. září 1964.

Do programu MS v Norsku bude

zkušebně zařazen závod štafet podle těchto pravidel: závod se v běhu rozestavněm na 4x10 km s puškou. Každý závodník musí 2krát střilet na vzdálenost 150 m — jednou vleže a jednou vkleče. Střílí se na terče 20cm, které jsou po zásahu rozbitné. Zasáhne-li závodník terč na první pokus, může ihned pokračovat v běhu. Zasáhne-li terč na druhý pokus, musí čekat půl minuty a pak teprve může pokračovat v běhu. Zasáhne-li až třetí střelou, musí počkat, než vyběhne znovu na trať, 1 a půl minuty.

Jestliže se netrefí ani na třetí pokus, čeká plně dvě minuty. Tento způsob závodu byl již zkušebně zaveden v několika zemích. Pro diváky i pro závodníky je značně přitažlivý. Má v budoucnu nahradit dosavadní soutěž družstev, která se počítá tak, že se sečtou tři nejlepší výsledky ohlášeného čtyřlenného družstva. Soutěže družstev se pojedou vždy jen na MS.

Příští kongres bude 19. února 1965 v Oslo při MS.

BOH. WEBER, trenér RH Semily

Mezi dalšími lyžiarov, ktorý vstúpil do manželského stavu, patrí aj Jožko Klamár. Za svoju družku si zobral Alenukú Zuzaniakovú. Ich »veľký« deň bol 1. IV. 1964. Športová lyžiarska základňa v L. Mikuláš, ako i celá lyžiarska verejnosť im praje veľa úspechov.

Foto: Neuwirth

Nad dopisy

Většina dopisů, které došly do naší redakce, se stále ještě vrací pochopitelně k událostem uplynulé zimy.

Autorem prvního našeho příspěvku je člen redakční rady J. Ilavský:

Krahule pri Kremnici majú ozaj zriedkavé lyžiarske terény. Tieto i pri tohoročnom menšom snehu poskytli účastníkom bežeckých pretekov Veľká cena Kremnice ideálne prostredie.

Hodnotná bola účasť pretekárov v každej kategórii. Nuž a zaiste na dobre upravených tratiach, ktoré lemovala veľa domáceho publika, boli všetci spokojní. Veď veľa víťazov sa grupovalo z domácich jazdcov. Tohto roku bežal doma i majster športu Rudo Čillik. Veľkú cenu za tento rok získal on. Docielili sice pekný čas, ale zdá sa, že bolo na ňom vidieť stopy po príliš dlhom výbere pre tohoročné lyžiarske bežecké reprezentačné družstvo.

V jeho šlapajach si dobre viedli i mladší pretekári a pretekárky. Totiž z rúk manžiel Čillikových vychádza veľa pretekárov. Oni dvaja sú im nielen vzormi čo do výkonov na tratiach, ale i dobrosrdečnými poradcami a trénermi v miestnej lyžiarskej základni.

Samozerejme, že ťažko by sa dvom zvládlo toľké kvantá pretekárov. Ruka v ruke s nimi tu však robia užitočnú výchovnú prácu i desiatky ďalších oddaných cvičiteľov. Práca sa im darí! Dôkazom toho sú popredné miesta ich odchovancov a členov LO TJ Baník Kremnica na vrcholových a popredných našich pretekoch.

Problémom v takto dobre pracujúcom lyžiarskom oddiele sú finančné spojené s účasťou ich pretekárov na vzdialenejších pretekoch. Tiež by sa im žiadalo pomoci čo do materiálnych kvót. Veď napríklad tohto roku vedeli si obstaráť niekoľko korún na nový výstroj, ale — čudu! — svetel! — nebolo ho dostať kúpiť!

Ďalší dopis je od bývalé čs. reprezentantky Evy Malé. Pínanšie sme hneď odpoved' «postizeného» oddilu S. Praha VS:

Nejkrásnejší závod sjezdačů na svazích Krkonoš byl bezsporny vždycky závod Osvobození. Obří slalom z vrcholu Studničné hory do Obřího dolu [jehož druhou částí je slalom speciál] byl skutečným zážitkem jak pro závod-

níky, tak i pro diváky, kteří se často z vlastní vůle «vrhali» do «díry», jak se mezi námi Obřímu dolu říkalo. Termín závodu byl vždycky nejdříve o velikonočních svátcích, ale většinou mnohem později na konci dubna, kdy dokonaly jarní firm zaručoval dobrou trať. Vždycky se «našel» snh a vybrala cesta, aby mohl být závod uskutečněn. Pamatuji se na ročníky, kdy trať do cíle byla vedena úzkými jazyky snhu mezi kleč; jednou se dokonce den před závodem propadl v dolní části trati potok, také «nedostatek» snhu jsme zažili, a tak byl závod přeložen do Modrého dolu. Ale nikoho tehdy nenapadlo, že by se mohla dát do tisku lakonická zpráva: pro nedostatek snhu se nekoná!

Pravda, tehdy to nebyl ani závod kvalifikační, ani kontrolní, ani nepatřil [ačkoliv zde často startovali Rakušané, Svýčáci, Poláci] do skupiny «Mezinárodních soutěží». Byl to prostě závod, který byl přehlídkou jarní kondice všech závodníků. A pro takový závod se přece v okolí Studničné musel snh nalézt! Ani závodníci sem však nejezdili jako na «poslední snh». Byli jsme tam vždycky již týden před závodem a považovali jsme to již za jakousi přípravu na příští rok. Byla to velice intenzivní slalomová příprava, jejíž kvalitu zaručoval dokonalý, tvrdý firm, rychle jedoucí a vodivý. Všichni jsme tu získávali nevědomky ohromné sebevědomí, v tuto dobu, kdy každý z nás byl dokonale rozježděn, a zcela samozřejmě jsme si je pak přenášeli do příští sezóny. Dalším světlým bodem této pozdní nebo «zmeškané» přípravy bylo upevnění pohybových návyků, o kterých se tehdy tolik nemluvalo ani nepsalo. Zato jsme jezdili již brzy ráno od 8 hod. i dříve do 10—10.30 hod. a odpoč. od 4—7 hod., ačkoliv také tehdy ne vždycky svítlo slunce! Tato pozdní příprava má, podle mne, dvojnásobnou hodnotu — která se bohužel pro nedostatek závodů okamžitě neprojeví, ale tím, že jí s takovou samozřejmostí zanedbáváme, připravujeme se o mnohou vteřinu v budoucí sezóně.

Tak to tedy bylo. A jak je to teď? V posledních letech se velice často stává, že mnoho závodů se prostě nekoná. Důvody jsou různé. Někdy stačí, když se v denům tisku objeví zpráva: Hřeben Krkonoš úplně beze snhu. Tak to viděl patrně kuchař z okna Luční boudy, který vzal telefon právě, když se ptali meteorologové na stav snhu. Jinak si nedovede vysvětlit, jak by se taková zpráva mohla dostat až do Prahy. Souvislá vrstva snhu pokrývala celý Modrý důl až k Výrovce — naohře plánovali běžci závody štafet na příští neděli! Tvrdý,

hrubě zrnitý firm sahající bez jediného přerušení až ke hranici lesa se však přece dočkal uplatnění. Závody dorostu s 80 startujícími skončily pozdě odpoledne; a slalom TJ Spofa uspořádaný pro ty, kteří se nedali zmást pochybnou zprávou o nedostatku snhu. Bylo nás asi 30, ale zajeli jsme si! Tyče jsme vynesli sice sami, startéra a časoměřice jsme nemuseli zavazovat slibem o povětivém vykonávání funkcí — přivedlo je sem nadšení! A nemusela být dokonce ani celovečerní bouřlivá schůze, o zařazení do skupin, před losováním. Každý startoval tak, jak si ráno pospíšil z postele na svah! A první důkaz o tom, že je mnoho těch, kteří si chtějí zazávodit, nám podal mladý hoch, který seděl na okraji lesa nad chatou pořádající jednoty a trpělivě čekal, aby mohl přihlížku odevzdat osobně. Bylo již hodně pozdě, když jsme dorazili k chatě. Závěrem... dalo by se říci, že to vlastně takhle také jde. Ať si tedy v neděli ráno schrupnou ti, kteří už ztratili poměr k aktivnímu sportování. Ale jak to vypadá s plánovanými náklady na tyto neuskutečněné akce? Nedaly by se tedy využít jindy a jinak, anebo se «využijí» aniž o tom víme? Ptám se znovu, když se mi loni nedostalo odpovědi, jak je možné, že jednota, která na sebe jednou vezme úkol uspořádání závodů, jej může bezdůvodně nesplnit? Neří to dobrý příklad pro závodníky, obzvlášť u tak sportovně silné jednoty, jakou je VS Slávia Praha. Bohužel, také není jedinou a první jednotou tohoto «typu» a zdá se, že tím zachovává nějakou novou «tradiční» v tomto kdysi slavném tradičním závodě Osvobození!

Náprava? Nebylo by dobré otiskovat po lyžařské sezóně termínovou listinu, která se uskutečnila; současně s vyčíslením využitých a nevyužitých nákladů? — Tohle by čtenáře jistě zajímalo!

★

Nechceme polemizovat s obsahem článku, o němž si čtenář — lyžař udělá názor sám. K poslední části článku chceme dát vysvětlení: TJ Slávia — lyžařský oddíl byl pověřen uspořádáním kontrolního závodu celostátního, při kterém měla být silná mezinárodní účast. Závod připravovalo několik dobrovolných pracovníků po dobu více než jednoho měsíce, aby mohl být důstojnou víztkou podniků tohoto druhu po organizační a technické stránce. Odvolání nebyl — «bezdůvodně» — jak s. E. Malá píše, ale po seriálních informacích od tří na sobě nezávislých lyžařů, kteří čtyři dny před konáním závodu prostřednictvím krátkovlnného vysíláče HS (telefonní vedení bylo přetřháno)

z Luční Boudy sdělili, že množství sněhu postučuje pro postavení asi 20 branek. Za těchto podmínek se závod nemohl konat, a proto byl odvolán. K dotazu, jak byly »využity« prostředky, nechť se E. Malá obrátí na lyžařskou sekci ÚV ČSTV, která na tyto závody prostředky poskytuje. Pro závod tohoto druhu to měl být příspěvek 10 000 Kčs (který měl být využit na uspořádání závodu kontrolního, a ne kondičního). Slávia VS — lyžařský oddíl se snaží pořádát lyžařské závody. Důkazem toho je 3 ročník velikonocního slalomu uspořádaného letos na Klínovci a spolupráce na druhém závodě tamtéž.

M. JIRSA,
lyžařský oddíl Slávia VS

Třetí příspěvek do této rubriky napsal V. Setníčka z Prahy:

Již podesáté se jel letos jistě již tradiční lyžařský závod desetičlenných hlídek — populárně zvaný »sedmdesátka« — Po hřebenech Krkonoš. Závod se stal během těch deseti let jedním z největších lyžařských závodů u nás vůbec pořádaných a má — i když nechceme předbíhat událostem — naději stát se našim národním »Vasovým během«.

Pravidla závodu jsou jednoduchá. Závodí 10členné hlídky mužů a pětičlenné hlídky žen. Trať závodu není značena, hlídky mohou jet libovolnou stopou, musí však projet kontrolními místy a

na nich si nechat potvrdit průjezd do kontrolní karty.

K letošního ročníku se přihlásilo 505 závodníků a závodnic, z nichž 425 k závodu nastoupilo a všichni závod dokončili (!) Počasí letošního ročníku skutečně přálo — bylo krásné slunečno — a tak jen silně zledovatělá trať dělala závodníkům potíže. A i když někteří z nich dojížděli na poškozených lyžích nebo se zlomenými hůlkami, všichni bojovali — a všichni nad trati zvítězili.

Letos poprvé vůbec, se jel závod žen na 25 km. Startovalo 15 pětičlenných hlídek na trati Sp. Mlýn—Misečky—Jestřábí boudy, Špindlerovka—chata u Bílého Labě—Sp. Mlýn. V hlídce Lokomotivy Trutnov startovaly společně Jarmila Škodová s Květou Leikovou, v jilemnické hlídce jsme viděli Marii Lukešovou s Evou Paulusovou... prostě sešly se zde závodnice, které stály na prvních místech před hezkou řádkou let s těmi, které nás reprezentují nyní.

V závodě mužů byla velkým favoritem a skutečně také zvítězila hlídka Dukly Liberec, složená z našich nejlepších armádních běžců. Na druhém místě skončili loňští vítězové — hlídka Slávie Praha ITVS, vedená trenérem běžců Prokešem. Trenér sdruženářů Víta Lahr vedl třetí hlídku v cíli — Jiskru Mšeno. Na čtvrtém místě skončili vítězové z roku 1962 — TJ Jičín — pod vedením dr. Bosáka a na pátém místě hlídka Slovanu Praha ÚV ČSTV, kterou vedl nestárnoucí 52letý (!) Oldřich Valkoun. Početně byli zastoupeni i vodáci, z nichž možno jmenovat mistra světa Jiráska, zasloužilého mistra sportu Niče a mnoho dalších.

Velkou a záslužnou práci vykonali pořadatelé — TJ Slovan Praha ÚV ČSTV a Rudá hvězda Hradec Králové. Pořádání závodu s téměř 500 účastníky se stává gigantickým podnikem. Tak třeba jen na Špindlerovce, kde byla občerstvovací stanice, vypili závodníci 2 hektolitry čaje a v cíli bezmála 5 hektolitrů.

Vítězové a další nejlepší hlídky dostali řadu cen, plaket, knih, a všichni účastníci upomínkové diplomy s fotografií své hlídky na startu! I to byl malý rekord — vyhotovit během několika hodin 500 fotografií, aby si všichni účastníci mohli vzít s sebou domů ten nejlepší doklad, že skutečně tu »sedmdesátka« jeli.

A na závěr výsledky:

Hlídka mužů (35 start. hlídek): 1. D. Liberec 4:36,49, 2. Sl. Praha ITVS 4:44,23, 3. J. Mšeno 4:50,57, 4. TJ Jičín 5:07,45, 5. Praha ÚV ČSTV 5:11,40, 6. RH Praha 5:23,36, 7. J. Mšeno (horolezci) 5:32,56, 8. J. Mšeno 2. dr. 5:34,27, 9. Sp. Praha Motorlet 5:35,01, 10. Lok. Liberec, 5:44,19, 11. Horská služba Sp. Mlýn 5:47,40, 12. Sl. ITVS 2. dr. 5:52,42, 13. Sn Jilemnice 5:56,19, 14. S. Zamberk 5:59,49, 15. Žižka Praha 5:59,59, 16. Sp. Ml. Boleslav 6:00,49, 17. Kovostroj Děčín 6:01,59, 18. Sn ÚV ČSTV 2. dr. 6:02,10, 19. TJ Jičín 2. dr. 6:03,28, 20. OV ČSTV Hradec Králové 6:11,34.

Hlídka žen (15 hlídek): 1. Mšeno 3:05,12, 2. Sl. Praha VS 3:12,14, 3. Sl. Praha ITVS 3:12,29, 4. Lok. Trutnov 3:18,43, 5. Svazarm Hr. Králové 3:19,47, 6. Lok. Liberec, horolezkyňe 3:20,02, 7. Sp. Praha Motorlet 3:27,22, 8. Sn Jilemnice 3:33,07, 9. Sl. Praha ITVS 2. dr. 3:33,48, 10. KV ČSTV Východočeský kraj 3:49,39.

Zdatnost, která se vždycky hodí!

Lyžaři Lokomotivy Liberec se každoročně zúčastňují soutěže nejzdatnějších sportovců a kolektivů mládeže. Velmi dobře si vede hlavně Vl. Radoušová, která se s kategorií juniorek rozloučila skutečně důstojně. V Severočeské lyžařské lize za uplynulou sezónu se dělila s Cillerovou ze Mšena n. N. o 1.—2. místo. V soutěži nejzdatnějších sportovců 1964 už startuje v kategorii žen. Má zatím 915 bodů za výkony: šplh 3 m 8,7 vt., 100 m 14,4 vt., 800 m 2:38,2 min., výška 123 cm, koule 7,90 m a 100 m plavání 1:44,2 min. a je v okrese na 7. místě, v celostátních tabulkách pak na 20. místě. Má však velké rezervy, a tak v konečném umístění skončí jistě podstatně lépe. Vl. Radoušová správně využívá období mezi sezónami k zvýšení své všestranné zdatnosti i fyzické přípravy, která zcela určitě s příchodem sněhu přijde více než vhod. Na fotografii Vl. Radoušová plní plaveckou disciplínu na 100 metrů.

Kontrolní komplexy v letní přípravě lyžařů

V časopise »Lyžařství« jsme již dříve psali v článku »Ke kontrolním komplexům v lyžování« o významu kontrolních komplexů v letní přípravě lyžařů a o chybách, které se v minulém roce vyskytly.

Pro úplnost a možnost porovnáni uvádíme tabulky průměrných výkonů v jednotlivých disciplínách a kategoriích ze všech základen:

Běh	200 m	3000 m	koule	shyby	deseti-skok	
Muži	100 m	1000 m	7,89	12,8	26,17	
Dorost	27,4	10:09,1	8,22	10,5	24,57	
	13,7	3:13,8				
Skok	60 m	800 m	kliky	pětiskok	deseti-skok	
Muži	8,3	2:35,8	21,0	13,80	26,07	
Dorost	8,6	2:38,7	26,1	11,65	24,74	
Sdruž.	100 m	3000 m	koule	kliky	pětiskok	deseti-skok
Muži	60 m	1000 m	7,77	25,0	12,95	26,17
Dorost	13,2	10:50,9	8,69	23,5	11,97	25,65
	8,4	3:17,2				
Sjezd	100 m	800 m	výška	dálka	kliky	dřepy
Muži	13,3	2:36,1	143	480	24,70	71,30
Dorost	13,6	2:35,8	137	466	23,40	59,80
Běh	100 m	deseti-skok	výška	dálka	dřepy	
Ženy	60 m	21,66	—	—	—	
Dorost	15,10	6,98	20,81	—	—	
	9,57	6,49				
Sjezd	100 m	koule	výška	dálka	dřepy	
Ženy	60 m	7,00	121	382	50	
Dorost	15,00	7,08	116	371	45,2	
	9,39					

KONTROLNÍ KOMPLEXY PRO ROK 1964

Po zkušenostech z minulých let byla upravena metoda prověřování letní přípravy novým souborem kontrolních disciplín — kontrolním komplexem. Má funkci kontrolní, tj. hodnotí trénovanost závodníků základně, umožňuje hodnocení letní přípravy každé základny a ukazuje vzájemný poměr trénovanosti ve všech našich základách. Aby mohl kontrolní komplex tuto funkci splnit, je nutné, aby byl pokud možno objektivní. Objektivnost z hlediska kontroly lze dosáhnout jen přesným prováděním prověrek kontrolního komplexu podle směrnic. Zde klademe plnou odpovědnost na trenéry a vedoucí prověrky. Sebelepší a přesnější směrnice by byly zbytečné, kdyby se jimi při prověrce trenéři nebo vedoucí prověrek neřídili a pro sebe si je zvlášť upravovali.

Dále je velmi nutné zdůraznit, že soubor cviků kontrolního komplexu je jen kontrolou stavu trénovanosti, a ne prostředkem trénovanosti. Je to důležité proto, aby se netrénovalo jen pro disciplíny kontrolního komplexu. Z tohoto důvodu nejsou stanoveny limity pro jednotlivé cviky kontrolního komplexu. Tyto limity by mohly vést k tomu, že celý trénink byl pak zaměřen většinou k jejich splnění.

Další změna proti minulým letům je, že se budeme bezpodmínečně držet kategorií, ve kterých se závodí. To znamená muži, ženy, dorost starší a dorost mladší. Kontrolu trénovanosti kontrolními komplexy od závodníků zá-

kladny mladších 15 let nepožadujeme. Zde ponecháváme na vůli trenérům, jakým způsobem budou letní přípravu těchto závodníků prověřovat. Doporučujeme disciplíny PPOV.

Kontrolní prověrka letní přípravy souborem cviků kontrolního komplexu je třikrát do roka, a to v těchto termínech:

1. 15. 5. — 30. 5. 1964.
2. 29. 8. — 6. 9. 1964.
3. do 15. 11. 1964.

Hlášení ústřední lyžařské sekce se zasílá na předepsaném tiskopise z první a třetí prověrky vždy nejpozději do týdne po skončení prověrky. Druhá prověrka je pro vlastní kontrolu trenéra.

Prověrka se provádí jako závod ve víceboji. Je nutné postupovat jako při závodě, to znamená, že předchází dostatečný odpočinek, nebo jen lehký kondiční trénink.

Z hlediska objektivnosti je nutné dodržet tato ustanovení:

— soubor se musí provést jako celek (nelze rozdělit např. na dvě části) maximálně do 120 min.,

— před zahájením závodu — společná 20min. rozcvička,

— musí se dodržet pořadí disciplín (viz příloha),

— pořadí startujících (závodník, který začíná první disciplínu, začíná i další disciplínu),

— pokud možno zachovat prostředí, denní dobu víceboje, počítat i s počasím,

— dodržovat odpočinkové intervaly,

— prověrku provádět ve sportovním oblečení a obuvi (tenisky, kedsy) — **tretry nejsou dovoleny.**

Další ustanovení:

— plnit předepsané disciplíny pro každou kategorii, to znamená žádnou disciplínu nevynechávat ani si jinou nepřidávat,

— bezpodmínečně do týdne po skončení prověrky zaslat hlášení ústřední lyžařské sekci.

Běh

Rozcvičení 20 minut.	Muži	st. dorost	ml. dorost
1. Šplh na laně bez přřazu na čas	4 m	4 m	3 m
2. Běh na 3X	200 m	100 m	100 m

- Odpočinkový interval mezi úseky 2—3 minuty.
- Shyby z visu nadhmatem — hrazda doskočná, cvičení se provádí tahem. Hodnotí se počet dokončených shybů.
- Desetiskok střídnonož — začíná se z místa, skoky na sebe musí bezprostředně navazovat, 2 pokusy, nejlepší se hodnotí.
- Běh na 3000 m 1000 m 800 m

Rozcvičení 20 minut.

	Ženy	st. dorost.	ml. dorost.
1. Šplh na laně bez přřazu, na čas	3 m	3 m	3 m
2. Běh na 3X	100 m	60 m	60 m
Odpočinkový interval mezi úseky 2—3 minuty.			
3. Shyby nadhmatem — viz muži.			
4. Desetiskok střídnonož pako muži.			
5. Běh na	800 m	500 m	500 m

SKOK

Rozcvičení 20 minut.

1. **Běh mužů** na 60 m, st. dorostu na 60 m, ml. dorostu na 60 m. Po odpočinku 2—3 min. běh mužů na 100 m, st. dorostu na 100 m a ml. dorostu na 60 m.

2. **Pětiskok snožmo**, hodnotí se délka a čas, 2 pokusy — nejlepší se zapisuje.

3. **Kliky s tlesknutím** (nohy pevně na zemi), uvádí se počet kliků a počítají se jen ty, u kterých se ještě tleskne dlaněmi.

4. **Desetiskok střídonož** — začíná se z místa, skoky na sebe musí bezprostředně navazovat, 2 pokusy — nejlepší se zapisuje.

5. **Přeskoky snožmo přes 10 překážek 80 cm vysokých a 1½ m od sebe vzdálených** — z místa, měří se čas od odrazu na prvou překážku — 2 pokusy, lepší se zapisuje.

6. **Běh mužů** na 800 m, st. dorostu na 800 m a ml. dorostu na 500 m. Musí být dodrženo pořadí disciplín — doba trvání celé provery maximálně 120 min.

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY

1. **Běh:** Muži — 5×50 m, st. dorost — 5×50 m, ml. dorost — 5×30 m, ženy — 5×30 m, st. dorostenky — 5×30 m, ml. dorostenky — 5×30 m, mezi jednotlivými úseky 3 min. přestávka, po doběhnutí se vrací závodník chůzí zpět na start. Startuje z vysokého postroje. Hodnotí se součet časů z úseku.

2. **Pětiskok snožmo napojeně** — začíná se z místa, skoky na sebe musí bezprostředně navazovat. 2 pokusy — lepší výkon se zapisuje.

3. **Vrh kouli z místa:** Muži — 7,25 kg, st. dorost — 7,25 kg, ml. dorost — 4 kg, ženy — 4 kg, st. dorostenky — 4 kg, ml. dorostenky 4 kg. Vrhá se z místa bez poskoku. Levou a pravou paží vždy 2 pokusy, hodnotí se součet nejlepšího výkonu levé a pravé paže.

4. **Skok vysoký z místa** — při odrazu jsou chodidla u sebe, kolmo na latku. Po celou dobu skoku musí být chodidla stále u sebe. Na každé výšce 2 pokusy.

5. **Zvedání činky:** Muži — 40 kg, st. dorost — 40 kg, ml. dorost — 20 kg, ženy — 20 kg, st. dorostenky — 20 kg, ml. dorostenky — 20 kg. Předklon, stoj rozkročný na šířku ramen, činka na zem a vzpřímné, paže a nohy po celou dobu cvičení neustále napjaté. Rozsah pohybu: při předklonu dotyk země činkou, při vzpřímu trup s nohama o jedné příčce — činka v připažení (činka dole rovně). Hodnotí se počet vzpřímu: muži za 20 vt., st. dorost za 20 vt., ml. dorost za 15 vt., ženy za 15 vt., st. dorostenky za 15 vt., ml. dorostenky za 15 vt.

6. **Shyby.** Z visu nadhmatem shyb — brada na úrovni hrazdy — cvičení se provádí tahem. Hodnotí se počet dokončených shybů.

7. **Přeskoky lavičky** — přeskoky přes švédskou lavičku otočenou kladinou vzhůru. Ze základního postroje — bokem k lavičce, v přepažení drží závodník medicinální míč 4 kg, ve výši prsou, paže mírně pokrčeny, přeskok snožmo na druhou stranu lavičky. Hodnotí se počet přeskoků: muži za 60 vt., st. dorost za 45 vt., ml. dorost za 45 vt., ženy za 45 vt., st. dorostenky za 45 vt., ml. dorostenky za 30 vt.

8. **Běh:** Muži — 800 m, st. dorost — 800 m, ml. dorost — 500 m, ženy — 500 m, st. dorostenky — 500 m, ml. dorostenky — 500 m.

SDRUŽENÝ ZÁVOD:

Rozcvičení 20 minut.

1. **Běh mužů** na 2×100 m, st. dorostenců na 2×60 m a ml. dorostenců na 2×60 m, odpočinkový interval 2—3 min. mezi úseky.

2. **Koule** — pravou a levou rukou 3 pokusy — součet nejlepších výkonů pravé a levé ruky se hodnotí, muži 7,25 kg, st. dorost 6 kg, ml. dorost 6 kg.

3. **Pětiskok snožmo** — hodnotí se délka a čas, 2 pokusy — nejlepší zapisuje.

4. **Kliky s tlesknutím** — nohy pevně na zemi, uvádí se počet kliků a počítají se jen ty, u kterých se ještě tleskne dlaněmi.

5. **Desetiskok střídonož** — začíná se z místa, skoky na sebe musí bezpodmínečně navazovat, 2 pokusy, nejlepší se hodnotí.

6. **Přeskoky snožmo přes 10 překážek 80 cm vysokých a 1½ m od sebe vzdálených** — začíná se z místa, měří se čas od odrazu na prvou překážku, 2 pokusy, lepší se zapisuje.

7. **Běh mužů** na 3000 m, st. dorostu na 1000 m a ml. dorostu na 800 m.

Uskutečněné KONTROLNÍ ZÁVODY

Skok

Mistrovství ČSSR v Harrachově — výsledky uveřejněny v čísle 4 Lyžařství.

»Sachty« — **Memoriál vysokých závodníků:** 1. Raška [TJ Frenštát p. R.] 231,3 (81 — 81), 2. Matouš [D. Liberec] 227,7 (81,5 — 81), 3. Hubač [RH Semily] 227,1 (79,5 — 80), 4. Motejlek 219,0 (78 — 79), 5. Divila 214,8 (77,5 — 77,5), 6. Martiňák 211,6 (79,5 — 74), 7. Doubek [všichni D. Liberec] 210,3 (77,5—75), 8. Mazánek [RH Semily] 200,1 (75 — 72), 9. Metelka [D. Liberec] 195,4 (73,5 — 74) a Švaříček [S. Nové Město na Moravě] 195,4 (73,5 — 74).

Dorost

Přebor ČSSR v Novém Městě na Moravě — výsledky uveřejněny v čísle 4 Lyžařství.

»Putovní koberec« **J. Vratislavice nad Nisou — dorostenci starší:** 1. Fr. Rydval [L. Liberec] 221,4 (47,5 — 50), 2. Jakoubek [Tofa Jiřetín] 208,9 (44 — 50), 3. Vrátník [L. Liberec] 178,0 (42,5 — 42), 4. Kodejška [J. Lomnice n. P.] 177,6 (41 — 42), 5. J. Rydval [T. Jiřetín] 176,0 (40 — 41,5), 6. Rysl [Sj Kořenov] 174,8 (41 — 44), 7. Doležal [L. Liberec] 165,8 (38 — 40), 8. Balatka [J. Mšeno] 163,7 (39 — 38,5), 9. Hrazdřra [Tofa Jiřetín] 161,2 (39,5 — 37,5), 10. Mansfeld [J. Lomnice n. P.] 139,6 (33 — 36). — **Dorostenci mladší:** 1. Srb 213,6 (42,5 — 44), 2. Sláma 192,6 (39,5 — 38,5), 3. Kincí [všichni J. Mšeno] 183,4 (39,5 — 38,5), 4. Trdla [Seba Plavý] 178,9 (37,5 — 39), 5. Kipiel [J. Lomnice n. P.] 177,2 (38 — 38,5), 6. Červený 171,6 (36 — 38), 7. Štátný [oba L. Liberec] 170,9 (36,5 — 39,5), 8. Ševčík [J. Lomnice n. P.] 165,1 (35,5 — 36,5), A. Košík [B. Osek] 157,1 (34,5 — 36), 10. Herynk [L. Liberec] 152,7 (33,5 — 34,5).

Sdružený závod

Mistrovství ČSSR v Harrachově — výsledky uveřejněny v čísle 4 Lyžařství.

Sjezdové disciplíny
Mistrovství ČSSR ve Vrátné — výsledky uveřejněny v čísle 5 Lyžařství.

Velká cena Slovenska v Tatranské Lomnici — výsledky uveřejněny v čísle 5 Lyžařství.

Sportovní a turistické nakladatelství v Praze 1, Klimentská ul. č. 1 má mj. na skladě tyto lyžařské publikace:

- LYŽUJEME V TERÉNU** (autor Igor Houdek — cena 11,— Kčs)
SKOK NA LYŽÍCH (autor Miloslav Bělonožník a kol. — cena 5,55 Kčs)
TÝDEN NA LYŽÍCH (autor V. Dohnal a kol. — cena 5,50 Kčs)
UCÍME MLÁDEŽ LYŽOVAT (autor V. Dohnal a kol. — cena 19,— Kčs)
ZÁVODNÍ LYŽOVÁNÍ II (metodický materiál o běhu na lyžích — cena 8,80 Kčs)
ZÁVODNÍ LYŽOVÁNÍ IV (metodický materiál o skoku na lyžích — cena 8,65 Kčs)
ZÁVODNÍ LYŽOVÁNÍ V [Za objektivní metody v lyžařské trenérské práci — cena 3,— Kčs].

»Štit Průboje« na Bournáku — **obří slalom** (startovalo 49, dokončilo 43): 1. Petřík (Sp. Vrchlabí) 1:15,4, 2. Čermák 1:16,3, 3. Janča 1:16,8, 4. Šírek (všichni D. Liberec) 1:17,1, 5. Příbramský (Sl. Praha VŠ) 1:18,0, 6. Vojtěch (S. Janské Lázně) 1:18,2, 7. Šprinkl (AZNP Rýnovice) 1:18,7, 8. Zajden (D. Liberec) 1:19,2, 9. Králík (Sl. Liberec VŠ) 1:19,5, 10. Mohr (TJ Kežmarok) 1:20,1. — **Slalom** (67 — 60): 1. Janda (D. Liberec) 92,8 (55,8 — 37,0), 2. Příbramský 94,0 (55 — 39), 3. Špalle (oba Sl. Praha VŠ) 97,1 (56,6 — 40,5), 4. Králík (Sl. Liberec VŠ) 98,3, 5. Vokatý (L. Trutnov) 98,6, 6. Meduna (D. Lipt. Mikuláš) 98,8, 7. Volf (Sp. Smržovka) 99,1, 8. Scheib (Sn Hr. Králové) 99,4, 9. Mravec (Dyn. N. Tatry) 100,7, 10. Petřík (Sp. Vrchlabí) 101,2. — **Slalom ženy** (27 — 24): 1. Živcová (Sl. Praha VŠ) 108,4 (63,2 — 45,2), 2. Mahrová (ČKD Praha) 109,0 (64,8 — 44,2), 3. Bambasová (Sl. Praha VŠ) 109,2 (64,9 — 44,3), 4. Mladějovská (S. J. Lázně) 112,9, 5. Slavíčková (Sn Sp. Mlýn) 114,0, 6. Fialová (RH Praha) 114,3, 7. Malá (Spofa Praha) 116,8, 8. Cuninková (Dyn. N. Tatry) 117,5, 9. Kornelová (Kovo Děčín) 120,4, 10. Krňoulová (Sl. Praha VŠ) 120,9. — **Obří slalom** (27 — 26): 1. Živcová a Bambasová (Sl. Praha VŠ) obě 1:24,2, 3. Fiedlerová (J. Tanvald) 1:24,3, 4. Mahrová (ČKD Praha) 1:26,4, 5. Mladějovská (S. J. Lázně) 1:27,6, 6. Krňoulová (Sl. Praha VŠ) 1:27,8, 9. Kornelová (Kovo Děčín) 1:28,1, 8. Weinertová (VŽKG Ostrava) 1:28,3, 9. Cuninková (Dyn. N. Tatry) 1:30,2, 10. Malá (Spofa Praha) 1:30,4.

XV. ročník Skorkovského memoriálu na Pustevnách: **slalom žen** (35 — 20): 1. Živcová (Sl. Praha VŠ) 83,0 (43,3 — 39,7), 2. Slavíčková (Sn Sp. Mlýn) 84,5 (43,6 — 40,9), 3. Šížková (RH Brno) 86,2 (45,8 — 40,4), 4. Kornelová (Kovo Děčín) 86,5, 5. Malá (Spofa Praha) 87,9, 6. Hlavatá 88,1, 7. Hromádková (obě Sl. Praha VŠ) 91,5, 8. Polozová (Sl. Olomouc) 95,4, 9. Kučerová (Sl. Praha VŠ) 97,0, 10. Orvanová (Sl. Bratislava) 101,0. — **Slalom mužů** (66 — 34): 1. Krasula (T. Tatry. Lomnica) 88,5 (45,7 — 42,8), 2. Janda 90,4 (41,9 — 48,5) a Zajden (oba D. Liberec) 90,4 (43,1 — 45,3), 4. Meduna (D. Lipt. Mikuláš) 94,7, 5. Sinay (T. Tatry. Lomnica) 96,6, 6. Raclavský (Sl. Brno tech.) 98,6, 7. Winter (Sl. Liberec) 105,4, 8. Syrovátka (Sl. Praha VŠ) 106,4, 9. Kurek (D. Vimperk) a Špíchal (TJ Gottwaldov) oba 106,5. — **Obří slalom ženy** (27 — 18): 1. Živcová (Sl. Praha VŠ) 1:40,1, 2. Fiedlerová (J. Tanvald) 1:42,5, 3. Mlčochová (Sl. Brno tech.) 1:51,3, 4. Malá (Spofa Praha) 1:57,0, 5. Polozová (Sl. Olomouc) 1:57,2, 6. Kukačková (Sl. Bratislava) 2:00,1, 7. Bartošková

(Sl. Olomouc) 2:00,2, 8. Gikalovová (Sl. Olomouc) 2:01,6, 9. Mahrová (ČKD Praha) a Šížková (RH Brno) obě 2:01,9. — **Obří slalom muži**: 1. Janda 1:46,9, 2. Šírek (oba D. Liberec) 1:48,6, 3. Raclavský (Sl. Brno tech.) 1:50,4, 4. Sinay (T. Tatry. Lomnica) 1:50,7, 5. Kolda (Sl. Brno tech.) 1:52,6, 6. Krasula (T. Tatry. Lomnica) 1:55,4, 7. Obal (TJ Gottwaldov) 1:56,8, 8. Gikalov (Sl. Olomouc) 1:58,1, 9. Kurek (D. Vimperk) 1:58,5, 10. Škampa (Sl. Brno tech.) 1:58,6.

Dorost

Přebor ČSSR ve Špindlerově Mlýně — výsledky uveřejněny v čísle 4 Lyžařství.

Ž horské květy Zdeňka Pelce ve Vrchlabí — dorostenky mladší slalom (33 — 19): 1. Lutzská (Sn Pec p. Sn.) 96,0 (45,7 — 50,3), 2. Ležátková (Sn Olomouc) 102,1 (52,6 — 49,5), 3. Konvalinková (Sp. Vrchlabí) 108,2 (56,3 — 51,9), 4. Zelničková 112,0, 5. Žižková (obě TJ Gottwaldov) 112,4, 6. Kociánová (Dyn. Pardubice) 113,5, 7. Vinšová (Sl. Žižkov ÚRO) 114,2, 8. Truhlářová (RH Brno) 117,1, 9. Nováková (Sn Pec p. Sn.) 119,5, 10. Bundálková (RH Brno) 119,8. — **Slalom dorostenky starší** (27 — 14): 1. Kučerová 88,6 (46,0 — 42,6), 2. Fialová (obě RH Brno) 89,4 (42,3 — 47,1), 3. Gušická 114,1 (59,3 — 54,8), 4. Krumniklová (obě B. Ostrava) 118,4 (63,2 — 55,2), 5. Náprstková (Sj Turnov) 121,2, 6. Bergmanová (T. Pardubice) 124,1, 7. Dintrová (S. J. Lázně) 125,1, 8. Vosáhlková (L. Trutnov) 127,8, 9. Podhorná (L. Šumperk) 131,9, 10. Šňupárková (Dyn. Pardubice) 147,2. — **Slalom dorostenky mladší** (69 — 36): 1. Kubík (Sn Sp. Mlýn) 79,5 (40,3 — 39,2), 2. Hučka (L. Šumperk) 85,3 (42,4 — 42,9), 3. Trtík (RH Brno) 87,2 (45,0 — 42,2) a Povala (TJ Gottwaldov) 87,2 (45,5 — 41,7), 5. Říha 87,5, 6. Bodlák (oba L. Teplice) 88,3, 7. Rousek (Sn Pec p. Sn.) 89,0, 8. Ostrý (RH Brno) 89,5, 9. Marenčík (B. Boží Dar) 89,6, 10. Kaláb (L. Olomouc) 91,8. — **Slalom dorostenky starší** (66 — 43): 1. Vojtěch 72,7 (36,8 — 35,9), 2. Kučera (oba S. J. Lázně) 78,5 (41,9 — 36,6), 3. Máša (ČKD Praha) 79,8 (44,5 — 35,3), 4. Skřivánek 80,5, 5. Proks (oba RH Brno) 81,1, 6. Aliger (L. C. Třebová) 81,3, 7. Hank (Sn Sp. Mlýn) 81,4, 8. Houdek (L. Teplice) 81,7, 9. Podal (L. Olomouc) 81,8, 10. Novotný (Sl. Praha VŠ) 91,9. — **Obří slalom dorostenky mladší** (30 — 27): 1. Kubík 1:26,4, 2. Lutzská (obě Sn Pec p. Sn.) 1:34,3, 3. Konvalinková (Sp. Vrchlabí) 1:36,1, 4. Vinšová (Sl. Žižkov ÚRO) 1:37,2, 5. Truhlářová (RH Brno) 1:37,3, 6. Nováková (Sn Pec p. Sn.) 1:40,7, 7. Kociánová (Dyn. Pardubice) 1:40,8, 8. Ležátková (Sn Olomouc)

1:41,3, 9. Žižková a Zelničková (obě TJ Gottwaldov) 1:41,7. — **Obří slalom dorostenky starší** (22 — 21): 1. Krňoulová (Sl. Praha VŠ) 1:26,2, 2. Milerová (Sp. Ml. Bolešlav) 1:28,7, 3. Fultnová (Sl. Žižkov ÚRO) 1:30,2, 4. Středová (RH Praha) 1:36,6, 5. Šňupárková (Dyn. Pardubice) 1:39,0, 6. Gušická (B. Ostrava) 1:40,5, 7. Bergmanová (T. Pardubice) 1:40,7, 8. Jakšíková (B. Ostrava) 1:40,8, 9. Vosáhlková (L. Trutnov) 1:41,6, 10. Krumniklová (B. Ostrava) 1:42,8. — **Obří slalom dorostenky mladší** (57 — 49): 1. Kubík (Sn Sp. Mlýn) 1:23,5, 2. Říha 1:26,9, 3. Bodlák (oba L. Teplice) 1:29,4, 4. Louda (Sl. Žižkov ÚRO) 1:31,1, 5. Trtík (RH Brno) 1:31,2, 6. Bříza (RH Praha) 1:32,2, 7. Matějovský (Sl. Praha VŠ) 1:32,6, 8. Dvořák (Sp. Vrchlabí) 1:32,7, 9. Mudrý (Sn Pec p. Sn.) 1:32,9, 10. Povala (TJ Gottwaldov) 1:33,1. — **Obří slalom dorostenky starší** (62 — 61): 1. Vojtěch (S. J. Lázně) 1:15,5, 2. Novotný (Sl. Praha VŠ) 1:17,3, 3. Máša (ČKD Praha) 1:19,1, 4. Černocho (L. Košice) 1:20,8, 5. Macháček (J. Ml. Buky) 1:21,5, 6. Marenčík (B. Poříčí Dar), Hank (Sn Sp. Mlýn) a Tykalský (L. Trutnov) všichni 1:22,7, 9. Kučera (S. J. Lázně) 1:23,0, 10. Vyskočil (Sl. Praha VŠ) a Hamáček (Sp. Vrchlabí) oba 1:23,5.

Veřejný závod na Pustevnách:

Dorostenky mladší — slalom: 1. Vinšová (Sl. Žižkov ÚRO) 66,4 (34,5 — 31,9), 2. Zelničková (TJ Gottwaldov) 73,8, 3. Vlčková (Sl. Praha VŠ) 80,1, 4. Žižková (TJ Gottwaldov) 81,1, 5. Višenková (Sp. Uh. Hradiště) 84,4, 6. Martínková (Sl. Žižkov ÚRO) 89,5, 7. Bundálková (RH Brno) 93,9, 8. Nováková (B. Ostrava) 116,4, 9. Krátká (RH Brno) 119,4, 10. Hladová (Sl. Praha VŠ) 161,6. — **Dorostenky mladší — slalom**: 1. Čán (L. Košice) 126,3 (63,4 — 62,9), 2. Ostrý (RH Brno) 135,2, 3. Kubík (Sn Sp. Mlýn) 137,1, 4. Matějovský (Sl. Praha VŠ) 151,4, 5. Ulman (MEZ Frenštát) 163,10, 6. Rebroy (B. Čadca) 163,1, 7. Holovský (L. Košice) 163,9, 8. Povala (TJ Gottwaldov) 164,7, 9. Trtík (RH Brno) 165,2, 10. Raštica (Sp. Uh. Hradiště) 169,1. — **Dorostenky starší — slalom**: 1. Holovská (L. Košice) 146,1 (72,1 — 74,0), 2. Fulínová (Sl. Praha VŠ) 146,4, 3. Skrbková (L. Ostrava) 158,5, 4. Jakšíková (B. Ostrava) 170,9, 5. Kunšátová (L. Košice) 178,7, 6. Jurošková (MEZ Frenštát) 185,7, 7. Nárková (RH Brno) 198,1, 8. Višenková (TJ Gottwaldov) 199,6, 9. Krumniklová (B. Ostrava) 227,7, 10. Jilečková (RH Brno) 245,2. — **Dorostenky starší — slalom**: 1. Novotný (Sl. Praha VŠ) 125,8 (67,0 — 58,8), 2. Proks 136,2, 3. Skřivánek (oba RH Brno) 136,4, 4. Navrátil (L. Ostrava) a Ježek (TJ Zabovřesky) oba 137,2, 6. Mlá-

ša (ČKD Praha) 140,3, 7. Martončík (L. Košice) 152,8, 8. Charvát (Sl. Olomouc VŠ) 173,0, 9. Šajch (Sl. Praha VŠ) 179,3, 10. Opravil (L. Ostrava) 180,8. — **Dorostenky mladší — obří slalom:** 1. Vinšová (Sl. ÚRO) 1:20,2, 2. Vičková (Sl. Praha VŠ) 1:25,2, 3. Zelníčková (TJ Gottwaldov) 1:26,9, 4. Truhlářová (RH Brno) 1:28,0, 5. Konvalinová (Sp. Vrchlabí) 1:29,2, 6. Suchá (TJ Gottwaldov) 1:30,0, 7. Krátká (RH Brno) a Nováčková (B. Ostrava) obě 1:30,2, 9. Martínková (Sl. ÚRO) 1:31,1, 10. Višňková (Sp. Uh. Hradiště) 1:32,0. — **Dorostenky starší — obří slalom:** 1. Kučerová (RH Brno) 1:24,5, 2. Holovská (L. Košice) 1:33,2, 3. Mencová (Sn Šp. Mlýn) 1:33,7, 4. Fulínová (Sl. ÚRO) 1:35,0, 5. Jakšíková (B. Ostrava) 1:35,2, 6. Milerová (Sp. Ml. Bolešlav) 1:36,4, 7. Jurošková (MEZ Frenštát) 1:38,2, 8. Skrbková (L. Ostrava) 1:38,4, 9. Kunšátová (L. Košice) 1:39,0, 10. Višňková (TJ Gottwaldov) 1:40,0. — **Dorostenky mladší — obří slalom:** 1. Pažout (Pokrok Krompachy) 1:19,9, 2. Kubík (L. Ostrava) 1:22,0, 3. Bašta (oba Sn Šp. Mlýn) 1:25,8, 4. Čáni (L. Košice) 1:31,0, 5. Horáček (Sp. Vrchlabí) 1:31,2, 6. Matějovský (Sl. Praha VŠ) 1:32,9, 7. Šefelín (Sl. ÚRO) 1:33,2, 8. Rebrož (B. Čadca) 1:34,6, 9. Ulman (MEZ Frenštát) 1:35,2, 10. Holovský (L. Košice) 1:35,3. — **Dorostenky starší — obří slalom:** 1. Horák (B. Ostrava) 1:21,9, 2. Novotný (Sl. Praha VŠ) 1:23,2, 3. Černoch (L. Košice) 1:24,8, 4. Skřivánek 1:25,3, 5. Proks (oba RH Brno) 1:27,1, 6. Vysočil (Sl. Brno VŠ) 1:29,4, 7. Charvát (Sl. Olomouc VŠ) 1:30,8, 8. Trtík (L. Brno) a Petruj (RH Brno) oba 1:31,4, 10. Kristek (Sp. Ml. Bolešlav) 1:31,6.

I. ročník »Jánošíkova opaska« ve Vráně ve sjezdovém dvojboji (slalom a obří slalom): **Dorostenky starší:** 1. Orvanová (Sl. Bratislava VŠ) 0 b. (slalom 100,9, o. sl.: 121,4), 2. Holovská (L. Košice) 31,10, 3. Zemanová (Sp. Vrchlabí) 47,81, 4. Mencová (Sn Šp. Mlýn) 111,03, 5. Skrbková (L. Ostrava) 130,56, 6. Jakšíková (B. Ostrava) 145,44, 7. Matějovská (Sl. Praha VŠ) 171,46, 8. Gušičká (B. Ostrava) 181,32, 9. Bergmannová (T. Pardubice) 225,68, 10. Kunšátová (L. Košice) 282,78. — **Mladší dorostenky:** 1. Hejduková (L. Teplice) 25,61 (sl.: 97,5, o. sl.: 107,8), 2. Rödingová (Chem. Ústí) 59,21, 3. Konvalinová (Sp. Vrchlabí) 60,30, 4. Vinšová 84,83, 5. Martínková (obě Sl. Praha ÚRO) 101,48, 6. Sagasserová (Sp. Vrchlabí) 106,75, 7. Truhlářová (RH Brno) 139,68, 8. Cunínková T. (Dyn. N. Tatr) 190,08, 9. Papanová 209,08, 10. Herichová (obě Sn M. Fatra) 250,24. — **Starší dorostenky:** 1. Korman (T. Tatr. Lomnice) 9,59 (sl.: 88,8, o. sl.:

109,3), 2. Polišenský (B. Ostrava) 45,56, 3. Zajden (Dyn. N. Tatr) 63,57, 4. Proks (RH Brno) 79,01, 5. Kučera (S. J. Lázně) 96,62, 6. Marenčík (B. Boží Dar) 108,07, 7. Hank (Sn Šp. Mlýn) 142,00, 8. Raška (Chem. Ústí) 144,76, 9. Helebrandt (Sn M. Fatra) 146,54, 10. Žižka (Dyn. N. Tatr) 185,88. — **Mladší dorostenky:** 1. Pažout (Pokrok Krompachy) 0 b. (sl.: 77,3, o. sl.: 94,5), 2. Kubík (Sp. Vrchlabí) 77,30, 3. Bůtora (Sl. D. Kubín) 156,40, 4. Bodlák (L. Teplice) 156,74, 5. Miskolcý (L. Košice) 163,99, 6. Tomašovič (Dyn. N. Tatr) 168,12, 7. Král (Sn Šp. Mlýn) 171,70, 8. Trtík (RH Brno) 181,36, 9. Soltýs Fr. 185,46, 10. Saras (T. Tatr. Lomnice) 190,04.

B ě h

Mistrovství ČSSR v Harrachově — výsledky uveřejněny v čísle 4 Lyžařství.

Mistrovství ČSSR v běhu na 50 km v Novém Městě v Krušných horách — výsledky uveřejněny v čísle 4 Lyžařství.

XVII. ročník Kraslické třicítky v běhu na 30 km: 1. Fousek (S. Nové Město na Moravě) 1:45:12, 2. Nosek (Sp. Strakonice) 1:46:54, 3. Gabriel (S. N. Město na Moravě) 1:47:02, 4. Javorský (D. Liberec) 1:50:12, 5. Kuchař (S. N. Město na Moravě) 1:54:41, 6. Kulda (Sp. Čakovice Avia) 1:56:55, 7. Motýčák (S. Chodov) 1:57:07, 8. Köhler (J. Abertamy) 1:57:27, 9. Skuhrovec (Sl. Praha VŠ) 1:57:58, 10. Zeman (RH Sokolov) 1:58:40.

Memoriál Jána Bezrouka ve Sliacích — 15 km: 1. Harvan (T. Tatr. Lomnice) 53:24, 2. Beran (Sp. Strakonice) 55:02, 3. Fusko (D. Liberec) 55:05, 4. Páříčka (B. Krennica) 55:18, 5. Ilavský — Mlynček (L. Važec) 55:33, 6. Klamár (Dyn. N. Tatr) a Fabián (TJ Val. Meziříčí) 55:36, 8. Mikuláš (Sl. Praha VŠ) 55:41, 9. Mundil (RH Semily) 55:44, 10. Kopf (D. Liberec) 55:52. — **30 km:** 1. Harvan (T. Tatr. Lomnice) 1:50:23, 2. Klamár (Dyn. N. Tatr) a Mundil (RH Semily) oba 1:53:01, 4. Dvořák (D. Liberec) 1:53:23, 5. Gabriel (S. N. Město na Moravě) 1:53:53, 6. Fusko (D. Liberec) 1:54:24, 7. Beran (Sp. Strakonice) 1:54:46, 8. Blažiček (S. N. Město na Moravě) 1:55:21, 9. Hrdinka (L. Trutnov) 1:57:02, 10. Kreisinger (RH Semily) 1:57:26. — **Zeny — 5 km:** 1. Gajancová (T. Tatr. Lomnice) 19:44, 2. Peterková (L. Teplice) 21:03, 3. Erlebachová (Sl. Praha VŠ) 21:08, 4. Felcmanová (L. Č. Třebová) 21:12, 5. Vojnarová (Sl. Praha VŠ) 21:13, 6. Ledvínková (L. Trutnov) 21:25, 7. N. Stehlíková (S. N. Město na Moravě) 21:43, 8. Hamplová (Sl. Praha VŠ) 21:51, 9. Stehlíková A. (S. N. Město na Moravě) 22:05, 10.

Pospíšilová (Sl. Brno VŠ) 22:17. — **10 km:** 1. Gajancová (T. Tatr. Lomnice) 40:07, 2. Erlebachová (Sl. Praha VŠ) 42:38, 3. Peterková (L. Teplice) 43:15, 4. Ledvínková (L. Trutnov) 43:26, 5. N. Stehlíková (S. N. Město na Moravě) 43:47, 7. Beranová (Sp. Strakonice) 43:58, 7. Hamplová 44:13, 8. Vojnarová (obě Sl. Praha VŠ) 44:40, 9. Pospíšilová (Sl. Brno VŠ) 44:41, 10. Bělonožníková (L. Liberec) 45:29.

Zlatá lyže Českomoravské vysočiny v Novém Městě na Moravě — 15 km: 1. Čillík (B. Krennica) 50:43, 2. Gabriel (S. N. Město na Moravě) 52:43, 3. Sacký 52:39, 4. Jeřábek (oba D. Liberec) 52:52, 5. Ilavský (L. Važec) 52:56, 6. Šlostarik (Sl. Praha VŠ) 53:13, 7. Fajstauer (D. Liberec) 53:19, 8. Klamár (Dyn. N. Tatr) 53:33, 9. Nosek 53:40, 10. Beran (oba Sp. Strakonice) 53:59. — **5 km ženy:** 1. Zdeňková (Motorlet) 22:11, 2. Šnebergrová (RH Plzeň) 22:15, 3. Vojnarová (Sl. Praha VŠ) 22:33, 4. Ledvínková (L. Trutnov) 22:35, 5. Stehlíková (S. N. Město na Moravě) 22:36, 6. Vacková (Sj Kořenová) 22:56, 7. Felcmanová (L. Č. Třebová) 22:57, 8. Hamplová (Sl. Praha VŠ) 23:06, 9. Harcubová (J. Harrachov) 23:07, 10. Beranová (Sp. Strakonice) 23:18.

Dorost

Přebor ČSSR v Novém Městě na Moravě — výsledky uveřejněny v čísle 4 Lyžařství.

Memoriál Jána Bezrouka ve Sliacích: Dorostenky starší — 5 km: 1. Weissšattelová (J. Mšen) 20:09, 2. Chlumová (Sp. Vrchlabí) 20:19, 3. Osvaldová (B. Krennica) 20:39, 4. Bečvářová (Sp. Strakonice) 20:54, 5. Nováčková (Sl. Olomouc) 21:47, 6. Kratochvílová (B. Krennica) 22:11, 7. Křenková (TJ Rožnov) 22:23, 8. Skalníková (S. N. Město na Moravě) a Sulešková (PZ Poruba), obě 22:43, 10. Zbořilová (TJ Val. Meziříčí) 22:53. — **Dorostenky starší — 10 km:** 1. Štefl (S. N. Město na Moravě) 34:28, 2. Fenc (TJ Jáchymov) 36:21, 3. Beran (Sp. Police) 36:35, 4. Roiko (B. Krennica) 36:54, 5. Herčík (L. Liberec) 37:01, 6. Bardy (L. Važec) 37:03, 8. Jachovič (S. Štola) 37:14, 9. Miluška (S. N. Město na Moravě), Kuzmín (B. Krennica) a Šaling (B. Štrba) všichni 37:17.

Nejúspěšnější lyžaři olympijských her

Čtyřicet let historie zimních olympijských her dává již možnost vyhodnotit nejúspěšnější lyžaře tohoto období. Použijeme-li osvědčeného hodnocení prvních šesti míst (7, 5, 4, 3, 2 a 1 — štafety počet bodů dělený počtem členů štafety) dostaneme následující pořadí.

- 47,50 b. Sixten Jernberg (nar. 1929) — Švédsko — běh.
 35,00 b. J. Gröttumsbraaten (1899) — Norsko — běh.
 V. Hakulinen (1925) — Finsko — běh.
 25,00 b. T. Hang (1894) — Norsko — závod sdružený a skok.
 22,00 b. B. Ruud (1911) — Norsko — skok
 21,00 b. T. Sailer (1935) — Rakousko — sjezd
 19,75 b. H. Hasu (1926) — Finsko — běh a závod sdružený.
 19,00 b. T. Jochum-Baiserová (1927) — Rakousko — sjezd.
 18,00 b. E. Mäntyranta (1937) — Finsko — běh.
 H. Oreiller (1925) — Francie — sjezd.
 J. Stiegler (1937) — Rakousko — sjezd.
 17,25 b. H. Brenden (1929) — Norsko — běh.
 16,50 b. A. Laurence-Meadová (1932) — USA — sjezd.
 15,70 b. K. Bojarskichová (1939) — SSSR — běh.
 15,40 b. L. Kozyrevoval-Baranovová (1929) — SSSR — běh.
 14,00 b. V. Saarinen (1902) — Finsko — běh.
 13,50 b. G. Minuzzová-Chenalová (1931) — Itálie — sjezd.
 13,25 b. O. Hagen (1908) — Norsko — závod sdružený.
 13,00 b. A. Buchnerová (1924) — Německo — sjezd.
 H. Grönnlingen (1934) — Norsko — běh.
 T. Knutsen (1932) — Norsko — závod sdružený.
 Stein Eriksen (1927) — Norsko — sjezd.
 Zeno Colo (1920) — Itálie — sjezd.
 12,70 b. M. Gusakovová (1931) — SSSR — běh.

Pořadí národů podle počtu umístěných: Norsko 8, Finsko 4, SSSR a Rakousko 3, Itálie 2 a ostatní 1krát.

V. PÁČL

Naši v zahraničí

SKOK

212,4 (59 — 60,5), 4. Raška 207,4 (60,5 — 58,5), 11. Hubáč 197,7 (58 — 58,5), 45. Oleškák 165,1 (51,5 — 53,5).

SDRUŽENÝ ZÁVOD

Kiruna: 1. Weisspflug (NDR) 465,05 (běh 232,85, skok 232,20), 2. Flauger (NDR) 461,49 (229,39 — 232,10), 3. Knutsen (Nor.) 458,53 (236,53 — 222,0), 12. Oleškák 424,84 (235,24 — 189,60). — Skok: 1. Larsen (Nor.) 237,8 (58,5 — 59), 2. Kenneth (Švéd.) 233,5 (58,5 — 60,5), 3. Weisspflug 232,2 (59 — 59), 18. Oleškák 189,6 (53 — 55). — Běh: 1. Mõhwald (NDR) 46:27, 2. Kontula (Fin.) 46:39, 3. Långg (NSR) 46:43, 5. Oleškák 46:58.

Pamatuj, že úspěch záleží vždy jen na tobě! Buď věčný za pomoc, ale nikdy nebuď na ní závislý! — Sebedivěra je nejmocnější zbraň lyžaře! — Nebudeš-li trénovat měsíc — nedohoníš to ani za dva! — Káčet les nebo štípat dříví není možné ani nutně, ale vymáčknot se prací až k sedmému zapocení tak, aby kosti praskaly — to je nezbytné! — Ne všichni snášejí vysoké dávky! — Intenzita tréninku musí být přímo závislá na charakteru práce: čím je těžší, tím lehčí musí být trénink! — Je nebo není snůh, trénovat se musí a pak přicházejí na pomoc kolečkové lyže! — Náš organizmus není natolik dokonalý stroj, aby podával vrcholný výkon i v nemoci. Netrénujte a nezávoďte při zvýšené teplotě!

(Výňatky z knihy S. Jernberga »Neprošlapanými stezkami«.)

Pohár Beskyd ve Szczyrku a ve Wisle: 1. Przybyla (Pol.) 465,8, 2. Raška 436,7, 3. Lesser (NDR) 421,8, 7. Doubek 404,6, 21. Nevuld 380,3, 22. Metelka 379,1, 37. Mikeska 323,1. — Szczyrk: 1. Przybyla 236,8 (73 — 73,5 — 69), 2. Raška 216,3 (68 — 68,5 — 68,5), 3. Fiedor (Pol.) 211,5 (67 — 66,5 — 68,5), 10. Doubek 201,1 (67 — 66,5 — 65,5), 15. Nevuld 196,1 (63,5 — 67 — 61), 25. Metelka 187,0 (62,5 — 63,5 — 63), 38. Peřich 171,0 (59,5 — 60,5 — 58,5), 53. Mikeska 149,2 (62 — 62), 58. Vanduch 130,1 (48 — 49 — 49). — Wisla: 1. Przybyla 229,0 (77,5 — 77 — 78), 2. Raška 220,4 (76,5 — 77 — 78), 3. Pukka (Fin.) 215,7 (74 — 75,5 — 73), 7. Doubek 203,5 (71,5 — 72 — 70,5), 20. Metelka 192,1 (68,5 — 71 — 70), 26. Nevuld 184,2 (65 — 69 — 66), 30. Mikeska 173,9 (61,5 — 63,5 — 64,5).

Kiruna: 1. Brandtzæg (Nor.) 231,0 (62 — 65), 2. Matouš 214,4 (62 — 62,5), 3. Sjöberg (Švéd.)

TRAGÉDIE V ALPÁCH,

při níž přišly o život mimo jiné i dvě slavné postavy světového lyžařství — Barbí Hennebergerová a Bud Werner. Na 70 lidí se marně snažilo zachránit ty, které zasypala lavina při natáčení filmu, jehož scenáristou je německý lyžař Willy Bogner. Nahore vidíte celou skupinu před tragédií (pátá zleva Hennebergerová, první zprava Bogner), pod tím první zachráněné práce, vlevo jedna ze scén filmu, v níž tančí Hennebergerová limbo se svým snoubencem Bognerem, a vpravo plačící Bogner při pohřbu.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 50

Číslo

6

A-13*41710

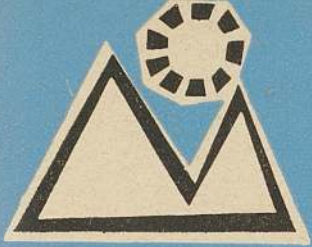

VZPOMÍNÁTE?

Kolik radosti připomene mnohým tenhle pohled na letní podvečer na Grúni ve Vrátné dolině, když tu jiskřil sníh a svištěly lyže.

Snímek Ladislava Deneše

*Fiedlička
Fimonaki
581*

Nikoliv

NA SNĚHU

ale

NA VODĚ

zachytil tentokrát ob-
jektív fotoaparátu re-
portéra Jiřího Jirů
členku našeho repre-
zentačního družstva
sjezdařek Iisu Fiedle-
rovou.

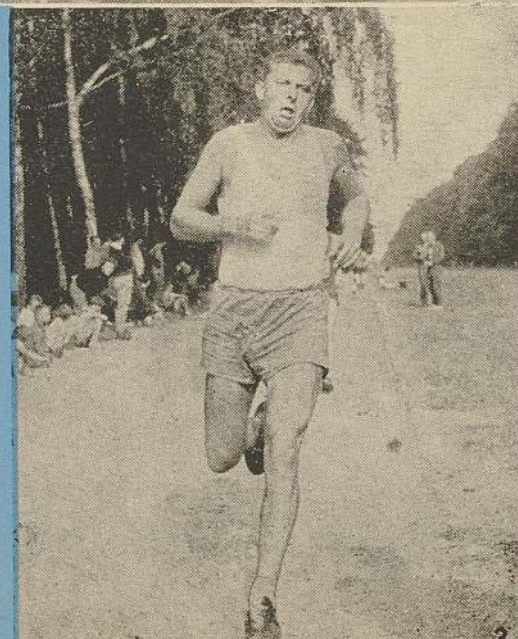
1

4

2

3

Z nejlepších v ČSSR...

V celostátní předspartakiádní soutěži zdatnosti zvítězili v pražském finále reprezentanti okresu Liberec. Nemalou zásluhu na tom mají lyžaři. Na snímcích Fr. Pilnaye vám představujeme:

1. Juniorka **VLADĚNA RADOUŠOVÁ** (Lokomotiva Liberec — č. 111) byla milým překvapením pražského finále. Vzorně reprezentovala svůj okres a její 7. místo je velmi čestné. Vidíte ji při přespolním běhu v oboře Hvězda v Praze vedle své největší soupeřky v okrese, atletky Pavlovcové (č. 110).

2. **MARIE A VÁCLAV WEISSHÄUTELOVI** se na soutěž poctivě přes zimu připravovali v libereckých lázních.

3. **VÁCLAV SEIFERT** se ve svých 40 letech věnuje převážně mládeži v liberecké lyžařské základně. Na pražském finále skončil v kategorii nad 36 let na 6. místě s 866 body. Vidíte ho v cíli běhu na 3000 m v pražské Hvězdě.

4. Mistr sportu **VÁCLAV WEISSHÄUTEL** se po několikaletém odmlčení vrátil opět na stupně vítězů. V pražském finále si vybojoval výborné druhé místo s 1141 b. za vítězem Píro z Kolína a před Machtlem z Tachova.

Čtete na str 8. »Dobrá věc — všestrannost!«

SLOVENSKÉ NÁRODNÉ POVSTANIE

roku 1944

JÁN MRÁZ,

podpredseda lyžiarskej sekcie
ŮV ČSTV

*Dňa 29. augusta 1964 si vŕe-
tok náš ľud pripomenul 20. vý-
ročie Slovenského národného
povstania. Ani my lyžiarri ne-
môžeme obísť túto slávnú ka-
pitulu našich novodobých de-
jin, pretože aj veľa lyžiarov
sa aktívne zúčastnilo SNP, a
to najmä ako partizánske
spojky pre svoje výborné zna-
losti slovenských hôr.*

Slovenský ľud zo všetkých uda-
lostí svojej doterajšej histórie
je najviac spätý s udalosťami
Slovenského národného povsta-
nia roku 1944. Na Slovensku počas
tzv. slovenského štátu politický
vývoj z roka na rok vyznieval
v neprospech vládnúceho
režimu. Skutočnosť, že bratislav-
ská Tisova vláda vyslala sloven-
ských vojakov proti Sovietskemu
sväzu, vyvolávala vážne násled-
ky. Ľud vyjadroval nesúhlas
s touto vojnou. Slovenskí vojaci
odopierali bojovať za ciele, ktoré
im boli cudzie, masovo prechá-
dzali na sovietskú stranu a vstu-
povali do partizánskych oddielov
alebo do čs. vojska v Sovietskom
sväze.

★

Na Slovensku na čele protifa-
šistického hnutia v prvých ro-
koch vojny stáli komunisti. Zá-
sluhou V. ilegálneho výboru KSS
bolo, že získal pre protifašistick-
ý jednotný front aj časť bur-
žoázie a že z jeho iniciatívy vznikol
najvyšší orgán jednotného
protifašistického frontu na Slo-

Centrum povstania — Banská Bystrica

vensku — Slovenská národná ra-
da. Ilegálna Slovenská národná
rada prijala v decembri 1943 do-
kument, tzv. Vianočnú dohodu,
čo v skutočnosti znamenalo vy-
týčenie zásad pre protifašistický
boj a pre život po vojne. V tejto
dohode sa zdôrazňovalo: »Želáme
si, aby národ slovenský a český,
ako najpriúbuznejšie slovenské ná-
rody, utvárali ďalšie svoje osu-
dy v ČSR, v spoločnom štáte Če-
chov a Slovákov a na podklade
principu rovný s rovným.« Slo-
venská národná rada v pripravo-
vanom povstaní počítala so širo-
kým využitím jednotiek sloven-
skej armády s tým, že sa podarí
dosiahnuť koordináciu so Soviet-
skou armádou, ktorá sa na jar
1944 priblížila k slovenským hr-
niciam na Karpatoch.

★

Polovica augusta 1944 bola cha-
rakterizovaná vzrastajúcou čin-
nosťou partizánov v horských
krajoch Slovenska. Ich činnosť
povzbudzovala aj vojakov sloven-
skej armády, aby čoraz otvore-
nejšie odopierali poslušnosť a pre-
chádzali v menších útvaroch,
často aj s výzbrojou, k partizá-
nom. V tom čase už veľkú po-
moc rozšíreniu partizánskeho
hnutia na Slovensku prinášali pa-
rašutisti-partizáni zo Sovietskeho
sväzu, ktorí v júli a auguste 1944
zozkakovali do horských oblastí
na Slovensku. Udalosťi na Slo-
vensku dostali prudký spád v dru-
hej polovici augusta 1944. Parti-

záni schádzali z hôr a obsadz-
ovali celé dediny. V tom čase bo-
lo na Slovensku asi 5000 parti-
zánov.

★

Príchod nemeckých jednotiek
na Slovensko stal sa signálom,
aby Vojenské ústredie Slovenskej
národnej rady 29. augusta večer
dalo jednotkám slovenskej armá-
dy rozkaz postaviť sa na ozbro-
jený odpor proti okupantom. Cen-
trom vojenských a partizánskych
síľ a politických orgánov povsta-
nia sa stala Banská Bystrica.
V Banskej Bystrici 1. septembra
1944 vystúpila na verejnosť Slo-
venská národná rada, ktorá vy-
dala Deklaráciu slovenského ná-
roda, vyhlásila obnovenie Česko-
slovenskej republiky a mobilizá-
ciu. Ako v každom ozbrojenom
boji, tak aj v Slovenskom ná-
rodnom povstaní rozhodujúcou
bola vojenská stránka. Sila jed-
notiek nasadených proti povsta-
niu bola rozličná. V prvom obdo-
bí — asi do polovice septembra
— útočili na povstalcov spočiat-
ku dve nemecké divízie a niekto-
ré špeciálne jednotky s osobit-
ným poslaním. Celkový počet
nemeckých jednotiek odhaduje sa
na 15 000 mužov. V záverečnej
etape povstaleckých bojov odha-
duje sa sila nemeckých jednotiek
na 6—8 divízií, čo vcelku pred-
stavovalo 35 000—40 000 mužov.

Proti nemeckým okupačným sí-
lám sa postavili povstalecké jed-
notky Slovenska, ktoré tvorili
partizáni a vlasteneckí vojaci. Po-

kiat ide o partizánov, ich početný stav z pôvodných asi 5000 osôb vzrástol rýchlo po vypuknutí povstania na 15 000 až 18 000 osôb. Povstalecká armáda na Slovensku, nazvaná oficiálne po vypuknutí bojov 1. čs. armádou na Slovensku, začala sa organizovať až po začatí protinemeckých bojov. Jej veliteľom bol najprv podplukovník a neskôr generál Ján Golian a od 7. októbra generál Rudolf Viest, ktorý prišiel do Banskej Bystrice cez Moskvu z Londýna.

★

Do povstania vstupovali vojaci s týmto zbrojným materiálom: 40 000 pušiek, 1500 ľahkých a 200 ťažkých guľometov, 2000 samopalov, 120 diel a 40 mínometov. Bolo to omnoho menej, ako predpokladal pôvodný plán. V priebehu povstania značný počet zbraní, najmä protitankových, dodal Sovietsky sväz. Povstalecké letectvo tvorilo iba niekoľko zastaralých typov lietadiel, preto bolo veľkou pomocou, keď v polovici septembra priletel zo Sovietskeho sväzu 1. čs. letecký stíhač pluk s 22 stíhačkami. V polovici októbra mala povstalecká armáda 18 práporov pechoty, 27 batérií delostrelectva, 10—12 tankov schopných boja, 3 pancierové vlaky a letectvo. Celkový počet príslušníkov armády sa pohyboval medzi 50 000—60 000.

★

Pre udržanie frontov Slovenského národného povstania až do konca októbra bola rozhodujúca veľká pomoc Sovietskeho sväzu. Na pomoc ozbrojeným silám bola letecky prepravená na stredné Slovensko 2. čs. paradesančná brigáda zo Sovietskeho sväzu v počte 1800 mužov. Brigáda bola výborne vyzbrojená a vycvičená. V povstaní sa osvedčila ako jedna z najlepších jednotiek. No najväčšiu posilu získalo povstanie v karpatsko-dukelskej operácii Sovietskej armády, uskutočnenej na čs. žiadosť o pomoc. Táto operácia pomohla bojovníkom povstania tým, že viazala na Karpatoch veľké nemecké sily, ktoré sa preto nemohli použiť proti povstalcovi na strednom Slovensku. Karpatsko-dukelskou operáciou sa začalo priame oslobodzovanie Československa Sovietskou armádou.

Zabranické vedenie KSC v Moskve bolo v úzkom styku s bojujúcim Slovenskom a od prvej chvíle organizovalo v SSSR materiálnu pomoc. Povstanie sa stalo súčasťou boja za slobodu všetkého československého ľudu, preto vyvolalo veľký ohlas aj v českých krajinách. Českí vlastenci, s rizikom života, prechádzali cez hranice a zapájali sa do bojov na Slovensku. Pod vplyvom SNP

zosilnelo aj v Čechách a na Morave partizánske hnutie.

Boj slovenského ľudu v povstaní bol o to ťažší, že okrem vonkajšieho nepriateľa museli pokrokové sily čeliť aj úkladom tej časti buržoázie, ktorá chcela povstanie využiť pre svoje triedne ciele. Bolo treba čeliť tendenciám Beneša a čs. vlády z Londýna, ktorí sa usilovali zmocniť sa rozhodujúceho vplyvu na Slovensku. Slovenská národná rada na svojom zasadnutí dňa 29. septembra 1944 sa dôrazne postavila proti tendenciám Beneša a zdôraznila, že na povstaleckom území má sama právo rozhodovať o zásadných veciach.

★

V druhej polovici októbra vojenské velenie povstania nedokázalo už čeliť zosilnenému tlaku Nemcov a povstalecké územie sa rýchlo zmenšovalo na oblasť okolo Banskej Bystrice a Zvolena. Dňa 28. októbra 1944 sa povstalecká armáda rozpadla, jej velители generáli Ján Golian a Rudolf Viest boli zajatí a neskôr v Nemecku popravení. Nemeckí okupanti za pomoci Pohotovostných oddielov Hlinkovej gardy rozpúťali proti slovenskému ľudu kruté prenasledovanie a pomstili sa mu za účasť v povstaní. Zničili desiatky dedín a povraždili tisíce vlastencov alebo ich pozitvárali do koncentračných táborov. Vyše 60 slovenských dedín, ako Kalište, Baláže, Ostrý Grúň, Klak, Tokajik, Telgárt, Skýcov atd., vypálili.

★

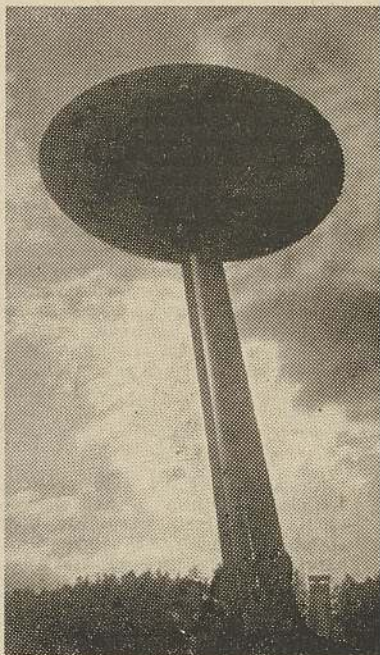
Slovenské národné povstanie, v ktorom bojovalo asi 50 000—60 000 vojakov povstaleckej armády a asi 15 000—18 000 partizánov, bolo síce iba zlomkom veľkých protihitlerovských spojeneckých armád a mohutných partizánskych sborov, ako boli napríklad na území Sovietskeho sväzu, Juhoslávie, Talianska i Francúzska, ale v daných podmienkach v strednej Európe bolo veľmi dôležitým bojovým vystúpením, znamenalo z vojenskej stránky značný prínos v boji národov proti hitlerovskému fašizmu. Vyradilo z plánov fašistického velenia slovenskú armádu, vyradilo hospodárske i ľudské rezervy a komunistické Slovenska pre účely nemeckého vedenia vojny; pretrhlo v oblasti slovenských Karpát súvislú líniu nemeckých pozícií, viazalo hojom hitlerovské jednotky v sile 6—8 divízií a spôsobilo im straty na živej sile a vojnovom materiáli. Ešte väčší význam povstania je zo stránky politickej. Slovenský ľud dokázal, že nechce mať nič spoločného s fašizmom, a vyslovil sa za spoločnú Československú republiku s českým národom. Zároveň zdôraznil právo na

svoju samobytnosť a vôľu byť rovnoprávnym s národom českým. Odmietol koncepciu Benešovu čechoslovakizmu a všetky buržoázne tendencie smerujúce k tomu, aby sa o slovenskom národe rozhodovalo bez neho.

Po dvadsiatich rokoch od Slovenského národného povstania si len znovu potvrdzujeme, že práve týmto revolučným činom sa začala nová história slovenského národa, ktorý od tejto udalosti začal byť dôstojným partnerom pri obnove a znovuvybudovaní Československej republiky. V Slovenskom národnom povstaní sa slovenský národ osvedčil ako národ sebavedomý, aktívny, rozhodnutý vybojovať si spoločenský pokrok.

Mnoho známych a aktívnych lyžiarov padlo za našu slobodu v Slovenskom národnom povstaní, ako napr. kpt. Morávka, kpt. Rašo, por. Huňor, Bilík, Babilonský, Ondráš a ďalší. Takmer 100 aktívnych účastníkov SNP bolo navrhnutých na udelenie pamätných medailí SNP alebo telovýchovných vyznamenaní. K živému odkazu Slovenského národného povstania sa hrdo hlásime aj my lyžiarci.

Před dvaceti lety vzplanuly ohně slovenských vater, které se staly symbolem boju za svobodu — i jejich zásluhou se dnes mohl rozležnout oheň olympijský, který je pro všechny národy symbolem mírového zápolení.

NEJLEPŠÍ VÝCHODOČESKÝ KRAJ SLÁVIA PRAHA VYSOKÉ ŠKOLY

MISTROVSTVÍ A PŘEBOR ČSSR V LYŽOVÁNÍ — 1964 — HODNOCENÍ ODDÍLŮ

Pokračování

Poř.	Oddíl	Kraj	Přebor		Mistrovství		Celkem		1963		1962	
			z.	bodů	z.	bodů	z.	bodů	poř.	bodů	poř.	bodů
29.	Slovan Jilemnice	VČ	3	93,0	2	120,0	5	213,0	18.	306,0	16.	345,0
30.	Slovan Smokovec	VS			5	210,0	5	210,0	56.	75,0		
31.	Slovan Pec pod Sn.	VČ	5	186,0	1	18,0	6	204,0	78.	45,0	93.	45,0
32.	Slavie VŠ Bratislava	ZS	3	114,0	3	81,0	6	195,0				
33.	Spartak Smržovka	SC	6	189,0			6	189,0			52.	108,0
34.	Pokrok Krompachy	VS	3	180,-			3	180,0				
35.	Slavoj Jirkov	SC	3	108,0	2	67,5	5	175,5	36.	132,0	89.	48,0
36.	Spartak Nusle	MVP	2	96,0	2	78,0	4	174,0	47.	105,0		
37.	Jiskra Lomnice n. P.	VČ	6	151,5			6	151,5	29.	180,0	65.	84,0
38.	Lokomotiva Teplice	SC	2	82,5	2	63,0	4	145,5	66.	60,0	34.	144,0
39.	Jiskra Tanvald	SC	1	33,0	3	111,0	4	144,0	20.	298,5	50.	111,0
40.	Spartak Frenštát	SM	4	55,5	2	81,0	6	136,5	30.	172,0	55.	96,0
41.	Baník Boží Dar	ZČ	4	135,0			4	135,0	70.	54,0		
42/43.	Slavin Dol. Kubín	StS	4	117,0			4	117,0				
42/43.	Lokomotiva Ostrava	SM	4	117,0			4	117,0	55.	76,5	75.	60,0
44.	CH Poprad	VS			2	114,0	2	114,0				
45.	Sokol Lišnice	VČ			2	111,0	2	111,0	41.	114,0	52.	108,0
46.	CH Ban. Bystrica	VS	4	81,0	2	18,0	6	99,0				
47/48.	RH Pízeň	ZČ			2	96,0	2	96,0	114.	12,0		
	Jiskra Albertamy	ZČ	2	96,0	2	96,0	2	96,0	52.	82,5	58.	93,0
49.	TJ Val. Meziříčí	SM	1	60,0	1	32,0	2	92,0	62.	66,0	60.	90,0
50.	Kovo Děčín	SC			2	91,5	2	91,5	46.	105,0	22.	252,0
51/53.	Slovan Mar. Lázně	ZČ	3	90,0			3	90,0				
	Lokomot. Šumperk	SM	3	90,0			3	90,0	38.	117,0	38.	126,0
	Baník Osek	SC	3	90,0			3	90,0	35.	135,0	24.	237,0
54/55.	Lokomot. Bratislava	ZS	4	84,0			4	84,0	60.	72,0	123.	18,0
	Tatran Jilové	SC	2	84,0			2	84,0				
56.	Slovan Žilina	StS	1	16,5	3	64,5	4	81,0				
57.	CH Bratislava	ZS	3	78,0			3	78,0	115.	12,0		
58.	Sokol Rejdic	SC	3	75,0	2		3	75,0				
59.	Jiskra Ml. Buky	VČ	4	72,0			4	72,0	26.	222,0	95.	42,0
60/62.	Slavoj Teplice n. M.	VČ				69,0	2	69,0	46.	75,0	116.	30,0
	Tofa Jiřetín	SC	2	69,0			2	69,0	53.	61,0		
63.	Lokomotiva Važec	StS	1	49,5	1	19,5	2	69,0	89.	30,0	42.	117,0
64.	Jiskra Otrokovice	JM	2	51,0	1	15,0	3	66,0				
65/67.	ZSČSP Litvínov	SC			2	60,0	2	60,0	38.	117,0	58.	93,0
	Tatran Kraslice	ZČ	1	60,0			1	60,0	57.	75,0	136.	3,0
	Sokol Pernik	ZČ	1	57,0	1	3,0	2	60,0	63.	63,0	89.	48,0
68.	Spartak Vsetín	SM	4	49,5	1	9,0	5	58,5	105.	15,0		
69/72.	Sokol V. Hamry	SC	2	54,0			2	54,0				
	Baník Začlér	VČ	1	54,0			1	54,0				
	RH Místek	SM	2	54,0			2	54,0	102.	18,0		
	Dukla VŠJZ Bratislava	ZS	1	54,0			1	54,0	89.	30,0		

MISTROVSTVÍ ČSSR — 1964 — HODNOCENÍ KRAJŮ

Poř.	Kraj	Klas- sické discip- liny	Sjezd- ové discip- liny	Cel- kem	1963		1962		Rozdíl proti 1963
					Poř.	Bodů	Poř.	Bodů	
1.	Východočeský	50	18	68		78		78	
		1 725,5	603,0	2 328,5	1.	2 447,5	1.	2 619,0	-119,0
2.	Dukla	37	5	42		43		53	
		1 496,0	222,0	1 718,0	3.	1 551,0	2.	1 584,0	+167,0
3.	MV Praha	24	31	55		52		50	
		617,0	1 026,0	1 643,0	4.	1 419,0	3.	1 467,5	+224,0
4.	Severočeský	28	11	39		49		35	
		952,0	337,5	1 289,5	2.	1 714,5	4.	1 290,5	-425,0
5.	Východo- slovenský	9	21	30		29		24	
		366,5	781,5	1 148,0	5.	1 197,0	6.	867,0	-49,0
6.	Středo- slovenský	14	12	26		19		20	
		432,0	312,0	744,0	8.	552,0	7.	664,5	+192,0
7.	Jiho- moravský	18	6	24		29		32	
		558,0	106,5	664,5	6.	945,5	5.	900,5	-281,0
8.	Severo- moravský	16	10	26		19		25	
		366,0	225,0	591,0	7.	575,0	8.	629,5	+16,0
9.	Jihočeský	7	1	8		9		11	
		202,0	15,0	217,0	9.	213,0	9.	337,5	+4,0
10.	Západočeský	7		7		7		7	
		158,0		158,0	10.	169,5	11.	148,5	-11,5
11.	Středočeský	4	2	6		5		11	
		26,0	97,5	123,5	11.	64,0	10.	186,0	+59,5
12.	Západo- slovenský	1	3	4					
		27,0	54,0	81,0					+81,0
	Celkem počet závodníků	215	120	335		339		339	
	Počet bodů	6 926,0	3 780,0	10 706,0		10 838,0		10 780,0	

V hodnocení dospělých podle mistrovství ČSSR obhájil opět vedoucí postavení Východočeský kraj. Tabulka je sestavena podle klasických a sjezdových disciplín a celkový získaný počet bodů je opět porovnáván s výsledky z roků 1963 a 1962. To nám umožňuje porovnávat (stoupající nebo klesající) závodní činnost v jednotlivých krajích.

*Nad
dopisy*

První — trochu delší dopis je z Tatry Kopřivnice. Píše se v něm mj.: »V uplynulém roce členové a příznivci našeho lyžařského od-

Podobně je i sestavena tabulka, která hodnotí oddíly na základě závodů mistrovství ČSSR. Celkem bylo v této soutěži hodnoceno 78 oddílů. Zde jsou patrné rozdíly

ve výsledcích v porovnání s výsledky z roků 1963 a 1962. Vítězný oddíl Slávia Praha vysoké školy vykazuje stálý vzestup.

MISTROVSTVÍ ČSSR — 1964 — V LYŽOVÁNÍ — HODNOCENÍ ODDÍLŮ

Poř.	Oddíl	Kraj	Kla- sické závod- níků bodů	Sjez- dové závod- níků bodů	Cel- kem	1963	1962
1.	Slávie VŠ Praha	MVP	15 300,0	23 774,0	38 1 074,0	958,5	805,5
2.	RH Semily	VČ	16 506,0	—	16 506,0	138,0	234,0
3.	Tatran. T. Lomnice	VS	5 232,5	6 252,0	11 484,5	750,0	409,5
4.	Sokol Nové Město n./M.	JM	13 422,0	—	13 422,0	613,5	468,0
5.	Lokomotiva Trutnov	VČ	5 211,5	3 150,0	8 361,5	441,0	375,0
6.	Dynamo N. Tatry	StS	3 97,5	6 187,5	9 285,0	165,0	0,0
7.	Lokomotiva Liberec	SČ	7 252,0	0,0	7 252,0	123,0	78,0
8.	Jiskra Město	SČ	8 246,0	0,0	8 246,0	340,5	138,0
9.	Sokol Janské Lázně	VČ	0,0	6 228,0	6 228,0	39,0	0,0
10.	TJ Kežmarok	VS	0,0	5 219,0	5 219,0	324,0	223,5
11.	Baník Kremnice	StS	4 216,0	0,0	4 216,0	162,0	132,0
12.	Slovan Smokovec	VS	2 66,0	3 144,0	5 210,0	75,0	0,0
13.	Slovan Špindl. Mlýn	VČ	0,0	7 192,0	7 192,0	225,0	364,0
14.	TJ Rožnov pod Radh.	SM	7 178,0	0,0	7 178,0	132,0	46,5
15.	RH Praha	MVP	0,0	5 150,0	5 150,0	21,0	0,0
16.	Spartak Strakonice	JČ	4 141,0	0,0	4 141,0	93,0	126,0
17.	Jiskra Harrachov	VČ	4 132,0	0,0	4 132,0	156,0	207,0
18.	Baník Ostrava	SM	1 33,0	2 93,0	3 126,0	108,0	87,0
19.	Slovan Jilemnice	VČ	2 120,0	0,0	2 120,0	162,0	267,0
20/21.	Spartak Vrchlabí	VČ	3 114,0	0,0	3 114,0	450,0	180,0
20/21.	ČH Pohrad	SOS	0,0	2 114,0	2 114,0	0,0	0,0
22/23.	Sokol Lišnice	VČ	2 111,0	0,0	2 111,0	114,0	108,0
22/23.	Jiskra Tanvald	SČ	1 39,0	2 72,0	3 111,0	168,0	6,0
24.	Spartak AZNP Ml. Boleslav	SČ.	1 6,0	2 97,5	3 103,5	24,0	12,0
25.	Slávie VŠ Olomouc	SM	2 9,0	5 93,0	7 102,0	63,0	90,0
26/27.	RH Plzeň	ZČ	2 96,0	0,0	2 96,0	0,0	0,0
26/27.	ČKD Praha	MVP	1 18,0	2 78,0	3 96,0	78,0	0,0
28.	Kovo Děčín	SČ	0,0	2 91,5	2 91,5	105,0	156,0
29.	Jiskra Kofenov	SČ	2 90,0	0,0	2 90,0	102,0	91,5
30/31.	TJ MEZ Frenštát	SM	1 54,0	1 27,0	2 81,0	54,0	57,0
30/31.	Slávie EŠ Bratislava	ZS	1 27,0	2 54,0	3 81,0	0,0	0,0
32.	Spartak Praha	MVP	2 78,0	0,0	2 78,0	105,0	0,0
33.	Slavoj Teplice n./M.	VČ	2 69,0	0,0	2 69,0	75,0	30,0
34.	MV ŠŠ Jirkov	SČ	0,0	3 67,5	3 67,5	0,0	0,0
35.	Slovan Žilina	StS	0,0	3 64,5	3 64,5	0,0	0,0
36.	Lokomot. Teplice	SČ	2 63,0	0,0	2 63,0	60,0	105,0
37.	ZSČSP Litvínov	SČ	0,0	2 60,0	2 60,0	117,0	93,0
38.	Jiskra Vitkovice	VČ	2 57,0	0,0	2 57,0	97,5	39,0

dílu dokončili a předali do užívání lyžařský vlek podél sjezdovky na Červený kámen. Vlek v délce 800 m byl vybudován v akci „Z“ výhradně v brigádách a jeho výstavba si vyžádala 4500 brigádnických hodin při nákladech na materiál 45 000 Kčs. Celková hodnota díla činí více než 250 000 Kčs.

Vlek sestává ze zděné budovy — strojírny, kde je umístěn naftový motor, redukční skříně, alternátor na výrobu elektrické energie a elektrorozvodna. Odtud je veden elektrický proud k elektromotoru, který prostřednictvím převodové skříně otáčí lanovým kolem spodní hnací stanice. Na trase vleku je 11 nosných sloupů, montovaných jako ocelové konstrukce. Na hřebeni Červeného kamene je horní stanice, rovněž jako ocelová montovaná konstrukce. Na nosném lanu průměru 16 mm je zavěšeno 20 zdvůsů s bubinky, ze kterých se odvíjí lanko s kotvou (sedátkem pro dvě osoby). Provoz je s uzavřeným oběhem, takže celková maximální kapacita je cca 180 lidí za hodinu. Motor i alternátor na výrobu el. energie pracují se značnou rezervou, která se dá v případě využití k osvětlení cvičné louky a části sjezdovky. Celé zařízení vleku je nezávislé na městské elektrické síti, což je zvláště v zimě, k trvalici nutnosti setření el. proudem, velmi důležité.

Celá trať je situována severozápadně, po obou stranách je les. Sněhové podmínky bývají vzhledem k poloze sjezdovky velmi dobré. Protože trať má různou náročnost (horní polovina značně těžká, protíná cvičnou louku a končí dojezdem ke spodní stanici vleku), přičemž spodní stanice vleku je vzdálena asi 300 m od končící silnice a parkoviště aut, stává se sjezdovka vyhledávanou lyžaři všech stupňů z celého okolí i střediskem pro pořádání závodů.

Postavením tohoto vleku zůstal však nevyužit pojezdový vlek — agregát, který je oddíl ochoten přenechat za 6000 Kčs. Popis tohoto agregátu: Na rámu na dvou kolech s pneumatikami, který lze zavést jako přívěs za nákladní auto, je umístěn naftový motor. Je poháněn pomocí vysouvací spojky, stupňové převodové skříně a navijecího zařízení bubnu s tažným lanem, na jehož konci lze na odbočující krátká lana se sedátky zapojit cca 10 lyžařů (podle sklonu terénu). Na bubnu je přibližně 1000 m lana, takže při umístění agregátu nahoře lze využít celkové délky lana. Po vytažení lyžařů stačí jedna osoba na lyžích lano stáhnout. Motor je vybaven setrvačnickovým spouštěčem, který se uvádí do pohybu

Poř.	Oddíl	Kraj	Klasické závodní- ků bodů	Sjezdové závodní- ků bodů	Celkem závodní- ků bodů	1963	1962
39.	Spartak Hr. Králové	VČ	2 42,0	0,0	2 42,0	9,0	225,0
40.	Lokom. Košice	VS	0,0 1	40,5 4	40,5 4	0,0	0,0
41/42.	Jawa Praha	MVP	39,0 1	0,0 1	39,0 1	0,0	0,0
41/42.	Spartak Uh. Hradiště	JM	0,0 1	39,0 1	39,0 1	0,0	0,0
43.	Slávie Tech. Brno	JM	0,0 3	36,0 3	36,0 3	145,5	67,5
44.	RH Trutnov	VŠ	0,0 2	33,0 2	33,0 2	0,0	0,0
45.	TJ Val. Meziříčí	SM	1 32,0	0,0 1	32,0 1	33,0	48,0
46/49.	Spartak Police n./M.	VČ	1 30,0	0,0 1	30,0 1	15,0	0,0
46/49.	Lokom. Č. Třebová	VČ	1 30,0	0,0 1	30,0 1	6,0	12,0
46/49.	Sokol Zl. Olešnice	SČ	1 30,0	0,0 1	30,0 1	0,0	0,0
46/49.	Slávie VŠ Liberec	SČ	1 24,0	1 6,0	2 30,0	60,0	36,0
50.	TJ Gottwaldov	JM	0,0 1	28,5 1	28,5 1	7,5	81,0
51/53.	Lokom. Brno	JM	1 27,0	0,0 1	27,0 1	15,0	40,5
51/53.	Tatran Harmanec	StS	0,0 1	27,0 1	27,0 1	48,0	0,0
51/53.	Baník Háj	SČ	1 27,0	0,0 1	27,0 1	0,0	0,0
54/55.	Spofa Praha	MVP	0,0 1	24,0 1	24,0 1	0,0	0,0
54/55.	Slávie ÚRO Praha	MVP	1 24,0	0,0 1	24,0 1	30,0	108,0
56/58.	Jiskra Loužnice	SČ	1 21,0	0,0 1	21,0 1	21,0	0,0
56/58.	Spartak Odol. Voda	SČ	0,0 1,1	21,0 1,1	21,0 1,1	3,0	0,0
56/58.	Dukla Mikuláš	StS	0,0 1	21,0 1	21,0 1	0,0	0,0
59/60.	Lokom. Vážec	StS	1 19,5	0,0 1	19,5 1	0,0	0,0
59/60.	Liaz Rýnovice	SČ	0,0 1	19,5 1	19,5 1	0,0	0,0
61/64.	Slovan Pec pod Sn.	VČ	1 18,0	0,0 1	18,0 1	3,0	0,0
61/64.	Sokol Jakubovice	SM	1 18,0	0,0 1	18,0 1	54,0	58,5
61/64.	ČH Ban. Bystrica	StS	1 6,0	12,0 1	2 18,0	57,0	60,0
61/64.	Pokrok Z. Poruba	StS	1 18,0	0,0 1	18,0 1	0,0	0,0
65/67.	Jiskra Otrokovice	JM	1 15,0	0,0 1	15,0 1	0,0	0,0
65/67.	RH Sušice	JČ	0,0 1	15,0 1	15,0 1	42,0	78,0
65/67.	Slávie VSZČ Čes. Budějovice	JČ	1 15,0	0,0 1	15,0 1	0,0	0,0
68/69.	Baník Rtyně	VČ	1 12,0	0,0 1	12,0 1	0,0	0,0
68/69.	Slovan Levoča	VS	0,0 1	12,0 1	12,0 1	0,0	0,0
70/71.	MEZ Vsetín	SM	0,0 1	9,0 1	9,0 1	15,0	28,5
70/71.	Spartak Čakovice	StČ	1 9,0	0,0 1	9,0 1	18,0	30,0
72/73.	Spartak Bubnice	StS	2 6,0	0,0 1	2 6,0	0,0	0,0
72/73.	Slov. K. Vary	ZČ	1 6,0	0,0 1	6,0 1	51,0	0,0
74/78.	Žižka Plzeň	ZČ	1 3,0	0,0 1	3,0 1	0,0	0,0
74/78.	Jiskra Pernink	ZČ	1 3,0	0,0 1	3,0 1	9,0	0,0
74/78.	Slávie VŠ Ostrava	SM	0,0 1	3,0 1	3,0 1	0,0	0,0
74/78.	Jiskra Tepna Náchod	VČ	1 3,0	0,0 1	3,0 1	0,0	0,0
74/78.	RH Brno	JM	0,0 1	3,0 1	3,0 1	48,0	100,5

ruční klikou. Spotřeba je asi 9 l nafty za hodinu. Agregát ovládá jedna osoba ze sedačky nad navijecím bubnem. Zařízení je v dobrém stavu. Případné dotazy adresujte přímo lyžařskému oddílu Tatro Kopřivnice.»

★

Tradiční dobře a vkusně upravenou zprávu o činnosti v uplynulém sezóně nám zaslal Baník Malé Svatoňovce. V úvodu se zabývá nedostatký před zahájením závodního období. Ke kladům oddílu patří to, že umožnil nejlepší závodníkům předchozí zimy účast v lyžařské základně Lokomotivy Trutnov, kterou vede zasloužilá trenérka Květa Lelková, a povolil jim hostování v tomto oddíle. Přes krastné nepřiznivé sněhové podmínky uspořádal B. Malé Svatoňovce ve spolupráci se ZDS 5 závodů za účasti 445 startujících. Členové oddílu získali 20 odznaků Lyžař ČSSR, 143 sněhových vloček, tři I. a tři II. výkonnostní třídy mládeže. Autorem zprávy o činnosti tohoto oddílu je Zdeněk Hanuš.

★

Obsáhlou — 12stránkovou zprávu o činnosti jsme obdrželi také z lyžařského oddílu Slavoje Karlovy Vary, který je nositelem titulu vzorný oddíl ČSTV. Zpráva obsahuje organizační věci, dále zprávu z komise rozhodčích, správce chaty v Lípě, referenta branných sportů, o patronátu nad školou A. Zápotockého v K. Varech, zprávu z trenérské rady, o spolupráci s lyžařskou základnou, o sportovních výsledcích v závodech, při získávání výkonnostních tříd a v soutěži o spartakiádní vložku. V závěru je příslušné usnesení a plán práce na další část roku atd.

★

Zajímavý je též dopis lyžařského rozhodčího FIS Jiřího Čejky z Police nad Metují. Píše mj.: »Tak jsem se dal také na to, abych ukázal, že hanění lyžařští rozhodčí mají mnohdy mnohem více fyzické zdatnosti než někteří závodníci. No a dostal jsem se do Prahy na celostátní jízdně v kategorii PPOV III, tj. nad 46 let.« V další části uvádí J. Čejka své výkony, jimiž skončil s 562 body na 10. místě, čímž dokázal, že lyžařští rozhodčí mají »paru« a nejsou nijak pohodlní. A to ještě neměl možnost zapůsobit v lyžařské disciplíně, protože nevěděl ještě sám, že se do toho dá. Dopis však poslal především proto, aby ukázal na některé nedostatky v bodování při této soutěži a pomohl jejich řešení.

Mnohé oddíly se v závodním lyžování starají o to nejdůležitější, o výchovu dorostu a mládeže.

Bohužel v pozdějších letech tito závodníci zpravidla své oddíly opouštějí, neboť odcházejí do vět-

ších měst za studiem nebo za zaměstnáním. Aby práce těchto oddílů byla též patrna, rozhodlo předsednictvo ÚLS hodnotit i výsledky dřív, a to samostatně z mistrovství ČSSR a samostatně z přeborů ČSSR.

Následující tabulka nás seznamuje s výsledky krajů na základě přeborů ČSSR. Podle těchto výpočtů vykazují vedoucí kraje pokles bodů, ale naopak to ukazuje na zvýšenou závodní činnost v ostatních krajích.

Trenérské rady

sekte lyžování ÚV ČSTV (návrh)

PŘEBOR DOROSTU ČSSR — 1964 — HODNOCENÍ KRAJŮ

Poř.	Kraj	Klasické disciplíny závodníků bodů	Sjezdové disciplíny závodníků bodů	Celkem závodníků bodů	1963		1962		Rozdíl proti r. 1963
					poř.	bodů	poř.	bodů	
1.	Východočeský	62 2 133,0	41 1 495,5	103 3 628,5	1.	4 581,0	1.	3 766,5	-952,5
2.	Severočeský	44 1 482,0	27 1 045,5	71 2 527,5	2.	2 677,5	2.	2 477,5	-150,0
3.	Jihomoravský	23 819,0	26 736,5	49 1 555,5	3.	1 490,0	4.	1 837,5	+ 65,5
4.	Severomoravský	17 503,5	34 940,5	51 1 444,0	5.	1 115,0	3.	1 866,0	+329,0
5.	MV Praha	8 221,0	31 1 014,0	39 1 235,0	6.	1 000,0	5.	1 186,0	+235,0
6.	Středoslovenský	18 615,5	17 388,5	35 1 004,0	4.	1 118,5	6.	1 135,0	-114,5
7.	Východoslovenský	3 60,0	21 801,0	24 861,0	7.	640,5	7.	560,0	+220,5
8.	Západočeský	10 395,5	11 288,0	21 683,5	8.	569,0	8.	541,5	+114,5
9.	Jihočeský	10 325,5	9 226,5	19 552,0	10.	289,0	9.	165,0	+263,0
10.	Středočeský	3 44,0	16 417,0	19 461,0	9.	335,3	10.	165,0	+125,5
11.	Západoslovenský	4 123,0	8 207,0	12 330,0	11.	135,0	11.	42,0	+195,0
	Počet závodníků	202	241	443					
	Počet získaných bodů	6 722,0	7 560,0	14 282,0		13 951,0		14 028,0	

SKOK: Bělonožník Miloslav, Felix František, Lenemayer Antonín, Nemeszeghy Elemír, inž. Nevlud Jaromír, Remsa Zdeněk, **Skrbek Josef.**

SDRUŽENÝ ZÁVOD: Chroust Antonín, Lahr Vítězslav, Lánský Josef, Maleňák Bohuslav, Rázl Bohouš, inž. **Sablatura Luděk.**

BĚH: Honců Jaroslav, Chovanec Felix, Kovář František, Mašata Slávek, Matouš Ilja, **Meřiváclav,** Prokeš Josef, Prokešová Milada, Terežčák Ján.

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY: Bogdál Jaroslav, dr. Ferenci Dionýs, Holinger Josef, Husák Antonín, Charvát Dušan, Jirsa Miloslav, Kiša Josef, inž. Kložar Václav, Vedral Jan.

Hodnocení oddílů ze závodů přeboru ČSSR nám ukazuje značné změny nejen v pořadí, ale i v počtech získaných bodů. Ukazuje též

na práci jednotlivých oddílů závodní sport. Zvítězil Slovan Špindlerův Mlýn zásluhou závodníků ve sjezdových disciplínách.

Jeho vítězství mohlo být ještě výraznější, kdyby měl oddíl i závodníky klasických disciplín. Celkem bylo hodnoceno 93 oddílů.

MISTROVSTVÍ A PŘEBOR ČSSR — 1964 — HODNOCENÍ ODDÍLŮ

Poř.	Oddíl	Kraj	Klasické		Sjezdové		Celkem		1963		1962	
			z.	bodů	z.	bodů	z.	bodů	poř.	bodů	poř.	bodů
1.	Slovan Špindl. Mlýn	VČ			14	607,5	14	607,5	2.	699,0	19.	210,0
2.	Slávie VŠ Praha	MV			16	546,0	16	546,0	7.	542,0	6.	444,0
3.	Lokomotiva Liberec	SC	13	438,0	3	87,0	16	525,5	5.	572,0	7.	433,0
4.	RH Brno	JM			19	508,5	19	508,5	6.	561,5	6.	899,5
5.	Spartak Vrchlaby	VČ	5	184,5	7	288,0	12	472,5	3.	651,5	1.	943,5
6.	Sokol Nové Město na M.	JM	15	459,0			15	459,0	9.	466,5	3.	570,0
7/8.	Jiskra Harrachov	VČ	11	420,0			11	420,0	1.	779,0	5.	471,0
7/8.	Chemická Ustí n. L.	SC			8	420,0	8	420,0	4.	592,0	10.	354,0
9.	Baník Ostrava	SM			12	417,0	12	417,0	12.	282,0	4.	531,0
10.	Lokomotiva Trutnov	VČ	10	387,0	3	18,0	13	405,0	19.	192,5	14.	282,0
11.	Spartak Mladá Boleslav	StČ			12	390,0	12	390,0	32.	105,0	16.	233,0
12.	Lokomotiva Košice	VS			10	342,0	10	342,0	10.	292,5	20.	201,0
13.	Spartak Strakonice	JČ	6	157,5	5	166,5	11	324,0	33.	103,5	76.	21,0
14/15.	Sokol Janské Lázně	VČ			7	306,0	7	306,0	8.	500,0	8.	414,0
14/15.	Jiskra Město	SC	10	306,0			10	306,0	14.	246,0	12.	333,0
16.	Dynamo N. Tatro	StS			9	294,0	9	294,0	17.	209,0	22.	156,0
17.	Jiskra Vítkovice	VČ	8	270,0			8	270,0	13.	279,0	37.	84,0
18.	TJ Gottwaldov	JM			7	228,0	7	228,0	46.	63,0	25.	136,0
19.	Slávie ÚRO Praha	MV	1	30,0	9	183,0	10	213,0	22.	154,0	15.	239,0
20/21.	Baník Kremnice	StS	6	189,0			6	189,0	15.	224,0	21.	189,0
20/21.	Spartak Smržovka	SC			6	189,0	6	189,0	54.	45,0	63.	6,0
22.	Slovan Pec pod Sn.	VČ			5	186,0	5	186,0	57.	42,0	57.	45,0
23.	Pokrok Krumpachy	VS			3	180,0	3	180,0	25.	136,5		
24.	ČKD Praha	MV			4	177,0	4	177,0				
25.	Jednota Kežmarok	VS			4	159,0	4	159,0	86.	9,0		
26.	Slavoj Kořenov	SC	3	153,0			3	153,0	24.	138,0	35.	97,5
27.	Jiskra Lomnice n. P.	VČ	6	151,5			6	151,5	20.	180,0	37.	84,0
28/29.	Tatran Tat. Lomnice	VS	1	15,0	4	120,0	5	135,0	18.	202,5	13.	303,0
28/29.	Baník Boží Dar	ZČ			4	135,0	4	135,0	49.	54,0		
30.	Slávie VŠ Olomouc	SM			4	127,5	4	127,5	11.	282,5	9.	360,0
31/32.	Lokomotiva Ostrava	SM			4	117,0	4	117,0	40.	76,5	47.	60,0
31/32.	Slávie Dol. Kubín	StS	2	93,0	2	24,0	4	117,0				

Poř.	Oddíl	Kraj	Klasické		Sjezdové		Celkem		1963		1962	
			z.	bodů	z.	bodů	z.	bodů	poř.	bodů	poř.	bodů
33.	Slávie VŠ Bratislava	ZS			3	114,0	3	114,0				
34.	TJ Rožnov	SM	3	111,0			3	111,0	41.	75,0	28.	120,0
35/36.	Slavoj Jirkov	SC			3	108,0	3	108,0	26.	132,0	52.	48,0
35/36.	RH Praha	MV			2	108,0	2	108,0	35.	88,0	29.	117,0
37/38.	Jiskra Abertamy	ZČ	2	96,0			2	96,0	53.	48,0	44.	72,0
37/38.	Spartak Nusle	MV	2	96,0			2	96,0	72.	24,0	23.	147,0
39.	Slovan Jilemnice	VČ	3	93,0			3	93,0	23.	144,0	40.	78,0
40/42.	Lokomotiva Šumperk	SM	1	18,0	2	72,0	3	90,0	77.	18,0	17.	222,0
	Slovan Mar. Lázně	ZČ			3	90,0	3	90,0	41.	75,0	84.	3,0
	Baník Osek	SC	3	90,0			3	90,0				
43/44.	Lokomotiva Bratislava	ZS	3	69,0	1	15,0	3	84,0	43.	42,0	78.	18,0
	Tatran Jilové	SC			2	84,0	2	84,0				
45.	Lokomotiva Teplice	SC			2	82,5	2	82,5				
46.	CH Ban. Bystrica	StS	3	57,0	1	24,0	4	81,0	59.	40,5	11.	343,5
47.	CH Bratislava	ZS			3	78,0	3	78,0	85.	12,0		
48.	Sokol Rejdice	SC			3	75,0	3	75,0				
49.	Jiskra Ml. Buky	VČ			4	72,0	4	72,0				
50.	Tofa Jiřetín	SC	2	69,0			2	69,0	16.	222,0	60.	42,0
51/52.	TJ Val. Meziříčí	SM	1	60,0			1	60,0	39.	81,0		
51/52.	Tatran Kraslice	ZČ	1	60,0			1	60,0	62.	33,0	60.	42,0
53.	Sokol Pernik	ZČ	1	57,0			1	57,0	49.	54,0	53.	448
54.	Spartak Frenštát	SM			4	55,5	4	55,5	28.	118,0	60.	39,0
55/58.	R. M. Místek	SM			2	54,0	2	54,0	77.	18,0		
	Dukla VŠJŽ Bratislava	ZS	1	54,0			1	54,0	66.	30,0		
	Baník Začlět	VČ	1	54,0			1	54,0				
	Sokol V. Hamry	SC	2	54,0			2	54,0	72.	24,0		
59/60.	Jiskra Otrokovice	JM	2	51,0			2	51,0				
	Spartak Metra Blansko	JM	1	51,0			1	51,0	47.	57,0		
61/63.	Spartak Všetín	SM	1	24,0	3	25,5	4	49,5				
	Lokomotiva Vážec	StS	1	49,5			1	49,5	49,5	66.	30.	49,0
	TJ Jáchymov	ZČ	1	49,5			1	49,5	60.	40,0	40.	78,0
64/65.	Sokol Špičák	ZČ			2	48,0	2	48,0	88.	6,0		
	Sokol H. Branná	VČ	1	48,0			1	48,0	62.	33,0	56.	48,0
	Slavoj Havířov	SM			1	48,0	1	48,0				
67/69.	Sokol Nýdek	SM	2	45,0			2	45,0				
	Spartak C. Budějovice	JČ			2	45,0	2	45,0	49.	52,5		
	Slovan Štola	VS	2	45,0			2	45,0				
70	Sokol Sobotín	SM	2	42,0			2	42,0	62.	33,0		
71.	Sokol Trojanovice	SM	1	37,5			1	37,5	62.	33,0		
72/73.	Spartak Rokytnice	VČ	2	36,0			2	36,0				
	Sokol Stachy	JČ	1	36,0			1	36,0				
74.	Jiskra Tanvald	SC	1	33,0			1	33,0	27.	130,5	33.	105,0
75.	Spartak Piesok	StS			3	21,0	3	21,0				
76.	Jiskra Desná	SC	1	30,0			1	30,0	58.	42,0		
77/78.	V. D. Liskovec	SM			2	24,0	2	24,0				
	Slávie K. Vary	ZČ	1	24,0			1	24,0	72.	24,0		
79/80.	Tesla Lipt. Hrádek	StS	1	21,0			1	21,0				
	Sokol Podlázky	St. Č. Č.	1	21,0			1	21,0				
81/83.	Lokomotiva Kolín	St. Č. Č.			2	18,0	2	18,0	39.	83,5		
	Sokol Klášterec	VČ	1	18,0			1	18,0				
	Spartak Dubnice	StS	1	18,0			1	18,0	86.	9,0		
84.	Slovan MV Žilina	StS			1	16,5	1	16,5				
85/87.	Tatran Zel. Lhota	ZČ	2	15,0			2	15,0	68.	28,0		
	TJ Lipno	JČ	2	15,0			2	15,0				
	Slavoj Praha	MV	1	15,0			1	15,0				
88.	Sokol Ostravice	SM	1	12,0			1	12,0				
89/92.	Spartak Mělník	St. Č. Č.			1	9,0	1	9,0	30.	108,0	32.	112,5
	Spartak Martin	StS			1	9,0	1	9,0	69.	27,0	24.	138,0
	Lokom. Č. Třebová	VČ	1	9,0			1	9,0	72.	24,0	29.	117,0
	Spartak Police n. M.	VČ	1	9,0			1	9,0				
93.	Sokol Hanušovice	SM	1	6,0			1	6,0				

REVOLUČNÉ ZMENY AJ V SKOKOCH?

Donedávna sa vždy hovorilo v prevažnej miere o revolučných zmenách alebo o búrlivom rozvoji predovšetkým v zjazdových disciplínach. Zdá sa však, že k celkom zásadným zmenám sa odhodlal aj skokanskí pracovníci vo FIS. Dve skokanské súťaže na majstrovstvách sveta a zimných olympijských hrách boli zrejme len začiatkom novej fázy rozvoja skokanských disciplín a v nich osobitne otázky rozhodovania štýlu.

Tieto nové veci boli na programe kurzu pre medzinárodných lyžiarskych rozhodcov, ktorý usporiadala subkomisia rozhodcov FIS počas IX. ZOH v Seefeld v dňoch 27. a 28. februára 1964.

Kurz otvoril v pondelok dňa

27. 1. 1964 predseda subkomisie rozhodcov Hans Fuchs a po ňom mal prednášku na tému: »Aerodynamické výskumy a ich zhodnotenie pri skoku a stavbe mostíkov« známy prof. dr. Straumann zo Švajčiarska. Bol to podrobný výklad »Straumannovej« metódy

hodnotenia skokov. Po jeho prednáške bol predvedený veľmi zaujímavý film o letoch vzduchom.

Druhý deň predniesol predseda tabuľkovej komisie FIS inž. Hartwagner stručnú informáciu o používaní nových výpočtových tabuliek FIS. Apeloval na všetky svä-

zy, aby sa nebáli počítania podľa nových tabuliek. Je potrebné sa nimi len častejšie zaoberať a podľa nich počítať. Podľa týchto tabuliek je možné bez ďalšieho počítania neoficiálne výsledky počas súťaže, a to tak pri skoku prostom, ako aj pri skoku do preteku združeného. Pre tento účel sa použije osobitná tabuľka, z ktorej možno priamo vyčítať body za štýl a za diaľku.

Predseda skokanskej komisie FIS Sigmund Ruud odporúča, aby sa takýto kurz konal aspoň každé dva roky. Stažoval si na dnešných štýlových rozhodcov, že nerobia rozdiely medzi dobrým a horším skokom. V minulosti, ako zo svojich bohatých skúseností uvádzal, sa dobré skoky hodnotili vysoko a zlé naopak nízko.

Známy staviteľ mostíkov arch. Heini Klopfer hovoril o profiloch mostíkov a Artur Nordle podrobne hovoril o potrebe dokonalej prípravy mostíka na pretek. Hovoril konkrétne, aké chemické prostriedky je potrebné pri tom použiť a ako sa má s nimi narábať.

Osobitnej pozornosti sa ale tešil zrejme organizovaný diskusný príspevok člena rozhodcovskej subkomisie FIS Jakoba Vaageho z Nórska. Ten prišiel so sku-

točne revolučnými námetmi. Tu sú niektoré z nich:

— na nájazde by sa hodnotil len pád, ostatné chovanie sa pretekára nie je zaujímavé,

— hodnotiť prevedenie skoku len od hrany, teda nebrať do úvahy skorý alebo neskorý odraz. Vychádza pritom zo situácie na mnohých mostíkoch, že rozhodcovské veže sú postavené tak, že prakticky nie je dobre vidieť situáciu pri odraze,

— posunúť rozhodcovskú vežu nižšie do doskočiska, aby bolo možné lepšie sledovať let vzduchom a doskok. Už aj z tohto dôvodu nehodnotiť odraz,

— zjednodušiť rozhodovanie tým, že by sa skoky zaradili do štyroch skupín, v rozmedzí ktorých by sa hodnotil štýl skoku, napr.

a) skok výborný by sa hodnotil v rozmedzí 18–20 bodov,

b) skok dobrý by sa hodnotil v rozmedzí 15,5–17,5 bodu,

c) skok stredný by sa hodnotil v rozmedzí 13,5–15,0 bodu,

d) skok slabý by sa hodnotil v rozmedzí 8,0–13,0 bodu,

— skok by sa mal hodnotiť bez pádu, aj keď skokom napr. oboma rukami sa chytí dojaz-

du a ide v tejto polohe 10 m a potom vstane a pokračuje vo vzpriamenom postoji ďalej, — v diskusii k týmto návrhom potom ešte predseda rozhodcovskej subkomisie Hans Fuchs navrhol zavedenie rozhodcu na doskoku, ktorý by hodpočil, či skok bol alebo nebol s pádom, a dával by štýlovým rozhodcom znamenie zástavkou.

Iste sú to veľmi zaujímavé podnety na premýšľanie nielen členom skokanskej komisie, ktorí sľúbili, že sa týmito pripomienkami budú zaoberať ešte v Seefeld, ale aj našim rozhodcom.

Potom predviedol priamo na mostíku A. Seelosa v Seefeld prof. dr. Straumann frekventantom systém praktického merania rýchlosti pretekára na nájazde a fungovanie prístroja na zisťovanie sily vetra. Frekventanti sa taktiež oboznámili s praktickými ukážkami merania dĺžok. Na tomto úseku zatiaľ niet nič nového, len sa kladie dôraz na presnosť a sústredenosť rozhodcov pri pozorovaní doskoku.

Kurz mal svoje klady, ale niektoré veci by bolo možné zlepšiť. Iste v budúcnosti bude našou snahou umožniť viacerým našim rozhodcom účasť na takomto podujatí. J. MRÁZ

DOBRA VEC - VSESTRANNOST

Zima se už přestala ptát lyžařů, co dělali v létě. Je to zbytečné, neboť by stejně dostávala stále stejnou odpověď! Přesně plněnými tréninkovými plány si zvyšujeme fyzickou zdatnost, kterou podporuje všestranná průprava vtělená do tréninkového procesu během přípravného tréninkového období.

Skoky, běhy krátké i dlouhé, vrhy, šplh a nezbytné plavání v parném létu — to jsou tréninkové disciplíny, které už po několik let mají v tréninkové náplni nejlepší lyžaři základny v Liberci. A jelikož toto vše pěkně dohromady dává komplex disciplín odznaku zdatnosti BPOV a PPOV, pravidelně se zúčastňují i soutěže o nejzdatnějšího sportovce a mládežnický kolektiv. To také proto, že se v podstatě nejedná vlastně o žádnou novou soutěž, ale vyčíslení nejlepších tréninkových výkonů jednotlivých závodníků. Tak to také správně

pochopil hned při vzniku soutěže nejzdatnějších vedoucí základny mistr sportu Mil. Bělonožník. Sám se osobně soutěže zúčastňuje (letos skončil na 16. místě v ČSSR v kategorii nad 46 let) a také jednotlivé disciplíny odznaku zdatnosti zařazuje jako pomocníka letní přípravy svých svěřenců na zimu.

Ze soutěžících libereckých lyžařů se nejdále dostala juniorka V. Radoušová. Reprezentovala okres na celostátním finále o nejzdatnější okres ČSSR 1964 v Praze. Mezi jednotlivci zde skončila na 7. místě s 1037 b., hned za svou největší soupeřkou z okresní soutěže, atletkou I. Pavlovcovou, 1043 b. Výkony Radoušové: šplh 3 m 4,5 vt., 100 m 14,4 vt., 800 m 2:38,2 min., výška 130 cm, koule 8,28 m a plavání 100 m 1:44,2 min. jsou zatím jen základem pro příští ročník spartakiádní soutěže nejzdatnějších 1965. Přípravou a poutivým tréninkem

chce být ještě lepší. Konečně nechme promluvit samotnou závodnici:

»Jsem lyžařka, to však neznamená, že bych odmítla účast v jakémkoliv jiném sportu, který pomáhá zvyšovat fyzickou zdatnost člověka-sportovce. Právě proto jsem se zúčastnila soutěže o nejzdatnějšího sportovce ČSSR. Po krátkém tréninku jsem se probjovala na 2. místo v okrese za atletku Pavlovcovou. To znamenalo účast ve finále v reprezentativním družstvu našeho okresu v Praze. Mohu říci jenom to. Tato soutěž je jedinou příležitostí k tomu, oficiálně ve sportovním zápolení prokázat a změřit svoji všestrannost. Proto by nemělo nikomu činit potíže umět se postavit na atletickou dráhu, do plaveckého bazénu nebo na lyže. Vždyt každý sport může být vhodným doplňkem druhého!«

DALIBOR MOTEJLEK

zůstává držitelem

světového

rekordu

Všichni příznivci skoku na lyžích byli nadšeni zprávou z Oberstdorfu, kde náš skokan Dalibor Motejlek vytvořil v sobotu dne 15. února 1964 nový světový rekord výkonem 142 m. Odborníci předpovídali dlouhé trvání tohoto skvělého rekordu. Každý, kdo zná můstek v Oberstdorfu s kritickým bodem 120 m, ví, jak neuvěřitelně hluboko je čára označující 140 m. Vzpomínám si, jak jsme v roce 1955 s účtou prohlíželi místo označující 139 m, což byl tehdejší světový rekord, který v roce 1951 vytvořil Tauno Lairo, Finsko. Teprve za 10 let se podařilo Jugoslávci J. Slibarovi v roce 1961 na tomtéž můstku posunout světový rekord na 141 m. O rok později Petr Lesser, NDR, vyrovnal tento rekord na můstku v Mitterndorfu v Rakousku. A nyní pro nás tak radostná zpráva — 142 m Dalibora Motejleka — nový světový rekord.

V neděli dne 16. února přišla z Oberstdorfu zpráva, že při zkušebních skocích dosáhl Nilo Zandanell z Itálie délky 144 m. Nastaly dohady, bude-li tento výkon uznán za nový světový rekord, i když délky bylo dosaženo při zkušebním skoku. Odpověď přichází ve zprávě technických expertů FIS pro lety vzduchem v roce 1964, jímž byli Pelle Oehman, Švédsko, a Georg Muniak, Polsko. Citují doslovný překlad zprávy expertů FIS, týkající se této věci:

»V sobotu se pohybovala rychlost mezi 28—29,6 m/vt. Dalibor Motejlek, ČSSR, dosáhl nového světového rekordu 142 m při rychlosti 29,6 m/vt. H. Ihle docílil s 29,4 m/vt. 139 m s pádem, K. Sjöberg 136 m s 28,8 m/vt. a J. Matouš, ČSSR, 134 m s rychlostí 29 m/vt.

V neděli byla rychlost mezi 27,6—29,2 m/vt. Při zkušebních skocích, pro které mohl každý zúčastněný stát dobrovolně přihlásit jednoho skokana, dosáhl Nilo Zandanell, Itálie, při rychlosti 28,8 m nové rekordní délky 144 m. To bylo poznamenáno jako nový světový rekord. My jsme však toho názoru, že tento výkon nelze považovat za světový rekord, jelikož nebyl dosažen v normální soutěži. Zdá se nám to být nespravedlivé vůči těm závodníkům, kteří neměli příležitost skákat ze stejného nájezdu v tutéž dobu. Podle našeho názoru dosáhl světového rekordu Dalibor Motejlek, který měl nejdelší skok v závodě.«

Toto stanovisko je jistě správné. Je pravděpodobné, že příští zasedání skokanské komise FIS se s konečnou platností vyjádří k názoru technických expertů, právě tak jako okolnosti, že pro lety vzduchem na můstku v Oberstdorfu byl stanoven kritický bod můstku 122 m a při $M=24$ m byl bod K 146 m. Je to jasné porušení přísných předpisů pro pořádání letů vzduchem. Podle dosud platných předpisů může mít můstek pro lety vzduchem P nejvýše 120 m. Jaké stanovisko zaujme skokanská komise FIS k tomuto porušení mezinárodních pravidel? Jak na to bude reagovat Mitterndorf při přestavbě svého mamutího můstku na Kulmu? A co třetí partner mamutích můstků Planica v Jugoslávii?

Myslím, že to je první pokus o posunutí maximální hranice pro mamutí můstky. Hranice 120 m byla v době, kdy normální můstky mohly mít P nejvýše 80 m. Maximální hranice normálních můstků byla zvýšena na 90 m, takže analogicky k tomu zvýšení by maximální hranice pro mamutí můstky měla být posunuta na $P=135$ m. Tím by byla dána možnost pro lety 150 m. Mám* za to, že toto řešení by bylo lepší než snaha pořadatelů natahovat území M a dovolovat skoky do nebezpečné blízkosti oblouku R2, ve snaze po nových rekordech s patřičně velkým rizikem pro skokany.

MILOSLAV BĚLONOŽNÍK,
člen skokanské komise FIS

Stejně jistě smýšlejí i ostatní liberečtí lyžaři a lyžařky, kteří tréninkovými prověřovacími testy si doslova odměňují správný postup tréninku v létě. A že zlepšené výkony znamenají i bodové přírůstky do soutěže nejzdatnějších — je samozřejmé!

A není to jen v Liberci, kde mají v soutěži nejzdatnějších mezi nejlepšími v ČSSR další lyžaře Šíra, Seiferta, Hájka, Vojtíška, Škodovou a další, ale i v sousedním Jablonci n. N. Po bok Radoušové se postavila její největší soupeřka z krajské lyžařské ligy Cillerová, ve které se obě dělí o 1.—2. místo. Tentokrát byla úspěšnější Cillerová

a na pražském finále byla 4.—5. s 1051 b.

Nebýt soutěže nejzdatnějších, těžko bychom už například viděli ve sportovní aktivitě manželé M. a V. Weisshäutelovi, kteří bohatě popsali stránky historie našeho lyžařství. Když jsme pak na pražském finále viděli dnes už 51letého Václava Weisshäutela běžet 3000 m za 10:09,6 min. a 10 000 m něco přes 38 minut, při plnění dalších disciplín, jistě si každý musel uvědomit, jak hodně jsme až dosud zůstali dlužni střední, starší i nejstarší kateorii sportovců umožnění aktivního a jistě zdravého soutěžení!

Soutěž nejzdatnějších sportovců

tuto chybu napравuje. Udělala zatím první krok. Je na nás, na všech, tedy i lyžařích, abychom ji správně pochopili a jako samozřejmost zařazovali její disciplíny do tréninkových plánů aktivních závodníků a jí dostali zpět všechny, kteří po zanechání aktivního sportování stáli až doposud mimo!

Konečně, kdo by neměl radost z pohybu? Který lyžař by nechtěl zdravě soutěžit i v přechodném období v soutěži, která ho poctivě a svědomitě připraví na zimu! Příklady zde už jsou — je třeba je následovat!

FR. PILNAY

Případ „KANKKONEN“

O dramatické události počas IX. zimných olympijských hier nebolo veru núdze. Jedna z nich sa odohrala v nedeľu dňa 9. februára 1964 na veľkom skokanskom mostíku na Bergiseli za účasti aspoň 60 tisíc prítomných a ďalších najmenej 60 miliónov televíznych divákov.

Nešlo o nič menšie ako o získanie zlatej olympijskej medaily. Bojovali o ňu olympijský víťaz z mostíka v Seefeldě Fin Kankkonen a výborný nórsky skokan, majster sveta na strednom mostíku v Zakopanom — Engan.

ČO SA STALO?

Obaja skočili na týchto dramatických pretekoch dva veľmi dobré skoky, ktoré sa im počítali aj do konečného hodnotenia, obaja v rovnakej dĺžke 95,5 m a 90,5 m. Obaja dostávali veľku rovnaké štýlové známky. Lenže Kankkonen pri svojom skoku 90,5 m padol. Padol skutočne? To je práve kameň úrazu. Polovica odborníkov považovala jeho skok za pád a druhá polovica nie. Áno — Kankkonen pri hlbokom doskoku chytil zem jednou, pravou rukou. Chytil rukou preto, aby udržal rovnováhu, alebo to bol doskok tak hlboký, že len vzhľadom na to sa dotkol aj snehu rukou?

Mienky divákov i odborníkov sa rozchádzali. A ako na to reagovali tí najzodpovednejší — rozhodcovia? Tí neboli tiež jednotní a istí. Je to aj ich chyba, že tento prípad narobil toľko rozruchu v celej lyžiarskej Európe ešte aj po olympiáde.

Kanadský rozhodca Dokka kvalifikoval jeho skok ako pád a rozhodol ho 9,0 bodmi. Taliansky rozhodca Valle mu dal 17,0, teda skok bez pádu, ale štýlove nie

najlepší. Fínsky rozhodca Koskivuori uznal skok bez pádu, ale dal mu len 15,0 bodu. Rozhodca Leonhard z NDR kvalifikoval skok napred s pádom a dal mu 8,5 bodu, ale dodatočne ihneď pridal ešte 10 bodov, dal mu teda známku ako za pomerne veľmi dobrý skok, t. j. 18,5 bodu. Švajčiarsky rozhodca Zysset sa domnieval, že to bol veľmi dobrý skok s menšou chybičkou, ale bez pádu, a dal mu 18 bodov.

A ZÁVER?

Čo sa stalo, už sa neodstane, ako sa hovorí. Teraz už, keď je so známym slovíčkom ... keby. Áno, keby totiž kanadský rozhodca bol kvalifikoval Kankkonenov skok bez pádu bez ohľadu na body, bol by Kankkonen olympijský víťaz; keby fínsky rozhodca bol ohodnotil skok aspoň 17 bodmi, bol by Kankkonen olympijský víťaz (chudák fínsky rozhodca, čo asi dostal doma). Keby rozhodca Leonhard z NDR bol tiež kvalifikoval skok s pádom, bol by Brandžäg býval druhý. Teda alternatív bolo dosť a aspoň dvaja holi nespokojní (Kankkonen a Brandžäg), no a nespokojní alebo aspoň nespojní boli najmenej traja rozhodcovia (Dokka, Koskivuori a Leonhard).

Je isté, že prípad bude predmetom rokovania tak v skokanskej komisii FIS, ako aj v subkomisii rozhodcov.

Prvé diskusie sa viedli už na letoch vzduchom v Obersdorfe, kde prítomným FIS-rozhodcom navrhol predseda rozhodcovskej subkomisie FIS Hans Fuchs menovanie rozhodcov na doskoku (Aufsprungsrichter), ktorí by konštatovali, či bol alebo nebol skok s pádom, a dávali zdvihnutím práporku znamenie, že skok bol s pádom. Boli menovaní 3 takto rozhodcovia. Možno konštatovať, že myšlienka v zásade nie je zlá. Treba ju však vyskúšať na viacerých pretekoch s dobrou a rôznorodou konkurenciou.

Zdá sa však, že aj rozhodcovia potrebujú nielen domácu, ale aj dostatočnú zahraničnú rozhodcovskú prax, aby nedochádzalo k takýmto nežiadúcim rozdielom — a rozhodne už nie na olympijských hrách. —Mr.

ROZHODNĚ co nejdříve

Chťel bych se připojit k článku Jiřího Feixe »Biathlon, kdy v ČSSR?«, uveřejněnému v prvním čísle Lyžařství. Domnívám se, že biathlon má v ČSSR nejlepší podmínky ke svému rozšíření.

Navazuje na tradici závodu vojenských hlídek, ve kterých bývali naši lyžaři úspěšní. Oblíben je také Sokolovský závod branné zdatnosti, který má opravdu masovou základnu. Mezi jeho účastníky je celá řada závodníků, kteří si právě branné disciplíny vybrali jako hlavní sportovní odvětví, a pro-

to zavedení biathlonu jen uvítají. Značný zájem o biathlon je i mezi lyžaři. V rámci našich veřejných závodů pořádáme pravidelně také závod v biathlonu (letos již šestý ročník) a právě tento závod patří k nejvyhledávanějším. Pro další rozvoj biathlonu je nutné plně těchto okolností využít.

Podle mého názoru je třeba splnit následující: Zavést mistrovství ČSSR, ve kterém by vedle závodníků Dukly a Rudé hvězdy startovala také reprezentační družstva krajů. Závodníkům by

musel být umožněn celoroční trénink se speciálními zbraněmi. Dále je třeba rozšířit počet veřejných závodů, reprezentantům umožnit pravidelný mezinárodní styk a i účast na mistrovství světa. Podmínkou je též vybudování několika standardních tratí, odpovídajících mezinárodním pravidlům a s vybavenými střelnicemi. Dále znovu zařadit biathlon do jednotné sportovní klasifikace a provést její úpravu, neboť podmínky z roku 1960 jsou v některých bodech nereálné. Při rozšiřování biathlonu dosáhnout těsné spolupráce se sekce masových branných soutěží a střelby Svazarmu.

Na závěr pak znovu opakují: Rozhodně začít co nejdříve!!!

ZDENĚK KAŠPER, VAAZ BRNO

Z PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ...

V sobotu a v neděli 20. a 21. června zasedalo v Praze v Slovanském domě plénum sekce lyžování ÚV ČSTV. Jeho jednání mělo slavnostní, především však plně pracovní ráz.

Uplynulé oslavy 60 let organizovaného lyžování u nás dozněly odezvdáním veřejného uznání za zásluhy o rozvoj čs. tělesné výchovy I. stupně J. Beranovskému (S. Nové Město na Moravě), zasloužilému mistru sportu arch. K. Jarolímkovi (J. Dvůr Králové nad Lab.), J. Kormanovi a J. Müllerovi (T. Tatranská Lomnice), jmenovaným K. Lelkové (S. Havlovice) a B. Tvrzníka (Sn Praha ÚV ČSTV) zasloužilými trenéry a O. Sírůčka (Dyn. Pardubice) zasloužilým cvičitelem, dále odezvdáním 28 veřejných uznání II. stupně a jmenovaním 28 vzorných trenérů a 22 vzorných cvičitelů.

Po vyhlášení vítězů soutěže odjíždí a krajů předsedou sportovně technické komise Fr. Táborským přednesl předseda sekce K. Smola hlavní referát. Byl podnětem k bohaté diskusi, ve které hovořilo 18 účastníků jednání, především o těchto otázkách:

— o práci ústřední sekce, přičemž kriticky byly zdůrazněny nedostatky v práci, hlavně na úseku organizace vrcholných soutěží, mezinárodních styků a práce rozhodčích,

— o práci trenérů a jejich neoprávněných metodách práce při vrcholných soutěžích, o tréninku našich a zahraničních závodníků, jeho intenzitě, teoretických otázkách tréninku a jeho praktickém provádění, o obeslání ZOH, zařazování do reprezentačních družstev a družstev mladých, vedení těchto družstev,

— o jednotné sportovní klasifikaci a nutnosti úprav a změn, o zachování či zrušení kategorie juniorů,

— o úseku základního lyžování, školení cvičitelů, instruktorů lyžařských cvičitelů, o odznaku Lyžař ČSSR a jeho nadstavbě, o spolupráci s komisemi pracujícího dorostu a pedagogickými sbory v krajích, s odbory turistiky, o spolupráci s Čedokem a potřebě cvičitelů s jazykovými znalostmi, o stanovení standardních tratí pro nezávodní lyžování,

— o nedostatecích v zásobování lyžařským materiálem, dříve zahraničních výrobků, výstavbě lyžařských zařízení, plánování investiční výstavby a zajištění finančních prostředků, poskytování slev na lanovkách, otázkách distribučního klíče pro rozdělování

lyžařské výzbroje, otázkách cestovního ruchu,

— o nutnosti přebudování systému soutěží, podpoře oddílů pořadajících ligu, startu závodníků v zahraničí a na mistrovství ČSSR, vydání výpočtových tabulek, pravidel lyžování a rozdílech mezi našimi a mezinárodními pravidly,

— o mezinárodním styku, jeho zkvalitnění, o oddílových stycích v rámci turistické konvence mezi Polskem a NDR, o zájezdech na osobní pozvání, kvalitní účasti zahraničních závodníků na našich závodech, o pořádání Týdne skoků, o dohodě mezi NDR, Polskem a ČSSR při pořádání mezinárodních závodů, o uspořádání MS v Liberci atd.

Na závěr diskuse promluvil tajemník ÚV ČSTV L. Uhlíř. Vysvětlil některé otázky hospodářské, mezinárodního styku, poukázal na správné využívání vládního usnesení při jednání se zaměstnavateli špičkových závodníků o uvolňování, zařazování na směny, odkládání zkoušek na školách apod. Vyzvedl též příklad dobré spolupráce tělovýchovy s představiteli MNV v Liberci. Vysvětlil rovněž otázku naší účasti na ZOH.

K některým diskusním příspěvkům se příležitostně ještě vrátíme.

Výsledky jednání byly zahrnuty do usnesení o osmi bodech:

1. Plenární zasedání projednalo a schvaluje rozbor situace lyžařského sportu a zprávu o činnosti ústřední sekce, jak byla podána předsednictvem za uplynulé tříleté volební období (červen 1961 až červen 1964).

2. Schvaluje návrh na změnu organizační struktury pléna ústřední sekce a předsednictva se zvýšením pravomocí a odpovědnosti jednotlivých úseků a komisí. Ukládá předsednictvu sekce zpracovat a vydat organizační statut sekce a předsednictva s pracovními náplni, pravomocí a odpovědností jednotlivých úseků a komisí (do 31. 12. 1964).

3. Ukládá předsednictvu sekce zpracovat dvouletý plán rozvoje lyžování a činnosti ústřední sekce, jehož podkladem budou závěry hlavního referátu, doplněné o připomínky projednané na plenárním zasedání. Závěry vyjádřené v hlavním referátu a přednesené připomínky budou směrnici pro plány a práci jednotlivých úseků a ko-

misí ústřední sekce a krajských sekcí, které je přenesou i do okresních sekcí a lyžařských oddílů. Předsednictvo sekce přehodnotí mezinárodní styk a stanoví zásady tohoto styku pro dvouleté funkční období.

4. Ukládá lyžařské komisi při SV ČSTV a krajským sekcím, aby účastí na plenárních zasedáních, která budou čtyřikrát do roka, se ve větší míře než dosud podílely na ústředním řízení lyžařského sportu a důsledně zajišťovaly rozvoj základního lyžování směrem k okresním sekcím a oddílům.

5. Ukládá soustavně zkvalitňovat práci lyžařských sekcí všech stupňů a jejich komisí, aby se tyto staly skutečně řídicími orgány lyžařského sportu. Důsledně obhajovat a prosazovat návrhy těchto orgánů při zajišťování rozvoje lyžování ve volených i výkonných orgánech ČSTV. Zvláštní pozornost věnovat rozvoji lyžařských základen a vybraných oddílů, aby se staly základnou výchovy a růstu nových mladých závodníků.

6. Ukládá plénum podporu také základnímu lyžování, a to zvláště spolupráci se školami, zařízeními pracujícího dorostu a vesnické mládeži, především z hlediska jeho pomoci plnit úkol »jednu hodinu tělovýchovy denně«.

7. Ukládá všem lyžařským složkám ČSTV (oddílům, okresním, krajským sekcím a ústřední sekci lyžování) a všem lyžařům, aby se plně zapojili do příprav, zajištění a provedení III. CS, která je prováděním úkolem ČSTV v roce 1965.

— Plénum vyzývá všechny lyžaře, aby i přímou účastí se podíleli na masových vystoupeních při III. CS.

— Plénum vyzývá všechny lyžaře, zvláště závodníky, aby se plně zapojili a využili pro svou přípravu celostátní soutěže všestranné zdatnosti v plnění podmínek PPOV a BPOPOV, aby i lyžaři byli zastoupeni v okresních družstvech, která budou mezi sebou soutěžit v hlavních dnech III. CS v Praze.

— Všechny složky, které se budou podílet na zajištění lyžařských soutěží III. CS (závodů v klasických disciplínách v Banské Bystrici, masový závod hliček mužů a žen ve Špindlerově Mlýně a soutěž mládeže o Spartakiádní vložku), musí zajistit dobrý průběh těchto soutěží, aby byly nejen přehlídkou zdatnosti našich lyžařů, ale i dobrou propagací lyžování.

8. Plénum sekce zvolilo nové

složení pléna sekce a předsednictva sekce na další volební období v plné důvěře, že všichni zvolení členové budou pracovat na svěřených úsecích s plnou odpovědností ve prospěch dalšího rozvoje lyžování.

PŘEDSEDNICTVO SEKCE:

Karel Smola, předseda
Ján Mráz, I. místopředseda
Miloš Duffek, místopředseda pro koordinaci
Boh. Tvrzník, úsek učebně výchovný
PhMr. Zd. Tamele, úsek organizačně hospodářský

Laco Holubek, předseda komise základního lyžování
Jiří Leiss, předseda komise propagační a agitační
Frant. Táborský, sportovně technický úsek
Miroslav Hloušek, zástupce kraje

PLÉNUM SEKCE:

Inž. J. Jindříšek, komise plánování a výstavby
M. Šlehofer, hospodář sekce
Inž. Zd. Němeček, komise rozhodčích
Vlad. Pácl, komise mezinárodní
Alexandr Strízek, komise klasifikační a řízení ligy

Václav Mečíř, trenérská rada běhu
Josef Skrbek, trenérská rada skoku
Inž. L. Šablatura, trenérská rada sdruž. závodů
Jaroslav Bogdálék, trenérská rada sjezdových disciplín
Doc. dr. Jar. Čtvrtečka, komise metodická
MUDr. Zd. Eliáš, komise zdravotní
 a všichni předsedové krajských sekcí lyžování.

VEDENÍ SEKCE:

Karel Smola, Ján Mráz, Miloš Duffek, Bohuslav Tvrzník.

NÁVRH HLAVNÍCH ZÁVODŮ V ROCE 1965

LEDEN

1.	MŽ	Veřejné závody	štafety	Harrachov	liga
	D	Veřejné závody	štafety	Harrachov	kontr.
	MD	Pohár skláren	skok	Harrachov	"
16.—17.	MŽ	Bezroukův memoriál	15, 5, št.	Sliač	liga
	D	Veřejné závody	5, 10	Sliač	kontr.
23.—24.	MD		sduž.	Rožnov	"
26.—31.	M	Týden skoků	skok	Vysoké,	"
				Šp. Mlýn,	"
				B. Bystrica	"
	MD	Mírové slavnosti	skok, sduž.	Plavy	"
	D	Veřejné závody	skok	Šp. Mlýn	"
	D	Veřejné závody	skok	Mšeno	"
	M	Zlatá lyže	sduž.	N. Město n. M.	"
	MD	Pohár Jiskry	sduž.	Mšeno, Liberec	"

ÚNOR

4.—7.	MŽ	III. CS	5, 10, 15, 30, skok, sduž., biathlon	B. Bystrica	"
6.—7.	D	Veřejné závody	5, 10	Rožnov	"
8.—13.		Přebor MV	běh, sj. d., biathlon	Tatran. Lomnica	"
18.—21.	MŽ	Mistrovství ČSSR	5, 10, 15, 30, štaf., sduž.	N. Město n. M.	"
18.—31.	D	Přebor ČSSR	klas. disc.	Boží Dar	"
26.—28.		Mistrovství v SZBZ		Liberec	"
28.	M	Mistrovství ČSSR	50	Libverda	"
	Ž	Veřejné závody	10	Libverda	"
	M	Mistrovství ČSSR	skok	Vysoké n. J.	"

BŘEZEN

5.—7.	MŽD	Mezinárodní závody	5, 10, 15, 30 sduž., skok	Harrachov	"
13.—14.	MŽD	VC Slovenska	5, 10, 15, 30	Štrbské Pleso	"
27.—28.	M	Veřejné závody	štafety	Benecko	"
27.	D	Veřejné závody	běh	?	"

Sjezdové disciplíny

LEDEN

9.—10.	D	Veřejné závody	o. sl., sl.	Herlíkovice	kontr.
23.—24.	MŽ	Veřejné závody	o. sl., sl.	Čadca nebo Pustevny	"

ÚNOR

7.—14.		Universiáda		Vrátná	
19.—21.	MŽ	Mistrovství ČSSR	sjezd	Vrátná	"
20.—21.	D	Přebor ČSSR	o. sl., sl.	Bouřňák	"
24.—25.	D	Přebor ČSSR	sjezd	Šp. Mlýn	"
26.—28.	MŽ	Mistrovství ČSSR	o. sl., sl.	Šp. Mlýn	"

SVĚTOVÉ ŽEBŘÍČKY

v běhu na lyžích a v závodě sdruženém

Na základě zkušenosti z loňského roku přistoupil jsem letos k vyhodnocení jen prvních deseti závodníků, kde žebříčky v rámci daných soutěží podávají neobjektivnější pohled na pořadí závodníků. Při hodnocení jsem vycházel z výsledků ZOH (25 bodů, u žen a závodu sdruženého 20 bodů), velkých mezinárodních závodů (dva nejlepší výsledky 15–10 bodů podle úrovně soutěže, u žen a závodu sdruženého 10 bodů) a výsledků na národním mistrovství. Žebříček má ukázat pořadí nejlepších závodníků, kteří dovedli udržet vysoký průměr výkonnosti po celou zimu.

Ve výsledcích první číslo znamená pořadí, druhé v závorce pořadí v loňském roce (křížek znamená, že se závodník nedostal do pořadí), za jménem je uveden rok narození.

1. (2.—3.) T. Knutsen (1932)		Norsko 30 bodů ze 45 možných, tj. 66,6 %
2. (1.)	G. Thoma (1937)	NSR 38 bodů
3. (10.—11.)	A. Larsen (1937)	Norsko 37 bodů
4. (+)	N. Kiselov	SSSR 31 bodů
5. (5.—6.)	N. Gusakov (1934)	SSSR 29 bodů
6. (+)	R. Weissplog (1942)	NDR 28 bodů
7. (+)	E. Damolin (1944)	Itálie 27 bodů
8. (+)	A. Barhaugen (1932)	Norsko 25 bodů
9. (+)	A. Kälin (1932)	Švýcar. 24 bodů
10. (+)	E. Fiedor (1943)	Polsko 23 bodů

Z loňského žebříčku se řada závodníků mezi prvních deset neprobojovala, mezi nimi i náš Štefan Olekšák (loni čtvrtý, dále Rakušan W. Köstinger (2.—3.), Fin E. Jussila (5.—6.) a Ital E. Perin (7.). Tito včetně dalších, např. G. Flaugera a R. Dieteja z NDR, H. Möhwalda z NSR, V. Drjagina z SSSR, B. Wirkoly a M. Doblouga z Norska a některých Finů, podali dobré výsledky, avšak jen v některém závodě. Určitým překvapením je, že z Finska, kde startovalo na mistrovství 27 závodníků, se neprobojoval ani jeden mezi prv-

Závod sdružený:

Bodované soutěže: ZOH, Holmenkollen, Lahti, C. Berauer, Le Bras-sus, Kiruna a národní mistrovství.

1. (2.—3.) T. Knutsen (1932)		Norsko 30 bodů ze 45 možných, tj. 66,6 %
2. (1.)	G. Thoma (1937)	NSR 38 bodů
3. (10.—11.)	A. Larsen (1937)	Norsko 37 bodů
4. (+)	N. Kiselov	SSSR 31 bodů
5. (5.—6.)	N. Gusakov (1934)	SSSR 29 bodů
6. (+)	R. Weissplog (1942)	NDR 28 bodů
7. (+)	E. Damolin (1944)	Itálie 27 bodů
8. (+)	A. Barhaugen (1932)	Norsko 25 bodů
9. (+)	A. Kälin (1932)	Švýcar. 24 bodů
10. (+)	E. Fiedor (1943)	Polsko 23 bodů

ních deset. Musí se s nimi však vážně počítat. Letošní rok opět ukázal, že závod sdružený se dále úspěšně rozvíjí, mimo tradiční skandinávské země také v SSSR, NDR, NSR. Dobří jednotlivci jsou v Rakousku, Itálii, Švýcarsku a také u nás. Mezi prvními deseti jsou zástupci dvou generací — mladé (20letí) a starší (dnes již 32letí).

Ženy 5 a 10 km:

Bodované soutěže: ZOH, Lahti, Holmenkollen, Kiruna, Zakopané, Nassau, národní mistrovství.

1. (2.)	K. Bojarskichová (1939)	SSSR 42 bodů ze 45 možných, tj. 93,3 %
2. (4.)	T. Gustavssonová (1938)	Švédsko 37 bodů
3.—4. (1.)	A. Kolčinová (1930)	SSSR 33 bodů
(8.)	B. Martinssonová (1935)	Švédsko 33 bodů
5.—7. (3.)	M. Lehtonenová (1942)	Finsko 31 bodů
(+)	S. Puusulová (1941)	Finsko 31 bodů
(9.—10.)	M. Gusaková (1931)	SSSR 31 bodů
8.—9. (11.)	B. Strandbergová (1934)	Švédsko 29 bodů
(6.)	E. Mekšilová (1931)	SSSR 29 bodů
10. (5.)	E. Ruoppová (1932)	Finsko 27,5 bodu

Z loňského žebříčku se mezi 10 nejlepších neprobojovaly S. Ruthströmová (Švédsko — loni sedmá), L. Baranovová (SSSR — 9. až 10. místo). Opět si všechna místa rozdělily závodnice SSSR, Švédka a Finska. Polepšily se Švédka a v průměru se trochu zhoršily závodnice Finska a SSSR. Ze závodnic ostatních, které se mezi 10 neprobojovaly, je nutné vyzvednout výkony R. Ačkinové (SSSR), I. Nieminenové a T. Pyystiové (obě Finsko), Ch. Nestlerové a R. Bannhauerové (NDR). Znovu

se objevily dobré závodnice z Norska, jako I. Wiegernasová. Závodnice Polska, Bulharska a také naše zůstaly bez výrazných výsledků z hlediska světové výkonnosti. Do popředí se dostalo více mladších závodnic.

15 km muži:

Bodované soutěže: ZOH, Holmenkollen, Lahti, Lima, C. Kurikkala, Le Brassus, Monolittrennet, Skelett, Rovaníem, národní mistrovství.

ZE SVĚTA

Marc Hodler, prezident Mezinárodní lyžařské federace, promluvil po skončení olympijských her o problému amatérismu, který se stal opět aktuálním. Mnozí výrobci lyží totiž zneužili sportu k propagaci v takové míře jako ještě nikdy předtím. Patrně se doneslo k sluchu Hodlera, že držitelé olympijských medailí v alpských disciplínách obdrželi od výrobců tučné prémie. Uvažovalo se proto o návrhu, že příště při důležitých závodech dají pořadatelé k dispozici závodníkům jednotné lyže — bez jakéhokoliv označení, respektive značek. Na dodávce lyží se budou podílet všechny firmy. — Hodler přítomnou poukázal na hod oštěpem, kde podobná praxe je již dávno vžitá.

■
Ihned po skončení IX. olympijských her v Innsbrucku se v německém tisku rozpoutala velmi prudká a stále trvající kampaň, která pranýřuje porušení zásad amatérismu. Odhaluje se v ní, že továrny měly své jezdce a určité prémie za olympijské medaile: zlatá medaile 30 000 šilinků, stříbrná 25 000 šilinků a bronzová 20 000 šilinků. Vypočítává se — převedeno na západoněmecké marky — že Karl Schranz si za stříbrnou medaili v obřím slalomu »vydělal« 4000 marek. Rakouský lyžařský tým »utržil« 15 000 marek za zlaté medaile, 8 400 marek za stříbrné a 6 800 marek za bronzové. Stalo se např., že Traudl Hecherová pro zranění kotníku nebyla uznána lékařem způsobilou ke startu ve slalomu. (Získala předtím bronzovou medaili ve sjezdu.) Avšak na podnět majitele továrny dostala od jiného lékaře injekci pro uklidnění bolesti, aby mohla jet na továrních lyžích.

■
V Rakousku bylo zavedeno pojištění, a to proti zlomení lyží, krádeži lyží a proti škodám způsobeným třetí osobě při provozování lyžařiny. Pojištění se provádí přímo ve sportovních obchodech.

■
Velkolepou sezónu absolvoval olympijský vítěz Eero Mäntyranta: 39 startů, z toho 31 vítězných.

■
Trenéři západoněmeckého lyžařského svazu si stěžují na nezájem výrobců o dodávky dětských lyží. Podle odhadu chybělo tuto zimu na trhu 80 000 až 100 000 párů dětských lyží. Apelují na všechny zúčastněné osoby, aby více dbaly na lyže pro děti — budoucnost národa.

V jeden den — v sobotu 11. července — se konaly hned tři svatby našich lyžařských reprezentantů. Ženili se členové družstva skokanů Josef Matouš (na snímku dole) a inž. Jaromír Ne-

vluď a běžkyňě Mirka Zdeňková (na snímku nahore), která bývala i neměně dobrou kajakářkou a proto si snad vzala člena reprezentačního vodáckého družstva, kanoistu Jana Jiráně.

manželé Matoušovi
děkují za přežití
kajakářství k snímku

ze 65 možných, tj. 100 %

			Bodů
1. (8.— 9.)	E. Mäntyranta (1930)	Finsko	65
2. (10.)	S. Jernberg (1929)	Švédsko	52
3. (4.— 5.)	A. Rönnlund (1935)	Švédsko	46
4. (*)	K. Laurila (1937)	Finsko	43
5.—6. (11.)	M. Lundemo (1938)	Norsko	42
(*)	J. Stefansson (1935)	Švédsko	42
7. (2.)	H. Grönningen (1934)	Norsko	41
8. (3.)	P. Kolčín (1930)	SSSR	40
9. (12.—13.)	A. Tiainen (1930)	Finsko	38
10. (*)	B. Andersson (1940)	Švédsko	37

Z loňského žebříčku se mezi 10 nejlepších neprobojovali letos R. Hjermsstadt (Norsko — 1. místo), který se dostal do vrcholné formy teprve na konci zimy, dále R. Persson (Švédsko — loni 4.—5.), I. Utrobin (SSSR — 6.), de Dorigo (Itálie — 7.) a L. Olsson (Švédsko — 8.—9.). Situace se podstatně změnila. Norové ustoupili z prvních míst, celkově si polepšili postavení Finové a Švédové. Představitel mladší generace běžců se dostal na přední místa. Neobyčejných výsledků dosáhl E. Mäntyranta na mnoha soutěžích v běhu na 15 km. Italové, kteří v loňském roce byli velkým překvape-

ním, si postavení neudrželi. Na dalších místech by byli v pořadí: E. a V. Huhtalové (Finsko), I. Vorončichin a G. Vaganov (SSSR), O. Jensen, S. Stensheim a G. Egen (Norsko), L. Olsson a R. Persson (Švédsko), F. Nones (Itálie) atd. Závodníci mimoseverských zemí se neprosadili, přestože je ve Francii i v NSR (např. W. Demel) řada dobrých běžců. Naši zatím na světovou špičku nestačí.

30 a 50 km muži:

Bodované soutěže: ZOH, Holmenkollen, Lahti, Kiruna, Rovaniemi a národní mistrovství.

ze 65 možných, tj. 84,6 %

			Bodů
1. (2.—3.)	S. Jernberg (1929)	Švédsko	55
2.—3. (*)	E. Mäntyranta (1930)	Finsko	53
(*)	A. Tiainen (1930)	Finsko	53
4. (9.)	A. Rönnlund (1935)	Švédsko	52
5. (10.)	J. Stefansson (1935)	Švédsko	48
6.—7. (*)	S. Stensheim (1933)	Norsko	46
(7)	R. Hämäläinen (1936)	Finsko	46
8. (*)	I. Vorončichin (1938)	SSSR	40
9. (4.)	R. Persson (1938)	Švédsko	35
10.—11. (*)	K. Laurila (1937)	Finsko	33
(*)	O. Ellefsäter (1939)	Norsko	33

Z loňského žebříčku se neudrželi E. Oestby (loni první) a H. Grönningen (loni 6.), kteří měli dobré výsledky jen na ZOH a dále R. Hjermsstadt (loni 2.—3.), který se dostal do formy teprve na konci zimy — všichni Norsko. Dále P. Kolčín (loni 5.) a I. Utrobin — oba SSSR (loni 8.) Situace se plně změnila a mezi první desítkou je většina mladých závodníků. Za první desítkou jsou M.

Lundemo (Norsko), K. Hämäläinen a P. Personen (oba Fin.), W. Demel (NSR), G. Steiner a F. Nones (Itálie) atd.

Nejvýraznějšího výsledku ve všech čtyřech disciplínách dosáhl E. Mäntyranta — 100 % (od 10. závodníka ho děl 28 bodů), dále K. Bojarskichová — 93,3 % (rozdíl 18 b.), T. Knutsen 86,6 % (od 10. závodníka 16 b.) a S. Jernberg 84,6 % (22 b.). VLADIMÍR PÁČL

Co bude v příštím — říjnovém čísle Lyžařství mj.?

40 let organizovaného lyžování v Bratislavě

První část pohledu na situaci v lyžařské výzbroji

Umělý sníh?

Jak bude závodit lyžařská mládež

»Hadi technika«

Nová čs. reprezentační družstva

Nově Město na Moravě — místo mistrovství ČSSR

Ze světa lyžařů

ODEVŠAD

Ústřední sekce po skvělém Daňkově rekordu hodů diskem v neděli 2. srpna v Turnově zaslala předsednictvu sekce lehké atletiky ÚV ČSTV toto blahopřání:

»Vážení soudruzí!

Přijměte naše soudružské blahopřání k dosažení vynikajícího úspěchu — světového rekordu v hodů diskem československým reprezentantem Ludvíkem Daňkem — výkonem 64,55 m.

Takovéto výsledky nejsou jen otázkou náhody, ale tvrdou dlouholetou prací nejen samotného závodníka a jeho trenéra, ale i všech dalších tisíců obětavých pracovníků.

S radostí jsme přijali a ocenili výkon. Jsme přesvědčeni, že se československá lehká atletika opět zařadí mezi přední země ve světě a k tomu vám přejeme mnoho zdaru, právě tak jako pro nastávající velké olympijské boje v Tokiu.

Se soudružským pozdravem

SEKCE LYŽOVÁNÍ ÚV ČSTV.«

Dopis podepsali předseda sekce Karel Smola a referent sekce Jindřich Hoch.

★

Šestnáctiletý učeň karlovarské vodárny Jiří Borůvka z Jáchymova se doslova zamiloval do skoku na lyžích. Doma nemá přes léto žádné větší možnosti k přípravě. Proto s radostí přijal pozvání k závodům na umělé hmotě na malém můstku v Liberci. Nelitoval dlouhé cesty vlakem. Naopak — přijel již den před závodem, aby si pořádně zatrénoval. Naskákal 25 skoků, které si pečlivě zapísal do tréninkového deníčku s malou poznámkou — všechny bez pádů! V silné konkurenci 31 chlapců skončil na 13. místě. Snad mu ona 13. příprava šťastnou další činnost na lyžařských můstcích.

-fp-

V letním lyžařském slalomu ve Velké zmrzlé dolině zvítězili ve slalomu na trati 420 m s 54 brančkami Krasula a Cuninková. Obří slalom vyhráli E. Riedel z NDR (před Jandou) a Štefčková, kteří byli rovněž první ve dvojkombinaci.

★

Při přátelském fotbalovém utkání Slavoj Turnov—SK Bystrica Klodsko (Polsko) si v úloze brankáře po výskoku a špatném dopadu zlomil nohu v kotníku náš reprezentant ve skoku na lyžích z Rudé hvězdy Semily Zbyněk Hubač. Z tréninku bude vyloučen nejméně tři měsíce.

★

V sobotu dne 27. júna prebehla bratislavskou lyžiarskou verejnou veľmi smutná zpráva o utopení sa poslucháča IIVS v Bratislave Emila Krkoška. Utopil sa pri kúpaní v dravých vodách Dunaja.

Emil Krkoška bol mladý 19-ročný nadaný jazdár. Vychovaný v Čadci pod starostlivou rukou trenéra Tomana vypracoval sa na jednoho z najnádejnejších slovenských jazdárov a stal sa členom akademického družstva pre Univerziadu a tiež bol členom družstva mladých.

Slovenskí lyžiari strácajú v ňom aj dobrého kamaráta a slušného priateľa.

Ve středu 22. července zemřel po vleklé nemoci ve věku 34 let člen lyžařského oddílu TJ Rožnov pod Radhoštěm a člen ústřední trenérské rady sdruženářů při ÚV ČSTV Zdeněk Klímeček.

Smrtí Zdeňka Klímka ztrácí lyžařský oddíl TJ Rožnov p. R. obětavého pracovníka a budovatele lyžařského můstku s umělou hmotou v Rožnově. Postavením můstku a pod vedením Zd. Klímka doznalo lyžařství na Rožnovsku velkého rozmachu hlavně u mládeže, ke které měl Klímeček velmi blízký vztah. Teprve zhoršující se stav jeho nemoci vyřadil ho z aktivní sportovní činnosti, což velmi těžce nesl. Přesto však své bohaté zkušenosti ochotně předával svým nástupcům. Obětavost Zd. Klímka bude rožnovským lyžařům vždy příkladem. Cest jejich památce!

VAŠE DOMÁCNOST

je vystavena různým nebezpečím.

- Voda pronikne do bytu prasklým vodovodním potrubím,
- obávaný červený kohout se může vylihnout například z elektrického spotřebiče, který jste zapoměli vypnout,
- a také se stává, že v bytě zahospodáří někdo, kdo tam neměl co dělat.
- A nikdy se Vám nestalo, že i při největší opatrnosti jste někomu způsobili škodu?

Snad jste podobné věci zažili, slyšíte o nich ve svém okolí a jednou je můžete zažít znovu. Tyto nepředvídané události jsou pak zpravidla spojeny s neočekávanými finančními výdaji. Chceme Vás proto upozornit na:

SDRUŽENÉ POJIŠTĚNÍ DOMÁCNOSTI.

Je levně a zajistí Vám finanční prostředky pro případ, že Váš byt bude poškozen nebo zničen živelní událostí (požár, výbuch, povodeň aj.), vodou z vodovodních zařízení apod.

Od 1. dubna 1964 došlo k dalšímu rozšíření a zlepšení tohoto pojištění. Projevuje se například v tom, že škody na nábytku používaném v obytných místnostech se hradí až do výše nové ceny nábytku. — Podmínkou je, aby stupeň opotřebení nábytku nebyl větší než 70 procent.

A bude-li Váš byt poškozen tak, že se stane neobyvatelným, poskytnete se Vám z pojištění úhrada zvýšených nákladů za náhradní ubytování, a to až do 6 měsíců.

Z pojištění se hradí také škody vzniklé na zařízení domácnosti odcizením a škody, které příslušníci domácnosti neúmyslně způsobí ve svém denním životě nebo při provozu domácnosti jiným občanům.

Zvlášť je možno ještě připojistit motory v domácích elektrických spotřebičích s příkonem od 20 wattů výše, pro případ poškození nebo zničením zkratem a jiné další hodnoty domácnosti.

Do pojištění je možno zahrnout i pojištění příslušníků domácnosti starších 15 let a mladších než 65 let pro případ úrazu.

Podrobné informace Vám poskytnou naše inspektoaráty, jednatelství, pracovníci a důvěrníci.

STÁTNÍ POJIŠŤOVNA

Rozvoj skotských lyžařských středisek úspěšně pokračuje. Tři hlavní lyžařská střediska mají snh normálně od listopadu do dubna. Největší lyžařské středisko bylo otevřeno na skotské vysočině na pozemcích bývalého královského loveckého okresu poblíž řeky Dee. Jeho rozloha činí 27 000 hektarů a bylo otevřeno dvěma švýcarskými průmyslníky z Lausanne. Středisko je již vybaveno dvěma lyžařskými výtahy, a aby byla jistota, že bude vždy dostatek sněhu, byla zde zřízena »největší továrna na snh« v Evropě.

[vše]

★
Poprvé v dlouhé 41leté historii Vasova běhu startoval letos se startovním číslem 3169 mezi 3240 účastníky švýcarský lyžař — Peter Gehring. Jeho dojmy byly stejně velké jako samotný závod a psal o nich na více než půl straně ve svém 39. čísle curyšský »Sport«.

Švédský lyžařský svaz se uchází o pořadatelství mistrovství světa v roce 1970. Závody by se konaly ve Falunu, kde bylo MS v roce 1954.

Lyžaři alpských zemí (Rakousko, Francie, Itálie, Švýcarsko, Jugoslávie a NSR) budou v příštím roce soutěžit o novou trofej, »Alpský pohár«. Každou zem bude reprezentovat 10 sjezdářů a 8 sjezdařek, přičemž alespoň polovinu musejí tvořit junioři. Na pořadu bude slalom, obří slalom, sjezd. První ročník se pojede začátkem února v Davosu. Národní mistrovství těchto zemí se budou konat v klasických disciplínách třetí týden v únoru a ve sjezdových disciplínách první týden v březnu.

Organizační výbor IX. ZOH 1931 v Innsbrucku bilancoval. Na soutěžích OH a 28 předolympijských zkouškách byl příjem 33 215 000 šilinků. Je to o 66 % více než předpokládal předběžný rozpočet, přičemž náklady zůstaly na očekávané výši 25 mil. šilinků.

Nově vybudované středisko kla-

sických disciplín v Seefeldu zůstane zachováno pro další roky. Počítá se s vybudováním můstku s umělou hmotou a kritickým bodem 50 m. Každoročně vždy druhý lednový týden mají být v Seefeldu velké mezinárodní závody (běhy, skok, sružený závod). Navíc se počítá s využitím seefeldských zařízení pro domácí rozvoj klasických disciplín.

■
Ještě neuplynuly tři měsíce od tragické události ve Val Saluver u Celerina, kde zahynuli bflou smrtí pod lavinou Barbi Hennebergerová a Bud Werner, a je zde další neradostná zpráva. Francouz Charles Bozon zahynul v lavině spolu s dalšími 13 horolezci při výstupu horolezecké školy ze Chamonix na Aiguille Vetre v masivu Mont Blancu. Bozon se narodil 15. prosince 1932 a patřil po řadu let mezi nejlepší na světě. Titul mistra světa získal ve svých 30 letech v roce 1962 ve slalomu. Olympijskou medaili získal ve slalomu na OH v roce 1960. Již od mládí musel Bozon pomáhat živit rodinu, neboť jeho otec — horský vůdce — se v horách zabil. Bozon miloval povolání svého otce a pokračoval v něm, a také jemu přineslo smrt.

■
Jeden bavorský textilní průmyslník pozval na OH v Tokiu bývalého olympijského vítěze v závodě sruženém G. Thomu. K tomuto účelu dal k dispozici 10 000 marek.

■
Na téměř tříměsíční turné do Austálie a na Nový Zéland odletěl v polovině července švýcarský sjezdář Minsch, Giovanoli, Kálin a Favre. Z cesty se vrátí 12. října.

■
Novým trenérem rakouského reprezentačního družstva sjezdářů byl na výročním jednání Rakouské-

ho lyžařského svazu schválen olympijský vítěz ve slalomu Pepi Stiegler. Pomáhat mu bude dr. Girardi. Novým trenérem skokanů po exmistru světa Sepp Bradlerovi je dosavadní trenér mladých Walter Reinhard.

■
První ročník Memoriálu Budy Wernera v USA vyhrál Schranz a Zimmermannová (oba Rakousko). V závodě startovala celá elita evropských sjezdářů a sjezdařek.

■
V Cervinii v Itálii konají se v posledních letech zkoušky rychlosti při sjezdu. Při letošním dosáhl Ital Luigi di Marco »světového rekord« rychlostí více než 173 km za hod. Dosavadní nejlepší výkon držel Američan Charles Vaughan a Richard Dotworth [171,248 km za hod. loni v Chile]. 1. di Marco 173,493, 2. B. Alberti (It.) 169,731, 3. J. Miura [Jap.] 169,014, 4. Vaughan [USA] 168,145, 5. Messner [Rak.] 167,597, 6. Klangger [Rak.] 166,358, 7. Zandegiacomo [Itálie] 165,898, 8. Hakkinen [Fin.] 165,441 km za hod.

■
V dalším závodě na kilometrovém úseku nedaleko Matterhornu di Marco rychlost znovu překonal výkonem 174,757 km za hod. Další pořadí: Alberti 174,165, 3. Vaughan 173,493, 4. Miura 172,084, 5. Hakkinen 171,415, 6. Massner 171,265.

■
»Nový světový rychlostní rekord« vytvořila na kilometrovém úseku v Cervinii s letným startem 24letá Rakušanka Christl Staffnerová výkonem 143,024 km za hod. Dosavadní »rekord« držela Italka E. Spreaficová rychlostí 127,659 km za hod., která při letošním pokusu dosáhla rychlostí 138,621 km za hod.

VÝVOJ »SVĚTOVÉHO RYCHLOSTNÍHO REKORDU«:

Leo Gasperi	136,600
Zeno Coló	159,292
Ed. Agreiter	160,714
L. di Marco	163,265
René Collet	159,000
A. Plangger	168,224
C. B. Vaughan	171,428
R. Dorworth	171,428
L. di Marco	174,757

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník

Číslo

7

A-18*42179

Výkonnostní žebříčky

BĚŽCI A BĚŽKYŇE 1963—1964

Pro sestavení letošních výkonnostních žebříčků běžců a běžkyň bylo použito výsledků ze sedmi uskutečněných kontrolních závodů pro muže — 15 km Nové Město n. Mor., 15 a 30 km Sliač, 30 km Kraslice, 15, 30 a 50 km mistrovství ČSSR — a ze šesti kontrolních závodů pro ženy — 5 km Nové Město n. Mor., 5 a 10 km Sliač, 10 km Vratislavice a 5 a 10 km mistrovství ČSSR. Mužům i ženám byly do žebříčku započítány čtyři nejlepší výkony, z toho dva z vytrvalostních závodů. Tak jako v minulém roce i letos bylo použito pro srovnání výkonů z jednotlivých závodů procentuálního přepočítání zpoždění k času vítěze.

Avšak ani letos nemůžeme být s výkonnostními žebříčky zcela spokojeni. Jen malý okruh závodníků splnil podmínky pro zařazení do žebříčku (11 žen, 17 mužů). Plný počet kontrolních závodů absolvovaly jenom dvě závodnice, pět závodnic a devět závodníků má jenom minimální počet závodů — čtyři. Malá účast závodníků na některých kontrolních závodech a nestejná úroveň jednotlivých kontrolních závodů způsobená hlavně neúčasti členů reprezentačních družstev (mezinárodní styk) narušila objektivnost výkonnostních žebříčků. Tak například u žen zařazených do žebříčku je zpoždění za vítězem z mistrovských závodů na 5 km v Novém Městě n. Mor. a na 20 km ve Sliači! Je potom zcela samozřejmé, jak je závislé umístění v žebříčku na počtu absolvovaných závodů a na účasti v méně obsazených závodech.

Přesto je třeba nepodceňovat význam žebříčků a umístění v žebříčcích hodnotit stejně vysoko jako umístění na mistrovství. Žebříčky jsou obrazem stále výkonnosti závodníků, vylučují ojedinelé a nahodilé výkony. Otázkou stále zůstává účast reprezentantů, z nichž mnozí ani v letošním roce neměli možnost bojovat o umístění v žebříčcích.

Výkonnostní žebříčky běžců a běžkyň 1963—1964

Pořadí	Jméno	zpož. v %	Přísluš. TJ
1.	Harvan Š.	1,03	Tatran Tatranská Lomnica
2.	Čillík R.	1,91	Baník Kremnica
3.	Fousek V.	12,27	Sokol Nové Město na Moravě
4.	Gabriel Z.	16,05	Sokol Nové Město na Moravě
5.	Klamár J.	17,37	Dynamo Nizké Tatry
6.	Fusko L.	18,22	Dukla Liberec
7.	Jeřábek V.	18,51	Dukla Liberec
8.	Dvořák J.	19,56	Dukla Liberec
9.	Mandil L.	21,47	RH Semily
10.	Beran J.	21,82	Spartak Strakonice
11.	Blažíček J.	22,70	Sokol Nové Město na Moravě
12.	Ploc P.	26,78	RH Semily
13.	Javorský M.	29,67	Slávia VŠ Praha
14.	Baluch S.	36,41	Tatran Tatranská Lomnica
15.	Smíd V.	53,21	RH Semily

1.	Gajancová B.	9,11	Tatran Tatranská Lomnica
2.	Ledvinková J.	18,34	Lokomotiva Trutnov
3.	Vacková E.	21,54	Slavoj Kořenov
4.	Peterková J.	23,78	Lokomotiva Teplice
5.	Hamplová V.	38,79	Slávia VŠ Praha
6.	Vojnarová J.	40,96	Slávia VŠ Praha
7.	Beranová M.	41,68	Spartak Strakonice
8.	Stehlíková A.	59,95	Sokol Nové Město n. Mor.
9.	Bělohožnicková V.	64,45	TJ Rožnov pod Radhoštěm
10.	Koláčková L.	75,38	Lokomotiva Liberec

Zpracoval Ilja Matouš

Na zadní straně obálky jsou československé reprezentantky ve sjezdových disciplínách — Ilša Fiedlerová, Alena Křižoulová, Anna Živcová a Miriam Cunínková — při prověrce tělesné zdatnosti v Praze na hřišti ČKD na Vinohradech.

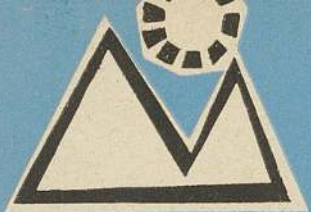

Inž. Štefan Harvan

Betka Gajancová

Lyžařství

1,80 Kčs

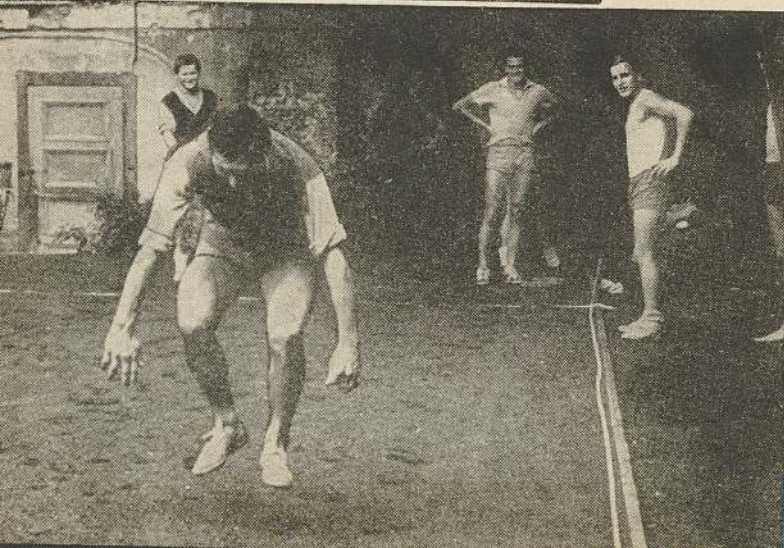
ROČNÍK 50 • ŘÍJEN 1964 8

Už
se ročkáme

DNES V ČÍSLE:

- Nová reprezentační družstva jmenována
- Umělý sníh — záchrana našich lyžařů?
- »Hadí technika«
- Jaká je situace ve výzbroji a ve výstroji
- Žebříčky sjezdářů

Na začátku září se sešli v Praze se svým trenérem členové reprezentačního družstva sjezdářů, aby prověřili v kontrolních disciplínách svoji fyzickou zdatnost. Ukázali podstatné zlepšení proti stejnému období minulého roku. Tak např. Sinay běžel 5×50 m v celkovém čase 34,9 vt., v pětiskoku dosáhl Janda délky 13,28 m, ve vrhu koulí z místa hodil Kolouch 9,56 m, ve shybech a v přeskoce lavičky dosáhl Petřík za minutu 20 shybů a 128 přeskoků, Sinay běžel 800 m za 2:15,2 atd. Mimo kontrolní disciplíny absolvovali závodníci výcvik na trampolině a další lehkootletické disciplíny.

Na snímcích fotoreportéra J. Jíry jsou členové družstva při prověřkových disciplínách:

1. Účastník IX. ZOH v Innsbrucku a kapitán družstva Radim Koloušek při vrhu koulí.

2. Gregor Sinay při kontrole výskoku z místa.

3. Nejlepší sjezdář minulé sezóny Jaroslav Janda společně s Janem Čermákem při jedné z kontrolních padesátek.

4. Čermák při pětiskoku.

III. CS

další krok k rozvoji lyžařského sportu

KAREL SMOLA, předseda sekce lyžování
ÚV ČSTV

Oslavami 20. výročí Slovenského národního povstání jsme zahájili významné období — jubilejní oslavy 20. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Do oslav se plně zapojují i naše tělovýchovná organizace III. celostátní spartakiádou, která bude vyvrcholením všech připravovaných akcí. Naváže na bohaté tradice velkých tělovýchovných slavností u nás pořádaných. Avšak v jejím obsahu se široce uplatní místo starých tradičních forem pěstování tělocviku nový, progresivní, pestrý a fyziologicky náročný program.

Na programu III. CS, který bude vycházet z masové základny a z celoroční činnosti, se budou podílet členové sportovních oddílů, odborů ZTV a turistických odborů, spolu s organizacemi Svazarmu, tělovýchovnými radami na závodech, pionýrskými skupinami a organizacemi ČSM na školách, vesnicích a v ozbrojených silách.

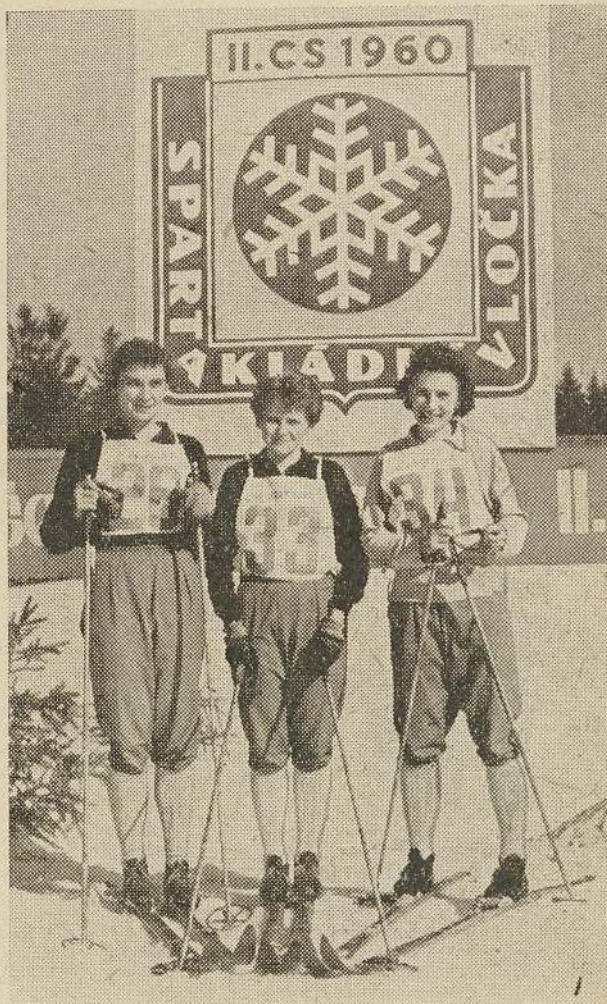
Usnesením vlády ČSSR k III. CS, dále usnesením předsednictva Národního shromáždění, usnesením ÚRO, ÚV ČSM, jakož i velmi důležitými pokyny ministerstva školství a kultury byly vytvořeny předpoklady pro zvládnutí příprav III. CS. To však je pouze jedna stránka věci. Druhá, důležitější, je schopnost všech organizátorů tato opatření plně realizovat, jinak by sebelepší usnesení a směrnice nebyly nic platné.

Proto je třeba, aby všichni tělovýchovní pracovníci usilovali o zdárnou přípravu III. CS, aby tato vyzněla ne pouze po stránce kvantitativní, ale hlavně po stránce kvalitativní.

Nás, lyžaře, pochopitelně budou přednostně zajímat sportovní soutěže III. CS. Je však třeba říci, že ne pouze ty, které se uskuteční na sněhu. Pájde nám i o to změřit síly s ostatními sportovci jiných sportovních odvětví a dokázat, že celoroční činnost v lyžařských oddílech není pouze na papíře, ale že se skutečně provádí. Proto je třeba, abychom se zapojili do spartakiádní soutěže ve vícebojích o nejzdatnější kolektiv mládeže a o nejzdatnějšího sportovce. Úspěšná reprezentace lyžařů v této soutěži by měla být výsledkem a ctí každého lyžařského oddílu, jakož i prokoukou jejich dobré práce ve všestranné lyžické přípravě závodníků, bez které nelze dosáhnout uspokojivých výsledků v lyžařských soutěžích.

Při předcházejících spartakiádách patřily vlastní lyžařské soutěže k jedněm z nejlepších. Jsem proto přesvědčen, že naše soutěže, které uspořádáme v rámci III. CS, splní rovněž své očekávání.

Nejmladší lyžaři budou již druhým rokem závodit o spartakiádní vložku. Je sice pravda, že se nám v letošní zimě nepodařilo tuto soutěž materiálně zabezpečit dostatkem tkaných odznaků, přesto však 1529 uspořádaných závodů s 93 360 startujícími chlapci a děvčaty představují úctyhodný výkon všech pracovníků i velikou oblibu, které se sparta-

kiádní vložka mezi mládeží těší. Pro příští zimu máme zajištěny vložky, a věřím, že opět bude průběh této náborové soutěže výborný.

Další stěžejní soutěží bude pátý ročník SHMP, které se staly již organickou součástí sportovního života v okresech a jsou jednou z forem k rozvíjení masové základny při vytváření předpokladů uskutečňování jedné hodiny tělesné výchovy pro mládež denně.

Mezi spartakiádní soutěže je zařazen i závod desetičlenných hlídek mužů na 70 km a pětičlenných hlídek žen na 25 km po hřebenech Krkonůš se startem a cílem ve Spindlerově Mlýně. Příští zimu to bude již XI. ročník. Ve spartakiádním roce by na startu tohoto závodu, který je nejen zkouškou lyžařské zdatnosti, ale dobrým propagaátorem lyžování u nás, neměl chybět se svou hlídkou ani jeden okres naší republiky. Očekáváme účast více než 1000 závodníků.

Přehlídkou nejvyspělejších lyžařských závodníků bude spartakiádní soutěž v klasických disciplínách v metropoli Slovenského národního povstání v Banské Bystrici. Lyžařská sekce Středoslovenského kraje, která je pověřena technickým uspořádáním závodu, udělá jistě vše pro zdárný průběh závodu a využije zkušeností jak ze soutěží II. CS, tak i z fi-

(Dokončení na str. 114)

K 20. výročiu ★ SNP

Orgány ÚV ČSTV, SV ČSTV, krajského výboru ČSTV Stredoslovenského kraja a okresného výboru ČSTV Martin zišli sa 27. augusta 1964 v Martine, aby si pripomenuli historické 20. výročie slávneho Slovenského národného povstania. Na tomto zasadnutí mal prejav predsedu Slov. výboru ČSTV. Zasadnutia sa zúčastnili niekoľkí pozvaní účastníci SNP, ktorým boli udelené z tejto príležitosti odznaky.

Medzi prítomnými bolo nepomerne veľa lyžiarov. To najlepšie dokumentovalo nielen skutočnosť, že lyžiarstvo, ako branný šport, plnilo i v zime po čiastočnom potlačení Slovenského národného povstania svoje vznešené úlohy, ale i to, že pomocou lyžiarskeho športu — či lepšie povedané pomocou lyží a ich ovládania v ťažkých podmienkach — skvele obstáli i lyžiari.

Na tomto jednaní stretli sa napríklad majstri športu Slachta a Krasula, Rusko i známy lyžiar-zjazdár Tibor Lehotský, ktorí v družných medzikuloárových pohovoroch si spomenuli časy spred 20 rokov. Boli tu i ďalší, ktorým uplynulých 20 rokov poznamenalo rad vrások a poniektorým obeleli i vlasy. Veď na tomto stretnutí najlepšie bolo vidieť pravdivosť príslovia — že čas sa zastaví nedá. 20 rokov je 20 rokov. Všetci však boli radi, že sa stretli a — spomínali.

Odpoludnia odišli všetci účastníci tohto zasadnutia na cintár obetí SNP nad Vrútkami pri Priekope, aby tam položili vence a kvety, ktorými ich obdarili martinskí pionieri, na znak úcty k spolubojovníkom — k ich hrobom.

Za zmienu stojí i skutočnosť, že okrem aktívnych účastníkov SNP zúčastnili sa aj mladší ly-

žiari, ktorí i teraz hrdo nesú odkaz Slovenského národného povstania medzi našou mládežou. Ním bol napríklad bežec inž. Štefan Harvan!

Kiež by i ostatná mláď smelo kráčala vpred na lyžiarskej pretekovej stope tak, ako si viedli počas SNP tí, čo sa na spomínanej pietnej oslave zúčastnili! -vs-

Vyznamenanie účastníkov SNP

Na slávnostnom zasadnutí predsedníctiev ÚV, SV, KV a OV ČSTV v Martine dňa 27. 8. 1964 bolo udelené telovýchovné vyznamenanie týmto lyžiarskym pracovníkom — účastníkom Slovenského národného povstania:

Verejné uznanie I. stupňa:

Michal Chudík, Bratislava, minister a predseda SNR — ešte aj teraz aktívny lyžiarsky pretekár v behu, Ján Duží, Bratislava, tajomník SOR a člen predsedníctva SV — bývalý lyžiar-skokan, Ondrej Kontrič, Bratislava, vedúci oddelenia SV ČSTV, bývalý aktívny pretekár v behu, Peter Tomčík, ČH Lipt. Mikuláš, a Ján Mráz, Slávia Bratislava Univerzita.

Verejné uznanie II. stupňa:

Pavel Livora (Slovan Bratislava ŠBČS), Igor Benko (Dynamo Nizke Tatry), Tibor

Na snímku dr. J. Ilavského jsou účastníci slavnostního zasedání v Martině (zprava): J. Hnilcký, D. Slachta, I. Benko, P. Tomčík, O. Kontrič, J. Duží (místopředseda SV ČSTV), J. Sedivý (předseda SV ČSTV), P. Livora, kpt. O. Rusko, L. Uhlíř (taj. ÚV ČSTV), J. Mráz, J. Chvalný (taj. ÚV ČSTV), T. Lehotský, J. Rzepiel a dr. J. Ilavský.

Lehotský (Iskra Lipt. Mikuláš), pplk. Vojtech Pavelica (Ban. Bystrica), Ján Rzepiel (Tatran Turany), Milošlav Záležák (Slávia Bratislava Univerzita), Daniel Slachta (Dynamo Nizke Tatry), Ondrej Viazanica (Partizán Ban. Bystrica), Ondrej Žuza (Slovan Starý Smokovec), Štefan Kovalčík, Jozef Krasula, Ján Poliak, (všetci Tatran Tatranská Lomnica), Ondrej Rusko (ČH Poprad).

Čestný odznak ČSTV:

Jozef Sokol (ČH Poprad) a dr. Ján Ilavský (Slavoj Bratislava Karlova Ves).

Bola to ozaj dôstojná spomienka na veľké chvíle a sme radi, že práve náš krásny šport pomáhal pri obrane našej vlasti práve vtedy, keď toho bolo najviac treba — keď sa sloboda rodila.

III. CS
ďalší krok k rozvoji

(Pokračování ze str. I.)

nále I. ČSSH, které byly v Banské Bystrici uspořádány.

Plenární zasedání ústřední sekce lyžování, které se konalo v Praze ve dnech 20.—21. 6. t. r., uložilo všem lyžařským složkám (oddílům, okresním, krajským a ústřední sekci lyžování) a všem lyžařům, aby se plně zapojili do příprav, zajištění a provedení III. CS, která je prvořadým úkolem naší tělovýchovné organizace v roce 1965.

III. celostátní spartakiáda bude opět mohutnou přehlídkou a manifestací československé tělesné výchovy a bude důstojnou součástí oslav 20. výročí osvobození naší vlasti.

Jsem přesvědčen, že ani tentokrát lyžaři nebudou stát stranou a že III. CS, zejména její sportovní součást, budou dalším krokem k rozvoji lyžařského sportu.

LYŽAŘSKÁ VÝZBROJ A VÝSTROJ

(Zpracovala subkomise pro lyžařskou výzbroj a výstroj při PK lyžařské sekce ÚV ČSTV)

Tento materiál čerpá ze současného stavu lyžařské výzbroje a výstroje u nás a v zahraničí a naznačuje cestu, kterou se musí ubírat další vývoj a výroba, aby bylo docíleno světového standardu a tím vytvořeny maximální předpoklady pro další rozvoj lyžařského sportu.

Čs. průmysl má dobré jméno v celém světě. Kvalita exportovaného drobného kovového zboží je všeobecně známá. Bylo by proto možno předpokládat, že náš stát nebude mít potíže s výrobou potřeb pro lyžařský sport.

Přesto však po druhé světové válce, zvláště pak v posledních letech, došlo u lyžařské výzbroje a výstroji k značnému zaostávání v porovnání se světovým průměrem. Tento stav se projevuje tím zřetelněji, čím víc se ve výrobě upouští od tradičních materiálů a přechází se na používání nových hmot, zvláště plastických.

Značný podíl na zaostávání naší výroby má i ta skutečnost, že naše veřejnost, konstruktéři a vynálezci nemají možnost sledovat rozvoj lyžařské výzbroje a výstroje v zahraničí. Způsobuje to úplné izolování od trhů zemí s vyspělým průmyslem zabývajícími se touto výrobou. Výjimku tvoří dovoz některých druhů vosků, poiských holí a v minulém roce dovoz rakouských lyží.

Dále se nepříznivě projevuje těžkopádnost a malá operativnost při zavádění nových druhů lyžařské výzbroje a výstroje do výroby. Zdlouhavé jednání a příprava způsobují, že i nový druh dodaný na trh je ve světovém měřítku již zastaralý. Toto platí nejen o vázání, o holích, ale hlavně o konfekci a obuvi.

Dále musí se skoncovat s nepružností při sériové výrobě. Za současného stavu rychlého vývoje lyžařské výzbroje a výstroje v zahraničí nelze předpokládat, že zavedená série bude sloužit po řadu let bez jakékoliv změny. Naopak výrobci musí soustavně sledovat současný vývoj a i velkosériovou výrobu pružně ze sezóny do sezóny upravovat a tím udržet modernost dodávaných výrobků. Současně při velkosériové výrobě musí být již hledány cesty, čím právě vyráběný výrobek nahradit a tak trvale zlepšovat soustavnou vývojovou práci současný stav.

Úroveň našeho průmyslu a masovost lyžařského sportu vytvářejí předpoklady k tomu, abychom nejenom se snažili odstranit zaostávání na úseku lyžařské výzbroje a výstroje, ale abychom se v blízké budoucnosti přiřadili k světovým exportérům této výroby.

LYŽE	Druh	Výrobce	Cena Kčs
Dětské:			
kluzky s hůlkami		STP Zál. Lhota	45,— 60,—
jasanové bez hran		Drevoimpregna	45,— 60,—
jasanové s hranami		Drevoimpregna	90,—
jasanové barevné		STP N. Město	85,— 90,—
PIONIER s hranami		Drevoimpregna	145,— 200,—
SLALOM s hranami		STP N. Město	155,— 200,—
běžecké		STP N. Město	125,— 165,—
Sjezdové dřevěné:			
jasanové lepené hraněné		Drevoimpregna	190,—
TEMPO s umělou skluznicí		Drevoimpregna	235,—
SVH s umělou skluznicí		Drevoimpregna	270,—
PLASTIC s umělou skluznicí		Drevoimpregna	350,—
FATRA s umělou skluznicí		Drevoimpregna	450,—
SLÁVIA polyethylen, skluznice		STP. N. Město	410,—
START umělá skluznice		STP Zál. Lhota	550,—
ARTIS speciál polyeth. skluznice		STP Zál. Lhota	680,—
Běžecké:			
OLYMPIC		STP. N. Město	140,—
MARATHON		STP. N. Město	230,—
FAVORIT		STP. N. Město	280,—
Skokanské:			
hickorové lepené		STP. N. Město	600,—
ARTIS-REKORD s uměl. skluznicí		STP. N. Město	
Kovové:			
METAL		STP. N. Město	1360,—
Laminátové:			
POLYTEX		STP Zál. Lhota	1100,—
CLEAR		STP Bedřichov	1300,—

Dětské lyže: sortiment je dostatečný, v cenové relaci dokonce přebytečný. Chybí však další druh běžek v kvalitním provedení s určením pro závodní činnost, stejně tak jako jakostní druh sjezdových lyží s polyetylenovou skluznicí.

Současný stav výrobků však nutno zlepšit po kvalitativní stránce:

- povrchovou úpravu a její trvanlivost,
 - vzhledovou stránku lyže,
 - odolnost proti zlomu,
 - výjma kluzek všechny druhy hraní, a to do délky 150 cm celuloidovými hranami, výše kovovými,
 - výjma laciných druhů opatřovat lyže umělými skluznicemi.
- V zahraničí jsou dětské lyže vyráběné většinou ve stejných sortimentech jako lyže pro dospělé, se stejnou pečlivostí a ve stejném provedení. Doporučujeme postupovat obdobně i u nás u jakostních druhů pro závodní činnost.

Lyže sjezdové dřevěné: sortiment lyží je dostatečný. Tato skupina lyží je určena pro středně náročného lyžaře. Musí zde však být zahrnuta jakostní slalomová lyže pro závodní činnost.

Podstatně musí být zlepšena kvalita:

- povrchová úprava a trvanlivost,
- celkový vzhled,
- úprava boků lyží (zatím se neprovádí vůbec),
- kování špiček a patek (zapoštění — guma),
- montáž a jakost hran,
- odolnost proti zlomu (velmi nízká),
- všechny lyže opatřovat umělou skluznicí. Dražší druhy plastickými (ne však celuloidem).

Tato skupina lyží zaostává značně za průměrnou úrovní v zahraničí jak ve vzhledovém provedení, tak v trvanlivosti a zvláště v pečlivém provedení. Je nutné dosáhnout podstatně zlepšení. Vzorem musí být špičkové výrobky v zahraničí, jako Kästle, Kneisel, Fischer, Rossignol, Dynamic apod.

Běžecké lyže: sortiment je nutno rozšířit o jeden druh vysoké kvality pro náročné závodníky. Musí se hledat cesta stejná, jakou jdou zahraniční firmy ve směru skluznice, odlehčení a zvláště pevnosti. Vzorem jsou například Järwinen apod.

(Pokračování v příštím čísle)

UMĚLÝ SNĚH

záchrana našich lyžařů?

Prof. inž. V. Chlumský

Chladicí technika a technika hlubokých teplot jsou obory, o kterých mají laici jen velmi mlhavé a nedokonalé představy. Kromě uplatnění chladicí techniky pro konzervaci potravin a pro vytváření umělého ledu na zimních stadionech jsou široké veřejnosti další případy využití chladu takřka neznámé, ač v moderním hospodářském i vědeckém životě hraje velmi významnou roli.

Moderní člověk mnohdy ani netuší, čím vším je povinován chladicí technice. Většinou neví, že s chladicí technikou je úzce svázána výroba filmů, syntetického kaučuku, umělého hedvábí, terylénu a jiných umělých vláken, nevědomuje si, že chladicí zařízení jsou součástí výroben polyvinylchloridu a jiných plastických hmot a dalších organických látek.

Celá naše zemědělská výroba je závislá na umělých hnojivech a nejrozšířenější z nich, hnojiva duskatá, mají za základní surovinu dusík a vodík, plyny získávané ze vzduchu a koksového plynu rozkladem při hlubokých teplotách, tj. při teplotách nižších než -150°C . Nejmožnější kyslíkárny, v nichž probíhá rozklad vzduchu při teplotách -180°C až -190°C , jsou budovány v hutích pro dodávání kyslíku vysokým pecím a konvertorům nebo jsou součástí tlakových plynáren nebo závodů na výroby syntetického benzínu apod.

Výrazně se uplatňuje chladicí technika v medicíně, např. při transfúzní službě, při nejtěžších operacích prováděných ve stavu umělé hypotermie, vyvolané snížením teploty těla na teplotu 28°C Celsia i nižší, při dlouhodobém uchovávání kostí v tzv. kostních bankách i v mnoha dalších případech.

Snad stojí za zmínku i to, že nejcitlivější detekční elementy te-

lekomunikačních systémů např. pro přenos signálů přes Telstar pracují při teplotách kapalného hélia, tj. téměř -270°C , stejně jako paměťové elementy některých pokrokových řešených samočinných počítačů.

Hlubokoteplotní zařízení jsou také podstatnými součástmi mezikontinentálních a kosmických raket.

Z kusého výčtu několika málo příkladů uplatnění chladicí techniky lze si učinit alespoň malou představu o jejich možnostech. Donedávna však neměla prostředky k vymanění lyžařů z jejich závislosti na rozmarech přírody podobným způsobem, jako pomohla bruslařům. Nesnáze vyplývají především z velikosti zasněžených ploch, které lyžaři potřebují.

Jsa sám nadšeným, i když nepříliš zdatným lyžařem, se zájmem jsem pročetl několik zpráv o výrobě umělého sněhu, které se objevily ve dvou severoamerických časopisech. Po technické stránce byly ve zprávách velmi sporné údaje a i v jednom článku uváděná čísla byla plná rozporů. Zprávy měly zřejmě charakter spíše komerční než technický. Nicméně byly články svědectvím, že lze novým způsobem výroby sněhu pokrýt celé sjezdovky, i když podle uveřejněných dat jde o sjezdovky značně menších rozměrů, než jsou sjezdovky v Krkonoších nebo ve Vysokých Tatrách.

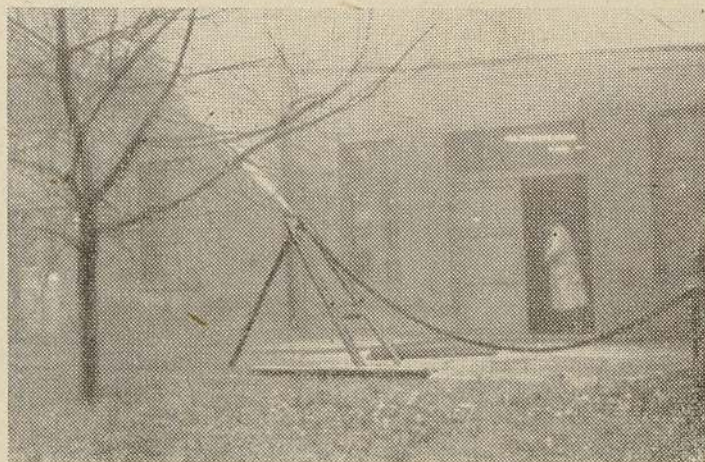
I někteří další členové katedry kompresorů, chladicích zařízení a vodních strojů ČVUT s kladným poměrem ke sportu a zvláště k lyžařství projevil zájem o řešení problémů spojených s výrobou umělého sněhu, a proto jsme se výzkumem začali zabývat ke konci roku 1961. Již zpočátku podařilo se nám vytvořit malé množství sněhu, ten však neodpovídal našim představám o potřebné kvalitě.

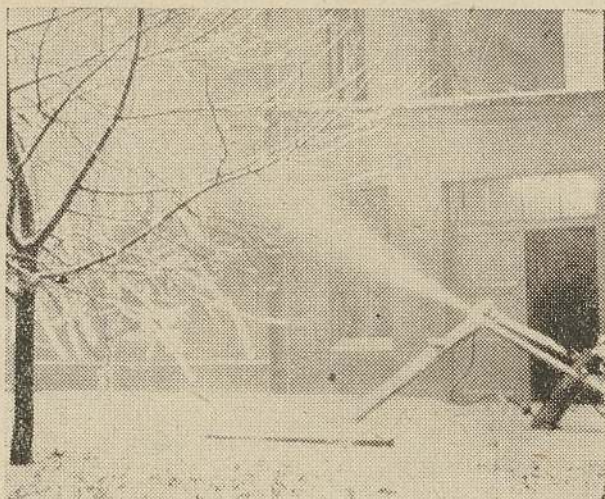
Vycházejíce ze zákonů platných pro vlhký vzduch a ze známého jevu, že při mísení vody se vzduchem nasyceným vlhkostí nastává ochlazování vzduchu i vody, vypracovali jsme způsob po energetické stránce velmi výhodný, který však nám opět nepřinesl zádoúč kvalitiv sněhu a kromě toho byl poměrně nevykonný. Při své práci byli jsme brzděni různými potížemi materiálního i časového rázu, a proto až nyní se nám podařilo v době téměř katastrofálního nedostatku sněhu vyřešit zásadní otázky a uskutečnit v krátké době výrobu větších množství sněhu.

Z obr. 1 je patrné, že pokusy byly konány v době, kdy v Praze nebyl žádný sněh, obr. 2 a 3 ukazují nádvoří ČVUT po 2 a půl hodinách provozu sněhové «pistole». Nyní je v provozu již sněhové «dělo» značně většího typu. Vyrobený sněh má již také vhodné kvality. Ta je závislá především na teplotě a vlhkosti okolního vzduchu. Ačkoliv lze do určité míry kvalitu vyráběného sněhu ovládat, je třeba konstatovat, že povšechně je umělý sněh poměrně těžký. Při první naší zdařilé výrobě větších množství sněhu činila jeho měrná váha $0,36$ až $0,39\text{ kg/m}^3$. Značně vysoká měrná váha umělého sněhu vyplývá z jeho vzniku. Zatímco přírodní sněh se tvoří převážně z par a má jehličkovitou strukturu, umělý sněh je tvořen spíše ledovými kuličkami.

Lyžařští experti z ústřední sekce Československého svazu tělesné výchovy byli s kvalitou sněhu, který vykazuje větší trvanlivost než sněh přírodní, velmi spokojeni.

Sněh se vyrábí z vody použitím stlačeného vzduchu, a tak z uda-

né měrné váhy a z plochy pokryté sněhem je při požadované tloušťce sněhové vrstvy zřejmě náročnost výroby na množství vody.

Dosažené výsledky již nyní ukazují, že i u nás je možno a účelno přistoupit k výrobě umělého sněhu pro lyžařské potřeby a pro bobové dráhy v době nedostatku přírodního sněhu za mrazivého počasí.

VÝZNAM VYTVÁŘENÍ UMĚLÉHO SNĚHU

Zajištění dostatku sněhu i při slabých sněhových srážkách bude přinášet mnohonásobný užitek. Výrobu sněhu lze zahájit v horských střediscích s příchodem prvních nočních mrazíků, tj. nejpozději do konce října, a udržet dostatečnou vrstvu sněhu nejméně do poloviny dubna. Naším závodníkům se tak poskytne příležitost k souvislému intenzivnímu tréninku v přírodě a odstraní se tak náskok daný příhodnými povětrnostními podmínkami závodníků ze severských a alpských zemí před našimi závodníky.

Počet sportovních podniků se bude moci mnohonásobit. Zřízení lyžařských středisek a bobových drah s dostatkem sněhu v okolí velkých měst se zvýší podstatně masovost lyžařství i sánkařství a tak se zlepší i výběr závodníků.

Zabezpečením dostatku sněhu po celou zimní sezónu odpadne riziko pro pořadatele sportovních podniků s velkými náklady a zároveň se přispěje k regulérnosti závodů.

Pokrytí všech nebezpečných míst sjezdovek, dopadů a bobových drah zmenší počet úrazů sjezdařů, skokanů i jezdců na bobech. Navršením nového sněhu na starý, zledovatělý sníh zmen-

ší se rovněž úrazovost při lyžáření.

Značné prodloužení a zabezpečení sezóny sněhem v horských střediscích má velký ekonomický význam. Horská ubytovací kapacita bude k dispozici především pro dlouhodobé pobyty a pro zahraniční návštěvníky, neboť zřízením sportovišť s dostatkem sněhu u velkých měst odpadnou časově i finančně nerentabilní krátkodobé zájezdy, konané mnohdy za podmínek ohrožujících zdraví. Ač výroba umělého sněhu je podmíněna spotřebou energie, povede k značným úsporám, a to především na palivu, pneumatikách, vozovém parku i službě řidičů, protože weekendové lyžování bude se provozovat i v bezprostřední blízkosti měst, a tak odpadne mnoho zájezdů na velké vzdálenosti. Milovníkům zimních sportů se otevře mnoho pěkných lyžařských terénů s existujícími ubytovacími podniky, dosud pro nedostatek pravidelného sněhu v zimě nevyužitými.

Snížení úrazovosti přinese úspory na nemocenském, zmenší náklady na nemocniční ošetření a přispěje k plnění plánovaných úkolů v hospodářském životě.

Zabezpečení sněhu na našich sjezdovkách, můstcích i bobových drahách přivede k nám při nedostatku sněhu v zahraničí tisíce zahraničních sportovců, zvláště na začátku a na konci sezóny.

S novou příležitostí tréninku závodníků poblíž jejich pracovišť přináší výroba umělého sněhu úsporu náhrady ušlé mzdy a připouští jejich plnější využití v zaměstnání.

Konečně poskytnutím dostatku sněhu lyžařům ušetří se velmi mnoho lyží i jiného sportovního nářadí, zničeného jinak na nedostatečně zasněžených terénech.

Investiční náklady na strojní

výrobu umělého sněhu mohou být do značné míry omezeny vypůjčením hlavních potřebných strojů — vzduchových kompresorů — od stavebních závodů, kde v zimě neppracují. Ostatně, uváží-li se finanční škody utrpěné v našich horských střediscích v důsledku nedostatku sněhu v uplynulé sezóně, jeví se návratnost investic na potřebné zařízení jako velmi rychlá.

Výroba umělého sněhu se děje obvykle v noci, takže při pohonu kompresoru elektromotory nevzniknou žádné energetické problémy.

Výroba umělého sněhu je až na USA v zahraničí málo rozšířena. Její zavedení u nás vyvolá za nepříznivých sněhových poměrů (které se podle dlouhodobých meteorologických předpovědí mají i v následujících letech opakovat) živý zájem zahraničních sportovců o Československo a ČSSR může být svěřováno uspořádání významných mezinárodních lyžařských a bobových závodů.

TECHNICKOEKONOMICKÁ STRÁNKA VÝROBY UMĚLÉHO SNĚHU

V současné době probíhá zkoumání výroby umělého sněhu, a tak nelze ještě udat přesná data o spotřebě energie, lze však počítat s tím, že pro sjezdovku o ploše 10 000 m² pokrytou umělým sněhem za 10 hodin ve vrst-

REPREZENTAČNÍ DRUŽSTVA

Skokani — trenér Zdeněk Remsa: Divila Ladislav (Dukla Liberec), Doubek Rudolf (Jiskra Vysoké nad Jizerou), Hubač Zbyněk (RH Semily), Martiňák Miroslav, Matouš Josef, Metelka Josef, Motejlek Dalibor (všichni Dukla Liberec), Raška Jiří (Sp. Frenštát p. R.), Rydval František (Lok. Liberec).

Běžci — trenér Ilja Matouš: Čilík Rudolf (Baník Kremnica), Fousek Vít (S. Nové Město na Moravě), inž. Harvan Štefan (Tatran Tatranská Lomnica), Hrubý Ladislav (RH Semily).

Běžkyně — trenérka Milada Prokešová: Břízová Eva (S. Lišnice), Gajancová Alžběta (Tatran Tatranská Lomnica), Paulusová Eva (Sn Jilemnice), Škodová Jarmila (Lok. Trutnov), Šnebergrová Eva (RH Plzeň), Zdeňková-Jiráňová Miroslava (Sp. Praha Motorlet).

Sdružení — trenér Vítězslav Lahr: Bayer Petr (TJ Rožnov pod Radhoštěm), Kraus Josef, Kuthell Josef (oba Dukla Liberec), Mazánek Jaroslav (RH Semily), Olekšák Štefan (Dukla Liberec), Rázl Jiří (Jiskra Harrachov), Svaříček Miroslav (S. Nové Město na Moravě).

Sjezdaři — trenér Jan Vedral: Čermák Jan, Janda Jaroslav (oba Dukla Liberec), Kouloušek Radim (Sl. Praha VŠ), Petřík Luboš (Sp. Vrchlabí), Sinay Gregor (Tatran Tatranská Lomnica), Soltys Anton (TJ Kežmarok), Vojtěch Jan (S. Janské Lázně).

Sjezdařky — trenér Miroslav Jirsa: Bambasová

Vlad. (Sl. Praha VŠ), Cuninková Míriam (Dyn. Nizké Tatry), Fiedlerová Ilsa (Jiskra Tanvald), Krňoulová Alena, Živcová Anna (obě Sl. Praha VŠ).

JUNIORSKÁ DRUŽSTVA

Skokani — trenér Antonín Lenemayer: Dvořák Jan (Lok. Liberec), Hnyk Břetislav (Jiskra Harrachov), Höhnel Rudolf (S. Pernink), Jakoubek Václav (Tofa Jiřetín), Nemeseghy Elemír (Lok. Bratislava), Peřich Miloš (TJ Rožnov p. R.), Sesták Karel (Tatran Kraslice), Šivic Josef (TJ Rožnov pod Radhoštěm).

Běžci — trenér Slávek Mašata: Beran Jan (Sp. Strakonice), Beran Josef (Sp. Police n. M.), Fajstauer Jan (Dukla Liberec), Fencel Svatopluk (TJ Jáchymov), Herčík Miroslav (Lok. Liberec), Hofman Egon (Dukla Liberec), Peřich Václav (Sp. Vrchlabí), Sacký Karel (Dukla Liberec), Štefl Karel (S. Nové Město na Moravě).

Běžkyně — trenér František Kovář: Bečvářová Jaroslava (Sp. Strakonice), Chlumová Milena (Sp. Vrchlabí), Kratochvílová Jana, Osvaldová Anna (obě Baník Kremnica), Weissshäutlová Lenka (Jiskra Jablonec n. N.).

Sdružení — trenér Bohuslav Rázl: Filanda Milan (Dukla Liberec), Foltman Libor (Lok. Trutnov), Karaš Jan (Sn Jilemnice), Kučera Antonín, Kučera Tomáš, Martiník Jan (všichni Jiskra Harrachov), Miluška Milan (S. Nové Město n. M.), Rázl Antonín (Jiskra Harrachov), Rygl Ladislav (SJ Kořenov), Sliva Jiří (Lok. Liberec), Zahradník Karel (Lok. Trutnov).

Sjezdaři — trenér Mohr Zbyněk: Bašta Jaroslav (Sn Špindlerův Mlýn), Horák Vlastimil (Baník Ostrava), Kubík Jiří (Sn Špindlerův Mlýn), Novotný Jan (RH Praha), Pažout Milan (Pokrok Krompachy), Raclavský Pavel (Sl. Brno), Šírek Otta (Dukla Liberec).

Sjezdařky — trenér Dušan Charvát: Fialová Milena (Sl. Praha VŠ), Holovská Ludmila (Lok. Košice), Mahrová Anna (ČKD Praha), Millerová Eva (Sp. Mladá Boleslav), Mladějovská Iva (S. Janské Lázně), Orvanová Eva (Sl. Bratislava).

UMĚLÝ SNÍH *záchrana našich lyžařů?*

vě, 5. cm silné bude zapotřebí příkonu zhruba 250 kW pro pohon kompresorů i čerpadla. Co do váhy odpovídá vrstvě umělého sněhu vrstva trojnásobně tloušťky z přírodního sněhu prachového. Protože sněhová děla vytvářející sněh, jsou přenosná, lze jejich přemístování v dalším čase pokrýt ostatní část sjezdovky přesaňující udanou hodnotu výměry.

Při pohonu kompresorů elektromotorem se využívá nočního proudu. Při ceně tohoto proudu 0,29 Kčs za 1 kWh budou náklady na energii při popsané potřebě 500 m³ umělého sněhu asi 500 Kčs. Při pohonu naftovým motorem by byly ekvivalentní náklady na palivo kolem 850 Kčs. Pro obsluhu

zařízení budou zapotřebí tři až čtyři lidé. Odhadem desetinásobného až patnáctinásobného pokrytí sjezdovky pěticentimetrovou vrstvou sněhu za sezónu dospíváme k názoru, že náklady za energii a za obsluhu nejsou při výrobě umělého sněhu tíživé a že rozhodující jsou náklady investiční.

Aby příkon 250 kW nebyl překročen, je zapotřebí využít všech možností poskytováním terémem, což pochopitelně vyžaduje individuální přístup k projektu.

Pro některé zvláštní účely lze vyrobit sněh barevný, eventuálně přidáním některých chemikálií lze zvýšit trvanlivost sněhu.

S ohledem na poněkud odchyl-

nou strukturu umělého sněhu od sněhu přírodního bude nutno vyhledat i nevhodnější vosky.

Pojednání o nejučelnějším typu kompresorů, o celkové koncepci kompresorové stanice, o volbě čerpadel a materiálu a rozměrech potrubí nespadá do rámce tohoto článku.

Pokud by čtenáři článku měli podrobnější poznatky ze zahraničních sjezdovek s umělým sněhem, nechť je sdělí autorovi tohoto článku.

Závěr: Chlad je nejcennější prostředek pro konzervaci biologických tkání. Uplatňujeme tento poznatek na sobě pěstováním zimních sportů. Umělý sněh nám bude k tomu napomáhat.

Konečně zlepšení

Uprostřed léta, kdy naše cesty vedou k vodě nebo kdy jsme aspoň myšlenkami u vody, dochází v armádním sportovním družstvu lyžování — Dukle Liberec — ke »střídání stráží«. Ti, kteří v tomto kolektivu splnili základní vojenskou službu a vystoužili si již závodnické ostruhu v lyžařském sportu, odcházejí se slovy »Na shledanou v zimě« do svých domovů. Nová směna, která je přišla vystřídat, prochází poprvé branou kasáren a začíná jí další, v životě mladého člověka ne zrovna lehká etapa. Je to doba nejen upřímných stisků ruky, někdy i zarosených očí, ale hlavně doba velkých plánů, pro trenéry pak doba studo-

vání, sledování a porovnávání těch nových s těmi, co právě odcházejí, a s těmi ještě staršími. Z objektivních metod k tomu slouží řada kontrolních měření a testů. Toto porovnávání dává aspoň částečný obraz o stavu práce s mládeží v oddílech a ukazuje i perspektivu dalšího růstu během dvou let v ASD. Po mnoho let nebyly výsledky těchto měření nijak různé. (V roce 1960 dokonce tak slabé, že s. Weber v osmém čísle Lyžařství píše varovný článek.) Až v letošním roce byly výsledky takové, že je možno mluvit o podstatném zlepšení fyzické připravenosti hlavně ve vytrvalosti, která bývála největší slabinou. V běhu na 3000 m, který je v komplexu disciplínou prověřující vytrvalost a který se podle materiálů provádí od r. 1958, se téměř nestalo, aby některý z nováčků běžel pod 10 min. V letošním roce se to podařilo hned třem — Langmajer 9:31 min., Mikuláš 9:45 min. a Ilavský 9:56 min. Pro další porovnání uvádím v přehledu průměr nejlepších pěti závodníků (při menším počtu nováčků všech) v běhu na 3000 m od r. 1958:

1958 — 10:27 min.
1959 — 10:32 min.
1960 — 12:04 min.
1961 — 10:48 min.
1962 — 10:56 min.
1963 — 11:02 min.
1964 — 10:04 min.

I zde je letošní průměr nejlepší. Stejně tak i v ostatních disciplínách měření (šplh, 3X200 m, shyby, desetiskok), funkčních testech a zdravotnických vyšetřeních byly výsledky dobré. Přehledy a porovnání nemohu uvést, protože tato měření se dříve neprováděla, nebo vyšetření té které tělesné vlastnosti bylo prováděno jinou disciplínou nebo jinou formou.

Kéž by výkony letošních nováčků byly srovnáním na lepší časy v připravenosti mladých běžců na lyžích přicházejících splnit vojenskou službu.

V závěru této krátké informace chci poděkovat pracovníkům s mládeží v Liberci, Slávii VŠ Praha a ostatním oddílům za dobrou práci s chlapci, kteří přišli v letošním roce posílit Duklu Liberec.

Jaroslav Honců,
trenér Dukly Liberec

Také z činnosti oddílů...

Dalo by se najít dostatek různých přísloví, zásad, patnácti, rad, souvislejších se zlepšením činnosti lyžařských oddílů. Někde toho není vůbec třeba, někde stačí jen trochu povzbudit a připomenout, jistě jsou i případy oddílů značně otrlých a k nim chceme hovořit...

Tropická vedra jsou nenávratně pryč, ale ještě nesněží, a proto je dostatek času na svolání členstva oddílu. Skříňka je opředená pavučinami a její vnitřek, sluncem vybledlý, je smutným svědkem zaslé slávy v minulé sezóně. Vedení oddílu ani propagačnímu nevaří kritika v okresním tisku, vždyť je ještě času dost, sněhové zprávy z našich hor ještě nevyšly... Zajistit si alespoň jednu cvičební hodinu v tělocvičně v přípravném období? Počkáme si, až budou cvičit čilejší oddíly naší TJ a pak budeme křičet jako loni a ono to nějak dopadne. S členskými, případně sezónními příspěvky si hospodář ani vedení oddílu neláme hlavu. Kontrola stavu oddílového inventáře rovněž nespěchá, vždyť až napadne sníh, pak se inventář objeví. Vedení oddílu je zásadně proti papírování, a proto nevedeme ani jednoduchou evidenci trenérů, cvičitelů a pomocných cvičitelů, rozhodčích, však oni se sami v sezóně přihlásí. Výzvy okresní sekce lyžování se neberou

vážně, krajská sekce je vzdálená a okresní a krajské přebory budou jako každý rok.

Pokračovat dál v líčení »otrlostí« s mírným přeháněním neholdáme a rovněž nechceme, aby se podobné oddíly vůbec vyskytovaly. Zkusme proto recept, který lze upravit podle místních poměrek a poměrů!!!

Každoročně na podzim se v lyžařských oddílech volí nový výbor, a protože ten dosavadní někde za mnoho nestál, je nutno vybrat zodpovědné členy oddílu a ty zvolit do nového vedení. Je nutně, překontrolovat stav členů vyhotovit jejich seznam s adresami. Hybnou pákou činnosti oddílu musí být cvičitelé. Ti by se měli především starat o celoroční činnost oddílu — o mládež i dospělé. Péči o závodníky je třeba svěřit trenérům a nesmíme zapomenout, že již dávno nestačí bez tréninku na suchu a neustálého zvyšování tělesné zdatnosti závodit, až napadne sníh. Každý větší lyžařský oddíl by měl mít několik lyžařských rozhodčích. Okresní nebo krajská sekce pořádají každým rokem školení lyžařských rozhodčích, cvičitelů, trenérů a toho je třeba využít. Na školení doporučujeme schopné členy oddílu, u nichž je záruka, že svou práci budou konat dobře a zodpovědně. Neříká se nadarmo, že jedni z nejobětavějších čí-

novníků jsou právě v lyžařském sportu. Výběsní skříňka je vžitkou oddíl, a proto je třeba vymést pavučiny, vyčistit sklo a o vhodnou a dobrou náplň skříňky se může starat kolektiv členů oddílu, zruční kreslíři, fotamatéři i básníci jsou jen vítáni. U »otrlého« oddílu je třeba upevnit kolektiv, mezeru nečinnosti musí být novým vedením oddílu napravena. Vhodná forma je předsezónní beseda spojená s promítáním filmů např. o ZOH v Innsbrucku, podařilo se zajistit přítomnost účastníka, bude beseda o to zajímavější. K utužení kolektivu lze doporučit i společenský večerek »na zahájení sezóny«. Dobré vedení oddílu dokáže, v porovnání s minulostí, přímo záranky, a až napadne sníh, je již činnost rozdělna natolik, že oddíl pořádá náborové závody pro mládež, stará se o využití členů — nezávodníků, trenéři vybírají pro své svěřence nejuhodnější závody podle termínové listiny sezóny atd.

Za rok je dříve tzv. »otrlý« oddíl k nepoznání a při dalším dobrém vedení a celoroční činnosti, rozšířování členské základny nejen dospělých, ale hlavně mládeže může být zanedlouho jedním z nejlepších oddílů okresu nebo kraje.

Přejeme všem okresním a krajským sekcím, aby »otrlé« oddíly co nejdříve vymýzely.

Napište nám své rady a zkušenosti — nejuhodnější případně i otiskneme.

„HADÍ TECHNIKA“

Slalomová technika prodělala v průběhu posledních let značný vývoj. Od staré techniky se podstatně odlišuje intenzivní prací celého těla, prací boků a také svým zaměřením: je jím dosažení největší rychlosti. Postoj se od r. 1936 příliš nemění: tělo je zlomeno vpřed, trup nachýlen více nebo méně vpřed, paže se opírají před tělem a pomáhají k tvoření oblouku. Boky hrají při této technice značnou roli: vyžaduje se měkčnost, vyklánění boků při tvoření oblouků. Navíc se přidává kolem roku 1932 zrychlení tzv. projekcí těla vpřed při ukončení oblouku. Tělo, dá se říci, se vystřeluje do dalšího oblouku a tím se získává zrychlení.

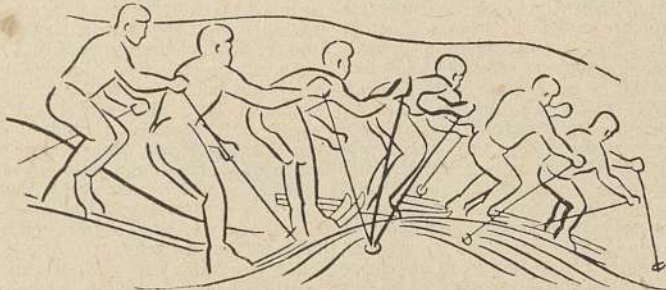
Dnešní slalomová technika, tzv. »hadí«, ještě zdokonalila způsob zrychlování jízdy. Děje se bez přestávky, a to v maximální míře, přičemž se lyžař snaží zachovat pravidelný skluz lyží. Tohoto účinku je dosahováno výlučně prací omezenou na paže a na trup. Další výhodou této techniky je menší únavnost a vydávání menšího množství energie než u technik předchozích.

Pro lepší pochopení této techniky bude výhodné srovnat techniku krátkých švihů s hadí technikou. Při krátkých obloucích brzdíme rychlost tím, že ukončíme smyk zahraněním, dále posunujeme nohy pod tělem ve smyku, čímž rovněž brzdíme...

Při »hadí technice« jedeme s více nakloněným trupem vpřed. V okamžiku, kdy začne zahranění lyží se současným opřením o hůl — dostatečně stranou lyží — povolíme trup vpřed, do jakéhosí sklouznutí, které jde ve směru pohybu. To, že nám lyže dokončí pohyb na jednu stranu a trupem přecházíme do druhé strany, způsobí, že se pohyb zrychlí, lyže dokončí oblouk samočinně a podběhnou na druhou stranu. Cítíme, jak se nám protahuje hýžděové a bederní svalstvo. Páteř dostává esovitě zakřivení, trup se pohybuje plazivým pohybem.

Cílem této techniky je kromě zrychlení ještě bezpečnost jízdy. Zrychlení se dosahuje kontrolou tlaku na lyže, který má být pokud možno stejný. To je obzvláště nutné v boulovitém terénu, kde při vjezdu do vlny při ukončení smyku nastává přetlak. Ten odstraníme klouznutím trupu vpřed.

OBR. 1

Obr. č. 1

Toto klouznutí také umožní zaujmouti správné polohy trupu v novém směru [z vrstevnice do spádnice]. Další výhodou »hadí techniky« je zatěžování lyží od začátku oblouku, stálý styk lyží se sněhem, čímž se zabraňuje sesouvání nebo tvrdému hranění. Lyže pochopitelně lépe drží. Opření o hůl, které je provedeno dostatečně stranou a vpřed, umožňuje prodloužení opření, stabilitu — případně zrychlení pohybu, aniž bychom se dostali do záklonu.

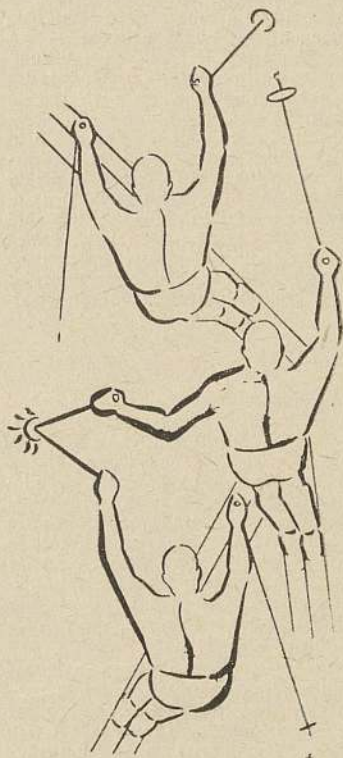
Pro lepší, názornější pochopení několik kreseb:

Opření o hůl stranou a vpřed umožní dostatečné vyklonění trupu do nového směru (fig. 1 a 2). Na 1. figuře lyže dokončují oblouk vpravo a trup klouže vlevo, opření se prodlužuje — pozor na záklon! (Obr. 2.)

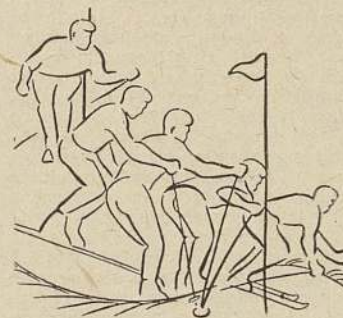
Opření o hůl s tahem — velmi včasné zapíchnutí hole: černé body jsou tyče slalomových branek. Včasným opřením získá lyžař mnoho času pro najetí do další brány. (Obr. 3.)

»Hadí technika« v branách v nerovném terénu a na prudkých svazích se uplatňuje hlavně při likvidování přetlaku, který působí na lyže. Lyžař nechá trup klouznout vpřed. Lyže jsou jako by přilepeny na sněhu, hlavně v té části oblouku, která je ve spádnici. Skluz je pravidelný, a tím také rychlý. (Obr. 4.)

Na obrázku mistra světa profesionála Francouze Duvillarda je velmi dobře vidět široké opření o hůl — značně prodloužené. Trup jde do nového směru, zatímco lyže stále ještě sledují směr staré

Obr. č. 2

Obr. č. 4

ho oblouku. Tento předstih trupu je zrychlujícím momentem (Obr. 5.)

JAK NACVIČOVAT TUTO TECHNIKU?

Samozřejmým předpokladem je dobré ovládání lyží v krátkých obloucích. Začínáme ve volné jízdě, kdy se soustředujeme na široké zapíchnutí holí a stočení trupu do dalšího směru. Musíme cítit, že se nám svalstvo trupu a hýždí protahuje.

Chyby, které se při nácviku vyskytují:

1. Hůl nedostatečně vpředu a stranou způsobí, že nemůžeme trup dostat do nové polohy,
2. malé zlomení trupu neumožní »vjetí« trupu do nového směru (hadovitý pohyb),
3. málo časté nebo příliš dlouhé opření, které by vedlo k záklonu.

Obr. 3

Obr. 5

Předpokladem je dokonalá práce boků — nesmí být tvrdé — lyžař nesmí stát »nad lyžemi«. Trupem se musí dostávat mimo lyže. To je zásadní předpoklad. Výhodou této techniky je, jak jsme zjistili při nácviku, že je možno skutečně velmi dobře regulovat rychlost lyží, je snazší ovládnout oblouku a lepší pocit bezpečnosti.

Po zvládnutí volné jízdy je možno aplikovat tyto oblouky ve slalomu. Několik jednoduchých branek postavených více do šířky má dát možnost zvyknout si na velmi včasné zapíchnutí hole pro další švih, které je ihned po minutě tyče. (Viz obr. 3.) Je třeba se plně soustředit na dobrý začátek, jinak jsou všechna nasazení zpožděná. Zkušenosti

z nácviku touto formou jsou velmi dobré. Prof. Joubert, který tuto techniku popsal, doporučuje začínat nácvikem v boulovatém terénu, kde je velmi dobře cítit tlak na lyže a je možno velmi dobře nacvičit sklouznutí trupu. Vlastní zkušenosti s tímto nácvikem zatím pro nedostatek tohoto terénu nemáme.

Pokusil jsem se seznámit naše trenéry s touto technikou pomocí materiálu prof. Jouberta, pozorováním techniky jízdy zahraničních závodníků, zejména Francoůzů, a zkušeností z nácviku této techniky.

Věřím, že tato informace přispěje ke zkvalitnění práce našich trenérů a projeví se na lepším výkonu závodníků.

MÍLA JIRSA

Ve středu 23. září se konalo v Praze čtvrtletní plenární zasedání ústřední sekce lyžování, na kterém se projednalo zapojení všech lyžařů do nácviku na III. CS. Přítomní byli informováni zástupci Severočeského kraje o možnosti uspořádat mistrovství světa v klasických disciplínách v roce 1970 v Liberci. O tomto návrhu bude ovšem zapotřebí jednat s příslušnými orgány. Byl schválen plán činnosti na rok 1965, který bude podkladem pro práci sekcí všech stupňů. Ústřední trenér lyžování B. Tvrzník podal předběžnou zprávu o přípravě reprezentantů na zimní sezónu. V přípravě je v současné době 37 reprezentantů. Největší počet je skokanů — devět. Všichni reprezentanti vykazují dobrou přípravu. Dále plénum vyslechlo obšírnou zprávu o vyhlídkách na zásobování lyžařskou výzbrojí (zvláště lyžemi). Situace není zatím příznivá, protože se ukazuje, že i v této zimě bude lyží nedostatek. Sportovně technická komise předložila návrh na ligu nejlepších lyžařských oddílů.

JAK

BUDE ZÁVODIT

NAŠE MLÁDEŽ?

Správně organizované sportovní závodění mládeže má mimořádný výchovný vliv. Je proto žádoucí umět i lyžařských soutěží plně využít ke kladnému ovlivnění všech vlastností mladého sportovce, ke zlepšení jeho celkové připravenosti k životu tak, aby soutěžlivé návyky, které v mládí sportem získá, se u něho v dospívání ještě více upevnily a prohloubily v trvalé mravní vlastnosti, jako jsou čestnost, kázeň, smysl pro kolektiv a sportovní přátelství, obětavost, snášenlivost, úcta k soupeři, skromnost a řada dalších. Stejně tak má správně organizované sportovní závodění a soutěžení mládeže pěstovat a utužovat v mládeži smysl pro povinnost a plnění i pracovních úkolů a závazků, a to nejen ve sportovní přípravě a tréninku, ale i ve škole, v zaměstnání i v rodině. Významnou výchovnou úlohu má sehrát sportovní závodění i ve společenském vystupování mladých lidí. I v závodění je nutné mládež učit, jak se správně chovat a kulturně jednat.

Jen takto chápané a rozvíjené sportovní soutěžení a závodění mládeže povede ke zdraví a k harmonickému rozvoji mladého jedince. K hlavnímu cíli — všestrannému zdravému vývoji mládeže — musí směřovat veškerá práce a snaha cvičitele, trenéra i učitele i při sportovním závodění.

Při závodění a soutěžení se projevuje přirozená snaha zvítězit — být rychlejší, silnější, odvážnější, rozhodnější, bojovnější, taktičtější — a to jsou vlastnosti, které jako lidé dneška potřebujeme a také vyžadujeme.

Na druhé straně však tuto tendenci zvítězit nad protivníkem je třeba účelně omezovat a regulovat, aby neohrozila zdraví soupeřů, a proto je nutno dodržovat stanovené zdravotnické a hygienické zásady a pravidla úrazové zábrany.

Proto ústřední výbor ČSTV vydal pro zkušnostech z minulých let nové »Směrnice pro závodění mládeže«, jejichž platnost byla

vyhlášena k 1. dubnu 1964, a bude třeba, aby všichni ti, kteří se zabývají závoděním lyžařské mládeže, se s nimi důkladně seznámili, poněvadž tyto směrnice jsou závazné pro všechny tělovýchovné orgány a složky tělovýchovného hnutí i pro všechny pracovníky působící v tělovýchově mládeže. Dodržování stanovených norem a zásad je totiž závažnou otázkou kázně a odpovědnosti cvičitelů, trenérů, rozhodčích i všech ostatních pracovníků okolo závodění mládeže. Ve směrnících je totiž závazně ustanoveno, že dojde-li v důsledku jejich zanedbání k vážnému poškození zdraví mladého závodníka, budou voláni k odpovědnosti především cvičitelé, trenéři a učitelé.

Směrnice pro závodění mládeže byly uveřejněny jako samostatná příloha k Tělovýchovnému pracovníku č. 2/1964 a s nejpodstatnějšími vás chceme seznámit i v našem časopise.

Abychom chránili zdraví chlapců a děvčat, kteří se sportem začínají, nesmí být do sportovního výcviku zařazen cvičenec bez řádné lékařské prohlídky starší jednoho roku. Stejně tak k závodům nesmí být bez této prohlídky nikdo připuštěn. Cvičitelé, trenéři a rozhodčí jsou povinni kontrolovat platnost této prohlídky a nepovolit účast ve sportovním závodě tomu, kdo není přiměřeně připraven.

Ve směrnících jsou stanoveny věkové kategorie a pod pojmem **žactvo** se rozumějí všichni hoši a děvčata od 11 do 14 let. **Dorost** pak tvoří dospívající mládež starší 15 let až do 18 let věku. **Dospělými** jsou závodníci a závodnice, kteří již dovršili 18 roku.

Toto rozdělení je stejné jako dosud. V zařazování do věkové kategorie a v přechodech z nižší do vyšší věkové kategorie dochází však k podstatným změnám.

V lyžařských pravidlech máme ustanovení, že ve vypsání kategorií startují závodníci, kteří dosáhnou stanoveného věku v roce, v němž je závod pořádán (rozhodující je kalendářní rok). Podle nově vydaných směrnic dochází však ke změně, a to tak, že u žactva je rozhodující tzv. školní věk a věkové kategorie se kryjí se školními ročníky. Rozhodující pro zařazení a přechod z nižší do vyšší kategorie žactva je totiž den 1. září, stejně jako pro přechod do kategorie mladšího dorostu. Uvnitř dorostu to znamená při přechodu do staršího dorostu a při přechodu do kategorie dospělých zůstává se v lyžování zatím nadále u věku kalendářního a přechod se provádí k 1. lednu.

V příštím závodním období budou tedy chlapci a děvčata zařazeni do věkových kategorií takto:

mladší žactvo (11—12 let = 5. až 8. ročník) — narození mezi 1. 9. 1952 a 31. 8. 1954,

starší žactvo (13—14 let = 7. až 8. školní ročník) — narození mezi 1. 9. 1950 a 31. 8. 1952,

mladší dorost (15—16 let = 9. až 10. školní ročník) — narození mezi 1. 1. 1949 a 31. 8. 1950,

starší dorost (17—18 let = 11. až 12. školní ročník) — narození mezi 1. 1. 1947 a 31. 12. 1958,

dospělí — starší 18 let — narození 31. 12. 1946 a dříve.

I v lyžování je však možno předčasně přearžovat do kategorie dospělých vyspělé dorostenky a dorostenky po dovršení 17 let. Předčasně přearžování mladších se neprovádí. Toto přearžení se v lyžování provádí jen se souhlasem ústřední sekce lyžování, která potvrzení o předčasném trvalém přearžení vyznačí ve vložce k členskému průkazu závodníka. Po tomto vyznačení nesmí již závodník startovat v té kategorii dorostu, ze které byl přearžen. Toto trvalé předčasně přearžování se však dosud v lyžování neuplatňuje.

V lyžování je však i možný start přiměřeně připraveného závodníka ve vlastní kategorii i ve vyšší kategorii. Ústřední sekce lyžování totiž na doporučení svých trenérských rad jmenuje před zahájením závodního období skupinu nejvyspělejších sportovců z kategorie dorostu, kteří mohou ve **stanovených** závodech startovat ve skoku a ve sjezdových disciplínách i v kategorii dospělých v rozsahu závodění vymezeném pro jejich věkovou kategorii. Toto jmenování vyznačí ústřední sekce lyžování v příslušné vložce vystavené k členskému průkazu závodníka a je platné jen pro jedno závodní období. Bez tohoto vyznačení nesmí být závodník připuštěn k závodům v kategorii dospělých.

Toto jsou nejpodstatnější ustanovení nových Směrnic pro závodění mládeže, s nimiž jsme považovali za nutné seznámit širokou obec lyžařů, kteří pečují a zajišťují sportovní závody a soutěže našich mladých závodníků.

Pro úplnost uveřejňujeme na další straně přehlednou tabulku věkových kategorií a technické normy jednotlivých disciplín.

A nezbyvá než všem organizátorům závodů mládeže přát šťastnou ruku při jejich pořádání, aby chlapci a děvčata měli ze závodění radost a závody mládeže přiváděly nám do závodního lyžování novou, mladou a zdravou krev.

FRANIŠEK TÁBORSKÝ

Lyžování	Žactvo				Dorost				
	11—12		13—14		15—16		17—18		
	5.—6. ročník		7.—8. ročník		9.—10. ročník		11.—12. ročník		
	1. 9. 1952—31. 8. 1954		1. 9. 1950—31. 8. 1952		1. 1. 1949—31. 8. 1950		1. 1. 1947—31. 12. 1948		
Soutěžní období	1964/65 (1965)	1. 9. 1952—31. 8. 1954	1. 9. 1950—31. 8. 1952	1. 9. 1950—31. 8. 1952	1. 1. 1949—31. 8. 1950	1. 1. 1949—31. 8. 1950	1. 1. 1947—31. 12. 1948	1. 1. 1947—31. 12. 1948	
	1965/66 (1966)	53	55	51	53	50	51	48	49
	1966/67 (1967)	54	56	52	54	51	52	49	50
Datum přechodu do vyšší věkové kategorie		k 1. 9.	k 1. 9.	k 1. 9.	k 1. 1.	k 1. 1.	k 1. 1.	k 1. 1.	
Normy		hoši	dívky	hoši	dívky	hoši	dívky	hoši	dívky
A. Běh									
délka trati		1 km	1 km	3 km	2 km	3—5 km	2—3 km	5—10 km	3—5 km
štafety		3×1 km	3×1 km	3×3 km	3×2 km	3×3 km	3×2 km	3×5 km	3×3 km
výškový rozdíl — nejvýše		20 m	10 m	50 m	20 m	75 m	30 m	100 m	50 m
počet závodů v závodním období — nejvýše		4	4	6	6	10	10	15	15
		Nedovoluje se závod v běžecké disciplíně ve dvou po sobě následujících dnech							
B. Skok									
kritický bod můstku do		35 m	—	55 m	—	55 m	—	všechny	—
počet závodů v závodním období — nejvýše		10	—	20	—	20	—	20	—
C. Sdružený závod									
délka trati		—	—	—	—	5 km	—	10 km	—
počet závodů v závodním období — nejvýše		—	—	—	—	8	—	10	—
D. Sjezd									
délka trati od — do		900 m—1750 m		1300—2250	1000—2000	1600—2500	1300—2250	1850—2750	1600—2500
výškový rozdíl — nejvýše		200—300m	150—200m	300—400m	200—300m	400—500m	300—400m	500—600m	400—500m
E. Obří slalom									
délka trati — nejvýše		1000 m	750 m	1250 m	1000 m	1500 m	1250 m	1750 m	1530 m
výškový rozdíl — nejvýše		150 m	100 m	250 m	150 m	300 m	250 m	400 m	300 m
počet branek — nejvýše		23	13	29	18	38	25	47	32
F. Slalom									
délka trati — nejvýše		200 m	150 m	300 m	200 m	350 m	300 m	450 m	350 m
výškový rozdíl — nejvýše		70 m	40 m	100 m	70 m	130 m	100 m	170 m	130 m
počet branek — nejvýše		25	15	34	21	38	28	55	36
Počet závodů ve sjezdových disciplínách v závodním období — nejvýše		6		10		není omezen		není o mezen	
Přestávka mezi jednotlivými závody (rozumí se mezi sjezdovým dvojbojem nebo trojbojem)		nejméně 6 dní		nejméně 6 dní		nejméně 6 dní		nejméně 6 dní	

TRÉNINK SDRUŽENÁŘŮ

I. a II. výkonnostní třídy v přípravném období

Vzhledem k tomu, že k tréninku sruženáře je potřeba věnovat mnoho času (jedná se o nácvik dvou odlišných disciplín), je nutno v tréninku postupovat velmi ekonomicky. Hlavně v přípravném období je nutno věnovat hodně pozornosti skloubení nácviku rychlosti a vytrvalosti. A právě tato skutečnost, že musíme u jednoho sportovce nacvičovat rychlost a vytrvalost k maximálním výkonům, nám dělá největší potíže. Najít správný poměr mezi tréninkem rychlosti a mezi tréninkem vytrvalosti, to vyžaduje velikých zkušeností a znalostí nejen od trenéra, ale i od závodníka. Je známo, že obvykle tím, že přeháníme nácvik jedné vlastnosti, ubíjíme druhou. Jak tedy poznat, zda nám u závodníka, kterého trénujeme, vzrůstá uměrně rychlost i vytrvalost. Na rozdíl od všeobecné trénovanosti, u které zvyšování můžeme sledovat pomocí vitální kapacity plic, tepové frekvence (sportovní bradikardie), zvyšování síly na siloměru atd., nemůžeme při tréninku speciální sruženářské rychlosti a vytrvalosti sledovat jejich růst pomocí těchto ukazatelů.

Dobrym ukazatelem pro správný postup při tréninku sruženářů jsou zlepšující se časy v přípravném období na 60 m, 100 m a dále na 3000 m a 5000 m. V týdenním cyklu, který uvádím, je naznačeno, jak skloubit nácvik rychlosti a vytrvalosti. Není možné však na toto podat jednotný recept. Každý trenér u závodníků II. a I. VT musí přistupovat k této věci zcela individuálně. K najetí správného poměru mezi nácvikem rychlosti a vytrvalosti u jednotlivých závodníků sruženářů je samozřejmě nutné, aby se trenéři opírali o znalosti a zkušenosti z fyziologie a psychologie. Trenér musí vždy vycházet z toho, o jaký typ sportovce se jedná. Z fyziologického hlediska můžeme mít v podstatě tři typy sruženářů.

1. Typ rychlostní

— má větší předpoklady pro nácvik rychlosti a obratnosti — obvykle lepší skokan než běžec.

2. Typ vytrvalostní

— má větší předpoklady pro nácvik vytrvalosti a síly — obvykle lepší běžec než skokan.

3. Typ rychlostně vytrvalostní

— má stejně předpoklady jak pro nácvik rychlosti, tak i pro nácvik vytrvalosti — dobrý skokan i dobrý běžec.

Dále při tréninku je velmi nutné vycházet z po-

znatků psychologie. Trenér musí alespoň částečně rozpoznat jednotlivé typy vyšší nervové činnosti člověka. (Melancholik — typ slabý, flegmatik — interní typ, sanquinik — labilní typ, choleric — nevyrovnaný typ.)

Je všeobecně známo, že naše tréninkové metody a vůbec náš tréninkový systém je dobře rozpracován po fyziologické stránce, ale velmi málo se naše tréninkové systémy opírají o poznatky psychologie. Mnohokrát zdůvodňujeme neúspěchy slabou psychologickou přípravou závodníků, ale málokdy se snažíme začít s novými formami tréninku na základě důkladných psychologických rozborů.

U sruženářů je nutné ve velké míře používat v přípravném období napodobivých cvičení. To proto, že si sruženáři hlavně v nácviku skoku nemohou dovolit věnovat tolik času tréninku jako specialisté skokani. Je nutné, aby sruženáři uměli perfektně jednotlivé prvky skoku na suchu. To proto, aby nemuseli věnovat tolik času nácviku skoku přímo na můstku. Naučí-li se sruženáři důkladně jednotlivé prvky skoku v přípravném období na suchu, stačí mu potom jenom málo času k dokonalému zvládnutí skoku na můstku. Forma suchého tréninku je obzvláště nutná pro ty sruženáře, kterým nejde skok, a dále pro ty, kteří z jakýchkoli příčin předělávají a mění způsob odrazu, nájezdu nebo letu. V takovém případě je výhodné naučit se novou věc důkladně na suchu, a potom ji teprve procvičovat na můstku.

Velký význam pro sruženáře má také trénink skoku na umělé hmotě. A to právě proto, že v letních obdobích, kdy je delší den, se dá se závodníky trénovat déle a za výborných podmínek. Proto trénink na umělé hmotě budeme vždy sruženářům doporučovat, obzvláště těm, u kterých je skok slabší disciplínou.

Z nových forem napodobivých cvičení, kterých je nutno v přípravném období využívat, uvádím hlavně jízdu na kolečkových lyžích pro nácvik běhu a trampolínu, které sruženáři využívají hlavně k nácviku orientace ve vzduchu.

Příklad týdenního cyklu pro sruženáře I. a II. VT (v místě s můstkem s umělou hmotou — přípravné období — konec října):

Komplexy jsou brány z lyžařské sportovní základny při TJ Rožnov.

Rychlostní typ

Vytrvalostní typ

Rychlostně-vytrvalostní typ

PONDĚLÍ obratnost

Cvičení na pérovém můstku s doskokem do pískového doskočiště — skoky — přímý napřed, skrčmo, schylmo, roznožmo, připatmo, s vrutem (celým i dvojitým obratem), salto napřed s balené, schylmo, prohnuté. Skoky přes latku odrazem snožmo i jednožož až do dvoumetrové výše. Napodobivá cvičení pro běh i skok 20 min. Odbíjená 20 min.

ÚTERÝ rychlost

Atletický trojskok s rozběhem — šest pokusů.

10× 20 m s opož. startem
2× 100 m
2× 200 m
2× šplh 3 m
1× 400 m

2×

10× 20 m s opož. startem
2× 60 m
3× 100 m
2× šplh na čas

2×

10× 20 m s opož. startem
4× 60 m
1× 100 m
3× šplh

2×

STŘEDA vytrvalost

Celý trénink pro všechny tři typy bude proveden s lyžařskými holemi. V rámci rozcvičení 20 min. běhání mezi stromy slalomem.

6×200 m do kopce napod. skoky pro běh na lyžích	3X	10×100 m do kopce napod. skoky pro běh na lyžích	3X	8×150 m do kopce napod. skoky pro běh na lyžích	3X
---	----	--	----	---	----

2–3 km třičtvrtěním tempem běh bez holí v rovinném a měkkém terénu. (Na vyklusání.)

ČTVRTEK skoky na umělé hmotě

Sedm skoků se zaměřením na důkladný nácvik jednoho prvku (odraz, doskok, nebo let).

PÁTEK síla

3X pětiskok snožmo 3×10 sbybů dřepy s činkou 40 kg 20X šplh bez přirazu 3×3 m skoky z nájezdu do ná- jezdu 5X desetiskok z nohy na nohu 4X 10X přednos ve svisu na kruzích, hrazdě nebo větví	3X	3X pětiskok snožmo na čas 3×5 sbybů na čas dřepy s činkou 7X co nej- rychleji šplh 2×3 m na čas desetiskok z nohy na nohu 2X 10X přechod ze svisu do svisu vznesmo	3X	3X skok snožmo z místa 3×8 sbybů na čas dřepy s činkou 2×10 šplh 3×3 m skoky z nájezdu do nájezdu 7X desetiskok z nohy na nohu 3X 3×5 přednosů	3X
---	----	---	----	---	----

NEDĚLE vytrvalost

Jízda na kolech 20 až 40 km na přehradu.

Bez zastavení ¾ tempem	1 km ¾ tempem 200 m s maximálním úsilím	5 km lehce 5 km naplno
------------------------	--	---------------------------

Na přehradě veslování nebo pádlování jednu hodinu. Zpět ¾ tempem jet pokud možno po horších silnicích v kopcovitějším terénu.

BOHUSLAV MALEŇÁK,
metodik trenérské rady sdruženářů

K otázce striedania spôsobov bežeckých krokov

Doc. Cyril Gajer

na lyžiarskej bežeckej dráhe s umelou hmotou

Doterajšie teoretické poznatky a praktické skúsenosti našich i zahraničných trénerov a pretekárov jednoznačne hovoria o významnom vplyve striedania spôsobov bežeckých krokov na trati pri tréningu a preteku na zvýšenie celkovej rýchlosti behu na lyžiach.

V posledných rokoch sa u nás vo viacerých lyžiarskych oddieloch používa v tréningu lyžiarov-bežcov v prípravnom období lyžiarska bežecká dráha s umelou hmotou.

Názory našich trénerov a pretekárov na možnosti a účelnosť striedania spôsobov bežeckých krokov na lyžiarskej dráhe s umelou hmotou nie sú jednotné.

Domnievame sa však, že tieto názory vyplývajú skôr z nedostatku poznania tohto prostredia a subjektívneho prístupu (ako napr. pedagogické pozorovanie a pod.) hodnotiť ho bez zistenia objektívnych ukazovateľov.

Nejednotnosť názorov ako aj snaha o skvalitňovanie tréningového procesu vo vlastnej trénerskej praxi nás viedla k riešeniu tejto otázky na základe objektívnejších ukazovateľov, ako je len pedagogické pozorovanie alebo apliko-

vane poznatkov z iných podobných doteraz používaných prostriedkov.

Ukazovateľov potrebných pre porovnanie sme zisťovali pri tréningu striedavou metódou u 5 lyžiarov-bežcov, členov čs. štátneho družstva v sezóne 1960–1961. Na 100 metrovom úseku sme merali v troch pokusoch čas a počet krokov pri behu striedavom dvojkročnom na snehu (S-II) a lyžiarskej bežeckej dráhe s umelou hmotou maximálnou intenzitou (H-II) a v troch pokusoch na lyžiarskej bežeckej dráhe s umelou hmotou čas a počet krokov pri zmene spôsobov bežeckých krokov (zo striedavých na súpažné a naopak), vložení 2–5 jednokročných a dvojkročných súpažných spôsobov (H-III). Zo zistených časov na úseku sme vypočítali priemernú rýchlosť m/sek. Lyžiarska bežecká stopa na snehu a lyžiarska bežecká dráha s umelou

hmotou na 100-metrovom úseku bola upravená na rovine. Sneh bol starý, prachový, teplota -6°C . Detailná úprava bežeckej stopy na snehu bola dokonalá. Lyže boli voskované tvrdými voskami (zelený a modrý Swix).

Získané výsledky z priemeru troch pokusov ukazujú len na podstatnejšie rozdiely u Č-k, ktorý dosiahol priemernú rýchlosť m/sek o 11% vyššiu na snehu ako na lyžiarskej dráhe a o 10% vyššiu na snehu ako pri zmene spôsobov bežeckých krokov na umelej hmote. Avšak na umelej hmote pri zmene spôsobov bežeckých krokov dosiahol o 1% vyššiu priemernú rýchlosť m/sek ako pri behu striedavom dvojkročnom.

H-y vykazujú len 2% zvýšenie priemernej rýchlosti m/sek pri behu striedavom dvojkročnom na snehu oproti umelej hmote. V po-
[Pokračovanie na str. 126]

rovnání s behom pri zmene spôsobov bežeckých krokov na lyžiarskej dráhe dosahuje len o 1 percento vyššiu priemernú rýchlosť m/sek na snehu. Pri behu striedavom dvojkročnom a zmene spôsobov bežeckých krokov na lyžiarskej dráhe s umelou hmotou je priemerná rýchlosť u H-ý rovnaká.

P-š pri porovnaní behu striedavého dvojkročného na snehu a lyžiarskej dráhe vykazuje o 5 % vyššiu priemernú rýchlosť m/sek na snehu. V porovnaní s behom striedavým dvojkročným na snehu a pri zmene spôsobov bežeckých krokov na umelej hmote dosahuje o 7 % vyššiu priemernú rýchlosť m/sek na snehu. Medzi priemernou rýchlosťou m/sek pri behu striedavom dvojkročnom a zmene spôsobov bežeckých krokov na lyžiarskej dráhe je len 3% rozdiel v prospech zvýšenia priemernej rýchlosti m/sek behom striedavým dvojkročným.

U B-ch sme zaznamenali 3% zvýšenie priemernej rýchlosti m/sek behom striedavým dvojkročným na lyžiarskej dráhe s umelou hmotou oproti snehu. Vykazuje však o 3 % vyššiu priemernú rýchlosť m/sek behom striedavým dvojkročným na snehu ako pri zmene spôsobov bežeckých krokov ako behom striedavým dvojkročným na umelej hmote.

U K-k zistená priemerná rýchlosť m/sek pri zmene spôsobov bežeckých krokov je o 9 % vyššia ako pri behu striedavom dvojkročnom na umelej hmote.

Výsledky porovnaní ukazujú, že medzi hodnotami priemernej rýchlosti m/sek behom striedavým dvojkročným na snehu maximálnou intenzitou v priemere súboru 559,5 m/sek a behom striedavým dvojkročným na lyžiarskej dráhe s umelou hmotou maximálnou intenzitou v priemere súboru 549,2 m/sek a zmene spôsobov bežeckých krokov maximálnou intenzitou v priemere súboru 545,5 m/sek na lyžiarskej dráhe s umelou hmotou sú len málo významné rozdiely.

Tiež porovnanie kinogramov striedania spôsobov lyžiarskych bežeckých krokov na snehu a lyžiarskej bežeckej dráhe a sledovanie filmovej smyčky ukázalo, že tak v pohybovej štruktúre, ako aj v rytme pohybov niet podstatných rozdielov.

Pri sčítaní počtu krokov na 100-metrovom úseku jedno-dvojkročných súpažných a striedavých pri zmene spôsobov bežeckých krokov ich počet sa rovná počtu krokov pri behu striedavom dvojkročnom tak na snehu, ako aj na umelej hmote. To ukazuje, že pri

Tabuľka č. 1
Ukazovatele zložiek rýchlosti pri tréningu na snehu a lyžiarskej bežeckej dráhe s umelou hmotou pri behu striedavom dvojkročnom a pri zmene spôsobov bežeckých krokov maximálnou intenzitou na 100-metrovom úseku

Podmienky a prostredie Meno	I. pokus				II. pokus				III. pokus				
	čas na 100m úseku v sek	počet krok. stried. na 100m úseku	počet krok. súpažných		čas na 100m úseku v sek	počet krok. stried. na 100m úseku	počet krok. súpažných		čas na 100m úseku v sek	počet krok. stried. na 100m úseku	počet krok. súpažných		čas na 100m úseku v sek
			jedno-	dvojkročných			jedno-	dvojkročných			jedno-	dvojkročných	
Č-k S-II H-II H-III	17	32	—	—	18	32	—	—	17,5	32	—	—	571
	19	32	—	—	20	30	—	—	20	32	—	—	500
	20	21	1	5	19,5	23	1	2	19	25	3	—	526
H-ý S-II H-II H-III	18	28	—	—	17	29	—	—	17	29	—	—	588
	18	30	—	—	17,5	29	—	—	17,5	31	—	—	571
	18	22	—	4	18	19	—	4	17	20	1	3	588
P-š S-II H-II H-III	17	30	—	—	18	29	—	—	18	29	—	—	555
	19	31	—	—	17,5	34	—	—	19	31	—	—	526
	19	25	—	3	19	26	—	4	19	25	4	—	526
B-ch S-II H-II H-III	18	31	—	—	19	32	—	—	18,5	31	—	—	540
	18	30	—	—	18	34	—	—	18	32	—	—	555
	19	23	1	3	17,5	22	1	2	18,5	22	2	2	540
K-k S-II H-II H-III	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	18	30	—	—	19	29	—	—	17,5	28	—	—	571
	18	25	—	2	16	25	—	2	16,2	20	3	—	616

striedaní spôsobov bežeckých krokov jednokročných a dvojkročných súpažných na umelej hmote neodchádza ku skráteniu dĺžky krokov (tabuľka č. 1).

Zo skúseností počas výskumu usudzujeme, že rozdiely, ktoré sme zistili v priemernej rýchlosti m/sek raz v prospech jedných alebo druhých podmienok prostredia a jednotlivcov súboru, vyplývajú skôr z odlišnej technickej dokonalosti striedania spôsobov bežeckých krokov, alebo schopnosti prispôbiť sa zmeneným podmienkam prostredia a pod., ako zo zmeny podmienok prostredia — sneh, umeľá hmota.

Počas výskumu na pokyn, aby lyžiari-bežci urobili v určenom úseku zmenu spôsobov bežeckých krokov, v prvom, druhom a v niektorého i v tretom prípade sme sa nestretli so správnym prevedením. Dochádzalo k porušeniu rytmu pohybu pri prechode z jedného spôsobu do druhého, k porušeniu rytmu pohybu súpažného spôsobu a tým aj k porušeniu tempa behu. Toto zistenie vedie k závere a upozorneniu, že tréning na lyžiarskej dráhe s umelou hmotou nemôže sa robiť stereotypne bez ukladania konkrétnych úloh. Napr. že sa zdokonaľuje len technika behu striedavého dvojkročného, lebo tým sa upevňuje a zdokonaľuje len pohybový návyk jedného spôsobu bežeckých krokov.

Z uvedeného porovnania v závere pre trénerskú prax nám vyplynulo:

1. Lyžiarska bežecká dráha s umelou hmotou je vhodným prostriedkom pre tréning behu na lyžiach v prípravnom období a poskytuje dobré podmienky pre striedanie spôsobov bežeckých krokov.
2. Priemerná rýchlosť m/sek pri striedaní spôsobov bežeckých krokov na lyžiarskej dráhe s umelou hmotou je takmer úplne rovnaká ako priemerná rýchlosť m/sek pri behu striedavom dvojkročnom na snehu a umelej hmote.
3. Pri striedaní spôsobov bežeckých krokov na lyžiarskej bežeckej dráhe s umelou hmotou dĺžka krokov zostáva rovnaká ako pri behu striedavom dvojkročnom na snehu a umelej hmote.

Vychádzajúc z uvedených záverov a vlastných skúseností získaných v trénerskej praxi, možno lyžiarsku bežeciu dráhu s umelou hmotou z hľadiska zvyšovania taktických schopností a zdokonaľovania techniky striedania spôsobov bežeckých krokov už v prípravnom období len doporučiť.

Nad dopisy

Lyžařský oddíl Jiskry Ústí nad Orlicí je od začátku letošního roku držitelem titulu vzorný kolektiv tělesné výchovy a tato skutečnost se projevuje i v celé jeho činnosti. Získání titulu bylo po bičkou k ještě lepší činnosti. Je to již několik let osvědčená, dobrá parta, jejíž velkou předností je houževnatá vytrvalost.

Zimní středisko v Říčkách v Orlických horách začali budovat již v roce 1958, od té doby do loňského roku, kdy ukončili prou etapu výstavby, odpracovali více než 60 000 brigádnických hodin. Vybudovali náročnou sjezdovku, upravili slalomové svahy, postavili lyžařský vlek, provedli generálku chaty atd.

V letošním roce to bude nových 8000 brigádnických hodin, které odpracují na postavení nového lyžařského vleku na slalomovém svahu v délce asi 200 metrů, na slunečné stráni na Almě se stává vlek pro rekreační lyžařinu v délce 350 metrů, a konečně hned u chaty bude také letos v zimě dán do provozu dětský lyžařský vlek. Vše je děláno brigádnickou prací, materiál se kupuje z výtěžku provozu lyžařského vleku v loňské sezóně.

V loňském roce odzkoušel Josef Hendrych, etec dvou sjezdářských nadějí, elektrické měření času. Zkoušky dopadly na výbornou, a tak v letošním roce přibude u cíle budova rozhodčích, kterou tam lyžaři přemístili z ústeckého stadiónu, kde se stala nepotřebnou. V budově budou mít místnost rozhodčích, bude tam místnost prvé pomoci a nářaďovna. Josef Hendrych již pracuje na tom, aby při letošních závoděch byla v provozu světelná signalizace, která by od stolu rozhodčích oznamovala ven dosažené časy jednotlivých závodníků. Samozřejmě že bude instalován rozhlas. Prostě mají to nachystané tak, aby výsledky závodů byly okamžitě po skončení k dispozici pro vyhlásování vítězů.

Velkou pomoc poskytnou vojáké blízké posádky při úpravách terénu buldozerem, při odstřelu papežů na slalomovém svahu i při úpravě celé turistické sjezdovky.

V chatě je nyní 72 lůžek, přičemž chata má teplovzdušné vytápění.

To všechno je děláno za tím účelem, aby bylo v sezóně co nejvíce možností k plnému využití času

k ježdění, poněvadž jediné tak je možno zajistit výkonnostní růst. Předseda oddílu — neúnavný a obětavý Bohouš Suda — byl na OH v Innsbrucku, a tak to tam trochu »okoukla«, jak to vypadá v líní evropské sjezdářské extratřídě. Chvalyhodně u ústeckých lyžařů je, že nečekají, až jim někdo do datavelským způsobem z přidělené finance něco postaví — nenařikají, že nejsou peníze — ale dělají. Co je k tomu třeba? Lásku k věci, iniciativu, vytrvalost a obětavost. Výsledky se pak dostávají a pak je radost společná a nikdo si již na to množství pracovních sobot a nedělí nevzpomene.

V celostátní soutěži oddíl se žactvo Jiskry Ústí nad Orlicí umístilo na druhém místě hned za Slovanem Pec. To se již projevují výsledky té dobré práce na přípravných podmínkách. V nastávající sezóně si pochopitelně chtějí udržet vybořené pozice, ale nejen to. Část žactva přešla již do dorostu, a tak by se chtěli i v těchto kategoriích prosadit do naší špičky. Těžkostí je při tom dost. Ve východních Čechách není lyžařská základna, a tak to visí všechno zase na bedrech jedné a těchže lidí. Mládež má systematickou přípravu zaměřenou v létě na vestrannost. Na podzim absoluuje celou řadu přespolních běhů a osvědčené závody ve slalomu na suchu.

Dobrym pochopením MNV a ONV byly upraveny všechny příjezdové silnice do Říček, kde se také dokončuje velké parkoviště, aby mohl být zvládnut stále rostoucí provoz v této oblasti s výbornými sněhovými podmínkami. Z mnohých míst jsou plánovány na zimní období pravidelné autobusové nedělní spoje (Paroubice, Vysoké Mýto a jiné).

V Říčkách však dosud chybí velký turistický hotel, jehož plány byly všude schváleny, avšak vyhotovení kompletní dokumentace, které mělo být provedeno letos, bylo odsunuto zase až na příští rok.

Do redakce došly také výsledky veřejných závodů ve skoku na lyžích na můstku s umelou hmotou v Rožnově pod Radhoštěm, které se konaly v neděli 23. srpna, mj. za účasti tří rakouských reprezentantů. Celkem startovalo 36 závodníků — v kategorii dospělých zvíťazil Raška ze Spartaku Frenštát, v kategorii staršího dorostu Nemeseghy z Lok. Bratislava.

Mezinárodní styk

Letní období i v mezinárodním lyžařském dění bylo rušné a bohaté na události. Konaly se dokonce velké závody v Chile, kterých se zúčastnili experti, aby posoudili trať i ostatní podmínky. K oficiálním závěrům se ještě vrátíme, neboť novinové zprávy byly vejeň kusé, ale i tendenčně zaměřené.

V červnu se sešel kalendářní kongres FIS ve švýcarském Bernu. Zeptali jsme se na jeho průběh našeho delegáta a člena předsednictva FIS V. Pácla:

JAKÉ BYLY HLAVNÍ ÚKOLY KONGRESU?

V Bernu se sešli delegáti 14 rozhodujících lyžařských zemí, aby prodiskutovali termíny soutěží 1964—1965 a přitom předběžně projednali vzájemnou účast závodníků. Dále byla podána zpráva o přípravě mistrovství světa 1966 v Norsku. Bylo oznámeno, že po kongresu jede první průzkumná skupina FIS složená ze členů předsednictva S. Bergmana a E. Bergslanda, dále členů běžecké komise K. Korsvalda a H. Brunnera do Grenoble, aby zjistili stav a možnosti postavení běžeckých tratí. Na závěr byla podána informace o programu XXV. kongresu FIS, který bude v příštím roce v Rumunsku.

JAKÉ SOUTĚŽE SE PŘIPRAVUVÍ PRO TUTO ZIMU?

Termíny hlavních mezinárodních soutěží byly upřesněny v průběhu letošního léta. Radost jsem měl z velkého zájmu o naše závodníky v cizině, zejména skokany, ale i o ostatní disciplíny. Můžeme očekávat řadu výhodných pozvání. Např. Norové

již pozvali čtyřčlennou delegaci na Holmenkollen, kde vše hraří. Na těchto závodech budou vyzkoušeny trať a zařízení pro mistrovství světa 1966. Sjezdáři mají být pozváni na řadu závodů do alpských zemí a zvláště do Rakouska, se kterým máme poslední dva roky velmi čilé styky. Ani běžci a běžkyňe neprijdou zkrátka.

JAK SE PŘIPRAVUJE MISTROVSTVÍ SVĚTA 1966 V NORSKU?

Příprava je v plném proudu. V současné době kontroluje technický expert G. Berauer návrhy nových tratí. Původní návrh, přeložit většinu tratí do prostoru, kde se staví vysoká škola tělesné výchovy, nebude uskutečněn vzhledem k tomu, že se stavba zpozdila a nebude v roce 1966 hotova. Pro mistrovství světa budou upraveny nové trať v prostoru Holmenkollen. Hlavní obtíže jsou při vyhledávání krátkých tratí: 5 km a 10 km žen a 4X10 km mužů. Ostatní trať jsou dnes již skoro hotovy.

Na další dvě otázky: jaké jsou výsledky průzkumu v Grenoble a jaké problémy máme s mezinárodním stykem pro příští zimu, odpoví V. Pácl v příštím čísle.

Zajímavosti

Francozská federace lyžování nám zaslala poděkování za dopisy a telegramy k úmrtí Ch. Bizona.

V červenci se konaly volby v italském FIS (Svaz zimních sportů). Po patnáctileté činnosti se vzdal funkce předsedy Piero

Onglio a jako nový předseda byl zvolen inž. F. Conci.

O práci československých technických expertů M. Bělonožníka a V. Pácla na plenárním zasedání Rakouského svazu lyžařů bylo řečeno:

»Měli jsme to štěstí, že jsme získali nejen prvotřídní odborníky, ale také kamarádské pracovníky. Lepší jsme si nemohli přát. Děkujeme jim zde ještě jednou za spolupráci.«

Z Francie došel dopis od pana M. Sartha, který byl u nás na universiádě:

»Je pro mne obzvláště příjemné po návratu do Francie Vám vyslovit plně své uznání za skvělou organizaci a lidské vztahy, které byly velmi krásné. Věřte, že s velkou radostí Vám zaslám co nejuvělejší pozdravy.«

Lyžování patří mezi oblíbené sporty. Přestože počet organizovaných lyžařů v jednotlivých zemích je jen část lyžařů, jsou jejich počty velmi zajímavé:

1. SSSR	3 000 000
2. Švédsko	317 530
3. Francie	259 107
4. Finsko	258 901
5. NSR	200 000
6. Norsko	99 842
7. Rakousko	62 843
8. Jugoslávie	60 938
9. Švýcarsko	59 500
10. USA	55 000
11. Japonsko	52 350
12. ČSSR	50 201
13. Anglie	40 000
14. Španělsko	38 000
15. Kanada	33 000
16. Itálie	33 000
17. NDR	32 000
18. Maďarsko	26 000

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávkou přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 50

Číslo

8

A-18*42349

VÝKONNOSTNÍ ŽEBŘIČKY - SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY

SJEZD:

MUŽI: 1. Janda Jaroslav (Dukla Liberec) 0,00, 2. Čermák Jan (Dukla Liberec) 19,88, 3. Sinay Gregor (VS) 23,30, 4. Horák Vlastimil (SM) 26,90, 5. Příbramský Miloš (MVP) 29,40, 6. Vojtěch Jan (VČ) 38,30, 7. Novotný Jan (MVP) 40,22, 8. Špale Jan (MVP) 43,58, 9. Krajňák Vlado (VS) 44,06, 10. Vokatý Ladislav (VČ) 48,38. — Celkem bylo hodnoceno 44 závodníků. Podkladem pro hodnocení byl však jen jediný závod — mistrovství ČSSR ve Vrátné.

ZENY: 1. Živcová Anna (MVP) 0,00, 2. Janoušková Jiřina (VČ) 5,26, 3. Mohrová Milka (VS) 15,42, 4. Fiedlerová Ilsa (SČ) 18,74, 5. Bambasová Vladimíra (MVP) 26,90, 6. Milerová Eva (StČ) 30,90, 7. Cuninková Miriam (StS) 31,70, 8. Krňoulová Alena (MVP) 36,42, 9. Slavičková Anita (VČ) a Bambasová Vlasta (SČ) obě 39,54. — Celkem bylo hodnoceno 37 závodnic. Výsledky jsou opět brány pouze z jednoho závodu — mistrovství ČSSR ve Vrátné, které bylo jediným kontrolním závodem zimy 1963/1964.

OBŘÍ SLALOM:

MUŽI: 1. Janda Jaroslav (Dukla Liberec) počet závodů — 2, průměr ze dvou závodů 6,03, 2. Šírek Otto (Dukla Liberec) 3 — 12,40, 3. Vojtěch Jan (VČ) 3 — 16,83, 4. Richvalský Laco (VS) 2 — 23,78 a Příbramský Miroslav (MVP) 3 — 23,78, 6. Krasula Josef (VS) 3 — 25,95, 7. Zajden VI. (Dukla Liberec) 2 — 37,83, 8. Kolda Vladimír (SM) 2 — 38,91, 9. Synai Gregor (VS) 2 — 41,00, 10. Raclavský Pavel (JM) 3 — 44,99. — Hodnoceno bylo 44 závodníků. Z tohoto počtu je 25, kteří absolvovali dva závody (56,8 %), 16 — tři závody (36,4 %) a tři, kteří absolvovali čtyři závody (6,8 % — Srovátka, Meduna, Fiala). — Pro absolvování jen jednoho závodu vypadli Šoltýs A. (0,00), Petřík L. (0,00), Henrich K. (24,62), Králík M. (34,08), Pažout (36,46), Mohr Zb. (38,76), Hromádka E. (42,62), Höning (43,38), Cociofán (49,62). — 100 trestných bodů představuje asi 16 vt. zpoždění za vítězem. — V evidenci do žebříčku je 109 závodníků, klasifikovaných 44 představuje 46,5 %, MVP 4 ze 44 a 11 ze 109, StČ 0 — 1, JČ 0 — 0, ZČ — 0 — 1, SČ 6 — 15, VČ 3 — 9, JM 9 — 18, SM 5 — 15, ZS 0 — 2, StS 4 — 12, VS 9 — 20, Dukla Liberec 4 — 4, Rudá hvězda 0 — 1.

ZENY: Živcová Anna (MVP) 3 — 0,00, 2. Fiedlerová Ilsa (SČ) 3 — 8,04, 3. Bambasová Vlad. (MVP) 3 — 9,60, 4. Mladějovská Iva (VČ) 3 — 17,10, 5. Krňoulová Alena (MVP) 3 — 18,90, 6. Mahrová Hana (MVP) 3 — 21,84, 7. Kornelová Alena (SČ) 2 — 22,91, 8. Janoušková Jiřina (VČ) 22,96, 9. Cuninková Miriam (StS) 2 — 30,06, 10. Cikalová Eva (SM) 3 — 41,60. — Celkem bylo počítáno do žebříčku 33 závodnic, z toho 17 (51,5 %) absolvovalo dva závody, 14 (42,4 %) tři a dvě (6,1 % — Trnková, Malá) čtyři. — Jen jeden závod absolvovaly mj.: Milerová (14,4), Weinerová (30,08), Mohrová M. (39,26), Rödlingová (52,90), Bubenková (84,02), Kuhnová (87,26), Živcová (112,58), Richvalská (116,06). — V evidenci do žebříčku je celkem 60 závodnic. Klasifikovaných 33 je 55 %. — Účast žen v této disciplíně je asi o 15 % lepší než u mužů. — Závodnice ze Slovenska nevyužily příležitosti pořádání kontrolních závodů v Tatranské Lomnici. — V evidenci jsou: MVP 10 ve 33 a 13 v 60, StČ 1 — 2, JČ 0 — 0, ZČ 0 — 1, SČ 4 — 7, VČ 4 — 8, SM 4 — 6, JM 6 — 8, ZS 2 — 5, StS 1 — 5, VS 1 — 5. — 100 tr. bodů představuje asi 16 vt. zpoždění za vítězem.

DOROSTENCI STARŠÍ: 1. Horák Vlastimil (SM) 2 — 0,0, 2. Vojtěch Jan (VČ) 2 — 9,4, 3. Polišenský (SM) 2 — 11,2, 4. Novotný Martin (MVP) 3 — 12,0, 5. Korman Jozef (VS) 2 — 25,4, 6. Černoch Alex (VS) 3 — 31,5, 7. Máša Jaroslav (MVP) 2 — 36,3, 8. Marenčík Jan (ZČ) 3 — 40,7, 9. Proks Vlastimil (JM) 4 — 45,4, 10. Kučera Tomáš (VČ) 4 — 48,2. — Celkem bylo hodnoceno 30 závodníků. — Do žebříčku nebyli pojeti ti, kteří dokončili jen jeden závod — tj. 78 závodníků.

DOROSTENKY STARŠÍ: 1. Krňoulová Alena (MVP) 2 — 0,0, 2. Fretschnerová Heide (SČ) 2 — 18,4, 3. Milerová Eva (StČ) 3 — 24,1, 4. Kučerová Kateřina (JM) 3 — 27,3, 5. Zemanová Mil. (VČ) 2 — 42,7, 6. Holovská Lída (VS) 3 — 46,1, 7. Mencová Vlasta (VČ) 2 — 46,1, 8. Fulinová Zuzana (MVP) 4 — 49,5, 9. Orvanová (ZS) 2 — 53,5, 10. Skrbková Jana (SM) 3 — 59,9. — Hodnoceno bylo 21 dorostenek. V jediném závodě bylo klasifikováno, a proto nezařazeno do žebříčku, dalších 27 dorostenek.

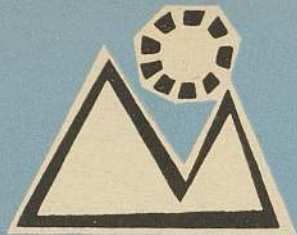
DOROSTENCI MLADŠÍ: 1. Pažout Milan (VS) 0,0, 2. Kubík Jiří (VČ) 8,5, 3. Bašta Jaroslav (VČ) 33,2, 4. Bodlák František (SČ) 34,2, 5. Povala Josef (JM) 72,1, 6. Trtík Jan (JM) 72,7, 7. Ostrý Svatopluk (JM) 73,3, 8. Matějovský Tomáš (MVP) 79,5, 9. Král (VČ) 89,9, 10. Čani Lad. (VS) 104,1. — Hodnoceno bylo 30 dorostenců. V jediném závodě bylo klasifikováno dalších 75 závodníků.

DOROSTENKY MLADŠÍ: 1. Rödlingová Milena (SČ) 2 — 12,7, 2. Vinšová Kateřina (MVP) 3 — 27,9, 3. Konvalinová Olga (VČ) 4 — 63,1 a Martínková Pavla (MVP) 4 — 63,1, 5. Truhlářová Eva (JM) 4 — 66,1, 5. Zelníčková Iva (JM) 75,5, 7. Žižkovská Sl. (JM) 101,6, 8. Vlčková Olga (MVP) 2 — 113,9, 9. Ležátková Mil. (JM) 2 — 122,4, 10. Nováčková Lída (SM) 3 — 124,5. — Hodnoceno bylo 17 dorostenek. V jediném závodě bylo klasifikováno dalších 36 závodnic.

Dokončení v příštím čísle.

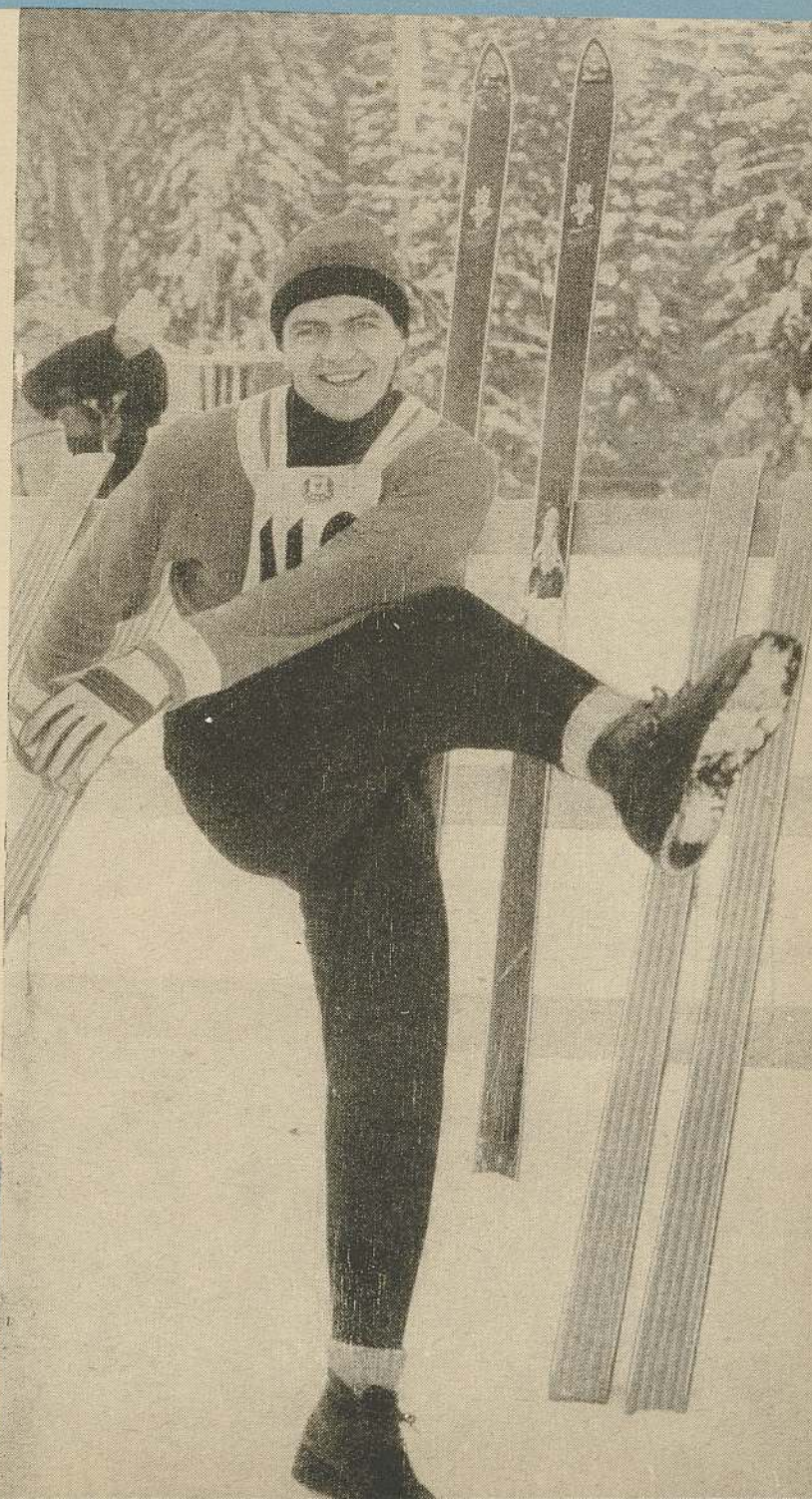

TERÉNNÍ BĚH je výbornou lyžařskou přípravou. Na snímku trenéra Jaroslava Honců jsou noví příslušníci Dukly Liberec Jan Mikuláš a Josef Langmajer spolu s Egonem Hofmanem na jednom z prvních tréninků v Liberci.

SEVERSKÉ RADY ŠTEFANA OLEKŠÁKA

PŮVODNÍ PŘÍSPĚVEK
NAŠEHO NEJLEPŠÍHO
SDRUŽENÁŘE Z MEZI-
NÁRODNÍHO TRÉNIN-
KOVÉHO TÁBORA
V NORSKU

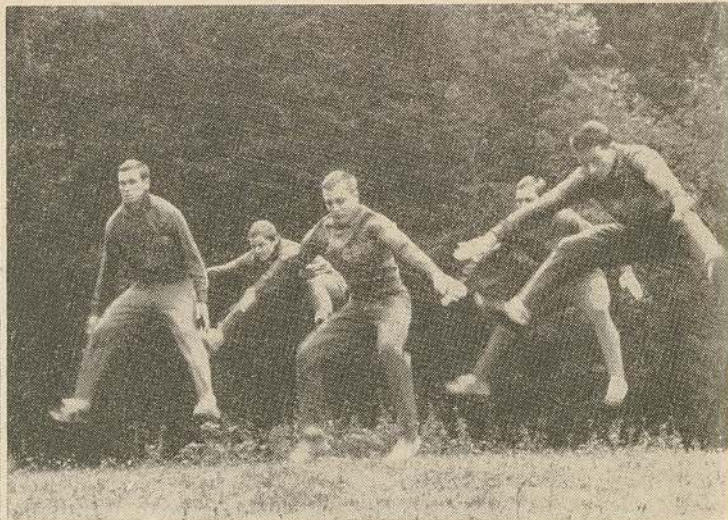

DÁLE V ČÍSLE :

O přípravě francouz-
ských sjezdařů • Ná-
cvik odvahy sjezdařů
• Mezinárodní styk
1964/65 • Situace ve
výzbroji a výstroji

GVIČENÍ ROVNOVÁHY A LESNÍ SLALOM

NOŠENÍ BŘEMEN — VÝSKOKY

NEŽ OBUJÍ LYŽE - SJEZDA ŘI V TERÉNU

K článku Jana Vedrala
na straně 133

SNÍMKY JAN VEDRALA

**NÁCVIK
SJEZDOVÉHO POSTOJE**

NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ *dějiště mistrovství 1965*

Foto Emil Srnský

V kalendáři vrcholných lyžařských soutěží pro rok 1965 je jako dějiště klasické části mistrovství ČSSR určeno Nové Město na Moravě.

Patří mezi nejméně moravská města — dnes má něco přes 5000 obyvatel. Širší veřejnosti je dobře známo jako rodiště vynikajících sochařů Jana Štursa a Vincence Makovského, v blízkém okolí se narodili přední malíři Oldřich Blažiček a Josef Jambor a na nedaleké maršovské rynchtě prožili své mládí hudební skladatel Jaroslav Křička a jeho bratr básník Petr Křička.

První lyžař v okolí Nového Města se objevil téměř před 75 léty — roku 1890. To si revírník Rudolf Gabesam z Fryšavy pod Žakovou horou opatřil lyža z Finska, kterých používal při výkonu své služby. Podle jeho vzoru si dávali u místních kolářů a stolarů z ořovnaté lyže další lesníci a listonoši, kterým lyže ulehčovaly pohyb v zasněženém lese i na cestách.

Bohatou tradicí má v našem městě i organizovaná tělovýchova. Není jistě bez zajímavosti, že již osm roků po vzniku sokolské organizace — v roce 1870, byla založena v Novém Městě na Moravě tělocvicná jednota Sokol. Tato jednota se sice po 5 letech — po odchodu svých zakladatelů z města za zaměstnáním — rozpadla.

Pro rozmach tělovýchovy a sportu bylo důležité zřízení reálky v Novém Městě. Někteří členové profesorského sboru se stali nadšenými propagátory sportu a tělovýchovy ve městě a z jejich popudu vznikl v roce 1895 »Bruslařský klub«, který se v prvních letech našeho století začal starat i o organizovanou lyžováním.

Klub přejmenovaný na »Sportovní«, uspořádal v roce 1910 první lyžařské závody na Českomoravské vysočině. Vítěz těchto závodů, místní inž. Karel Mrkvíčka, byl za odměnu vyslán na mezinárodní závody ve Vysokém nad Jizerou, kde se seznámil s nezapomenutelným Bohumilem Hančem, kterého získal novoměstský klub za instruktora lyžování. Hanč vedl v Novém Městě lyžařské kurzy v roce 1911, 1912 a 1913 a startoval na závodech pořádaných sportovním klubem. V roce 1913 startoval na těchto závodech společně s norským poručíkem Smith-Kielandem, který v té době působil v Čechách jako lyžařský instruktor, a arch. Karlem Jarolímekem. Toho od té doby počítají novoměstští lyžaři mezi své nejlepší přátele. Dokladem krásných vzácných vztahů mezi lyžaři této doby jsou dopisy Bohumila Hanče přednímu propagátoru lyžařství na Novoměstsku Karlu Hlaváčovi, které jsou uloženy v Horáckém muzeu v Novém Městě na Moravě.

První světová válka znamenala skoro úplné přerušení činnosti novoměstských lyžařů. Teprve v prvních letech po válce nastává velký rozmach lyžařství a z učedníků vyrůstají první mistři republiky, především v běhu na lyžích. Počet mistrů republiky, kteří vyrostli v Novém Městě nebo okolí, je již tak veliký, že se při vyjmenování snadno na některého zapomene. V první polovině dvacátých let to byli především bratři Otakar a Josef Němeček (také vynikající atlet — běžec — dvojnásobný vítěz a rekordman Běchovic), později Bohuslav Slonek a Cyril Musil a v roce 1937 nastává slavné období novoměstské štafety, která v různém složení obhájuje mistrovský titul nepřetržitě až do roku 1950. Členy štafety byli bratři Musilové, Josef Dufek, František a Jaroslav Zajíčkové, František Balvín, Vít Fousek starší, Bohumil Kosour, Karel Dvořák, inž. Karel Hlaváč, z nichž mnozí (Musilové, Balvín, Fousek, Dvořák, Kosour) byli mistry republiky i v disciplínách jednotlivců.

Reorganizace tělovýchovy v roce 1951 znamenala odcaod některých členů tohoto kolektivu do jiných oddílů (podle bydliště nebo zaměstnání). Teprve v roce 1962 Jan Blažiček a Vít Fousek mladší a v roce 1963 oba dva společně s 2 dalšími členy štafety Zdeňkem Gabrielem a Františkem Kuchařem se zařazují do řady mistrů republiky novoměstského původu.

Jak již byla zmínka, konaly se první lyžařské závody v našem městě v roce 1910. Od té doby se konají u nás s výjimkou válečných let každoročně (v roce 1965 budou to již 48. veř. závody). Od roku 1934 se koná i Zlatá lyže Českomoravské vysočiny, založená inž. Josefem Jilkem jako snaha po rozšíření závodů sdruženého na Českomoravské vysočině.

Vedle těchto »domácích« závodů byly u nás pořádané i vrcholné soutěže — mistrovství ČSR v roce 1926 (10 km, 18 km, 50 km, závod sruž., skok), mistrovství v běhu na 50 km — Hančův memoriál v roce 1940, 1941, 1958, 1962, přebory dorostu 1932, 1941, 1954, 1956, 1964 mistrovství v SZBZ 1960.

Lyžování patří v našem městě za sport číslo jedna. Proto pověřeni uspořádat mistrovství republiky 1965 bylo přijato s radostí nejen členy našeho lyžařského oddílu, ale i celou novoměstskou veřejností. Považujeme je i za uznání naší dosavadní práce a vynasnažíme se, abychom je uspořádali dobře. Významnou měrou na úspěšném provedení mistrovství se budou podílet i závodníci, jejich trenéři a vedoucí, kteří k nám přijdou s dobrou vůlí pomoci nám vytvořit takové prostředí, na které budeme rádi všichni vzpomínat.

Inž. MIRKO TULIS,
předseda lyžař. oddílu TJ Sokol, Nové Město
na Moravě

Znovu do práce

Všichni lyžaři jistě s radostí konstatovali, že na horách již napadl snůh, i že předpověď počasí počítá s tuhou zimou. Splnili-li se tato předpověď, bude to znamenat, že se na zimu již nyní musíme připravovat.

Letní odpočinek a doplňkové sporty stíhá již zvýšená fyzická námaha přípravného období nejen u závodníků, ale všech aktivních lyžařů. To je jistě správné. Nelze však zapomínat ani na organizační připravenost, bez níž nelze s úspěchem organizovat vše, co budeme muset během zimy vykonat na všech úsecích.

Je zapotřebí, aby sekce všech stupňů připravily plány činnosti, které budou podkladem pro činnost lyžařských oddílů. Nelze zapomínat ani na obsazení všech funkcí takovými pracovníky, kteří budou zárukou, že svoji práci budou dělat s chutí a rádi. Mnoho práce budou mít oddíly, které se zabývají závodním i nezávodním lyžováním. Znamená to další zvýšení činnosti trenérů, kteří musí u svých svěřenců zvyšovat nejen dávky tréninku fyzického, ale i morálního. Vždyť nikdo z nás se nechce setkávat s negativními jevy na závodech, kdy závodníci nejsou přesvědčení o správnosti některých opatření a rozhodnutí vyšších orgánů. A trenéři nesmějí zapomínat, že i to je součástí jejich práce. Je třeba si uvědomit, že ústřední sekce podniká vše, co je v jejich silách, aby připravila optimální podmínky pro všechny závodníky. Očekává však od nich důvěru a nejvyšší bojovnost v soutěžích.

Také ty oddíly, které jako hlavní svoji činnost si vytkly péči o nezávodní lyžování, čeká mnoho práce. Jejich cvičitelé musí vyvíjet nejvyšší aktivitu jak při práci s dospělými, tak zvláště s mládeží. Stále jsme svědky stížností na některé nezdavé jevy u naší mládeže. Jsou většinou způsobovány tím, že tito mladí lidé se jen nepatrnou měrou podílejí na pěstování tělesné výchovy. Bylo by proto velmi záslužné, kdyby oddíly se zabývaly mládeží a snažily se co nejvíce chlapců a děvčat získat za členy. Nemyslím, že skutečně nadšený lyžař by mohl být chuligánem. Jde jen o to, získat mládež. Nezávodní lyžování čeká již nyní příprava lyžařských zájezdů o pololetních prázdninách (ve spolupráci se školami), jelikož se současným stavem nemůžeme být ještě všude spokojeni. Je samozřejmé, že nám nemůže jít jen o školní zájezdy. Vždyť i zájezdy dospělých nejsou vždy na dobré úrovni. Na cvičitele závodů a podniků čeká ještě v tomto směru mnoho práce. Bude proto třeba včas připravit přednášky, setkat se s závodníky, dobře organizované zájezdy projednat se závodními výbory ROH. U mládeže je třeba totéž připravit ve spolupráci se školními skupinami ČSM a Pionýra a samozřejmě i se Sdružením rodičů a přátel školy. Školní mládeži a učňům z internátů pracovního dorostu je třeba vysvětlit, že lyžařské hnutí potřebuje stále nové lyžařské cvičitele všech stupňů, že však čeká na mladou krev i na poli organizačním. Nelze zapomínat ani na dobrou přípravu náborových soutěží, jako je lyžař ČSSR a Spartakiádní vločka. Nikdo z nás nechce, aby se tyto soutěže plnily formálně jen pro splnění směrných čísel. To není jejich účelem. Je vůbec třeba se zbavit formálnosti na všech úsecích naší činnosti. Co jsou nám platné vysoké počty cvičitelů, když je nemáme řádně evidovány a nemůžeme nebo někde jich neumíme použít. Za-

čali jsme proto podzimmími běhy, ve kterých jsme si prověřili nejen aktivitu cvičitelů, ale všech členů oddílů a získávali v nich další zájemce o lyžování a současně i další členy našich oddílů. S příslušnými výbory ČSTV projednejme již podrobně rozpočet. V něm nesmíme zapomínat ani na školení a doškolování našich pracovníků. Nesmíme zapomínat ani na to, že jsme stále školíme nové kádry, kupř. rozhodčí, ale jen málokde zjišťujeme, proč dochází k vysoké «úmrtnosti» těchto rozhodčích. Snad je to i tím, že je skute vyškolené, ale potom jim nedáme možnost skutečného rozhodování na sněhu. Proto je třeba se i touto otázkou zabývat.

Slabinou v naší práci je problém propagace. Je nám známo, že tyto funkce se obsazují formálně, ačkoli bez jejich řádného vykonávání si nelze představit dobrou práci žádné naší složky. V praxi to znamená, že chceme, aby se o nás vědělo. Musíme proto navázat spolupráci s vedením podniků i závodních časopisů, se školami, internáty i novináři sportovních rubrik. Těmto všem partnerům musíme podávat rychle a dobře zprávy o naší činnosti a tím popularizovat lyžování.

Jen krátce jsem se dotkl některých problémů našeho lyžování, které je třeba řešit, aby nás zima nezastihla nepřipravené. Z těch několika poznámek však vyplývá, že k tomu, abychom na konci letošní zimy mohli všichni s uspokojením konstatovat, že jsme práci vykonali dobře, je třeba se sejt v kolektivu, vše promyslet a cilevědomě jednat. Jen tak se nám společně dlo podaří.

J. LEISS,

předseda komise propagace a agitace

MEZINÁRODNÍ KALENDÁŘ

Na základě četných dotazů a diskusí se pokusím krátce informovat o zásadách, které platí pro mezinárodní styk (jsou všeobecně platné pro sportovní sekce ÚV ČSTV). Dříve než budeme hovořit o vlastním styku, připomínám některé všeobecné zásady. Mezinárodní styky jsou vyvrcholením naší práce a mají být nadstavbou lyžařského soutěžení. V principu to, co se může naučit závodník doma, by neměl hledat v zahraničí. Každá účast v zahraničí nepředpokládá jen dobrý sportovní výkon, ale i celkové správné vystupování a chování. Zahraničním stykem chceme přispívat k upevnění přátelství mezi národy, k prohlubování vzájemného poznání a tím přispívat k upevnění míru ve světě. Očekáváme, že každý, kdo startuje v zahraničí, si uvědomí, že je reprezentant Československé socialistické republiky.

NAŠICH LYŽAŘŮ

ZAHRA NIČNÍ STYK JE NYNĚ ORGANIZOVÁN TAKTO:

1. **Reprezentáční styky.** Jejich počet a rozsah vyplývají z možností, které má v rozpočtu na mezinárodní styk sekce ÚV ČSTV. Dále z výhodnosti nebo nevýhodnosti pozvánek, které dostávají ze zahraničí [na některé závody jsme zvaní, tak, že pořadatelé platí jen část nákladů a zbytek si musíme hradit sami].

V rámci hospodářských předpokladů na rok 1965 se počítá s výjezdem asi 180 reprezentantů (tj. bude větší počet méněkrát, nebo malý počet vícekrát, o tom si rozhodnou trenérské rady). U nás budou z ustředního rozpočtu organizovány dvě soutěže: XII. Harrachov a XI. Velká cena Slovenska. Pro příští rok se počítá s tím, že při některých soutěžích pořádatelů u nás, dojde k mezistátnímu utkání: NDR—Polsko a ČSSR. Mají se počítat výsledky tří závodníků ze čtyř startujících. Pro příští zimu navrhujeme disciplíny: Skok, závod sdružený, běh žen a sjezdové disciplíny žen.

2. **Oddílové styky.** Tyto styky představují MNO, MV (Rudá hvězda) a ČSTV. Náklady s uspořádáním nese pořádatel, složka, tj. lyžařské oddíly TJ. Na základě přiděleného styku od sekce ÚV ČSTV, jedná-li se o výjezd, opatří si oddíl nejpozději dva měsíce před odjezdem informace a dispoziční o pasových a vízových záležitostech u mezinárodního oddělení ÚV ČSTV. Pro příští rok schválilo předsednictvo sekce zatím výměnu Sokol N. Město na Moravě s Italským UISP. V rámci těchto styků jsou na druhé straně u nás pořádány významné soutěže, jako Týden skoků v ČSSR, Mírové slavnosti v Tanvaldě, závody v Nýdku, v Jáchymově atd. O přidělení dalších oddílových styků na rok 1965 se rozhodovalo předsednictvem lyžařské sekce v říjnu.

3. **Vcelku novým druhem mezinárodního styku jsou tzv. krajské styky.** Tyto jsou plně organizovány a zabezpečovány v rámci kompetence KV ČSTV. Lyžařská sekce ÚV ČSTV nevede o nich ani přehled a ani nemůže ovlivňovat výběr sportů v jednotlivých krajích. Jsou organizovány převážně se zeměmi, které sousedí s příslušným krajem. Zde závisí vše především na iniciativě sekce KV ČSTV. Určité zkušenosti mají již pracovníci Severočeského, Západočeského, Západoslovenského a dalších krajů.

4. Další částí jsou zájezdy na

mezinárodní zasedání a porady. V roce 1965 jich bude více a velmi důležitých. Ucházíme se o zasedání předsednictva FIS, které by se mělo konat v Liberci. Dále bude v lednu 1965 VII. kongres mezinárodního svazu výuky lyžování v Badgasteinu. Lyžařská sekce ÚV ČSTV organizuje sem také turistický tematický zájezd a směrná čísla byla sdělena předsedům sekcí KV ČSTV začátkem října. V červnu se koná jubilejní XXV. kongres FIS v Rumunsku. Kromě toho se zúčastní pracovníci mezinárodních federací zasedá-

ní svých technických komisí či předsednictev.

5. **Další účast na zahraničních závodech** je možná při návštěvách jednotlivců nebo skupin v rámci cestovního ruchu. Upozorňujeme, že pro tyto případy nedává sekce ÚV ČSTV žádná doporučení, ale že závodník musí mít povolení ke startu od příslušné sekce. Blíže byli informováni předsedové sekcí KV ČSTV. Reprezentanti a závodníci I. třídy musejí mít zásadně povolení od sekce ÚV ČSTV. Uvádíme přehled důležitých mezinárodních soutěží.

V KLASICKÝCH DISCIPLÍNÁCH

27. 12.— 6. 1. Turné ve skoku v Rakousku a v NSR
2.— 3. 1. Mojstrana — Jugoslávie — běžecké soutěže
8—10. 1. Seefeld — Rakousko — 30 km a závod sdružený
9.—13. 1. Leningrad — SSSR — všechny disciplíny
15.—17. 1. Nassau — NDR — běh žen
16.—17. 1. Le Brassus — Švýcarsko — závod sdružený, 15 km a skok
23.—24. 1. Valle d'Aosta — Itálie — běh mužů
26.—31. 1. Týden skoků ČSSR
30.—31. 1. Reit im Winkel — NSR — sdružený závod a běh mužů
5.— 7. 2. Falun — Švédsko — všechny disciplíny
5.— 7. 2. Wisla — Szczyrk — Polsko — skok a závod sdružený
12.—14. 2. Oberhof — NDR — všechny disciplíny
13.—14. 2. Murau — Rakousko — závod sdružený
13.—14. 2. Coupe Kurikkala — Švýcarsko — běžecké disciplíny
14. 2. Cortina — Itálie — skoky
27.—28. 2. Balkánské hry — Rumunsko — všechny disciplíny
5.— 7. 3. Lahti — Finsko — všechny disciplíny
5.— 7. 3. XII. Harrachov
11.—14. 3. Holmenkollen — Norsko — všechny disciplíny
19.—21. 3. XX. memoriál — Zakopané — Polsko — všechny disciplíny
19.—21. 3. Kulm — Rakousko — lety vzduchem
28. 3. Oberwiesenthal X. Pokalsprunglauf — NDR — skoky
3.—4. 4. Kiruna — Švédsko — všechny disciplíny

K 1. 10. bylo v kalendáři mezinárodních soutěží FIS uvedeno 69 závodů.

VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH

- 15.—19. 12. Val d'Isère — Francie — sl., ob. sl. — m. a ž.
9.—10. 1. Oberwiesenthal — NDR — sl., ob. sl. — m.
14.—17. 1. Courchevel — Francie — sj., sl. — m.
15.—17. 1. St. Anton — Kandahar — Rakousko — sj., sl. — m.
19.—21. 1. Muntafon — Rakousko — sj., sl., ob. sl. — ž.
20.—22. 1. Kitzbühel — Rakousko — sjezd, ob. sl., sl. — muži
28.—30. 1. Saint Gervais — Francie — sj. a sl. — ž.
29.—30. 1. Megeve — Francie — sj., sl. — m.
30.—31. 1. Saalbach — memoriál T. Marka — Rakousko
5.— 7. 2. Zermatt — Švýcarsko — 2 sj. sl. — m., ž.
9.—14. 2. Davos — Pohár alpských zemí — všechny disciplíny m. a ž.
10.—14. 2. Maribor — Jugoslávie — ob. sl., sl. — m., ž.
19.—21. 2. Szczyrk — Polsko — sj., sl. — m., ž.
27.—28. 2. Balkánské hry — Rumunsko — všechny disciplíny m. a ž.
14.—17. 3. XI. velká cena Slovenska
18.—19. 3. Jahorina — Jugoslávie — junioři, m. a ž.
19.—21. 3. Zakopané — XX. memoriál — sl., ob. sl. — m. a ž.
21.—22. 3. Vitoša — Bulharsko — ob. sl. a sl. — m. a ž.
K 1. 10. 1964 bylo do kalendáře FIS zapsáno 92 sjezdových soutěží.

V. PÁČL, předseda mezinárodní komise IS ÚV ČSTV

V POOLYMPIJSKÉ SEZÓNĚ 1964-1965

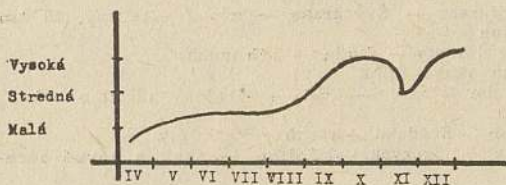
„Severské rady“ Štefana Olekšáka

Pred niekoľkými dňami som sa vrátil z medzinárodného tréningového tábora združenárov v Nórsku. Boli tam pozvaní niektorí združenári z Európy, aby spoločne trénovali a tiež aby si navzájom vymenili skúsenosti.

Budem sa snažiť v krátkosti popísať spôsob, akým sa pripravujú združenári, ktorí dosiahli vynikajúce výsledky na OH v Innsbrucku, teda združenári Nórska. Upozorňujem však, že nechcem, aby to, čo teraz napíšem, mladí združenári doslova okopirovali, ale aby spolu so svojimi trénermi podľa doterajších skúseností vybrali z toho to, čo budú považovať za vhodné pre zvýšenie športovej výkonnosti. Treba mať na zreteli, že Severania žijú v trochu iných klimatických podmienkach, ako my — hlavne majú priaznivejšie podmienky v zime, ktorá je tam zhruba o dva mesiace dlhšia.

Ako základ celého tréningu považujú (správne) vysokú základnú silu a vytrvalosť. Až neskôr sa začína tréning špecializovať.

Pomocou krivky naznačím intenzitu tréningu:

Než pristúpim k rozpisovaniu tréningu na jednotlivé mesiace, najprv si objasníme niektoré formy tréningu. I keď to nie je tak doslova, mohli by sme si ho rozdeliť na:

A) Tréning všestrannosti (gymnastika, skoky, sprinty, posilňovanie).

B) Tréning bežecký (vytrvalostný, fartlek).

Ad A) Tréning všestrannosti:

1. Asi 20 min. ľahký beh do zapotenia.
2. Gymnastika na prepracovanie celého tela.
3. Skoky do kopca po jednej nohe, súňoz, striedanoz, skok z miesta, trojskok, päťskok (žabáky), skok súňoz cez prekážky bez meuz.skoču — výška sa pohybuje od 80 do 120 cm.
4. Sprinty s nízkym štartom. Vzdialenosť sa zvyšuje od 20 do 60 m.
5. Posilňovanie:
 - a) Dolných končatín — drepy s činkou (pod päťou asi 3cm podložka, aby sa šetrili achillovky), výskoky s činkou z podrepu do podrepu, výskoky s činkou z podrepu do polrepu jednonož.
 - b) Paží — kliky, zhyby, ťahanie gúm.
 - c) Brušných a chrbtových svalov.
6. Uvoľňovacie cvičy a ľahké vyklusanie.

Ad B) Tréning bežecký:

1. Vytrvalostný tréning — má charakter vytrvalostného behu, ktorý sa strieda v kopcoch so špeciálnou »lyžiarskou chôdzou«. Je to dlhý krok so silným odrazom, prevádzaným podobne ako na lyžiach. Upozorňujem, že je namáhavejšie ako stredné bežecké tempo.

2. Fartlek — robí sa v členitom teréne. Je to ľahký beh striedaný 70 až 300 m dlhými zrýchlenými úsekmi, ktoré sa chodia 95% intenzitou. Tieto zrýchlené úseky si pretekár určuje sám podľa chuti a svojich kvalít. Je to jeden z najťažších tréningov, preto trvá iba 45 až 60 min.

Teraz pristúpim k popisovaniu tréningu na jednotlivé mesiace.

APRÍL—MÁJ

Abý športovec dosiahol vysokú výkonnosť, musí sa dlhodobe systematicky pripravovať. Stačí však krátka doba pasívneho odpočinku a výkonnosť veľmi rýchle klesá.

Pre lyžiara sú práve tieto dva mesiace časom odpočinku. Treba však dbať toho, aby to nebol už spomínaný pasívny, ale aktívny odpočinok.

Nórovia v týchto mesiacoch s obľubou prevádzajú výlety v členitom teréne, zúčastňujú sa cezpoľných a orientačných pretekov. V tejto dobe je tréning veľmi všestranný a sledujú ním udržanie dobrej telesnej kondície.

JÚN—JÚL

V týchto mesiacoch sa už začína tréning trochu špecializovať.

Tréning podľa tohto tréningového cyklu:

Utorok: Tréning všestrannosti.

Štvrtok: Vytrvalostný tréning 2—2½ hod.

Piatok: Tréning všestrannosti.

Nedela: Vytrvalostný tréning 2—2½ hod.

Vytrvalostný tréning v tomto období prebieha v pomerne slabej intenzite. Má charakter výletu, kde sa rovinky ľahko behajú a kopce chodia »lyžiarskou chôdzou«.

AUGUST

Týždenný tréningový cyklus.

Pondelok: Tréning všestrannosti.

Utorok: Vytrvalostný tréning 1 hod.

Streda: Vytrvalostný tréning 1 hod.

Štvrtok: Tréning všestrannosti.

Piatok: Vytrvalostný tréning 1 hod.

Sobota: Tréning všestrannosti.

Nedela: Vytrvalostný tréning 1½ hod.

Tréning v tomto mesiaci sa časove skraca a zvyšuje sa intenzita.

SEPTEMBER

Týždenný tréningový cyklus.

Pondelok: Tréning všestrannosti.

Utorok: Vytrvalostný tréning ¾ hod.

Streda: Vytrvalostný tréning 1½ hod.

Štvrtok: Tréning všestrannosti.

Piatok: Vytrvalostný tréning ¾ hod.

Sobota: Tréning všestrannosti.

Nedela: Vytrvalostný tréning 1½ hod.

Tréning v tomto mesiaci prebieha podobne ako v augusti, avšak s väčšou intenzitou.

OKTÓBER

Týždenný tréningový cyklus.

Pondelok: Tréning všestrannosti.

Utorok: Vytrvalostný tréning 1½ hod.

Streda: Fartlek ¾ hod.

Štvrtok: Tréning všestrannosti.

Piatok: Fartlek ¾ hod.

Sobota: Tréning všestrannosti.

Nedela: Vytrvalostný tréning 1½ hod.

Do týždenného tréningového cyklu sa vkladá dvakrát fartlek. V tomto mesiaci je najväčšia intenzita letného tréningu. V novembri majú 10—14 dní ľahší tréning, po ktorom nasleduje tréning na snehu.

To je tak v krátkosti celý letný tréning. Verím, že z týchto riadkov si vyberú mladí lyžiari niečo, čo prispeje ku zvýšeniu ich výkonnosti.

Začiatkom decembra máme mať v Oslo ešte jeden tréningový tábor, tentokrát už na snehu. Ak mi bude umožnené sa ho zúčastniť, budem vás potom informovať, ako sa pripravujú severskí združenári na snehu.

Než obují lyže - sjezdaři v terénu

Trénink v terénu je základní formou předsezónního tréninku lyžařsjezdaře. Pohyb na zdravém vzduchu po měkké podložce v neustálé se střídajícím charakteru terénu působí blahodárně na rozvoj základních pohybových vlastností síly, rychlosti, vytrvalosti a obratnosti. Dostatek čistého vzduchu podporuje rozvoj vnitřních orgánů a pohyb v členitém terénu se stálou změnou sklonu svahu navozuje u sjezdaře pocit správného postoje ke svahu.

Stejně jako v tělocvičně i v terénu začíná hodina nástupem a hlášením. Cvičení musejí získat jasný přehled o náplni hodiny a úkolech, které před nimi stojí.

Organismus přechází ze stavu klidu do stavu optimální připravenosti pozvolna. Tomu musí odpovídat i postupně zvyšovaná námaha v tréninkové jednotce. Hodina začíná pokusem. Nejdříve pokusem v rovině, potom ve střídavém terénu. Pro zahřátí a zpeřtění úvodní části hodiny jsou vhodné také různé soutěže dvojic, např. vzájemné nošení, »trakař« apod.

Pro průpravnou část vyhledáme mýtinu nebo louku. Cviky volíme podle podmínek a další náplně hodiny. Průpravná část musí obsahovat cviky pro zvýšení pohyblivosti, síly a základní pohybové koordinace. Nezapomínáme především na posílení svalstva mezi lopatkového, svalstva paží a svalstva břišního. Průpravnou část zakončíme výskoky se střídavým skrčováním a přednožováním roznožmo. Má-li průpravná část splnit svůj úkol, je třeba, aby trenér dbal na přesné dodržování polohy jed-

notlivých cvičení. Každé cvičení opakujeme 8—10krát.

Hlavní část zahájíme cviky akrobatickými a cviky rovnováhy. Při kotoulu plavmo dbáme rychlého zbralení při kotoulu a rychlého střídání cvičenců. Kotoul přes skupinu cvičenců je metodickým prvkem přeskočků vpřed. Salto vpřed bez dopomoci je potom vyvrcholením akrobatické řady. Napomáhá rozvoji odvahy a sebedůvěry.

Rovnováhu cvičíme přeběhy poražených stromů. Pro ztlížení můžeme před přeběhem zařadit několik rychlých opakovaných kotoulů vpřed. Přeběh opakujeme několikrát.

Další část tréninku věnujeme cvičením napodobivým. Trať slalomu několikrát volně proběhneme pro lepší znalost stopy. Terén volíme co nejčlenitější s různými sklonky. Hodinky v rukou trenéra jsou vždy dobrou pobídkou pro závodníky. Jeden slalom opakujeme 3—5krát, během tréninku vytyčíme 2—3 slalomy v délce 50 až 70 m.

Při přeběhu terénních nerovností dbáme, aby závodník, podobně jako na lyžích, tlumil tyto nerov-

nosti pohybem dolních končetin. V dolku běží závodník vzpřímený k vrcholu, přechází do dřepu. Paže pracují stejně jako na lyžích.

Výběhy do protisvahu jsou nejen dobrým cvičením napodobivým, ale i vydatným posilovacím cvičením pro dolní končetiny. Pro posilování dolních končetin a rozvoj odvahy skácame do hloubky. Předem se ovšem přesvědčíme o kvalitě dopadu. Výšku seskočků postupně zvětšujeme.

Na svahu cvičíme smysl pro sklon svahu a reakci pro rychlé zaujetí sjezdového postoje. Závodník běží libovolně slalomovou technikou po svahu. Na písknutí nebo tlesknutí trenéra zaujme ve směru běhu sjezdový postoj. V postoji setrvá 10—15 vteřin a na další znamení pokračuje v běhu. Celková doba v postoji se pohybuje v rozmezí 1 min.—1 min. 30 vt. Při přeskakování klády dbáme na srovnání odraz a správný sklon trupu. Paže pracují napodobivě, jako při slalomu. Každý trénink ukončíme volným pokusem do vydýchání.

Závěrečný nástup využijeme ke zhodnocení tréninku. Trénink v terénu společně s dalšími formami tréninku na hřišti nebo v tělocvičně sjezdaře před příchodem jsou nezbytnou součástí celoročního tréninkového cyklu a jejich cíl je jednoznačný: dosáhnout maximální úrovně trénovanosti organismu a navodit v rámci možnosti základní pohybové návyky.

Jan VEDRAL

JEŠTĚ K BĚŽECKÝM SOUTĚŽÍM

Na základě různých diskusí, studia některých článků atd. o olympijských běžeckých soutěžích, předkládám několik osobních názorů k posouzení.

Máme, či nemáme v běhu možnost dosáhnout lepších výsledků? Nepodceňuji objektivní obtíž (množství tréninku, rozježdění na sněhu, materiálu atd.), ale domnívám se, že i za současného stavu výsledky mohou být lepší. Neměli bychom vidět, že jsou lepší italsí běžci, než naši běžci, ale také Francouzi atd. Naši závodníci po stránce kvantity, podle mého názoru trénují dost, ale kvalita zřejmě není na patřičné úrovni. Domnívám se, že v tréninku chybí některé prvky pro získání výbušnosti, rychlé reakce, rychlosti ve vytrvalosti, častá změna charakteru práce. V technice se stále projevují staré bolesti. Závodníci ovládají především střídavý běh a používají ho až někdy monotónně, zakončení práce paží je málo účinné.

Hlubší zamyšlení potřebuje individuální přístup při řešení morálně volní přípravy hlavně v procesu tréninku i kontrolních soutěžích. Vysoká náročnost a nekompromisní přístup, nejsou vždy základními metodami naší práce.

Soutěže. Mnoho se diskutuje o tom, že systém našich soutěží je zastaralý a nevyhovující. Domní-

vám se, že systém není špatný, ale že jej nesprávně využíváme a že jsme se nedostali k určitému tradičnímu využívání některých termínů atd. Naše soutěže by měly:

- začínat brzy, již v prosinci několika závody na 5 až 10 km,
- leden by měl být vyhrazen pro soutěže v okresech a krajích, aby i zde mohl být vybudován určitý systém,
- soutěž oddílů (tak zvaná liga) by měla především přispět k prodloužení závodního období do konce března,
- hledat cesty k tomu, aby se závodilo i v týdně a při večerním osvětlení, třeba i na kratších tratích. Reprezentanti by měli absolvovat v jednom závodním období 25—35 závodů,
- od poloviny ledna zavést soutěžení v sobotu i v neděli v kombinacích 10 a 15 km a později 15 a 30 km.

Těchto několik poznámek nepokládám za návod, jak okamžitě zlepšit práci, ale chtěl jsem upozornit, že zlepšení by mělo především vycházet z přehodnocení naší vlastní práce.

VL. PÁČL

Nácvik odvahy

v přípravném období sjezdaře

Nedostatek odvahy je pro činnost sjezdaře činitelem velmi nepříznivým a v mnohých případech ovlivňuje rozhodným způsobem jednání závodníka. Jsme velmi často svědky toho, že i u závodníků, jejichž kvality jsou jinak vysoké, je nedostatek odvahy hlavní příčinou neúspěchu. V přípravném období se na tuto skutečnost obvykle zapomíná, a to se v sezóně nevyplácí.

Patřičná dávka odvahy je pro úspěšný vzestup sjezdařovy výkonnosti stejně důležitá jako technika jízdy. Nesmí být však chápána tak, aby vedla k bezhlavé, impulzivní činnosti. Úroveň odvahy má být neustále v souladu s celkovou vyspělostí závodníka, aby mu dala možnost plně využít technickou a fyzickou zdatnost i zkušenosti. Odvaha je nedílnou složkou výkonnosti sjezdaře. Při jejím nedostatku dochází k nadměrné činnosti mozkových center, která řídí pohybovou činnost. Tato centra se rychle unaví, přejdou do stádia útlumu. Pohybová činnost sportovce je potom poznamenána diskordinací a neúměrným svalovým napětím. Pohyby přestávají být dostatečně přesné a rychlé. Setkáváme se i se zkratkovými reakcemi a neuváženými pohyby. Tím vším se zvyšuje možnost pádů a úrazů. Ztráta potřebné dávky odvahy někdy zcela zabrání jakémukoliv pohybu. Strach se vyskytuje v rozličných situacích, v nichž se sjezdař ocitá v průběhu jízdy. Jeho odstraňování je možné jen metodicky správně vedeným cvičením.

Tato skutečnost se má také projevit v předsezónní přípravě. Zvyšování úrovně odvahy by mělo být jedním z hlavních úkolů této etapy přípravy. S cílem zvýšit odvalu závodníků, zařazujeme obvykle do tréninku v přípravném období nejprve takové prvky, kterými zlepšujeme celkovou obratnost. Postupně stupňujeme náročnost a přecházíme ke speciálním cvičením. Cvičení obratnosti v tréninku sjezdaře má být zaměřeno na tyto vlastnosti:

1. Zlepšení celkové koordinace — nacvičujeme jednoduché cviky obratnosti a postupně zvyšujeme rychlost provádění [kotouly, výskoky s obraty, kombinace výskoků a obrátů atd.].

2. Cviky rovnováhy [různé váhy a výdrže v polohách náročných na rovnováhu]. Po zvládnutí postupně zvyšujeme náročnost cviků:

— cvičíme na užší základně nebo na labilní podložce [různé váhy na kladině, medicínbalu, na laně]

— přidáváme postupně poskoky v kombinaci s obraty

— narušování stability [přihráváme medicínbal, pohybujeme kladinou]

— omezování zrakové kontroly.

3. Cviky prostorové orientace — nejběžnější jsou kotouly, přemety, překoty, některá cvičení na nářadí [kruhy v hupu, hrazdla]. Přeskoky a překoty prováděné s využitím pérového můstku prodlužují dobu letu vzduchem a tím zvyšují náročnost na prostorovou orientaci. Máme-li vhodnou příležitost využijeme také skoky do vody, zejména tam, kde je skokanská věž. Nejpřihodnějším cvičením v tonu směru jsou různé varianty cviků na trampolině.

Všechny uvedené formy cvičení tvoří jakousi přípravu k vlastnímu nácviku odvahy sjezdaře. Aby závodník získával potřebné složky odvahy, je nezbytné si uvědomit, v jaké podobě se v jeho činnosti vyskytují situace, které kladou na jeho odvalu nároky. Především ovlivňuje situaci rychlost jízdy. Tato příčina se vyskytuje nejčastěji. Závodník jede rychlostí, která je mu příliš vysoká a když si tuto skutečnost uvědomí, dostává postupně strach. V důsledku toho přestává být jeho jednání úměrné situaci a vzniká nejvyšší předpoklad

kolise a pádu. Rychlost jízdy se stává překážkou hlavně v oblasti psychických dějů.

Návyk na rychlost se dá v předsezónní přípravě nacvičovat jen velmi obtížně. Je to možné jízdou na kole při různých sjezdech, nebo na motocyklu v terénu. Obě tyto formy mají nedostatky v tom, že se při nich závodník chová mnohem pasivněji než na lyžích a také kontakt s terénem, v němž se pohybuje, není tak dobrý jako na lyžích. Rychlost jízdy obvykle nebývá také tak vysoká jako při sjezdu a terén nemůže být tak obtížný jako terén na sjezdových tratích. Přes tyto nedostatky je to forma přípravy vhodná, protože rychlost pohybu je přece jen značná. Závodník si zvyká reagovat na přicházející podněty přiměřeně rychle a zvyšuje se zejména schopnost zrakové a sluchové kontroly. Projev rychlosti vnímá jako součást své činnosti, zvyká si na ně a tyto mu postupně přestávají dělat potíže. [Odhad vzdálenosti, vyrovnávání stability při rychlém pohybu, zvukové složky rychlosti atd.].

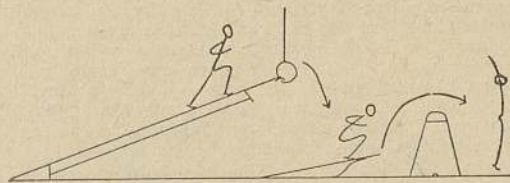
Cílem tohoto nácviku je zvyknout si jednat adekvátně i při jízdě ve vyšších rychlostech. Potřebné pohyby provádět zcela koordinovaně, s plnou rczvahou tak, jako kdyby závodník stál na místě. Vyšší rychlost jízdy přestává postupně působit na činnost sjezdaře záporně, ale má kladný vliv na emocionální složku sjezdařova myšlení.

Druhým činitelem, specifickým pro činnost sjezdaře, jsou nenadálé situace, které se náhle vyskytnou při jízdě a nutí ho, aby jednal a rozhodoval velmi přesně a co nejrychleji. Proto musí být dokonale soustředěn, aby dovedl zvládnout různá nepřijemná překvapení, která se mohou v průběhu sjezdu vyskytnout. Právě v takových okamžicích je jeho největším nepřítelem strach.

V přípravném období můžeme cvičení zaměřit tak, že částečně pomáháme odstraňovat bázeň v drobných situacích neobvyklého charakteru, které kladou nárok na odvalu. V terénu, případně v tělocvičně, sestavujeme různé slalomy, které nutí závodníka překonávat neobvyklé překážky. [Příkopy, kameny v cestě atd.]

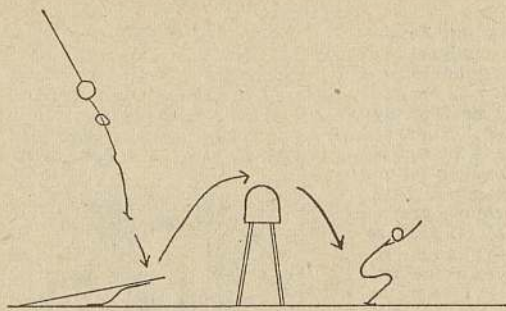
Nejčastěji užíváme kombinace překážkových přeskoků, kam zařazujeme méně užívané náčiní nebo nářadí [židle, převrácená nohama proti nabíhajícímu].

Vyběhnout na lavičku zavěšenou jednou stranou v kruzích a proskočení mezi popruhy na zem, případně na pérový můstek. [Obr. 1.]

(Obr. 1)

Různé ztížené doskoky na pérový můstek, odkud se odrážíme na přeskok další překážky. [Obr. 2.]

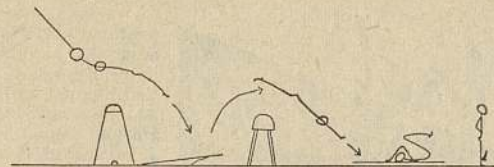

(Obr. 2a)

Samostatné přeskoky neobvykle sestavených překážek (bradla, stálky na stole atd.).

Skok hluboký v různých obměnách.

Tyto cviky odvahy kladou vysokou náročnost na obratnost a pohotovost závodníka. Aby při nich

(Obr. 2b)

zvyšoval odvahy, je nezbytné, aby předcházela dobrá průprava ve cvičicích obratnostech. Bez určité dávky sebejistoty by snadno mohlo dojít k získání strachu místo návyku odvahy. Nic by nebylo platné provádět nácvik odvahy, kdyby se při něm závodník zranil a byl tím vyřazen na delší dobu z přípravy. Proto také tyto prvky zařazujeme do tréninku až tehdy, je-li závodník dobře rozcvičen, ale ne příliš unaven, aby se mohl na výkony dokonale soustředit a provádět je při plné síle.

VLADIMÍR GIKALOV

Učíte se ze zkušeností:

Závodní způsob tréninku lyžařů-běžců

Dosáhnout taktického mistrovství, umět si dobře rozvrhnout síly a co nejlépe zvládnout cvičení za složitých soutěžních podmínek, je jedním z mnoha problémů celého tréninkového procesu. Je mnoho závodníků, kteří podávají v některých způsobech tréninku výborné výsledky, často i lepší než v závodu.

Dosažení lepšího výsledku v závodě než v tréninku jim mnohdy brání řada okolností. Mezi ně řadíme jednu z nejdůležitějších — stránku psychickou. Takovému závodníku, kteří již fyzický předpoklad dosahovat mistrovské výkony mají, učíme závodit. Do jejich tréninkového plánu zařazujeme závodění, které však má mnoho zvláštností a jeho použití musí být velmi dobře zvažováno.

Závodní způsob tréninku je charakterizován největší intenzitou tělesných cvičení, prováděných formou soutěží (závodu) s ostatními sportovci, s dodržováním stanovených závodních pravidel. Takovýto trénink je vždy spojen se snahou dosáhnout nejlepších výkonů a zvítězit, čímž je zajištěna vysoká aktivita sportovce.

Při organizování takového tréninku je nesmírně důležitý výběr pedagogických prvků a způsobů tréninkového procesu. Hlavním prvkem zde bude příprava na soutěživost. Ta má účinek tehdy, bude-li se používat v boji s poměrně rovnocennými soupeři. Přílišná převaha jednoho ze závodníků může záporně působit na druhého. Právě tak může záporně působit soutěživost na závodníka,

kteří ještě nemá bezvadně osvojenou techniku — nemá ještě zformované pohybové návyky. Naopak, pro závodníka, který je technicky bezvadný, je prvek soutěživost nezbytný. Jinak by technika zaostávala za fyzickým předpokladem. O takových pak říkáme, že jezdí hezky, ale pomalu. Jen zřídkakdy dokáže takový závodník vydat ze sebe vše, co v něm je.

Dalším důležitým činitelem, kladně působícím na rozvoj závodních schopností, je výběr prostředí pro tento způsob tréninku. Je nutné zajistit dokonalé závodní podmínky: den předem ohlásit, že se bude závodní trénink konat. Těsně před tréninkem provést vylosování startovních čísel, vydat startovní čísla a dbát, aby si závodníci připravili lyže a ústrojí jako na závody. V průběhu závodního tréninku pak ohlašovat mezičasy a pokud je to možné, organizovat takový trénink tam, kde jej mohou sledovat diváci (rekreační na horách). To všechno připraví přirozeně závodní podmínky, které často působí na závodníkův výkon tlumivě ve formě velkého vzrušení. Takovýto výběr prostředí vede pak k umělému navození předstartovního stavu a trenéři jej mohou využít k tomu, aby dokonale poznali jeho vliv na své svěřence.

U jiných závodníků pak toto prostředí vede k burcování emocí, které pak napomáhají zlepšovat pracovní schopnost a formovat pohybové návyky při vysokém výkonu. Při emocionálních projevech dochází také k bioche-

mickým změnám v organismu, které jsou vlastně také reflexní činnost a kterou je nutné jako každou jinou formovat opakovaním. Zvyšuje se například hladina cukru v krvi, zvyšuje se ventilace plic, zrychluje se tep a mobilizuje se přeměna uhlohydrátů. Všechny tyto jevy vedou k zvýšení funkcí tělesného aparátu. Vznikají však jen tehdy, jde-li o optimální předstartovní stav.

Není ovšem možné používat tento způsob tréninku často nebo v začátku tréninkového období. V době, kdy výkonnost závodníka klesá (přetrénovanost)! V takovém případě by mohl závodní způsob tréninku uškodit. Pro lyžaře běžce je nevhodnější zařazovat závodní způsob tréninku do období před zahájením jízdy na sněhu, kdy několik přespolních běhů nestačí. Dále je nutno závodní způsob tréninku zařadit do období předzávodního. To je po naježdění několika stovek kilometrů na sněhu. V tomto období je nutné vytvářet chuť do závodů, odstranit obavy ze startovních čísel, i toho, že favorit má číslo za mnou atd.

Mnohá pozorování ukázala, že technické výsledky i vynikajících sportovců se při důležitých sportovních soutěžích a závodech pro přílišné vzrušení snižuje jenom proto, že se nikdy v tréninku neseškali se závodním prostředím. Učte se tedy nejen trénovat, ale především závodit.

BOHUMIL WEBER,
trenér RH Semily

Skoky na lyžiach v Bratislave

Skromné, ale pre začiatky veľmi výhodné terény na svahoch Malých Karpát dovolili aj Bratislavčanom hneď po prvej svetovej vojne pestovať lyžiarsky šport. Zo začiatku len vo forme turistiky, turistických výletov, ale po založení športových klubov KČST a SKI klubu (v r. 1921—1924) sa začalo lyžovanie pestovať aj pretekove. Mnohí priaznivci lyžiarstva (len z majetných rodín) dokonca chodili do susedných rakúskych Alp, aby si tam osvojili módnou techniku lyžovania. Tak sa dostáva k nám aj najvábivejšia lyžiarska disciplína — skoky na lyžiach.

Prvý lyžiarsky mostík v našom meste bol postavený r. 1923/1924 na Kamzíkovom vrchu. Dalo sa na ňom skákať až 22 metrov. Týmto mostíkom sa vytvárala tradícia bratislavských lyžiarov, najmä skokanov, lebo od r. 1928 sa každoročne usporiadali pekné skokanské pretek, na ktorých sa zúčastňovali aj výborní skokani z Krkonôš a z iných miest, ktorí v našom meste slúžili ako vojaci alebo pracovali či študovali, ako napr. dr. I. Štipala, Feldmann, dr. Chodák a iní. Popri týchto skokanoch vyrástli (z generácie na generáciu) aj z našich chlapcov dobrí skokani. Bolí to: Plášťik, inž. Kišík, dr. Novák, Kállay, Palatinus, Nemeszeghy, ďalej dr. Seliga, Weber, Peško, Osvald a pod., ktorí patrili medzi najlepších skokanov na Slovensku.

Keď v roku 1954 zásluhou trénera Hansa Rennera v NDR prispôsobili a upravili výrobu PVC tak, že ňou mohli zakryť lyžiarske mostíky, čím vytvorili podmienky pre celoročný tréning — bol daný podnet k tomu, aby aj v Bratislave bol takýto mostík

postavený. To sa aj stalo. Za pomoci KUZ-u ČSTV a odpracovaných nespočetných brigádnických hodín postavili sme na mieste už nevyhovujúceho mostíka lyžiarsky mostík nový, moderný, s kritickým bodom P — 37 metrov a pokryli sme ho umelou látkou PVC, ktorú sme doviezli z NDR.

Mostík bol pokrstený prvými pretekmi konanými 8. 11. 1958 za účasti 13 skokanov z celej republiky. Na týchto pretekoch zvíťazil Drahoš Jebavý z TJ Spartak Vrchlabí, ktorý skočil rovných 40 m. Túto dĺžku prekonal Dalibor Motejlek, t. č. svetový rekordér (144 m), ktorý skočil 41,5 m a tým vytvoril rekord mostíka. ovšem na pretekoch, ktoré sa konali o rok neskôršie. I keď naďalej každým rokom sú usporiadané na tomto mostíku preteky v skoku, zatiaľ oficiálny rekord Motejlika nikto neprekonal.

Niektoré dáta a čísla:
Výška veže nájazdu je 18 m
dĺžka nájazdu (E) je 48 m, z čoho E = 38 m, U = 6 m, T = 4 m, pričom sklon nájazdu je c = 34°, sklon stola a = 7°, dĺžka letu L = 37 m, L₁ + 45 m, H:N = 052, sklon doskočišťa b = 36°. Konečná nájazdová rýchlosť V₀ = 18 m/s, R₁ = 39 m, R₂ = 45 m, R₃ = 75 m.

Úspechy dosiahnuté bratislavskými skokanmi od r. 1959:

- 1959 Halenkovič I. získal III. miesto na prebore ČSR st. d.
- 1960 Halenkovič I. zaradený do družstva mladých.
- 1961 Matejčí a Weber získali víťazstvá na majstrovstvách Slovenska. Weber získava III. miesto na preboroch ČSSR st. d.
- 1962 Ullrich III. miesto na preboroch ČSSR st. d.
- 1963 Nemeszeghy ml. IV. miesto na preboroch ČSSR ml. d. a zaradenie do družstva mladých pre r. 1964.
- 1964 Ullrich III. miesto na preboroch ČSSR v st. d.

E. Nemeszeghy, J. Mráz

Z príležitosti Dňa železničiarov konaly sa 20. 9. v Bratislave na mostíku na Kamzíkovom vrchu preteky na ktorých zvíťazil Dalibor Motejlek z Dukly Liberec. (Na snímke dr. J. Ilavského tretí zprava.)

★

Pod dohľadom trénera mistra sportu Ant. Lenemayera vyrastá v Harrachov nová generácia skokanů na lyžích. K najlepším patrí žákovská dvojice Vl. Hnyk a Stře-

lec. Využívajú každú príležitosť k tréningu. Zúčastnili sa mj. závodu na hmotě malého můstku v Liberci u příležitosti LVT. Bezpečně byli nejlepší. Na fotografii Fr. Pilnaye jsou — vlevo Hnyk, upravo střelec pod libereckým můstkem.

★

Pro potřeby redakce a lepší informovanost došly zajímavé dvě rozsáhlejší informativní práce: O problémech lyžařských můstků od zasloužilého mistra sportu arch. Karla Jarolímka a »Přehled lyžařských můstků v ČSSR od P = 50«, který zpracovali členové komise plánování a výstavby ŮLS E. Beránek a O. Čermák.

Hlášení branců ročníku 1965

Zádáme lyžařské oddíly, aby nám prostřednictvím krajských lyžařských sekcí nahlásily do 26. 1. 1965 lyžařské závodníky, kteří mají v roce 1965 nastoupit základní vojenskou službu a zaslouží vzhledem k dobrým perspektívám růstu zařazení do vojenských lyžařských oddílů.

V hlášení je třeba vždy uvést jméno a příjmení brance, jeho data narodení, obvodní vojenskou správu, bydlíště, disciplínu a výkonnostní triedu a konečně váš návrh na jeho zařazení.

Této akci je třeba věnovat nejvyšší pozornost a důslednosť, poněvadž v příštím roce nebudou žádná dodatečná hlášení přijímána.

ŮLS

Na kolečkových lyžích v Klingenthalu

Týden od 5. do 10. října bude jistě znamenat nový krok v dalším vývoji předsezónní přípravy našich běžců. V tomto týdnu zúčastnili se výprava běžců — Brízová, Gajancová, Paulusová, Skodová, Snerbergrová, Fousek, inž. Harvan a Hrubý s trenéry M. Prakašovou a I. Matouškem pod vedením F. Chovance prověrky trénovanosti v Klingenthalu. Těžištěm prověrky byly kontrolní závody na kolečkových lyžích.

V systému tréninku našich lyžařů je kontrola trénovanosti pevně zakoreněna. Získali jsme dobré zkušenosti ze vzájemného utkání v komplexu kontrolních disciplín mezi našimi a polskými běžci a běžkyněmi loni v říjnu v T. Lomnici. Na společné poradě polských, německých a našich trenérů v Harracově v květnu letošního roku byla přijata dohoda, že bude vhodné v těchto vzájemných střetnutích a měřeních stavu trénovanosti pokračovat. Úlohu pořadatele přijali němečtí přátelé a pozvali nás a polské závodníky do Klingenthalu.

Při velmi romantické cestě z Františkových Lázní přes Vojtanov, Bad Brambach jsme použili rychlíku, lokálky, taxíku, autobusu, znovu lokálky a moskviče svazového trenéra NDR W. Krause. V pondělí 5. října večer jsme byli v Klingenthalu. Ještě tentýž večer jsme obdrželi startovní čísla pro první disciplíny prověrky trénovanosti.

Program prověrek byl proti našim pozměněn. Místo kontrolního komplexu v jednom dnu — čtyřdenní prověrka s velmi náročným obsahem, a co nového, převážně na kolečkových lyžích.

V Klingenthalu vedle závodníků domácího SC Dynamo byli již shromážděni příslušníci SC Motor Zella-Mehlis a SC Traktor Oberwiesenthal, zatímco závodníci ASK Vorwärts z Oberhofu pro poruchu autobusu dorazili až druhý den. V těchto čtyřech klubech jsou soustředěni nejlepší němečtí lyžařští závodníci pod vedením řady trenérů (jen v Dynamu Klingenthal je jich sedm). Všechny tyto kluby poskytují svým závodníkům lepší tréninkové podmínky, než je může u nás poskytnout Dukla Liberec. Závodníci Polska, kteří účast přislíbili, na poslední chvíli odřekli.

Bohaté dojmy a zážitky pak následovaly v pestrém sledu:

Úterý —

dopoledne — jízda na kolečkových lyžích do kopce pouze s odpichem soupaž, nohy na stále stejné úrovni, muži na 500 m, ženy na 300 m — prověrka síly paží a trupu. Následoval běh na kolečkových lyžích na stejné trati, avšak bez

holí — zkouška síly dolních končetin.

Středa —

ráno — 15. výročí zřízení NDR jsme spolu s ostatními oslavili na slavnosti SC Dynamo; dopoledne — prověrka v přespolním běhu, muži na 5 km, ženy na 3 km; odpoledne — turnaj ve volejbalu za účasti 4 družstev (turnaj jsme vyhráli); večer — znovu jsme oslavovali (i tancovali).

Čtvrtek —

běh na kolečkových lyžích, muži na 15 km, ženy na 5 km.

Pátek —

dopoledne — běh na kolečkových lyžích, muži na 30 km, ženy a junioři na 10 km; odpoledne — vyjížďka autobusem SC Dynamo do Markeneukirchenu, spojená s prohlídkou tamního jedinečného muzea hudebních nástrojů.

Sobota —

závěrečný den — běh na stadiónu v Auerbachu, muži na 3 km, ženy 800 m.

Prověrka síly paží a trupu jízdou na kolečkových lyžích pouze odpichem soupaž do kopce je velmi vhodná a poskytuje cenné závěry. Pro zkoušku síly dolních končetin během na kolečkových lyžích do kopce zvolili němečtí soudruzi stejnou trať jako pro jízdu soupaž. Sklon této trati byl vhodný pro jízdu s odpichem soupaž, byl však málo náročný pro běh bez holí. Na výsledku se podílela spíše technika běhu než síla nohou. Navíc nutno dodat, že to byla technika uzpůsobená a vhodná pro běh na 500 m — např. vítěz v běhu na 500 m použil nadměrně vysokou frekvenci.

Při zkoušce síly sledoval každého závodníka rozhodčí na kole, který rovněž počítal počet odpichů soupaž, respektive počet kroků.

Němečtí závodníci používali jednotlivých kolečkových lyží, jejichž fotografií jsme před časem v Lyžařství uveřejnili a podle kterých zahájil výrobu našich kolečkových lyží s. Jenka v Dražicích. Po našich dosavadních zkušenostech možno soudit, že po

odstranění některých drobných nedostatků a malých zlepšeních budou tyto lyže velmi doře sloužit. Pro zlepšení odpichu holemi vylepšili němečtí závodníci bodce holí tím způsobem, že na uplované bodce natovali ostré špičky z velmi tvrdé oceli — vadia.

Závody v přespolním běhu probíhaly po velmi pěkné trati, která byla vytyčena na části standardní běžecké trati v Mühlenteinu, v těsné blízkosti Klingenthalu.

Trať pro závod v běhu na kolečkových lyžích byla sice od Klingenthalu vzdálena 15 km, avšak pečlivě vybraná. Závod v běhu na 5 km se běžel na 2,5 km dlouhém úseku asfaltové silnice od startu k otáčce a zpět do cíle, závod na 15 km pak 3×5 km a závod na 30 km pak 6×5 km. Trať byla zvlhěna a měla náročný výškový rozdíl, avšak její profil a celkový charakter se dosti liší od normální běžecké trati. K odstranění tohoto nedostatku hodlají v Klingenthalu postavit 5 km dlouhý a 2 m široký asfaltový okruh, který by měl žádoucí charakter (500 m dlouhý úsek již mají postavený).

Po poradě s německými trenéry jsme se dohodli, že výsledky prověrek nebudou zveřejněny. To z těch důvodů, že prověrky nejsou závody a jejich výsledky mají sloužit pouze trenérům pro jejich potřebu. Navíc že je neustejná trénovanost německých a našich běžců na kolečkových lyžích a pak také proto, že mnozí »zasvěcení« po ukvapených a neseriózních posouzeních docházejí k nesprávným závěrům.

Přesto snad však můžeme prozradit, že naši muži si vedli velmi dobře v přespolním běhu a v běhu na kolečkových lyžích s odpichem soupaž a že přespolní běh žen vyhrála Brízová a 800 m žen na dráze vyhrála Gajancová.

Vzhledem k tomu, že naši běžci neměli kolečkové lyže včas k dispozici a neměli možnost řádné přípravy, nezúčastnili se běhu na kolečkových lyžích na 30 km, respektive na 10 km.

V běhu na kolečkových lyžích docílili vítězové v jednotlivých kategoriích tyto časy:

5 km jun.	16:54 min.
10 km	36:00 min.
10 km jun.	33:25 min.
15 km	47:24 min.
30 km	1:39:55 hod.

Výsledky jednotlivých závodů i jednotlivá měření stavu trénovanosti podrobí trenéři pečlivým rozborům a budou jim jistě cennou pomůckou při zlepšování další přípravy.

Felix Chovanec

SOUTĚŽEMI KE ZVÝŠENÍ VÝKONNOSTI

Ze soutěžení je jednou z nejpříťažlivějších forem sportování, je věc všeobecně známá. Hry a soutěže přivádějí nám k aktivnímu sportu nejen řadu nových lidí, zvláště mládeže, ale také nám je soustavným sportováním udržují. Ale od soutěží očekáváme i zintenzívnění provádění sportu, které má vést ke zvýšení výkonnosti, ke sportovnímu mistrovství — k vrcholným výkonům, které si ověřujeme i v mezinárodních střetnutích. Nalhávali bychom si však, kdybychom tvrdili, že na tomto poli jsme spokojeni. I když nám naši skokani v uplynulé zimě svými výsledky na olympijských hrách v Innsbrucku i na jiných závodech udělali velkou radost, u běžeckých a sjezdových disciplín nemáme důvody ke spokojenosti. A jistě je v silách a možnostech našich závodníků, aby se svými výkony zařadili alespoň na ta místa, kterých jsme již v minulosti dosáhli.

Proto hledáme všechny možné cesty, a to nejen ve způsobu přípravy a tréninku závodníků, ale i na jiných úsecích, jak bychom vytvořili předpoklady ke zlepšeným výsledkům.

Hledáme je i v systému lyžařských soutěží.

I zde je třeba odchýlit se od starších tradičních forem soutěží, které máme v lyžování a uplatňovat více než dosud takové formy, které by byly náročnější na přípravu závodníků, a které by zpestřily naše závody a přinesly zvýšení zájmu o závodní lyžování do našich oddílů i do vyšších organizačních složek.

Proto již v letošní zimě byla pokusně vyhlášena soutěž lyžařských oddílů v kontrolních závodech, v nichž soutěžily oddíly rozdělené do dvou výkonnostních tříd. Ve sjezdových disciplínách soutěžilo v I. tř. 8 oddílů, v II. tř. 10 oddílů a v běžeckých disciplínách v I. tř. 8 oddílů a ve II. tř. 11 oddílů.

I když tato soutěž, jako každé novorozené, prodělala své dětské nemoce, ukázala i kladné stránky. Ukázala, že tato cesta může závodnímu lyžování pomoci.

A výsledkem?

ÚV ČSTV schválil návrh ústřední sekce na soutěž oddílových celků a plénum ústřední sekce lyžování na svém zasedání 23. září t. r. schválilo »Pravidla soutěže lyžařských oddílů ve vybraných lyžařských závodech.« Podle nich vypisuje sekce lyžování ÚV ČSTV od r. 1965 soutěže oddílů ve vybraných lyžařských závodech.

Účelem těchto soutěží je

— zajistit systematickou přípravu v metodicky správně rozložených závodech a náročných souborůch vyrovnaných závodníků, a

tím přispět k růstu výkonnosti v závodním lyžování.

— vést k upevnění lyžařských oddílů a posilovat odpovědnost a cit socialistického vlastnictví závodníků,

— Tyto soutěže mají být i propagací a podnětem k nejšířšímu rozvoji lyžování v oddílech tělovýchovných jednot.

Soutěže budou probíhat odděleně v běžeckých a sjezdových disciplínách. Deset nejlepších oddílů bude zařazeno do celostátní soutěže. Další oddíly, které se do této oddílové soutěže přihlásí, budou zařazeny podle krajské příslušnosti do oblasti »Čechy« nebo »Morava—Slovensko«. V každém roce z celostátní soutěže budou sestupovat dva oddíly, které získají nejmenší počet bodů. Tyto oddíly sestoupí do oblastní soutěže podle krajské příslušnosti. Naproti tomu vítězové jednotlivých oblastí postupují v následujícím roce do celostátní soutěže.

Závody, v nichž lyžařské oddíly budou mezi sebou soutěžit, budou stanoveny ústřední sekci a budou zveřejněny v celostátním kalendáři lyžařských soutěží.

První krok je tedy učiněn

Je nyní na lyžařských sekcích, oddílech, závodnicích, rozhodcích a všech dobrovolných tělovýchovných pracovnících, kteří budou závody zařazeny do soutěže oddílů připravovat a zajišťovat, aby na nich vytvořili takové podmínky, aby cíle vytyčené soutěží byly splněny.

Pájde nyní o to, aby lyžařské oddíly i samotní závodníci pochopili soutěž a aby zdravá rivalita oddílů a závodníků oživila lyžařskou činnost, vedla k zdravé ctižádosti oddílů i závodníků, k náročnější přípravě, k zvýšení vý-

konnosti — k cílům nejmolejšími — k olympijským stupňům. Abychom alespoň dodatečně splatili dluh lyžařské veřejnosti uveřejňujeme pořadí lyžařských oddílů z kontrolních závodů v roce 1964.

POŘADÍ LYŽAŘSKÝCH ODDÍLŮ Z KONTROLNÍCH ZÁVODŮ SJEZDOVÝCH V ROCE 1964

I. třída

1. Slávia VŠ Praha	1 330 b.
2. Sokol Janské Lázně	656 b.
3. Dukla Liberec	638 b.
4. Tatran T. Lomnice	541 b.
5. Lokomotiva Trutnov	231 b.
6. Slovan St. Smokovec	163 b.
7. Spartak Vrchlabí	146 b.
8. Jednota Kežmarok	112 b.

II. třída

1. Slávie Technika Brno	758 b.
2. Rudá hvězda Praha	464 b.
3. Slávie VŠ Olomouc	413 b.
4. Dynamo Nizké Tatry	391 b.
5. Dukla Lipt. Mikuláš	334 b.
6. Slávie Universita Bratislava	245 b.
7. ČKD Praha	112 b.
8. VŽKG Vítkovice	86 b.
9. Slávie ÚRO Praha	36 b.
10. Slovan Orbis Praha	21 b.

POŘADÍ LYŽAŘSKÝCH ODDÍLŮ Z KONTROLNÍCH ZÁVODŮ BĚŽECKÝCH V ROCE 1964

I. třída

1. S. Nové Město na Mor.	658,75 b.
2. Slávie VŠ Praha	623,50 b.
3. Dukla Liberec	346,50 b.
4. RH Semily	307,50 b.
5. Lokom. Trutnov	146,50 b.
6. Tatran T. Lomnice	120,00 b.
7. Spartak Vrchlabí	84,50 b.
8. Jiskra Mšeno	32,00 b.

II. třída

1. Spartak Strakonice	324,00 b.
2. Baník Kremnice	241,00 b.
3. Slávie VŠ Olomouc	209,50 b.
4. Dyn. Nizké Tatry	197,25 b.
5. Slávie Technika Brno	175,00 b.
6. RH B. Bystrica	155,00 b.
7. Lokom. Liberec	117,75 b.
8. Sp. Praha Motorlet	90,00 b.
9. Jiskra Harrachov	52,00 b.
10. TJ VAAZ Brno	51,50 b.
11. RH Praha	43,50 b.

Frant. Táborský

„VII. INTERSKI“

Je zkratka 7. mezinárodního kongresu pro lyžařskou výuku, který pořádá od 8. do 14. ledna 1985 ve známém rakouském zimním středisku Bad-Gasteinu (dřívejiště lyžařských mistrovství světa roku 1958) Mezinárodní svaz pro lyžařskou výuku (IVS).

Důkladná příprava, kterou kongresu věnuje předsednictvo IVS i pořadající země, nasvědčuje tomu, že kongres daleko překoná všechny předcházející především obsáhlostí a kvalitou svého programu.

Výběr místa pro kongres nebyl pro Rakušany snadnou záležitostí. Protože kongresy lyžařské výuky mají i velký význam propagační, hlásilo se o pořadatelsví 14 různých sportovních středisek, takže o Bad-Gasteinu rozhodla nakonec vláda.

Ústřední téma kongresu »Jednota mezi základním a závodním lyžařským výcvikem«, navržené zástupcem ČSSR, bylo schváleno na schůzi předsednictva IVS 1983 v Praze. Tomuto tématu mají být podřízeny všechny přednášky, praktické ukázky, filmy atd., na kongresu předváděné. Jak dalece se podaří tuto jednotu ideu kongresu udržet, bude záviset na vedení, které bude provádět výběr přihlášených příspěvků.

Z připravovaného programu budou zajímavé ukázky výcviku v běhu a skoku, které připravují Švédové a Finové, ukázky výcviku mládeže italského lyžařského svazu, dále ukázky přechodu o 1 základního k závodnímu sjezdovému výcviku Francouzů. Zástupci NSR předvedou ukázky výuky tělesně postižených. Rakousko jako pořadající země má nárok na hromadné vystoupení, které — podle toho, co jsme viděli ve filmu — bude jistě velkou atrakcí. Kromě toho připravuje ukázky výuky zatáčení v základním a v závodním lyžařském výcviku. V rámci kongresu má být uspořádán závod ve stylové jízdě (Styltorlauf). Není dosud znám počet lyžařských instruktérských filmů, které se budou v Bad-Gasteinu promítat. Víme jen, že dva filmy připravují Rakušané. Také termín k přihlášení témat dosud neskončil. Dá se předpokládat, že se jich sejde značný počet.

Československá delegace chystá tři přednášky vztahující se vesměs k ústřednímu tématu kongresu: Souvislost základního a závodního lyžařského výcviku (M. Chlouba), Souvislost v technice zatáčení základního a závodního lyžařského výcviku (M. Zálesák), Nové poznatky při výcviku mládeže (J. Kopal). Kromě toho budou v amatérské komisi předneseny referáty na téma: Lyžařský výcvik na školách v ČSSR (J. Čtvrtečka), Vědecko-výzkumná práce v lyžař-

ství v ČSSR (J. Čtvrtečka), Školní lyžařských cvičitelů v ČSSR (M. Chlouba). Mimo soutěže (k promítání jsou připuštěny pouze instruktérské filmy) bude promítán film J. Papouška »Čtyřlíst generace«. Praktických ukázek výcviku předváděného šelennými až 12-člennými družstvy se ČSSR neúčastní. Ukázky výcviku i závodů ve stylové jízdě budou natoženy jako v Mt. Bondone na 16mm film, výtah z nejzajímavějších přednášek bude uveřejněn v časopise Lyžařství.

Už podle předběžných přihlášek je možno soudit, že 7. kongres překona všechny předcházející jak počtem účastníků, tak počtem zastoupených států (VI. kongresu v Mt. Bondone se zúčastnilo na 450 lyžařských instruktorů z 23 států). Ze socialistických zemí se pravděpodobně zúčastní členské státy IVS: ČSSR, SSSR, Polsko, Rumunsko, Bulharsko, Maďarsko, NDR a Jugoslávie. Dá se předpokládat, že počet členských států bude na VII. kongresu rovněž překročen. O členství v předsednictvu se budou nově vážně ucházet USA [které na posledním kongresu při tajném hlasování prohrály volbu proti ČSSR] a Japonsko.

Aby byla umožněna účast na kongresu co největšímu počtu odborníků, pořádá lyžařská sekce ČSTV do Bad-Gasteinu tematický zájezd pro 40 účastníků. [Informace o zájezdu u krajských lyžařských sekcí]. Čt

40 ROKOV

organizovaného lyžiarstva v Bratislave

Vlani si pripomínalo československé lyžiarstvo 60. výročie založenia Českého svazu lyžařů. História lyžovania na Slovensku je mladšia, a to z pochopiteľných sociálnych dôvodov. V príslovečnej slovenskej biele v minulosti nebolo na taký prepych, ako bolo lyžovanie, ani pomyslenia. História lyžiarstva na Slovensku čaká na svoje spracovanie.

Rok 1924 však znamená predsa len medzník a možno ho nazvať rokom, v ktorom sa kládli počiatky pevnej lyžiarskej organizácie na Slovensku a aj v Bratislave, Banskej Bystrici a čiastočne aj v Tatrách.

Dovoľte, aby sme vás oboznámili, ako to bolo so začiatkami lyžovania v Bratislave, ako o tom rozpráva jeden z jeho spoluzakladateľov O. Turnovský:

»Do Bratislavy prišiel som za povolaním v roku 1924. Hneď som

sa prihlásil do odboru KČST. Vtedy lyžovalo v Bratislave len niekoľko športovcov, väčšinou Čechov. Pri náhodilom výlete na Raču zoznámil som sa s niekoľkými členmi odboru — lyžiarimi a pritulil som k iniciatívi a vodcovi nášho výletu dr. G. Hubáčekovi.

Potom sme chodievali pravidelne každú nedeľu s dr. Hubáčekom, ktorý poznal lyžiarske terény. Keď raz, z nedostatku lepšieho ubytovania, prevažovali sme sa v Ošňadnici v kaniľne na slame, zvidneli sme krkonošským lyžiarom ich pohodlné budy a organizovaný lyžiarsky život. Umlenili sme si združiť organizovaných lyžiarov v medzinárodnej Bratislave do československého spolku a priviesť ich do celoštátneho Svazu lyžiarov. V tej prebdennej noci vznikol vlastne Ski klub Bratislava.

Aký už dr. Hubáček bol, minuli dva týždne a mal káder členstva a výbor. Pre svoju myšlienku zís-

kal výborných a obetavých pracovníkov. Mne bez opýtania prideli funkciu tajomníka a Tyľšovi náčelníctvo. Už prvý rok mali sme vyše 100 členov. Nadšovali sme styky s KTL Košice, s ktorého členmi sme sa stýkali vo Vysokých Tatrách, a dohodli sa založiť slovenskú župu. Zároveň s nami založili v Starom Smokovci športový klub Vysoké Tatry, ktorého funkcionári ujali sa vedenia župy. Že bolo v dobrých rukách, o tom svedčí dnešný rozmach župy a spústa vykonanej práce pre dobrú vec.»

Tofko to jeden z priateľov lyžovania, Čech, ktorý pomáhal budovať lyžiarstvo na Slovensku.

Dnes má lyžiarsky šport v Bratislave — aj tu na rovine — už možno povedať tisícky svojich nadšených milovníkov a obdivovateľov, a bude ich ešte viacej.

SITUACE

V LYŽAŘSKÉ VÝZBROJI A VÝSTROJI

(Dokončení z 8. čísla Lyžařství)

Skokanské lyže: sortiment je nedostatečný. Chybějí skočky pro mládež. Jakost vyráběných je nedostatečná. Zlepšení jakosti musí jít obdobnou cestou jako u lyží dřevěných. Pro přední závodníky s ohledem na malý počet požadavků je účelné zajišťovat potřebu dovozem kvalitních lyží ze zahraničí.

Kovové lyže: výroba je zatím v počátcích a značně nedokonalá. Není správné, že lyže v současné jakosti jsou již dodávány na trh. Tím se již předem podlamuje důvěra kupujících. Musí být urychleně hledány cesty ke zlepšení nynějších výrobků. Mimo to je třeba větší výběr pro různou náročnost. Provedení celé lyže musí být pečlivé.

Vzorem jsou zahraniční výrobky Head, Attenhofer, Fischer, Kästle, Kneisl a jiné.

Laminátové lyže: prakticky zde platí totéž, co řečeno o kovových. Výsledky jsou však lepší než u kovových. Mimo to současný směr ve světě se zaměřuje více na laminátové lyže pro jejich delší životnost, trvanlivost, pevnost, snazší výrobu a možnost použití dalších nových plastických hmot. Vzory: White star, Snow king a další.

Snahou výrobců musí být odstranit dosavadní zaostávání ve výrobě lyží, které způsobilo, že řada států s daleko menší tradicí ve výrobě lyží nás předstihla. Zůstalo se tak v používání nových materiálů, tak zvláště v přesném provedení. Současná úroveň výroby neodpovídá naší vyvinuté průmyslové výrobě.

Zvláště musí být řešena otázka trvanlivosti lyží a z toho vyplývající záruky. Dosavadní stav poskytování záruk a zvláště vyřizování reklamací je neudržitelný a vůbec nesrovnatelný s praxí v zahraničí. Při prodeji lyže musí být jasně stanoveno, na jakou dobu je záruka poskytována a v jakém směru. Zkoumat při reklamaci, zda ke zlomení došlo vadou materiálu a podobně je nesmysl a okrádání lidí. Právě záruka a případné promptní reklamace řízení je nejlepší vizitkou dobré a poctivé práce a získává důvěru kupujících. Postup v tomto směru rakouských obchodů je vzorný.

Dále je třeba věnovat zvýšenou pozornost péči adjustací dodávaných lyží. Na výrobek, který stojí několik set, musí se věnovat několik korun, aby výrobek byl při koupi vzhledný a konečně chránil před používáním skladovanou lyží.

Stav v prodeji lyží v letošní sezóně byl katastrofální. Nedostatek lyží způsobil, že kupující

převzal cokoli, a tak se prodaly staré, nevhodné ležáky, vadné výrobky a podobně, což jistě ke zvýšení lyžařské úrovně neposlouží.

Pokud se nepodaří urychleně řešit uvedené problémy ve výrobě, doporučujeme, aby dočasně byl trh zásobován důváženy výrobky.

Vázání:	Druh	Výrobce	Cena Kčs
Dětské patové vázání pro kluzky		KIN Bílovec	25,—
Dětské lankové vázání čelistové CÍL		KIN Bílovec	25,—
Remenové vázání čelistové dámské		KIN Bílovec	29,—
Remenové vázání čelistové pánské		KIN Bílovec	30,—
Lankové vázání čelistové KANDAHAR		KIN Bílovec	40,—
Bezpečnostní remenové vázání Drukov		Drukov Brno	80,—
Běžecské vázání Jenka		Družstvo Draž.	28,—
Gumová bezpečnostní špička		KIN Bílovec	13,—
Bezpečnostní špička DRUKOV		Drukov Brno	48,—
Bezpečnostní špička ZPB		Lověna Praha	46,—
Lankový napínač (žebříček)		KIN Bílovec	5,—
Lanko s přem vzadu		KIN Bílovec	15,—
Lankový napínač s lankem RĚSTL		STP Praha	55,—
Hole:			
Tonkinové s poutkem		Tokoz Žďár	20,—
Tonkinové s havičí		Tokoz Žďár	30,—
Duralové kónické bez talíře		KIN Bílovec	60,—
Duralové kónické s talířem gum. výplň		KIN Bílovec	70,—
Duralové kónické bez talíře		Tokoz Žďár	60,—
Laminátové plné bez talíře		Vysočina Žďár	80,—
Laminátové duté bez talíře		Vysočina Žďár	80,—
Tonkinové běžecské		Dřevotvar Znojmo	67,—
Talíř rákosový menší		Dřevotvar Znojmo	7,—
Talíř rákosový větší		Dřevotvar Znojmo	9,—
Talíř duralový		Dřevotvar Znojmo	11,—
Talíř duralový s gumovou výplní		KIN Bílovec	10,—
Talíř ocelový tvarovaný		Dřevotvar Znojmo	10,—
Talíř z umělé hmoty		Plastimat	-5,—
Bodec šhranný se závitem do dřeva		STP Praha	0,50

VÁZÁNÍ

Situace v lyžařském vázání je ještě horší než v lyžích. Prakticky na trhu je pouze jeden bezpečnostní komplet, a to DRUKOV, jehož provedení je však tak špatné, že jeho trvanlivost je cca jednu sezónu.

Dále lze získat kombinaci s lankovými napínačky a samostatně prodávanými bezpečnostními špičkami též pojistný komplet.

V zásadě však není na trhu ani jedině bezpečnostní vázání pojistné pro všechny směry pádů. Chybí bezpečnostní patové vázání, případně bezpečnostní napínač.

Dětské patové vázání pro kluz-

ky plně vyhovuje a jeho účelnost ještě dlouho potrvá.

Dětské čelistové vázání CÍL by mělo být nahrazeno vázáním s bezpečnostní funkcí. Mimo to uchycení lanka k napínačku je nepraktické.

Výroba remenového vázání by měla být okamžitě zastavena jako zastaralá.

Čelistové lankové vázání by mělo být omezeno, a jakmile bude na trhu dostatek pojistných čelistí, výrobu zastavit.

Gumová bezpečnostní špička je již zastaralá. Pro svou nízkou cenu a dobré použití v případech, kde na jednom páru lyží jezdí řada lyžařů (zotavovny, školy apod.), má své opodstatnění.

Bezpečnostní špičky Drukovi jsou již zastaralé a provedení je tak špatné, že by měla být výroba zrušena — po zajištění náhrady. Špička ZPB vyžaduje kvalitnější provedení (tlakové odličky).

Lanko s pérem vzadu je nutno okamžitě vypustit z výroby. Vývoj se musí zaměřit na lankové napínače opatřené pérem, takže lanko je již bez péra.

Lankový napínač Rastl byl schválen ve verzi bezpečnostní, avšak na trhu je bez této úpravy a mimoto v provedení, ke kterému byla řada připomínek, které však výroba nevezala na vědomí.

Jak vyplývá z uvedeného, není na trhu jediné vázání, které by splňovalo ve všech směrech moderní požadavky v úrovni světového standardu. S přihlédnutím k tradici ČSSR v drobném kovovém zboží tato okolnost zvláště překvapuje.

Vývoj se musí zaměřit na urychlené doplnění úplného sortimentu podle zahraničních vzorů. Musí být k dispozici pojistné čelisti, pojistné špičky, pojistné paty, pojistné napínačky a lanka bez spirál, vhodné závěsné háčky a podložky pod botu. Vzorem pro výrobu musí být špičkové výrobky v zahraničí, jako např. Tyrolia, Marker, Kandahar, Contact, Cober a další.

Současně je nutno pro trh zajistit též náhradní díly k jednotlivým typům vázání. Vzhledem ke komplikovanosti některých druhů musí být v prodeji nejen náhradní části, ale skutečně též samostatné díly pro případné opravy závad. Chybí výroba rozdílných délek lanek.

Běžecké vázání Jenka, které je vyráběno, je vcelku dobré. Vyžaduje však použití lepšího materiálu. Chybí však běžecké vázání pro mládež. Je účelné, aby současně s unifikací tvaru běžeckých bot byl vyráběn jeden druh běžeckého vázání jednoduchý se třemi šrouby.

HOLE

Na trhu jsou lyžařské hole tonkinové, duralové a laminátové. Ve skutečnosti všechny typy holí jsou nedokonalé a zaostávají značně za světovým průměrem.

Tonkinové hole jsou velmi choulstivé a často se lámou. Zvláště tonkinové hole běžecké.

Duralové hole, přestože jsou značně silnější než zahraniční výrobky, nedosahují jejich pevnosti. Vzhled těchto holí je špatný, protože není používáno prakticky žádných úprav vyjma leštění. Je nutno urychleně ve výrobě prosadit eloxování, a to nejen v černé barvě, ale i v různých barevných odstínech.

Laminátové hole jsou vyráběny v plném a dutém provedení. Plně laminátové hole jsou těžké a pro lyžování se vůbec nehodí. Duté laminátové hole mají malou pevnost, přičemž zvýšení pevnosti nesmí být dosaženo větším dimenzováním laminátu, nýbrž použitím jakostních surovin. Povrchová úprava musí být přízřebná souběha zahraničním výrobkům.

Ocelové hole nejsou u nás vůbec vyráběny, přestože ve světě je s nimi již několik let dosahováno výborných výsledků.

Zaostávání se projevuje nejen ve výrobě jednotlivých typů holí, ale zastaralá je i úprava hlavice, upevnění talíře a bodce. Hlavice, převážně kožené, používané ke kompletaci holí, jsou nepraktické a v provedení počítané již na desítky let v zahraničí se používá různých materiálů, kůže, guma, plastické hmoty, ale ve všech případech vhodných tvarů odpovídajících negativu dlaně. Tím je zajištěno podstatně lepší ovládací hole.

Upevnění talířů se provádí již zásadně bez závlaček a vrтанých dírek v holi. Talíř dosedá na zářezku a proti stáhnutí je chráněn

různým způsobem. Při správném provádění je vhodná gumová manžeta.

Stejný problém je u bodců. I zde se montují typy staré několik desítek let, značně nevhodné. V současné době je těžko vystačit s jedním typem bodce. Převážná část výrobců si zajišťuje pro každý druh hole vlastní bodce s vysokým estetickým vzhledem a v jakostním provedení. Stejně je nutno postupovat ve výrobě i u nás.

Obdobná situace je i v talířích. Rákosové talíře se v zahraničí již téměř nevyrábějí. Náš duralový talíř s gumovou výplní je těžký, a proto nevhodný. Tvarovaný ocelový talíř z Dřevotvaru je v zásadě dobrý, avšak musí být zvýšena jeho trvanlivost jak v kostře, tak ve výpletu. Talíř z umělé hmoty má krátkou životnost a je nutně jej vypustit z výroby, pokud nelze použít hmoty obdobné v zahraničí.

Na světovém trhu je řada dokonalých holí a talířů, podle kterých je nutno konstruovat domácí výrobky. Jde o výrobky Komperdell, Fischer, Head a řadu dalších.

DROBNÉ KOVOVÉ ZBOŽÍ — CHEMICKÉ PŘÍPRAVKY

Kovové zboží:	Druh	Výrobce	Cena Kčs
Kování na špičky lyží		STP Praha	1,70
Kování na patky lyží		SIP Praha	2,20
Kování na lyžařskou obuv		STP Praha	4,50
Napínák na lyžařskou obuv		STP Praha	12,—
Žehlička na vosky — tuhý líh		STP Praha	12,—
Ocelové hrany ploché		KIN Břilovec	15,—
Ocelové hrany zámkové		KIN Břilovec	36,—
Chemické přípravky:			
Nítrolak na skluznici BEA		Barvy, laky Praha	
Skare		Chemická výroba Praha	
Vosky sjezdové TOKO		Chemická výroba Praha	
Vosky běžecké TOKO		Chemická výroba Praha	
Celuloidové hrany		Spolek pro chem. výrobu	
Sjezdové a sluneční brýle		Plastimat	
Impregnace kůže — rybí tuk		Obuv	
Tvrdoí — úprava sněhu		Chemická výroba Praha	
Mimotržní dodávky:			
Lak syntetický a nitro		Barvy laky, Praha	
Lak polyesterový a epoxydový		Spolek pro chem. výrobu	
Tmel brusný		Barvy laky Praha	
Pryskyřice polyesterová a epoxydová		Spolek pro chem. výrobu	
Lepidla umacol, FR 36, acetonová		VCHZ Pardubice	
Sklotextil		Vertex Litomyšl	
Skluznice celuloíd, texgumoid, kofix		Fatra, CHZ Žilina	

KOVOVÉ ZBOŽÍ

Sortiment drobného kovového zboží určeného pro lyžařský sport je v porovnání se zahraničím malý. Přesto však hlavní potřeby jsou kryté. Větší problém je v otázce kvality těchto výrobků. Kování na špičku lyží je poměrně z měkkého materiálu, a má proto malou trvanlivost. Kování patek lyží je nevhodné a zby-

tečně robustní. Kování patek se provádí ze slabého plechu a vli-sovanou gumou.

Kování na lyžařskou obuv nutno ihned vyřadit z výroby a nahradit některým moderním a účelným typem. Napínák na lyžařskou obuv při uvedení na trh vykazoval značné technické a materiálové závady. Údajně již tyto závady byly odstraněny.

Ocelové hrany ploché by měly

být vypuštěny z výroby. Naproti tomu vyrábět i pro trh zámkové kvalitní hrany, a to v síle 1 mm a 1,5 mm. Zkvalitnění hran musí směřovat k použitému materiálu, v senkování dírek. Zvlášť důležité je zajistit pro montáž hran jakostní šroubky s plným závitem. Dosud nevyřešená je otázka průběžných hran — L.

V zásadě je účelné podle zahraničních vzorů rozšířit sortiment drobného kovového zboží o vyzkoušené praktické doplňky a hlavně vyrábět druhy zlepšit v dosavadní kvalitě.

CHEMICKÉ PŘÍPRAVKY

Na tomto úseku je nejvíce nedostatků, zvláště pak u dodávek pro výrobu. Nejenom že kvalitních nových plastických hmot je nedostatek nebo se u nás vůbec nevyrobí, ale v některých případech (lepení kovových hran) není zahájen vývoj, a tak nutno předpokládat, že na tomto úseku bude nepříznivý stav ještě trvat další dobu. V důsledku toho projeví se nezbytně tento stav i ve

výrobě lyží a holí, talířů, bot a dalšího.

Některé druhy sjezdových a běžeckých vosků, právě tak jako skare, jsou na úrovni zahraniční výroby. Některé však jsou velmi špatné, a tak v celkovém komplexu chybějí některé druhy, což způsobuje potíže a často znehodnocuje celou sadu.

Nitrolak na skluznici a celuloidové hrany jsou vyhovující. Špatný stav je však ve sjezdových brýlích. Jediný typ, který je v prodeji, není pro tento účel vhodný [potí se a je těžký — snadno se poškodí]. Stejně tak chybí dokonalá impregnace pro kůži.

Dobré výsledky byly pokusně získány s přípravkem pro tvrzení sněhu. Jeho použití je však omezeno na provozovatele vleků a pořadatele závodů. Přesto však by bylo účelné zajistit jeho soustavnou, třeba i nárazovou výrobu.

Lyžařům velmi chybí kofixový přípravek na opravu skluznic.

I na tomto úseku je nutné rozšiřovat a zlepšovat sortiment podle zahraničních trhů.

LYŽAŘSKÁ OBUV — TEXTIL

Obuv:	Druh	Výrobce	Cena Kčs
Sjezdové »Podroužek«		Snaha Měchenice	1100,—
Sjezdové »Popradky«		Društvo Poprad	750,—
Sjezdové »340«		Botana Skuteč	540,—
Sjezdové Svit		Svit Gottwaldov	350,—
Sjezdové gumové pro dospělé		Svit Gottwaldov	120,—
Sjezdové gumové pro mládež		Svit Gottwaldov	70,—
Běžecské »Svit«		Svit Gottwaldov	240,—
Běžecské »Botana«		Botana Skuteč	350,—
Textil:			
Sponovky Kasilon		O. K. Trenčín	220,—
Sponovky gabarden, kord apod.		různí	různá
Běžecské golfky ripsově			120,—
Běžecské golfky plátěné			80,—
Běžecské golfky balónové			150,—
Větrovky prošívané		Drutěva Brno	360,—
		OPK Liberec	320,—
		OK Trenčín	380,—
		OKP Benešov	360,—
Větrovky jednoduché		různí	cca 200,—

LYŽAŘSKÁ OBUV

Ručně vyráběné sjezdové boty »Podroužek« si trvale drží krok se současným vývojem v zahraničí. Tato obuv je velmi kvalitně zpracovaná, avšak nedosahuje v kvalitě používané kůže v zahraničí. Mimoto je cenově značně drahá. Zatímco v zahraničí cena lyžařských bot představuje cca 25 % ceny lyží, u nás cena bot značně cenu lyží převyšuje.

Obdobná situace je u sjezdových »Popradky«. Ostatní lyžařská sjezdová obuv je zastaralá, tvarově, zpracováním i kvalitou kůže nevhodná pro lyžařský sport.

Gumové lyžařské boty mají své zdůvodnění v nízké ceně ve velikostech pro mládež. Pro dospělé se v žádném případě tato obuv nehodí a neměla by být vyráběna.

Na trhu však chybí kožená obuv sjezdového typu pro děti, přestože specializace u mládeže na závodní činnost se stále zvětšuje.

Ani ve výrobě běžecských bot není situace uspokojivá. Vyráběné typy jsou zastaralé a hlavně materiál u všech druhů se promáčí, podrážka praská, v dírkách se vydroluje. Chybí běžecské boty pro mládež vůbec.

V zásadě lze konstatovat, že

současný stav je nepříznivý nejen po stránce vzhledové, ale i po stránce materiálu a hlavně po stránce cenové relace.

V zahraničí každý rok přináší na tomto úseku nové a nové druhy a zlepšení. Výrobou se zabývá řada firem, mezi nimiž na špičce stojí výrobky Koflach. Je proto nutné nejen zajistit dostatečný sortiment v úměrné cenové relaci a v dostatečně kvalitním materiálu, ale současně musí být i při sériové výrobě stále prováděno zlepšování původního modelu, a tak udržet krok s vývojem ve světě.

TEXTIL

Výroba textilu s určením pro lyžařský sport je nepříznivě ovlivňována nedostatkem moderních základních surovin. Nepružnost výroby způsobuje, že dodávané druhy ze sériové výroby stárnou a stávají se nemoderními.

Sponovky by měly být vyráběny pouze z pružných materiálů. Kasilon u nás vyráběný má malou pevnost v trhu. Mimoto pruží pouze v kolmém směru. Typ látky Elastic-kord pruží v obou směrech. Jednoprůžné látky mají v zahraničí elastický boční pruh, který se dosud u nás nevyrobí. Stříhové nutno rozlišovat sponovky určené pro závodní činnost a pro běžné používání.

Běžecské golfky z balónového hedvábí jsou dobré. Vyžaduje se však do pasu větší gumové zábrany držící košili, případně svetr.

Větrovky jsou v porovnání se zahraničními těžké, promokají a nevyhovují ani stříhově. Zde se právě uplatňuje značný problém zastarávání. V současné době se upouští od celkového prošíání větrovek, kdežto na našem trhu je jich převážná většina.

Větrovky jednoduché jsou opět rozměrné a těžké. Způsobuje to použitý materiál. V zásadě u větrovek se požaduje nejen vodovzdornost, ale též úprava vodu odpuzující. Předpokládá to moderní impregnační prostředky.

Mnohem horší situace je v dalším textilu pro lyžaře, který až na malé výjimky neexistuje jako speciální. Jedná se o spodní prádlo, ponožky, běžecské podkolenky bílé (1), rukavice v širším sortimentu a podobně.

ZE SVĚTA

Grenoble 1968

Pro přípravu zimních olympijských her v Grenoble byl již ustaven organizační výbor a technické komise. Předsedou je starosta města Grenoble pan dr. A. Michalon, místopředsedové jsou: předseda francouzského svazu lyžování a předseda Svazu ledních sportů. Generálním sekretářem je pan P. Randet. Několik slov od expertů, kteří již navštívili Grenoble:

Siegge Bergman — generální tajemník FIS:

»Grenoble se v mnohém podobá Innsbrucku. Je to město se 170 tisíci obyvateli, 270 m nad mořem. Také místa jednotlivých soutěží budou roztroušena v okolí a zdá se, že ještě více než v Innsbrucku. Sjezdové disciplíny mají být v Chamrousse, Alpe d'Huez, Les deux Alpes. Klasické: Autrans, Villard de Lans, Méandre. Tyto okolnosti vedly delegáty skandinávských zemí na konferenci lyžařských svazů v květnu t. r. k tomu, že žádají FIS a MOV, aby příští zimní olympijské hry 1972 se již nekonaly takto decentralizovaně.«

Knut Korsvold — předseda běžecké komise FIS:

»Ze tří míst, které jsou k dispozici pro běžecké soutěže pokládám Autrans za nejvhodnější. Původně se zde počítalo s běžeckými tratěmi převážně v otevřeném terénu, ale nyní na základě našich připomínek budou částečně převedeny do lesnatých partií. Velkou předností je to, že v Autrans bydlí řada zkušených pracovníků v běžeckých disciplínách. Určité, nedořešené problémy jsou s ubytováním.«

Sigmund Ruud — předseda skokanské komise:

»Pro vybudování skokanských můstků jsou místa vhodná jak v Autrans, tak i v Lans. Na obou místech se mohou vybudovat moderní můstky. Možná že se vyplatí vybudovat můstek pro kombinaci v Autrans a velký můstek v Lans. Skokanská komise FIS doporučuje, aby můstky byly hotovy již do zimy 1968, aby se mohly všestranně prověřit.

FIS

Československý člen předsednictva FIS V. Pácl zpracovává pro XXV. kongres historii FIS, jejichž nedílnou součástí jsou stručné historie a údaje o vývoji lyžování v jednotlivých zemích. Přinášíme některé zajímavé údaje o zemích, u nás lyžařsky málo známých.

Island: Použití lyží se předpokládá již koncem VIII. století našeho letopočtu. V roce 1914 byl založen první oddíl v Rejkjavíku. Širší rozvoj začíná až po I. světové válce. V současné době je na Islandu 2700 organizovaných lyžařů (celkový počet obyvatel 180 000).

Nový Zéland: Prvními lyžaři byli norští horníci, kteří používali lyží, jako dopravního prostředku mezi jednotlivými hornickými osadami a doly. První oddíl byl založen 1913, nazýval se Ruapehu Ski Club. Dnes je na Novém Zélandu 8500 lyžařů v 55 oddílech.

Kanada: První lyžařský oddíl byl založen v Montrealu. Svaz lyžařů byl ustaven v r. 1920. Ve 250

oddílech je dnes organizováno 25 000 členů a asi 60 000 mládeže.

Lichtenštejnsko: Má 6 oddílů se 485 členy. Na mistrovství zamě se soutěží ve čtyřkombinaci: sjezd, slalom, obří slalom a běh. V současné době se buduje velké lyžařské středisko v Malbuntalu.

★

FIS

Předseda FIS Marc Hodler v úvodníku 17. č. Bulletinu rozvíjí úvahy o zastoupení aktivních závodníků v technických komisích FIS. Dokonce uvažuje o zřízení zvláštní komise FIS složené jen ze závodníků. Tyto návrhy mají prý přispět k navázání bližšího kontaktu funkcionářů FIS a závodníků. Návrh bude projednáván na předsednictvu FIS. Dá se očekávat, že spíše budou při zimních olympijských hrách a mistrovstvích světa uspořádány aktivity závodníků a funkcionářů FIS k výměně názorů a připomínek, než že se ustaví další komise, kterých má FIS již nyní velký počet.

SSSR

V srpnu letošního roku se konaly v Kavgolovu u Leningradu velké lyžařské soutěže. Uspořádali je lyžaři Dinama a Trudu jako kontrolu všestranné fyzické připravenosti. Soutěžili dále skokani a sdružení města Leningradu a členové reprezentačních družstev SSSR. Závodilo se ve skocích na umělé hmotě a v přespolním běhu na 5 km. Ve skokanské soutěži zvítězil V. Jermolenko 213,2 bodu [54,5 m a 50,0 m], druhý byl vítěz letošního mistrovství na sněhu J. Zubarev 212,86 [53,0 m a 50,5 m], třetí byl J. Zakoljukin. V závodě sdružením zvítězil E. Dubrovskij 470,30 bodu, druhý byl V. Drjagin 468,1 bodů a třetí N. Gusakov 465,75 bodu.

Francie

Letos na jaře v Paříži se konalo zasedání několika desítek právníků lyžařů, kteří diskutovali o právních problémech spojených s prováděním závodního i základního lyžování a ustavili pracovní lyžařsko-právní komisi. Příští schůzka těchto specialistů bude opět v Paříži. Účastníci přijali usnesení, aby se tato právní komise stala jednou z komisí FIS.

Nákup sportovních potřeb

Časopis »Tělovýchovný pracovník« přinášíme ve svém 18. čísle na str. 569 pod titulkem »Nákup sportovních potřeb« informační zprávu o jednání mezi ÚV ČSTV a ministerstvem vnitřního obchodu o možnosti nákupu sportovních potřeb [uvedená opatření se vztahují v plném rozsahu i na zajištění nákupu lyžařské výstroje a výstroje tělovýchovnými jednotami. Článek je doplněn vzorem dohánkové smlouvy.

Jedným nedostatkem však je, že termín pro odezdání objednávků speciální sportovní prodejně Drobné zboží v okresním městě, vlastně již prošel. I tak je možno navázat jednání. ÚLS

O přípravě francouzských sjezdařů

V květnu tohoto roku uspořádalo ve Vichy francouzské ministerstvo pro tělesnou výchovu a sport kongres o sportu a výchově, kterého se zúčastnili nejlepší trenéři a výzkumní pracovníci v tělesné výchově z celého světa. Mezi mnoha jinými referáty byla i zpráva Honoré Bonnetta o přípravě francouzských sjezdařů, z níž vyjímáme nejpodstatnější poznatky.

Příprava francouzských sjezdařů je rozvržena takto:

1. Získávání tělesné zdatnosti individuální.
2. Konstruktivní a řízená tělesná příprava.
3. Základní trénink na lyžích.
4. Nácvik sjezdařských reflexů (návyků) ve slalomu a obřím slalomu.
5. Zpřesňování (přilování) techniky a nervová příprava.
6. Rychlostní výcvik (trénink sjezdu).
7. Aplikace naučeného v tréninkových závodech — taktická příprava.

Časové rozvržení při plnění uvedených úkolů je toto:

Závodníci si prodlužují pobyt na sněhu účasti na závodech až do konce června, které je už nezatěžují psychicky, ale jsou velmi vhodné pro technické zdokonalování jízdy. Potom následuje období naprostého klidu, v němž si závodníci odpočnou především psychicky; sportují podle vlastního výběru. Tím začíná první fáze přípravy — individuální příprava. Hrají tenis, jezdí na kole, hrají kopanou, pěstují turistiku ve vysokých horách a horolezectví. Na ně je kladen velký důraz, protože vede k dokonalé kontrole nervů — plnému soustředění. V tomto období sportují do té míry, aby byli schopni začít s tréninkem ve společné, řízené tělesné přípravě. Ta je prováděna zásadně na jihu Francie na slunci, ve velmi veselém prostředí jako opak drsných týdnů v zimě na horách.

Soustředění žen trvá 21 dní, z toho je 15 tréninkových. Jeho náplní je všestranná příprava

v členitém terénu (především běh s držením paží jako při jízdě na lyžích), základní akrobacie, kolektivní hry a cvičení, v nichž se střídají specifické statické sjezdové postoje s velmi dynamickými prvky. Při posilování je kladen důraz především na břišní svaly. Příprava mužů má dvě části. První je stejná jako u žen, jen tréninkové dávky jsou větší. Druhá část je 10denní ve středních horách výškách na sjezdových tratích, dosud nezasažených. Zde za využití lanovek běhají závodníci dolů po prudkých svazích, přičemž je běh přerušován přestávkami, v nichž závodníci zaujmají sjezdový postoj — tedy střídání dynamických prvků se statickými.

Za nejdůležitější svaly pro sjezdaře považuje Bonnett čtyřhlavý sval stehenní, svalstvo břišní a bederní.

Rozježdění trvá 4 až 6 dní a jeho obsahem je jízda v obloucích nejrůznějších druhů v různém terénu a na různém sněhu. Projížděné úseky se postupně prodlužují a výškové rozdíly zvyšují. Úkolem této etapy přípravy je získat schopnost velké svalového napětí a velké jemnosti při práci kloubů. V následujícím 10denním nácviku sjezdových návyků (reflexů) se jezdí různé typy obřích slalomů, zatímco rychlostní — sjezdový trénink (rovněž 10denní) je zařazen později. To proto, že je k němu zapotřebí dokonaleji vysněžených a upravených tratí. Potom následuje období aplikace (nácviku taktiky), kdy jsou absolvovány tréninkové závody za podmínek co nejpodobnějších skutečným závodům.

Příprava na sněhu je velmi intenzivní, s co nejmenšími ztrátovými časy. Při 5hodinovém až 6hodinovém tréninku denně připadá při použití lanovek na čistou jízdu v období intenzivní přípravy v obřím slalomu 25 až 30 minut, ve slalomu 18 až 18 min., ve sjezdu 45 až 50 min. To jsou čísla, která v našich poměrech jsou nepředstavitelná a svědčí o vynikající organizaci tréninku i pochopení ze strany zaměstnan-

ců lanovek. V obřím slalomu je to 15 až 20 padesátibrankových až šedesátibrankových tratí, ve slalomu opět kolem 15 šedesátibrankových až 70brankových slalomů a asi 20 tříkilometrových sjezdů. Hodinu denně věnují závodníci přípravě a údržbě výstroje a výstroje.

I když referát Bonnetta nebyl dostatečně podrobný, přece jen ukázal, že hlavní příčinou francouzských úspěchů je ohromně intenzivní práce na sněhu a že naše dosavadní zaměření tréninku se v podstatě od pojetí francouzského neliší a neliší. Bohužel nejsme však schopni zajistit v našich horách takové podmínky, které by umožnily dosáhnout i intenzity jejich tréninku. I když někdy terénní a sněhové podmínky jsou vyhovující, není plně porozumění u zaměstnanců lanovek, lyžařské veřejnosti i organizací, které by měly odpovídat za dostatečnou úpravu tratí pro trénink i závody.

Podle referátu H. Bonnetta: «L'entraînement ski des Equipes nationales Filles et Garçons» přeložil Vilém Podešva, upravil JAROSLAV BOGDÁLEK

Americká lyžařská asociace jmenovala Boba Beattie znovu trenérem sjezdařského družstva USA, a to na neurčitou dobu.

Po svém jmenování vypracoval Beattie ihned tréninkové plány. První co udělal, bylo zřízení tréninkového tábora v Bendu ve státě Oregon, kam nejdříve bylo pozváno na desetidenní soustředění 32 sjezdařek, v jejichž řadách hledal nejdříve talenty.

Dalším činem Boba Beattie bylo založení Memoriatlu Buddy Wernera, který tragicky zahynul v lavině ve Švýcarsku. Závod bude mít mezinárodní charakter (pojedou sjezdaři USA, Rakouska a Francie) a bude se konat v Aspen, Colorado. Televizní společnost ABC přislíbila již 25 000 dolarů. Počítá se s tím, že po tomto závodě uspořádají zahraniční sjezdaři turné po USA.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 50

Číslo

9

A-21*42413

VÝKONNOSTNÍ ŽEBŘIČKY - SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY

SLALOM:

MUŽI: 1. Janda Jaroslav (Dukla Liberec) 3 (počet absolvovaných závodů) — 1,43 (průměr ze dvou závodů), 2. Richvalský Laco (VS) 2 — 6,57, 3. Krasula Josef (VS) 3 — 15,24, 4. Synal Gregor (VS) 3 — 28,31, 5. Meduna Igor (StS) 4 — 35,75, 6. Vojtěch Jan (VČ) 3 — 38,19, 7. Příbramský Miroslav (MVP) 3 — 40,20, 8. Novotný Jan (MVP) 3 — 43,76, 9. Králík Milan (SC) 2 — 47,90, 10. Raclavský Pavel (JM) 3 — 56,15. — Celkem bylo hodnoceno 46 sjezdařů, z nich 30 (65,2 %) absolvovalo dva závody, 13 (28,2 %) tři a tři (6,6 %) — Meduna, Syrovátka, Fiala) čtyři závody. — Z předních závodníků absolvovali pouze jeden závod (nejdou proto klasifikováni): Zajden (11,60), Šírek (17,61), Pažout (32,60), Vokatý (34,08), Volf (36,38), Zb. Mohr (47,35), L. Petřík (48,22), Matoušek (61,60), Horák (61,78), Jan Cermák (65,70) a Tomáš Kučera (67,81). — V evidenci do žebříčku je celkem 117 závodníků. Klasifikovaných 64 představuje 39,3 % z celkového počtu. — 100 trestných bodů znamená 24 vt. zpoždění za vítězem. — V žebříčku jsou zastoupeny kraje těmito počty: MVP 6 (ve 46) — 20 (ve 117), StČ 0 — 5, JČ 0 — 0, ZČ 0 — 2, SC 6 — 20, VČ 5 — 6, JM 8 — 17, SM 3 — 13, ZS 2 — 3, StS 9 — 13, VS 6 — 12, Dukla Liberec 1 — 4.

ŽENY: 1. Živcová Anna (MVP) 3 — 0,00, 2. Bambasová Vlad. (MVP) 3 — 6,92, 3. Mahrová Jana (MVP) 2 — 13,34, 4. Slavičková Anita (VČ) 3 — 17,67, 5. Mladějovská Iva (VČ) 3 — 26,52, 6. Malá Eva (MVP) 3 — 34,21, 7. Kornelová Alena (SC) 3 — 37,65, 8. Cuninková Miriam (StS) 2 — 39,14, 9. Fialová Miroslava (MVP) 3 — 43,67, 10. Krňoulová Alena (MVP) 3 — 57,84. — Celkem bylo hodnoceno 27 závodnic, z nich 10 (37 %) absolvovalo dva závody, 13 (48,2 %) tři závody a čtyři (14,8 %) — Kučerová, Mlčochová, Hromádková, Trnková) čtyři závody. — 100 trestných bodů představuje 20 vt. zpoždění za vítězkou. — Pro absolvování jen jednoho závodu nejsou mj. v žebříčku zařazeny: Milka Mohrová (0,00), Rubešová (6,24), Janušková (46,26) a Weinertová (67,55). — V evidenci do žebříčku je celkem 55 závodnic, klasifikovaných 27 je 49 % z celkového počtu. — V žebříčku mají jednotlivé kraje toto zastoupení: MVP 9 (ve 27) — 13 (v 55), StČ 0 — 1, SC 3 — 7, VČ 2 — 7, JČ 0 — 0, ZČ 0 — 0, SM 4 — 7, JM 6 — 7, ZS 2 — 6, StS 1 — 2, VS 0 — 4.

DOROSTENCI STARŠÍ: 1. Vojtěch Jan (VČ) 2 — 0,00, 2. Novotný Martin (MVP) 3 — 31,6, 3. Proks (JM) 3 — 35,5, 4. Zajden Ivan (StS) 2 — 44,3, 5. Korman Jozef (VS) 2 — 45,0, 6. Hank Karel (VČ) — 46,1, 7. Skřivánek Richard (JM) 3 — 47,8, 8. Kučera Tomáš (VČ) 3 — 48,8, 9. Máša Jaroslav (MVP) 3 — 53,3, 10. Polišenský Miroslav (SM) 2 — 60,5. — Celkem bylo klasifikováno 30 dorostenců. — V jediném závodě startovalo, a proto nebylo klasifikováno, dalších 51 závodníků.

DOROSTENKY STARŠÍ: 1. Fialová Marie (MVP) 4 — 4,6 a Molovská Lída (VS) 3 — 4,6, 3. Orvanová Eva (ZS) 2 — 16,6, 4. Fučinová Zuzana (MVP) 3 — 26,7, 5. Zemanová Mil. (VČ) 2 — 33,4, 6. Kučerová Kateřina (JM) 2 — 36,4, 7. Skrbková Jana (SM) 3 — 68,5, 8. Jakšíková Taňa (SM) 3 — 78,2, 9. Jurošková V. (SM) 2 — 118,3, 10. Gušická H. (SM) 3 — 121,1. — Celkem bylo klasifikováno pouze 16 závodnic. — V jednom závodě startovalo a proto nebylo klasifikováno dalších 20 dorostenek.

DOROSTENCI MLADŠÍ: 1. Pažout Milan (VS) 0,00, 2. Kubík Jiří (VČ) 2,7, 3. Řiha Josef (SC) 49,2, 4. Ostrý Svat. (JM) 49,4, 5. Čani Lad. (VS), 6. Povala Josef (JM) 66,6, 7. Trtík Jan (JM) 69,1, 8. Bodlák František (SC) 72,5, 9. Šaras Alex (VS) 73,5, 10. Ločák Pavel (SM) 82,3. — V tomto žebříčku není uvedeno, kolik závodů jednotliví dorostenci absolvovali. — Celkem je hodnoceno 27 dorostenců, dalších 63 startovalo pouze v jediném závodě, a proto nejsou hodnoceni.

DOROSTENKY MLADŠÍ: 1. Vinšová Kateřina (MVP) 3 — 14,5, 2. Konvalínová Olga (VČ) 3 — 31,5, 3. Rüdlingová Milena (SC) 2 — 63,6, 4. Lutzská Hana (VČ) 2 — 65,6, 5. Zelníčková Iva (JM) 3 — 67,2, 6. Truhlářová Eva (JM) 3 — 72,2, 7. Ležátková Miluše (SM) 2 — 72,2, 8. Martinková Pavla (MVP) 4 — 85,4, 9. Žizková Sl. (JM) 3 — 91,7, 10. Vlčková Olga (MVP) 2 — 106,5. — Klasifikováno bylo celkem 14 dorostenek, dalších 27 (absolvovalo jen jeden závod) nebylo zařazeno.

SPORTOVNÍ CENY

z kovu a kamene na zakázku rychle dodává

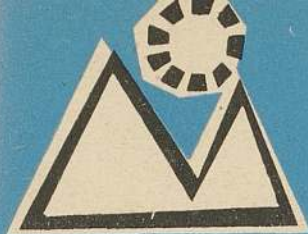
ZNAK

Praha I, V jámě 8, telefon: 225037-9

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU TĚLESNÉ VÝCHOVY

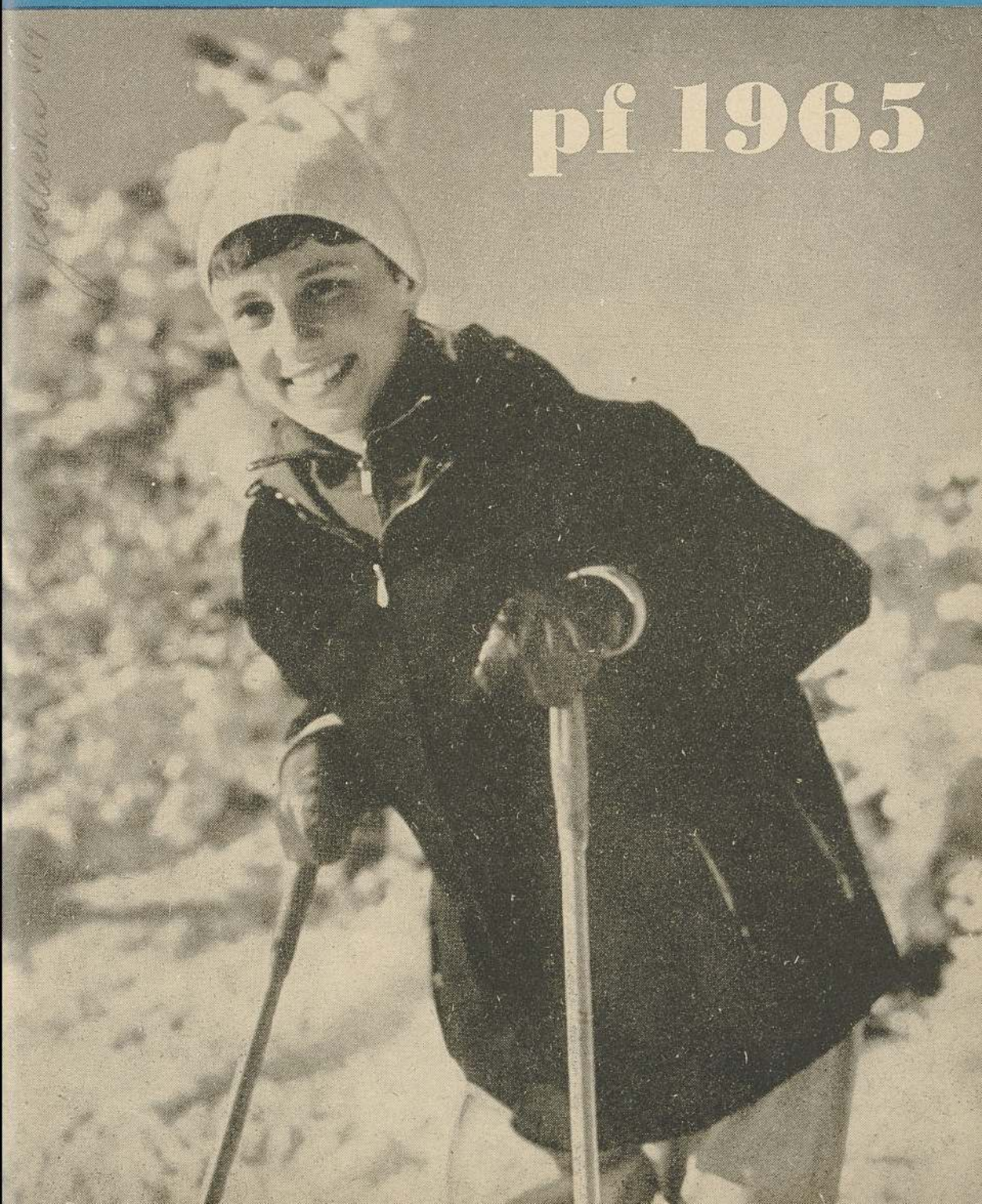

Lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 50 • PROSINEC 1964 10

pf 1965

Lyžařství 1965

BIATHLON

pátou disciplínou v lyžování

Na snímku Milady Prokešové je přední závodník Dukly Liberec Frant. Krupka při nácvičku střelby pod dohledem trenéra Čubírky.

Na základě rozhodnutí předsednictva ústřední lyžařské sekce ČSTV byl biathlon — moderní lyžařská disciplína, zařazovaná od roku 1960 do programu zimních olympijských her — začleněn do péče ústřední lyžařské sekce.

Předsednictvo sekce projednalo na říjnové schůzi všechny organizační otázky spojené se začleněním biathlonu a vydalo svým komisím příslušné pokyny. Bvla také ustavena trenérská rada biathlonu (TRB), jako pátá trenérská rada ústřední sekce. Jejím předsedou byl zvolen pplk. MUDr. Hugo Kaldarar. Prvořadým úkolem nové trenérské rady je příprava a výběr špičkových závodníků pro případnou reprezentaci, dále práce na metodických materiálech a výškolení prvých trenérů biathlonu.

Přebornické soutěže nebudou v nastávajícím závodním období vypisovány. Proběhne však řada veřejných závodů (bude se střílet malorážní zbraní) a tři následující veřejné kontrolní závody pro výběr reprezentantů:

9. 1. 1965 — veřejný kontrolní závod z malorážky v Harrachově — pořádá RH Semily.

16.—17. 1. — veřejný mezinárodní závod velkorážnou zbraní v Liberci — pořádá Dukla Liberec.

24. 1. — veřejný kontrolní závod velkorážnou zbraní v Harrachově pořádá RH Semily.

Vyvrcholením bude spartakiádní soutěž v biathlonu 4.—5. února 1965 v Banské Bystrici za účasti dvaceti nejlepších závodníků z krajů a ozbrojených složek. O případné účasti mimo toto směrné číslo bude ještě rozhodnuto.

Dále je plánován na ukončení závodního období veřejný štafetový závod v biathlonu na Voseckou boudu. Bude to prvý závod tohoto druhu u nás. Uspořádají jej společně RH Semily a Dukla Liberec. Obě poslední soutěže budou v malorážní zbraní.

Krajským lyžařským sekcím bylo doporučeno:

a) podle podmínek vytvořit samostatnou trenérskou radu biathlonu, případně pověřit společnou trenérskou radu péčí o tuto novou disciplínu;

b) podporovat konání veřejných závodů malorážní zbraní a informovat pořadatele, aby si od Svazarmu vyžádali zapůjčení malorážek, případně střelnic, dále aby se na Svazarm obraceli se žádostí o odbornou trenérskou pomoc při nácvičku střelby. OV Svazarmu dostaly pokyn, aby těmto požadavkům vycházely vstříc.

Přejeme nové lyžařské disciplíně hodně zdarů!

Trenérská rada biathlonu

Titulní foto Frant. Jebavý.

Letní příprava reprezentantů

Výzkum i praxe v oblasti sportovního tréninku bezpečně prokázaly velký význam všestranné tělesné přípravy v růstu sportovce. Rozvíjením rychlosti, obratnosti, síly a vytrvalosti zlepšuje se činnost vnitřních orgánů sportovce, podporuje se růst svalové hmoty, rozšiřuje zásoha pohybových návyků, rozvíjí se jeho morální stránka a buduje nutný základ pro závodní činnost.

Vysoká všestranná připravenost je pak bezpodmínečnou podmínkou pro čs. reprezentanty, mají-li být úspěšní v těžkých bojích světových soutěží. Je proto třeba klást na všestrannou přípravu členů reprezentačních družstev náročné požadavky. Vysoké požadavky není sám zárukou dobrého výsledku, není-li kontrolován a plněn. Tak například polevení v náročnosti a kontrole všestranné přípravy po úspěšných olympijských hrách 1956, bylo jednou z příčin několikaletého poklesu výkonnosti ve všech disciplínách. Čtyři roky pak trvalo, než jsme si plně tuto chybu uvědomili.

Od roku 1960 se snaží všechna družstva zvýšeným úsilím ztrátu vyrovnat. Postupně jsou zvyšovány požadavky na závodníky, hledány a zaváděny nové progresivnější formy a metody, prováděna systematická kontrola růstu trénovanosti formou kontrolních komplexů a lékařskými zkouškami.

Tyto pravidelné prověrky a srovnávání s fyzickou úrovní zahraničních závodníků potvrzují postupně se zlepšující stav jak všestrannosti reprezentantů, tak výchovně výcvikové práce trenérů. Tempo růstu a dosažený stav nás však neopravňuje k plnému uspokojení a je třeba dále setrvat v dosavadním úsilí.

Nyní pohled na jednotlivé disciplíny a družstva v přípravném období 1964:

SJEZDARI A SJEZDARKY

Obě družstva je možno hodnotit současně, protože jejich příprava má mnoho společných rysů. Je systematická, náročná, s používáním moderních metod i prostředků, odborně vedená trenéry J. Vedralem a M. Jirsou. Po všech stránkách překonává přípravu předcházejících let. Výkonnost zaznamenává pravidelný vzestup, jak potvrzují všechny ukazatele.

Průměrný výsledek mužů v kontrolních disciplínách:

	6. 6. 1964	31. 10. 1964	% zlepšení
5 X 50 m	36.5	36.1	1.9
pětiskok	12.85	13.32	3.3
koule	14.80	15.38	6.2
výška s místa	99.—	103.8	4.8
činka	21	21.8	3.8
přeskoky	107	122	11.4
shyby	11.2	14.2	26.7
800 m	2:32,4	2:52,9	4:3
steptest	104.2	128.2	14

Dosažené výsledky žen v kontrolních disciplínách:

	5 X 30 m	Pětiskok	Koule	Výška
Zivcová: 6. 6.	24.1	1115	1344	92
31. 10.	23.3	1203	1352 (1540)	92 (97)
Fiedlerová: 27. 7.	25.6	1065	1232	88
3. 10. a 31. 10.	— 24,1	1105	1220 (1318)	85
Bambasová: 6. 6.	24.2	970	1433	80
31. 10.	24.2 (23,3)	1089	1467 (1589)	75
Krňoulová: 5. 9.	30.3	905	1167	78
31. 10.	26.6	1010	1262	75
Cuninková: 10. 6.	28.2	950	1035	72
5. 9.	26.8	1015	1167	67
31. 10.	27.8	980	1136	70 (73)

	Činka	Shyby	Přeskoky	500 m
Zivcová: 6. 6.	14	3	64	1:47
31. 10.	18	9	81	1:42
Fiedlerová: 27. 7.	15	3	59	1:58
3. 10. a 31. 10.	17	3 (7)	— 75	1:39
Bambasová: 6. 6.	16	2	70	1:39
31. 10.	18 (17)	2 (4)	75 (76)	1:37,5
Krňoulová: 5. 9.	16	3	—	2:12
31. 10.	17	1	84	1:50
Cuninková: 10. 6.	17	—	54	1:56,5
5. 9.	16	2	72	1:47
31. 10.	15	—	67	1:51,5

Poznámka: Výkony v závorkách jsou nejlepší výkony dosažené na některé z šesti prověrek. Fiedlerová má uvedeny v druhé řádce

na prvním místě výkon ze dne 3. 10., kdy absolvovala všechny disciplíny, na druhém místě výkon z 31. 10. z Nymburka, kdy se nezúčastnila všech disciplín ze zdravotních důvodů. Bambasová má ve většině případů výkony uvedené v závorce z prověrky 3. 10.

U Cuninkové je uveden výkon z 5. 9., kdy byla po tréninkovém táboře v Dobronicích. Neúčastnila se prověrky 3. 10. V Nymburce jeví se pokles výkonnosti.

CO ŘÍKAJÍ TRENÉŘI?

Nejllepší výkonnost v mužích dosahují Koloušek, Petřík a Sinay, avšak i výsledky všech ostatních jsou uspokojivé. Pro studijní a pracovní zatížení, pro které by nemohl plnit náročné tréninkové úkoly, požádal o uvolnění z družstva A. Šoltýs. U žen prokazuje pravidelný vzestup výkonnosti a velmi dobrý stav trénovanosti A. Zivcová. Dobré výsledky v přípravě má také I. Fiedlerová. Přibližně stejně lze hodnotit úroveň trénovanosti V. Bambasové, u které bude třeba využít ještě určité rezervy. A. Krňoulová zahájila přípravu po zlomenině nohy teprve v srpnu. Zaznamenává stálý vzestup výkonnosti. Její možnosti nejsou ještě vyčerpány. Všestranná zdatnost Cuninkové není ještě uspokojivá a bude jí třeba věnovat, vzhledem k jejím předpokladům, zvýšenou péči.

Práce sjezdářských družstev v přípravném období zaslouží pochvaly. Bude-li stejně pokračovat v hlavním období a vydrží-li dosavadní elán a odpovědnost trenérů i v příštích letech, mohou být olympijské hry 1968 v této disciplíně milým překvapením.

SKOKANI

Chceme-li si ověřit pravdivost teorie o významu všestranné přípravy pro výkonnost závodníka v praxi, pak máme dobrý příklad právě u reprezentačního družstva skokanů. Dvouletý náročný tréninkový režim moderního pojetí přinesl pod vedením trenéra m. s. Z. Remsy, našim skokanům vysoké zlepšení výkonnosti. Letos bylo v něm s malými úpravami (rozšíření silového tréninku), ale se zachováním základní koncepce, pokračováno. Příprava probíhala zhruba ve dvou skupinách. Pět členů TJ Dukla trénovalo kolektivně pod přímým vedením Z. Remsy, čtyři individuálně podle tréninkových plánů v oddělech. Plán přípravy zůstává pro obě skupiny v základních rysech stejný. Rozdílný je jen v poměru prostředků. Prvá skupina trénovala z počátku dvoufázově, od poloviny července, kdy pracovala brigád-

nicky na můstcích ve Šp. Mlýně, jednofázově. Příprava reprezentač-

ního družstva skokanů zhruba od počátku června:

rychlost	TJ Dukla	Ostatní
síla	141 hod.	81 hod.
obratnost	163 hod.	96 hod.
speciální a napodobovací cvičení	93 hod.	74 hod.
těžká tělesná práce	71 hod.	49 hod.
	305 hod.	indiv. (více)

Výkonnost skokanů podle kontrolních disciplín:

		60 m	100 m	dálka z mís.	5skok	10skok	kliky s tl.	překážky
Hubač	VI.	7,7	12,6	269	13,95	26,80	25	6,2
	X.	—	—	—	—	—	—	—
Matouš	VI.	7,5	12,1	281	14,85	28,20	20	6,8
	X.	7,3	12,1	288	14,90	28,10	25	7,0
Motejlek	VI.	7,5	12,5	277	14,20	28,30	25	6,5
	X.	7,5	12,4	280	14,25	28,50	30	6,5
Martinák	VI.	7,7	12,6	270	14,05	26,90	26	7,2
	X.	7,5	12,5	273	14,10	27,00	30	7,0
Metelka	VI.	7,4	12,4	283	14,80	29,60	26	6,5
	X.	7,3	12,4	290	14,95	29,20	35	6,5
Doubek	VI.	7,4	12,3	281	14,20	28,35	—	6,2
	X.	7,3	12,3	284	14,25	28,45	—	6,1
Raška	VI.	8,0	13,3	248	13,10	25,30	28	6,6
	X.	8,0	13,0	250	13,20	25,80	35	6,6
Divila	VI.	7,5	12,5	272	13,80	—	25	6,0
	X.	—	—	—	—	—	—	—
Rydval	VI.	—	—	—	—	—	—	—
	X.	—	—	—	—	—	—	—

Co říká o členech reprezentačního družstva trenér:

Matoušova fyzická zdatnost je stejně dobrá jako v roce 1963, jeho zlepšení je na hmotě. Motejlek fyz. zdatnost lepší než 1963, Martinák zlepšení ve výbušnosti, Metelka vysoká všestrannost a zlepšení v rychlosti, Doubek zlepšené výkony na hmotě, Raška úroveň jako v r. 1963, Divila pro operaci kolena neplní zatím plán a lze věřit, že vše dohání. Rydval je nejmladší a s dobrými předpoklady. Potřebuje zlepšit rychlost.

SDRUŽENÁŘI

Jestliže jsme v uplynulé sezóně hodnotili přípravu reprezentačního družstva sruženářů až na Š. Olekšáka, který byl nemocen, jako průměrnou, můžeme říci letos, že byla jen o málo lepší. V některých disciplínách se výkonnost o něco zlepšila, ale k plnému uspokojení nad růstem trénovanosti reprezentačního družstva je to málo. Potvrzují to i výsledky kontrolního měření.

		60 m	100 m	10skok	5skok	kliky	3 km	koule
Bayer	IX.	—	13,1	—	—	—	10,45	—
	X.	8,3	12,8	27,85	14,20	20	10,32	—
Kutheil	IX.	—	13,2	25,15	13,70	27	10,31	782
	X.	7,7	12,3	28,00	14,25	30	10,11	—
Mazánek	IX.	—	14,0	25,60	12,58	24	10,50	866
	X.	8,4	13,4	27,00	13,22	21	10,52	—
Kraus	IX.	—	13,4	26,20	13,15	20	10,42	882
	X.	8,3	13,6	27,12	13,85	—	10,40	—

Z dalších tří členů družstva se nezúčastnili prověrky Olekšák, Rázl pro nemoc. Svaříček pro studijní a pracovní zatížení požádal o propuštění z reprezentačního družstva.

U družstva sruženářů bude třeba přidat na náročnosti, systematickosti i důslednosti. Na třech kontrolách trénovanosti se nepodařilo ani jednou soustředit všechny závodníky, ani absolvovat všechny disciplíny. Značným nedostatkem je neúčast Olekšáka na všech třech prověrkách. Po prů-

níkové úkoly. Jsou stejné v zásadách, ale rozdílné v množství a kvalitě, podle individuální potřeby a tréninkových podmínek. Koncepce přípravy zůstala v porovnání s rokem 1963 v zásadě zachována. Na počáteční všestrannou přípravu navazovala postupně příprava se speciálním zaměřením, dále napodobivá cvičení na běžec-
ké dráze a kolečkových lyžích a konečně závodní forma tréninku řadou přespolních běhů, za kterými běžkyne jezdily stovky kilometrů. To potvrzuje jejich snahu připravit se co nejlépe k mezinárodní reprezentaci.

Prověrka trénovanosti počátkem září za deště a na rozmoklé dráze nebyla uspokojivá a slibná. Zvláště se projevila nízká síla paží.

	3 x 100 m
Břizová	15,2 15,6
Gajancová	14,7 14,7
Paulusová	— —
Skodová	16,6 16,6
Šnebergerová	— —

	shyby	10skok	800 m
	15,1	1	21,15 2:36,2
	15,0	1	21,28 2:34,8
	—	—	21,80 —
	16,6	1	21,00 2:43,1
	—	—	22,00 —

Pozdější prověrky představily nám naše běžkyne již v příznivějším světle. Na týdnu společné přípravy v NDR v říjnu zvítězila v přespolním běhu na 3000 m při účasti nejlepších lyžařských reprezentantek NDR Eva Břizová, v běhu na 800 m A. Gajancová. Obstály dobře i v kontrolních soutěžích na kolečkových lyžích, i když tyto disciplíny absolvovaly prakticky bez přípravy. Také velmi dobré výsledky na řadě přespolních běhů v ČSSR mění obraz z počátku září.

Trenérka M. Prokešová konstatuje proti roku 1963 zlepšení trénovanosti u E. Břizové, A. Gajancové a J. Skodové. E. Paulusová po zdržení v přípravě nemocí v srpnu a v září dosáhla zatím úrovně trénovanosti v loňském roce, podobně jako E. Šnebergerová (ze stejných příčin).

BĚŽCI

Čtyři reprezentanti ze čtyř různých krajů. Pro trenéra m. s. I. Matouše málo záviděníhodná práce v řízení jejich přípravy. Přes to, jak ukazuje současný stav, neklamali důvěru, která jim byla dána v individuální přípravě, bez systematické kontroly. Od června do poloviny listopadu absolvovali

měrné přípravě přicházejí obvykle průměrné výsledky v zimě. Lyžařská veřejnost čeká však od sruženářů daleko víc. Zvýšenou pílí dá se však ještě hodně napravit. Byl bych rád, kdyby se to sruženářům podařilo a kdybych neměl tentokrát ve své předpovědi pravdu.

BĚŽKYNE

Každá je v jiném koutě republiky, ale pilně a odpovědně plní od počátku června pod vedením trenérky M. Prokešové všechny tré-

Čillík: v běhu a chůzi 1177 km, na hmotě 192 km, na koleč. lyžích 0, Hrubý: 1348, 177, 137, Fousek: 1026, 0, 0.

K tomuto výčtu přistupují stovky km absolvovaných na kole a na vodě, mnoho hodin jiných doplňkových sportů a těžké manuální práce. Časově představuje příprava za měsíce červen a říjen asi 300 hodin čistého náročného tréninku.

V týdnu společně připravují v NDR v říjnu umístili se mezi čtyřiceti předními běžci v přespolním běhu na 5000 m Fousek na 4., Hrubý na 5. a Harvan na 28. místě. V běhu na 3000 m Hrubý na 4. (9:45), Fousek na 8. (9:58,8) a Harvan na 19. místě. (10:31,8).

Trenér hlásí velmi dobrou připravenost Čillíka, Hrubého i Fouska. Ne tak systematicky se mohl připravovat z pracovních a zdravotních důvodů Harvan, který obvykle vyrovnává nedostatky letní přípravy zvýšeným úsilím počátkem hlavního období.

ZÁVĚR

Ve srovnávání s rokem 1963 a předcházejícími musíme kladně hodnotit dokonale časové využití přípravného období, ve kterém od prvních červnových dnů probíhala ve všech družstvech plánovitá příprava, řízená a kontrolovaná trenéry družstev. Až na výjimky, zlepšila se podstatně pedagogická i metodická práce trenérů, upřesnil se systém přípravy.

Fyzická zdatnost závodníků všech družstev stoupla. Stupeň zlepšení odpovídá kvalitě trenérského řízení a zejména tréninkových podmínkách. Jako neúčinnější forma pro reprezentační celky, potvrzená výsledky našich skokanů i příklady ze zahraničí, jeví se kolektivní systematická příprava, celoročně odborně vedená trenérem z povolání.

Tím nechci říci, že nelze v současných podmínkách ostatních družstev zvyšovat fyzickou zdatnost. Je to možné! Nemůže však být nikdy splněna vysoká časová a zvláště kvalitativní stránka tréninku, která je pro reprezentační družstva bezpodmínečně nutná.

Naším prvořadým úkolem, chceme-li se prosadit výrazněji na světovém kolbišti, musí být soustředění reprezentantů v místech s dobrou pracovní příležitostí, při školách, v ozbrojených složkách apod., úprava jejich tréninkových podmínek v souladu s pracovními a studijními úkoly a zajištění trenérského vedení trenérem z povolání.

BOHUSLAV TVRZNIK,
ústřední trenér

Nad dopisy

Neděle 18. října, na startu 22 dvouletých hlídek, lesní běh Jiskry Mšeno, trať 30 km, výškový rozdíl 500 m, převýšení asi 900 m. Terén: les, louky, lesní cesty, 2 km stoupání kamenitým potokem na Černý vrch = celkem 15 km a po obrátce po téže trase zpět. Start společný v 9.15 hod.

Počasí se vzbouřilo. Pršelo po celou sobotu, v noci a samozřejmě i v době závodu. Běželo se blátem, vodou a nakonec na Černém vrchu v 10centimetrové vrstvě sněhu. Přestože jsme před startem byli upozorněni na obtížnost trati, přece jen jsme netušili, co nás čeká. Dva kilometry k obrátce na Černém vrchu se běželo cestou, kterou dříve a sniž proměnily v dravý potůček. A přece všichni startující závod dokončili. Obdivoval jsem, jak dobře celý závod absolvovali. Byli zřejmě dobře připraveni. My z rovin jsme

CORTINA D'NOVOPAKA

Tento titulek nese humorně nalaďený článek, který přišel do redakce a jehož autorem je Miroslav Procházka. Hovoří o tom, že se na Poštmistráku v Nové Pace bude jež slalomový svah s lyžařským vlekem.

Plán zmobilizoval členy lyžařského oddílu Sokola Nová Paka už v době prázdnin a dovolených. Je jich s těmi, kteří chodí do školy i s těmi na vojně 50. Tento kolektiv obětavých členů má v rukou prospekt, který bude stát několik tisíc korun, vyžadovat několik tisíc brigádnických hodin. Tento »vyndleze« vyveze nahoru za hodinu až 200 lyžařů

proti těm, kteří mají možnost denně trénovat na obtížném terénu, zřejmě v jasné nevýhodě.

Strach některých trenérů, kteří se obávají delších závodů než jsou na 6 maximálně 10 km, jsou zde zbytečné. Závodník absolvuje obvykle na podzim pět až sedm závodů na velmi krátkých tratích, 3,5 až 10 km. Jednou za týden — v neděli (to však v sobotu netrénuje) — běží závod na 6 km, což je myslím nehospodárně, zbytečně promarněný čas, neboť většina závodníků má právě v sobotu a v neděli nejvíce času na namáhavý trénink. V Severočeském kraji jsou vypisovány i stokilometrové pochody, které dají jistě rádně zabrat. Je — podle mého — správně trénovat v září a říjnu s maximálním zatížením. Nesouhlasím s jakýmkoliv setřením, odpočinek je možno uskutečnit při rozjiždění na prvním sněhu. Zaměření tréninku špičkových závodníků je samozřejmě jinak rozvrženo než u těch, kteří mají na trénink čas většinou pozdě odpoledne nebo dokonce večer. Ti musí pak hodně hospodřit s časem. Proto zabněte přistě dříve a nevyhýbejte se maximálnímu zatížení, využijte každé volné chvíle a trénujte jako chlapi. Poznáte to pak v závodech.

OLDRICH VALKOUN, Praha

a nejprve pojedou zdarma ti, kteří odpracovali brigádnické hodiny. Za každou pět jízd. Několik nadšenců a pochopení u místních závodů ZPA, Velveta a SŠA Z — v jednom závodě financují 12 000 korun za vlek, v druhém chatu za 7000 Kčs a ohřívárnu, v dalším slíbili brigádnicky instalaci — teď však je nutné vykácet plochu, pak vybudovat čtyřmetrovou nájezdovou věž, pak se přebuduje sousední lyžařský můstek s kritickým bodem 27 m na 50metrový, bude elektrické osvětlení, přibude moře mrazilů, ale jednou tu bude zimní sportovní středisko — hotová Cortina!

Slalomový svah
S LYŽAŘSKÝM VLEKEM
NA „POŠTMISTROVĚ KOPCI“
PŘIPRAVUJE LYŽAŘSKÝ ODDÍL SOKOLA N-PAKA

**BRIGÁDNICKY SE PRACUJE
DENNĚ OD 15A.**
Za odpracovanou hodinu poskytneme
5jízdu lanovkou zdarma
Odpracovaná hodina se včítá i jako na sportovní středisko

Informace
ZPA, Lázeň
Kazda
Tel. 24112

- SOUČÁSTÍ SPARTAKIÁDNÍCH SOUTĚŽÍ

V neděli 21. března 1965 bude ve Spindlerově Mlýně odstartován již XI. ročník závodu 10členných hlídek mužů na 70 km a 5členných hlídek žen na 25 km.

Když před deseti lety uspořádali obětaví funkcionáři Rudé hvězdy Hradec Králové a Sokola Bílá Třemošná první ročník tohoto závodu (tehdy jen pro muže), patrně ani sami nepomysleli na to, jaké kořeny zapustí a jak se rozkošatí. Několik ročníků proběhlo v »nejamatérštějších« podmínek za účasti nejvýše deseti hlídek a přece závod žil rok od roku a mohutněl nejen účastí, ale i kvalitou účastníků a dosaženými výkony.

Zpočátku netvořili hlavní kádř závodníků aktivní spíčkovi lyžaři — ti byli zastoupeni spíše ojediněle. Startovní čísla oblékali liberečtí horolezci, jičínští atleti, kanoistický trenér Vacek, veslařský František Barták, bratři Bosákové a veteráni hor Bedluha — Jedlička, František Hněvkovský a další. Krok za krokem však přitahovala sedmdesátka i výkonné závodníky-běžce a toto dokresluje nad jiné skutečnost, že vítězem předminulého ročníku se stala hlídka Slávie ITVS Praha a minulého lyžaři z Dukly Liberec. Přitom se loňského závodu zúčastnilo přes 500 osob.

Všechna tato fakta jen potvrzují správnost rozhodnutí, že se ročník 1965 stává součástí sportovních soutěží III. celostátní spartakiády. Z malých začátků a velkého nadšení hrstky lidí vyrůstá závod, který se bezesporu důstojně zařadí mezi ostatní spartakiádní akce. Má předpoklady po všech stránkách naplnit obsahový smysl spartakiády:

masovost — nadšení — výkonnost
— **mistrovství.**

Od října 1964 pracuje organizační výbor závodu. Pečlivě zajišťuje všechny přípravy a není jich málo. Počítá se s účastí asi 1000 závodníků v obou kategoriích, a to znamená kus práce. Zajistit ubytování, organizaci závodu, zdravotní, pořadatelskou a kontrolní službu atd. Vyděl jen na jedné občerstvovače musí být připraveno nejméně 500 litrů čaje, a to v horských podmínkách není tak jednoduché, jak se na první pohled může zdát.

Sympatické na práci organizačního výboru je to, že řada jeho členů absolvovala předchozí ročníky jako startující a i v připravovaném zamění v den konání

závodu »bafuňácký háv« za startovní číslo a běžky.

Pořadatelem závodu je ÚV ČSTV, technickým provedením jsou pověřeny TJ Slovan ÚV ČSTV a Rudá hvězda Hradec Králové. Závažné přihlášky hlídek, které mohou být sestaveny bez ohledu na výkonnostní třídu z členů jedné tělovýchovné jednoty nebo příslušníků TJ jednoho okresu (hlídka OV ČSIV) musí být podány TJ Slovan ÚV ČSTV do 20. ledna 1965 (pro zajištění ubytování). Jmenovité přihlášky do 28. února 1965.

Trať mužů: Start: Stadión ve Svatém Petru — Horní M. Sečky — Vosecká bouda — Spindlerovka — Luční bouda — Výrovka — Náchodská — Klínovka — Hromovka. — Cíl závodu: Stadión ve Svatém Petru.

Trať žen: Start: Jako u mužů — Mísečky — Spindlerovka — Chata u Blého Labe. — Cíl: Stadión ve Svatém Petru.

Uvedená místa jsou průjezdními kontrolami, jinak může hlídka jet libovolnou stopou.

Hlídka musí jet pohromadě, do kontrolních bodů přijet současně. Pořadatelé zajistí na Vosecké boudě, Luční a Náchodské občerstvení, a to teplý čaj (u žen na Spindlerovce).

Hospodářské podmínky: Pořadatel závodu zajistí a uhradí včas přihlášeným hlídkám ubytování a jízdné do Spindlerova Mlýna a zpět vlakem II. třídy (nad 80 km rychlíkem) při použití slevy pro účastníky III. CS podle tarifu ČSD nebo ČSAD.

Členové prvních tří hlídek mužů i žen obdrží medaile a diplomu III. CS, umístí se na 4. až 6. místě diplomu III. CS. Všichni ostatní doplníkové diplomu. Vítězná hlídka mužů získává čestnou cenu »Štít Rudé hvězdy«, hlídka žen putovní pohár předsedy ÚV ČSTV.

Jakékoliv podrobnější informace poskytne organizační výbor závodu — sekretář Jindra Hoch, ÚV ČSTV, Poříč 12, Praha 1.

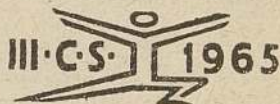
Sedmdesátka je vskutku ojedinělý, přitažlivý a krásný závod pro všechny, kdož mají rádi lyžařinu a mají chuť v kolektivu přemáhat námahu, únavu a všechny strasti a slasti několika-hodinového závodu. Jsme přesvědčeni, že se na startu spartakiádní sedmdesátky setkáme nejen se

všemi těmi, kteří ji jeli v minulých letech, ale i s dalšími lyžařskými kolektivy.

Zejména bychom velice rádi uvítali na závodech hlídky z Moravy a ze Slovenska, aby se závod stal skutečně celostátní záležitostí. Tím, že hlídkám bude uhrzeno ubytování a cestovné, jsou pro to vytvořeny dobré předpoklady.

Na shledanou 21. března na startu.

KAREL LÁNSKÝ

Běžci o žebříček

Jako každoročně vyhlásila běžecká komise ÚLS kontrolní závody pro muže, ženy a starší dorost. Podle výsledků dosažených v těchto závodech je vždy sestavován žebříček nejlepších.

Žebříček roku 1965 bude významnější let minulých, neboť bude základem pro udělení nově zaváděné »mistrovské třídy« (10 % bodů za prvním). Běžecká komise soustředila kontrolní závody do pěti termínů v poměrně kratším období (druhá polovina ledna až začátek března). Pro muže a ženy je vypsáno po osmi závodech na tratích 15—50 km, resp. 5—10 km. Počítáno bude pět nejlepších výsledků, a to podle bodovacích tabulek závodu sdruženého (vítěz získá 240 b. atd.). V dorosteneckých kategoriích jsou vypsány čtyři závody a počítají se tři nejlepší výsledky.

16.—17. 1. Sliáč (muži 15, ženy 5, st. dorostenky 10, st. dorostenky 5), 24. 1. Kořenov (st. dorostenky 10, st. dorostenky 5), 4.—7. 2. Banská Bystrica (muži 15, 30, ženy 5, 10), 5.—7. 2. Valašské Klobuky (st. dorostenky 10, st. dorostenky 5), 28. 2. Lázně Libverda (muži 50, ženy 10), 18.—21. 2. Boží Dar (st. dorostenky 10, st. dorostenky 5), 5.—7. 3. Harrachov (muži 15, 30, ženy 5, 10).

(J. P.)

VRCHOLNÉ ZÁVODY 1965

Datum:	Název závodu:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:		
4.—7. 2.	Sportovní soutěže III. CS	klas.+biath.	MŽ	B. Bystrica	ČH B. Bystrica	K		
7.—14. 2.	Universiáda	klas.+sjezd.	MŽ	Vrátná				
8.—13. 2.	Přebor ministerstva vnitra	klas.+sj+biat.	MŽ	Tatr. Lomnica	J. Vysoké KV ČSTV ZČ. Sn M. Fatra OV Teplice MV Praha MV Praha	K K K K K K		
28. 2.	Mistrovství ČSSR	skok	M	Vysoké				
18.—21. 2.	Přebor ČSSR	klas.	D	Boží Dar				
19.—20. 2.	Mistrovství ČSSR	sjezd	MŽ	Vrátná				
20.—21. 2.	Přebor ČSSR	s, os	D	Bouřňák				
23.—24. 2.	Přebor ČSSR	sjezd	D	Špindl. Mlýn				
26.—28. 2.	Mistrovství ČSSR	s, os	MŽ	Špindl. Mlýn				
26.—28. 2.	Mistrovství ČSSR — SZBZ	branný	MŽD	Liberec				
28. 2.	Mistrovství ČSSR — Hančův mem.	50 km	M	Libverda			S. Lázně Libverda SOKD Ostrava Sn ÚV ČSTV	K
1.—6. 3.	Celost. přebor prac. učň. dorostu	klas.+sjezd.	D	Pústevny				
21. 3.	Závod hlídek III. CS	70, 25 km	MŽ	Špindl. Mlýn				
Klasické:								
31.12.—2. 1.	Veřejný závod	štaf.+běh	MŽ	Harrachov	(náhradní závod)			
16.—17. 1.	Bezroukov mem.	štaf., 5+15	MŽ	Šliach				
5.—7. 3.	Mžin. závod	5, 10, 15, 30	MŽ	Harrachov				
13.—14. 3.	Velká cena Slovenska	5, 10, 15, 30	MŽ	Štrbské Pleso				
27.—28. 3.	Veřejný závod	štafety	MŽ	Benecko				
Sjezdové:								
23.—24. 1.	XVI. Skorkovského mem.	s, os	MŽ	Pústevny				
20. 2.	Veř. závod při mistr. ČSSR	sjezd	MŽ	Vrátná				
8.—7. 3.	Ještědský pohár	s, os	MŽ	Ještěd				
27.—28. 3.	Závod Osvobození	s, os	MŽ	Studničná				
Oblast Čechy:								
31.12., 1. 1.	Veřejný závod	štaf.+běh		Harrachov	(náhradní závod)			
17. 1.	Štít Krušných hor	5, 15		Krušné hory				
5.—7. 3.	Mezinárodní závod	5, 10, 15, 30		Harrachov				
27.—28. 3.	Veřejný závod	štaf.		Benecko				
Sjezdové:								
16.—17. 1.	Štít průboje	s, os		Bouřňák	+ 1 závod ve sjezdu bude určen TR.			
8. 2.	Mem. M. Erbena	os		Harrachov				
7. 2.	Pohár Jabloneckých skláren	s		Desná				
Oblast Morava — Slovensko:								
16.—17. 1.	Bezroukov memorlál	štaf.+běh		Šliach	Nové Město n. Mor. Štrbské Pleso			
29.—31. 1.	Zlatá lyže Českomor. v.	5, 15						
13.—14. 3.	Velká cena Slovenska	5, 10, 15, 30						
sjezdové								
16.—17. 1.	Přebor MV Brno	s, os		Mikulčín vrch				
31. 1.	Přebor JM kraje	sjezd		Pústevny				
20.—21. 3.	III. roč. a XVI. roč.	s, os		Lysá hora				
23.—24. 1.	Pohár tvorby	s		Bezovce, Piešťany				
7. 2.	Pohár železozrudných baní	s, zj.		Smolník (náhradní)				
20.—21. 3.	Cena Dem. jaskyň	s, os		Chopok				
	* 1 závod ve sjezdu.							

Datum:	Název závodu:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
20. 12.	Veřejný závod	běh	MŽD	Liberec	Sl. VŠ Liberec	
20. 12.	I. roč. Bezručovy stezky	štaf.	M	Ostravice	S. Ostravice	
20. 12.	II. r. Malé Ondrášovy ceny	s, os.	ž	Lysá hora	TJ VP Frýdek	
23. 12.	Veřejný závod	běh	MŽ	Cikháj	Sl. Unív. Brno	
27. 12.	Venerovského memoriál	beh	MŽD	T. Lomnica	T. T. Lomnica	
27. 12.	Veřejný pretek	s	MŽD	St. Smokovec	Sn Smokovec	
27. 12.	Kontrolní závody	běh	vše	Bystrica p. Host.	T. Bystrice	
27. 12.	Veřejný závod	běh	vše	Jihlava	Dyn. Jihlava	
27. 12.	Veřejný závod	s	ž	Smržovka	Sp. Smržovka	
27. 12.	O štít sněhové závěže	os	ž	Čeladná	TJ RH Místek	
30. 12.	Hornický kahánek	s	ž	Pústevny	B. Ostrava	
31. 12.	Veřejný závod	běh	MŽD	Harrachov	J. Harrachov	K, CL, OL
1965: Leden:						
1. 1.	Novoroční skoky	skok	Dž	Mar. Lázně	Sn Mar. Lázně	
1. 1.	Pohár skláren	skok	MD	Harrachov	J. Harrachov	K
2. 1.	Veřejný závod	štaf.	MŽD	Harrachov	J. Harrachov	K, CL, OL
2. 1.	XIII. roč. Mem. J. Tomšů	běh	MŽD	Vel. Karlovice	TJ V. Karlovice	
2. 1.	Pohár Slov. rudohoria	beh	MŽD	Mlynky	B. Mlynky	
3. 1.	Veřejný pretek	zjazd	MŽD	T. Lomnica	T. T. Lomnica	
3. 1.	Veřejný pretek	skok	MD	D. Lehota	TJ D. Lehota	
3. 1.	Veřejný pretek	beh	ž	Zav. Poruba	TJ Pokrok	
3. 1.	Novoroční pretek	os	D	Čadca-Husárik	TJ Beskyd Čadca	
3. 1.	VIII. roč. ceny CHZWP	beh	vše	Nováky	TJ Nováky	
3. 1.	Štít Jizerských hor	běh	MŽD	H. Polubný	S. H. Polubný	
3. 1.	Veřejný závod	běh, skok	ž	Jiřetín	TJ TOFA Jiřetín	
3. 1.	XIV. roč. veřejného závodu	běh	M	Ovčárna	VAAZ Brno	
3. 1.	Kritérium Bukové hory	sjezd	vše	Jiřetín	Sp. Smržovka	
9.—10. 1.	VII. roč. sjezdové ceny	sjezd	MŽD	Jánské Lázně	S. J. Lázně	
9. 1.	Veřejný závod	biathl.	M	Harrachov	RH Semily	K, malorážka
10. 1.	Veřejný závod	běh	vše	Kubova Huf	Sp. Strakonice	
10. 1.	Čertova Pláň	běh	MŽD	Rokytnice	Sn Zdravotník Praha	
10. 1.	Přebor MV Praha	běh	MŽD	Rokytnice	Lyžařská základna	
10. 1.	Přebor MV Praha	s	vše	Špindl. Mlýn	LS MV Praha	
10. 1.	Veřejný závod	běh	ŽD	Sopotnice	S. Sopotnice	
10. 1.	Pohár AZV	běh	MŽD	Vrchlabí	Sp. Vrchlabí	
10. 1.	Křístalový pohár	skok		Prkený Důl	B. Žacléř	
10. 1.	Mem. 24 padlých hrdinů	beh	vše	Gerlachov	S. Gerlachov	
10. 1.	Štít města Košic	s	vše	Jahodná	LVSŽ Košice	
10. 1.	Veřejný pretek	skok	MD	Podkonice	T. Podkonice	
10. 1.	O banický kahanec	zjazd	MŽ	Remata	B. Handlová	
10. 1.	Žilacká súťaž	os	ž	Husárik	TJ Beskyd Čadca	
9.—10. 1.	Velká cena Manína	beh	vše	Pov. Bystrica	Sp. P. Bystrica	
9. 1.	Šátek Textilany	běh	MŽD	Liberec	J. Textilana	
9.—10. 1.	Vratislavický koberec	sdr. běh	MD + Ž	Vratislavice	J. Vratislavice	
10. 1.	Pohár Borského skla	běh	MŽD	Nový Bor	J. Nový Bor	
10. 1.	X. roč. veř. závodu	sduřž.	MŽD	Vilémov	J. STAP Vilémov	
10. 1.	Pohár TOFY	skok	MD	Jiřetín	TJ TOFA Jiřetín	
10. 1.	Podmuchovská 15	běh	MŽD	Velké Hamry	S. V. Hamry	
10. 1.	Mem. J. Dufka	běh	MŽD	Třeštík	J. Otrokovice	
10. 1.	15 km Šumavou	běh	vše	Špičák	L. Plzeň	
10. 1.	Veřejný závod	skok	MŽD	Hřebečná	J. Abertamy	

10. 1.	Božidarské závody	cs	vše	B. Dar	B. Boží Dar
10. 1.	II. roč. Ceny Kněhyně	s	ž	Čeladná	RH Místek
10. 1.	Malá zbrojnická valaška	s	ž	Bílá	T. Bílá
13. 1.	Veřejný závod	s	MŽD	Janov n. Nis.	J. Jablonec
10. 1.	Veřejný pretek	s	MŽDŽ	Regetovka	Partizán Bardějov
17. 1.	Veřejný pretek	beh	vše	Regetovka	Partizán Bardejov
15.—16. 1.	Přebor MV Praha	sj	MŽD	Špindl. Mlýn	LS MV Praha
18. 1.	O pohár ŽBS	s	MŽD	Železný Brod	J. Žel. Brod
18. 1.	Štít Jizerských hor	os	MŽD	Desná	TJ Desná
18.—17. 1.	Štít Průboje	s, os	MŽD	Bouřňák	L. Teplice
17. 1.	Veřejný závod	běh, skok	ž	Vrkošovice	S. Vrkošovice
18.—17. 1.	Přebor MV Brno	s, os	MŽD	Mikulčín vrch	MV ČSTV Brno
17. 1.	Veřejný pretek	skok	MD	Hronec	Sp. Hronec
15.—17. 1.	Bezroukov mem., prebor StS kraja	štaf. beh	MŽD	Sliuč	L. Zvolen
17. 1.	Cena mesta Košic	beh	beh	Jahodná	LVSŽ Košice
17. 1.	Veřejný pretek	s	vše	Levoča	Sn Levoča
17. 1.	Veřejný pretek	s	Dml.ž	T. Lomnica	T. T. Lomnica
17. 1.	VIII. r. Poháru bratrství národů	skok	MD	Nýdek	S. Nýdek
17. 1.	Družstevník Dolany	beh	MŽD	Dolany	Dr. Dolany
17. 1.	Cena zotavoven ŮRO	os	vše	Špindl. Mlýn	Sl. Žižkov ŮRO
17. 1.	Přebor MV Praha	os	MŽD	Špindl. Mlýn	lyž. základna
17. 1.	Veřejný závod	běh	MŽD	Krušné hory	Sp. Polovodiče Praha
17. 1.	Stašská 15	běh	vše	Zadov	S. Stachy
17. 1.	O pohár elektrárny Lipno	sj	DŽ	Lipno	TJ Lipno
17. 1.	Chodská 30	běh	M	Výhledy	J. Domažlice
17. 1.	Pohár ŽDH	skok	MDŽ	N. Hut	Sp. Dyšíná
17. 1.	Jáchymovské	s	MŽ	Jáchymov	TJ Jáchymov
17. 1.	Mem. Mirka Kulišťáka	s	MŽD	Dolní Bečva	J. D. Bečva
17. 1.	Hornický	s	MŽD	Dolní Lomná	B. Karviná
17. 1.	Štít Krušných hor	běh	vše	K. Vary	Sn K. Vary
16.—17. 1.	Veřejný závod	biatlh.	M	Liberec	Dukla Liberec
24. 1.	Přebor Jihočeského kraje	30+10	MŽ	Vimperk	Šumavan Vimperk
24. 1.	Přebor MV Praha	30+10	MŽD	Rokytnice	LS MV Praha
23.—24. 1.	Přebor Západoslov. kraje	skok	MD	Kamzík	L. Bratislava
24. 1.	Primát Pováží	beh	MŽD	Soblahov	TJ Trenčín
24. 1.	III. roč. Studenecké 15	běh	MŽD	Studené	S. Studené
23.—31. 1.	Přebor Východočeského kraje	kl. sj.	vše	Špindl. Mlýn	KV východočeský
24. 1.	Okolo Štrby	30	M	Dr. Štrba	Štrba
23.—24. 1.	Pohár Kysác — Krkoškov mem.	s, os	MŽD	Husárik	TJ Beskyd Čadca
24. 1.	Veřejný pretek	s, zj	ž	Nicovo	D. Nizké Tatry
24. 1.	Veřejný pretek	skok	MD	Kremnica	B. Kremnica
24. 1.	Veřejný pretek	beh	ž	Ružomberok	TJ Ružomberok
23.—24. 1.	Přebor Jihomoravského kraje	št, běh	MŽD	Svatka	Sp. Svratka
23.—24. 1.	XVI. Skorkovského memoriál	s, os	MŽ	Pústevny	Sl. Technika Brno
24. 1.	Cena lanovky	s, os	ž	Mikulčín vrch	Sp. Uherský Brod
23. 1.	Veřejný závod	běh	ž	Nová Ves n. Nis.	S. Nová Ves
23. 1.	Veřejný závod	skok	DŽ	Plavy	TJ SEBA Plavy
24. 1.	Veřejný závod	skok	MD	Josefův Důl	J. Jos. Důl
24. 1.	Veřejný závod	běh	ž	Pulečný	S. Pulečný
24. 1.	Veřejný závod	běh	ž	Držkov	J. Držkov
24. 1.	XVIII. roč. Běh Libverdou	běh	MŽD	Lázně Libverda	S. Lázně Libverda
24.—28. 1.	Přebor Severočeského kraje	klas.	MŽ	Souš u Tanvaldu	RH Ústí n. Lab.
25.—28. 1.	Oblastní prebor VŠ	kl.+sj.	MŽ	Liberec	Sl. VŠ Liberec

Datum:	Název závodu:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
23.—24. 1.	Přebor Středočeského kraje	běh + štaf.	MŽD	Vítkovice	LS OV Mělník	
23.—24. 1.	X. roč. Pohár TJ Rožnov	sduž.	MD	Rožnov	TJ Rožnov	K
25.—27. 1.	Přebory Západočeského kraje	sjezd.	D	Špičák	TJ Špičák	
24. 1.	Přebor Jihočeského kraje	klas.	Ž	Lipno	KV ČSTV	
24. 1.	Kořenovský běh	běh	MŽD	Kořenov	Sj Kořenov	KD
24. 1.	X. roč. »Hornobranská lyže«	štaf.	MŽD	H. Branná	S. H. Branná	
25.—31. 1.	Týden skoků	skok	M	Šp. Mlýn, Vysoké,	B. Bystrica	M, K
24. 1.	Štít města Vsetína	s	vše	Vsetín	Sp. Z. Vsetín	
24. 1.	IV. roč. Ceny Smrkovice	s	MŽD	Čeladná	TJ RH Místek	
24. 1.	Veřejný závod	skok	MD	Špindl. Mlýn	Sn Šp. Mlýn	K
21.—24. 1.	Kraj. přeb. StS kraje	zjazd.	vše	Chopok	Dyn. N. Tatry	
24. 1.	Závod mládeže	běh	DŽ	Abertamy	J. Abertamy	
24. 1.	Veřejný závod	biathl.	M	Harrachov	RH Semily	M, K, velkorážná
29.—31. 1.	Přebor Severočeského kraje	sjezd.	MŽD	Ještěd	LS KV ČSTV	
31. 1.	Lázeňský pohár	s, sj	MŽD	Jiz. hory	S. Lázně Libverda	
31. 1.	Michovský	os	DŽ	Muchov	TJ Seba V. Hamry	
29.—31. 1.	Přebor SC kraje, Pohár Jiskry	klas.	MŽD	Mšeno n. Nis.	LSKV, J. Mšeno	KD
31. 1.	Lučanský pohár	štaf.	DŽ	Lučany n. Nis.	J. Lučany	
31. 1.	Přebor Východočeského kraje	štaf.	Ž	Lomnice n. P.	J. Lomnice	
31. 1.—1. 2.	Horské květy Zd. Pelce	s, os	MŽD	Žalý-Herlikovice	Sp. Vrchlabí	KD
31. 1.	Veřejný závod	běh	MŽD	Č. Třebová-Hory	L. Č. Třebová	
28.—31. 1.	Přebor Jihomoravského kraje	sjezd.	MŽD	Pústevny	KV ČSTV	
29.—31. 1.	Zlatá lyže Českom. vys.+KP	klas.	MŽD	Nové Město	S. N. Město n. Mor.	OL, K
31. 1.	Přebor MV Praha+veř. závod	biathl.	M	Friesovky	Sp. ZVIL	
30. 1.	O pohár ONV	skok	MDŽ	Zadov	S. Stachy	
30.—31. 1.	Přebor Jihočeského kraje	klas.	MŽD	Zadov	S. Stachy	
30.—31. 1.	Přebor Jihočeského kraje	sjezd.	MŽD	Kleť	Sp. Mot. Č. Budějovice	
30.—31. 1.	Přebor Západoslovenského kraje	klas.	MŽD	Kamzík	LS KV ČSTV	
23.—24. 1.	IV. roč. »Pohár tvorby«	s	MŽD	Bezovec	Sp. Plešany	OL
31. 1.	Přebor Východoslovenského kraje	běh	vše	Svit	I. Svit	
30.—31. 1.	Přebor Východoslovenského kraje	zjazd.	vše	T. Lomnica	S. Smokovec	
29.—31. 1.	Přebor VS kraje, Velká cena Kremnice	klas.	vše	Kremnica	B. Kremnica	
31. 1.	Verejný pretek	os	MŽD	Malino Brdo	TJ Ružomberok	
30.—31. 1.	Přebor Stredosl. kraje	skok	MD	B. Bystrica	ČH B. Bystrica	
28.—30. 1.	Přebor ZČ kraje	sjezd.	MŽ	Špičák	TJ Špičák	
31. 1.	Přebor ZČ kraje, Kraslická 30	30+10	MŽ	Kraslice	TJ Kraslice	
31. 1.	Mem. E. Ullmana	skok	MDŽ	Pernink	S. Pernink	
28.—31. 1.	Přebor Severomoravského kraje	sjezd.	MŽD	Pústevny	KV ČSTV	
30.—31. 1.	Steblová memorieál	klas.	MD	Písek	S. Písek	
31. 1.	O štít vesnice	skok	MD	Ostravice	S. Ostravice	
31. 1.	O širák drvoštěpa	os	Ž	Čeladná	RH Místek	
31. 1.	II. roč. 100 let TJ V. Meziříčí	běh	MŽD	Val. Meziříčí	TJ Val. Meziříčí	
UNOR:						
1.—6. 2.	Přebor Středočeského kraje	kl.+sjezd.	Ž	Harrachov	LS KV ČSTV	
4.—6. 2.	Přebor VŠ — obl. Slovenska	zjazd.	MŽ	Vrátná	VŠD Žilina	
3. 2.	Veřejný závod	běh	Ž	Josefův Důl	J. Jos. Důl	
4. 2.	Veřejný závod	běh	Ž	Loužnice	J. Loužnice u Žel. Brodu	
7. 2.	Verejný pretek	os	MŽ	Klač. Magura	L. Vrutky	
7. 2.	Verejný pretek	skok	MD	Ružomberok	TJ Ružomberok	
4.—7. 2.	Sportovní soutěže III. CS	klas.+biath.	MŽ	B. Bystrica	ČH B. Bystrica	K
7. 2.	Verejný pretek	s	Ž	Martin	Sp. Martin	

7. 2.	Cena Iskry Páčov	s	vše	Lúka	I. Páčov	
7.—14. 2.	Univerziáda	klas.+sj.	MŽ	Vrátná	OVLŠ Žilina	
7. 2.	Pohár Dargovských hrdinů	běh	vše	Borda	Sn Sečovice	
7. 2.	Pohár železnorudných baní	s, zj	vše	Smolník	B. Smolník	
7. 2.	Šarišský pohár a Mem. Veheca	s	MŽD	Lipovce	L. Prešov	
6. 2.	Nočný slalom	s	MŽD	Hrebienok	Sn Smokovec	
7. 2.	Přebor Jihočeského kraje	běh	DŽ	Lipno	TJ Lipno	
7. 2.	Závody mládeže	běh	DŽ	Friesovky	Sp. Polovodiče Praha	
6.—7. 2.	Běh Ploštinami	běh	MŽD	Val. Klobouky	Sp. V. Klobouky	KD
7. 2.	Veřejný závod	os	MŽ	Ovčárna	Dukla Vyškov	
7. 2.	Pohár Javoruky	s	MŽD	Portáš	TJ Gottwaldov	
7. 2.	Memor. Oldř. Pokorného	běh	MŽD	Třebíč	OV ČSTV Třebíč	
7. 2.	V. roč. Malé ceny	sdruž.	ž	Police n. Met.	Sp. Police	KŽ
7. 2.	Harantův okruh	běh	vše	Pecka	J. Pecka	
7. 2.	Hornický kahanec	sj	MŽ	Prkenný Důl	B. Žacléř	
6.—7. 2.	Cena Ml. Buků	s, sj	ž	Rýchory	J. Ml. Buky	KŽ
7. 2.	Veřejný závod	os	MŽ	Čenkovice	Č. Třebová	
6.—7. 2.	VII. roč. Zimní mírové slavnosti	klas.	MD+Ž	Tanvald-Plavy	J. Tanvald	K, M
7. 2.	Veřejný závod	skok	DŽ	Albrechtice	S. Albrechtice	
6.—7. 2.	Mem. M. Erbena	os	MŽD	Harrachov	LIAZ Jablonec	OL
6.—7. 2.	Pohár Jabloneckých skláren	s	MŽD	Desná	TJ Desná	OL
8.—13. 2.	Přebor ministerstva vnitra	kl.+sj+bia.	MŽ	T. Lomnica		
7. 2.	Kolem pramenů	běh	vše	M. Lázně	Sn Mar. Lázně	
7. 2.	Mem. H. Lutze	běh	vše	K. Vary	TJ Černava	
7. 2.	Napříč Haltravou	běh	vše	Domažlice	S. Díly	
7. 2.	Veřejný závod	skok	MDŽ	Kraslice	T. Kraslice	
5.—7. 2.	Přebor Severomoravského kraje	klas.	ž	Vrbno	OV Bruntál	
7. 2.	Velká cena Beskyd	skok	MD	Ostravice	S. Ostravice	
7. 2.	Zbojnická valaška	s	MŽD	Bílá	T. Bílá	
6.—7. 2.	Memoriál F. Pažouta	s, zj	DŽ	Plejsy	Pokrok Krompachy	
13. 2.	Veřejný závod	sj	MŽD	Špičák v Jiz. h.	LS OV ČSTV Jablonec	
14. 2.	Veřejný závod	s	MŽD	Desná	TJ Desná	
13.—14. 2.	Štít chem. závodů ČSSP	s	MŽD	Krušné hory	TJ CHZ ČSSP Litvínov	
13. 2.	Veřejný závod	skok	ž	Zásada	J. Zásada	
14. 2.	Král Jizerských hor — přebor SČ kraje	30+10	MŽ	Smědava	S. Lázně Libverda	
14. 2.	Veřejný závod	št. skok	DŽ	Zlatá Olešnice	S. Zl. Olešnice	KŽ
14. 2.	Krušnohorský pohár	klas.	MŽD	Krušné hory	B. Osek	
14. 2.	VI. ročník veřejného závodu	s	D	Říčky	J. Říčky	
14. 2.	II. ročník Lišnické 15.	běh	MŽD	Lišnice	S. Lišnice	
14. 2.	XV. putovní štít Machova	skok	MD	Machov	J. Machov	
14. 2.	Štít Chocholky, VII. ročník	sj	MŽD	St. Paka	S. St. Paka	
14. 2.	Zvičinský	s	MŽD	Zvičina	J. Juta Dv. Králové	
13.—14. 2.	Přebor Východočeského kraje	běh, skok	ž	Vitkovice	J. Vitkovice	
13.—14. 2.	Přebor Jihomoravského kraje	klas.	ž	Tesák	T. Bystřice p. Host.	
13.—14. 2.	Přebor Jihomoravského kraje	s, os	ž	Mikulčín vrch	Sp. Uh. Brod	
14. 2.	Bílé potoky	s	MŽD	Val. Klobouky	Sp. V. Klobouky	
14. 2.	Vyškovská 15.	běh	MŽD	Ruprechtov	SJ Vyškov	
14. 2.	XI. ročník Jihlavské 15.	běh	vše	Čeřínek	Dyn. Jihlava	KŽ
14. 2.	Přes tři kopce	běh	MŽD	Misečky	Sp. Vršovice	
13.—14. 2.	Veřejný závod	skok	MD	Kubova Huť	Sp. Strakonice	
14. 2.	O pohár OSP	s	MŽD	Zadov	S. Stachy	
13.—14. 2.	Přebor Jihočeského kraje	s, os	ž	Lipno	TJ Lipno	
14. 2.	Memoriál hrdinů SNP	běh	MŽD	St. Pleso	CH Poprad	

Datum:	Název závodu:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
14. 2.	Krompašská vzbura	s, zj	MŽD	Plejsy	Pokrok Krompachy	
14. 2.	Mem. Janka Nováka	s	MŽD	Mart. Hole	Sp. Martin	
14. 2.	Ver. preteky	skok	MD	Hronov	TJ Hronov	
14. 2.	Trubanov memoriál	beh	vše	Vyhňe	B. Vyhňe	
14. 2.	Dolnokubínské behy	beh	vše	D. Kubín	LS OV D. Kubín	
12.—14. 2.	Mem. J. Stěpána, přebor StČ kraje	s, os	MŽD	Herlíkovice	LS OV Praha-východ	
14. 2.	Telnický pohár	s	MŽD	Telnice	TJ Chemička Ústí	
14. 2.	Vsacký pohár	s	MŽD	V. Karlovice	Sp. MEZ Vsetín	
13.—14. 2.	Přebor Severomoravského kraje	klas.	MŽD	Rožnov	LS OV Vsetín	
14. 2.	Veřejný závod	klas.	ž	Nýdek	S. Nýdek	
14. 2.	Kolem Rýmařova	30	M	Rýmařov	OV Bruntál	
15.—20. 2.	V. závody neslyšících	kl. sj	MŽ	Pustevny	TJ Gottwaldov	
13.—14. 2.	Přebor Západočeského kraje	klas.	MŽD	K. Vary	OV K. Vary	
14. 2.	Velká cena	skok	MD	Jáchymov	TJ Jáchymov	
14. 2.	Maternův memoriál	30, 10	MŽ	Špindl. Mlýn	Sn Špindl. Mlýn	
18.—21. 2.	Přebor dorostu ČSSR	klas.	D	Boží Dar	KV ČSTV	KD
18.—21. 2.	Mistrovství ČSSR	klas.	MŽ	Nové Město n. Mor.	S. N. Město	K
19.—20. 2.	Mistrovství ČSSR	sjezd	MŽ	Vrátná	Sn M. Fatra	K, CL
20.—21. 2.	Přebor dorostu ČSSR	s, os	D	Bouřňák	KV ČSTV	K
21. 2.	V. roč. O put. pohár STAP	skok	MD	Vilémov	J. Vilémov	
21. 2.	Telnická 15.	běh	MŽD	Telnice	RH Ústí n. Lab.	
21. 2.	Veřejný závod	skok	DŽ	Smržovka	Sp. Smržovka	
21. 2.	Veřejný závod	běh	DŽ	Lučany n. Nis.	J. Lučany	
21. 2.	Verejný pretek	zj.	ž	Vrútky	L. Vrútky	
21. 2.	Cena MNV Ploštín	beh	MŽD	Ploštín	TJ Snaha Ploštín	
21. 2.	O bleu stuhu	štaf.	vše	B. Stiaavnica	TJ Sítno B. Stiaavn.	
21. 2.	Mem. Ferku Hrčku	os	DŽ	Husarik-Čadca	TJ Bezkyd	KŽ
21. 2.	Štít mesta Prešova	beh	MŽD	Cemjaka	L. Prešov	
21. 2.	Geologické kladivo VDR	os	vše	Mlynky	Geol. Rožnava	
21. 2.	Veřejný závod	skok	MDŽ	Ražice	S. Ražice	
21. 2.	Pohár SPP	s	MŽD	Mikulčín vrch	Sp. Uh. Hradiště	
21. 2.	VI. roc. Rýcherský	os	MŽD	Rýchory	J. Ml. Buky	
21. 2.	VI. roč. veř. závodu	s	D	Říčky	J. Ústí n. Orl.	
19.—21. 2.	Přebor Stredoslov. kr.	beh	ž	Nováky	J. Nováky	
20.—21. 2.	Přebor Západočeského kraje	sjezd.	ž		OV Plzeň	
21. 2.	Štafety Vítězného února	štaf.	vše		J. Aš	
21. 2.	Běh šumavskými hvozdy	běh	MŽD	Špičák	TJ Špičák	
21. 2.	Verejný závod	štaf.	ž	Rýmařov	OV Bruntál	
20.—21. 2.	Cena hutníka	s, os	MŽD	Javorový	TJ TŽ Třinec	
21. 2.	Veřejný závod	skok	MDŽ	Ostravice	S. Ostravice	
20.—21. 2.	II. roč. ceny Zadních Hor	s, os	MŽD	Bílá	T. Bílá	
28. 2.	Mistrovství ČSSR	skok	M	Vysoké	J. Vysoké	K
23.—24. 2.	Přebor dorostu ČSSR	sj	D	Šp. Mlýn	LS MV Praha	KD
26.—28. 2.	Mistrovství ČSSR	s, os	MŽ	Špindl. Mlýn	LS MV Praha	K
26.—28. 2.	Mistrovství ČSSR v SZBZ	branný	MŽD	Liberec		
27.—28. 2.	Přebor Severočeského kraje	klas.	ž	Vilémov	LS KV ČSTV	
28. 2.	Pohár chem. záv. ČSSP	běh	MŽD	Litvínov	TJ CHZ Litvínov	
27.—28. 2.	Přebor Severočeského kraje	sjezd.	ž	Telnice	LS KV ČSTV	
28. 2.	Cena Bukové hory	os	Dml, ž	Čenkovice	L. Č. Třebová	
27.—28. 2.	III. roč. veř. závodu	s, os	ž	Říčky	J. Ústí n. Orl.	KŽ
28. 2.	Cena zotavoven ÚRO	běh	vše	Bobí louky	Sl. Žižkov ÚRO	KŽ

28. 2.	Mistrovství ČSSR — Hančův memoriál	50	M	Libverda	S. L. Libverda	K
28. 2.	Veřejný závod	10	Ž	Libverda	S. L. Libverda	K
28. 2.	O Velkou cenu Šumavanu	skok	MDŽ	Zadov	S. Stachy	
28. 2.	Boubínské štafety + př. Jihoč. kraje	štaf.	MŽD	Kubova Hut	Sp. Strakonice	
28. 2.	Beh kpt. Nálepku	30	M	Čingov	T. Sp. N. Ves	
28. 2.	Verejný pretek	štaf.	MŽD	Svit	J. Svit	
28. 2.	Pohár Sandrik	s	vše	Štos	Sp. Štos	
28. 2.	Cagašikov memoriál	s	vše	Svit	I. Svit	
28. 2.	Babilonského memoriál	skok	MD	Ružomberok	TJ Ružomberok	
28. 2.	Beh na lyžích	beh	vše	Turč. Teplice	B. Teplice	
28. 2.	Beh oslob. mládeže	beh	nar. po 9. 5. 1945	Zavážná Poruba	TJ Pokrok	
28. 2.	XVI. roč. Strmej doliny	s	MŽD	Bukovica	TJ Lipt. Porúbka	
28. 2.	Trutnovská 15.	běh	vše	Trutnov	TJ Trutnov	
28. 2.	Pohár RH, př. Západočeského kraje	klas.	MDŽž	Špičák	RH Plzeň	
28. 2.	Abertamský pohár míru	skok	MDŽ	Hřebečná	J. Abertamy	
28. 2.	Pohár zotavoven	klas.	DŽ	M. Lázně	Sn M. Lázně	
28. 2.	X. roč. Mem. Ludvíka Mítka	běh	vše	Vsetín	Sp. Z. Vsetín	
28. 2.	Vsacký pohárek	s	ž	V. Karlovice	Sp. MEZ Vsetín	
28. 2.	O pohár MNV Bruntál	běh	M	Bruntál	OV Bruntál	
28. 2.	Veřejný závod	běh	ž	Slavkov	OV Pferov	
Březen:						
1.—6. 3.	Přebor hornic. učilišť mín. paliv	kl.+sj.	D	Pústevny	SOKD Ostrava	
1.—5. 3.	Oblastní přebor moravských VŠ	kl.+sj.	MŽ	Pústevny	Sl. Ostrava, Un. Brno	
6.—7. 3.	Přebor Stredoslovenského kraje	zjazd.	ž	Husarik	TJ Bezkyd	
7. 3.	Verejný pretek	os	vše	Rejkovo	B. Tisovec	
7. 3.	Pohár. febr. vífazstva	beh	vše	Brezno	TJ Brezno	
7. 3.	Venerovského memoriál	beh	MŽD	T. Lomnica	T. Tat. Lomnica	
7. 3.	Kahanec bana Mlynky	os	MŽD	Mlynky	B. Mlynky	
8.—13. 3.	Medzin. preteky novinárov	zjazd.	MŽ	S. Smokovec	Sn Smokovec	M
7.—10. 3.	Přebor Západoslovenského kraje	zjazd.	MŽD	Chopok	LS KV ČSTV	
6.—7. 3.	Velká cena Boubína	sjezd.	DŽ	Kubova Hut	Sp. Strakonice	
7. 3.	III. ročník veřejného závodu	biathl.	M	Friesovky	Sp. ZVIL	
7. 3.	Přebor Jihomoravského kraje	30+10	MŽ	Svatka	Sp. Svatka	
7. 3.	Stříbrná vločka	s, os	ž	Javorník	TJ Gottwaldov	KŽ
7. 3.	Pohár TJ Tatran	běh	DŽ	Tesák	T. Bystřice p. Host.	
6.—7. 3.	Ještědský pohár	s, os	MŽD	Ještěd	L. Liberec	K, CL
7. 3.	Velká cena LIAZ	os	ž	Buková hora	TJ LIAZ Rýnovice	
7. 3.	X. roč. Stříbrné lyže Lužických hor	běh	M	Dol. Podluží	J. D. Podluží	
7. 3.	Veřejný závod	běh, skok	DŽ	Český Šumburk	S. Č. Šumburk	
5.—7. 3.	Mezinárodní závody	klas.	MŽD	Harrachov	J. Harrachov	K, M, CL, OL
7. 3.	Abertamské štafety míru	štaf.	MŽD	Hřebeč	J. Abertamy	
7. 3.	Mem. P. Našince, VC Špičáku	os	MŽD	Špičák	Sl. Plzeň	
6.—7. 3.	Přebor Severomoravského kraje	sjezd.	ž	Čeladná	TJ RH Místek	
7. 3.	O pohár ONV Frýdek	sdruž.	MŽD	Nýdek	S. Nýdek	
7. 3.	Šrubařův memoriál	běh	MŽD	Pústevny	OV Nový Jičín	
7. 3.	Seniorská 12.	běh	M	Praděd	TJ Mor. Hlubočky	
7. 3.	Jarní slalom	s	MŽD	Velký Polom	D. Doubrava	
7. 3.	X. roč. Kahanec Banfka	os	MŽD	Pústevny	B. Ostrava	
7. 3.	II. roč. O sněhovou vločku	běh	DŽ	Bílá	T. Bílá	
7. 3.	III. roč. Ceny Peřejí	s	MŽD	Bílá	S. Ostravice	
14. 3.	Veřejný závod	skok	Dmž	Smédava	L. Liberec	
14. 3.	Krakonošův štít	běh	MŽD	H. Malá Úpa	RH Pardubice	
14. 3.	Pohár MNV Žacléř	skok	MD	Prkenný Důl	B. Žacléř	

Datum:	Název závodu:	Disciplína:	Kategorie:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
14. 3.	Pohár zotavoven ROH. III. roč.	os	ž	Janské Lázně	S. J. Lázně	
14. 3.	Cena OP Prostějov	sj	MŽD	Karlovy	OP Prostějov	
14. 3.	Štít Pragovky	30+10	MŽD	Friesovky	Sp. AZKG Praha	
14. 3.	Pražský obřák	os	MŽD	Rokytnice	RH+ČKD Praha	
12.—14. 3.	Velká cena Slovenska	kl.+sj.	MŽ	T. Lomnica	KV ČSTV	CL, OL, M
14. 3.	Verejný pretek	skok	MDst	Lúčky	Dyn. N. Tatry	
14. 3.	O cenu Opaliska	os	vše	Opalisko	TJ Pokrok Z. Por.	KŽ
14. 3.	Beh okolo Vrbického plesa	beh	vše	Vrbnické pleso	Dyn. N. Tatry	
14. 3.	Verejný pretek	os	vše	Podkonice	TJ Podkonice	
14. 3.	Veřejný závod	s, os	Dmlž	Pec p. Sněžkou	L. Trutnov	
14. 3.	Veřejný závod	s	MŽD	Strážné	Sp. Odolena Voda	
14. 3.	Zlatá lyže Sumavy, př. Západočes. kr.	štaf.	MŽD	Špičák	Sj Plzeň	
14. 3.	Veřejný závod	skok	MŽ	Hřebečná	J. Abertamy	
14. 3.	Memoriál Tošenovského	os	MŽD	Dolní Bečva	J. D. Bečva	
14. 3.	III. roč. Malá Ondrášova cena Lh.	s, os	ž	Lysá hora	VP Frýdek	
14. 3.	II. roč. Bezručovy stezky	štaf.	M	Bílá	S. Ostravice	
14. 3.	O cenu zotavoven ROH	skok	DŽ	Bílá	T. Bílá	
14. 3.	IV. roč. Jarní slalom	s	ž	Bumbálka	TJ VŽKG	
14. 3.	Veřejný štafetový	biathl.	M	Harrachov	RH Semily, D. Liberec	K, malorážka
20.—21. 3.	Jánošíkov Opasok	sl, zj	D	Vrátná	Sl. M. Fatra	KD
21. 3.	Verejný pretek	skok	MD	Hronec	Sp. Hronec	
21. 3.	Verejný pretek	beh	MŽD	St. Smokovec	Sn Smokovec	
21. 3.	Verejný pretek	zj	MŽD	T. Lomnica	T. T. Lomnica	
21. 3.	Jarní běhy	běh	vše	Zadov	S. Stachy	
21. 3.	Závod hlídek	70+25	MŽ	Krkonoše	Sn ÚV ČSTV	
21. 3.	Tyršův štít XII. roč.	skok	MD	Janské Lázně	S. J. Lázně	
21. 3.	Cena Pece pod Sněžkou	os	Dmlž	Pec	Sn Pec p. Sn.	
21. 3.	Božídarské jarní běhy	běh	vše	Boží Dar	B. Boží Dar	M
21. 3.	Jarní	s	vše	Špičák	OV Klatovy	
21. 3.	Perninský pohár	skok	MD	Pernink	S. Pernink	
20.—21. 3.	III. roč. Mem. L. Mišurce a XIV. roč. Ondrášova cena Lysé hory	s, os	MŽD	Lysá hora	TJ VP Frýdek	OL
21. 3.	Polomská 30., přebor SM kraje	30+10	MŽ	Velký Polom	B. Doubrava	
21. 3.	Cena strýce z Gigule	s	MŽD	V. Karlovice	TJ V. Karlovice	
20.—21. 3.	Cena Dem. Jaskyň, XXVI. roč.	s, os	MŽD	Chopok	Dyn. N. Tatry	OL
27. 3.	Poslední mazání	běh	vše	L. Libverda	S. Lázně Libverda	
28. 3.	Verejný pretek	beh	MŽD	Štrb. Pleso	lyž. základna	
28. 3.	Memoriál obětí laviny	s	DŽ	Skal. Pleso	TJ Kežmarok	
28. 3.	IV. roč. Jarního slalomu	sl	ž	Mart. Hole	Sp. Martin	
28. 3.	XXIV. roč. Malej Fatry	os	vše	Chleb	OV Žilina	KŽ
28. 3.	Jarní slalom	os	D	Rača	TJ Bezkyd	
27.—28. 3.	Závod Osvobození	s, os	MŽD	Studničná	Sl. VŠ Praha	K, M, CL
27.—28. 3.	Závody	štaf.	MŽ	Benecko	Sn Jilemnice	CL, OL
28. 3.	Štít Klínovce	os	MŽD	Klínovec	Žižka K. Vary	
28. 3.	Jarní slalom	s	DŽ	Praděd	OV Opava	
28. 3.	Veřejný závod	běh	MŽ	Praděd	Sl. Olomouc	
28. 3.	Jarní 15	běh	MŽD	Klásterka	ČKD Praha	
28. 3.	Mem. kap. Jaroše	běh	MŽD	Dvoračky	AZNP Ml. Boleslav	
Duben:						
4. 4.	Jarní slalom	s	DŽ	Chopok-Dereše	Dyn. N. Tatry	

Československý svaz tělesné výchovy

— ústřední sekce lyžování

„Desatero PRO POŘADATELE ZÁVODU“

Předkládáme lyžařské veřejnosti celostátní kalendář soutěží na rok 1965. Půjde nyní o to, aby všechny uvedené závody i řada dalších, které uspořádají lyžařské oddíly, splnily v plném rozsahu svůj účel.

Je třeba zvlášť upozornit hlavně závodníky, že v celostátním kalendáři dochází k podstatnému snížení počtu klasifikačních závodů, na nichž bude možno splnit technické podmínky pro udělení I. výkonnostní třídy. V roce 1965 to budou totiž pouze tyto závody: mistrovství CSSR, závody kontrolní a závody zařazené do celostátní a oblastní soutěže lyžařských oddílů (liga). Z ostatních závodů nebude I. VT udělována.

Při zajišťování lyžařských závodů by se měli pořadatelé řídit organizačními zásadami, jakýmijsi »desaterem pro pořadatele lyžařských závodů«:

1. Celostátní kalendář lyžařských soutěží na rok 1965 je součástí plánu činnosti oddílů tělovýchovných jednot a jednotlivých výborů ČSTV a lyžařských sekcí.

2. Údaje v kalendáři jsou závazné pro všechny or. any tělovýchovného hnutí v příslušném obvodu, pro všechny sportovce a tělovýchovné pracovníky.

Případné změny či úpravy v soutěžích zařazených v celostátním kalendáři lze provádět jen se souhlasem příslušného orgánu a jen v nevyhnutelných případech.

Nedbání závaznosti kalendáře lyžařských soutěží se považuje za porušení zásad vnitroorganizační demokracie a vnitřní kázně v ČSTV a podléhá disciplinárnímu řízení.

3. V případě odvolání závodu (nedostatek sněhu), musí pořadatel o tom včas vyrozumět všechny zúčastněné složky ČSTV, veřejnost a všechny přihlášené závodníky.

4. Při všech lyžařských závodech musí být důsledně dbáno a dodržováno ustanovení »Pravidel lyžařských závodů«.

5. Pořadatel závodu zajistí takové or. anizační opatření, aby všechny lyžařské závody měly dobrý průběh.

6. Trať a můstky musí být upraveny tak, aby svou technickou úroveň odpovídaly pravidlům lyžařských závodů a sportovní úrovni závodníků.

7. Pořadatelé jednotlivých soutěží (závodů) jsou povinni zpracovat a vydat »Rozpis závodů« (podle čl. 108 »Pravidel«) a schválený rozslat nejpozději 14 dnů

před konáním závodů všem lyžařským oddílům a lyžařským základnám, s jejichž závodníky počítají pro účast na závodech.

8. Všechny organizační složky (lyžařské oddíly, or. any ČSTV a sekce lyžování) a závodníci musí bezpodmínečně dodržovat ustanovení rozpisu; musí podat ve stanovených termínech přihlášky na ubytování i přihlášky k jednotlivým závodům (disciplinám) se všemi údaji požadovanými rozpisem. Závodníkům, kteří nebudou řádně přihlášení, nebude povolen start!

9. Na závěr závodu je nutné vyhlásit vítěze a dosažené výsledky. Písemně zpracované výsledky musí být rozslány nejpozději do 14 dnů po závodech všem lyžařským oddílům a základnám, jejichž závodníci se závodů zúčastnili. Ve výsledcích je nutné uvádět kromě jmén závodníků a dosažených výsledků i příslušnost k tělovýchovné jednotě (případně okresu a kraji).

10. Pořadatel je povinen vyhotovit po závodech zprávu (»Protokol o závodech«) s přehledem o účasti. (Pro tuto zprávu je vydán ústřední sekcí lyžování zvláštní tiskopis.) Tuto zprávu zašle nejpozději do 14 dnů po závodech i s výsledky nadřazeným složkám, a to:

u závodů klasifikačních (I. VT), kontrolních, ligových, mezinárodních a z mistrovství a přeborů ČSSR = ústřední sekcí lyžování (1X protokol, 3X výsledky) a krajské sekcí lyžování (2X výsledky);

u ostatních závodů = krajské sekcí lyžování (1X protokol a 2X výsledky) a okresní sekcí lyžování (1X protokol a 1X výsledky). Za včasné odeslání odpovídá ředitel závodů.

Budeme-li vycházet z těchto zásad, které doplníme vlastní iniciativní obětavou prací dobrovolných lyžařských pracovníků, dobrovolnou kázní a smyslem pro pořádek činovníků i závodníků, budeme moci být spokojeni s našimi lyžařskými závody. A to budí naším cílem v roce 1965, cílem všech kteří připravují a organizují lyžařské závody.

FRANTIŠEK TÁBORSKÝ,
předseda sport. tech. úseku ÚSL

4. 4.	XII. roč. Oslob. Sučan	s	Stař.	vše	Fatr. Kriváň	TJ Sučany
4. 4.	Veřejný pretek	s		MŽD	Strb. Pleso	Sn Str. Pleso
4. 4.	Štít Jastraběj veže	s		MZD	Zel. Pleso	I. T. Pleso
4. 4.	Veřikonocní slalom	s		MZD	Klinovec	Sl. VS Praha
4. 4.	Seniorský jarní	s		MZ	Praděd	Sp. Mor. Železářny
3.-4. 4.	XIII. roč. ceny Lipt. Hol	os		MŽD	Žiarská dol.	TJ Dr. Žiar
11. 4.	Dračia branka	zj		MZD	Popr. Pleso	Sn Strb. Pleso
17.-18. 4.	Veřká cena Nizkých Tatier	s, os		MZD	Dumbier	Sj Plesok
18.-19. 4.	Veřká noc	s, os		MZD	Skal. Pleso	T. T. Lomnica
25. 4.	O Goralský klubok	s		MZD	Rohače	Sn D. Kubín
9. 5.	Rozliouení mládeže se sněhem	s		Dmi.ž	Pec p. Sněžkou	Sn Pec
3.-4. 7.	Letný	s, os		MZ	V. Zamrzlá dolina	TJ Kežmarok
12. 9.	Skoky na umelej hmote	s, os		MD	Kamzík	L. Bratislava

Zkratky: s = slalom, os = obřij slalom,
KD, Kž = kontrolní pro dorost, žactvo,

M = mezinárodní, K = kontrolní,
CL = celostátní soutěž lyž. oddílů OL = oblastní soutěž lyž. oddílů.

Nejlepší

TJ DRUŽSTEVNÍK DOĽANY

Když letos v lednu vyhlásila ústřední sekce soutěž o nejlepší lyžařský oddíl pracující s mládeží, všichni jsme se domnívali, že tato soutěž pomůže našim oddílům k oživení celoroční činnosti. Podmínky byly úmyslně zvoleny tak, aby do jisté míry preferovaly malé oddíly.

První sprcha přišla již koncem února, při uzavěrcce přihlášek. Pouze 30 zájemců z 1000 lyžařských oddílů v celé republice — to bylo skutečně málo. A přitom víme, že mnoho našich oddílů se věnuje především mládeži — a dělají to dobře. Proč však svoji dobrou práci nechtějí zveřejnit? Postrádají jsme i propagač. podporu soutěže nižšími lyžařskými složkami — okresními a krajskými sekcemi lyžování. Vždyť i jim by mělo záležet na tom, aby jejich oddíly v celostátní soutěži čestně obstály! Zatím je situace taková, že — s výjimkou krajů Středočeského, Severočeského a Západočeského — mají ostatní kraje v konečném hodnocení pouze po jednom zástupci, přičemž Praha-město a Jihočeský kraj nejsou zastoupeny vůbec.

Letošní 1. ročník soutěže byl prubířským kamenem a první úspěch nás nesmí odradit. Proto ústřední sekce vypisuje pro rok 1965 druhý ročník, s poněkud změněnými soutěžními podmínkami (jsou otřeseny na další straně dnešního čísla). Věříme, že tentokrát se do soutěže zapojí z každého lyžařského významného okresu alespoň dva oddíly. Vyhrát může samozřejmě jen jeden oddíl, ale pouze o to přece nejde!

Soutěž vám jasně ukáže, kde jsou ještě vaše slabiny, v čem jste lepší než druzí. Bude tak dobrou pomůckou pro srovnání práce oddílů jak v okresech, tak i v krajích. Vždyť soutěžní podmínky nejsou žádné »speciality«, ale pouze administrativní zhodnocení práce, kterou každý oddíl dělá (nebo alespoň má dělat). Při tom dochází k vyrovnání podmínek. Malé oddíly jsou i nadále nadhodnoceny při získávání nových členů (a to především na venkově nutně potřebujeme!), velké to mohou snadněji dohonit zlepšenými výsledky v závodní činnosti. A body 2., 3., 6. a 7. jsou splnitelné pro všechny oddíly na 100 %.

A nyní k vlastním výsledkům letošního ročníku soutěže. Zvítězil v něm přesvědčivě lyžařský oddíl TJ Družstevník Doľany (Západoslovenský kraj) a obdržel na prosincovém plenárním zasedání sekce putovní pohár ÚV ČSTV. Soutěž, bohužel, dokončilo pouze 14 oddílů. Ostatní přihlášené TJ výsledky neposlaly (tři z nich se alespoň omluvily). V jednotlivých

kritériích byly nejlepší: v nositelích Lyžař ČSSR — Sn Pec p. S., Lok. Košice a Pokrok Z. Poruba. Nejvíce členů získal Družst. Doľany, nejvíce nositelů BPOV Lok. Košice, v počtu nositelů modré a zlaté Sparta-

kládní vložky vyhrál Sn Pec p. S. Nejvíce bodů na přeborech získala Lok. Košice, nejvíce I. kol SHMP provedl Sp. Dýšina. Největší počet nositelů VTM má RH Brno a nejlepší počty funkcionářů mládeže má Sp. Čakovice.

Celkové výsledky:

TJ	Okres	Kraj	Bodů
1. Družstevník Doľany	Bratislava-venkov	ZS	3347
2. Lokomotiva Košice	Košice	VS	1290
3. Spartak Dýšina	Piževí-sever	ZČ	1245
3. Tatran Kašperské Hory	Klatovy	ZČ	1158
5. Pokrok Závažná Poruba	Liptovský Mikuláš	StS	1073
6. Slovan Pec pod Sněžkou	Trutnov	VČ	757
7. Tatran Sedlčany	Příbram	StČ	605
8. Lokomotiva Liberec	Liberec	StČ	598
9. Ostroj Opava	Opava	SM	592
10. Rudá hvězda Brno	Brno-město	JM	502
11. Slavoj Kořenov	Jablonec nad Nisou	StČ	471
12. Lokomotiva Teplice	Teplice	StČ	460
13. Lokomotiva Kolín	Kolín	StČ	462
14. Spartak Avia Čakovice	Praha-východ	StČ	333

Doľany jsou malá víska s 1200 obyvateli na úpatí Malých Karpat. I když podmínky k lyžování tam nejsou zrovna nejlepší — za sněhem musí šlapat pěkně vysoko do hor — ukázali se nejlepšími organizátory a za to jim patří náš dfk. Ono to jistě není maličkost zvětšit oddíl ze sedmi členů na 60! A nejpotřebnější je skutečnost, že největším pří-

růstkem byla děvčata. A ta již ukázala i své dráčky při okresních přeborech, na nichž v běžích vyhrála téměř všechny disciplíny.

Blahopřejeme a věříme, že najdou v péči o venkovskou omladinu hodné následovnicku. Naše mládež si trochu té námahy jistě zaslouží a našemu lyžování to určitě prospěje

Taz

Na výzvědech v Portillio

Koncem října se konala v Praze přátelská schůzka trenéra sjezdařského družstva NDR a pracovníka Německého lyžařského svazu dr. Rungeho s trenéry našich reprezentačních sjezdařských družstev a činovníky naší ústřední sekce. Obě strany hovořily o společných problémech a informovaly se o plánech na příští rok.

Němečtí hosté přivezli informace o podmínkách závodění v místě budoucího mistrovství světa v Chile, v Portillio, kam zajeli letošního roku v červenci, aby na místě zjistili vše, co je třeba k řádné přípravě v případě obeslání MS. V několikačlenné delegaci byli též dva závodníci. Fakta, která uvedli, jsou natolik zajímavá, že pokládáme za potřebné seznámit s nimi naši lyžařskou veřejnost, především pak trenéry.

Doprava do Portillia není takovým problémem, jak by se zdálo. Cesta letadlem trvá 25 až 35 hodin. Problémem je uhytování. Je jednak ve velké nadmořské výši

(2800 m) a v jediném hotelu, kde se soustřeďuje celý život. Jiná možnost bydlení není. Je to asi tak jako naše Luční bouda. Je jasné, že delší pobyt není nijak lákavý pro nemožnost jakékoliv změny prostředí.

Tratě jsou položeny centrálně, téměř všechny končí pět minut od hotelu. Sjezd mužů je velmi rychlý, se značným sklonem (30 stupňů) v horní části tratě. Konec tratě je velmi členitý. Sjezd žen není příliš obtížný, ale je opět velmi rychlý. Pro účastníky MS z toho vyplývá požadavek věnovat se v přípravě intenzivně tréninku rychlosti.

SOUTĚŽ LYŽAŘSKÝCH ODDÍLŮ

Ústřední sekce lyžování při ÚV ČSTV vypisuje 2. ročník SOUTĚŽE O NEJLEPŠÍ LYŽAŘSKÝ ODDÍL PRAGUJÍCÍ S MLÁDEŽÍ V ROCE 1965

Touto soutěží sleduje ústřední sekce lyžování dva cíle: oživit zájem o práci s mládeží především mezi menšími lyžařskými oddíly a umožnit zveřejnění i srovnání dobré práce všech lyžařských oddílů.

Do soutěže se mohou přihlásit všechny lyžařské oddíly; vyhodnoceny budou ty, které splní tyto soutěžní podmínky:

1. Oddíl získá co největší počet nových členů narozených v r. 1947 až 1954 (do 30. 9. 1965).

Bodování: chlapci — 1 bod, dívky — 2 body. Celkový počet bodů $\times 100$: počtem členů k 1. 1. 1965. — Potvrzuje tělovýchovná jednata.

2. Co největší počet členů narozených 1947—1954 získá odznak Lyžař ČSSR.

Bodování: počet nositelů $\times 100$: počtem členů k 30. 9. 1965.

3. Co největší počet členů bude nositeli odznaku BPPOV.

Bodování: počet nositelů $\times 100$: počtem členů k 30. 9. 1965.

4. Co největší počet členů narozených 1947—1950 získá výkonostní třídu.

Bodování: za každou výkonostní třídu udělenou nebo obnovou do 30. 9. 1965:

a) II. VTM chlapci — 1 bod,
b) I. VTM chlapci a II. VTM dívky — 2 body,

c) I. VTM dívky a III. VT chlapci — 3 body,

d) II. VT chlapci a III. VT dívky — 4 body,

e) I. VT chlapci a II. VT dívky — 5 bodů,

f) I. VT dívky — 6 bodů.

Poznámka: U každého závodníka se započítává pouze jedna (vyšší) výkonostní třída (ne z každé disciplíny!). VT lze udělit pouze těm, jimž je povolen ÚSL start v soutěžích dospělých (skok a sjezd).

5. Členové narození 1947—1954 budou vzorně reprezentovat svůj oddíl na lyžařských přeborech všech stupňů.

Bodování: a) za získání titulu okresní přeborník: chlapci 2 body, dívky 4 body,

b) za získání titulu krajský přeborník: chlapci 4 body, dívky 6 bodů,

c) za získání titulu přeborník ČSSR: chlapci 10 bodů, dívky 15 bodů.

Poznámka: Do soutěže se nepočítají štafety a sjezdové víceboje.

6. Oddíl uspořádá co největší

počet závodů pro mládež (SHMP, veřejné, přeborové, kontrolní). Hodnocen může být pouze závod předem řádně hlášený okresní sekci lyžování (okresní kalendář lyžařských soutěží).

Bodování: za každý uspořádaný závod 10 bodů.

7. Oddíl získá co největší počet školných funkcionářů (trenéry, cvičitelé, rozhodčí), aby zajistil mládeži co nejlepší sportovní podmínky.

Bodování: celkový počet těchto funkcionářů $\times 100$: počtem členů narozených 1947—1954 k 30. 9. 1965.

8. Oddíl se přihlásí k soutěži do 31. 1. 1965 u příslušné krajské sekce lyžování a k přihlášce přiloží potvrzení TJ o stavu členstva narozeného 1947—1954 k 1. 1. 1965. Toto potvrzení bude členěno na chlapce a dívky podle věkových skupin: 1947—1948, 1949—1950, 1951—1952, 1953—1954. Stejně členěné potvrzení TJ o stavu členstva k 30. 9. 1965 přiloží k výsledkům soutěže.

9. Výsledky vypočtené podle soutěžních podmínek tak, aby byla zřejmá skladba jednotlivých bodů, prověřené a potvrzené okresní sekci lyžování zašle oddíl nejpozději do 15. října 1965 své krajské sekci lyžování (případně zašle OSL hromadně celý okres).

10. Krajská sekce lyžování vyhodnotí soutěž oddílů v rámci kraje a výsledky nejlepších tří oddílů postoupí ústřední sekci lyžování v Praze do 15. 11. 1965 pro celostátní vyhodnocení.

Vítěznému oddílu celostátní soutěže bude odevzdán Putovní pohár ÚV ČSTV na plenárním zasedání ústřední sekce v Praze v prosinci 1965. Celkové výsledky soutěže budou zveřejněny v lednovém čísle časopisu Lyžařství 1966.

Sekce lyžování ÚV ČSTV,
Praha 1, Na poříčí 12

Obří slalom mužů má na trati opět prudké sklony. Charakter této tratě potřebuje bojovníky. Délka jízdy je přibližně dvě minuty. Slalom mužů je opět velmi prudký, zejména v začátku (přes 30 stupňů) a je hodně obtížný. Slalom žen má ideální trať — prudký začátek, střed a dolní část mírnější.

Důležitá jsou lékařská zjištění — jaké jsou potíže a kolik bude třeba na aklimatizaci. Prvý den se projevily u závodníků dýchací potíže. Trénink slalomu mohl trvat maximálně jednu hodinu. Puls se pohyboval kolem 200 tepů/min. Závodníci se sice poměrně rychle uklidňovali, únava však byla značná. Po pěti šesti dnech se cítili závodníci subjektivně dobře, ale objektivní lékařské měření ukázalo, že aklimatizace nebyla dosud dokončena. Pozorování bylo prováděno nejen na závodnicích NDR, ale i dalších, zejména Rakušanech.

Klimatické podmínky jsou dobré. Je stále slunečno, teplota minus 5 až 10 st., teploty sněhu —6 až —8 stupňů. V poledne

vzduch —2 až —3 stupně, sníh kolem nuly, ale co je velmi zajímavé — není vlhký. Mazání není problémem, maže se stejně jako v našich horách. V Portillio není téměř žádná mlha, přestože vzdálenost od moře je necelých 100 kilometrů (vzdušnou čarou). Nehrozí naprosto laviny (podle tvrzení domorodců), přestože téměř všechny svahy jsou lavinězní.

Tréninkové možnosti jsou malé, neboť sjezdovka i ostatní tratě nejsou položeny tak, aby se dalo ekonomicky využít času. Trať sjezdu není příliš technická, aby vyžadovala mnoho tréninku. Pro přípravu jsou užitečnější tratě ve Farajones, kde je lepší prostředí, přičemž tratě jsou obdobné. Němci se hodlají — stejně tak i jiné národy — aklimatizovat v tomto prostoru a pak teprve přejít do místa mistrovství světa, asi tak týden před zahájením bojů.

Získané zkušenosti jsou zajímavé, cenné a ukazují, jak správně zaměřit trénink v případě, že bychom se mohli MS 1966 zúčastnit. (M. J.)

NDR: Na můstku s umělou hmotou v Oberhofu byly 1. XI. 1964 uspořádány skokanské soutěže za účasti 39 závodníků. O velké překvapení se postaral 21letý B. Gebhard, který se mezi elitou umístil na 3. místě. Výsledky: 1. Petr Lesser 225,0 b. [72,5 — 70,5 — 69 m], 2. A. Bretschneider 215,2 b. [66,5 — 67,0 — 68,5 m], 3. B. Gebhard 215,0 b. [69,5 — 70,5 — 68,5 m], 4. H. Queck 214,3 b. [70 — 69 — 64 m], 5. K. H. Munk 213,0 b., 6. A. Lesser 211,5 b.

Finsko: Dosavadní trenér reprezentativního družstva skokanů A. Hyvärinen (olympijský vítěz 1956) odstoupil a místo něho byl jmenován E. Kirjonen. Tento úspěšný skokan na lyžích má bohaté zkušenosti a je znám dobrými znalostmi moderních tréninkových metod.

SSSR: Zima v SSSR již dávno začala. Již koncem října v severních oblastech začal trénink na sněhu. U nás je velmi málo známo, že nejdlejší sezónu mají lyžaři na poloostrově Koala (od října do dubna), kde se začínají rozvíjet i sjezdové disciplíny. — Velmi populární jsou na podzim soutěže lyžařů na kolečkových bruslích s holemi. Jejich počet každoročně roste. V Leningradě se zúčastnilo městské soutěže přes 300 závodníků. Muži závodili na 10 km a soutěž vyhrál N. Sivkov. Běh žen na 5 km vyhrála A. Kaalistoová. — V Kirově byl postaven další můstek s umělou hmotou. V první soutěži na tomto můstku zvítězil z 18 skokanů G. Mosunov ze Spartaku (nejdelší skok 37,5 m).

Rakousko: Program skokanského turné Rakousko—NSR byl stanoven takto: 27. 12. Oberstdorf, 1. 1. Partenkirchen (NSR), 3. 1. Innsbruck a 6. 1. Bishofshofen (Rakousko). Předpokládá se účast 80 závodníků. Z většiny zemí budou startovat tři až čtyři skokani, SSSR ohlásil 11člennou delegaci.

NSR: V Meinerzhagenu byl vybudován další můstek s umělou hmotou. Na prvním závodě startovali skokani z Norska, Rakouska, Francie, Švýcarska a NSR. Výsledky [47 startujících]: 1. Brandtzæg 226,7 b. [58,5 — 80,5

metru], 2. Engan 222,2 b. [oba Norsko], 3. Schuster (Rakousko) 220,4 b., 4. Happle (NSR) 214,2 b. Návštěva 10 000 diváků.

NSR: Na plenárním zasedání západoněmeckého svazu lyžařů byly vytyčeny čtyři hlavní úkoly: 1. Co nejvíce podporovat jízdu na lyžích pod heslem »Každý lyžař, mladý i starý, najezdí za zimu nejméně 100 km v terénu«. 2. Buďte zlepšena péče o mladé závodníky. 3. NSR se bude ucházet o mistrovství světa 1970. 4. Zvýšená pozornost bude věnována boji proti úrazům, kromě jiného také zlepšením fyzické zdatnosti lyžařů. — S výsledky na ZOH nebyla vyslovena plná spokojenost. Bylo zdůrazněno, že je třeba zvýšit péči o všestrannou přípravu a techniku, a také sledování psychologického stavu závodníků.

FIS: V červnu příštího roku se koná jubilejní XXV. kongres. Bude to 55 let od založení Mezinárodní lyžařské federace (Oslo 1910), na kterém má značnou zásluhu také Svaz lyžařů Království českého. Bude to 40 let od prvních oficiálních závodů FIS, tzv. »Rendez-vous«, které se konaly v roce 1925 v Janských Lázních, z nichž později vznikla mistrovství světa. Bude to 35 let od zařazení sjezdových disciplín do mezinárodních pravidel.

Francie: Příprava na X. ZOH už začala. Velmi dobré výsledky v Innsbrucku nedávají spát organizátorům v Grenoble. Již letos na podzim se začalo s intenzivní přípravou. Byly jmenovány technické komise: předsedou běžecké je G. Deschens (člen běžecké komise FIS) a jedním z členů také známý soupeř našeho J. Cardala B. Carrara. Předsedou sjezdové komise je R. Faure (předseda sjezdové komise FIS) a mezi členy je i E. Allais. Předsedou skokanské komise je Ch. Garrot. Běžecká komise měla již první pracovní poradou 8. října, kdy při prohlídce terénu v Autrans narazili její členové ve vyšších polohách již na 5cm vrstvu sněhu. To je pokládáno za dobré znamení pro rok 1968. V Autrans se má vybudovat olympijská vesnice se 650 lůžky a středisko IBM s 300 lůžky. Tiskové středisko pro kla-

sické disciplíny má být ve Villard-de-Lans.

Norsko: Příprava na mistrovství světa 1966 je v plném proudu. Hlavní tíhu organizace převzali osvědčení pracovníci, kteří každoročně pořádají závody na Holmenkollen. Byl stanoven předběžný termín mistrovství: 18. až 27. II. 1966.

Jugoslávie: Podle hodnocení lublaňského novináře E. Berganta proběhla letní příprava jugoslávských lyžařů málo uspokojivě. I přes dobrou snahu nemohli sjezdáři trénovat na letním sněhu, protože letos výjimečně všechna sněhová pole roztála. Skokani sice využili tréninku na můstku s umělou hmotou v Lublani (P — 30 m), ale těší se již na nový můstek, který má mít P — 60 m. Znamý běžec J. Pavčič působí nyní jako trenér reprezentantů-běžců. V. P.

**SDRUŽENÉ
POJIŠTĚNÍ
MLÁDEŽE**

umožňuje rodičům zabezpečit svým dětem
DALŠÍ FINANČNÍ PROSTŘEDKY
na studia,
zařízení bytu
apod.

STATNÍ POJIŠTOVNA

LYŽAŘSTVÍ

Ročník 50

Číslo

10

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném oddá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

A-21*42553

VÝKONNOSTNÍ ŽEBŘIČKY SKOKANŮ

1. Matouš Josef (Dukla Liberec)	Body
2. Raška Jiří (Spartak Frenštát)	480,6
3. Hubáč Zbyněk (RH Semily)	453,6
4. Motejlek Dalibor (Dukla Liberec)	449,6
5. Doubek Rudolf (Dukla Liberec)	439,6
6. Martiňák Miroslav (Dukla Liberec)	420,8
7. Metelka Josef (Dukla Liberec)	412,1
8. Mazánek Jaroslav (RH Semily)	392,6
9. Šváříček Miloslav (S. Nové Město n. M.)	392,0
10. Inž. Nevlud Jaromír (Baník Ostrava)	391,4
11. Kuthelil Josef (Dukla Liberec)	371,4
12. Olekšák Stefan (Dukla Liberec)	367,6
13. Rydval František (Lokomotiva Liberec)	365,4
14. Šivic Josef (TJ Rožnov p. R.)	358,7
15. Bayer Petr (TJ Rožnov p. R.)	343,2
16. Peřich Miloš (TJ Rožnov p. R.)	341,9
17. Trojan Zdeněk (Spartak Vrchlabí)	337,9
18. Řehák Milan (Spartak Vrchlabí)	328,9
19. Sůva Jaroslav (Jiskra Mšeno n. N.)	327,9
20. Jakoubek Václav (Tofa Jiřetín)	318,0
21. Skalský Petr (RH Semily)	317,0
22. Dvořák Jan (Dukla Liberec)	301,8
23. Schovánek Josef (RH Semily)	291,4
24. Rutrle Jaroslav (Spartak Vrchlabí)	290,4
25. Döring Karel (Jiskra Tanvald)	276,8
26. Hladík Ladislav (RH Semily)	275,8
	269,3

JOSEF MATOUŠ
na snímku Otakara Hůrky

Žebříček nevystihuje zcela spolehlivě pořadí výkonnosti našich skokanů v uplynulé zimě. Ze sedmi plánovaných kontrolních závodů byly pro nedostatek sněhu a nepřítomnost reprezentantů (starty v zahraničí) uskutečněny pouze tři závody. A to Sachty, mistrovství ČSSR a mezinárodní závody v Harrachově. Přitom byly tyto závody absolvovány v průběhu 14 dní. Hodnocení jsou pouze závodníci, kteří absolvovali všechny závody. Není např. uveden Divila, který se nezúčastnil mistrovství ČSSR, atd.

Objektivní žebříček je třeba sestavovat z dostatečného počtu závodů rozložených do celého závodního období, od počátku ledna do konce března. O to se musíme snažit v nastávající sezóně.

[Zdeněk Remsa]

DOROST V KATEGORII DOSPĚLÝCH

Podobně jako v minulém roce, provedly skokanská a sjezdová trenérská rada výběr dorostenců a dorostenek, kterým bude v roce 1965 povolen start v kategorii dospělých.

Sjezdové disciplíny

DOROSTENCI

Bašta Jaroslav (Východočeský kraj), Bentlenfalvy Petr (Východoslovenský), Bodlák František (Severočeský), Čaník Ladislav (Východoslovenský), Holčák Pavel (Severomoravský), Král Karel (Východočeský), Kubík Jiří (Východočeský), Macháček Václav (Východočeský), Marenčík Jan (Západočeský), Matějovský Tomáš (MV Praha), Matoušek Jaroslav (Severočeský), Miškolcý Roman (Východoslovenský), Mužíček František (Severočeský), Ostrý Svatopluk (Jihomoravský), Pažout Milan (Východoslovenský), Povala Josef (Severomorav-

ský), Říha Josef (Severočeský), Saras Alexander (Východoslovenský), Trtik Jan (Jihomoravský), Vyskočil Vladimír (MV Praha), Zajden Ivan (Středoslovenský).

DOROSTENKY

Cuninková Miriam (Středoslovenský), Holovská Ludmila (Východoslovenský), Konvalinová Alena (MV Praha), Krňoulová Olga (Východočeský), Krňoulová Alena (MV Praha), Kučerová Kateřina (Jihomoravský), Mencová Vlasta (Východočeský), Milerová Eva (Středočeský), Rödlingová Milena (Severočeský), Vinšová Kateřina (MV Praha).

Skok

Nemeszeghy Velemír (Západoslovenský), Hnyk Břetislav (Východočeský) a Sesták Karel (Západočeský).

Jmenovaným závodníkům a závodnicím je povoleno startovat na veřejných, kontrolních závodech a v celostátní soutěži oddílů v kategorii dospělých, jestliže se pořadatelé prokáží lékařským povolením. Přitom však zůstávají dále v kategorii dorostu, musí se zúčastnit dorosteneckých přeborů a dorosteneckých kontrolních závodů, které jedině ovlivňují zařazení do žebříčku.

Start s dospělými je těmto vyspělým závodníkům a závodnicím povolován proto, aby v silné konkurenci zlepšovali svoji výkonnost a urychlili svůj závodnický růst.

Inž. VÁCLAV KLOZAR

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU TĚLESNÉ VÝCHOVY